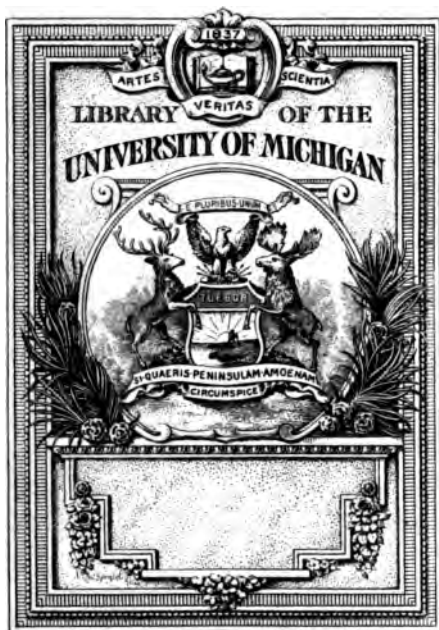

A

864,742

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

~~2 2 1 1~~

887,8

www.libtool.com.cn

CY 8 2

v. 1b

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

CORPUS
POETARUM EPICORUM GRAECORUM

www.libtool.com.cn

CONSILIO ET STUDIO

ARMINII KOECHLY

EDITUM.

VOL. XVI.

NONNI PANOPOLITANI

DIONYSIACA

RECENSUIT

ARMINIUS KOECHLY.

VOL. I.

L I P S I A E

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVII.

NONNI PANOPOLITANI
DIONYSIACORUM
LIBRI XLVIII.

RECENSUIT ET PRAEFATUS EST

ARMINIUS KOECHLY.

ACCEDIT INDEX NOMINUM A F. SPIRONE CONFECTUS.

VOL. I.

L I P S I A E
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLVII.

www.libtool.com.cn

GEORGIO THOMAS ONOLDINO

VIRO ET OLIM ET NUNC AMICISSIMO

S. P. D.

ARMINIUS KOECHLY.

Cui nec lepidum nec novum librum — libellum enim qui appellare fas sit in quem apprime cadat Callimacheum illud μέγα βιβλίον μέγα κακόν? — donem potius, quam tibi, qui unus omnium diu iam optime scias, quam ille liber nec lepidus sit nec novus? Etenim cum ego ante hos XXI annos Monachium profectus eo consilio, ut Quinti codicem ipse denuo conferrem, paratissimo tuo familiarissimoque hospitio receptus essem, absoluto eo negotio unum ex geminis, qui Monachi adservantur, Nonni codicibus coniuncta opera adgressi per tres quatuorve hebdomades quoque mane inter caldae Arabicae pateras atque cerevisiae urbanae pocula laborem taedii plenissimum frugis fere expertem fortiter exantlavimus. Memineris, quam saepe modo ego modo tu non sine execrationibus subinde erumpentibus decantatum illud „*ut ed.*“ voce calamoque repetiverimus, qua nota codicis cum principe editione consensus indicabatur! Indefesso tamen studio in opera parum fructuosa perseveravimus, usque dum ingravescens hiems me nec vestibus nec argento abunde instructum de reditu cogitare coëgit. Angebat tamen animum codex Nonnianus ad umbilicum vix dimidiatus. Tum tu, quod ultro abs te petere non ausus essem, sponte promittebas te solum telam ab ambobus exorsam pertexturum esse. Et egregie promissis stetisti; sedulo codicem pervolutare perrexisti, usque dum ad extrema eius verba: δόξα σοι ὁ θεός. τέλος. adscribere tibi licuit inter luxuriantis calami artificiales spiras: „*equidem voco δόξα σοι ὁ θεός!* G. Thomas 5. Febr. 37.“ Sed paucis mensibus, postquam istas tuas schedas accepi, Lipsia Saalfeldiam abii munus

scholasticum auspicaturus, quod mihi initium fuit vitae nec omnino quidem illiteratae nec ab his ipsis studiis alienae, ita tamen multis variisque laboribus atque occupationibus obrutae, ut nec Quintum inchoatum ad finem perducere nec Nonno perpetuam efficacemque operam dicare possem. Post longam demum annorum seriem cum ex funestissimo rerum nostrarum naufragio emersus in placidissimum hunc Helvetiae libertatis humanitatisque portum pervenissem atque ceteris curis abiectis omnibus inprimis a rebus publicis, quippe quas quotidie miseresiores atque desperatiores fieri viderem, reliquam aetatem procul habendam decrevissem in literarum studiis, quae vere „rebus adversis perfugium atque solatium praebuerant“, totus iam habitaturus, post Quintum Manethonem scriptores militares absolutos etiam ad Nonnum reversus sum, in quo emendando olim prima artis criticae rudimenta posueram dissertatione analibus Zimmermannianis mense Iulio a. XXXVI. inserta. Peropportune igitur accidit, ut, cum in hac utilissima antiquorum scriptorum collectione „corpus poetarum epicorum Graecorum meo consilio et studio edendum“ suscepissem, Teubnerus vir immortalis, quamdiu haec nostra studia vigeant, memoriae a Nonno potissimum initium fieri vellet. Rem igitur numquam prorsus depositam ante hos duos fere annos strenue adgressus tam cito, quam per muneris officia aliaque negotia licuit, ad exitum adduxi. Itaque miro profecto casu accidit, ut saepius a me invitatus ad renovandam per XVIII annos intermissam nec tamen umquam intermortuam familiaritatem cum ante has paucas hebdomades domum meam intrares, versantem me atque excerptentem has ipsas schedas invenires, quas ante hos viginti annos et dimidium Lipsiam ad me transmiseras recentis amicitiae luculentum perenneque testimonium. Licet mihi igitur, quae huius editionis universa ratio sit atque institutio, quasi tecum praesente confabulans etiam ceteris, qui hoc libro usuri sunt, exponere.

Ego si Nonnum „recensere“ voluissem eo modo, qui novissimis quibusdam editoribus mire placere coepit scilicet „emendari non interpolari“ a se scriptores gloriantibus, ut codicum, qui adhuc superstites sint, archetypum accuratissime repraesentarem apertissimis tantum levissimisque mendis sublati, profecto opus suscepissem ut legentibus difficillimum

ita mihi facillimum. Nam cum satis constet Nonni libros, quotquot exstant, ex uno eodemque fonte fluxisse, nullum sane negotium fuisset relicta Graefii recensione aliquot optimarum emendationum centuriis „interpolata“ ad *principem* editionem redire, quam Gerartus Falkenburgius ex codice Ioannis Sambuci in officina Plantiniana „diligentissime exprimendam“ curavit, ita „ut nihil mutaret“ et etiam ea „vulnera, quae vel mediocriter Graece doctus sanare posset“, retineret. Nec plus negotii mihi facessivisset nonnullas certe Sambucini exemplaris maculas codicis Monacensis ope abstergere, nec omnino meum fuisset locis innumeris, quos pristini editores corruptos reliquerunt, investigandis emendandisque operam perdere, cum multo pluris referat scire, quid librarius, quam quid auctor ipse scripserit. Praeter hanc egregiam curam si et interpunctiones nimia Graefii sedulitate frequentius positas et narrationis orationumque distinctiones ad summam legentium commoditatem ab illo adhibitae sedulo sustulissem ubique ad „archetypi“ simplicitatem regressus, si denique etiam pro continuo versuum numero paginas editionis principis versusque notassem, placuissem fortasse meis hominibus, qui exempli gratia de choricis dramaticorum carminibus egregie sibi mereri videntur, ubi deletis stropharum atque antistropharum nominibus uno ea tenore sine ullis intervallis decurrere sinant, posito tamen in ima pagina hoc signo =, quo mathematici, quibus et perpetuae et mutuae cum nobis philologis intercedere solent inimicitiae, varios numeros pares sibi esse indicant. Quam scilicet „exactae scientiae methodum“ nondum Pindaro „recensendo“ adhibitam esse miror. Regnat enim, uti iam olim in praefatione Quinti monui, non solum in vestibis sed etiam in libris conficiendis *Dea Moda*, quae cum per tempus satis diuturnum et vestes et libros confici iusserit illo modo, qui et gestantibus et legentibus quam *commodissimus* sit, fas est eam iam contrarium praescribere coepisse hunc modum, qui utentium *commodo* adversetur.

Fateor, mi Thoma, me quamvis hominem „*novarum rerum* studiosum“ tamen in hac quidem re *antiqui* Hermanni nostri exemplum sequi maluisse, quod exemplum etiam summi quique nostri temporis critici retinuerunt. Hi igitur viri codicis archetypi — si quidem fuit — scripturam pro necessario qui-

dem erigendi aedificii fundamento, sed non pro ipso aedificio habent, hi porro gravius utiliusque habent ipsius scriptoris stilum penitus nosse quam omnia omnium scribarum menda memoria tenere, hi denique editoris sanctissimum officium contineri putant eo, ut editum opus et pristino suo nitori quam integerrime fieri possit restituatur et omnino quam commodissimum lectu atque iucundissimum reddatur. Hanc ego quoque sententiam amplexus, quantum quidem in me erat, summa ope id enisus sum, ut Nonnus hac mea editione sui etiam similior evaderet, quam egregia antecessoris mei opera iam factus erat.

Itaque ante omnia ipse perpetua iterataque lectione eam cum poëta contrahere studui familiaritatem, quae certissimum est atque efficacissimum eius emendandi subsidium, quippe quem recte dixerit Hermannus in lepidissima illa ad Coluthum praefatione (opusc. IV, p. 208) „certo in orbe et sententiarum et verborum et dicendi modorum quasi circumagi“. Tum quaecunque post Graesium a viris doctis ad emendandum explicandumve Nonnum allata sunt, diligenter conquisivi atque in usum meum converti. Ac plerique quidem aliud agentes hic illic de singulis tantum Nonni locis scripserunt, ut Spitznerus, Gerhardus, Wernickius, Lobeckius, Meinekius, nonnulli tamen quasdam poëticae Nonnianae partes separatim tractaverunt. Quos inter primo loco nominandus est *Karolus Lehrs*, vir mea laude longe superior, qui praestantissima illa *de Nonno* dissertatione olim *Jahnii annalibus* a. 1835 p. 217—236, tum *quaestionibus epicis* editis 1837 p. 253—302 inserta leges aliquot dictionis atque metricae Nonnianae acutissime verissimeque aperuit. Ante eum *de exitu versuum in Nonni carminibus* a. 1834 *Ludovicus Struvius* egerat programmata scholastico, quod in opuscula eius a. 1854 edita non receptum esse iure mireris. Novissime de Nonno optime sed diverso modo meriti sunt duumviri *Reinholdus Koehler* et *Fridericus Rigler*, quorum ille libro *de Nonni Dionysiacis* vernacule conscripto et a. 1853 edito fabulas ab eo tractatas cum fontibus suis aliorumque scriptorum narrationibus breviter, sed accurate dilucideque comparavit, hic vero gymnasii Potisdamensis programmatibus a. 1850—1852. 1854. 1856. *quinque meletematum Nonnianorum particulas* praemisit, quibus satis magnam vocum atque dictionum

copiam locis diligentissime collatis comparatisque egregie illustravit. Novissime *Hermannus Koch* in museo Rhenano a. 1856 p. 167 — 194 *coniectanea Nonniana* proposuit, quibus aliquot poëtae locos feliciter sanavit, alios sane non recte diiudicavit partim dissimilibus locis, qui similes viderentur, perperam usus, partim contrario vitio ἀπαξ λεγόμενα et incredibilia Nonno obtrudens.

His omnibus igitur subsidiis instructus iam fere ante hunc unum atque dimidium annum poëtae verba recensueram, cum mihi Parisiis editio *Didotiana* allata est, quam introductione, interpretatione Francogallica atque varii argumenti notis adornatam a. 1856 edidit *Marcellus*, comes nobilissimus, regni Francogallici olim apud Turcarum imperatorem legatus. Qui liber vastissimus in causa fuit, ut haec mea editio paullo serius in lucem sit emissa. Sed ne viro poëtarum Graecorum antiquitatisque amantissimo iniuriam fecisse videar, dicendum est de eo paullo accuratius. Operae pretium est legere flebile illud eius prooemium, quo causas, quibus adductus Nonnum in vernaculum sermonem converterit, non sine mascula hodierni popularium suorum status reprehensione exposuit: nec carmina pangendi, nec res publicas adeundi, nec historiam conscribendi iam sibi suique similibus in oppressa patria libertatem relictam esse, restare solam mythologiam ab omni offensae suspicione alienam *). Ita desperantem cum videamus

*) „La politique? Mais elle se hérisse de réticences, et se dérobe surtout à nous qui, serviteurs de la monarchie de nos pères, n'avons courbé le genou devant aucune des idoles nées de nos tempêtes; à nous, fils d'une France de quatorze siècles, et non d'une France découverte comme une comète sanglante vers la fin du siècle dernier; à nous, enfin, qui ne demandons à notre temps rien autre chose que le respect pour nos souvenirs, pour nos sentiments, et qui persistons dans notre fidélité.

L'histoire? Mais comment la traiter, si l'époque d'où on la juge est elle-même une énigme; si, dans ce grand silence qui a succédé au tumulte, une seule voix sans rivale parle de temps en temps pour tous à Westminster; si notre France emprunte à la Russie qu'elle combat sa taciturnité; et si même l'étude de nos antiques annales n'est libre qu'à la condition de jeter vers elles quelques regards lointains, mais jamais des regrets?

La mythologie seule nous reste, inoffensive et, pour ainsi dire, innocente. Là, du moins, le champ peut se dégager de

virum illustrissimum, nec mirabimur nec indignabimur, ubi eum solatii instrumento paullo desperatius utentem deprehenderimus. Et sane, ut a critica Marcellina initium faciam, si verum est quod *λελψασπς* poëta pleno ore praedicavit „fortes creari fortibus“, hic quidem portentoso poëta portentosior etiam creatus est criticus. Videtur enim comes *βασιλικώτατος* quod imperium „regum“ esse putat Dei gratia institutorum „in proprios greges“ omnibus scilicet illud legibus exemptum, idem sibi vindicare in verba Nonniana nulla prorsus grammaticae aut prosodicae aut metricae habita ratione. Itaque cum non minus mille quingentis locis novas se Nonno intulisse lectiones (introduc. p. XXXIX) affirmaverit, accidit, ut horum locorum longe plurimi non emendati ab eo, sed magis etiam corrupti sint foedissimis mendis, quae vel „pueri vident“! Etenim ut mathematices quidam magister sapienter pronuntiasset perhibetur eandem esse disciplinae suae discendae viam summorum regum filiis atque vilissimorum canalicolarum pusionibus, ita vi et arbitrio rei publicae quidem leges migrari atque calcari possunt, artis grammaticae non possunt. Paullo innocentior alia res, quam Marcellus itidem instituisse videtur ad regum suorum consuetudinem, quibus ut verissimo proverbio „longae manus“ tribuuntur ad acquirenda aliena paratissimae atque aptissimae, ita administer olim regius, quascunque Graefius emendationes proposuit quidem sed non recepit, eas fere omnes tamquam suas novasque lectiones textui intulit. Et hic quidem Germano auctori sua diserte reddidi, contra grammaticos illos Francogallici comitis atque metricos lapsus benevolo silentio pressi, nisi ubi proferendi sonctica causa adesset; eundem vero, ubicunque primus aut rectum invenisse aut vitium indicasse videbatur, libenter constanterque honoris causa nominavi.

Nam — verum ut fatear —, quod alius fortasse criticus non sine voluptate fecisset, miros Marcelli errores aut serio ex-

toute allusion, de toute espérance suspectes; pour mon compte, je me suis réfugié dans les obscurités de la Fable, dans les événements ensevelis sous la poussière de trois mille années, et j'ai demandé un asile à ces lettres grecques, compagnes fidèles de ma vie, et mes meilleurs auxiliaires contre les ennuis ou les illusions du pèlerinage.“ Introd. p. I et II.

agitandi aut acerbe irridendi animus mihi defuit duabus de causis. Primum enim et in introductione et in notis, quibus utrisque plurima continentur οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον praebentia, ex senili tamen amabilique garrulitate tam multa elucet cum benevolae erga amicos pietatis tum ardentissimi nostrarum literarum amoris signa atque documenta, ut ea legenti mihi in hoc praesertim tempore bruto utilitatum materialiumque rationum admiratore animum identidem permulceri sentirem iam indignabundum, quod ad Nonnum emendandum explicandumve parum conferretur. Tum vero mira profecto factorum ἐλκωνελα factum videbatur, quod hoc saeculo post *Graefium* natu Saxonem, qui olim a „placido Plissae flumine“ ad „glacialem Newam“ advocatus summos apud „imperatorem Rossorum augustissimum“ honores nactus est, in edendo Nonno primum *Marcellus* successit Francogallorum comes generosissimus, qui post legationis munus apud Turcas administratum his literis iam moerorem levare studuit de erepto Bourbonidis suis regno obortum, deinde ego Lipsiensis popularium partium sectator, qui post victricia regum arma vix vinculis elapsus in hac libera Turicensium civitate et tutissimum perflugium et iucundissimam vitae literariae aream invenerim. En exemplum luculentissimum, quo docemur esse in his omnium rerum divinarum humanarum publicarum privatarum tempestatibus atque fluctibus unum idque ut latissimum ita laetissimum aeternae placidaeque pacis quasi asyllum scientiae literarumque studium, in quo vel disiunctissimi et inimicissimi „viris unitis“ militare et possint et vero debeant, commilitonum delicta non acerbe exagitantes et malitiose subsannantes sed caute evitantes et cate emendantes, merita non superbe ignorantes et invidiose obscurantes sed libenter agnoscentes et sincere collaudantes! Neque aliter sentire virum quemque in literis excellentissimum in vita praestantissimum, id per hos fere novem iam exilii mei annos non sine gaudio gratique animi sensis saepissime expertus sum, ut tacere praestet de duobus tribusve hominibus, qui olim amicitiae cuiusdam specie mecum coniuncti post illam rerum conversionem iam me meaque studiose aut aversantur aut ignorant, mortales fortasse nec mali nec malevoli, quippe qui fere sanctissimam pietatem dogmatumque Christianorum inmotam fidem in propatulo habeant, sed

obnoxii atque subtimidi, ne scilicet in principum procerumque invidiam incurrant, quorum clementia aut ab aulicis aliisque consiliis appellati aut togatorum equitum insignibus ornati sunt. „Nec equidem invidio“, nec miror!

Ad Marcellum meum redeo, cuius postquam errores libere, uti fas erat, patefeci, eiusdem merita diserte agnoscere libenter adgredior. Ac primum quidem laudandus est, quod vasti difficilisque operis conficere sustinuit interpretationem et elegantissimam et in universum satis accuratam atque rectam, quo labore haud scio an Germanis quoque doctis quibusdam bonum officium praestiterit faciliori negotio Franco-gallica Marcelli quam Graeca Nonni verba lectoris. Deinde inter miscella introductionis notarumque parerga res tamen haud paucae leguntur ad illustrandum Nonnum utilissimae. Postremo etiam in criticis illis, quibus poëtam vexavit, incursionibus haud raro vitia quamquam non sustulit, animadvertit tamen itaque errando veri viam demonstravit. Inprimis hoc factum est in uno depravationis genere — versus dico perverse confusos atque disiectos —, qua labe Nonnum multo saepius corruptum esse, quam adhuc quisquam suspicatus erat, et Marcellus saepius vidit — quamquam remedia eius haud raro ipsis malis peiora sunt —, et ego iam ante cognitum eius librum insigni exemplo ostenderam in *dissertatione*, quam *de libro XXXIX.* scripto lectionum universitatis nostrae indicii aestivo a. 1855 praemisi. Dolendum tamen, quod Marcellus transpositionibus suis receptis versuum numerum prorsus immutavit, ita ut pluribus in libris summa eius sit cum Graefiano exemplari discrepantia. Quod incommodum evitaturus equidem non solum Graefianam versuum numerationem retinui, sed etiam, ubicunque ea versibus iam ab illo transpositis ab antiquarum editionum ordine discreparet, hunc quoque numeris hoc signo () inclusis indicavi.

Ducit me hoc ad „res minimas“, quas quamquam non praetor editor certe curare debet. Permagnum eumque molestissimum laborem in eo consumpsi, ut interpunctionem eo modo instituerem, qui legentibus quam commodissimus esset, quo in negotio inter antiquas editiones omnibus fere iustae distinctionis notis carentes atque Graefianam recensionem colorum commatumque multitudine oneratam media quaedam via

mihi ineunda erat. Tum sedulo operam dedi, ut quicunque accentuum errores Graefii diligentiam effugerant, eos tollerem si possem omnes, quamquam in hac cura haud ubique aut meam operam vigilem aut typographi operas obedientes habui. Deinde non solum singularum carminis particularum distinctiones, quas a margine primo quoque vocabulo avvocato Graefius fecit, retinui, sed etiam, ubi opus videbatur, et novas feci et inprimis orationes additis initio et fini hamulis „—“ a perpetua rerum narratione separavi. In rebus orthographicis denique eandem quam apud Quintum consuetudinem secutus sum, ita ut plerumque Graefii vestigiis insistens aperta scribendi vitia vel contra constantem „librorum auctoritatem“ ubique mutaverim. Dissentit quidem Kochius, qui p. 190 sqq. non solum aliquot locis dativos in -ης desinentes contra canonem Hermannianum, sed etiam *κατηπιώνων, ἐπιβρίζειν* et adeo eiusmodi monstra, ut *Θυάς* et *Ἴκελος* (quidni *Ἴκελος*, ut fere editio princeps praebebat?), scilicet e codicibus restitui iussit. Sed tum liberalior esse debebat et eandem ob causam admittere, ut nonnulla tantum afferam, etiam *Σιληνός*, porro *ἀρκῶος ἡῶος ἡῶν μαντῶος πατρῶος δηῶσας ἡδέσσατο ἡῶρησε ὤκεε ὤκισε ὤκτειρε* sine *ῶτα* subscripto — *γεγάσσειν λυσσίπωνος ἐάσσας* et vice versa *ἐρυσάμενος ὀπάσω ἐμέθυσεν σβέσειεν ἡγκάσατο νοσφίσατο ἐκεράσατο λεύσειεν* — denique barbaras optativi formas *ἀεράτῃειεν ἐλαφροῖζειεν ὀχλῆζειεν*! Sed nolo has cupedias cumulare, quas qui est amplexurus propter „librorum auctoritatem“, nae ille hoc tantum probat se nunquam saeculi decimi quinti aut sexti codices Graecos voluisse. Alia profecto ratio est horum noviciorum librorum, quos Neograecorum male pronuntiantium calamus exaravit, alia inscriptionum Graecarum atque Latinarum, quas antiquorum artificum manus lapidi aere incidit. Scripsi igitur cum Graefio etiam *πόλις* et *πόλεμος* post consonantem, porro *νέφεσθαι* non *νέλφεσθαι*, *ἀέξετο* non *ἀέξατο*, *λούετο* non *λούσατο*, *ὀπιπτεύειν* non *ὀπιπτεύειν*, *ἰδρῶε* non *ἰδρῶσε*, *ὀρίδρομος* non *ὀρεῖδρομος*, *ὑπωρόφιος* non *ὑπορρόφιος*, *χορίτιδες* non *χορεῖτιδες* vel *χοροῖτιδες*, *δυηφενές* non *δυηφανές* et quae sunt similia; porro ubique et *εἰς* ante consonantem secundum ea quae dixi in prolegomm. ad Quint. p. LXX, et *πόρδαλις* pro *πάρδαλις*. Contra ex libris contra Graefium restitui *αν-*

θις pro αὐτῆς, ἡβώοντος et alia pro ἡβώωντος, κεραελκῆς, quod non solum codicum auctoritate sed etiam etymologia defenditur, pro κεραελκῆς, porro ἐπήγορος μετήγορος παρήγορος, quibus vocibus ubique Graecum ἴωτα subscripsisse sero animadverti, quare remansit 3, 413. 5, 9. 10, 100. 205 et fortasse alibi. Unum est quod doleo, me cum Graefio ubique ἀκροσεκόμενης scripsisse, cum ἀκροσεκόμενης quod constanter libri tenent (cfr. Koch. p. 192) sane defendi posse videatur.

Postquam exposui quae fecerim, etiam quid non fecerim indicandum videtur. Etenim codicem *Palatinum* chartaceum saeculi decimi sexti Monacensis experimento deterritus nec ipse contuli nec conferendum curavi, postquam neque a Graefio, qui sex priorum librorum varietatem a Roethero enotatam Creuzeri beneficio accepit (cfr. praefat. IV), vel unam inde in praefatione prolatam vidi lectionem, et ipse Halmio intercedente eam accepi collationem ad editionem Cunaei I, 1—124 factam, quam infra commentario critico insertam videbis. Postea vidi etiam Marcellum eo codice usum esse, cuius verba (introd. XXXIX) repetere placet: „Je l'ai lu très-attentivement, malgré la méthode qui place chaque distique sur une seule ligne dans les deux colonnes, le second vers en regard du premier, ce qui en rend la lecture très-contrariante. Je l'ai scrupuleusement collationné avec le texte de Graëfe, qui dit n'en avoir eu que des communications indirectes, comme avec l'édition *princeps* d'Anvers, et les deux reproductions qu'en ont données soit Lubinus Eilhartus en 1605—10, soit Lectius à Genève, en 1606. Cette opération longue et difficile, que je regrette de n'avoir pu faire subir aux neuf ou dix copies seules cataloguées en Europe, car j'en comprends toute l'utilité, m'a démontré néanmoins que, pareille aux autres, et sous la même date, celle-ci était un calque très-exact des manuscrits de Sambucus et de Philelphe; le calligraphe, quand il se trouve embarrassé, ou qu'il perpétue des ratures, loin de recourir à une autre copie ou d'innover, a soin de dire à la marge, en mauvais latin: *sic erat in exemplari mihi communicato*. J'y ai relevé seulement un ou deux traits qui ont échappé à la perspicacité de Graëfe ou de ses correspondants. Les yeux de M. E. Miller, bibliothécaire du palais Bourbon, plus clairvoyants que les miens, en ont

„extrait aussi quelques notes marginales dont il m'a fait pro-
„fiter.“ Rarissime tantum Marcellus lectiones ex codice pro-
tulit; duobus tamen locis ex eo Nonnus tribus versibus inte-
grari potuit: vid. ad 19, 23. 25, 530. Itaque si mihi li-
cuisset *adire Corinthum*, denuo ipse codicem inspexissem: sed
in tam exigua spe aliquid novi detegendi nolui *superos Ache-*
runtemve movere, ut ille Turicum transmitteretur.

De codice quodam, qui Romae asservatur, iam olim in
coniectaneorum epicorum fasciculo II, p. 3 breviter admonui.
Operae pretium est hic ea exscribere, quae olim *Theodorus*
Heyse, elegantissimus Catulli interpres, ab aliquo meorum
amicorum exoratus parata diligentia adnotavit: „Nonni Dio-
„nysiaca. In der Vaticana im engern Sinne nichts. In der
„Bibl. Reg. Suec. 1 Codex (vom Register des Catalogs fälsch-
„lich unter Nr. 41 aufgeführt: rechte Nummer:) 81. Dieser in
„Fol. max. chartac. hat 297 Blaetter; gehörte früher dem Ni-
„colaus Heinsius, Dan. fil. — Unterschrieben:

ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς φραγγίσκου κλάδου
τοῦ κρητὸς. ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας ἀφνα⁹ ἀπριλλίου
κα' ιν̄ θ̄.

„Also erst im J. 1551 geschrieben. Aus diesem Cod. giebt ein
„Probevergleich des Anfangs von βιβλ. κη' (Lib. 28) mit
„Graefe's Ausgabe folgende Varianten.“

Iam sequitur accuratissima versuum 1—145 collatio, quam
integram infra commentario inserui. Tum verissime pergit vir
acutus: „Eine *sehr aufmerksame* und *sorgfältigē* Vergleichung
des Codex würde im Einzelnen manches Gute bringen; aber
zu einer solchen hat nur ein künftiger *Herausgeber* Lust, Ge-
duld und Geschick; eine Collation von gewöhnlichem Schlage
hingegen dürfte ein sehr unerhebliches oder beinahe gar kein
Resultat liefern.“

Restat ut breviter *commentarii critici*, quem subieci, ratio-
nem aperiam. Ac primum quidem his siglis usus sum. Signi-
ficat igitur

F Gerartum Falkenburgium,

f editionis principis ab eodem Antverpiae 1569 curatae
textum;

C Petrum Cunaenum,

- c editionis Hanovianae (habui exemplar a. 1610) ab eodem curatae textum;
 edd. has duas antiquas editiones;
 G Graefium,
 g editionis Graefianae textum;
 Ma Marcellum,
 m editionis Marcellinae textum;
 Mo Moserum eiusque sex librorum (VIII—XIII) Nonni editionem, quae Heidelbergae 1809 prodiit;
 M codicem Monacensem,
 P codicem Palatinum,
 S codicem bibliothecae olim Suecicae;
 Rh Laurentium Rhodemannum, qui suas emendationes exemplari Falkenburgiano allevit, quod postea in Lubini, tum post alios possessores in Godofredi Hermanni manus pervenit, cuius ex libris ipse emi;
 K I emendationes Nonni a me annalibus Zimmermannianis a. 1836 p. 641—660 insertas;
 K II coniectaneorum epicorum fasciculum secundum lectionum nostrarum indici aestivo a. 1852 praemissum;
 em emendavit, emendatione;
 corr correxit, correctione;
 v vulgo, h. e. editionum omnium atque codicis Monacensis consensum, nisi ubi varietas scripturae aut ex una editione aut e codice diserte notata est.

Deinde, ubicunque necessarium esset, diligentissime adscripsi eorum nomina, qui primi singulos locos emendaverunt, sed omisi, ubi per se quis emendavisset pateret, de qua ratione hanc sententiam teneto: ubi lectio aliqua tantum in f aut in fm legitur, eam a Falkenburgio, ubi in edd. aut in edd. M legitur, eam a Graefio, ubi v legitur, eam a me coniectura emendatam esse silentium meum indicat. Marcelli lectiones consulto selectas tantum exhibui: ubicunque nihil ex eo notatum inveneris, eum aut cum Graefio consentire aut peculiare quoddam sed intolerabile monstrum sibi enutrivisse putato. Ac plerumque quidem summam, quae hodie iure in his criticis notationibus tantopere placet, verborum parsimoniam ego quoque secutus sum; sed ubi lectoris interesse videbatur, meum esse putavi, ut quam brevissime saepe uno tantum aut

laudationis aut castigationis verbo de mea sententia eiusque ratione admonerem, modestam hanc prolixitatem haud ingratam fore ratus in poëta tam parum adhuc cognito. Eandem ob causam et eas coniecturas, quae Nonni imperitum fallere possent, diserte reprobavi et adeo interdum, ne haec vel illa coniectura a futuro critico proponeretur, cavendum putavi. Contra ne lector cogeretur ad Graefii recensionem aut adeo ad antiquas editiones satis raras recurrere, non contentus fui huius editionis a Graefiano exemplari discrepantias notavisse, sed exceptis pertissimis quibusque levissimis mendis orthographici inprimis generis sedulo operam dedi ut, quaecunque aliquo modo notabiles viderentur scripturae diversitates, eas ad unum omnes enotarem, larga hac certissimarum emendationum messe confidentiam etiam iis auctum iri sperans, qui nimia codicum superstitione occaecati aut intolerabilia explicando sese scriptoresque misere torquere aut coniecturas tantum ex similibus literarum apicibus commendabiles probare solent. Qui si viderint, quam multa iam ante me in Nonno emendando et ausi fuerint et audere debuerint critici, fortasse non tam meam audaciam incusare atque reprimere, quam quaecunque a me aut praetermissa aut nondum persanata sunt et ipsi audacter investigare atque tollere student. Etenim ut ego Nonnum iam ubique in integrum a me restitutum esse existimem tantum abest ut in prooemii fine iam valedicturus laboris mei quamquam diurni et indefessi censoribus in memoriam revocandum putem Horatianum illud, interdum etiam *bonum dormire Homerum*. Quod cum vel primo omnium temporum atque gentium poëtae concedatur bonique consulatur, quoniam „*opere in longo fas est obrepere somnum*,” si et ego in eiusdem poëtae operosissimo longissimoque imitatore recensendo dormitasse interdum deprehensus fuero, eius rei veniam nec mihi defore confido, qui contentus sim, si ab idoneis iudicibus inter *criticos* habear

οὔτε κάκιστος

οὔτε πρῶτος ἴσως, ὁμαλὸς δὲ τις ἀσπιδιώτας!

Scripsi Turici d. XVI. mens. Octobr. a. MDCCCLVII.

Arminius Koechly.

obnoxii atque subtimidi, ne scilicet in principum procerumque invidiam incurrant, quorum clementia aut ab aulicis aliisque consiliis appellati aut togatorum equitum insignibus ornati sunt. „Nec equidem invideo“, nec miror!

Ad Marcellum meum redeo, cuius postquam errores libere, uti fas erat, patefeci, eiusdem merita diserte agnoscere libenter adgredior. Ac primum quidem laudandus est, quod vasti difficilisque operis conficere sustinuit interpretationem et elegantissimam et in universum satis accuratam atque rectam, quo labore haud scio an Germanis quoque doctis quibusdam bonum officium praestiterit faciliori negotio Franco-gallica Marcelli quam Graeca Nonni verba lecturis. Deinde inter miscella introductionis notarumque parerga res tamen haud paucae leguntur ad illustrandum Nonnum utilissimae. Postremo etiam in criticis illis, quibus poëtam vexavit, incursionibus haud raro vitia quamquam non sustulit, animadvertit tamen itaque errando veri viam demonstravit. Inprimis hoc factum est in uno depravationis genere — versus dico perverse confusos atque disiectos —, qua labe Nonnum multo saepius corruptum esse, quam adhuc quisquam suspicatus erat, et Marcellus saepius vidit — quamquam remedia eius haud raro ipsis malis peiora sunt —, et ego iam ante cognitum eius librum insigni exemplo ostenderam in *dissertatione*, quam de libro XXXIX. scripto lectionum universitatis nostrae indici aestivo a. 1855 praemisi. Dolendum tamen, quod Marcellus transpositionibus suis receptis versuum numerum prorsus immutavit, ita ut pluribus in libris summa eius sit cum Graefiano exemplari discrepantia. Quod incommodum evitaturus equidem non solum Graefianam versuum numerationem retinui, sed etiam, ubicunque ea versibus iam ab illo transpositis ab antiquarum editionum ordine discreparet, hunc quoque numeris hoc signo () inclusis indicavi.

Ducit me hoc ad „res minimas“, quas quamquam non praetor editor certe curare debet. Permagnam eumque molestissimum laborem in eo consumpsi, ut interpunctionem eo modo instituerem, qui legentibus quam commodissimus esset, quo in negotio inter antiquas editiones omnibus fere iustae distinctionis notis carentes atque Graefianam recensionem colorum commatumque multitudine oneratam media quaedam via

mihi ineunda erat. Tum sedulo operam dedi, ut quicumque accentuum errores Graefii diligentiam effugerant, eos tollerem si possem omnes, quamquam in hac cura haud ubique aut meam operam vigilem aut typographi operas obedientes habui. Deinde non solum singularum carminis particularum distinctiones, quas a margine primo quoque vocabulo avvocato Graefius fecit, retinui, sed etiam, ubi opus videbatur, et novas feci et inprimis orationes additis initio et fini hamulis „—“ a perpetua rerum narratione separavi. In rebus orthographicis denique eandem quam apud Quintum consuetudinem secutus sum, ita ut plerumque Graefii vestigiis insistens aperta scribendi vitia vel contra constantem „librorum auctoritatem“ ubique mutaverim. Dissentit quidem Kochius, qui p. 190 sqq. non solum aliquot locis dativos in -ης desinentes contra canonem Hermannianum, sed etiam *κατηπιόων, επιβριζειν* et adeo eiusmodi monstra, ut *θυάς* et *ἱκελος* (quidni *ἱκελος*, ut fere editio princeps praebet?), scilicet e codicibus restitui iussit. Sed tum liberalior esse debebat et eandem ob causam admittere, ut nonnulla tantum afferam, etiam *Σιληνός*, porro *ἀρ-κτώος ἡῶος ἡών μαντώος πατρῶος δηώσας ἡδέσσατο ἡώρησε ὠκεε ὠκισε ὠκτειρε* sine *ῶτα* subscripto — *γεγάσσειν λυσσί-πυρος ἑάσας* et vice versa *ερυσάμενος ὁπάσω ἐμέθυσεν σβέ-σειεν ἡγκάσατο νοσφίσατο ἐκεράσατο λεύσειν* — denique barbaras optativi formas *ἀεράζειεν ἐλαφρίζειεν ὀλλίζειεν*! Sed nolo has cupedias cumulare, quas qui est amplexurus propter „librorum auctoritatem“, nae ille hoc tantum probat se nunquam saeculi decimi quinti aut sexti codices Graecos voluisse. Alia profecto ratio est horum noviciorum librorum, quos Neograecorum male pronuntiantium calamus exaravit, alia inscriptionum Graecarum atque Latinarum, quas antiquorum artificum manus lapidi aerive incidit. Scripsi igitur cum Graefio etiam *πόλις* et *πόλεμος* post consonantem, porro *λύ-φεισθαι* non *νείφεισθαι*, *ἄξετο* non *ἄξετο*, *λούετο* non *λού-σατο*, *ὀπιπτεύειν* non *ὀπιπτεύειν*, *ἰδρύε* non *ἰδρύσε*, *ὀριδρο-μος* non *ὀρειδρομος*, *ὑπαρόφιος* non *ὑπορρόφιος*, *χορίτιδες* non *χορείτιδες* vel *χοροίτιδες*, *δυηφενές* non *δυηφανές* et quae sunt similia; porro ubique et *εἰς* ante consonantem secundum ea quae dixi in prolegomm. ad Quint. p. LXX, et *πόρδαλις* pro *πάρδαλις*. Contra ex libris contra Graefium restitui *αν-*

θις pro αὐτις, ἡβώοντος et alia pro ἡβώωντος, κεραελκής, quod non solum codicum auctoritate sed etiam etymologia defenditur, pro κεραελκής, porro ἐπήγορος μετήγορος παρήγορος, quibus vocibus ubique Graesium ἰωτα subscripsisse sero animadverti, quare remansit 3, 413. 5, 9. 10, 100. 205 et fortasse alibi. Unum est quod doleo, me cum Graefio ubique ἀκερσεκόμης scripsisse, cum ἀκερσικόμης quod constanter libri tenent (cfr. Koch. p. 192) sane defendi posse videatur.

Postquam exposui quae fecerim, etiam quid non fecerim indicandum videtur. Etenim codicem *Palatinum* chartaceum saeculi decimi sexti Monacensis experimento deterritus nec ipse contuli nec conferendum curavi, postquam neque a Graefio, qui sex priorum librorum varietatem a Roethero enotatam Creuzeri beneficio accepit (cfr. praefat. IV), vel unam inde in praefatione prolatam vidi lectionem, et ipse Halmio intercedente eam accepi collationem ad editionem Cunaei I, 1—124 factam, quam infra commentario critico insertam videbis. Postea vidi etiam Marcellum eo codice usum esse, cuius verba (introd. XXXIX) repetere placet: „Je l'ai lu très-attentivement, malgré la méthode qui place chaque distique sur une seule ligne dans les deux colonnes, le second vers en regard du premier, ce qui en rend la lecture très-contrariante. Je l'ai scrupuleusement collationné avec le texte de Graëfe, qui dit n'en avoir eu que des communications indirectes, comme avec l'édition *princeps* d'Anvers, et les deux reproductions qu'en ont données soit Lubinus Eilhartus en 1605—10, soit Lectius à Genève, en 1606. Cette opération longue et difficile, que je regrette de n'avoir pu faire subir aux neuf ou dix copies seules cataloguées en Europe, car j'en comprends toute l'utilité, m'a démontré néanmoins que, pareille aux autres, et sous la même date, celle-ci était un calque très-exact des manuscrits de Sambucus et de Philelphe; le calligraphe, quand il se trouve embarrassé, ou qu'il perpétue des ratures, loin de recourir à une autre copie ou d'innover, a soin de dire à la marge, en mauvais latin: *sic erat in exemplari mihi communicato*. J'y ai relevé seulement un ou deux traits qui ont échappé à la perspicacité de Graëfe ou de ses correspondants. Les yeux de M. E. Miller, bibliothécaire du palais Bourbon, plus clairvoyants que les miens, en ont

„extrait aussi quelques notes marginales dont il m'a fait pro-
„fiter.“ Rarissime tantum Marcellus lectiones ex codice pro-
tulit; duobus tamen locis ex eo Nonnus tribus versibus inte-
grari potuit: vid. ad 19, 23. 25, 530. Itaque si mihi li-
cuisset *adire Corinthum*, denuo ipse codicem inspexissem: sed
in tam exigua spe aliquid novi detegendi nolui *superos Ache-*
runtemve movere, ut ille Turicum transmitteretur.

De codice quodam, qui Romae asservatur, iam olim in
coniectaneorum epicorum fasciculo II, p. 3 breviter admonui.
Operae pretium est hic ea exscribere, quae olim *Theodorus*
Heyse, elegantissimus Catulli interpres, ab aliquo meorum
amicorum exoratus parata diligentia adnotavit: „Nonni Dio-
„nysiaca. In der Vaticana im engern Sinne nichts. In der
„Bibl. Reg. Suec. 1 Codex (vom Register des Catalogs fälsch-
„lich unter Nr. 41 aufgeführt: rechte Nummer:) 81. Dieser in
„Fol. max. chartac. hat 297 Blätter; gehörte früher dem Ni-
„colaus Heinsius, Dan. fil. — Unterschrieben:

ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς φραγγίσκου κλάδου
τοῦ κρητὸς. ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας ᾠφνα⁹ ἀπριλλίου
κα' ἰν' θ'.

„Also erst im J. 1551 geschrieben. Aus diesem Cod. giebt ein
„Probevergleich des Anfangs von βιβλ. κή (Lib. 28) mit
„Graefe's Ausgabe folgende Varianten.“

Iam sequitur accuratissima versuum 1—145 collatio, quam
integram infra commentario inserui. Tum verissime pergit vir
acutus: „Eine *sehr aufmerksame* und *sorgfältige* Vergleichung
des Codex würde im Einzelnen manches Gute bringen; aber
zu einer solchen hat nur ein künftiger *Herausgeber* Lust, Ge-
duld und Geschick; eine Collation von gewöhnlichem Schlage
hingegen dürfte ein sehr unerhebliches oder beinahe gar kein
Resultat liefern.“

Restat ut breviter *commentarii critici*, quem subieci, ratio-
nem aperiam. Ac primum quidem his siglis usus sum. Signi-
ficat igitur

F Gerartum Falkenburgium,

f editionis principis ab eodem Antverpiae 1569 curatae
textum;

C Petrum Cunaeum,

- c editionis Hanovianae (habui exemplar a. 1610) ab eodem curatae textum;
- edd. has duas antiquas editiones;
- G Graefium,
- g editionis Graefianae textum;
- Ma Marcellum,
- m editionis Marcellinae textum;
- Mo Moserum eiusque sex librorum (VIII—XIII) Nonni editionem, quae Heidelbergae 1809 prodiit;
- M codicem Monacensem,
- P codicem Palatinum,
- S codicem bibliothecae olim Suecicae;
- Rh Laurentium Rhodemannum, qui suas emendationes exemplari Falkenburgiano allevit, quod postea in Lubini, tum post alios possessores in Godofredi Hermanni manus pervenit, cuius ex libris ipse emi;
- K I emendationes Nonni a me annalibus Zimmermannianis a. 1836 p. 641—660 insertas;
- K II coniectaneorum epicorum fasciculum secundum lectionum nostrarum indici aestivo a. 1852 praemissum;
- em emendavit, emendatione;
- corr correxit, correctione;
- v vulgo, h. e. editionum omnium atque codicis Monacensis consensum, nisi ubi varietas scripturae aut ex una editione aut e codice diserte notata est.

Deinde, ubicunque necessarium esset, diligentissime adscripsi eorum nomina, qui primi singulos locos emendaverunt, sed omisi, ubi per se quis emendavisset pateret, de qua ratione hanc sententiam teneto: ubi lectio aliqua tantum in f aut in M legitur, eam a Falkenburgio, ubi in edd. aut in edd. M legitur, eam a Graefio, ubi v legitur, eam a me coniectura emendatam esse silentium meum indicat. Marcelli lectiones consulto selectas tantum exhibui: ubicunque nihil ex eo notatum inveneris, eum aut cum Graefio consentire aut peculiare quoddam sed intolerabile monstrum sibi enutrivisse putato. Ac plerumque quidem summam, quae hodie iure in his criticis notationibus tantopere placet, verborum parsimoniam ego quoque secutus sum; sed ubi lectoris interesse videbatur, meum esse putavi, ut quam brevissime saepe uno tantum aut

laudationis aut castigationis verbo de mea sententia eiusque ratione admonerem, modestam hanc prolixitatem haud ingratam fore ratus in poëta tam parum adhuc cognito. Eandem ob causam et eas coniecturas, quae Nonni imperitum fallere possent, diserte reprobavi et adeo interdum, ne haec vel illa coniectura a futuro critico proponeretur, cavendum putavi. Contra ne lector cogeretur ad Graefii recensionem aut adeo ad antiquas editiones satis raras recurrere, non contentus fui huius editionis a Graefiano exemplari discrepantias notavisse, sed exceptis pertissimis quibusque levissimisque mendis orthographici inprimis generis sedulo operam dedi ut, quaecunque aliquo modo notabiles viderentur scripturae diversitates, eas ad unum omnes enotarem, larga hac certissimarum emendationum messe confidentiam etiam iis auctum iri sperans, qui nimia codicum superstitione occaecati aut intolerabilia explicando sese scriptoresque misere torquere aut coniecturas tantum ex similibus literarum apicibus commendabiles probare solent. Qui si viderint, quam multa iam ante me in Nonno emendando et ausi fuerint et audere debuerint critici, fortasse non tam meam audaciam incusare atque reprimere, quam quaecunque a me aut praetermissa aut nondum persanata sunt et ipsi audacter investigare atque tollere studebunt. Etenim ut ego Nonnum iam ubique in integrum a me restitutum esse existimem tantum abest ut in prooemii fine iam valedicturus laboris mei quamquam diuturni et indefessi censoribus in memoriam revocandum putem Horatianum illud, interdum etiam *bonum dormire Homerum*. Quod cum vel primo omnium temporum atque gentium poëtae concedatur bonique consulatur, quoniam „*opere in longo fas est obrepere somnum*,” si et ego in eiusdem poëtae operosissimo longissimoque imitatore recensendo dormitasse interdum deprehensus fuero, eius rei veniam nec mihi defore confido, qui contentus sim, si ab idoneis iudicibus inter *criticos* habear

οὔτε κακίστος

οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ἀσπιδιώτας!

Scrpsi Turici d. XVI. mens. Octobr. a. MDCCCLVII.

Arminius Koechly.

COMMENTARIUS CRITICUS.

Titulum periocharum ex M restitui. F: „In priore archetypi tomo hic praefigitur argumentis titulus, τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου νόνον διονυσιακά. προοίμιον. in posteriore, ἐπιγραφαι τῶν ὑπολειπομένων διονυσιακῶν ποιημάτων. ego utrumque coniungendum existimaui, hoc modo, (Νόννον Πανοπολίτου) προοίμιον, ἣ ἐπιγραφαι τῶν διονυσιακῶν.“ Secutus est C; Νόννον Διονυσιακῶν ἐπιγραφαι G.

Iidem omnium librorum argumenta praemiserunt. M ceterisque, ut videtur, codd. initio tantum priorum XXIV librorum, ante librum XXV ceterorum periochas tenent. Singulis libris repetita argumenta praemisit G, quem legentium commoditatis gratia secutus sum.

Argumenta. I, 1. φασφόρον M f in marg.

VI, 1. θεύκελον M.

VIII, 1. φόνον edd. M. φθόνον M in marg. man. sec. G.

IX, 2. δόμον edd. δόνιμον M: vid. 9, 247 sqq. Potuit etiam πλάνον.

XI, 2. ἀνδροφόνον M. πεφορημένον om M, supplet in marg. man. sec.

XII, 1. τέρψιν M.

XIV, 1. Ἔς v.

XV, 1. αἰίσω v.

XV, 2. θηροφόρον M.

XVIII, 2. εἰθελλήν M. δριδρομον M, quod restituere oblitus sum.

XXII, 1. μόθον M et G ex Utenhoviem apud Schraderum ad Mus. p. 104; μόχθον edd. μόγον f in marg.

LIBER I.

6 παλάμαισι M, παλάμαις P. — 7 λόχενσε MP, ut G coni; λόχενε v. — 8 Sic em K I 4, ἐπεὶ γονόεντι καρήνω edd. M; πόνον ἄλλον ἐπὶ στονόεντι κάρητι ex Eustath. ad Θ p. 700, l. 60 Rom. gm, quod falsum esse arguit clausula. — 9 ὡς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων e quodam Utenhovi codice G; ὡς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων edd. MP (sed hic suprascripto οὗτος ead. m. supra ὡς); ὡς οὗτος πάρος ὄγκον ἔχων alius Utenhovi codex, unde Ma ὡς αὐτὸς πάρος ὄγκον ἔχων. — 12 F: „ἀειδόμενον al.“ Et sic Ma. — 13 ψαύοντα v. — 15 ὕπνον (ῥῆμνον in marg.) M. — 17 ὅπη v. — 20 ἀνευάζω (ξ in marg.) M. — 28 κυβελλίδα M. — 33 παλμῶ] ταρσῶ v: cfr. 2, 41 et vid. K I 651. — 34 νάρθηκα om edd. M P et Utenhovi codd., ex cuius (non F) coni add gm. — 41 ἐμόν· δονάκων Mgm; ἐμῶν δονάκων edd. — 43 φντῶ cgm ex F em; φηγῶ fMP. V. 42 et 43 citat Agathias histor. IV p. 133 ed. Vulc., ubi ἀπηώρησε φντῶ legitur. — 46 G: „fortasse mutari debebat ποτέ in ὅτε, posita post Κάδμου distinctione minori.“ Non: v. 45 compositus est ad Homerici exemplum:

τῶν ἀμύθεν γε, θεῶ', θυγάτηρ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν.

— 47 μυκήσατο v; μιμήσατο K II 4. Cfr. 143. 3, 73. — 50 ὕγρος P. — 51 ἐπιστορέσας v; ὑποστορέσας K ibid. Cfr. 3, 404.

ἐπιβήτορι MPgm, ἐπιθήτορι edd. — 52 ὀχλάζων P (corr ead. m.). — 62 μυκήσατο c ex em F, κωκύσατο fgm; κωκήσατο MP. Cfr. 17, 93. — 63 αἰείρων fMP. — αἰδομένην edd. MP. Utrumque em Utenhov. — 69 δεδονημένος v, quod si verum esset, scribendum foret γαμίῳ δεδονημένος οἷστροφ. Sed vid. 7, 199. — 72 νηρείδων τίς P. — 75 ἄβροχος edd. — 79 ταῦρον αἶρις edd. M; ταρσὸν αἶρις gm ex Hermannii em; τὴν ἀνάρις et τὴν μὲν αἶρις coni C. Nisi lacuna subest: ὡς τότε ταῦρος αἶρις * * *

* * * τιταινομένοιο δὲ ταύρου.

— 83 ὕγρος M. — 92 ἀχαικὸς v; ἀχαικός M. — 99 ἀλλὰ Θέτις etc. v sine lacunae signis. ἦ ῥα Θέτις em Lehrs. Q. E. 269*), sed excidisse membrum patet, quo coniectura de Luna concepta refutabatur. — 100 ἔκελον edd. M, ut ubique; ἔκλον P. — 102 ὕδασι? — 103 αἰειθέα f, αἰίθεα M, ἀπειθέα c ex em F, ἀήθεα gm ex em Utenhovi, et ita P. — 104 ἦ πέλε c e coni F. — ὕργοπῶρ v. — 106 βυθοῦ v, βυθῶ (sic!) M. — 110 οὐδέ κε vM, οὐ πέλε em

Lehrs. Q. E. 300 sq. — 118 τίνα g ex em Hermann. Vulgatum defendit Lehrs. Q. E. 278. — 124 κελάρυσεν ἱππεύς f, κελάρυσ' ἐνιππεύς M, κελάρυσ' ἐνιππεύς B. Em Utenhovius. — 128 ἀναιδέες edd. M. — 135 δέξομαι σαῖς M. — μετάρσιον ἴσχεο φωνήν coniunctim edd. M. — 140 φλόγεον] φόνιον v. Cfr. 34, 184. — 146 Πλωτοῦς c male. Vid. Hermann. opusc. VI, I, 167. — 155 φλογόεντα em G, ut 417; νιφόεντα v. — 158 προσώπῳ v. — 160 βοέαις — κεραίαις edd. M. — 163 λωφάδα πέτρην edd. M. Em F. — 167 κεκλιμένην edd. M. — 168 ἀνέκοπτε v. Cfr. 3, 25. 6, 336. — 169 ἔλκε v. Corr Wernick. ad Tryph. p. 401. — 171 εἴρισην f, εἴρυσεν cM. — 177 ἐς v. — 180 ἐπὶ πόντον v. — 181 ἀστὸν coni K II 5, quod ex 38, 268 recte reiecit Koch. 167. — 187 αὐτῆς edd. M. — 188 ὄρθριος edd., ὄρθιος Mg. Cfr. 232. — 191 ἀστρ. παλάμῃσιν v; „casu dandi, de Andromedae manibus.“ G. Em K II 5: cfr. 161. 278. — 200 Lacunam post hunc versum indicavit id. ibid. — 209 ὑποβρυχίῃ — φάτνῃ v. — 227 εἴτε fM. — 231 ἡχῇ edd., ἡχῇ M. Cfr. Spitzner. v. Gr. her. 55. — 242 βοῆς v. Em G ex 157, recepit Ma. — 247 ἀμφὶ δὲ πυρσῶ v, pro quo G πυρσῶν vel πυρσαλ vel πικναλ tentabat. — 253 ἀμάξης v, ἀκάνθης em iam F: cfr. 189. — 260 ἐνὶ f, ἐνὶ etiam M. — 266 ἀλισδοῦπαν edd., ἀλιγδοῦπαν etiam M. — 274 πόντου v. — 276 ἐμνηήσαντο suspectum. — 288 χεῖρα fM. Em F. — 289 ἀλικρηπία δ' (sic!) f, ἀλικρηπίδα M. Em F. — ἀρούρου fM. Em idem. — 294 εὐλοχον v, εὐλοφον Ma ex em anonymi Villoisoniani p. 11, quod recepi quamquam obloquente Riglero melett. III, 6 sq. — 299 ἐπὶ v. — 300 βροντῇ f, βροτῇ M. — 302 ἀσταγέοις νιφετοῖσι edd., ἀσταγέος νιφετοῖς M. Em C. — 309 οὐρανίην v, οὐρανίου Ma ex em G. — 316 πάλλων] κόπτων v. Cfr. 10, 56. — 319 ἔκαμψεν edd., ἔκαμψεν M. — 322 δικταίου edd., δικταίαν M. Cfr. Wern. ad Tryphiod. p. 485. — 323 ἔης (sic!) f, ἔης cgm ex em F, ἔης M. — 342 ζῶν f, ζῶειν etiam M. — 358 ἐπικαίριος edd., ἐπικαίριος M. Em Scal. et anonymus Villoisonianus l. c. — 360 θεώτερος fM. — 366 ξυνῇ? — 367 γραψάμενος edd. M. „Circa verum seq. erratum fortasse, nescio, quibus modis. An συνέμπορος non tam comes hic est, quam obviam factus?“ G. Hoc quidem nec fieri potest nec si posset quidquam iuvaret. Potius post v. 368 lacuna esse videtur unius versus, cuius initium erat Κάδμω — — 371 μορφῇ] τέχνῃ? — 377 μίην edd. M. — 390 ἀκούων fM

ἀκούω cgm e coni Canteri. — 392 στεροπῇ edd., στεροπῇ M. Cfr. Gerhard. lectt. Apoll. p. 164. — 394 μορφῇ edd., μορφῇ M. Em Scal. et anonymus Villoisonianus l. c. — 399 ἀλάται vel ἀλήσει coni Ma. — 403 νοστήσουσιν g, quo non opus. — 411 κλείνας f, κλίνας etiam M. — 412 ἀηθέος f, ἀήθεος cM. — 427 φάρεϊ χεῖρα v. Em K II 5. — 429 ἀστεροπαῖες f, ἀστεροπαῖσιν cM. — 435 οὐτιδανοῖς Ma male. — 442 φουσησας στομάτεσσι. κυμασσομένου fM (nisi quod hic φουσίας); στομάτεσσιν, ἱμασσομένου c ex em F; ἱμασσομένοι G; φουησεις em iam C. — 444 ἔχεις v. — 456 ὀλίγον v. — 457 συναστράπτῃ edd., συναστράπτῃ M. — 460 Βωῶτον edd. M. — 461 ἀστράαν v. Corr G praef. X. — 462 Post hunc v. in M est lacuna unius versus. Nihil tamen deesse videtur. — 463 et 464 οὐρανίου — Ὀλύμπου post 480 in orationis fine ponit Ma, perperam: 465 μολπῆς refertur ad 464 μέλπε. — 466 σέθεν ὀφθαλμὸν fM, σ' ὀφθαλμὸν c; σέθεν αὐλὸν em F. — 475 τότε edd., τέτε M. — 476 οὐτιδανῇ v. G praef. X οὐτιδανῇ γὰρ Αἰγυλίδι coni. — 485 ἀγέλαστον v. Em Ma: cfr. 43, 245. — 487 ὅτ' ἐν f, ὅτεν M, ὅταν corr F. — 493 λιγαίνων coni C et anonym. Villoison. 11, male. — 505 κῶμα fM. Em F. — 511 ξυνήια f, ξηνήια M. Corr F. — 515 ἐσσομένη fM. — 518 καλάμουσι] μελέεσσιν edd. M, δονάκεσσιν GMa. Cfr. 436. — 519 πάντα] πολλὰ v. — 520 Haud scio an post hunc versum quaedam exciderint: cfr. 423. 482. Idem sensisse videtur G: „aptius esset ἀρμονίην.“ — 526 ἀβρός v. — 528 βαρυσμήριγγος edd. M.

LIBER II.

6 ἀθήητον Ma contra Nonni usum. — 12 αὐτοκίλευθον? — 15 ὑπὸ] ἐπὶ v. — 30 ἔχων edd. M. — 34 βαθυνομένην v. Em G: cfr. 240. — 37 Ταυρείου] Ταύρου fM, Τάυρου δὴ cMa. Em iam F. — 39 σύριγγες edd. M. Em Scalig. — 40 ἀκταῖ] ὄχθαι v, quod ortum ex 38. — 41 λυομένου paullulum suspectum. Varia tentari possunt, ut τριβομένου, θλιβομένου, δυομένου, σειρομένου, alia. — 44 ἀρκτώοις v, ἀρκτώοιο M. Corr G. — 48 δ' τ' edd. M. — 53 ἐκόνισσε edd. M. — 55 βυθίω v. — ἄλματι] ὕδατι v. — 56 ἀσάνδαλος f contra codicem, ἀσάμβαλος etiam M. — 58 πέτρων edd. M. Em C. — 65 παλμῶ] καρπῶ v. Male Ma e coni G pro καρπῶ versus sequentis illud intulit. Cfr. 464. — 67 τειρομένην Rh Nonnico acumine deletō. — 70 βερέθρου Ma ex

em C, quod errore recipere oblitus sum. — 77 ἀρούραις v. Em G. — 86 Μορίης v. Em C. — 90 κοινομένον v, repetitum ex 88. — 95 σύνδρομος edd. M. — 101 δειλαίης edd., δειλαίης etiam M. — 104 val? — 108 ἀτερπίτις f, ἄπερ πίτις etiam M. — 117 χαλέψη edd., χολέψη M. — 119 ἐρίδρομος f. Em F, ἐρίδρομος conī anon. Villoison. 11. Cfr. 6, 306. — 120 ἡμίφανῃ v, quod aperte falsum. Sed fort. ἀγγινεφῇ scripsit montium cacumina indicaturus. — 124 „Si recte eum capio, scribere debuit: τί μοι σάλοϛ; in mare fugiam: neque enim fluctus curo, [aut timeo.“ G. Recepit Ma, contra Nonni usum. Desideratur tale quid: ἔξομαι εἰς ἀλὸς οἶδμα μετὰ δρυάας. — 131 καὶ ἱπταμένη φιλομήλη edd. M, καὶ ἱπταμένη φιλομήλη G e conī Hermanni. Em K II 7. — 144 πατρώων edd. M. — κόλπῳ] μύθων edd. M, ξείθρῳ G forma inusitata. — 145 διὰ] παρὰ v. Vid. 40, 141—143. — ὅθι G e conī Hermanni; peius etiam Koehler. 167 ἐπὶ προχοῇσι συνάψαι proposuit. — 152 νοήμονος edd. M. — 155 πελάσσω v. Cfr. 3, 142. — 159 ὄφρα καὶ] ὄ. δὲ edd., ὄ. δ' M. Cfr. Spitzn. v. Graec. her. 159. — 147 sq. in fine orationis recte posuit Ma. — 163 πόλον] πολὺ f, πό M, παλινδίνητον c. Em Rh et anon. Villois. 12. — ἐλάσας fM, ἐλάσας c: cfr. 1, 364. — 170 περισίτιχες v. „fort. περὶ σίτιχας.“ G. Id ipsum praebet M sic: περὶ σιτῆ. — 180 sq. suo loco motos esse intellexit Ma, perperam tamen post 204 κεράσας intulit. — 179 πόλιν e loco inepte detorto Θ 522 edd. M. Em F. — 193 δεξιτερῇ edd., δεξιτεροὶ etiam M. — 198 κομήτας edd. M. Em Rh. — 199 μακροὺς edd., μακρονσί (sic, et in marg. X) M; μακροὶ gm, μακροὶ corr anon. Villois. l. c. — 205 πολύτροπος] παρήγορος v. — 208 παρήγορον] πολύτροπον v. Cfr. 3, 325. 11, 355. 38, 77. 3, 107. — 219 πτερόεις v. Πτερόεις non Apollo est, sed Amor, qui illud ipsum nomen haud scio an habuerit in versibus Pseudohomericis a Platone in Phaedro p. 252 C „leni mutatione ad praesentem causam accommodatis“ (verba sunt Lobecki Aglaoph. II, 861). — 223 ταχὺς] θρασὺς v. — 226 βραδὺς ἀστήρικτος edd., βραδὺν G, sed alterum mutandum fuit. — 227 κοτέουσεν f, κοτέουσαν etiam M. — ἥβην edd. M. — 229 ἀκούσω edd. M. — 231 κτυπέοντι] κρατέοντι v, quo offensus Ma κροτέοντι scripsit. — 234 τανύσῃ edd.,

τανύσση M. — 236 λοχεύσει G. — 238 εὔνασε καὶ πνείουσαν edd.
 M, εὔνασεν ἀμπνείουσαν G, εὔνασε κεκηνηῖαν conī C, εὔνασε
 καπνιδώσαν ex 188 infelicius Koch 168. — 244 ἀπὸ γλωσσῶν v;
 „elegantē Rhodomannus ἐγγλωσσῶν” G. Hoc recepit Ma, sed ve-
 rum erat ὁμογλώσσων, quod invenit Lehrs. Q. E. 257. — 250 ἀμει-
 βομένης edd., ἀμειβομένην M. Em Herm. — 251 παντοίην fM. —
 256 φωνῇ] μορφῇ v. An κόρη? Cfr. 1, 425 sq. — 260 ἐπὶ
 γαίης edd., ἐπιγαίης M, ἐπὶ γαίαν G. Cfr. 561. — 263 δειμαί-
 νων suspectum. — 265 ὀχμάζοντα conī C, ὀκλάζοντα Ma. —
 269 ἱμασσομέναις edd. M. Corr C. — 271 Hunc versum post
 329 — αὐταί inepte ponit Ma. — 276 χειμερίην] Sic em Lehrs.
 Q. E. 301; χειρὶ μιῇ v. — 281 ἐμὸν δινέοντες fM, ἐμὸν δινεῦ-
 ντες c. — 284 μετοχλίσσῳσι f, μετοχλίσσῳσι cM. Em G. — 290
 Lacunam post hunc versum indicatam demonstravi K II 7. —
 296 De Promethei, non de Iapeti vinculis sermo: vid. 566. 576.
 Inde hic quoque quaedam exciderunt. — 303 Cfr. Lehrs. Q. E.
 266. — 307 πελάσεις v. — 310 ληίσσομαι edd. M, quod male de-
 fendit ex locis nihil probantibus (27, 28. 28, 86. 30, 285. 34,
 203) Koch 168. — 318 γὰρ] δὲ v. — 321 νυμφιδίην v. —
 334 ποτὸν edd. M, nisi quod in hoc τ corr ex v. Em F. —
 335 Hic versus in M ead. m. ad marg. adscriptus legitur. —
 337 ἔλκω edd. M. — 340 ὁμοδόφίλους edd. M, ὁμοδόθίλους conī
 Rh. — 345 κρέσσονας v, quod nemo animadvertit, quamquam
 iam correxerat Rh. — 352 νέον v. Em K II l. c. — 362 αἰθέρος
 om edd. M, add Rh; οὐρανοῦ e conī C g contra Nonni usum:
 vid. Lehrs. Q. E. 266. τοῦ Διὸς F supplevit, Ζηνὸς post δῆρις
 inseruit Gerhard. lectt. Apollon. 212, uterque male. — 366 στέρ-
 νοιο v. — 379 νεφελῶν edd. M. „post hunc vers. sequitur cor-
 ruptum sequentis v. initium: μαρναμένον δὲ σι * * * *” quasi
 reliqua exciderint, cum nihil desit. Servarunt tamen confusio-
 nem editt. sed verum vidit Falk.” G. Neque aliter in M, nisi
 quod post versum lacunosum μαρναμένον δὲ σι insuper duorum
 versuum locus vacuus relinquitur. Tamen nihil deesse videtur.
 — 380 δὲ hic quidem om M. — ἐῆ] sic em G; ἔην v. — 385 ἀλ-
 οία] sic em K II 7; ἄλλα δὲ edd. M, ἄλλα τε gm. — 387 ἀέκων
 v. — κεραννοῦ v. Cfr. 453. 470. — 388 πεύκαι edd. M. Em C. —
 394 ἱλασσομένης fM. — 395 Σινελίης δεδόνηντο edd. M. —
 396 τε] Sic corr anon. Villoison. 12; δὲ edd. M. — 398 Παχυν-

νήν f, παχυντήν M, Παχύνιος c, Παχυνή gm; sed Παχυνιάς iam invenerat F: cfr. 3, 207 Πυθιάς ἄκρη, 13, 132 Πυθιάς — πέτρη. — 399 ᾤκλασε νύμφη v, sed ἔκλαγε em Spitzner. v. Gr her. 56, et ὄχθη Scalig. Utraque iungenda erat emendatio. — 402 ἄκραι] ἀύλαι v. Maiore molimine Ma δενδροκόμος — θυώ θεος ἔκτυπεν αὐλών. — 403 et 409 κεραυνού v. — 406 ἔχνεα f
sed „exemplar habet ἔχνεα ἴσως ἔχνια“ F; ἔχνια cgm, ἔχνη
(v ead. m.) M. — 414 κορύσσας v. — 422 Κρόνου gm male
coni anon. Villois. l. c. Vid. Quint. XII, 191—195. — 423 ἀλῆ
ται v, ἀῖται Ma ex em G praef. X. — 424 κεραυνῶ v. — 425 κα
M, δὲ v. — ὄμβρω MG, perperam. — 427 χεμερλοῖς] ὄμβροχοῖς v
— 431 κολώνον edd., κολῶ^v (sic!) M, κολωῦ g e coni Her
manni: κολώνης K II 7. — 433 διαίτσοῦσα δὲ γαίης v. Em I
l. c. — 438 σελάγιζεν? — 443 μεμερισμένα suspectum. — χεῖ
ματα g errore (cfr. G praef. l. c.). — 447 φύσις v, em C. —
πυρσῶ] λύθρω edd. M, μύθρω G. Vid. K l. c. — 454 ἐοῦσα
mire languet. — 457 πάλιν αἰνός] πολύδινος edd. M, πάλι δει
νός coni G praef. l. c., πάλιν αἰνός K l. c. — 473 οὐ σκοπία
νέφος ὕγρον ἔσχισαν edd. M (nisi quod hic ἔσχησαν), quo verbo
rum ordine servato ἀνέσχισαν G. Vid. K l. c. — 476 Suspectur
βελέμνω. Nisi rediret 478 ἐν δὲ κυδοιμῶ, ex 23, 196 scripsisset
πολυφλοίσβω δὲ κυδοιμῶ. — 480 δόρυ] Sic em K l. c.; διῖ edd
M, χερὶ gm e coni C. — 484 κόλπω] λαίμῳ v. — 486 καναχή δ
edd., καναχήδα M. Corr C. — 487 δυσέμβατος edd. M. — 505 ἔμ
φθλον edd. M. Corr Rh et anon. Villois. l. c. Cfr. Wern. a
Tryph. p. 78. — 512 ἀπείρονας om edd. M, add F. Cfr. 381. —
514 ἀτέρμονος v, ἀτέρμονας Ma ex em G. — 518 σιγῇ edd.
σιγῇ post lacunam quatuor literarum M. Dativum frustra defen
dit Wern. ad Tryph. p. 117. — 526 καισμήνην f, καὶ σμήνην M
Corr F. — 527—534 Necessary transpositionem indicavit 53
arctissime iungendus cum 534. — 527 εἰ κλίσιν ἐσκοπιάζε Ma
coni Porsoni certe inutili. — 531 βλοσυρῆς v. — ἡχοῦς edd. M
Em F. — 533 εἰαρι νησαίων f, εἰαρινῇ σαίων M. Em Scalig
et anon. Villois. — 537 πολὺν edd., πολὴν M. — 542 ἐπὶ v. —
μοῖραν edd. M, Μοῖραν g. Utrumque em K II 8. — 545 θεήτο
τον fM, θεήλατον cg ex em F. — 557 γυῖα? — 560 πολέμοι
nonnihl suspectum. An πολεμιστά? — 561 νωθρά edd. M. Ei

anon. Villos. 9. — 565 *Τυφωεύς* edd. M. Em C. — 566 „mihi admodum suspectus est, nisi fortasse quaedam hic perierunt.“ G. — 586 *ὀφθαλμοῖς κοιτέοντι* f, *ὀφθαλμοῖς κοιτέοντι* M, *ὀφθαλμοῖς κοιτέοντα* cg e coni F, qui et ipse verum invenit receptum a Ma. Cfr. 39, 16. — 599 *κρέσσονα* v. — 601 *τεὸν* edd. M. — 606 *πῇ* v, *πῶς* M; *τί* tentabat G. — 608 *ἐλάχενσαν* f, *ἐλάχεναν* M. Corr F. — 610 *κεῖνα δρακόντων* edd. M; *λεόντων* G, *δεινὰ* Kl. c. — 611 *μύκημα* v. — 612—619 Transpositionem necessariam fuisse quivis videt: 614—616 arctissime iungi debebant cum 620 sq., quoniam de minacibus Typhoei *manibus* sed turpiter devictis agitur. Tum 619 aptius videbatur adnecti ad 610 sq., ursarum leonumque fauces. Ma, cui tamen aliquid suboluit, pessime 619 post 615 — *ἀγοστοί* intrusit! — 620 *ὑμετέρῃ* f, *ὑμετέρῃ* M, *ἡμετέρῃ* cg e coni F. Em K l. c. — 625 „fort. *εἶχε*.“ G. Cur? — 637 *πετρῆεσσα* v. Em K l. c. — 638 *ἄγνυτο* gm errore. — 641 *περηστῆρι*] *δ' αἶτε μηνί* edd. M, *αἶτε μηνί* G. Vid. Lehrs. Q. E. 278 et cfr. ad 38, 278. — 647 *ἐνί* v. — 651 *ἦξεν* fM, *εἰρξεν* c. Em Rh et anon. Villos. 13. — 669 *ἐθέλης* edd., *ἐθέλης* M. — 672 *κεχολημένον* fM. Participium suspectum. — 673 *Ἀονίοιο* Ma male. — 680 *ἀσταθέος* edd., *ἀσταθέο* M. Corr Rh. — 694 *δεσμῷ* gm errore. — 695 *ῥῆς* v. Em G ex 3, 235 et Unger. parad. Theb. 384. — 696 *μαντεύσομαι* v. Em K II 9. — 701 *ἔτρεπε*] *ἦλασε* v. Em G. Cfr. 164. — 705 *παλιννόστω* δ' *ἐνί μορφῇ* v. — 709 *Ἄρεα* v. — *ἔχουσα* v; *ἄγουσα* Ma. — *ἐπλετο* v. Tria vitia sustulit K l. c.

LIBER III.

7 Ne *ἐλαύνων* coniciat, cfr. 11, 300. — 9 *πεπηγότας* errore gm. De re cfr. Rigler. melett. III, 10. — 10 *ἔγκυος* v, *ἔγκυος* Ma. — 21 *ὑπέρτερος* v; corr etiam Ma. — 40 *σιθονήν* edd. M. Corr C. — 43 *κ' ἄκ* fM, *κὰκ* c; corr C. — *ἀκοιμήτου*, quod coni C, etiam M; nec tamen praetuli. — 45 *προσκέλειντες* coni C. — 49 *βαρυνόμενον* edd. M. Em C. — 52 *ἐπετρίψαντο* v, *ἐπεστορέσαντο* em Lehrs. Q. E. 300. — 60 *ἄπλοα* v, *ἄπνοα* em anon. Villos. 14. — 64 *χορείης* edd. M. — 66 *αὐλὸς* v, *ἦχος* em G. — *ἐπείγον* G, quamquam *ἐπείγων* servari posse, si *συναργεῖν* transitive dicatur, intellexit. Dici vero transitive demonstravit Rigler. melett. I, 4. Cfr. Struv. de ex. vers. Nonn. 21.

— 69 *σεύοντο* edd. M. — 76 *δίξυγες*? — *κερατοξόος* v. Corr etiam Meinek. ad Theocr. XXV, 146. — 78 *ὀμοπλεκέες* v, *ὀμοπλοκέες* M; „aptius fuisset: *ὀμοκλινέες*, ut Ioh. II, 2. vel *ὀμοπτολέες*, ib. XII, 22. G. Illud propter *λέκτρων* 80 recipiendum fuit; alioquin *ὀμοπλανέες* praeferri debebat. — 85 *καρποῦ*] *κόλπου* v. — 92 *ἐπιστελβουσα χιτῶνας* fM, *ἐπιστελβουσι χιτ.* c; em C; „post v. 92. Hermannō videntur aliquot versus excidisse.“ G. Mihi quidem non. — 96 *μελάθρων*? — 108 *ὀμώλακα* v. — 116 *νηὶ τεῇ*] Sic Ma ex em C; *ναὶ δὴ καὶ* v. — 120 *γαμίην* v. — *καλέεις* fM. — 130 *πετρώοντα* — *πέδιλα* G contra Nonni usum. — 133 *ἐργοπόνως* edd., *ἐργοπόνος* etiam M. — 142 *πελάσσας* anon. Villos. l. c. male. — 160 *ἔτι σπαίροντα* v. — 163 *ὕακινθων* edd. M. Em C. — 160—163 turbarunt ordinem C-et Ma, ille 162. 160 (ubi ἢ *ἐτεόν* tentabat). 161. 163, hic 162. 163. 160. 161 disponens. — 171 *τανύσων* v, *τανύων* Ma e corr Wernick. ad Tryph. p. 167. — 184 *νέικει* fM. — 185 *φαιδρὰ* fM, *φαιδρὸν* c. Vox suspecta. — 187 *βασιλῆος* edd., „alius f. *malit βασιλῆον*.“ G. Recepit Ma, sed *βασιλῆος* M. — 189 *ὄτε* v. Sed *causa* monarchiae indicanda erat. — 190 *πέτρας* fM, *πέτραν* c, *πέξαν* em C et Rh. — 193 *δήσους* fM. — 196 *λαβοῦσα* edd. M. — 197 *χρόνον* v. Male Ma *Κρόνον* e coni G. — 198 *βασιληίδες* v. Em etiam Ma. — 201 *ῥῆγην* fM. — 202 Ad marg. in M adscriptum: (ἢ *ὅτι τρεῖς κατακλισμούς λέγει γεγονέναι*. — 203 *πυργωθείσα* v, quod male defendit ex 20, 337 Koch. 168. Cfr. 43, 298. — 205 *αἰθέρα πέμπων* v; *τέμνων* iam invenit Scalig. Cfr. 6, 368. 11, 131. — 226 *δὲ θανούση* fM, *δὲ γανούση* c, δ' *ἐθελούση* G, qui tamen praef. X *δὲ ταφούση* praetulit; *δὲ τεκούση* est ex em C. — 227 et 228. Versuum transpositionem praeivit Ma. — 234 *ἄλλω*] *ἄλλον* v. — 237 et 239 *σύνθρονον* fM bis. — 238 *δάκτυλοι* v; „*digitos saltantes*“ Lubini etiam Ma expressit. — 242 *ῥοθριος* fM. — 244 *πετάσας φιλοπενθέα* edd. M. Em anon. Villos. 14. — 245 *οἶμον* Ma. — 246 *φαιδρὸς* gm ex em Hermannī, quod non magis probaverim vulgato. Num *θεῖον*? — 250 *κατέχευσαν* edd. M, quod non dubito fore qui probent. — 251 *καρπῶ* edd. M. Em Scalig. — 254 *ἢ δ' ἔτι θάλλει* v. — 255 *ἄλλη* edd. — *ἔξειεν* f. Utrumque em F, hic quidem consentiente M. — 260 *εὐπάρθενος* edd. M. — 265 Maiorem hic lacunam esse vidit Koehler. p. 8. Propterea v. sq. retinui vulgatam scriptu-

ram, pro qua Koch. 168 ex 4, 27. 45, 121 probabiliter ταυρο-
 φωνῆς δ' ἄτε πόρτις scripsit. — 267 ἄγραυλος edd. M. — 274
 αἰὼς om fM. — 278 εἰλήν fM. — 287 Suspecta dicendi bre-
 vitas: fortasse post Λιβύη (Λιβύη f) quaedam exciderunt. —
 294 μαχιπιόλω v. — ἀριθμὸν v, ἀριθμῶ Ma ex em G. — 296 De
 Nonno secum pugnante (cfr. 2, 686) vid. Koehler. p. 6 et 8. —
 299 κατὰ edd., sed „exemplar habet μετὰ Μέμφιν“ F. Et ita
 etiam M. — 306 κρυφίης f, quod tacite retinuit G, κρυφίοις
 em ex em F. — 309 βοῆος fM, τοκῆος c ex em F. — 319 οὐ] ἦς
 v. — 320 εὐλαίγγος] cfr. 138. 5, 134; εὐσύριγγος v; εὐσῆραγγος
 vel αὐδῆεντος tentat Ma. — 328 ἐπ' ἄλλω] ἀπ' ἄλλον v. —
 329 ἔχειν? — Mire congruit cum his Quintus VII, 52 sqq. 67 sqq. —
 331 ἥ ποτε Ma. — 333 ἀεὶ] ἐμῶ edd. M, ἐφ' gm ex em Scalig. et anon.
 Villos. 14, quod non sufficere perspexit Rh ὁμῶ coniiciens. —
 336 Ne dubites de πατέρων, vid. 4, 57. — 339 παλμῶ] Sic Ma
 ex em G praef. XI; χαλκῶ v. — 340 γεγηθότι v. Em G praef.
 l. c., ubi etiam praeter necessitatem παιδοκόμων — ἀγοστῶν
 coniecit. — 341 δέμας] δόμον v. — 344 ἔσκεν edd. M. Em F,
 qui etiam χνόος ἔσκεν tentabat. — 355 γὰρ] δὲ v. — 357 ἀνι-
 κήτοιο v. — 358 θεσμὸν v. — ἀνάγκη edd. M. — 359 βόσκω
 edd. M. — 362 ἐκτόθι ναίων? — 366 βύρσας edd. M. Em
 Scalig. — 368 ἔδει μὲν f, ἔδειμεν v, etiam M. — 380 κούρη f,
 κούρη M. — 388 διδυματόκος v. Corr G praef. l. c. — 394 La-
 cunam demonstravi in iis, quae olim de Tryphiodoro scripsi in
 Iahnii annal. a. 1837, tom. V. 1. p. 359. — 397 πίονας fM. — καὶ
 ἐνθα om fM. Utrumque em F. — 398 πεπταμένω v. — 399 συνί-
 δρυσε edd. M. Corr Hermann.; defendit vulgatam Wernick. ad
 Tryphiod. p. 105. — 400 κεχηνότι v. Sed num fuit πεπηγότα?
 — 420 μιν] τις edd. M. An fuit πόν? — ἔδραμεν fM. Em Can-
 ter. — 435 ξενίοιο v. — 439 ξένος οὗτος] ὁ ξείνος v.

LIBER IV.

4 „Annotatum est in archetypo λείπει, neque dubium est,
 quin aliquid desit.“ F. Etiam in M adscript. post hunc v. ./ο. λεί-
 πει. C omissi versus sententiam bene supplevit ita:

Κάδμον ἔχειν μενέαινε νεήλυδα γαμβρὸν ἀλτήτην.

Ma tamen e coni Rh δῆθυνε pro Θρηίσσα scripsit. — 10 et 11
 post 7 — φωνῆς transposuit Ma, haud inepte. Sed videbatur tum

ἡ δὲ non satis concinne ab Ἀρμονίην separari. — 14 Ne cogites de ἐνδομύχον, legitur ἑπταμύχον θαλάμοιο etiam infra 10, 66. — 20 στήλβονσα edd. M. Em Scal. Rh et anon. Villos. — 23 ἀμοιβαίη? — αὐτῇ fM. — 26 Nec hic nec 3, 127 ἅπαντα posuit reformidans voces tribrachycas deinceps positas. — δίδαξαν fM. — 31 ξεινοδόκον et βοηθός scripsit Ma. — 34 κατηφέα edd. M. — 40 φυλάσσης edd. M. — 42 αἰόνες fM. — 58 ἔσκε edd. M. — 60 τεῆς edd. M. Em C. — 64 ὄγκον v; ὄμβρον, quod em C, etiam Ma. — 66 ἀπέειπεν suspectum. Num ἀλλέεινεν? — 67 κέστω] θεσμῶ edd., θεσμῶν M, δεσμῶ gm ex em anon. Villos. Cfr. 177. — 70 ἐδύσατο v. — 75 ἔσπευδε edd. M. Sed nec ἐψευδε satisfacit, quamquam explicari potest de Venere genarum pallore quasi clandestini morbi indice ancillas fallente. Cogitavi de ἀπέπεμψε et de παράμειψε. Sed non liquet. — μούνη edd. M. Em Hermann. — 84 ἔσχευ v. — 95 ἀβρός] αὐτός v, quod hic certe Iove opposito non quadrat. — 100 καὶ οὐ ποθέων edd. M; καὶ εἰ ποθέω tentabat C. — 108 δὲ ἔδνων edd., δ' ἔδνων g e corr Hermann Orph. 751. Sed nec ἔδνα sponsae conveniunt

δ

et in M δὲ ξου (sic!) legitur: hinc iam K II 9 δὲ κείνου commendavi. — 109 In M ad marg. interior. post ἐγγναλίξω † adscriptum est: † ἰσως ἔδνων. — 114—119 hic nexum turbare etiam Ma intellexit, quamquam haud melius inter 142 — ἐλέγξω et 143 δέχυνσο — intrusit. Ponendos fuisse ante 160 — ἔσπομαι, ἣν ἐθέλης, καὶ ὁ μὲν οὐτος, οὐ τρομέω δὲ Πλαγκτοσύνην ἀδιδαντον — apertissime docet nexus. Sed praeterea 119, qui hunc ipsum nexum interruptit, ante 114 collocandum fuisse idem utriusque versus initium παρθένη docuit. — 120 Ἐρυνθαίην v, Ἐρυνθαίω etiam Ma: cfr. 11, 310. — 126 αὐτόματον v. Fortasse adeo αὐτομάτη reponendum fuit, ut 153. — 140 μελειδεά v. — 145 κρηπταίην fM. — 147 ὑμετέρου edd. M. Em Hermann. — 153 αὐτοματί v. Cfr. Rigler. melett. V, 12. — 119 δῶκον f, δῶκον M. — 115 στεγνὸν v, στεινὸν M, sed iam G: „oppositio postulat: μικρόν, vel βαιὸν ὕδωρ; an: στεινόν? στήλβον?” Idem praef. XI ἄγνὸν proposuit. Sed Ma στεινὸν prae tulit. — 116 λείμα f, χεῖμα etiam M. — 117 τρομέεις edd. M. — 163 ἀμφοτέρως edd. M. — 169 θεᾶς edd. M. Corr Hermann. — 173 μεγάλας f, μεγάλεις etiam M. — 174 δίδαξον edd. M.

— 178 πλόον] πόλον edd. M, πόθον gm e coni C Rh et anon. Villois., qua recepta sequens πόθω ferri non potest. — 179 διδυμάονα fM. — 189 συνολλυμένην edd. M. — 193 ζμερος fM. — 196 παρηγορέα fM. — 202 παρεόντος edd., περεόντος M. Em Scalig. — 204 „Fort. ἡσπάζετο.“ G. — 228 εἰαρινῇ edd. M. — 234 ἄψευστον fM. — 238 δὲ] γὰρ v. — 248 ἀγχώπιον Ma! — 259 ἀπάση edd., ὁ πάση M. Em Scalig. — 266 ὄκνεσε fM. Corr Rh. — 270 Ὀσειριδος edd. M. — 277 μέτρα πορείης] μέτρον ἀρούρης v. — 278 ἐυτροφάλιος fM. — 281 ἀμφιφαῆς v, ἀρτιφαῆς bene Ma: „le premier quartier de la lune, puisqu'il s'agit d'énumérer ses phases.“ — 291 ἄμπνοα fgm; „in exemplo est ἄμπνοα: et supra πνοα scripsit φρονα. ἴσως γρ. ἔμπνοα.“ F.

φρονα
hinc ἔμπνοα c. ἄμπνοα (sic!) M. Inde ἔμφρονα scripsi. Alterum corruptum ex ἄξονα 290. Cfr. 13, 131 sqq. — 292 κυκλόθεν αὐτοβόητος em Lehrs. Q. E. 282; κύκλον ἐπ' αὐτοβόητον v. — θυιάδι? Cfr. 307. — 296 Ἀσσυρίην δ' ἀπόειπε v. — 307 Mirus est apud Nonnum subiecti defectus, quamquam suppleri potest ex 291. Quare videndum, num versus exciderit. — 316 ἔδραμε edd. M. Corr F. — 317 ὀρειάδες f, ὀρειάδος etiam M. — ἀκάνθεις f, ἀκάνθε (sic!) M. — 322 „legend. fort. ἐμίληνεν.“ G. — ὅτι edd. M. — 325 κούρου fM. — 327 Quamquam quis λιπόθροος ex eo defendat, quod evolsa lingua lacrimas tantum non querelas fundat Philomela, tamen vix dubito quin illud ex λιπογλώσσοιο 325 corruptum et pro eo ex 36, 473 (cfr. 16, 335. 27, 224) scribendum sit μιμηλοῖσιν ἰσόθροος. — 332 ἄστεα edd. M. Em anon. Villois. — 334 ἐκ ποδός edd., ἐ ποδός (sic!) M; καὶ em C. — παναγραίῃ fM (sed hic sine ι subscr.). — 336 βαθυκλήμους f, βαθυκλήμους M, βαθυκλήρους c. Em F. — 343 ταρσῷ f, ταρσά etiam M. — 351 κατὰ στήσας? — 352 πηλαίων fM. — 357 ὅτι] ὅθι v. — 365—388 Versus etiam in M male confusos feliciter in ordinem suum redegit G. — 375 „Fort. scr. λυθέντος.“ G. Si quidem de cranio, non de cerebro sermo esset: cfr. J, 500. — 385 δράκοντος] Sic em G; θανόντος edd. M, χανόντος coni C. — 386 ὁμοβόρον v. — λαιμῶν M, λαιμῷ edd., λαιμοῦ G. — 394 εἰ δὲ κεραρνοῖς] ἐν δὲ κυδοιμοῖς puncto vel colo post καρήνοις 396 posito v. — 406 Ἀθήνη om f „spatio post φαρ. relicto; unde Falk. ibi Παλλὰς inseruit, spondeos et caesuram trochai-

cam in quarto pede non observans. Malui Nonni numeris gratificari. Nec aliter Cant. et Rhodom. G. Etiam in M deest Ἀθήνη sed nullo post φαν. spatio relicto. — 414 ἔμινυε, ne de eo dubites, est: *imnotum mansit caput palpitante cauda*. ἐπιπτε tentabat C. — 421 τετέλεστο pro πέπρωτο coni C, sine causa. — 423 θηράων fM, θυράων c; corr Rh. — 424 ἀποργάδος εἰς χροά σύρων edd. (nisi quod c ex em F ἀπ' ὀργάδος) M; „nostrum dedit Cun. an verum sit, dubito. Displicet etiam σύρων, cuius praesens cum seqq. parum convenit.“ G. Koch. 169 sagaciter, nec tamen probabiliter ἐπ' ὀργάδος εἰς χρέος ἐν ρών coniecit: pluribus enim aratrum a Cadmo inventum indicasset. Nec ipse melius excogitare potui — neque enim quod sane magis vulgato Nonnum resonat, ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα σύρων, prorsus satisfacit — nec Rigler. melett. IV, 8. — 425 χαρατῆς M, χαλεπῆς, quod coni G, recepit Ma. — 429 καρήνων f, καρήνω etiam M. — 433 λόφον edd., λόφον etiam M. — 438 ἀράσσω v; „an ἀείρων?“ G, qui praef. XI ex 29, 154 ἀφάσσω em receptum a Ma. — 440 ἀτέλευτα v. — 442 παλιμυνέων non intelligo. Desideratur πεδοτρεφέων seu χαμαιφυνέων seu tale quid. — 447 φανέντι f, φανέντα etiam M. — 451 et 452 bene Ma post 445 inseruit, quocum necessario cohaerent, cum post 447—450 statim sequi debeant 453 sq. — 454 Ne quis ὀλκός ex 3, 14 aut adeo ὄμβρος coniciat, meminerit χ 18, quod inepte suo more imitatus est Nonnus. — 460 ἔρεισεν edd. M. — 462 κατ' οὐδαίης edd. M.

LIBER V.

3 σπένδων f, σπένδων etiam M. — 5 θεοδμήτων v. Cfr. paraphr. 2, 72. — 6 καταρχομένον v, καταρχομένης coni Rh. — θυηλαί edd. M, θυηλῆς em Rh. — Sed etiam καταρχόμενος scribendum et lacunae signa ponenda fuisse mirum est quod nemo animadvertit. — 10 τανυβόηνοιο fM, τανυβόηνοιο gm e coni F; „nisi fuit ταλανβόηνοιο aut τανυκραίροιο.“ G. Hoc recepi: cfr. 16. — 11 ἄρει edd. M. Em C. — 13 δέ] τε edd. M. — 16 κρυόεντος fM. — 18 ἔμιστύλλαντο edd. M. Corr Rh. — 24 πάντα] μακρά v. — 25 μεσσοπλαγῇ edd. M. Corr C. — 28 Λαιτρός Ma ad similitudinem nominum Θεοκλύμενος 11 et Θυέστης 13. Sed non meminit α 141 (= δ 57). ρ 331. — 34 εἰλαπίνους fM. — πόθον f, πόθον etiam M. — 37 ἐκτείων f, ἐγκτήνων M; em

Canter. — ἄορι edd. M; em C et anon. Villos. 15. — 39 ἐγγραε edd. M. — Τεμμικέασι fM; corr F. In M ad marg. exteriorem

www.litool.com.cn

adscriptum ead. m. εἰς βᾶ (sic!). — καλεσσαμένω δὲ μαχητὰς v. Vid. ι 47 sq. § 265 sq. — 41 „ἐρῖν ξύνωσεν Ἐννώ, voluit V. D. ap. Villos. Sed Ἐρῖς dea est; Ἐννώ vero, Bellonae nomen, Nonno semper de bello ipso dicitur, uti Ἥχώ de sono.“ G. — 42 συνεργομένων gm errore. — 52 κελεύρων fM. — 55 ἔμμοροι ἐν] ἐμμόριον edd. M „sine sensu.“ G, qui εἰνόριοι scripsit melius certe Kochio, qui p. 169 ἐμ πορίων — scilicet ex κ 410! — infelicissime coniecit. Monstrosius etiam Ma ἐμμονίαις χορδαῖσιν „correction marginale de l'exemplaire annoté par Huet, évêque d'Avranches.“ Imposuit, opinor, comiti piissimo episcopus sanctissimus. Sed et spiritum sanctum et homines sanctos non nimis callere ethnicas linguas satis constat. — 62 Cfr. Gerhard. lectt. Apoll. 203. — 66 „ἔσσομένω ναέτη male Cun. maluit.“ G. — 69 ἰσότυπον iunctum cum seqq. edd. M, „quod fort. non debebam sollicitare.“ G. Debebat sane! — 71 ὀγκηθμοῖσι f, ὀγκηθμοῖς M. — 77 ὄρδιος ἀγλῆν fM. — 90 χορείτιδες edd. M. — 96 θυμὸν edd. M; θεσμὸν recte G ex em Scalig. et Lennep. ad Coll. p. 40; ῥυθμὸν praeterea coni Scalig., μῦθον anon. Villos. l. c., θεσμὸν scripsit Ma; omnia frustra: νόμος μουσικός indicatur. Dubitabat de hoc loco Rigler. melett. II, 12. — 101 ἰσμήλιος f, ἰσμήμιος M. — 118 „Ad infucandam lacunam Cun. tentabat: Ἐρμῆς ῥάβδ. ad sensum quidem bene.“ G. Pesissime Ma 117 Ἐρμείας σπεύδων γὰρ etc., scilicet, ne lacuna statuatur! — ταμίης male gm e coni Rh: ταμίη ὕπνον ipsa est Mercurii virga

— — τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει

ὣν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.

Eam reliquit Deus ἀκοιμήτοιο χορείης gratia. — 128 πᾶσι πέλουσιν fM. — 131 In M ad marg. inter. adscriptum ead. m. εἰς ἡν (sic!). — 135 κνθαίνουσα παλιφράδμων Ἀφροδίτη fM (nisi quod in hoc Ἀφροδίτην), κνθ. πολυφράδμων Ἀφροδίτη gm ex em F, quam non sufficere intellexit C, qui distinctione post κνθαίνουσα posita δ' ante Ἀφροδίτη inseruit. Sed quaeri potest, num fortasse circa hunc versum subsit lacuna, cum haud im-

probabile sit omnes XII Deos commemoratos fuisse. — 145 ἀνὴρ] αὐτὴ v. — 150 „fort. περιπεριῶσα dedit.“ G. Forma vix ferenda. — πορείους M. — 153 „dubito de sinceritate part. ἐκάνων.“ G. Recte: sed nihil melius succurrit. Quod Ma pro eo posuit ὀδόντων, non intelligo. — 156 ἐλισσομένης κεφαλῆς edd. M; „οἱ ἐλισσομένη κεφαλῆς tentabat Rhodom. vid. Hermann. ad Orph. p. 801. Sed opus erat nominativo ad verb. διήρυνεν.“ G. — 161 κημῶ v, quod delevit Rh; κόσμω em C. — 163 παλίλευνον fM, πάλλευκον cgm; πάνλευκον corr G praef. XI. — 164 μινύθα fM. — 174 In M ad marg. inter. adscriptum ead. m. εἰς ἦν (sic!). — 178 πλοῦτος coni anon. Villos. 15 recte ab hoc repudiatus. — 180 μελαινομένον fM. — 181 „τῷ referend. ad πόντος v. 178, nisi malis τῇ — τῇ.“ G. Causam non video: κομόων — ξην enunciatio est principalis, cui per epexegesis additur γλανκῆς — ἄλμης; ad illam vero iure refertur quod 181 seqq. depingitur. — 185 Post hunc versum plura excidisse abrupta docet marini pecoris atque aëriae cohortis copulatio, quasi haec quoque in mari fuerit efficta. — 186 ὄν edd. M, οὐ G, sed addit: „alius fort. praetulerit ὄν.“ — 188 οἶον edd. f. — νύμφη] κούρη f, κούρη cM; „in margine adnotatum erat νύμφη.“ F. Cfr. ad v. sq. — 189 In M ad marg. ext. ead. m. adscriptum .νύμφης. „Cum sic apodosis deesset, nec εὐλαΐγχα cum neutro γέρας iungi posset, Cun. tentat: τοῖον ἔῃ K. γ. δ. κούρη χ. εὐλαΐγγι π. αὐχ. νύμφης. Equidem puto, versum excidisse huiusmodi:

ὄρμον, Ἀγνηνορίδης ἐπὶ πάσταδα κώμασε Κάδμος.“

G. Recte hic quidem: Ma tamen lacunarum osor Cunaei inventum arripuit retento simul vitioso εὐλαΐγχα. — 191 Ἀρμονίην fM. — 192 τικτομένων fgmM, sed τικτομένην iam c. — 193 ἔκνυσε errore g, quod data opera corr Ma. — καμάτοιον] δαναοῖο edd. M, τοκετοῖο em C, quod fortasse praestat. — 194 ἔνθεα edd. M; em C et anon. Villos. 16. — 198 ἀέξατο edd. M. — 203 Σεμέλης edd. M. — 206 ὀπιτέλευτον fM, ὀπιτέλεστον cgm certe forma integra. Sed proprium restituendum erat adiectivum. — 212 Quamquam ἐπεκλήρισεν defendi potest vel ex illo ὁ τὰν νυὸν εἰπ' ἀποκλήξας, tamen haud scio an hic quidem Nonnus scripserit ἐπεκλήρωσεν. — 213 τρισσόγγι Ma; „puisqu'il s'agit seulement du

mariage d'Autonodé, d'Agavé, d'Ino, et que Sémélé, quatrième fille de Cadmus, ne fut jamais mariée." Haud improbabili-
tamen vocem alibi non obviam inferre dubitavi. Nam, ut postea
Iupiter clam patre Semeles amore fruat (7, 312 sqq.), poterat
Nonnus in eiusmodi minutiis minime sibi constans (cfr. supra ad
3, 296) hic de iustis cogitare nuptiis. Et cfr. 562, ubi post Aga-
ves et Inus nuptias de Semele additur:

καὶ Σεμέλη πεφύλακτο φραινοτέροις ὕμεναίσις.

— 215 νόμος f, νόμιος etiam M, Νόμιος Ma. — ἀργεὺς v,
ἄργεῦς Ma. — 223 ἐπεὶ γάμος edd., ἐπειγάμος (quasi nomen pro-
prium esset) M; ἐπεὶ γάμος G e coni Hermannii, ἐπεὶ ξένος Ma.
Cfr. 188. — 225 ὄχμος edd. M, ὄχλος gm e coni C; sed Nonni-
cum est ἔσμος. — 233 ὄρθια ὀξυκέλευθον edd. M, quod neglecto
loci nexu inserto δ' sanaturus erat Spitzner. v. Gr. her. 160;
ὄρθιος ὀξυκέλευθον coni Rh et Gerhard. lectt. Apoll. 204 male
aurium epitheton (cfr. Callimach. hymn. Del. 231 = Tryphiod.
79 (οὐατα) ὄρθα μάλ' αἰὲν ἔτοῖμα) ad ipsum canem transferen-
tes; ὄρθα διωξικέλευθον G, quod probabat Wern. ad Tryphiod.
l. c. et Rigler. melett. II, 21; sed verum invenit Koch. 169. —
235 δὲ] Male G τε intulit. — 236 ἀτρέπτω v, ἀτρίπτω em G,
ἀστίπτω (potius ἀστείπτω) coni Scalig., quod fortasse verum. —
237 „δίδαξεν Cun. fort. vere, nisi versus excidit." G. Illud cur
ferri nequeat, post Struvium neminem latet; plures versus exci-
disse locus ipse arguit. — 239 πέπλα τε φαινομένης coni C.
Frustra. — 240 ὄρμη fM. — 245 „nescio, an legendum sit εὐ-
φροντον, vel adeo σύμφροντον." G. Non placet propter ἀγλαόκαρ-
πον. Fortasse καὶ φροντὸν scribendum erat. — 249—255 Versus
in edd. M turbatos egregie in ordinem redexit G. Frustra C 250
κερδαλέω πνιγόνετι et Scalig. 251 σμήνης ἐνιπρηγῶεν tentave-
rant. — 254 κλονόεντος edd., κλονέοντος etiam M. — 257 ἐβλυ-
σεν edd. M. Em Scalig. — 258 πρῶτον v. — 259 βρίθοντα? —
μειοειδέ f, μυλοειδέ etiam M. — 261 ὕλην fM. — 262 φρυγῶν]
φύρων v. — 263 ἡερίον fM. — 267 βαλῶν edd. M. — 273 ἀβρά
suspectum; λαρά Ma, quod recipiendum videtur. — κυνεῶνος f,
κυκεῶνος etiam M. — 278 Cfr. Apoll. Rhod. II, 525. — 284 ἐπερ-
ώσαντο] ἀνεκρούσαντο ex versu sq. v. — 289 ἀγρέος v. Corr
Lehrs. Q. E. 260. Cfr. ad 215 et 466. — 291 δύσμορος f, δύσμο-
ρον etiam M. — 292 οἰωνὸν f, υἱωνὸν etiam M. — In M ad

marg. exter. adscriptum ead. m. εἰς γυνήϊ' (sic!). — 296 πάρ-
 δαλιν ἐπρήνιζεν edd. M. — ὑπόθι λόχμον fM, ὑπόθι λόχμης
 egm e coni F, ὑπόθεν ὄχθου em K II 10. — 303 δένδρου] φη-
 γοῦ v, quod aperte falsum: vid. 476, unde Ma vitiose ὑπόθ'
 ἐλάτης scripsit. Nostrum firmant 499. 505. 544. — 308 λωριδίω
 fM, μοιριδίω c, λατριδίω gm ex em Rh; φωριδίω coni Canter.
 — 311 ἡμιβαφῆς Ma, quoniam luna in undis sit! — 315 κατὰ
 om fM, add c ex em F; παρὰ male e coni Rh inseruit G. —
 πηγῇ] κάρη fM, κούρη cg e coni F; κρήνη (sic volebat scri-
 bens κρήνη) Ma ex em C, ad sensum recte, ad metrum perpe-
 ram. — 317 χηλῇ fM. — 319 μετώπων edd. M. — 321 μελέεσιν,
 ὄθι fM, μελέεσαι νόθη egregie em F et Canter. — 329 νεβροφά-
 νον δὲ χάραξαν edd. M. Em Scalig. et Wernick. ad Tryphiod.
 p. 123, quamquam hic errore δ' retinuit. — ὄγμον] ἐσμὸν v: cfr. 4,
 426. — Iuxta 329—332 in M adscriptum ad marg. exterior. ead.
 manu: θανυμάσιον τὸ ἔπος ὅλον γὰρ δι' ὅλον μανίας ἐμφαίνει
 ὑπερβολήν. — 334 δαρδάπτας fM. — 336 στονάχων edd. M. —
 337 „Ang. Politian. Misc. c. 80 dicitur scripsisse: σὺ μὲν ἔδρ.“
 G. — 341 ζώοις — ὀλέσας fM, ζῶος (sic!) — ὀλέσας c, ζωὸς —
 ὀλεσας gm; ζῶεις — ὀλέσας post Politianum K II l. c. — 351 δά-
 κρυσι θηρεύουσιν edd. M; em G addens: „alius fort. malit ὄμ-
 μασι θηρεύουσιν.“ Quod etiam ab Huetio inventum recepit Ma.
 — 355 ναὶ θῆρες ὁμοῖτοι v. — 359 ἐμῆς edd. M. — 360 ὀρείδρο-
 μος edd. M. — 361 πικρῆς edd. M. Em iam F. — 360—365 Hos
 versus male post 353 — λεόντων intrusit Ma. Patet venatori cu-
 mulum infortunii videri, quod a canibus, quos sua manu nutrit
 (359), insciis atque imprudentibus (364 sq.), non a feris (360—363)
 dilaniatur. — 366 ἡμιφανῆς edd. M. Em iam F. — 367 ἐλίπετο
 (non ἐλίπετο, ut refert G) fM. — 375 ἐδάξε, νόθον edd. M,
 ἐδάξεν, ἐὼν G. — 380 νύμφης fM. — 387 ἔβρεχεν edd. M, quod
 recte em G: cfr. 552; ἔτρεχεν tentat Koch. 170 abusus vulgata
 lectione 30, 12, quae etiam si recte haberet, nihil tamen hunc
 locum iuaret. — 388 Αὐτονόη g errore. — 390 εἰ δὲ fM. —
 391 φοιταλέης Ma, quamquam intelligens recte habere δαιδα-
 λέης, quod adiectivum 501 securus reliquit. — 399 εἶδος et 400
 vice versa εὗρε v. Transpositionem necessariam indicavit Ma.
 — 411 αἰδονίου v, αἰδονίου M; ἀηδονίου Ma ex em G praef.
 XI: „de somno brevissimo, vid. Bekk. Anecd. grr. T. I p. 349. l. 8

ἀηδόνειος ὕπνος κ. τ. λ. et Hesych. voc. ἀηδόνων (lege ἀηδό-
νιον), ἐπὶ μὲν ὕπνον τὸ ἐλάχιστον, quia par est, lusciniā,
noctu. canentem, perparum dormire. — 413 σκιοέν suspectum.
An σκιερόν ex 410? — 423 δοκεύεις v; „f. δοκεύσεις.“ G. —
430 et 431 sedem mutare recte iussit Ma. — 440 δεδάασιν ἐμαὶ
δρῦες edd. M, unde hic et 15, 415 Ἀμαδρῦες nova forma substi-
tuit Koch. 169 sq. Non accedo: hic certe ne asyndeton quidem
ferendum esset. — 444 ὤκτειρον edd. M. — ἡμετέρης et v. sq.
θηρείης — ὀπωπῆς edd. M. — 448 κυκλάδας v. Em G. — 451 δε-
σμῶ v. Em Ma. — 454 νοήμονας edd. M. — 464 ἐπτετο fM. —
471 ἐθέλησε f, ἐθέλησε M, ἐθέλησεις c; δ' ἐθέλησης scribit —
inconsulto, ut videtur, addens particulam — Schrader. ad Mus.
p. 52. — 474 et 475 φιλήης bis v. Cfr. ε 477. — 480 βλεφάρεσσιν
v. Corr iam Rh. — 483 ἐκ καμάτοιο et 486 χιονόεις coni Wa-
kefield. Sylv. crit. tom. III p. 73, utrumque male. — 487 δ'
delendum videtur. — 491 νηχόμενον f, νηχομένην etiam M. —
492 λόφος edd. M. Em iam C. — 496 ἀργεντήρης ἐοὺς nullo de-
fectus signo v, quod falsum esse demonstravit Lehrs. Q. E. 260,
praeter ἀργότεροι σφετέρους lubentius ἀργεντήρι θεοὺς propo-
nens. Mihi etiam nunc ut olim K I 649 plura excidisse viden-
tur; collato 325 haud improbable est et κύνες ἀργεντήρης et tum
ἀργεντήρι θεοὺς scriptum fuisse. Rigler. melett. II, 15 ἀργεν-
τήρης ὁ μὲν ὡς coniecit, re enarrata hic brevitati consulendum
fuisse ratus. Sed res iterum ignaro narratur. — 502 γυμνὰ]
οἰκτρὰ v. — 507 πλέον] πάλιν v, quod si cum χωμένη iungitur,
admodum languidum, si cum μετὰμειψεν, adeo ineptum est:
neque enim ligneus erat arcus. — 509—511 male Ma post 519 —
Ἰογαίρης posuit. — 509 οὔτος edd. M, Ὄτος em iam C. —
510 διέσπασαν] Sic em C; κυνόςσοον edd. M. „Sed fort. hic
quaedam exciderunt.“ G. — 523 ἐμὸν edd. M, ἐμοὶ G. — 524 δ'
γὰρ, quod supplevit Rh, om fM; ὁ μὲν c e coni F, qui tamen
ipse laudat II 457

τύμβω τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

— 527 ἔχνευε coni anon. Villos. 16 hac addita nota, quam non
intelligo: „Diana enim adhuc investigabat Actaeona, ut, si quae
essent reliqua eius, discerneret.“ — 530 γνῶνουσιν edd. M. Corr
Rh. — 534 ἄρχετο f, ὤκετο M, ἔρχετο c; ᾤχετο em Rh et Can-
ter. — 537 θηρείης fM. — 541 πυκτὰ fM. — 543 καὶ] Sic em

etiam Spitzner. v. Gr. her. 160; δὲ edd., δ' M. — 554 γηγενέι? — 560 παιδοτόκος edd. M. — 579 Λήμνιον — ἐπιπνέοντα edd. M. Em C. — 585 „forsan praestiterit παρασπλίξας Ἄφ.“ G. Non puto. — 602 καρχαλέης edd. M. Corr Rh. — 610 λονομένον fM. — 612 ἦ fM. — ἀρούρης v: cfr. 13, 178. — 619 διώνου fM. — 620 Θέμιν] Θεοῦ f, Θεῦ (sic!) M, θεὰς c; θεὸς coni Rh.

LIBER VI.

1 ἀλλὰ καὶ ἄλλοι? — 5 „ἄλλ. μαστίζετο κούρη.“ F; δηὲ κούρη M. — 21 ἀγκυλόοντι fM, ἀγκυλόεντι cgm ex em F, sed eum etiam ἀγκυλόδοντι legere potuisse observat G. — 35 μετὰ edd. M. — 36 τραπέξης v, τραπέξη KI 642 sq. et etiam Ma. — 38 Δε ἐμित्रώθησαν vid. Rigler. melett. I, 11. — 42 θρόνον f, θρόον etiam M. — 47 παλμῶ] τασῶ v. Cfr. S, 20 sq. — 48 ἔλκων] πάλλων v. — 50 χορείου fM. — 56 μαντεύονσα edd. M. Em C. — 59 κούρου fM. Em F. — 60 χρόνον] δρόμον edd. M, νόμον Ma e coni G. Sed hanc vocem in Dionysiacis non legi observat Rigler. melett. V, 6. — 66 λαβὼν ἐπὶ πώματι v. „verba videntur iungenda esse: λαβὼν σφαῖραν, παρεθήκεν ἐπὶ πώματι χηλοῦ.“ G. Vetant hoc fieri cum verborum positura, tum sensus; potius ex II 221. i 313 sq. suum composuit. — 82 κυπρογενεῖον fM. — 85 ἀμβροτόκον — φαοσσός fM. Em F. An φαεσφόρος? — 89 ἡοῦς fc, ἡχοῦς gm ex em Scaligeri. — 91 κλεπτομένον ἀκτινός fM, κλεπτομένον ἀκτινός c ex em F. — 93 κούρης] Sic KI 643 et Ma, τέχνης v, τεοῦ — τέκνον coni C. — 95 ἀθρήσης fM. Em F. — 96 θουρομιγῇ fM, θουρομιγῇ c. — ἐπεὶ om fM, add G ex suppl. C, ἐφ c. — 98 ἀμφοτέρου edd. M. — 99 δ' add G. — 100 ὀπάσας f, ὀπάσσεις etiam M. — 115 ἀπήνη edd. M. — 117 αὔρου fM, ἐπεσσυμένης — αὔρης c ex em F. — 125 ἄλκης edd. M. Em F. — 128 Corrupt versum Ma scribendo

καὶ Κνανὴν Ἀνάποιον ῥόος δ' ὁδὸν χύτλοσε κούρην!

Sed Anapi mentio laud scio an defectu hausta fuerit duorum hemistichiorum inter πυκνά et ῥόος positorum: vid. Ovid. Metam. V, 417 sq. — 146 ἐλροτόμω edd. M. Em G. — 160 δ' ἀύλαγεία fM, δ' οὔλα γένεια c, δαῦλα (sic!) γένεια g ex em Canteri. — 161 πεφοβημένος coni G, male: certe πεφοβημένον debebat. Sed in loco lacunoso vulgatam retinere satius. Longiorem lacunam nemo indicavit, quamquam et in edd. ad v. 164 et in M ad

v. 162 adscriptum *λείπει πολύ*. — 163 et 164 Necessariam transpositionem invenit C. — 166 *ἐπεβήσето* edd. — 167 *ἐλέλιξε τιληγενός* f, *ἐλέλιξεν τηγενός* M. Em F; *θετηγενός* conī Rh. — 170 „an χρισθέντες sanum sit, videndum adhuc.“ G. Quidni? Cfr. 47, 733. — 171 *ἦρεν* edd. M. — 174 *βελών* fM. Em F. — 177 *δολιχός* edd. M. Em G. — 178 *δ' ἐτέρων* edd. M. Em C. — 180 *οίστην* *θέντι* nonnihil suspectum. — 181 *κατέστραφε* f, *κατέστρεφε* M. Em F. — 185 *ἀμφελελιζομένη* G e conī — 186 *οὐρή* v. — 187 *ἐνθα* v. Em C. — 189 *μετοχμάζοντα* v. — 202 *ἱσοφθόγγω* v. Em K I 643. — 204 *ἀμοιβαῖοι δὲ φονῇ* fM (nisi quod hic φονῇ); φονῆς em F, ἀμοιβαίῃ G. — 205 *ἐμιστύλλαντο* edd. M, *ἐμιστύλαντο* gm. — 210 *αἰθερίω* edd. M, *νερερίω* gm quod probat Rigler. melett. V, 1; *Ταρταρίω* em C et Lobeck. Aglaoph. 564. — 211 *βαρυννομένης* suspectum. Num *μαρκαίνουμένης* ἀμαρτάνετο? — 213 *αἶθετο* v. — 216 *ἐμπυρος* fM, *ἐμπυρα* cgm ex em F. — 219 Nulla lacuna notata v. — 222 *νιφόεσσας* fM, *νιφόεσσαν* cg ex em F, *φλογόεσσαν* Ma ex em G. — 226 *βαρυννομένην* v, *μαρκαίνουμένην* Ma ex em G. — 232 Ne quis *ὀππόθι* tentet, planetarum constellationem indicat diluvii tempore conspicuam. — 234 *λεωνείων* f, *λεονείων* M. — 241 *μετρούμενον αἶθοπι τάρω* v. — 245 *μήτηρην* f, *μίτηρην* c e conī F, *μήνην* gm e conī Scaligeri, inepte, quamquam latere videtur etiam in M *μήνω*s (sic!). Scripserat Nonnus *μορφήν* Deltoton indicans: vid. Arat. 233 sqq. — 247 *λαχνηέντι* edd. M. Em G. — 248 *παρθενικῆς* fM. Em F. — 250 *ὕδατόεντος* — *ὄχῆος* fM. Illud em G, hoc F. — 254 *ἐκονφίζοντο* suspectum. — 258 Suspecta coniunctio *εἰς ὄρος* — *γεγάσιν*: fortasse post hunc versum lacuna. — 298 sq. Versus huc transposuit Ma. — 270 *φωλάδος ὕλης* v. — 274 *στικτὴν* v. „lisez *στρεπτὴν*. La conque des Tritons n'est pas tachetée, mais recourbée.“ Ma. Quamquam conchae quaedam quasi maculis adpersae videntur, tamen solitum maximeque proprium epitheton „tortili buccinae“ (Ovid. Metam. I, 336) reddere non dubitavi. — 275 *ἦν τότε* edd. M. Em C. Ma hoc ordine versus disposuit: 275 *Πανὶ* —. 277 *καὶ* —. 276 *μυδαλέην* —, male: *syrinx Panis*, non *Nerei* est. Tale quid deest:

— — — ἐν εὐνύδρῳ δὲ κολώνῃ
μυδαλέην σύριγγα διαπλώουσιν ἑάσας
Πάν πλωτὴρ πελάγειος ἦν τότε· γηραλέος δὲ

Πανὶ φιλοσκοπέλω μετανάστιος ἦν τε το Νηρεὺς.

— 278 ὑποβόφης edd. M. — 289 μῦθον fgM, μύθω c, μάλλον em K II 10, — τινασσομένη fm. Em F. — 292 ἄβροχον edd. M. Em G. — 296 φύρων fm. Em F. — 311 An consuetum ἄ μέγα δειλή hic quoque? — 317 ἐγείλοισιν f, αἰγείλοισιν, ut em F, etiam M. — 322 ἔα v, ἔω em Ma, qui etiam versus transposuit. — 323 τοσσατίον f, τοσσατίον c, τοσσατίον, ut em G, etiam M. — 332 ὀμβρηρεῖ fm. Em F. — 334 sq. ζώνη δ' ἐβδομάτη — σελήνη edd. M (nisi quod σελήνη). Em G et Rh. — 339 ῥοθίων fm. Em Canterus. — 347 τί σπεύδεις v. Em G. — 349 ἔχων edd. M. Em G. — 354 φαέθοντι edd. M, φιλέοντι gm, ποθέοντι K II 10. — 356 χαλέπτει suspectum. — 361 ἐκάθηρεν suspectum. — 369 αὐτοκέλευστος dubitanter coni Rigler. melett. II, 20; sine causa. ἄτερ ποδός] Sic em Koch. 170; ἀτέρμονος v: vid. Rigler. l. c. et cfr. paraphr. 6, 82 sq. — 373 ζαθέον edd., ζαθεί M. Em Rh. — 374 ἐλίξας edd., sed „in exemplo non est ἐλίξας, sed μεσόμφαλον ἄκρον ξας“ F. Idem defectus in M. Em C. — 386 ἐγνυμνώθησαν edd. M, ἐπνυνώθησαν coni Rh; em G.

LIBER VII.

5 ἐν χθονὶ edd. M. Em G. — 18 ἀγορομένη edd., ἀγορομένη M, ἀγορονόμω coni Rh. Em G. — 22 ἐπιγουνίδα edd. M. Em C. — 25 εἶχε λιτὰς v. — 26 ἔρριψε] ἔθλιψε v. „de sinceritate huius versus dubito; an ἐλέλιξε?“ G. ἔγναμψε (debebat certe ἐκαμψε) ῥάχιν coni Moserus, ἔθλιψε κόνιν Ma. Cfr. prolegg. ad Quint. p. XCIII. — 29 ναὶ σύ coni C. — 31 ταχὺν φθιμένης v, ταχυφθιμένης Ma ex em G. — 34 αἰθέρα] ἡέρα v. — 39 ἐχέτω] ἀγέτω? vid. v. 73. — 42 νεύοντα membro ad ἄνδρα relato v, νεύοντι tacite citat Wernick. ad Tryphiod. p. 56. — 44 ἡθάδι Ma ex em G, ἡδέι v. — 50 ὅτι v. Em G. — 51 ὄρθριος Ma: „le chant nuptial se prolongeant jusqu'au matin.“ Male! — 55 πολυτλήτων Ma. Vid. ad Quint. V, 649. — 56 ἐρρίζωσε v, αἰτίζω σε coni Hermannus. Ipsum nectar innuitur. — 60 ἀρχεκάνης fm. Em F. — 63 τῶς κεδάσεις edd. M, τεῶ σκεδάσεις gm, θεῶν σκεδάσεις em C. — 64 μερίμναις f, μερίμνας etiam M. — 78 ἄλλο — ἐφάρμενον v antecedentibus iungitur. — 83 μνηστῆρι recte defendit Koch. 170 ex 34 (non 24), 188. coll. 12, 25. 26, 3; δμητῆρι gm, τμητῆρι etiam tentabat G, utrumque inepte de aratro; μαστῆρι coni Wa-

kefeld. — 86 βότερον ὁπώρας v. — 88 ἀντιπαλαίμητρι f, ἀντίπαλαίμητρι M, ἀντίπαλος Δίμητρι cgm ex em F, ἀντίπαλον Δίμητρι coni R. — 92 δὲ add. M. Em G. — 93 μεσάδα add. M, μεσάδα coni C, ~~μεσάδα~~ (sic!) Rh, ~~μεσάδα~~ em G et Unger. *parad. Theb.* p. 219. — 95 ἀνευάζουσιν edd. M. Em G. — 101 ἔλξει e coni C Ma, qui etiam v. 100—102 καὶ — μίτρην post v. 95 — γενέθλης posuit. Lacunae signa ante v. 101 ex Hermannii sententia fixit G, post v. 101 K I 643 huiuscemodi versu suppleto:

— ἐλίξας

ἔξεται ἀθανάτοισιν ὁμέστιος αἰθέρος εἶσω.

— 102 σῆμα τεῆς fM, σῆμαθ' ἤης cgm e coni Canteri, σήματα τῆς coni C, σῆμα νέης K l. c. 644. — 108 διέτμαγον v. Em Spitzner. ad II 354 recte, quamquam idem vitium iam a Welanero sublatum Apollonio II, 298 consulto reliquit Merkelius. — 111 ἀράξας v. Em G. — 112 μούνη v. — 113 ἐπὶ χθονίων f, ἐπιχθονίων etiam M. — 114 πεφυλαγμένον fM. Em F. „Sed vix intelligitur, quomodo omnes duodecim sagittas, in pharetra servatas, nunc oculis lustrare (v. 129) potuerit Amor, qui prioribus iam usus erat. An vulnerato Iove singulas recepit?“ G. Harum rerum „οὐ φροντίς Ἰπποκλείδῃ!“ — 117 Ἡοῦς edd. M. Em F.

— 119 ἀρχὸς fM. Em F. — 121 ἐπῆνει f, ἐπένει (sic!) M. Em F et Rh. — 125 δέη v, Δέη Ma ex em Koehleri de Nonno p. 15. — 127 Λαομεδείης g errore, ut videtur, quem notavit idem l. c. — 145 ἐγγλαν fM. Em F. — 148 προήνιξεν, εἰς v, προήνιξε νέου coni G. — 151 ᾤρεξεν] Sic em Moser, ᾤρεγε fM, ᾤρεγε τῷ c e coni F, ᾤρεγέ εἰς g, ᾤρεγε δὲ m. — ᾤρσεν] ἡδέϊ v. — 158 πυρὶ καυστον cgm. — 160 αἰθαλόεντι fM. Em C et Rh. — 162 νηὸν Ἀθήνης v; fortasse adeo νεῖδον ἀρ οὐράς legendum. — 165 σταφυληκόμον fM. Em C. — 167 παρισταμένης fM. Em F. —

169 ἐδήσαν fM. Em F. — 170 βοέας f, βοέας^α (sic!) M. Em F. — 174 δεδεγμένα fM. Em F. — 175 „vereor, ut φόβον sanum sit et sequentibus conveniat; an νόον? an desunt quaedam?“ G. φόρον (i. e. vestimentum!) scripsit Ma monstrore, nec melius Koch. 171 φόβον ἄντλον ἔδεκτο e Pindaro Pyth. VIII, 12 τιθεῖς νβριν ἐν ἄντλῳ coniecit! Recte vulgata: alium animo concepit timorem Semele ex ripa in fluvium desiliens, quo ipso timore factum est, ut prioris ex somnio concepti oblivisceretur. Sed eam

in fluvium desiluisse atque in eo simul cum sanguine abluto priorem timorem (v. 177) ex somnio conceptum abieciisse, quemadmodum Bacchi beneficio curae dissipentur (ἀλεξικῶνον Διονύσου), disertius indicatum fuit. Quare post πέξαν v. 176 maioris lacunae signa posui, cum G notasset: „totus versus aut ineptus est, aut merito in suspicionem vocandus.“ — Ceterum Ma v. 184—189 κείθι — ᾧδωρ inter v. 174 et 175 posujt, perperam. — 178 ἀθεεῖδε ῥέεθρος fM. Em F. — 183 „Videtur post hunc versum alius excidisse, illos ἀμφοτέρους in hunc fere modum describens:

καὶ Σεμέλην, καὶ καῖδα φίλης ἐνὶ νηδύνι μητρός.“

G. — 188 ὕγροβαφῇ v. — 192 ἐν ἥρῃ non satis intelligo. Num ἐῖς χερσί? — 193 ἀντώπιον v. — 194 ἐπ' v. — 195 μέγα λῆξεν] σελάγισεν v, quod frustra ex αἰθιοπὶ νεσερῇ 131 defendit Riglermelett. III, 13; κελάδησεν coni G. — 204 κέντρον coni Ma. — 226 μῆ] Sic egm ex em Canteri, τί fM. — 227 ὅπως] ἕως v. — 230 χορείαις edd. M, τοκείαις coni C. — 234 ἐδόσατο, καὶ τινη edd. M, ἐδύσατο (cfr. Wernick, ad Tryph. p. 374), καὶ τίνι gm. — 236 ὀλμύοιο edd. M. — 238 ἄντρον om fM, supplevit Rh. οὐρός (sic!) c e coni F, qui et αἶπος tentabat. — 239 ἀμωμήτοιο coni anon. Villosis. Sed cfr. ad 13, 554. — 240 αἰνέησιν fM, ἀενάησιν c, Αἰγαίησιν mg e coni. Rh. Em Scaliger. — 244 ἔχων edd. M. Em Scaliger. — ἀσταμίωv fM, ἀστομίωv egm ex em F, qui etiam Ἀστακίωv tentabat. — 247 ἐλάττηρος f, ἐλάττειρος M. Em F. — 250 καὶ edd. M. Em C. — Τειρεσίαις f, Τειρεσίαιο etiam M. — νίκηv v, νήκηv M, πηγῇv K II 10, qui etiam ποινήv tentabat. Cfr. 2, 307. 6, 261. — 251 δέσμα edd. M. Em C. „Quid? si δεσμά βαλοῦσα legendum sit de zona?“ G. Sic simpliciter non vocatur zona δεσμά. — 259 μῆ pro πῆ errore f. — κεραννοῦ edd. M, καρήνου g e coni Rh, ῥοδέων — παρειῶν m e coni C, quod ῥοδέης — παρειῆς esse debebat. Cfr. 1, 527 sqq. — 272 φλογέντι v. — 275 γυμνός] βαιὸς v ex 271, βαιότερος pro βαιὸς Ἔρωις iungendum cum κεστός Ma! — 286 φονίη edd. M. Em C. — φθονερά edd., φθονεροὶ M. Em C. — 290 ἱμεῖρεις — μεγαίρεις edd., quo retento Schrader. ad Mus. p. 322 et 359 supra βιάζεαι proposuit, refutatus a G: „sed sic illud μέ parum apte positum.“ Et ἱμεῖρει — μεγαίρει M. — 292 ἱμάσσας f, ἱμασσας c e coni F, ἱμάσσεις etiam M. — 302 Cum G interpungendo Φαεσφόρε, καὶ σὺ, Σελήνη hic quoque Solem intulisset, Ma eo deceptus

σπεῦσον pro ξεῦσον coni. — 306 μέλπον edd. M. Em C. — 312 ἥριος Ζεὺς v. — 316 διεσσυμένω? — 318 θεσμῷ edd. M. — 329 θαρσαλέης v. Em K I 644. — 339—342 Versuum transpositionem necessariam esse sensit Ma, sed inepte ita ordinavit: 341 ἄλλοτε — 340 πυρσοπόρῳ — 339 ἄγγελον — 342 δέσμα — 343 λαῖῳ — 334—338 Ζεὺς — ὁπώρας, 344 γαῖα etc. — 341 ἄλλ' ὅτε edd. M. — 340 πυρσοπόρῳ fM. — 345 Versum lacunosum varie expleverunt: περιδέδρομεν ὀλβιον F, φιλήν περιδέδρομεν Rh, περιδέδρομεν ἔννυχον G, quem secutus est Ma. — 348 et 349 suum locum mutare iussit Ma. — 361 νερτερίῳ — οὐρανίῳ v. — 365 δυσσαλέης f, δυσσαλέης cM. Em F. — 367 λοζεύεις edd. M.

LIBER VIII.

1 ἐν δὲ] Sic Mo g, ἡδὲ edd. M. — 2 ὑψιρόφῳ edd., ὕψι φόρῳ M. Em Mo G. — 9 ἀνθοκόμον δὲ καρήνον v. — 11 ἀπесоμένην edd. M. Em Rh. ἀσωομένην coni C. — 16 ῥιπῇ] Sic em K I 645; v. φωνῇ. — 19 αὐτοκέλευτος edd. M. Em Rh. — 46 χέων] Sic etiam Koch. 171; φέρων v. — „Vide, ne scripserit φοιξήτορα.“ Herm. Non: more suo expressit E 861 sq.

τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

— 64 οὐδὲ ποτ' edd., εἰ δὲ ποτ', quod invenit G, etiam M. — 70 Ἥρης] Sic em G, εὐνῆς v. An ἔδρης? Sed cfr. v. 63. — 73 δόμος, ἄξονα βαίνω v; δόμος, εἰς χθόνα βαίνω Ma ex em G. — 78 ἐπικόλπιον v. Em C: vid. K I 645. — 79 οὐ om fM, suppl F. — 85 τελεσιγάμοιο edd. M. Em G. — 101 μεσοῦσης fM. Em F. — 103 νόον om M. — συνέχευσεν edd., συνέχευων (sic!) M. Em G. — 113 In M adscript. ad marg. (ἡ περὶ ἀπάτης. — 115 ἀμνησοῖο edd. M. Em G. Solitam formam libri quoque habent 13, 251. — 117 οὐ γὰρ edd. M, ἡ γὰρ Mo e coni. C, ἡ γὰρ gm ex em Rh. — 123 ἡερίης edd., ἡερίους etiam M. — 126 οὐδὲ v, οὐ σε Ma ex em G, qui praeterea retento οὐδὲ v. sq. tentat δάροις σε, contra Nonni usum. — 147 καὶ ἄσον fM. Em F. — 161 Εὐρυνόμης coni Canterus et Unger. parad. Theb. 261 ex 2, 573: vid. Koehler. p. 241.). Sed in eiusmodi rebus Nonnus sibi non ubique constat: et cfr. 41, 312, ubi in Harmoniae domo Eurynome famulae vicibus fungitur. — 174 ὑμετέρῳ edd. M. Em G. — 175 κεστός ἐμός] οὗτος ἐμῆς vM, ὅς καὶ ἐμός coni G, οὗτος ἐμός Ma.

Nonni stilus vocabuli repetitionem postulat: alius ἢ γὰρ ἐμὸς scripsisset. — 188 τῆς v, τῇ Ma ex em G. — 192 παραστρέψασα v. Em Hermann. — 195 εἰνοσι fM, οἴνοσι c. Em G. — 198 τοκετόν] Sic em G, quamquam vulgat. τόκον οὐ retinuit. — 200 οἴνωπῶν] Sic em K I 646; ἦν ἐπεὶ fg, ἦν ἐπιὼν c Mo m. — 201 ἔτρεχε edd. M mo, quamquam em Mo. — 222 ὀπάσειε τεῆς v. Em G ap. Uwarov. p. 27. — 234 ἀρμονίου fM. Em F. — 235 σε βιήσατο] Sic em G, sed non recepit; ἐπεβήσατο v, quod male defendit Schrader. ad Mus. p. 203. — 245 sq. Hos duos versus Ma inter v. 242 et 243 ponit, sine necessitate. — 263 ὑμείων edd. M. Em G et Mo. — 271 σέθεν om fM, suppl. G. τὸν conī Rh, σέο vñ c Mo e suppl. F. — 277 αὐλακι edd. M. Em G. — ἀγρονόμος edd. M. Em G. — 283 λισπομένη fM. — ἰούς f, ἑοὺς M; „in archetypo est ἑοὺς, et annotatum ἰσως. ἰούς.“ F. — δέξοιτο edd. M. Em G. — 286 βαρύθυμος v, quo retento G μύθῳ pro θυμῷ conī βαρύφορος Ma. — 297 πλάτοιτο f, πλάζοιτο etiam M. — 308 βέλος edd. M. Em G. — 310 „περιπτύξαι με forsitan legendum esse putat Mos. Frustra.“ G. — 312 ζυγίη edd., ζυγίη M. Em G et Mo. — 316 γάμον fM. — 318 Ἥρη] κούρη fM. — 331 ἐπιβριζουσι edd. M. Em G. — 333—35 Versus transposui: ad πολίτας (330—332) accedit καὶ χορὸς ἀμφιπόλων cum nutrice (334 sq.); tum singulis enumeratis universa res comprehenditur 333. — 344 δ' om f, add etiam M. — 349 μιννώριον v. Em G, sed non recepit. — 353 κερδαλέην — ἀμειλίκτον fM, κερδαλέον — ἀμειλίκτον c Mo. Em G. — 355 περιβλήτοιο f, πυριβλήτοιο M. — 357 δολοίς fM, δόλω conī Canter. Versus v interrogandi signo effertur. — 359 μὴ] ἔτι v. — 361 ἀπαιτίξῃς f, ἀπαιτίξῃς M, ἀπαιτίξῃς c, ἀπαιτήσῃς gm, ἀπαιτίξῃς Mo. — 365 δαμάλη] Sic em Piers. veris. p. 52, δανάη edd. M. — 366 με, τὰ] τὰ edd., ταὸν (sic!) M. Em C et Rh. — 368 νήμασι Ma ex em G, νεύμασι v. — 380 οὐτιδανή edd., οὐτιδᾶν (sic!) M. Em G et Mo. — 387 sq. Hos versus G olim apud Uwarov. p. 28 post v. 381, tum in editione post v. 377 collocandos censuit. Posterius probandum erat. — 384—386 Versus transposui causa aperta. — 392 ἐνι edd. M. Em Rh. — 404 ἀλειθήαν fM. Em F. — 405 λοχεύσας G ex prava Rh conī. — 406 ὥπασεν] ἤγαγεν v: cfr. 9, 3 δεξάμενος et 28 sq. ὥπασε — Νύμφαις — κομέειν, ne ex 8, 355 de ἤρπασεν cogites. — 413 λύσσα fM. νεὸν (sic!) M. Lacunam, quam primus de-

textit Hermann., variis modis obtegere conati sunt; αἵθετο
 πρὸς Mo e coni C; λούσασκεν ἐὸν δέμας G ap. Uwarov.
 p. 28; ἐν καθαρῷ λούσασαν ἐὸν δέμας idem in editione; Ma
 denique v. 414 scribendo τὸν βίον. Quid quod Rigler. melett.
 II, 6 adeo vulgatam ita explicat, ut alterum καὶ aut etiam signi-
 ficare aut ad sequens δὲ referri velit. Quae artificia longissime
 absunt a Nonnicæ syntaxeos simplicitate! — 416 σύνδρομον v,
 quod G l. c. olim ex 5, 483. 11, 100. 15, 194 defendebat, quae
 hic aliena esse patet; σύνδρονον tamen ipse suasit.

LIBER IX.

8—10 Transpositionem suasit G, fecit Ma. — 9 Θεσμῶ] νό-
 λω? — 7 παιδογόνου] παιδοτόκον v, παιδοκόμον Ma. — 16 Δρα-
 κένιοι M. „Apud alios scribitur Δράκανον.“ G. — 22 Hunc
 versum non nominato auctore in Etym. M. p. 280, 16 legi adno-
 tavit Meinek. ad Theocr. II, 3*). — 23 ἐφήμισαν v. Cfr. Dissen. ad
 Pindar. p. 67. — 37 ἀθροίσασα fM. — νεμεσίξετο GMa sine lacuna.
 — 56 κούρον] Sic em G et Spitzner. v. Gr. her. 56; Βάκχον v, βαιόν
 Ma. „Tentari tamen etiam potuisset νήπιον, οἷά τε Βάκχον,
 ἐπὼλ. M.“ G. Tentari, sed non recipi! — 61 νόθον] τέον edd. M,
 νέον GMa. — 63 αὐτοῦ] αὐτοὶ v. — 69 κεκρυμμένον? — 71 Βάκ-
 χου] Ita etiam Ma: vid. 10, 85; νείλου edd., νείλα (sic!) M; κούρον
 coni C; κείνου G. — 77 νόθης ψάύσατο κοινίης fM, νόθης ψαύ-
 σασα κοινίης e Mo, νόθης ψάουσα κοινίης g; „Scaliger tenta-
 bat ψάυσαντα κ., quod durius ad μόρον retuleris. In alia omnia
 discedens, Cunaeus collato XLVI, 288. coniecit: νόθης ψάύσεις
 δὲ κόρης, particula contra Nonni usum posita.“ G. Cogitabam
 de νόθου ψάουσα λέοντος ex 46, 219 sqq., certeque non sufficit
 quod posuit Ma νόθου ψάουσα καρήνου. Postea tamen com-
 mode succurrit ibid. 275 sq. — χυτῇ κεκύλιστο κοινίη. Nisi utram-
 que rem hic quoque coniunxit Nonnus eiusmodi quid scribendo:

Πενθεὸς ὀλλυμένοιο νόθου ψάύσασα λέοντος,

παῖδα δι' ἐκκῆσαι χυτῇ πιπτοῦσα κοινίη

παιδοφόνος γεγαῖα λιπόπτολις.

— 81 φατίζεται v, φατίζεσαι (!) Ma, φατίζεαι coni G. — 80—91
 Hoc modo disponit Ma: 85—91 παιδὶ — Κνανοχαίτης. 82—84 οὐ
 — τοκῆα. 80 et 81 οἶνον — Ἰνώ. Praeter necessitatem. — 84 ἐλ-
 λίδι suspectum. — 100 θαλαμηπόλος edd. M. Em Rh. — 112

παρεδρήσουσα v. Em Hermann. — 116 ἔστασεν edd. M. Em Rh; ἐπαλλον conī C. — 120 καμπύλον suspectum, quamquam de flexa corona sermo. κορύμβω edd. M. Em G. — 122 πρώτη] αὐτῇ edd., αὐτῇ g ex em Hermannī. — 123 ἀκροτάτῳ v. — 125 φιάλας] φαλλούς hic et 47, 9 substituit Ma! — 128 κουφίζοντι edd. M. Em Scalig. — διδασκομένην edd. M, διδασκομένη G abusus v. 114. — 142 ἀζομένην fM. — 151 μεγάλη χάρις suspectum. — 154 νίκανοῖσι edd. M. Em G. — 156 κυκλώσας v. Em G, sed non recepit. — αἰῶνος fM, αἰῶνος c. — 165 κυβιστηρίδι fM. — 169 ἐνναετήρος fM, ἐνναετήρος c Ma, εὔαστήρος g ex em Scalig., ἀγρευτήρος conī G. — ἄστρον fM. Em Cant. — 170 ὠκυτέρησι error operarum in g servatus a Ma. — 174 κάρφις edd. M. Em F. — 175 „Excidit aliquid ante hunc versum: catulos dicit leaenae.“ Hermann. Male Ma lacunas perosus v. 176 scripto ἀρπάξας δ' ἐὰ τέκνα ante hunc v. posuit. — 182 βλοσυρόν διόβακχον edd. M. — ὀλετήρα v. — 183 Hunc versum om in edd. ex Oporiniano codice reduxit F. Legitur etiam in M. — 191 ἐποχήμενος edd. M; ἐποχούμενος G, quod me invito remansit notatum Meinekio ad Theocr. XIV, 51. — 201 πέτρον edd. M. Em Rh. — 204 sq. χορείη — πέδων σικριτήματι χηλή edd. M; χορείη — ποδῶν σκ. χηλή GMa ex em F. „Sed fortasse verum est: ἐλισσομένων δὲ χορείη αἰγείης κρ. πέδον σικριτήματι χηλήs.“ G. Nec hoc probandum, nec si quis retentis nominativis πέδω coniciat. — 208 ἐνικήθης? — 210 ἀντοτόκω v. — 211 ἀνάγκη v. — 212—227 hoc modo miscuit Ma: 218—227 ἀμφαδίην — γενετήρα. 212—217 Βάκχος — ἀκούτης. — 214 κλέος om fM, suppl F et Cant., τόκον substituit Rh. — ἔκρυφες edd. M. Em G. — 219 σαῖς fM. Em F. — 221 πανταμίη] Sic em K II, 11; ταμίη edd. M, ἡ ταμίη Ma e conī Rh, quod male probat Koch. 189; νῦν ταμίη Mo; σὴ ταμίη G. — 227 ἀνάειρε Ma ex em G, ἦειρε v. — 247 δὲ om fM. — 248 Cfr. Rigler. melett. II, 5. — 250 ἄγρεα] οὔρεα v. Poterat etiam ἐνδια vel αὔλια. — 257 ἔδρην edd. M. Em Rh. — 259 ἦρμος] Sic em G; ἦρπας edd. M. — λυσσαλέω] λεπταλέω v. Poterat etiam ἀνάλεω sive ἀνσταλέω. — 261 λοιβῇ fM. — 268 ἰδρωῶντας v. — 272 κεφαλὴ πανοπηΐδα φωνῇ fM (nisi quod hic φωνή), κεφαλὴν Πανοπηΐδι φωνῇ c Mo e conī F. Em G: cfr. 38, 56. — 273 βαθυκνήμιδος ὑπήνης edd. M. Em G: cfr. Rigler. melett. V, 21 sq. — 274 λυσσάδεος fM. — 275 πολυ-

καμπέα f, πολυκαμπέος etiam M. — 279 ἐπλάξατο M. Locum aperte lacunosum frustra emendare conati sunt: σοφῇ ἐπλέξατο δάφνη e Mo; „f. ἐπλήξατο, nisi praestat σοφῆς ἐστέφατο δάφνης. vid. Schaefer. ad Longi Past. p. 369.“ G. σοφῆς (sic!) ἐπλέξατο δάφνη Wernick. ad Tryph. p. 485; ἐφάνατο coni Ma. — 296 ἐκόρυσσαν edd. M; ἐκόρυsson G, ἐνόρυsson coni Scalig.; num ἐκούρουσαν? — 298 ἀνίης et 299 ἀνάγκην v. Clausulas commutavi. — 307 τροφὸς] Sic G ex em C, βροτὸς edd. M; βρέφος inepte Koch. 171, abusus 10, 177. 11, 370. 38, 155. 46, 15. — 317 Πορφυρέωνα v. Consuetum nomen restitui, quo etiam gaudet Sisyphi, qui Athamantis frater est, filius apud schol. Apoll. Rhod. III, 1094. Athamantis hunc filium Ἐρύθριον vocat Apollod. I, 9, 2. — 318 Πτοῖον v. „Apud alios scriptores Πτώος dicitur.“ G. Dicit Apollod. l. c. et Pausan. IX, 23, 6.

LIBER X.

Titulus: Ἐν δεκάτῳ hic quidem G. — 8 ἔτι edd. M, ἐπὶ G. — 9 αλαβὼν· λασίη f, ταῦτα λαβὼν· λασίους cMo, ἀναλαβὼν λασίη M; αἶγα λαβὼν G ex em Scalig. — 11 σφιγγομένης v. — 22 Ne ὀπωπαῖς coniicias pro ἐρωαῖς, cfr. 34. — 24 ἀσταθές v. — 30 ἡέρι] ἄκριτα? — 32 βροτιάς v, προτιάς em G. — ὀρμαί] αὐραι v. — 34 στροφάλιγγα edd. M. Em Rh. — 35 ἄλλοφνῆς edd. M, ἄλλοφανῆς G, quo adiectivo Megaera adesse diceretur aliam atque suam formam induta. Verum omnino non adest, sed Athamas spectris agitatur. Hinc αὐτοφνῆς scripsi. Si vere adesset, exspectares αἰνοφανῆς κακὸν εἶδος. — 43 ὀπωπῆς v. — 49 καλινόστιμον] καλινάγρετον v. Apud alium ex A 326 καλινόρμενον scripsissem. — 50 ταχύγοννον edd. M. Em G. — 55 ὁμοίον suspectum. Num κεκασμένον? — 63 σκαίροντος] Sic em Canter., σπεύδοντος fM. — 68 Nulla lacuna v. Vid. K I 646. — 72 λάχνη· ἔδος v. — 76 Λευκοῦ Koehler. p. 21, λευκοῦ v. — 77 πεφάτιστο f, πεφάτιστο etiam M. — 82 διαινόμιον f, διαινόμενον etiam M. — 83 πολυθρήνη? φωνῇ f, φωνή M, φωνήν Rh; κυνρηῇ φωνῇ coni F. — 86 Ἀναίω coni Mo sed non recepit; Ἀναίον v. — 89 ἡμετέροιο edd. M. — 90 ἀναγκαίη μεγάλη edd., sed -αίη -λη etiam M: cfr. Callim. IV, 122. — εἰς τένα] Sic G ex em C, εἰν ἐν ex v. 88 edd. M: num εἰσέτι? — 91 σε φυλαγμένον edd. M, πεφυλαγμένον coni Rh, σε πεφυγμένον em C. — 102 μετάρ-

σιος v. — 105 σώσει v. — 117 ποτ'] τις v. — 127 χάρις edd. M. — 134 ναλιν v, ναλει legit Lubinus vertendo „habitat.“ — 137 μυκήσατο v, μυθήσατο Ma ex em G. „Mox nescio, an νύμφη dederit.“ G. Si legeretur in libris, mutandum foret, ut ex v. sq. patet. — 138 θαλασσονόμον v. — 150 ὑψιφόρητος, in superficie natans? — 151 Post κρηνής v add δ'. — 152 ἐνηφανές f, ἐνηφανές etiam M. — 156 αὔτις G. Cfr. Wernick. ad Tryphiod. p. 380. — 159 κῦφος fM; em F. „Malim κοῦφος.“ G. Minime: illud Sileno proprium, qui certans cum Satyro modo descripto v. 153—157 et ipse aureum lutum (λίλι v. 157 coll. 161 λίνος) Baccho suo afferre studet. Latuit hoc acumen Ma, cum hoc ordine versus 158—168 disposeret Silenum post omnes Satyros collocaturus: 164—168 καί τις — οὔρη. 158—163 συμπλέγδην — ποταμοῖο. — Σατύρων edd. M. Em Rh. — 162 πηλῶ em F, πολῶ fM. — 167 μηρῶ fM. — 175 φυλλάδα] ῥωγάδα v. — 183 συναιδύσσοντες v (συνεδύσσοντες M), quod cave defendas ex Arat. 1034 et Maneth. II, 5. Em G, quamquam non recepit, συναίσσοντες. — 189 δ' ὅλον εἶαρ] Sic em C, γὰρ ὄνειαρ edd. M; τέρεν εἶαρ Koch. 172 imperite literarum apices secutus: γάρ et δέ sexcenties commutantur. — 190 ποδοῖς M. — ἀργυρέοιο v. Em K I 658. — ποδῶν edd. M. Em C et Schrader. ad Mus. p. 182. — 188—192 hoc modo Ma permiscuit: 191 et 192 εἰ — Σελήνη. 188—190 καί — λειμών, male iam propter repetitum Σελήνη, et oculorum amabilis coruscatio optime totam imaginem claudit. — 191 φαέων] Sic em Scalig., ἀνέμων edd. M. — 193 ἀβρός v. — 206 Ne de ἀβρός cogites, Apollo pulcerrimus est Deorum, hinc pronomine ἀντός effertur. — 208 χθονίου edd. M. Em Rh. — 221 εἰ μέλος αὐθις ἔπανεσεν] εἰ νέος ἐκτός ἔμιμνε v, quod aperte corruptum ex v. 224 ferri nequit. Coniecturam, quae audacior videtur quam est, v. 236 sq. suppeditarunt. — 227 ἦκοι] εἴη v, quod ferri nequit. Vid. Theocr. XIII, 36 κῶχεθ' Ἴτλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν et Apoll. Rhod. I, 1208 sq. δίζητο κρήνης ἱερὸν δῶρον, ὧς κέ οἱ ὕδωρ φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, quos aperte imitatus est. Alioquin haud inficete conici posset:

— — — ὅπως ἐπιδόρπιον ὕδωρ

αὐτὸς ἐφ' βασιλῆι φέρων γλυκερώτερος εἴη.

— 230 λιγὺν αὐλὸν] θρασὺν αὐλὸς edd. M, θρασὺν αὐλὸν ex

em Rh G, qui addidit „F. θρασὺς ἀνλόν.“ Consuetum tibiae reddidi epitheton. — ἐγειρε] ἄγειρε v. — 234 Versus 267—273 recte hic sequi iussit Ma, cum v. 267 εἰ δὲ τί οἱ δύσμορφον ἐπήρατον εἶχεν ὁπωπὴν aperte ad tibiam faciei corruptricem pertineat. — 267 ἐπήρατος v, quo retento ὁπωπὴ scripsi deberet. — 238 πόνον] πόθον v, quo servato φιλοσκάρθμοιο scribi deberet. — 244 δόμον fM. — 247—249 hoc ordine sequi iussit Ma: 249 ἀρτιθαλῆς —, 247 et 248 παιδὸς — Ἀναίον; sed in textu v. 249 adeo inter 245 et 246 intrusit, errore, opinor. — 253 αῖρη] Sic em C; ἄρη edd. M. — 258 αἰθέρα] ἡέρα v. — 274—277 ante v. 264—266 posui: ante somnia somnus memorandus erat. — 265 „fortasse φίλοις — μύθοις.“ G. Minime, iam propter cumulos dativos. — 282 ὁμέστιον v, sed G „fort. ὁμέσιον, ut v. 193, quem locum respicit.“ Ne quis illud ex αἰθέρα ναιετάειν defensum eat, est illud unum ex multis, quae Satyrus repudiat prae Ampeli amore. — 303 ἀεττάσειεν] Sic Rh, ἀεττάζοιεν fM, ἀεττάζοι μὲν c Mo e con F. — 304 Locum lacunosum varie tentarunt: μούνον ἐμοὶ λίπε παιῖδα C, quod rec. Mo, μ. ἐ. λίπε δῶμα Scalig. „Excidit aliquid ante v. 304. in quo videtur Nonnus scripsisse μούνον ἔοι φίλα δῶρα φ. Δ.“ Herm. Ma et Koch. 172 in transponendo versu post 306 consentiunt, sed in emendando dissentiunt: μ. ἐ. λίπε δῶμα φιλοσκάρθμον Σατύροιο Ma, melius quamquam audacius οὐρανὸς οὐ πέλε δῶμα φιλ. Διον. Koch. Et transpositio quidem per se satis probabilis esset, nisi in mutilato loco versaremur, qui facile ita comparatus esse poterat, ut hic quoque quadraret, ut v. c.

μούνον ἐμοί, φίλε, τοῦτον ἐπὶ χθονὶ κούρον ἰάσης,
αἰθήρ δ' εὐκτεῖ δῶμα φιλοσκάρθμῳ Διονύσῳ;

sive

μούνον ἐμοὶ λίπε παιῖδα, καὶ αἰθέρος οὐκ ἀλεγιζώ,
αἰθέρος, ὃς πέλε δῶμα φιλοσκάρθμῳ Διονύσῳ.

— 312 „Fieri potest, ut vv. 312. 313. collocandi sint ante v. 310. id fere consentaneum facilitati orationis Nonnianae.“ G. Nihil lucrari videmur. — 318 Ἰδαίου] εἰδᾶς οὐ fM. Em F. — 323 et 324 transposui auctore G. — 326 ἐπιόντων v. — 347—350 inter 339 et 340 inserui consentiente Ma, qui bene monet: „la lutte commence par les doigts et les mains, pour passer aux bras et avant-bras. C'est ainsi que procède, au 48e chant, la lutte de

Bacchus et de Pallène.“ Lacunam tamen iam a G animadversam obscuravit Ma. — 349 *θεσμοῖ* edd. M. Em Lennep. ad Coluth. p. 103. — 354 *ἡδὺ* Sic em F, *ἡδη* fM. — 365 *πελάσας* em G sed non rec. *πετάσας* v. — 369 *γαστέρι* — *μεσάτω* edd. M. Em G. — 386 *βαλίων κερδέντας ἄγων*] *βαλλίους ἔρωτα φέρων* fM, *ἔς ἔρωτα* cgMo e conl F. „An Nonnus *βαλλίους* — *μνηστ. ἄγ.* scripserit, non definiam; tentabam aliquando *Βάκχους*; sed non satisfacit. Fort. saltem scribendum *δρηστήρας*.“ G. Haec nihili sunt: *ἔς ἔρωτα φέρων*, quod est ineptissimum, remanet. — 391 *τριτάτω*] Sic em Canter., *ἀρότω* edd. M. — 392 *έτοιμοτάτην* v. — 394 *διαינוμένης* v, quod cave defendas ex v. 420; „f. *διανομένης*.“ Herm. *διαιρομένης* „la carrière divisée en sections“ Ma! — 403 *κεκλιμένοι στιχηδὸν ἐπώστασαν* edd. M. Em G. — 404 *αἰείρας*] Sic em G, *ἐρείσας* v. — 409 „*ἔχνια* omnes; alterum concinnius esse putavi.“ G. — 410 *ὀρίζων* edd. M, *ὀρίζον* G. Lacunam indicavi K II 11, ubi etiam *τόσος* ex Ψ 760 sq. conieci, quod recipere neglexi. — 422 *σφαλερῇ* — *ὀρμῇ* fM. Em F.

LIBER XI.

3 Ne quis *περίκνυκλον* tentet, vid. Wernick. ad Tryph. p. 83. — 8 *ἔχων* Mo male. — 9 *νηχομένην* δ'] Sic em Rh, *νηχομένων* edd. M. — 12 *ἔτι*] *ἐν* v. — 14 Locum lacunosum *νικήσας ἐν ὕδασι* (sic fM) inserendo *καὶ* suppl F, scribendo *νικήσαις* corripuit G. — 22—31 *δὸς* — *ῥεέθρω* in orationis fine post v. 42 ponit Ma, perverse. — 25 *ἀμφότερα* edd. M. Corr Rh. — 31 *προῖ* edd. M. Em Rh. — 42 *ἔχεις* v. — 53 *γείτονα Βάκχον* v. — 54 *ἀλλ' ὅτε* edd. M., *ἄλλοτε* GMa. Aut lacunam esse aut pro *ἄλλοτε* scribendum *εἰσόκε* monueram K II 11. Illud nunc pro certo habeo: addendum erat tertium artificium, quo Bacchus praegressus aliquamdiu Ampelum iam consulto pone eum remanet; tum sequebatur narrationis finis: *sed postquam* (*ἀλλ' ὅτε* —, hinc defectus!) *aliquamdiu luserant, deus Ampelo victoriam concessit*. Hinc maioris defectus signa posui. — 55 *ὕγροπόρον*? Sed in loco lacunoso nihil mutare volebam. — 64 *παρδαλίων* g errore. — 65 *γαῦρα*] Sic em G, sed non recepit; *γλανκὰ* v. De *ἐπεδείκνυε* dubito: expectarem *ἐπεμαίετο*. Pro *παίγνια* Ma *ποιμνία* scripsit! — 69 *δαιδαλέων* Ma ex em G, *δαιδαλέην* v. — 78 *ἀγροτέρη* v. Em K I 646. — 82 *καῖζεν* sine lac Mo GMa. — 84 *ἀγγέλλων* edd., om M. Em

F. — 88 *πρήνιζεν* v. — 92 *ἐκμαλέης* Ma, quia praecedit *αἵματος ὀλκῶ*, quod iungendum cum *ἀντάγγελος*. *αἰμαλέης* — *ἐέρσης* v, sed em G. — 101 Pro *Βάκχον* Ma *μᾶλλον* scripsit, quod mihi quoque olim in mentem venit. Sed nunc relicio: *etiamnunc*, quamvis de imminente Ampeli interitu certior factus, eius ad aspectum gaudet Bacchus. — 106 *τόνον*] Sic em F, *τόν* edd. M. — 109 *χειρος* f, *χειρας* cMo e coni F, *χειλος*, quod invenit Scalig., etiam M. — 110 *θεσμῶ* edd. M. Em Lennep. Illud revocavit Ma *προσπλέξατο θεσμῶ* scribens! — 114 *ἀγρώσσοντα* edd., *ἀγρώσσοντος* M, em C; *ἀγρώσσοντα παραπλαγχθέντα* coni Gerhard. lectt. Apoll. 204. — 115 *κούρω*] *ταρσῶ* edd. M, *μορφῇ* GMa ex em G. — 116 *ἡπεροπήσι* fM. Em F. — 118 *ἄκουσαι* edd., *ἄκουα* M. Em Mo. — 120 *ἡνιοχέσῃ* edd., *ἡνιοχέυσις* M. Em Rh. — 121 *λάχε* *χεῖρα*] Sic em G; *ἔλλαχε* edd., *λάχε* M, pro quo *ἐλληχε* F coni, *ἐλληψε* Mo, *λάχε καλὰ* Wern. ad Tryph. p. 404. — 123 *ποτὲ*] *τόδε* v. — 128 *κομίζης* edd., *κομίζεις* etiam M. — 132 *αὐτόν* v. Emendavi in Tryphiodoreis p. 362. „Nescio, an mensurae causa scribere debuerit *Ἀββαριν ἐκλ. αὐτ.*“ G. Vid. Spitzner. pros. §. 62. — 133 *ἵπταμένω* v. — 138 *πρώτος* fM. — 141 *πολυστροφάλλιγι*] Sic em G: „Meam conjecturam fulcit XLVIII, 165. ubi tamen *ταχυστροφάλλιγι*, quod et hic legi potuit.“ *ποδῶν στροφάλλιγι* v. — *ὀρμῇ*] *ὀπλῇ* v, quod vix defendas ex v. 215, *ὀλκῇ* coni Scal.; Nonni l. c. legitur *ταχυστροφάλλιγι ποδῶν νωμῆτορι καλμῶ*. — 143 *χθονὶ* v. Em G *χθόνα*, sed non recepit. — 160 *ὅς δὲ* pro *οὐδὲ* Ma: „détourne les cornes.“ Potius sensus est: „neque taurus obliquo cornu impetum minabatur.“ — 165 *νύσση*] G ex em Hermann; *κισσοῦ* edd. M. — 169 „Ut sanum esse potest *τεθνηγμένος*, ita frequentius tamen dixit *τετυμμένος* aut *δεδονημένος*.“ G. Verum quidem, sed in his variare solet. Cfr. Tryph. 364. — 179 *κατεχρύσας* G ex em C; *κατεσφῆκας* edd., *κατεσφῆκας* (sic!) M. Cfr. v. 200. — 183 *βοταῖς* f, *βοταῖς* etiam M. *νόθον* edd. M. Em Herm. — 184 *φονῆα* v. „Aptius fuisset hic *φορῆα*.“ G. Recte, nec vulgatum ex Tryph. 317 defendas. — 189 *φθονερῇ* — *Σελήνῃ* edd. M. Em Mo. — 196 *μούθοιο* edd. M. Em G. — 197 *ὀδενείς* edd. M. Corr G: „Cf. v. 205. alius fortasse malit *ὀδενόις*, quod adscripsit Rh.“ — 201 *φθονέσης* v. Praesentis coniunctivus adeo etiam Graefio offensui fuit: Frustra. — 203 *χοήμονος* f, *γοή-*

μνος etiam M. — 209 ἡνιοχεύεις edd. M. Em G. — 210 λεπτός
 edd. M. Em G et Wernick. ad Tryph. p. 285 sq. — 222 δαίχης
 τος ἀκάρητος v. „non convenit cum seqq. cf. 231. 246. Ad sen-
 sum huiusmodi quid requiritur, ut ἄχρητος.“ G, quem vid. ap.
 Uwarov. p. 36 sq., ubi insuper ἦεν ὁ κοῦρος, ἦν ἀκούσιτος,
 ἦν ἀκλαυστος tentantur. His omnibus Nonnianum praetuli, quod
 sequente ἀνθυβεύτοιο firmatur: aliquamdiu corpus nemini ob-
 vium sepultura caruit. — 231 ἔστεινε] ἔβλεπε? — 234 ἐδύσατο v.
 Em Koch. 172. — 240 νεβρῶ edd. M. Em C. — 245 χόος f, χόος M.
 Em Canter. — 247 προσώπων v. — 248—252 Necessariam trans-
 positionem nemo fecit. — 248 καὶ τις v. Nisi scripsit ἐς ἐτι δ'
 ἦν ἐρόεις κεκονιμένος. Nam ἦν νέκυσ ἡμερόεις nimis abrup-
 tum foret et propter vocis repetitionem v. 251. 253 molestum.
 — 261 πετάλοισι ^{πλοκάμοις} M. ὑακίνθω edd. M, Τακίνθω GMa, quod
 quis defendat de puero intelligens; „alius fort. malit ὑακίνθων.“
 G. Recte, sed propter ἄνθος singularis ponendus erat. — 262 πλο-
 κάμοις] Sic G, simul κροτάφοις et κεφαλῆς coniiciens,, quorum
 hoc rec Ma; sed primum firmat dittographia v. praecedentis in
 M; στεφάνοις v. — πάλλων edd. M. — 264 θανάτοιο τιμήρον εἰς
 φόβον edd. M; primum vitium sustulit Rh, posteriora Scalig. —
 268 πικρὴν v. — 271 πέτρης fM. Em Canter. — 286 ὦρη] Sic
 G ex em Uwarovii, αἶρη v. Num ὁ ρμῆ? — 288 ἡνιοχεύεις edd.
 M, ἡνιοχεύης Mo. — 291 φύτης] Sic em K II 11, φάτης v.
 — 300 λεόντων] Sic Ma ex em C, δρακόντων v, αἰετῆς e v. se-
 quenti M, unde patet genuinam clausulam excidisse et male sup-
 pletam esse, quod propter alios locos moneo. — 301 sq. Ordinem
 mutavi ex M, quamquam ibi utrique versui ad marg. adscript. X
 — 307 ἦν δ' ἐθεπήθη fM. Em F. — 310 ἄξομαι fM, ἄξομαι c,
 λάξομαι coni Scalig., ἄξομαι em C. — Ἐρυνθραίην v. — 313 φίλον
 om fM, posuit Ma e supplemento Rh; νέον c Mo g. Sed fortasse
 φίλον νέκυν inverso ordine ponendum erat. — 320 οὐατά hic quo-
 que fM. Em F. — 325 οὐ μ' ἐφύτευσεν edd., οὐ με φύτευσεν
 etiam M. — βροτός v, βροτόν em Rh. — 329 πεφιλαμένον fM,
 πεφιλημένον c g ma e coni F. — 333 εὐχαλκον] εὐδενδρον edd.
 M, εὐνδρον GMa e coni Scalig.; utrumque falsum, quamquam
 illud ex Soph. Phil. 35 ἀντόξυλον ἐκπαμα defensurus erat Wake-
 field! Plura succurrebant, ut εὐκνκλον, εὐτνκτον etc., sed prae-

tuli id, quod ex Theocr. XIII, 39 *χάλεον ἄγγος ἔχων* et Apoll. Rhod. I, 1207 *χάλκη σὺν κάλπιδι* fluxisse videtur: cfr. ad 10, 227. Fieri etiam potuit, ut post *εὐχαλκον* duo hemistichia exciderint, quorum ultima vox *εὐδεδρόν* fuerit, quamquam ad sententiam nihil deest. — 336 *ὅπερ* edd., *ὅπως* etiam M. — 339 *ὑμετέρης* fM. — 340 *βλοσυροῖς* v. Nec adhuc quisquam correxit! — 341 *πρήνιξε* edd. M. — 355 *Βρομίω*] *Βρομίωιο* f, *Βρομίωντι* (sic!) M. — 360 *ὁ χρόνος* M, *οὐ χρόνος* Ma e coni G. — 362 *πόθος πόθον*] *πόθος* fM, *πόθον πόθος* c g ma e coni F. — 366 *ἐνδάπειδοι* f, *ἐνδάπεδοι* M. — 374 Post hunc v. fortasse lacuna. — 378 *πυρσῶ* Ma ex em G, *ταρσῶ* v. — 380 *ἔλκει* coni Rh. Utroque carebimus transpositione facta. — 381 Post *ἐρπύζων* v add δ'. — 401 „Post hunc aut circa duos seqq. versus unus alterve excidisse videtur: vix enim Carpi mentio hic a poeta omitti potuit.“ G. Recte; sed plures versus exciderunt. — 406 sq. Pristinum versuum ordinem etiam in M servatum, quam inverterat G, restituit Ma. Qui deinde sequuntur versus 408—421 vulgato ordine turbatissimi sunt, transpositione nostra expeditissimi. — 421 *Καρπὸς*] *κοῦρος* v. Cfr. errata. — *ἀελλήοιο* f, *ἀελλήειο* M. — 423 *δέξατο*] *δύσατο* v. — 428 *ἐδείσατο* edd., *ἐδύσατο* etiam M. Num *ἐβήσατο*? — 437 *τύχεν* edd. M, *νύξεν* Mo e coni. F, *τύψεν* G ex em Rh. — 444 *μοι* fM, *μον* c g ma e coni F, quod suo iure reiicit Lehrs. Q. E. 258. — 450 *ἡθάδος*] Sic em G ap. Uwarov. 41, sed non recepit, *ῥδατος* v. — 452 *ἐπέπλεεν* edd. M. Em G. — *οὔτος* v. — 453 *ἀχόρευτος*] *ἀκύρητος* Ma ex H 117! — 454 *σε δάμασσεν*] Sic G, *ἐδάμασσεν* edd. M. „Mox vereor, ne *ῖάνων* scripserit, subiecto versu huius fere modi: *παιδὸς ἐμοῦ φίλον αἷμα φίλης πάλιν αἵματι τίσω*.“ G. Non opus. — 463 *κόσμεε* f, *κόσμει* c, *κόσμησε* Rh et Gerhard. lectt. Apoll. 164, *κομέεσκε* etiam M. — 465 *δέχομαι τὰ* f, *δέξο μετὰ* etiam M. — 467 *βιότου βία* f, *βιοτήου βία* M. Em F. — 475—477, qui sunt in edd. et M 443—445, recte huc revocavit G. — 475 *παρεόντι* edd. M. Em G. — 476 sqq. In M adscript. ad marg. *ἐπίγραμμα*. — 481 *καρπὸν ἀέξατο* edd., *καρπὸς ἀέξατο* M. Em G. — 484 „Male hic Bacchi nomen supplendum est; an excidit versus?“ G. Ma *Βάκχος* pro *Θυμὸν* intravit. — 486 De *ἀελλοπόδοιο* magnopere dubitat et consuetum *ἀελλοπόδοιο* suadere videtur Rigler. melett. I, 28. — 487 *ἡλιδόιο* edd., *ἡελιδόιο* (sic!) M. Em C et Rh. — 488 κα-

τάσιος dubitanter proponit Rigler. *ibid.* II, 3. — 489 λεπταλέων fM, λεπταλέω c. Em G. — 492 ὀμβροτόκω v. Em Ma. — 493 νοτερὸν] χλοερὸν v, κουερὸν Ma, in quod et ipse incidi praelaturus viρόεν, nisi praecessisset iam v. 488. — 499 ὄρθιον edd. M. Em G. — 505 ἐλίσσομένη edd. M. Em G. — 506 ὄργια μήτηρ fM, ὀμπνια μήτηρ cMo e coni F! — 509 ἐνσκάρθμοιο] δ' εὐαρότοιο v. — 512 παραινομένην fM. — 518 Μαρωνίδας f, Μαρωνίδος etiam M. — 520 αὐται edd. M. Em G. — 521 ἐσδραμον edd. M. Em Rh.

LIBER XII.

7 κάρπιμον suspectum. Num ἀγκύλον, ut v. 364? — ἔκαμψεν f, ἔκαμψαν etiam M. — 10 θήκατο θερμὰ] Sic em Rh; θήλεπα θερμὰ f, θήκατο θερμὰ λεπτά (sic!) M. Patet confusionem ortam esse ex tribus prioribus vocabuli λέπαθνα literis male repetitis. — ἀστερόεσσαν suspectum, quamquam de astro sermo: num οἷστροήεσσαν? — 15 θνγατέρας G male. — 16 ἑπατάμεναι edd. M, ἑπατάμενας G Ma, ἑσπατάμεναι em Rh. Distinguit *quatuor* Horas Anni (λνκάβαντος) filias 7, 16. 11, 487 sqq., quae sunt ἀμφίπολοι Διὸς vel Κρονίωνος 8, 5. 33. a *duodecim* Horis Temporis filiabus 12, 15. 96, quae sunt δμωίδες Ἑλλίοιο 2, 270. 12, 18. 48, 578. ἀμφίπολοι Φαέθοντος 2, 177. 12, 54. 38, 415, sed simul μυστιπόλοι λνκάβαντος ἀμοιβάδες 12, 19 ut menses personati. Moneo hoc Koehler gratia, qui p. 26 utrasque commiscuit, in quo eum secutus est Rigler. melett. V, 4. 6. — 19 οὔγιω fM, Ἑλλίω coni F, Ὠγγίω G ex em Cant. — 20 δόλον M. — δλου] ὄλον fM. Em F. — 22 μάρτυρον ἑκείνης — Ὠρην v, quod sane sensu carere recte monuit Koehl. l. c., cum Rh αὐδὴν pro ὦρην (ita edd.) scripsisset. Magis etiam discedit Rigler. melett. V, 4 scribens φθινοπωρίδα μορφήν. Sed recte bis Hora nominatur, quoniam de duabus sermo: loquitur una ex *duodecim* Horis, ut ex v. 96 et 115—117 apparet, preces Horae *auctumnalis* (cfr. 11, 513.) praesentis (μάρτυρος) domino suo exponens. — 26 κασιγνήτω fM, κασιγνήτη c e coni F; κασιγνήτων Rh et Wernick. ad Tryphiod. p. 485; κασιγνήτη coni Gerhard. lectt. Apoll. p. 223. Sed exspectes κασιγνητάων! — 32 ἄγεις f, αἷς etiam M. — 35 γραφίδων] γραπτὸν? Cfr. v. 40. 114. — οἶκον suspectum. — 37 τριτάτη, πόθεν] Sic em Canter., τὰ τὰ τηπόθεν f, τὰ τάθη

πύθεν M. — 39 ὅτη M. — ἀφάσσω edd. M. — 41 ἔτρεχε] Erat, cum ἔδρακε coniecero: sed vid. v. 64. 96. — 54 ἔδραμεν fM. — 58 πεύκης edd. M. — 63 ὄρου] Sic em G, ὄρμον edd., ὄρκεν M. — 67 φοινίσσοντι v, φοινίσσοντας M. Em Uwarow. — σοφαῖς fM, σοφοῖς c, σοφῶς G, σοφῶ Rh et Uwarow. — 68 χεῖρ ex v. 34 scripsi, v φρήν. — 71 αἰόλον om edd. M, add Scalig.; ἔκατὸν βλεφάρων Rh, πολλῶν βλεφάρων suppl F. — 76—79 Versuum ordinem mutavi. — 76 αἰολόδακρυς, ut alibi? — 79 σιπύγοια f, σιπύτοια M. — 82 „εἰσέτι Αἰτωὺς coniecit Cun. quod arripuit Mos. Non viderunt, haec, ab antecedentibus separanda, novam tangere fabulam de Pyrrho, nescio quo, in vicina Phrygia, cum Rheam tentasset, in lapidem mutato.“ G. Nec diligentissimus Koehler. p. 24. hominis ignoti aliud vestigium indagare potuit, nec ego. — 86 μέλακος — κρόνος fM. Em F. — 87 λίσσαν edd. M. Em anon. Villosion. 19. — 88 ἐπὶ] Sic idem em et Rh, ἐτι edd. M. — 107 ἑτέων edd. M. — 117 ἑκποσύνης v. — 118 ἐν τάροιο f, ἐτάροιο etiam M. — 119 νόων f, νόον etiam M. — 125 κυλινδομένης v. — 129 πηλαίων edd. M. Em Canter. — 131 εἰκῶν] Sic em C, ἔλκων edd. M. — 138 στενάχοντα edd., στενάχοντο M. Em C. — 139 μόρας edd. M. Em C. — 142 νόος f, νῆος etiam M. — 146 οὐ γλυκὺ edd. M. Em Rh. — 148 διδυμόχροος edd. M. Em G. — 150 αἰείση edd., αἰέση M. — 152 ἦ ναίτης edd. M. Em C. — ἀνευάζουσι edd. M. — 155 περιπλέξῃ f, περιπλέξει M, περιπλέξῃς c. — 158 βροτὶς edd., βροτῆς M. Em C. — μερίμνης] Sic em Koch. 172, γενέθλης v: num βροτῆς μέγα χάριμα γενέθλης? — 171 „Versus fortasse spurius.“ G. Nescio, qua de causa. — 177 δ' ἐνείρων edd. M. Em C. — 179 βότρυν-σιν f, βότρυες etiam M. — 183 καρήνυ] Sic em C Rh, κορύμβον edd. M. — 184 γναμπτήρ σικρὰ edd., γναμπτήρ κυρὰ M. — 186 χλοερῶ f, χλοερὺς etiam M. — 187 καρπῶ] θαλλῶ? — 201 ποτὸν om fM; suppl F. „rectius dedisset οἰνοχόον.“ G. Sed vid. 13, 273. — 205 καρποῖσι edd., καρποῖς M. — 207—272 In oratione rectius disponenda pleraque iam praeiverat Ma. Ita enim ille: 207—211 ἀμβροσίην — ὀπάσσω. 245—255 εἶξον — θέλγει. 259—269 ὑμείων — ἀνίης. 212—233 Ἄμπελε — ἐρώτων. 256—258 ὄχνη — μερίμνας. 234—244 καρπὸν — ποίην. 270 sqq. Ἄμπελε etc. — 250 αἰείρων edd., αἰέρω etiam M. — 251 εἶξεν Ma. — 252 σπένδεις edd. M., σπένδει G ex em C, qui recte intellexit

αἱματόεις de bellatore, ἀμπελόεις de vinitore dici. Ma tamen Ἀμπελος ὃ Διονύσω scripsit. — 210 καὶ στάχης edd. M. Em F. — 263 ἀγλαόδορον v. Em Hermann. — 266 Ne quis propter sequens ξυνήονι scribendum putet ἡδέ, vid. Lehrs. Q. E. 268 sq. „Suspectum mihi part. βαλῶν.“ G. Ma βοῶν scripsit, quo admissio haeret ξυνήονι πότμῳ. Hinc nec γοῶν satisfacit per se haud ineptum. Nec tamen melius quid succurrit, nec locutione ὀδόντας βάλλειν defendi poterit vulgata, quae vix aliud quam uxoris vel filiae interfectorem designare poterit. Inde collato δ 224 sqq., quem locum aperte imitatus est, non dubito quin post Θύγατρα subsit lacuna, hoc fere modo explenda:

εὐνέτιν ἢ Θύγατρα γοῶν κατατεθνηυίας
ἢ γνωτῶν κατὰ δάκρυ βαλῶν ξυνήονι πότμῳ.

— 212 „an ναί, σέο π.“ G. Coniecturam nec per se necessariam redarguit versuum ordo restitutus: Ampelus post mortem et Baccho iucundus est et ipse pristinam gratiam retinuit. — 215 ἤμειψεν ἀπειλήν? — 218 ἔδρακεν edd., ἔδρακες etiam M. — οἶμμα M. — 219 ζώεις μοι δ' ἔτι edd., ζώεις δ' ἔτι M. Em G. — 220 αὐτήν v, αὐτὴ em K I 652. Koch. 174 et Ma. — 226 δ' om v, add M. — 227 κήρυξε τελευτή v. — 231 ἀνάπτης edd., ἀνάπτεις etiam M. — 240 πολυτρίπτουσι edd., πολυτρίπτουσιν ἑλιβάδεσσιν M. — 243 εἰαρινὴν γὰρ v. — 272 ἀμφὶ σέ G, quod iam nemo probaverit. — νεύοντα edd.; in M τα in rasura literarum ται, ut videtur, scriptum. — 273 λισσομένῳ v. — 281 ἐπαιθύσσωσι fM. — 285 εἰ δὲ μεσημβρίζουσαν ἄγεις Φαέθοντος ἀπειλήν v sine lacuna. „Rectius fortasse dixisset μεσημβρίζουσά σ' ἄγει Φ. ἀπειλή, vel μεσημβρίζουσα φλέγει Φ. ἀπειλή.“ G. Koch. 173 hoc modo locum constituit:

ἢ δὲ μεσημβρίζουσαν ἄγει Φαέθοντος ἀπειλήν,
288 ὁπότε θερμαίνει σε θεριγενέος δρόμος Ὁρῆς,
θάλπων Σειριόεντι πεπαινομένην δρόσον ἄτμῳ,
286 σῆς σταφυλῆς προκείμενθος ἐτησιας ἔρχεται αὐρῇ,
δίψιον εὐνάζουσα πυρώδεος ἀστέρῳ Μαίρης.

Sed distinguendum fuit inter *meridianum diei* tempus, quo homines istius zonae quieti sese dare solent, et *aestivum anni* tempus, quo orta Canicula Etesiae flant. Locus ita fere comparatus erat:

εὔτε μεσημβρίζουσιν ἄγει Φαέθοντος ἀπειλή
· · · · · ὑγροπόρος δὲ

σῆς σταφυλῆς προκέλευθος Ἐπεισιᾶς ἐρχεται αὐρῇ.
 — 289 παῖνομένην f, παινομένην c, πεπαινομένην ut G etiam M, διαινομένην conl F. Sed nostrum necessarium est. — 294 ὡς ποτὶ conl anon. Villosion 19, male. — 299 ἡβώουσα edd. M. — πολυγνάμπτουσι σελίνοις v. Em G praef. XII. — 308 „Fort. potius ξανθοφαῆς.“ G. Non opus. — μέλας om edd. M, suppl F. — πλίσση edd. M. — 309 ἔρνος em Ma haud improbabiliter; sed ἄνθος h. l. de splendido, ut 312 ἀήρ de nigro colore dictum videtur. — 314 ὁπώρη Ma propter σκιάσα. — 318 ἀγγιφανῆς] αἰμοβαφῆς v, οἰνοβαφῆς Ma. — 323 πορφυρέην edd. M. Em G. — χανῶν] δράκων v, δακῶν vel πιαῶν conl Ma. — 327 χυτήν edd., χετήν etiam M. — 332 θηγαλέην f, θηγαλή M. Corr F. — 334 τάφρον] Sic em C, ἄφρον edd. M. — 338 ὀξύς] Em G praef. XII. iasuper τρυγᾶαν scribens, λοξὸς v. — 341 εὐτύκτοιο edd. M. Em F. — 343 κατέκλασεν edd. M. Em Scalig. — κορύμβου edd. M. Em G. — 347 „Excidit aliquid ante hunc versum.“ G. — 349 συνήλαγε fM, συνέλεγε cMo, συνήγαγε GMa. — 354 βακχεῖσις edd., βακχείης etiam M. — ὁμογλώσσου edd., ὁμογλώσσου M. Em G. — 358 στεινομένη v, sed em G. — ὁπώρην f, ὁπώρη etiam M. — 364 ἀγκύλον] καμπύλον v. — 365—371 Vulgatum ordinem haud melius mutavit Ma sic: 365 sq. δεξιὸν — Βάκχου. 369 sq. καὶ τις — ὑπήνην. 367 sq. ἄλλος — βοεῖης. — 369 ἀνεσιπτόιο edd. M. Em Rh. — 375 μὴ μὲν f, μὴ μιν etiam M. — 380 μούνα οἰνοποτῆρι edd., μούνα δὲ ἰνοποτῆρι M. Corr Rh et Gerhard. lectt. App. 159. — 383 αὐτῆς edd., αὐτῶν etiam M. — 388—392 Ordinem versuum mutavi. — 389 χειρὶ ὀπισθοδότῳ edd., χειρὶ ὀπισθοτότῳ M. Em Hermann. Orph. p. 751.

LIBER XIII.

5 δύσμαχον] ναύμαχον v. — 9 δησαμένη f, δυσαμένη etiam M. — 15 „an κορέσαντο?“ G. Minime. — 18 μυκήσατο v. „Fort. voluit μυθήσατο vel μηνύσατο, quod saltem sobrium fuisset.“ G. Quamquam ebria est Iris, tamen vix mugivisse videtur. — 24 πετάσσωσι v. Em G. — 27 δεσμῷ edd. M. Em G et Spitzner. v. Gr. her. p. 75. — 34 ἔχειν v. — 38 „Fort. ἀγγελέοντα.“ G. — 44 et 45 „Duos hos versus aliunde intrusos suspicor; integri certe non sunt.“ G. Sunt lacunosi: fortasse plus deest quam duo hemistichia. — 45 γενέθλης v; γέροντος scripsi ex 14, 96 aqq. —

58 Ὀρχηστον] Sic recte Ma ex B 506, v Ἀρνην καὶ ex v. sequenti. — Ἐρυνθράς v. — 63 εὐχαίτην suspectum. Cfr. v. 84. — 67 ταυνοκνήμιδα v. — 68 εὐρύαλον] Sic Ma ex em C, εὐγνάλω v, εὐγνάλω M. — 69 Locum docte explicuit Unger. parad. Theb. 411. — 78 εὐρύαλε fM, Εὐρύαλον eMo e conī F, Εὐρύαλης G ex 30, 266. — 94 λείπη edd., λείπη M. — 95 Ὀρχομένων edd., Ὀρχομένον etiam M. — 96 θεηδόχον v. Corr C. — οὐδας v. „οὐθαγ ἀρούρης volebat C, fortasse vere.“ G. — 97 ξεινοδόκον edd., ξεινοδόκον etiam M. — ἐριῆος edd. M, sed ὀριῆος, quod em Scalig., in M script. ad marg. — 100 ῥεέθροις] γενέθλαις v. — 102 κορίης pro βορίης conī Koch 173 ex 22, 262, inepte. — 103 βύρση] Sic Ma, γαίης v. — 104 οἷ τέκον f, οἷ τ' ἔχον etiam M. — 108 ἀμμεφέι paullulum suspectum. — 116 αἶψα] ὀψέ v, ἐφί Mo, sed hoc iam inest in μεταρσειος. — 124 ἔδος· καὶ γαίης edd. M, ἔδος, καὶ γαῖαν Mo e conī anon. Villosion. 19, ἔδος γαίης, καὶ G, quod non quadrat cum Κυπαρίσσου. Patet alludi ad δῖον ὕφορβόν. — 126 εἰρησε f, ἦρισε etiam M. — 128 Κρίσαν G Ma contra libros. — 131 λαοῖς] Sic em C, Δελοφοῖς edd. M. — 137 „Fort. Φρύγα κῶμον ἔχ.“ G. Debebat certe κῶμον ἄγοντες. Sed recte vulgata: cfr. 544. 14, 270. — 141 Κορύμβον ex 9, 120 egregie em Ma, κορύνθον fM, Κορίνθον c G ex em F. — 161 sq. ἀκτὴν, ἀκτὴν em Koehler. 35, ἄκρην ἄκρην edd., ἄκρην bis M. — 163 Στύγα ignotum, Τόχα Ma = Τυχαῖον ὄρος. — Σιρίδος (Σίριδος?) ignotum, Κιρέος Ma, quem fluvium esse dicit. — 164 Αἰγῆς] Αἰθῆς v, Αἰγῆς Ma, Ὠγυγίων — Αἰγῶν Koehler. 35. — 169 ζωσιακῆς f, ζωπιακῆς M. — 170 δηρόν — ἐπιστρέφαντες ἀγγήταις fM. Em F et Scalig. — 172 „χρύσειον αἶμα suspectum et succurrunt ἄρμα et εἶμα.“ G. Sed quis non meminerit Attici epigrammatis, in quo Homerus dicitur χρύσειος πολιτήης? — 171 sq. Versuum ordinem sic corrumpit Ma in textu: 171—179 Κεκοροπίδας — ἐρώτων. 195—200 καὶ — τέττιξ. 182—194 οἷ — Ἀχαρνεύς. 180 sq. τοῖος — ἡγεμονῆα. Nec sanius in notis locum sic miscuit: 171 Κεκοροπίδας — Ἐρεχθεύς, 181—200 Σίφνον — τέττιξ. 180 τοῖος — Ἐρεχθεύς, 172—179 χρύσειον — ἐρώτων. — 174 αὐτολόχευτος v. Em G. — 178 ἀρούρης v. Cfr. 3, 612. — 182 „Fort. ante hunc v. excidit versus eiusmodi: τοῖσιν ἐφωμάρετησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται, qualis fere v. 92.“ G. Non opus videtur, si parenthesin longiorem statuas. Οἰνώης (vel

Οἰνώης) certatim G Ma Koehler. 36, *Οἰνώης* v. — 183 *γείτονας* edd. M. Em G. — 187 *Θορικοῖο* G Ma contra libros. — 195 *Ἀτθίδος* v. Em G. — *ἐπὶ πλέκῃ* edd. M. Em F. — 200 *ἀπλέκῃ* edd., *εὐπλέκῃ* etiam M. — 201 *πατρίδα* G, *ἀτθίδα* edd. M. — 207 *αἰφύνης* v. — 214 Ne *ἦεν* coniciat, cfr. 520. — 218 *καὶ εἰ πέλεν*] *δειπέλεν* f, *δ' εἰ πέλεν* M, *δέει πέλεν* c. Em C. — 220 *βαρύνουσαν* suspectum, sed medicina incerta. Num *βαρύνουσαν*? — 221 *ἐμὸν* edd., *ἐμοὶ* etiam M. — 222 *κρήτη* edd. M. Em G. — 225 *δαόφρονος* fM, *δαῖφρονος* c. Em Scalig. — 232 *μαχήμενος* v. Em G. — 236 Sine lacunae signis in edd. M ita legitur: *καὶ χθόνα παδαίοιο διὸς καὶ ἐδέθλια Θήβης*.

καὶ χθονὸς Ἰδαίοιο Διὸς initio e coni F scripsit G, sed hac addita nota: „Vereor tamen, ne binorum versuum initia, veluti οὗ τ' ἔχον — et *καὶ χθόνα Δικταίοιο Δ.* confusa sint.“ Hinc et lacunae signa posui et utriusque versus initia conformavi. — Pro Θήβης C coni Τάρβης, Unger. parad. Theb. 362 Βήνης, sed recte sine dubio Βολβης Koehler. 36, quod recepi. — 242 Ne quis *νέον* vel *ξένον* coniciat, desiderium alius terrae quam paternae non germanum et naturale, sed spurium et absonum videtur. Idem de 252 valet, ubi *αἰδομένοις* Ma in *ἀνδρομέοις* male mutavit: „par opposition à *παιδοκόμου*.“ Verum et *ἀνδρόμοις* est *mortalis*, non *virilis*, et pudet illum peregrini, ex quo sua sponte bibit, fluminis. — 248 *ξεινοφόνον* f, *ξεινοφόνω* M. Em F. — 249 δ'] τ' edd. M. — *Κόλχων* edd. M. Em G. — 252 *πεφάσιδος* f, *περὶ Φάσιδος* c, *πῆ Φάσιδος* etiam M. — 253 *λήθιος* f, *λοίσθιος* etiam M. — 258 τ' *ἐδίκαζον* edd. M. — 265 *διψῶντες* edd. M, *περὶ διψῶντες* Mo e corr F, *διψῶντες* G ut solet. — 266 *ὀπώρας*] *ἐέρεσης* v, quod ferri posset, si esset ὄμβρω — *ἐνερραθάμυγος ἐέρεσης*. — 267 *ἄλωφύτου* ex 20, θ em G, rec Ma; v *ἄλωφύτου*. — 270 *ἀπόρυντον* f, *ἀκέρητον* etiam M. — 271 *ἀπέστειλεν*] *ἐθάμβειν* v aperta corruptela ex 268 oriunda. — 274 *φέρων* ex em G rec Ma, *φέρειν* v. — 275 *μόχθον* f, *μόθον* etiam M. — 276 *χόλον ἄρπαγι νίκης*] Ita em G, *ἔλον ἄρπαγα πέτρης* edd. M, nisi quod in M ultima vocabuli *ἄρπαγα* litera in rasura literae i scriptum; *χόλον ἄρπαγος ἔδρης* coni Gerhard. lectt. App. 114. — 278 De nomine *Μεροπηίδι* vid. Koehler. p. 37 sq. not. 1). — 281, „praestat fortasse *ἀθέρος ἀγλήν*.“ G. Nescio, cur praestet. — 287 *ἀλήτη* fM. — 288 *Λασιώνα* alibi scribitur. Cfr. 293. — *Λυκαίων*] sic G, *κν*

ταίον edd. M. — 293 Φένεον B 605, sed Φενεός alibi etiam scribitur. — Ὁρχμηᾶ τοκήα fM, Ὁρχομενοῖο τοκήα c, Ὁρχομενοῖο πόληα G; sed praetulisset πολίχνην. Nostrum epanaphora commendatur. — 298 τόσσα f, τόσσον etiam M. — 299 μαρναμένους em G, μαρναμένοις v. — νομάδος f, νομάδας etiam M. — 306 δὲ om edd. M. Suppl F. — 311 „Κιλλυρίων vereor ut sanum sit.“ G. Et eadem est Koehleri p. 38 suspicio, et Ma Κοσσυρίων scripsit de illa insula atque urbe cognomine, quae alias Κόσσουρα, Κόσσυρος, Κόσσυρος audit. Sed sunt sine dubio iidem, qui alibi Κιλλικύριοι et Καλλικύριοι audiunt. — 329 Σικελίης, quod iam em C, ex 6, 124 vindicavit Koehler. p. 39. — τελόφοιο fM. — 330 βυθίαν edd. M. Em F. — 336 Εἰθωνίδα edd. M. Em F. — 337 σύμπλοκον edd. M. Em G. — 339 Χαρίτην ὀνόμηνε edd. M, Χάριν ἣν ὀνόμηνε G. — 341 ἔτι edd., ἐπὶ etiam M. — Διβύη coni G praef. XII. — 344 ἐρημονόμων edd. M. Em G. — μαρούσιος M. — 345 χαμαιγενέσσι edd. M. Em G. — 351 κη-
 πῶ f, κήπων c G Ma, κήπον M. — 354 νύμφης δ' et ἡ ῥ' ἀπὸ edd. M. Em G. — 359 ἐπὶ κῶμον edd. M; „fortasse recte.“ G. Imo recte ex em Scalig. ἐπίκωμον scripsit. — 360 παλμῶ] ταρσῶ v. — 361 ἄρτας f, Ἄτλας etiam M. — 364 ποδῶν non satis perspicuo. Num in arenoso Libyae solo firma pedibus fundamenta dedisse dicitur sternendis plateis? An legendum δόμων? — 365 αἰκατοντάδα f, ἐικαντοτάδα (sic!) M. Em F. — 369 τικτομένης, quod male attentarunt (τηχομένης Ma e coni Trilleri observv. critt. I, 6, p. 9; αἰθομένης Bochart. in Chan. L. I, c. 24, p. 468; τυφομένης Kriegsmann. in Coniectt. de German. gent. orig. Tubing. 1674. p. 53), recte ex 3, 71—73 vindicavit Koehler. p. 39: est lacus Tritonis, unde Τριτογένεια. — 376 Αὐχῆται edd. M. Em G. Vid. Koehler. p. 40, qui etiam Βάκαλές τε contra G vindicat Κάβαλές τε scribentem. — 385 ὅπη edd. M. Corr Rh. — θυμῶ] θεσμῶ v. Alius χαλκῶ scripsisset abusus v. 152. — 391 ἀρηγόνα, ut em F, etiam M, ἄρας γόνα edd.; ἀρείονα speciose Ma, sed „ventus ventum iuvat!“ — 403 πρυγλώχινος? — 404 ἐπὶ] ὑπὸ v. — 405 ἀτραπιτοῦς f, ἀτραπιτούς etiam M. „Puto, hoc vocabulum in nomen proprium hic abiisse.“ G. — 407 ἐπισώσαντο edd., ἐπιστώσαντο etiam M. — 416 ὀλώιον] ὀμολιον v. — 421 ἐχίνον f, ἐχίνοις etiam M. — 424 εἶδος] ἡθος v. — 429 ἄστος, quod em G sed non recepit, etiam M; ἄστρον v,

quod ex 41, 149 tuetur Mos. Add. 15, nec aliter Schrader. ad Mus. v. 22; οἰστορον ex 242 mire coni Heynius. — 432 Κυπριάδος τε edd., Κυπριάδας δὲ etiam M. — 434 Σφήκειας edd. M. — 436 Κύκρω edd. M. — 438 ἰσοφνεῖ v. — 441 κεραστάδος edd. M; Κεραστίδος praeter G etiam Mos. Add. 16 ex 3, 614 et Steph. Byz. s. v. Κύκρος. — 444 Τλάταιο] Sic G; ὀδατόεν τε edd. M. — „De nomine Σηστοῦ licet dubitare.“ G. — 445 Ἐρσθραΐην edd., ἔρσθαΐην M. — 446 „Πανάρκτον omnes. Emendavit Berkel. ad Steph. Byz. v. Πάνακρα.“ G. — 447 Λαπήθων v. Em G. — 451 λέκτρων] πετρῶν v; πέτρην coni Lehrs. Q. E. 256. — 454 ἔστρεφεν edd. M. Corr Rh. — 455 „Κρεμάσειαν omnes. Nostrum est pro Καρπάσειαν. Mox coniici poterat οὐθαρ ἀρ.“ G. Propter ἀλιστεφές retinui vulgatum. — 457 ἐπὶ βάρθρον edd., ἐπίβαθρον etiam M. — 459 Σέστραχος edd. M. — λαβοῦσα v. — 461 πόλιν] πέλεν edd. M. — τότε] ποτὲ hic quoque v. — ἦ] ᾧ v. — 464 γ' ἔχον edd., τ' ἔχον (sic!) M. Corr GMo. — 466 Τορύβιον edd. M. — τιθήνης edd. M, τιθήνην Rh. — 468 κούρης] κούρη edd., κούρης M. Sed cfr. Lehrs. Q. E. 269 sq.; quamquam ἦχι τεκούση male coni Koch. 173 sq. — 471 Ὀανοῖο v. — 472 sq. Πακτώλιον ἰλὺν ξανθὸς — ὄλβος v. — 474 „Nomen Στατάλων ne corrigere tentes, vide v. 485.“ G. — 477 αἰσθομένου f, αἰθομένου etiam M. — 480 ἀρητήρ] ἀρείους edd. M. „Si proprium nomen subesset, conicerem Ἀρειὺς ἀσ. sed cf. 490.“ G. — μύθῳ] Sic em C, θυμῷ edd. M. — 482 „pro πειθήνιον Cun. vult Τιτήνιον; sed hic non persuadet.“ G. — 490 πολύπηχος edd. M. — 495 στρατὸν edd. M. — 499 κρατέοντας edd. M. Corr etiam Spitzner. v. Gr. her. 56. — 504 εὐχομένοισιν edd. M. — 507 πολέμῳ edd. M, πολέμῳ gm. — 508 ἔκλασον f, ἔκλαγον etiam M. — 511 ἐγγεμόχθων edd., ἐγγεμόθων M. Em F; ἐγγεμάχων Mo, qui etiam ἀγγεμάχων aut ἀγγιμάχων proponit. — 513 „τε Μέτειαν omnes, pessime.“ G. — 514 δρεσίοιν f, δρεσίην etiam M. — Ὀβριμον, ὅστε] ὀβριμονός τε edd., ὀβρὶ μονός τε M. — 517 χρυσοφόρους edd. M, „sine sensu“ G, qui χρυσοφόρους dedit; χρυσοφόρους Ma, cui etiam sequentis nominis emendatio debetur: scripsit enim Ἰλαον (aut Ἰλάον) δόον Ὀργοῦς ex Strabone (XII, p. 577) — συμβάλλει (ὁ Μαρσύας) πρὸς τὸν Μαίανδρον προσειληφότα καὶ ἄλλον ποταμὸν Ὀργᾶν δι' ὁμαλοῦ φερόμενον πρᾶον καὶ μαλακόν. Sed et genitivus mutan-

dus erat et commodè novum vocabulum nec tamen Nonno abso-
 num offerri videbatur. „Quae sint *Ἰλαστήρια Γοργούς*“ (sic fM),
 „plane ignoro. Falk coniecit *Ἰλαστήρια Γοργούς*, quod recept.
 in ed. alt. et a Mos. Contra Cunn. volebat *ἱερὰ ξεύματα Γ.*, ut
 sit Tithrasus fluvius, inquit, prope quem agebant Gorgones. At
 unde hunc novit?“ G. Cfr. Plin. N. H. V, 29, 106 (Cibotos) „sita
 est in radice montis Signiae, circumfusa Marsya, Obrima, Orga
 (al. male *Orba*, quod iterum intulit Ianus!) fluminibus in Maeand-
 rum cadentibus.“ Etiam apud Liyium XXXVIII, 15 legebatur:
 „progressus inde ad Obrima e fontes ad vicum, quem Aporidos
 comen vocant, posuit castra.“ Hodie scripserunt *ad Rhotrinos
 fontes*, e codicibus scilicet „emendaturi“ scriptorem! — 519 „No-
 men *Ἐλίσπ.* suspectum; fort. merum est adiectivum, minori lit.
 initiali scribendum.“ G. Proprium est nomen, sed corruptum.
Ἐπίκτητος Ma! — 520 τὸν edd., τῶν etiam M. — 526 κεκλυσμέ-
 νον? — 534 ὕδατος fM. Corr Scal. — 535 κλιζομένης edd. M.
 Corr Rh et Mo. — 539 παλίνδρομον edd. M. — 541 ἀπήμονα edd.
 M; em G; ἀρήγονι Ma, qui etiam ἀρείονι coni.; sed ἀπήμονι
 activo sensu sanum videtur. — 544 Ὀμβριον ab ὄμβρος Ma,
 fortasse vere. — 545 Post hunc v. Ma posuit 499—510 τοὺς δὲ
 — βοεῖαι, pessime. Ita Lydi ducibus carerent, Phryges abun-
 darent. — 549 κοῦρον fM. Cave ἐπίκουρον inde conicias. —
 550 μορφὴν edd. M, μολπήν em G; sed ἐπλεκεν ὁμφὴν e coni
 Scal. gm; ἐπλεκε φωνήν ex 20, 265 Koch. 177. — 551 αὐτῆς edd.
 M. — 554 νομήος] Sic Ma ex em Naeki opusce. I, p. 233; Σε-
 λήνης v. Sed in explicando epitheto et hic et 7, 239 obvio, quod
 sane *vulgatae traditioni repugnat*, idem falsus est: indefessum non
 astronomum et observatorem sed amatorem et maritum signifi-
 cat! — 561 „Lacunam“ (duorum versuum) „utraq; editio agno-
 scit; unus Mos. non videtur sensisse.“ G. Etiam in M est la-
 cuna duorum versuum: librarius primum nullam reliquerat, sed
 statim sub 561 scripserat dimidium 562 ὦ (sic!) δ’ ἄμα θαρσύνει-
 τες, sed eum erasit, quo certius indicaret lacunam. Sed nec hic
 Ma statuit! — 565 „An σχολιοῖσι διεσπύζοντος ἐναύλοις?“ G. —
 Post hunc v. Ma 393—431 Θρηνίλης — μαζῶ collocavit, sine
 ulla causa. — 567 ἀγρονόμων f, ἀγορμένων etiam M. — 568 ἐπε-
 κινώθησαν?

LIBER XIV.

4 Vulgato, qui mutandus erat, ordine servato G *ἐρετμώ-
σασα* coni, quod recepit Ma. — 9 *κλαίονσα* f, *καλέουσα* etiam
M. — *Ἀδρυάδας* em G; *αγριάδας* v, *αγριάδος* coni Koch. 174
ex 211. 17, 87. 27, 180. Quod si probatur, ante id vocabulum
duo hemistichia exciderunt. — 13 *νυχίη* v, *νυχίην* Ma ex em G.
— 14 *μυγδόνα* (sic!) edd. M; *Μύγδονι* G; *Μυγδονίῳ* *θερμῶσα*
Ma! — 15 *βροτίνη* fM. — 16 *ὀμφαί*] Sic em G probante Riglero
melett. V, 7, sed scripsit *ὀδαί* e coni Scalig., quam improbat
Lehrs. Q. E. 259: *ὄραι* edd. M, quod revexit Ma „imité de Cal-
limaque“: scilicet ex hymno Ap. 86 *Καρνειάδες ἦλυθον ὄραι*!
Aliam nec meliorem in commentario proposuit explicationem. —
22 „Versum hanc aliunde adscriptum esse, constructio turbata
ostendit.“ G. Verum nomina in indice omitti non poterant; nisi
igitur post colon nominativos absolutos inferri statuas, lacunam
hic quoque subsesse putaveris. — 25 sq. *Πείη — αὐτοτέλεστον —
γενέθλην* v. Em G. — 39 *Λίκιος* fM. — *Κέλμης* v, quamquam
Ἐέλμης iam c e corr F. — 42 *ὕγρονόμοι* em Lobeck. Aglaoph.
1191; *ἀγρονόμοι* v. — 44 *ἀγλαὸν* fM. — *ἤλασεν* v. — 45 *ἡέλλιοιο*
διαχομένοιο τιθήνης edd. M; *χολωόμενοι δὲ τιθήνη* et 47 *πέδον*
pro *Ῥόδου* coni C; „Genitt. *τιθήνης* et *Ῥόδου* per appositionem
iunguntur.“ G. — 49 *παράμειβε*, quod posuit G, suspectum, sed
melius non succurrit; *πραεῖ* edd. M, quod in *πραεῖα* mutaturi
erant F C. Etiam brevis suspecta et versus sequentis asyn-
deton. Fortasse hic quoque quaedam exciderunt. — 50 *Φόλω* em
C; *φίλω* edd. M. — 51 „Pro *ἄλλοφνῆς* exspectes contrarium *ἰσο-
φνῆς*. Mirum, nisi *πωλοφνῆς* dedit.“ G. Adiectivum hic et alibi
ut 187. 202 omnino insolentem corporis formam denotat. — 60 *αἰ-
γῆς* fM. — 67 *αὐτοφόροιο* edd. M. Corr Scalig. — 71 *ἐνκαίροιο*
f, *ἐπικαίροιο* etiam M. — 74 *μάρτυρι* v. — *μορφῆς*? — 75
Αἰγοκέρω edd. M, *Αἰγοκόρω* gm. — 79 *ἀμφιλαφῆς* edd. M. —
80 *νομίων* edd. M, *Νομίῳ* G: sed cfr. 92. — *συνῶ μυστήρι* f,
συναμνηστήρι M, *σὺν Ὁμυστήρι* c, *σὺν ἀμνηστήρι* G. Ma hunc
egregium versum procudit:

καὶ Νεμέος καὶ κορεστῶ σὺν Ὁμηστήρι Δαφονεύς!

Scilicet duodecimum Panem desiderabat, qui est Phorbas post
duos Mercurii Panes (87—94) demum illatus. — 84 *γλανυόωντι*
ξάνθος ἐὼν edd. M. Em C et Rh. — 89 *Σῶσας* edd. M. — 90 *μαν-*

τιπόλον edd. M. Em Rh. — 91 θηροφόνῳ v. Em iam Rh. — ἄγρη edd., ἄγρη M. Corr Rh. — 96 ἐάσας edd. M. — 97 σελασφόρος edd. M. Em Scalig. — 103 φερμῶ f, φερβοῦ c e conī F, φερμῇ M; φερμῇ em C. — 104 γενέθλης f, γενέθλη etiam M. — 105 κερόεντες v, κερόεντας Ma ex em G. — 106 ὑψίκορος καὶ ὀρίστας edd. M. — 107 κερᾶῶ (i. e. Κεραῶ) M; κρυερῶ Ma: „la fraîcheur des vallées; et Ναπαίῳ, opposé à l'ardeur du Volcan, Φλεγραιός.“ — ἐφωμάρτησεν ἀπαῖος edd. M. — ἀκροπότῃ M. — 108 Γέμων] Νέμων Ma; Γέλων conī G. — 108 sq. ἀκροπότῃ δὲ Πισαίῳ — φιλέσθιος (!) — Θηρέως Ma. — 110 Λάμις] Δρύμος Ma; num Χάλις? Cfr. 13, 25. — 111 Αἰγυβοῦ Ma. — Οἶστρω, quod conī G, etiam M, recepit Ma; Ἰστρω v. — 112 Λάνος] Sic conī G, qui etiam Γλύνκος tentabat; Λύνκος v; Δίκος Ma; Λάλος conī K II 12. — 113 Πρόνοος em id. ibid.; Πρόνομος v. — 117 ἀχαιῶν M, ἀχαιῶν v. — 122 δειλοί, quod om f posito *, add M: cfr. K l. c.; πάντες eg e suppl. F, ἀλὲν peius Ma. — 125 ἀφύσσον f, ἀφύσσειν etiam M. — 128 κοσμήσαι δὲ edd. M, κομῆσαι τε iungendum cum antecedentibus G. — 132 ταυνοτόρθωσιν f, ταυνοτόρθοισιν etiam M. — κορύμβοις em K l. c., κορύναις v. — 136 ἐμμήκυναντο edd. M. — 137-ὁ κρυόεντι f, ὀκρυόεντι c M (sed in hoc v corr ex ι); ὀκρυόεντι corr C. — 138 σκολιοῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν edd. M. — 141 ἱππεῖν f, ἱππεῖ etiam M. — 142 ἀπ'] ἐπ' v. Corr G: „ut v. 184.“ — 143 „fortasse legend. ἄλλοφυνῆς, etsi quodammodo v. 145 sic obstat.“ G. — 145 διισσοφυνῆς] ἄλλοφυνῆ edd. M, ἄλλοφυνῆς G. — 147 κλαίονσι f, καλέουσι etiam M. — 150 παιδοκόμου φητήρες edd. M. Em F. — 152 πεπηγότι edd., πεπηγότι (ead. m.) M, πεπηλότι g ex em Scalig. Vid. Lehrs. Q. E. 287—292 et cfr. 13, 5. — 154 ἀρτιτόκων edd., ἀρτιτόκω etiam M. — 156 κρυπτόμενος v. Em K I 647. — 157 δολίων edd. M. — 159 φορέων] μεθ' ἐπ'ων? — 161 ἀρτιφανῆς edd. M. — 165 ὄρθριον fM, ὄρθριον eg e corr F; ἔσκεπεν lacunam tecturus conī C; „magis fort. Graecum fuisset: κ. ὤπλισεν ἄ. μ. vel δεσμὸν ἔβαλλε κατ' ὄρθριον ἄντυγα μ. π. ζωστῆρι.“ G. Sed neutrum Nonnicum! ἄρθροεν commendat Koch. 174, quod quid sit portentis nescio. — 168 Ἥρην f, Ἥρην etiam M. — 171 δρεψαμένη Ma ex em G, δεξαμένη v. — 172 παρ' ἀχλὺς v, quod falsum esse intellexit C quamquam „male“ ten-

tans παρὰ γράδος. — 173 et 174 sedem mutare iussi. — 175 ὄργον] ἄργον edd. M. — ἄβρον G e conl F. — προσώπον v. — 183 ἐμ-
κύναντο edd. M. — 184 αὐτοτέλεστος f, αὐτοτέλεστος etiam M.
— 187 „Pro Γληνεὺς legendum fortasse Ληνεὺς.“ G. Obstat
metrum. — 188 Κηπεὺς Ma ex em G, Κητεὺς v. — 191 Φαῦνος]
Φροῦρος Ma: „nous avons déjà vu Phaunos, liv. XIII, v. 328.“
— 192 „In fine scribe Νομίωv.“ Herm. — 193 κενταύρω edd., κεν-
ταύρων etiam M. — 194 ἀπέτρειχεν? — ἔκελον edd., εἰκελον G.
— 208 λύσση f, λύσση M. — 210 ἐπιμηλύδες f, ἐπιμηλίδες cM,
ἐπιμηλάδες G ex em Scalig., ἐπιήλυδες conl anon. Villos. 19.
— 212 ἦλικες v. „δρυὸς ἦλικος scriptum exhibent Wakef. del.
Tragg. p. 36. et Schaef. ad Long. p. 382.“ G. „Aut hoc, aut συμ-
φύεος — ἦλικες scribendum.“ Herm. Prius ob verborum ordi-
nem praeferendum. — 213 ἐλάσαι edd. M, ἐλουσαι conl Scalig.
— 217 αἰδον edd. M. Corr F. — ὧς] αἰ v; „fort. αἰς. Ita etiam
Rhodom.“ G. — 218 μόχθον f, μόθον etiam M. — 219 ἐτι] τότε
v. Nisi fuit μέτα. — 221 „F. Ἰγνώ.“ Herm. — 222 σύννομος M,
σύνδρομος G deceptus voce sequente. — Ὠραις] αὔραις v. —
223 „Εἰλήνη vulgo; poterat et Εὐλήνη scribi.“ G. — Ὠκυρόη
Ma. — 224 „Ἀκριστή editt. Sed fort. alius malit Ἀκρισίη.“ G.
Ἀκριστή revocavit Ma. — Μέθη] Θέρη Ma. — σύνδρομος? —
Ἀρπη v. — 227 Post hunc v. Ma posuit 290—294 deceptus initio
Βάκχων τοῖος ἔην κερόεις στρατός, quae verba ut causam conti-
nent eorum, quae 285—289 de prompta Ascaniorum obedientia
narrantur, ita πάννυχος οὐρανός cum tonitribus suis 291—294
praemittitur, quo manifestior efferretur ἡ φῶς θεός 295. — 228
κεκρυμένον edd., κεκριμένον etiam M. — 232 ἐθείρης edd., ἐθεί-
ροις M. Corr G. — 236 ἄκρης] ἄχρις? — 237 ἄργυρα v. Vid. K
I 657 sq. — 246 inter 239 et 240 ponendum fuisse quivis videt. —
χρυσέαις v. — μίτρην] πέτρην edd. M. Corr Scalig. — 244 κού-
φισεν edd., κούφισεν M, quod consulto non praetuli. — 247 ἀν-
λῆς G ex 9, 162; ὕλης v. — 249 καλύψας f, καλλείψας etiam M.
— 250 Μυγδονίην Ma. — ὄρεσιπατοῖς (sic!) edd., ὄρεσιπύη-
τοις (sic!) M, ὄρεσιπάτοις F. — 253 νέοις f, νέης etiam M. —
260 ἐπίπνεον f, ἐπίπνυον c, ἐποίπνυον etiam M. — 262 ἐπι-
στάσαντο v. — 265 αὐτοκέλεστος fM. — τεῖνεν G vitiose. — 270
Num bis idem, sive περὶ, quod praetulerim, sive παρὰ? — 274
ἐντείνητε f, ἐντύνητε etiam M. — 283 λίθων f, λίθον etiam M.

— σφρηγίσσατο edd., σφρηγίσσατο etiam M. — σιγῇ edd. M. — 284 Φρυγίην edd. M. — 292 „an περίτροχον ὁ.“ G. — 293 πυρσῷ] ταρσῷ edd. M. — 297 νοετήρα f. γαστήρα etiam M. — 301 σφισι νικομένοισι f, σφισιν ἱκομένοισι c, σφισινιωμένοισι (sic!) M. — 302 σκιοέντα edd. M. — κομήτου edd., κομήτην etiam M, — 303 sq. Ἰνδῶν οὐλοκόμων edd. M. — μελανίη f, μελάνων o, Μελανῆι etiam M. — 305 „An Ἀστρογέντα fort. scribendum hoc nomen hic et 310?“ G. — Ἰνδῶν em G, ἀνδρῶν v. — 306 φιλακήτων, quod e coni Rh recepit Ma, etiam M, in quo totus versus ead. m. ad marg. adscriptus legitur; φυλακτῆρων v. — 313 πεφύλαξε f, πεφύλαξο etiam M. — κολάσση? — 315 δαίμων] μαιδῶν fM. — 316 μενεπολέμω Διονύσω v. — 317 ἀπήλυθον v. — 321 ποδὸς] διὸς edd. M. Em Rh et Scalig. — διδυμάονι coni Scalig., sine necessitate. — 322 φύξιον v. — 329 δὴ om edd. M, suppl F et Rh. — διδυμοῖς edd., διδύμου G, διδύμης M. — στρατιῆς edd., στρατιῆς etiam M. — 333 ἡρίον] αἰθερίην v. — 336 οὔτιδανού edd., οὔτιδανοῖς M. Corr Rh et Wern. ad Tryph. p. 285 — 342 διεσφῆκασε em G, διεσφῆκωτο v. — 343 χαλκοτόρω? — ἐκορύσσατο edd. M. — 345 καθήμενα edd., καθεύμενας (sic!) M. — 347 αἵτης edd., αἵτης etiam M. — 349 καρήνων v. — 351 „Fortasse hic versus olim post v. 352 legebatur.“ G. Sine dubio, nisi statuas ἐν καλάμῃσι corruptum esse, quod parum credibile. — 360 καλύπτρην] Sic coni G ex 380: „Cum χιτῶνα propter v. 358 hic nimis ineptum sit.“ — 364 κερηνότι γείτονα G praef. XII, quod quis ex 13, 81 ἔξυι γείτων defendat. Sed quid sit κερηνῶς μηρός non perspicio, quo non vereor ne quis indicatam putet mulierem, qualem Aristophanes χαῖαν dixit! — 365 φιλακτηστοιό τε κάρου edd. M. Corr F et Rh. — 369 ἐχέρδω fM. — 370 ἐφαρπάξασα edd. M, ἐφερπύζουσα G, qui etiam ἐφορμήσασα tentavit; ἐπαῖξασα C, quod verum, nisi post participium subest lacuna. Cfr. Rigler. melett. III; 14. — 373 ἡμιθανῆς coni Rigler. melett. l. c., speciose, sed dixisse videtur cum acumine ἡμιφανῆς, quia caput simul cum collo abscisum erat, quod non animadvertens Ma 374 pro ἀκάρηνον scripsit ἀχάλινον! — 377 βοότροχον edd. M. — 380 ἀπεφλῆθες f, ἀπεφλοίθησεν (sic!) etiam M. — 382 πέτρην f, πέτρης etiam M. — 384 δ' fortasse delendum. — κούρη edd., κούρης etiam M. — 389 ἀντιβίοισι? — 390 καλμῷ Ma ex em G; ταρσῷ v. — 392 ἐκορύσσατο edd. M. —

393 ὀκρυνόεσαν edd. M. — ἀντιβίοισι κολώνην em G, sed non recepit, ἀντιβίοισιν ἀπωκὴν v, pro quo etiam ἐρίπην poni poterat. — 397 διαμύγουσα f, διαμύγουσα etiam M. — 398 „Fort. φιλοσταφυλῶ δὲ πετ.“ G. — 401 ἔσσευε suspectum. — 406 ἀήρ] Sic G ex em Scalig; ἀνῆρ v; αἰθῆρ coni Northmor. ad Tryph. v. 28. — 412 ῥεῖθροισ] ῥοαῶν v, quod aperte corruptum ex 415; „ἐκ δὲ ῥ.“ ed. alt. ex coniect. Falk. Refer ad προχοαῖς.“ G. Durissima ellipsis prorsus a Nonno abhorret. — 419 ὥς] οὐ v. — 432 ἀρυσσάμενος edd. M. — 435 παπταίνων f, παπτανω M.

LIBER XV.

3 ἀγχιβαφῆς edd. M; „nisi fort. fuit ἀμφιβαφῆς.“ G. Hoc recepit Ma. — 10 ἀνῆρυσεν v. — 13 δῖψιον valde suspectum. Num δὺς χοοον an δύσκριτον? — 17 ὄγκον v. Em C. — 19 „Malis fortasse οἶνον ἀρυσμένον.“ G. Recepit Ma. Sed ante oculos habuit ebrium Polyphemum i 374 ὁ δ' ἐρέυγετο οἶνοβαρείων. — 23 ἡδυπότους v. — 24 οἰνάδας edd. M. Corr G: vid. 19, 258. — 25 χάλιψ fM. — 34 δεδεγμένον f, δεδαιγμένον M. — 42 et 43 καὶ — λύθρῳ, qui aperte ad pecorum caedem pertinent, male Ma post 51 — νίκη posuit, quibus versibus (44—51) de arborum foliorumque strage sermo, quae certe „atro cruore“ caret! — 47 κορύμβῳ edd., κορύμβων etiam M. — 58 ἐνὶ v. — 63 Μαρωνίδος ἄκρον ὑπήντης v. ἄγγον (!) ἀπήνης Ma. „Sed, si versus sanus est, suspicor, excidisse praecedentem huiusmodi: οἶα πιέζων χερσὶν ἀφειδούσῃσι κατὰ ῥόγυτον ἐνθα καὶ ἐνθα οἰνωπῇ ῥ.“ etc. Si nihil deest, legendum tale quid: οἶα πιέζων οἰνωπῇ ῥαδάμιγγι Μαρωνίδα σαρκὸν ὑπήντην.“ Lacunam esse patet, sed potius in medio versu; et barba Maronea hic quidem nec *summa* nec *ima* lanæ caprinae praestet: itaque posui id, quod divinatoria Marcelli ignorantia desideravit. — 78 τανυσσάμενος v. Em K I 647. — 84 θαμβάλοις v, ταρβάλοις Ma ex em G. — 86. τρομέων] φορέων v. — 87 οἰνωθέντες v; „fort. οἰνωθέντες vel οἰστρηθέντες, ut v. 90.“ G. Quoniam hoc 90 legitur, illud praeferendum fuit. — 100 ἐῖ παλάμη edd., ἐῖ παλάμη M. — 101 οἶον edd. M; οἶνον em Rh. — 106 ἐπι tacite G, quod me invito remansit; ἐπὶ, quod habent edd. M, revocavit Lehrs. Q. E. 283. — 111 βαρὺ] βαδὺ v; „suspectum duplex illud βαδὺ; fort. βαρὺ κνώσσοντα βαδυντ.“ G. βατιστῶτων Ma! — 112 Ἀθήνης] Num ἐλάιης? — 114 κελόνιστο

v; κεκύλιστο em K I L. c. — 118 ante 116 ἄλλος — posuit Ma. — 127 πόδος edd. M. Corr Rh. — 138 ἐθείρης] ὑπήνης edd. M; „male propter v. 135.“ G. — 139 ὁμωλέκτους f, ὁμοπλέκτους etiam M. — 140 ἡλικόεντι f, ἐλικόεντι etiam M. — 141 ἀν^λχενίω M. — 142 οἴνω ἀμερσινόφ] ὠμητῆρα νέω f, ὠμωτῆρα νέω M, ἀμητῆρα νόω c e con i F, ὠμηστῆρα, νόφ G, quod improbat Lehrs. Q. E. 306, οἴνοβαρῆς οἴνω Ma. Nonnicum invenisse mihi videor. — 148 λοφίης edd., λοφίης etiam M. — 150 εἰλεν em G, εἶλεν v. — 152 λύσις f, λύσσης etiam M. — 156 εἶλεν volebat Scalig. — 158 Βάχχου fM. — 165 Γλαύκοιο] Βάχχοιο edd. M. Em F et Rh. — μαχητὰς v. — 167 στρατιῇ f, στρατιῇ etiam M. — 170 Νύμφαις Ma ex em G, νύμφη v, νύμφου M. — 172 ἀπηροῆτη f, ἀπειροῆτη etiam M. — 174 παρθενεῶνα fM. — 175 σκολόπεσσιν edd., σκοπέλοισιν em F. M in textu habet σκολόπεσσιν, sed ad marg. ead. m. γρ. πέλοισιν. — πέτρη Ma ex em G, πέξη v. — 176 ἀειδέος suspectum. — 183 ἔφανσε edd. M. — 188 στικτῶν M, στικτὸν edd., στικτὴν G: „cfr. VI, 274.“ Ubi nunc στρεπτήν legitur. Sed propior erat supra 145. — 192 ποθέουσα] προχέουσα v; „φοφέουσα volebat Wakef. Sylv. IV. p. 48. s.“ G. — 198 κούρης, quod em G recepit Ma, etiam M; κούρη v. — 199 διδῆμονι f, δειδῆμονι etiam M. — 205 ἡδυτενής edd. M. Corr Rh. — 208 δ' post νομῆν add edd. M. — 209 ποίμνας f, ποίμναις etiam M. — 212 Ne quis κέντρον coniciat, Venus flagelli loco ipso cesto usa videtur. — 215 αὐτοκέλαστος f, αὐτοκέλευστος etiam M. — ἐρήμη M, ἐρήμω edd., ἔρημον gm ex em Rh. — 217 κολῶνας v. — 222 αὔρης pro ἄρης con i G abusus VI, 117. — 227 ἡμερόφοιτος, quod con i G, etiam M; ἡμερόφοιτος v. — 229 „Ante hunc versum excidit aliquid.“ Hermann. — ἐλέλιξεν G, ἐλέλυξεν M. — 231 λευκοφνῆς edd. M. — 240 λευκῶνερος f, λευκῶλενος etiam M. — 246 λεοντεῖν παλάμην — δειρῇ edd., λεοντεῖν παλάμην — δειρῇ M, λεοντεῖν παλάμαις — δειρήν G, qui tamen etiam nostrum suasit. — 247 γυνῶσασα em Koch. 174 ex Oppian. Hal. 4, 159; γυνῶσασα v. — 252 μύστην f, μνήστιν etiam M. — 261 χιονέων edd., χιονέω etiam M. — 262 Post hunc v. Ma posuit 269—271 αἶθε — χιτῶνος deceptus, ut videtur, repetitione 262 = 271. Verum, quae pastor 257—262 optavit se sagittam sive rete sive pharetram sive arcum Nicaeae esse, eius ut manibus tractetur, ea

263—268 pluribus illustrantur; tum demum improbius quiddam cupit 269—271. Quamquam commodius etiam hi versus orationis initio ante 257 poni poterant, cum sane facillime ad id referri videantur, quod 255 narratur γέλτονα θηρεύουσαν ἰδὼν ὑφάνηνα κούρην. Nec tamen necessaria transpositio videbatur esse. — 263 κούφλζει f, κούφλζη M. — 272 πῇ ποτέ μοι οὔπω μου ν, οὔπο μοι M; πῇ, πῇ μοι coni G, πῇ μοι, πῇ scripsit Ma. — ἡγείρας em G, sed non recepit; ᾠκτειρας ν. — 276 „Verb. δίνω ne suspectum videatur, cf. Anacr. Od. XXXIV. μῆ — τὰμὰ φίλτρα διώξης.“ G. Et vid. 16, 297 ubi καὶ οὐ γαμέοντα διώκεις significat: nec repellis eum, qui tecum concubuit. — 278 νόμιος πέλεν em K II 12, πέλε νυμφίος ν, πέλε βοσκός G. — 280 κάλλους coni Struv. p. 21, sua abusus observatione. Clausulam sumpsit ex 1 281 et hymno Ven. 204. Quamquam alibi διὰ μορφὴν dixit. — 281 φειδομένης edd., φειδομένης G, φειδομένοις M. — 287 ἐνίψας edd., ἐνίψα M. Corr C. — 293 κούφα edd. M. — 301 ἐπλεκε δάφνην edd., ἐπλετο δάφνη, quod em C, etiam M. — 303 ἐμελλέτο G em, sed non recepit; ἐλλέτο ν. — 314 ἔον edd. M, ἔου corr F Rh. — 316 οὐ σέο] οὐ γὰρ edd. M, οὐκ ἄρα coni Rh. Ipse aliquando cogitabam de οὐ γὰρ ἀκωκήν. — 319 Post hunc ν. Ma posuit 324—327 ἀνχένη — σιδήρω, male: nam postquam 320—323 cordi maluit quam collo infigi mortiferam sagittam, 324 sq. hoc ipsum revocat corde satis iam vulnerato, et 325 sqq. Nicaeae, dummodo se feriat, quoniam id vulnere facere velit, relinquit. — 321 τοξοφόρω edd., τοξοφόρῳ M. — ὀστεύσης edd., ὀστεύσης M. — 326 καλύψει edd. M; „quod ferri poterat.“ G. Non poterat apud Nonnum. — 329 θηλύνης ν, θηλύνης M; „Alius f. malit θηλύνης δὲ σ. vel desideret optativum.“ G. — 332 τεῖν] φίλην? — 345 τεῖν f, τεῖν certe M. — 358 ἡμερῆς Ma ex em G, ἡμερῆς ν. — 368 προχέοντα ν. Em iam Rh. — λαιμῶ] Sic em idem, δεσμῶ edd. M — 370 νύμφην f, νύμφη etiam M. — 374 πέτρης f, πέτρα etiam M. — 376 χαμεύνης edd., χαμευνή M, χαμευνή G, qui et χαμεύναις ex 16, 23 proposuit. — 377 πολλάκι] βυβασόθι sive νειόθι? — 378 λάχνης fM. — 379 „fortasse verius esset: Ἀστακίδος μ. Κυβηλίδες ἦθεα νύμφης.“ G. — 383 ἔρωψε suspectum, quoniam seeo usurum esse iurat Amor. Num ἔψαυσε vel ἦρπαξε? — 385 ἀκλαύστοις edd. M. — 388 „Fortasse praestaret καὶ γάμον.“ G. Non! — 389 βούτη edd., βούτης etiam M. — 393 νύκεν fM.

— 394 μέμφοτο δ' αὐτὸν ἔρωτα? — 409 δέπας f, λέπας etiam M. — 412 ἄγων] ἄδων f, ἔδω M. — 414 χαίρετε] κλαίετε f, κλέτε M. — 415 ἄμα δρῦες em Uwarov, Ἀμαδρῦες edd. quod ex 5, 440 item corrupto defendit Koch. 169 sq.; ἀμαδρῦες (sed duae extremae litterae in rasura) M; Ἀμαδρῦες coni Rh; ἔμαλ δρῦες G. — 419 ἀμυφία v. — 406 sq. qui suo loco strophicam carminis bucolici compositionem turbabant, hic in fine collocavi, quo loco eos olim lectos fuisse vel verbum ἔστενεν — ἔστενον 406 docet, repetitum illud cum emphasi ex 420. — 406 λύνος] λέχος edd. M. — ἀναυδίες edd. M.

LIBER XVI.

9 πτερόεντας ὀλατοὺς fM. — 13 ἡδυμανεῖ edd., ἡδυμανῆ etiam M. — νόων f, νόον etiam M. — 14 κούρηη edd., κούρη etiam M. — 22 ἡδὺ βέλος edd. M, unde ne quis ἡδὺ βέλος coniiciat, cavet Lehrs. Q. E. 268 sq. — 24 πελάσσω v. Nisi fuit χειρὶν ἀφάσσω. — 32 μελιηδέα edd., μελιηδέον (sic!) M. — 38 δὲ θελήσῃ edd., δ' ἐθέλῃ etiam M. Cfr. Gerhard. lectt. Apoll. 91. — Ceterum ante hunc v. male inseruit Ma 63 sq. αἶθε — διστοῦς, qui et eo loco post πτερόεις πόσις 56 optime inferuntur et h. l. arctissimum nexum inter 37 πλῆξειεν et 38 πληγῆς οὐκ ἀλέγω importuissime turbant. — 41 ὥς ἀκέων δὲ? — 43 φοινίξοντα edd., φοινίσσοντα etiam M. — 45 κούρη G e coni F, sed correxit errorem praef. XII sq.: „Restituenda optima lectio ed. pr. Ἐλαθι Κέρνη, a Falkenburgio obscurata. Nicaea Astacia pulchritudine sua vincit Auroram, quae circa Cernen, vid. XXXIII, 183. XXXVI, 6. XXXVIII, 287 oritur. Ita Cerne decus suum amisit.“ — 47 δὲ] γὰρ v. — 48 εἴκελον] ἔμπεδον v. — 51 δι' οἷδατος! — 55 πάλλευκος G e coni Rh, falso; πάνευκος M. — δρᾶξιται edd. M. — 59 γαμοστόλος f, γαμοστόλον etiam M. — 60 ἐῆς edd. M. — 63 νομὸς fM, θοὸς coni Rh, νόθος egregie F. — 66 ἦ edd., εἰ etiam M. — 68 ἀφνειῆς — ἀρούρης edd. M, ἀφνειῇ — ἀρούρη G, qui tamen etiam ἀφνειῆς — ἑέρσης proposuit a Spitznero quoque v. Gr. her. 57 inventum, a Ma receptum. — 71 φνάδι f, θνάδι M. — φωνῆη fM. — 82 δ', quod om v, add G quamquam non in textu. — 87 μεθέπων f, μεθέπω etiam M. — 92 πέτραις e cod. Palat. Ma, πέτρη v. — 98 λαύεις v; „λαύσεις ed. alt. ex coni. Falk. Alius f. malit λαύοις.“ G. — 106 ἄσμενο fM. — 111 περιπνεύσαι v, corr G. — εὐώδινες edd. M. En

Scalig. — 112 καταμέσσα f, μετὰ μέσσα M. — 116 πυρόεντας edd. M. Sed num fuit ἐρρόεντας? — 117 εὐ δὲ edd., εὐδε M. — 118 Pro Διονύσῳ Ma σταφυλίδι scripsit ἀμέτῳ suo more; sed acute tamen perspexit non tam ipsum Deum quam arborem Deo sacram hic quoque ut versu antecedenti requiri. Quare haud scio an ἐρε-
σαμένη τι νῦν κισσῷ scribendum sit. — 119 πισύροισιν edd. M. — 122 ἡμετέρης edd., ὕμετέρης etiam M. — 124 μελαγαλίνῳ f, μελα-

γαλίνος M. — ἀργέει f, ἀργέ (sic!) M. Utrumque corr. F. — 125 αὐτὸς v, αὐτὰς corr Koch. 174. — 133—136 post 143 in Bacchicae orationis fine collocavit Ma, speciose primo aspectu, et tamen falso. Nicaeae ut alteri Dianae (125) ut aliarum servarum turbam (125—130) ita vel ipsas Gratias ancillarum loco (131 sq.) offert Bacchus, si quidem post venationem cum ipso concumbere et Dianae personam exuta Veneris partes suscipere velit (133—136). Sin vero caedis potius amans sit, et ad Indicam expeditionem invitatur Minerva in pugna sed post pugnam Suada futura (137—139), et ad feras trucidandas Bacchicum thyrsus accipere iubetur pantheras velleones amatoris curru subductura (140—143). — 136 συναγρώσσοντι edd. M. Corr F. — 139 Ἀθήνης edd. M. Em Rh. — 141 δὲ] τε v. — 147 παρθενική em G, sed non recepit; παρθενικήs v. — 150 ἔχειs v. — 151 φεύγη edd., φεύγει etiam M. — 152 ἀπενώδιος edd., ἀπ' ἐσώδιος M. — 155 φαρέτης v. — 158 φέρης edd., φέρεις etiam M. — 159 μιννήσκομαι v. — 162 χαλκείης κεράμισι edd., χαλκείαις κεράμισι G, χαλκείοις κεράμοισι, quod Ma ex E 387 scripsit, etiam M. — 163 τρισκαίδεκα ex eodem loco scripsit Ma. Sed numerum duodenarium praetulit Nonnus, ne duo spondei continuarentur. — 176 αὐτὸ edd., αὐτὸν etiam M. — 181 σκοπέλοις Ma, σκοπέλῳ v. — 183 φαμένην λίπε Βάκχος edd. M. — 184 ὀρέπλανον edd., ὀρίπλανον etiam M. — 187 ἔχον f, ἔχειν etiam M. — ὕψικρος edd., ὕψικρῶs M. — 197 sq. huc transponendos et cum interrogatione 192 sq. inchoata arctissime connectendos fuisse indicativi docuerunt, qui nullo modo inter imperativos 195. 196. 199. quadrant. — με, quod om edd., add etiam M. — 194 σε σὴν ταμῖν f, σὸs ταμῖν (omisso σε) M, unde σε σὸs ταμῖης collato 11, 126 em K II 12; σε τὸν ταμῖν o; σέ τις ταμῖν conl Scalig.; σε Πὰν ταμῖν e conl Rh G, qui etiam σε Πὰν γαμῖων proposuit receptum

a Ma. — *ἔτι* ὅτι G hoc et sequenti versu arctissime cum antecedentibus copulato. — *πέτραις* Ma, *πέτρῃ* v; *ἐν ἐρίπνῃ* olim K l. c. — 196 *ἑάσης* egregie Ma; *ἑάσας* edd. M, *ἑάσας* G. — 201 *αἰγων ἄδωσσε* f, *ἀστὸν ἐγὼ σε* c, *ἀστὸν ἄγω σε* g m; *ἔνδον ἄγω σε*, quod feliciter invenit C, etiam M. — 202 *πρότερον* edd., *προτέρου* etiam M. — 203 *εἰς λιθείαν* edd., *εἰλείθνιαν*, quod invenerunt C Rh, etiam M: cfr. 38, 281. — 204 *φαινεῖς* edd. M. — 209 „Post hunc versum videtur aliquid deesse.“ G. Sensus quidem satis obscurus; sed fortasse *μέμπεο* corruptum. Num *ἔσπεο*? — 213 *ἀναγκαίους ἠμεναίους* edd. M, quod non dubito quin exemplis e tragicorum sermone depromptis vindicatura sit docta ignorantia. — 217 *ἀπὸ σκοπέλοιο* suspectum. Num *ἐνὶ σκοπέλοις*? — 220 *πλάζουσα*? — 222 *σύνδρομος*] *δύσμορος* v. — 226 sq. recte ante 224 collocavit Ma, quibus, quae iam 220—224 explicata sunt, magis etiam illustrentur, cum vox quercubus et saxis subiecta ex more Nonnico *uno* versu (225) contineatur. — 224 *παρθενὶ κῆ*? — 229 *φθόγγους* f, *φθόγγους* c g, *φθογγῆς*, quod Ma scripsit, etiam M. Sed accusativus praeferendus fuit. — 234 *τολμήσεις* f, *τολμήεις* etiam M. — 235 *λύσετο* f, *λίσσετο* etiam M. — 237 *ἔχειν* v. „Aptius f. *ἄγειν*.“ G. — 242 „Auribus magis placeret: *Ἀντιόπης ἔμαθες*.“ G. Talia non curaverunt. — 243 *Σατύρων* edd., *Σάτυρον* etiam M. — 262 *βαρύγουνος* v, quod hic quidem non quadrat. — 270 *λεχέην* edd. M. „Emendavit Wakef. Sylv. V. p. 102. s.“ G. — 273 *πλεκτῶ* v, *πλεκτὸς* Ma, *πλεκτή* M. — *κύμαξ* fM; unde *κόμας* c g, sed *κάμαξ* recte proposuit G praef. XIII, quod recepit Ma. Cfr. K II 13. — 278 δ'] τ' v. — 280 *πλεκτὸν*] *στρεπτὸν* Ma. Sed *πλεκτή* 273 satis remotum. — 285 *πνοιή*] *πολλή* edd. M. — „Malis fortasse *θυιάδος αὐρης*. Sed cf. 290. s.“ G. Qui ipse emendandus erat et recte hic *sylvae* mentionem fieri docet. Ante oculos habuit, ut saepius, Theocritum 27, 56

ἀλλάλαις λαλέοντι τὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

— 287 *ἦν ὁμόφοιτον* edd. M. — 290 *αὐλὸς ἐπεσμαράγγησεν* v, *βοσκὸλος ἐσμαράγγησεν* Ma. — 291 „Circa hunc versum fortasse lacunae sunt.“ G. Nullum iam video indicium. — 297 „οὐ ποθέοντα suspicatur Cun.“ G. Male: vid. ad 13, 276. — 312 *ἔχει* edd. M, quod revexit Ma, qui etiam post hunc versum male inseruit 316 *Πάν φέλε* — *νομήος*, qui et post 313—315 et statim ante 317 *ποιμε-*

νίην δ' ἀπόδεικε καλαύροπα locum habere necessario debet. — 314 τελέσεως edd., τελέσεως M. — 817 δ'] τ' v. — 318 ῥέξουσι suspectum: cfr. 17, 181. Num χαρίσιν ex A 566, an τελέσουσι? — 319 ἔγρεο v, quod hic quidem non quadrat: neque enim dormit Pan. — 322 ἀνασσον G, vitiose. — 325 ἑληκες νόμοι οὔτοι f, ἑληκες v. οὔ. c, ἑληκοι νόμος οὔτος, quod coni F, etiam M; ἑληκοις, νομός οὔτος G; nostrum posuit Ma. — 326 ἀρδεύων edd., ἀρδεύω etiam M. — 328 ἐὼν] ἐκὼν edd., ἐὼν (sic!) M. — 340 δυσέρωτα coni G, sed non recepit; καὶ ἔρωτα v. Nisi fuit ἐς ἔρωτα. — 351 παρθενίης edd. M. — 353 μαζοὺς] μηροὺς v, quod defenderunt ex Iuvenal. VI, 423 *alipites* — *sumnum dominae femur exclamare coegit!* — 358 ἀδραμιάδες f, ἀμαδρυάδες etiam M. — 360 παρδενικὴν Ma. Sed crimen extenditur. — 361 ὅλον δέμας v, quod G apud Uvarov. 46 olim sic defendebat, ut esset idem quod ὅλη φνυόδεμνος. Nec aliter nuper Rigler. melett. II, 17 *φνυόδεμνος ὅλον δέμας* Nonnum scripsisse putat et „similitudine soni oblectatum“ et fortasse, „quia Echo nihil de corpore praeter vocem retinuit.“ Haec artificia alienissima sunt a Nonno. Nostrum invenit C. Sed fortasse ἐμὴ δόλον adeo scribendum fuit: cfr. 102. — 370 Βάκχην v; Βάκχον, quod Ma ex em G scripsit, etiam M. — 381 εἰς etiam M, εἰ edd. — 390 ἀγγινόσιο edd. M. Em C. — 395 ζαθέας f, ζαθέι (sic!) M, ζαθέης c ex em F. — 397 ζωθαλπίδες edd., ζωθαλπίδες M, ζωθαλπίες em Scalig., ζωθαλπίδες G e coni Rh. — 398 ἐπιστώσαντο suspectum. An est: *ratum fecerunt?* — 399 ἦνθεσι edd., ἦνθεε etiam M. — 400 ἑορτῶν fg, quod falsum esse vidit Lehrs. Q. E. 268; ἑορταῖς, quod idem coni, recepit Ma, habet etiam M; ἑορτῇ c e coni F. — 405 Nimis abrupta illa extrema καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην. Num quaedam exciderunt?

LIBER XVII.

3 δῆρον f, δῆρην M. — 4 δὲ] γὰρ v. — 6 ἀμαξονίης τε δομὴν fm. Em C. Infeliciter Koch. 175 Ἀμαξονίης διδύμην coni. — 15 ὤπλισεν edd., ὤπλισεν etiam M. — 16 χαλκοῦ] χαλκῶν edd. M, λόγης Ma; sed illud sufficit, nec μελίη a λόγῃ differt, ut Ma putat. — 18 πτολίεσσι edd. M. — ἀσπίδας edd., ἀσπίδος M. — 20 et 21 sedem mutare iussit Ma, qui praeterea 21 εἰλικι scripsit. — 22 Μακωνίδος αἶαν ὀπάρης v, quod falsum esse evincit Lehrs. Q. E. 261. Em K I 648. — 23 βάκχω edd., βάκχω M.

Corr G, qui falso etiam de *Βακχῶν* cogitavit: vid. Lehrs. Q. E. 256. — 27 ἐχάζετο paullum suspectum. — 31 „ληῖδα θηρ. Cum in ἤλυθε θηρ. mutabat; languide. Videtur versus excidisse.“ G. Sine dubio! — 34 διοικητὲς f, δῖνε (sic!) M. — 35 εὐδὶς edd. M. — 37 διασχίζοντα edd. M. Em Scalig. — 43 ἐέρσης f, ἐέρσην etiam M. — 51 ἄδειπνον, quod om fM, supplevit F. — 52 μολόρκης f, Μολόρχου c g m, sed μολόρκου M. — 53 „κείνα mutabat in δειπνα Scal. Fortasse recte.“ G. Minime! — δι'] δὲ edd. M. Sed fort. μετ' vel ἐς scribendum. — 54 χάδην edd. M. Corr Scalig. — 57 νεσπηγέα πηρὸν f, νεσπηγέα πυρὸν M. — 61 „f. scrib. κείνον, sc. Βερόγγου.“ G. Non puto: potius κείνην praetulerim, quamquam necessarium non videtur. — 62 εἰλαπίνης edd. M. — 69 ἐθήμονα Π. αἰοδὴν em G, sed non recepit; ἐθήμονι Π. αἰοδῇ, ἐθήμονι Π. αἰοδῇ M. — 70 διδρυμόχρον edd. M, „perpetua confusione.“ G. — 73 „Malim Βερόγγου δῶκε πιεῖν.“ G. Nullam video causam. — 76 ἀφάσσω f, ἀφάσσω M. — 84 γυρήσαντα v. — ἐσκληδέϊ v, sed ἐν κοιλάδι vel κυκλάδι iam proposuit G. — 86 οἰνοτόκοιο v * * edd., quod G bene οἰνοτόκοιο νέους ὄρηκας ἐγείρειν supplevit; sed οἰνοτόκοιου ὄρας πηκας ᾧ M, unde K II 13 οἰνοτόκοιο νέους ὄρηκας ἀξέειν em; et in idem Ma incidit, cum in cod. Pal. οἰνοτόκοιο ἔ ὄρηκας ᾧ invenisset. — 91 μόθοιο pro φόνιο Ma, quia „Bacchus est trop doux, pour vouloir, de gaieté de coeur, la mort et le carnage!“ — 95 θερμοτέρους edd. M. — 103 δ' αἰχμή] δοχμή edd., δ' ὀχμή M. Em Rh; δ' ἀκμή Ma: „la fleur!“ — 113 ἐκ δὲ κυδοιμῶ f, ἐκ δὲ κυδοιμοῦ M et ita coni F Rh, qui etiam ἐκ δὲ κυδοιμῶν tentabat. Sed abhorret haec brachylogia a stilo Nonni, qui nisi forte versus excidit, ἐκ δὲ φεέθρων hic ut alibi scripsit, quae clausula ex 127 corrupta est. — 115 ἔμφορα v, ἄφορα Ma „car cette fureur est insensée aux yeux d'Astrais qui parle.“ — 117 ἄσχετα em Koch. 175; ἔσχετα v. — 125 οὐ μὲν ἔτι edd., οὐ μὲν ὅτι M. Em C. — Ne quis putet subesse lacunam, membrorum oppositio haec est: „illi quidem in servitutem abducebantur, ego vero solus relinquebar.“ — 128 δολίης] φονίης v. — 130 νίκης f, νίκην etiam M. — 134 τραχὺς edd., ταχὺς etiam M. — 138 Βάκχου edd. M. — 139 ἐναύλων] ἄρ' αὐλῶ edd., ἄρ' αὐλῶ M. — 144 λεπταλέοισιν quamquam defendi potest de caprinis Panum pedibus dictum, tamen haud scio an hic quidem λυσσαλέοισιν praeferen-

dum sit. — 146 βεβηγμένον f, βεβηγμένον etiam M. — 154 ἐη] ἐην edd., ἐη M. Corr Rh. — καλαμητόκον fM. — 167 Post hunc v. Ma. inseruit 21. 116 sq.

ἄλλος ὀποπτήσων μανιάδεα Πανὸς ἱμάσθλην
εἰς ἐνοπήν ἄγραυλον Ἑρασ βανχεύετο ποιμήν.

Tantum Panis valuit flagellum! — 182 μαχητῇ f, μαχητῇ M. — 186 ὀρόντης f, ὀρόντη M. — 185—189 hoc ordine disponit Ma: 187—189. 185 sq., sine causa: postquam se θῆλυμανῇ Διόνυσον Deriadis in servitium abrepturum minatus est, hunc ipsum — οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἀπαλὸν χροῶ — in certamen singulare provocat, quo facto bellum illum bellatorem bellis comparat puellis. Quamquam provocatio illa 185 sq. fortasse initium est alterius, quam Orontes habet, orationis ponendum ante 249 οὗτος ὁ θῆλυν ὄμιλον —, quemadmodum sane v. 190 sq., qui hic omnia turbant, egregie infra inter 260 et 261 alteri Orontae orationi idem inseruit. — 196 φεῦγε δ' ἄρ' ἀστραίος edd., φεῦγε δ' ἄραστραίος M. — 203 τετυμμένον edd. M. Corr C. — 208 ἐτάροιο edd., ἐτάροιο M. — 211 καρήνων edd., καρήνω M. Corr F. — 213 παλμῶ] πυρσῶ edd. M, ταρσῶ G. — 215 κτύπος conl F. — 217 τυποῖς f, τυπεῖς etiam M. — 222 φῖλτρον em K II 13, λύθρον v. — 223 ξυνάγειρεν edd. M. — 224 μηροῦ] βάκχον edd. M; μαζοῦ conl Wern. ad Tryph. p. 436, quod non sufficit. — 234 ἤρισσε edd. M. — 236 ταυνοκραίριοι] Σεληναίοιο v, quod adversis cornibus pugnat cum 240 sqq. Nec quidquam iuvat; quod conl G, εἶδε pro εἴχε. — 238 πετροῖς edd. M. Em Scalig. — 239 γαμοστόλος v, quod defendit Rigler. melett. V, 18; γαμοστόλον recte em G. Num vero scribendum οὐ ποτε κάμψας Ἑρακλῆς κέρας εἰλε γαμοστόλων? — Λυαίου edd. M. — 241 δαιμονίοις edd., δαιμονίης etiam M. — 245 ἀντιβίον] ἀντιτύπον v. Nisi fuit ἀντιπόρου. — 247 Λυαίω edd., λυαίω M. — 251 τέρπη f, τέρπεις etiam M; θέλγεις em K I 648. — 254 „γέρων male in δέων mutabat Scal.“ G. — 190 σοὺς edd. M. — 191 ἐλκομένους edd., sed ἐλκομένας etiam M. — 272 κυανέην] Sic em C, qui etiam κοιομένην tentabat; καὶ κυθέην edd. M, καὶ Σκυθίην conl Rh, Καννασίην G. — 280 λέκτρον f, λέκτρον c, λέκτρων etiam M. — 283 ἔλκων edd., ἔλκω etiam M. — 285 κυδοιμοῦ f, κυδοιμῶ etiam M. — 239 Ὀρόντη em Rh, ὀρόντη M, Ὀρόντην v. — 290 καί μιν] καί ē edd., καί ες (suprascriptus erat super καὶ accentus gravis, sed erasus) M. —

294 ὀλέσσω *f*, ὀλέσσω *etiam M*. — 297 κατὰκτείνω *se edd.*, κατακτείνωσεν (*sic!*) *M*. — 298 ἀβρὰ *suspectum*. — 300 ῥε θρῶ *f*, ῥεέθρου *c*; ῥεέθρων, quod *coni Rh*, *etiam M*. — 308 ψυχροῖς] ψυχῆς *edd. M*. — ῥεέθρων *M*, ῥεέθρων *coni Rh*. — 311 ἱερῆς] χρυσῆς *v*, quod hic non quadrat. Poterat *etiam* ῥαδινῆς. — 312 τύμβου] δίφρου *fM*, τάφρου *c*, φιλτροῦ *coni Scal*. *Em G*. — 314 αὐτοπόνω *edd.*, αὐτοφόνω *etiam M*. *Cfr. Wern. ad Tryph. p. 62*. — 322 βελέμνω] σιδήρω *v*. — 325 κισσῶ] θύρσῶ *Ma*. — 327 Qui sequuntur versus 328—352 a *Ma* hoc modo disponuntur: 350—352. 332—342. 328—331. 343—349. Causam nullam video transpositionis, quamquam concedo in eiusmodi locis nec certi ordinis unam esse necessitatem, sed singula membra varie consociari posse. — 326 γυμνωθέντι *f*, γυμνωθέντα *etiam M*. — 327 ἀσπερές *edd. M*. *Em C*. — 329 σχιζομένων *edd. M*. — 330 ὄθι Ταῦρος (,ταῦρος *editt. nomine non proprio*.“ *G*) *suspectum*. Sensit *Ma*, sed infeliciter posuit μυκομένων ἄτε ταῦρος! — 335 Ἰνδοκίμοι *edd. M*. „An Ἰνδόγονοι δὲ?“ *G*. Abhorret a Nonno. — 340 αἰδομένη *edd.*, αἰδομένοις *etiam M*. — ἐνι] ἔο? — 341 πεμπομένην *edd.*, πεμπομένων *etiam M*; idemque *em Spitzn. v. Gr. her. 57*. — 343 σιδήρῳ *f*, σιδήρου *etiam M*. — 348 ἐδομώθησαν *f*, ἐδοχμάθησαν *etiam M*. — 352 ἐστίχτο *edd. M*. — 354 προασπίζοντα *edd. M*. *Em C*. — 358 φορβάδι *fM*. — 359 ὑπὸ *edd. M*. — 360 βαρυνομένης *suspectum*. Num *μιαינוμένης*? — φονίης *fM*. — 361 „Κινυρὴν *ed. alt. ut nom. propr.*“ *G*. — 375 „Hic versus in *editt.*“ (et *M*) „legitur post *v. 377*. Ordinem restituerunt *Scalig. et Herm. Orph. p. 752.*“ *G*. — 377 θυνίς *em Herm. l. c.*; *cfr. 319*; Ἰνδὶς *v*, nisi quod *Ma* ex 22, 2 θυνίς scripsit. — 381 ἀπρροίκτοιςιν *f*, ἀπρήκτοιςιν *etiam M*. — 384 ὁμοίος *f*, νόμος *etiam M*. — 385 ἐρυνθραῖνον *f*, ἐρυνθραίων *M*. — 386 ἱεσίοις *edd.*, ἱεσίης *etiam M*. — 390 κυανέων πόμπευεν Ἐρυνθραίων τηλόθεν Ἰνδῶν *v*, „versu aperte corrupto“ *G*. Ἐρυνθρῶν tentabat *Rh* et *Wern. ad Tryph. p. 70*, quod recepit *Ma*; paullo melius *G* praef. XIII κυανέω π. Ε. ἐκὰς Ἰνδῶν. Sed patet versum et hypermetrum et sensu mutilatum ex duobus huiusmodi conflatum esse:

γαίαν ἐς διβιδώρων Ἐρυνθραίων πρόμον Ἰνδῶν
κυανέων πόμπευεν ἀκήμονα τηλόθεν Ἰνδῶν.

Cfr. Koehler p. 55 sq. — 392 ὄπη *em G*, sed non recepit; ἐπέ *v*, quod cave mutes in ἐκεί. — 395 ὁμόχρονος *edd. M*. *Corr Rh*.

— 396 ἀηθερέος f, ἀειθερέος etiam M. — 397 ὑπιγόνους edd. M.

www.LIBER.XVIII.cn

4 ἄρηα om fM, suppl F. — 8 ἀνεμώδεος edd. M. — 9 νή-
πτετο fM. — 12 ἀνεσίλασεν f, ἀνεσείλασεν M. — 13 „κατεπήλατο
suspectum.“ G. Causam non video. — 16 τίταινεν G vitiose:
„τιταίνων, nisi versus excidit, non ferendum.“ At excidit. — 19
δῶμα Ma recte ex em C: cfr. 40; παῖδα edd. M; ἐμὴν μὴ δαῖτα
G. — 20—38 transponendo et mutando Ma, scilicet ut apertam
lacunam post 35 obscuraret, tam prave corrumpit, ut haec somnia
notare supersedeam. — 26 ἔδωδῆς f, ἔδωδῆν etiam M. — 27 ὅλον
corr Rh nexu non curato. — 32 „Malis fort. Τάνταλον ἡπερο-
πεντήν.“ G. Recepit Ma coniecturam inutilem. — 34 πιφάσκων
v. — 35 ξείνισσε μακέλλων f, ξείνισσε μακέλλω M, qua monstrosa
voce sequentis versus clausula tegi videtur; hic enim τραπέζῃ in
fine positum fuisse feliciter eruit F, qui non debebat καλῇ ten-
tare hand improbatum a G, qui bene addit: „deest mentio duo-
rum hominum, qui soli inter Phlegyas propter praestitum Iovi et
Apollini hospitium a Neptuno conservati esse tradebantur.“ For-
tasse longioris lacunae signa ponere debebam. — 36 ἀπεροροῖβδησας
vel ἀνεροροῖξῃς coni Unger. parad. Theb. p. 352. — 38 ἀμφοτέ-
ρας fM. — 45 δ' om edd. M. — 47 ἐπ' ἀνχενίοις edd. M. — 53
ἀμφιπερισκαίροντες Ma ex em Hermannii, ἄρμα περισκαίροντες
v. — 54 φιλάμπελος Ma. — 55 ἔχουσα] ἰούσα? — 59 οἰστορομα-
νεῖς καὶ v. Em K II 13. — ἑθήμενες edd. M. — πέτρην f, πέ-
τρης etiam M. — 60 ποσσὶν ἐνκνήμοισιν v, ποσσὶ δασυνκνήμοι-
σιν Ma ex em G. — κολώνῃ] κονίην f, κονίην M, κονίη c g m,
quod 48, 50 quadrat, non hic. — 62 αὐλή etiam M, αὐγή f. —
63 λίθων G et Wernick. ad Tryph. p. 485, νόθω edd., νόθων M.
— 64 ἑάσας Ma, quod et ipse inveneram; ἐρύξας v. — 67 et 68 G
transposuit Scaligerum secutus. — 73 Versum de argenteis parie-
tibus, quo soli gemmis strati (λιθοστρώτοιο μελάθρου) descriptio
(70—72. 74—80) importune interrompebatur, ante 81 posui, quo-
cum optime coniungitur. — 81 μελάθρων em G, sed non recepit;
μελάθρω v. — 82 δοῦρα θωῆς f, δοῦρα θοῆς M. Corr F. — 85
θεσμῶ] δοῦρω v, quod „nescio, utrum mutandum sit in δοῦρῳ, an
in κόσμῳ.“ G. — 89 Probabilius videbatur propter χερὸς ἔχων

hic quoque versum excidisse, quam Nonnum βραδυπειθεί διηγ
 scripsisse. Nam ταρσῶ quidem cum ἐτίταινεν ὀπωπὴν iungi non
 poterat. — 91 οἴνοπι v, αἶθοπι Ma; „Corrigerem ἦνοπι κόσμῳ,
 nisi Nonnum illud argute dixisse putarem.“ G. Equidem hic nihil
 video argutiarum, et ἦνοπι probavit etiam Wern. ad Tryph.
 p. 412. — 96 ἀπειλῶν edd., ἀπειλή etiam M. — 102 δὲ μέθυσα-
 σαν edd., δ' ἐμέθυσαν etiam M. — 103 δὲ πλατάγησε edd. M.
 — 107 μέσσω v, sed „μέσσω, sc. μελάθρῳ, nescio an sanum sit“
 G. — 113 ἀλλοτρίῳ G, qui etiam ἀλλότριον coni errore nostro
 textui relictum, quod cur ferri nequeat indicavit Lehrs. Q. E. 264;
 ἀλλοτρίου edd. M. — 114 προσώπῳ] καρήνῳ v, quod quis defen-
 dat ex Maronis calvitie. Sed ea cum non inter omnes constet,
 diserte indicanda fuit. — 119 παλμῶ] ταρσῶ v. — 128 χαλκῷ
 edd. M pronο errore, καλμῶ G ex em C. — 132 ὀρχήσατο v. —
 137 ἔχνει] ἔχνει v. Vid. ad Quint. IV, 347. — 145 ἐκαῖσσοντι
 edd. M. — 147 μεσσατίνῃ f, μεσσατὶ etiam M. — 155 ὀρφῆν f,
 ὀρφνῆς M. — 164 στιχηδὸν edd., στοιχηδὸν etiam M. — 170 „f.
 ἐδάϊξε.“ G. — 175 μαντιπόλου, quod e coni G Ma recepit,
 etiam M; μαντιπόλον v. — αἰνὸν] ἄλλον edd. M. — 177 προκέ-
 λευθος edd. M. — 183 Nulla lacuna notata v. — 185 καλῶμας
 fM. — 189 ἀνχενίῳ v. Em K I 648. — 191 Haud iniuria in χει-
 ρας offendit Ma: „le lion n'a pas des mains“, sed χηλὰς quod po-
 suit ferri nequit, nec aliud succurrit. — 195 παλινδόνητον fM.
 — 197 ἰὼν coni G ap. Uwarov. 51, ubi etiam v πόνῳ πεπληγα-
 μένος (πόνῳ πεπληγμένος M) emendatur. — 198 χεῖρεον Ma:
 „Bacchus n'a point d'armure d'airain.“ Alibi omnino lorica ca-
 ret; sed in his Nonnus sibi non constat. — 204 ἐνδυνε v. — 205
 „Post ὑπνώοντα edd. nullam lacunam agnoscunt. Sed aperte
 deest verbum, veluti καλέσσατο, una cum mentione Staphyli.
 Fort. tale quid: καὶ Πίλδον ὑπνώοντα καλέσσατο· σὺν δὲ το-
 κῇ μὴ τέρεα καὶ συνέγειρε. Μῆθη δ' ὥς etc. Rh ad hunc
 versum adscripsit λείπει.“ G. — 207 ὀρθιον M et Ma e cod.
 Pal., ὀρθιον v, ὀρθιος coni Rh. — νύμφη etiam M, νύμφην edd.
 — 208 ἀμεργομένης v. — ὀπωπῆς edd. M, ὀπάρης G. Emendavi
 in iis, quae de Tryphiodoro scripsi, p. 366. — 209 ἐπειθεν edd. M.
 Em Canter. — 211 ἐσσυμένως edd. M. — 213 μάρως fM. — 218
 φέρω fM. — 223 sq. transposuit C. — 224 αὐτὸν c e coni F. —
 226—228 transposuit Koch. 175, qui et 227 ἢ ποτε pro v ὀπότε

scripsit. — 231 δὲ] γὰρ v. — 235 δὲ λέοντας G, τελέοντας edd.,

λέοντας M. — 237 κεραυν M. Voluitne κεραυνοῖς? — 238 ἄλλο-
φυνες fM, ἄλλοφυνης c. — 240 ἐρπυστήρες edd. M, ἐρπηστήρες
G tacite. — λαιμῶν] Sic Ma ex em C; v ταρσῶν. — 241 ἐρευνομέ-
νων edd. M. — 243 ἐβρουχᾶτο] Sic G; εὐρίκατο f, ἔβρουκατο (!) M,
ἐστήρικτο c e conī F. — 244 τύπω v. — 254 δύο νώτων f, διο-
νύτων M. Em G. — 255 οὐρῇ corruptum; ἄκρου conī C. Num
ὄρμῃ an potius ὄλκῃ? — 256 τετυμμένος edd. M. Em C. — 264
Ne quis χαλαζήεσαν ex v. 232 tentet, Campe et ipsa Saturni est
socia, ut Echidnae filius v. 278. — 268 ἀρχηγόνου edd. M. — 272
Ἰνδῷ σός] Sic em F; Ἰνδῶσα f, Ἰνδῶσα M. — 273 ὅτι] ὅς f α?
In M appictum in marg.* — 276 ὁμόζυγος iunctum cum λόχμης
v. — 278 καὶ κημάζοντα fM. Em F. — 283 ἐπιπλαχθέντας edd.,
ἐπιπλαγχθέντας M G. — 284 λαιμῷ] Sic em Scalig.; μηρῷ edd.,
μηρῷ M. — 288 ὅσσον δορὶ v. — 289 θηροφόνου v. Em G. —
291 „Suspectum χθιζά; certe mirum.“ G. Aperte, sed absurde
imitatus est Apoll. Rhod. IV, 1436 sqq. — 293 καὶ om fM, add

F. — 294 χαρ et in marg. appictum * M. — 299 καταπρήνιζας
(sic!) v. — ἐρυνθραῖον f, Ἐρυνθραίων etiam M. — 304 ἀστράεσσαν
v, ἀστερόεσσαν ex 41, 335 em Koehler. p. 52 ¹). — 311 Κρονίδη
νέεσσε f, Κρονίδην νέεσσε M G, Κρονίδην ἰκέτευε conī F. Em

K II 13. — 323 ἀεργηλῶν f, ἀεργηλῆς c e conī F; ἀεργηλῶν et
in marg. adscript. .: τάζων M; ἀεργάζων G ex em Rh. — 329
σταφύλου f, σταφύλω M. — 330 χιτῶνα v. — 331 ἀλάλαξεν f,
ἀλάλαζον etiam M. — 335 ἐβύσατο f, ἐθύσατο etiam M; quod Rh
conī etiam ἐβήσατο proponens. — αὐλῆς fM. — 336 μνησιν f,
μνήτην M. — 339 μόθον pro Μέθον fM. — 341 ἑάσας edd. M;
ἔασα G, quod me invito relictum est, quippe contrarium canonī
Nonniano: vid. Struv. 24. Verum restituto ἑάσας locus non sa-
natus erit: errant enim Struvius et Rigler. melett. III, 8 putan-
tes καὶ h. l. etiam denotare, quae ratio a grammatica Nonni non
minus abhorret quam illud ἔασα ab eius metrica. Fortasse post
se duo hemistichia exciderunt. — 343 εὐφυντον edd., εὐτυπον M;
ἔμφυντον etiam em Wernick. ad Tryphiod. p. 79. — 351 ἀπλα-
κίες fM, ἀπλανέες c. — 353 sq. transposuit Rh. — 353 δολόε-
σαν edd. M. — 354 χυτήρας ὑπόωντα f et (nisi quod χυττή-

ρας) M. Em F et Cant. — 356 γινώσκω G errore. — 357 ἀνή-
λυθεν v. Em K I 648. — 361 σιγαλέοις edd., σιγαλέον M; σιγα-
λέοι G, σιγαλέης olim em K II 13. Sed hic Botryn, non Methen
alloquitur. — πείθος f, πένθος etiam M. — 364 ἐοῦ v, ἐμοῦ M,
quod et G coni et probavit Lehrs. Q. E. 221.

LIBER XIX.

1 φωνῆς edd., φωνῇ M; „Rh φωνῇ. Nonnus scripsit θυμῷ.
v. Odys. λ. 39.“ Hermann. — 4 κλαίονσα Scalig. coni. Sed in-
est oxymoron. — 6 ὕστατος] ἄμπελος fM, χάλκεος c e coni F, ἔμ-
πεδος G. Possit etiam de νήγρετος cogitari. — 8 ἀμπελῆς f,
ἀμπελοῖς etiam M. — 20 ὄγκον om fM, add G; οἶνον add c e
coni F, qui etiam illud proposuit; ὄμβρον coni Rh. — 23* et
23** om v M, add cod. Palat., ex quo addere tamen dubitavit
Ma. — 24 παισίωνος f, παισιόνος M. — 25 στείχων μόρον fM.
— 26 ἐθέλω edd. M. — ἀμφότερον γὰρ edd. M. — 28 ἐθέλης με v.
Em G. — 31 χεῖλεσιν ἡμ. ἐπιδήμιον edd. M. — ἐρείσας f, ἐρείσω
etiam M. — 38 εἰσας v, εἰσῆς voluit G, εἰσῆς M. — 43 δωτήρα
f, δώτειρα M; δώτειρα καὶ ἄμβροτε c, δῶτη τερψίμβροτε G,
δῶτις coni Rh. Aperta est lacuna, cuius causa epanaphora —
μετὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην — fuisse videtur, ut post v. 23. — 45
„ὡς Ἀφροδίτη tentabat ill. Ouwaroff, fort. vere.“ G. Sine
dubio falso! — 46 εὐθαλέσσαι] εὐάνθεσαι v. — 47 τελέσαι f,
unde στέμματι — τελέσω G. Sed τελέσει M. — 48 χρυσόθροον
edd., χρυσόνθρονον (sic!) M. — 55 sq. ante 51 ponendos fuisse
quibus videt: Methes honores absolvendi sunt, antequam ad
Botryn et Staphylum transeatur. — 51 καλέονσι edd. M. — 57
τύμβον edd. M, τύμβον G. — 61 περικοῖς f, Πιερικῆς etiam M.
— 64 ἐγειρον edd. M, ἐγείρετον G ex em Herm. Orph. 696, ἐγείρο-
μεν em Cant. — 72 χαίτης edd., χαίτην etiam M, χαίτας Ma. —
73 δαφναῖς edd., δαφναῖοις etiam M. — 75 ἐκταδίην edd. M. —
77 μήποτε f, μήποτε etiam M. — παρειμέναι f, παρειμένη c e coni
F, παρειμένος M, unde lacunam indicavi ad Quint. IV. 344. G
μήτε τι — παρειμένη. Cfr. Lehrs. Q. E. p. 266*). — 78 πρότε-
ρος M, πρώτος v contra Nonni usum propter continuatos spon-
deos. — 89—94 οὔτω — ἀνίην pessime traiecit Ma post 103 —
τελέσαι! — 92 Σταφύλον edd., Σταφύλον etiam M. — 98 δού-
τερον edd. M. — 101 ταυροεπῆς edd. M. — Tum vulgatam egregie

ex Γ 213 vindicavit Koch. 176. G acumine non animadverso λιγύμυθος Ἀμυκλαῖος τίνοι θεσμῷ εὐχαλίτην etc. — 108 φωνήν f, φωνή M. — 110 κισσῶν f, κισσῶ M. — 116 δι' ὃ βαλκχος ἀφιδέτ f, δ' ἰόβαλκχος ἀφιδέτ etiam M. — 118 κρητῆρ' εὐώδεος edd., κρητῆρα εὐώδεος (sic!) M. Em praeter G etiam Wern. ad Tryph. p. 126. — 124 βάλκχ f, βάλκχω M. — 126 ἀφνειῆς edd. M. — 127 ἀργυρεῖς fM. — νότοις] ἀγκῶσι v, quod ferri nequit, multo etiam minus quod Koch. 176 suasit ἀργυρεῖς ἀνθαῖσι! Cogitari etiam posset de ἀργυρεῖς λαγόνεσσι, sed illud est vere Nonnium. — λευκαίνετο edd. M. Corr Herm. Orph. p. 752. — 128 κορύμβω] καρήνω edd. M. — 129 ἐλιχρύσοιο egregie em G, sed non recepit; ἐλιξ· χρυσέφ δὲ v, quo servato Meinek. ad Theocr. I, 30 inter ἐλιξ et χρυσέφ unus versus lacunam statuit. Sed ipsa Theocriti manifesta imitatio pro Graefiana emendatione pugnare videtur. — 136 ἀεθλεύσεις edd. M. Corr F: vid. Herm. Orph. p. 762. — 139 πέσει f, πέση M, πέση c. Hoc praeferre debebam. — 141 „Pro ἐγὼ Scal. tentabat ἀγών.“ G. Speciosius quam verins: neque enim ἀγών idem est atque ἀέθλιον. — 143 ὀπάσσω] ἰμάσσω fM. — 144 πεπλαγμένον f, πεπαλαγμένον etiam M. — 145 Ante hunc versum lacunam et post eum 149 ponendum esse res ipsa docuit. — ἐς] δ' edd., δὲ M. — Probabile est Nonnum ἐγείρω dedisse; sed in loco lacunoso nihil novare volui. — 148 ῥυθμὸν ἐγείρω] δῶρα τιταίνων edd. M, quod aperte corruptum ex 149; κῶμον ἐγείρω G: „qui δῶρα γεραίρω tentaret, vix satisfaceret.“ — 155 ὀπωπή edd., ὀπωπή M. — 159 οὐ μὲν ὅτι χρύσεος καὶ] οὐχ ὅτι χρύσεος ἦεν v, quod falsum esse demonstravit Lehrs. Q. E. 263 οὐ μὲν ὅτι χρύσειος coniiciens. — „Fort. μουνος.“ G. Minime! — 164 χορεῖη fM. — 166 νηφαλίων edd., νηφαλίων M. — 168 καὶ om f, add etiam M. — 172 πέλε] δὲ πέλω fM. — 177 φιλοκνίσσοιο τραπέζης hic quidem quid sibi velit, non perspicio. Nexus postulare videtur φιλοκλαύτοιο μερίμνης, seu tale quid. — 178 Erraret, qui hic χορυσός coniiceret. — 182 ἐρατεινός fM. — 184 Nisi νόθος hic novo more dictum est simili sensu atque modo ξεινός et ἀλλότριος, quod parum credibile, versus excidisse videtur, qui ex sequentibus ad sensum quidem facile suppleri potest:

— — — — — Ἡλιάδων δὲ
ξεινός ἐγὼ γενόμεν, ἀλλότριος Ἡριδανοῖο,

οὐ γνωτὸς Φαέθοντος ὁλωλότης ἡνιοχῆος.

εἰμὶ, καὶ οὐ νόθος ἄλλος ἐγὼ πῶς Ἀργυρότοξος.

οὐ Σπάρτης ναέτης, etc.

— 185 ἀελων edd., ἀελω etiam M. — 187 ἦ ν, εἰ iam em F. — 189 ἄβρος ν. — 194 καλλᾶ fM. — 173 — 175 hic in orationis fine olim positos fuisse cum iteratio docet 173 *ἔλαθι σεῖο Μάρωνι* post 190 et 192, tum sententia antecedentibus cognata et epilogo aptissima, cum supra post 172 omnem nexum perturbet. Mirum ne Ma quidem alias in transponendo iusto audaciorem hoc animadvertisse. — 175 νέης *πιέτω* ex egregia Hermannii em G; *νεοσπίστον* edd.; *νεοσπάστον* M, *νεοσπελστον* vel *νεοκτίστον* coni F; C *audacius*: *Σειληνῶ δὲ λίποιμι πιεῖν νέον*. — *ὄγκον] οἶνον* ν. — 207 *ξύμπαντα] τάδε πάντα?* — *ἀρχαίης*, quod et ego emendaveram, iam Ma; *ἀστραίης* ν. „Verba *χέσιν ὅλης* suspecta sunt.“ G. Infelicissime Koch. 177 abusus 25, 430 *κατ' ἀρχαίης μέσον ἀν' ἡς* tentavit. — 211 *νεκταρέην] ἦ ζαθέην* ν. Non sufficeret *ἦν ζαθέην*. Cfr. 213. — 212 „*ἀμβροσίη γλυκ.* tentabat Cun. Male.“ G. — 214 Post *Σατύρους* ν add δ'. — 221 *οἶκον* nonnihil suspectum. — 225 *ἐνὶ κτύπος ὥτο* πολλῇ fM, *ἐνῆν κτύπος*, ὃ ἐπὶ πολλῇ c, *ἐνῆν τῦπος* ὥς ποτε πολλῇ G: „Fortasse debebam *ἔην κτύπος ὥς ποτε* etc. ὥς ποτε iam Rhodom.“ *ἔην* recte recepit Ma. — 227 οὐ ποτε edd., οὐ ποτε M. — 229 *μεμηλότα* suspectum: num *μεμυγμένα*? — 230 *κρονίου* fM. — 234 *ὄργανα] τεύχεα* Ma „terme plus noble!“ — 235 *ἔρως ἑρόεις* δ' edd. M. — 236 *μισσὸν* edd., *κισσὸν* etiam M. — hic et 238 *θαλὸν* f, *θαλλὸν* etiam M. — 241 *ἄλλον ἀπ' ἄλλου* ν. — 243 Inter hunc et sequentem versum excidisse unum huius sententiae patet: *ἦδιστατος πόθος ἦν· τὸ δὲ δεύτερον ὀρυνυμένοι σιν* — 247 *ἀρύσσαν* fM. — 251 „Fort. *θεοῖς*, ὥς *Ζηνὶ τοκῆϊ* propter ν. 249.“ G. Potius tota clausula malum supplementum videtur pro eo, quod poëta scripsit: *πάσαις τε θεαίλαις*. — 252 *τερπομένης* edd., *τερπομένους* etiam M; *νεκριμένοις* Ma non sentiens oppositionem inter *τερπομένους* et *κατηφιόωντι* etc. — 253 *οἰσινοντο* fM (in quo adscr. ad marg. *); *ἀεὶ σίνοντο* c. Em G. — 256 *ἦτεν ἄλλο κ' (καὶ c) οὐ κόρον ἔσχε* edd. M. — 257 *βαῖκχαι* f, *Βάικχω* etiam M. — 259 *ἀκίχητος] ἀκόρητος* Ma eo sensu quo 303 *μέθης ἀκόρητος* legitur. — 267 *ἐπὶ στέρνοις* edd. M. — 268 *θαρωῶ* edd., *ταρωῶ* M. — 272 *ἀπὸ* edd. M. — 281 *ἐλίσσαν* ν; sed G: „Fort. *Σειληνὸς ἀράσσαν* vel *ἐρέσσαν*, vel *πόδα λαχνήντα*

πέδιον Σ. ἐλίσσων.“ Prius recepi, ἐρέσσων Ma coll. Aesch. Agam. 52! — 282 ποδιῶν v, ποῶ em K I 649. — 288 ὑψικάρηνον v, acuminé sublato. — 289 ψαμάθων vel ψαμάθου, aptum ex βυθός? — 290 λυθέντος ἀμειβομένη πέλαι f, λυθέντος ἀμειβομένη πέλε M. — 292 σύριξε edd. M. — 293 ἀνεδέξατο] ἐδύσατο fM, ἐνεδύσατο c g m; „sed fort. scribend. ἐκτέσατο.“ G. — 295 λοιβήν] μορφήν edd. M. Em C. — 300 ἔλεγξε edd., ἔλεξε etiam M. — 303 Βάκχη edd., Βάκχον etiam M. — 306 φυλάσσοις edd. M; „quod si sanum est, v. antec. χορεύοις et seq. κωμάζοις legendum.“ G. Hic quidem indicativi praestant. — 307 σὺ om f, add etiam M. — 308 οἰνοπότησιν ὁπώρας f, οἰνοπότησιν ὁπώραις M, unde nostrum em K II 14; οἰνοπότησιν ὁπώρας G. — 309 Σειληνοὺς τε v. — 310 ἀκροπόθι f, ἀκροπόθῃ M. — 315 πάλιν ἄλλον ὑπέρβιον αὐλὸν ἀμείβων edd. M, π. ἄλλος etc. G, sed add: „πάλαι ἄλλος ὑπέρβιος affert Cun. et ὑπέρβιος f. est verum.“ — 319 μιμηλὸς v. — 322 ὁμώνυμον Ma, ὁμοῖον v. — „Scribendum videtur εἰ γ' ἔτι.“ Hermann. Improbant G praef. XIII. et Struv. p. 19. — 325 μελιζομένου Διονύσου edd. M, μελιζομένου Διονύσου in g scripsit Hermann., cum G μελιζομένοιο νομῆος ex 320 coniecisset: vid. praef. XIII, ubi Hermannianum refutatur. Mihi quidem hic non cantor, sed fistula memorata videbatur. Ma suo more ingeniose δονάκεσιν ἐρρίζεται Ἀργυροτόξῳ! — 328 Βάκχον f, Βάκχον; quod coni Rh, etiam M. Sed Βάκχην verum. — 330 Πληγιάδων edd. M. — ἐυφραίνου male G: non optat, sed scit Silenum iam cum Naiadibus rem habiturum. — γενέθλην f, γενέθλη etiam M. — 331 μαστεύσεις edd., μαστεύσης M. — 332 ῥοάων] ῥεέθρων v, quod ante ῥεέθροις 334 non posuit. — 333 στικτοῖς edd. M; em Rh. — 336 ἀέξοις edd., ἀέξεις etiam M. — 343 μορφήν] φωνήν fM. — 344 κυβιστητήρες fM.

LIBER XX.

3 „οἰνάδες ὦραι, de tempore bibendi, nescio an sanum sit. Fort. scripsit οἰνάδες αὖραι.“ G. Est sanum; Ma tamen ἐπεκώμασεν οἰνὰς ὁπώρα. — 5 ἀρνόμενοι v, ἀρνόμενος M; „fort. ἀρνομένοις δὲ κυπ.“ G. Cfr. 19, 244. — 8 χαίροντες] σάινοντες v: cf. 19, 252. — 15 et 21 πεπλαγμένα f, πεπαλαγμένα etiam M. — Ma v. 15 inter 16 et 17 posuit, ut ῥίψας ad Botryn referatur, falso. — 25 ἀμοιβάδες v. — 26 ἔχοντο f, ἔλοντο M. — 28 νεκτα-

ρέην edd. M. — 29 δ' τ' edd. M. — 30 πάννυχον v, πάννυχτοι
 em K I 649 sq. — 31 ἀναψαμένην f, ἀναψαμένη etiam M. — 49
 ἄξια Ἡρῆς edd. M. — 56 ἀεργαῖα f, ἀεργέα etiam M. — 58 „ἔσθε-
 ψεν ad spolia post victoriam foribus affixa referendum, si sanum
 est.“ G. Est sanum. — 60 πατρώην ἐγέραιρε edd. M. — 65 νο-
 μῆος] Sic em Scalig., τοκῆος edd. M. — 66 ῥάβδον ἐμὴν ἐλέτη-
 ραν f consentientibus cM, nisi quod ἐλάτηραν c, ἐλέτειραν M;
 ῥάβδον ἐὴν ὀλέτειραν G, sed „ἔχων ὀλέτειραν Cant. f melius.“
 Et ita etiam Spitzner. v. Gr. her. 33, recteque recepit Ma. — 68
 δ' τ' edd. M. — 69 φιλοσκοπέλω v, φιλοσκοπέλος Ma; sed hic
 Bacchi requiritur epitheton. Alius fortasse de φιλοσκάρθμω co-
 gitasset, sed cfr. 122. — 71 λαγώνων f, λαγῶν etiam M. — 76
 ἰόν] Sic em Hermann.; ἴσον edd., ἴσον M. — 81 Ἐπιάλτην v. — 84
 ἀεξικάκοιο v, quod hic quidem sensu caret. — 87 ἀκλειὲς ἀσίδη-
 ρον f, ἀκλειὲς ἀσίδηρος etiam M. — 88 χθόνιον non intelligo:
 nam Satyri secundum 14, 105 sqq. pertinent ad δαιμονίην στίχα
 Bacchi. Sed nihil succurrebat. — αὐτοῦ edd. M. — 89 ψάοντος
 edd. M. — 92 μελάθρον v. — 93 οὐ ψάουσιν fM, οὐ παύουσιν
 c; εὐ ψάουσιν G e coni Herm., sed praef. XIV: „Commate tan-
 tum post μελάθρου posito, v. seq. legendum πηκτίδος αὐ ψά-
 ουσιν ἐν. μ. v. ubi dativ. particip. ψάουσιν ab ἔστι v. 91. quod
 pro ἔξεστι positum, pendet.“ Contorta constructio abhorret a
 syntaxi Nonni; sed feliciter αὐ invenit, quod iungendum fuit cum
 Lehrsiano (Q. E. 268*) ψάλλουσιν. — 96 εἰς πόθον edd. M,
 pronο errore. — 97 πολυειδέας v. — 99 λέκτρα edd. M, λέκτρον
 G. — 100 „Post hunc versum videntur quaedam deesse. Narran-
 dum enim erat, quid Bacchus fecisset. Si quis v. 101. Βότρυς in
 Βάκχος mutaret, is defectum infucaret potius quam sanaret.“ G.
 De defectu consentit Rigler. melett. IV, 8. — 101 ἐνδυνε v, ἔδυνε
 cM. — 104 δ' ἀκαμάτοι περικληῖδα φυλάσσω (sic!) f, δ' ἀκαμά-
 τοις περικληῖδα φυλάσσω cM (nisi quod hic περικλοῖδα), δ' ἀκα-
 μάτοις περι κληῖδα φυλάσσω G e coni F: „sed non satisfacit.“
 Idem praef. XIV δ' ἀκαμάτοις λιπαρὴν κληῖδα φυλάσσω em; ca-
 sum mutavit Lehrs. Q. E. 283 χρυσὴν κληῖδι proponens, sed re-
 tinuit falsum participium: cfr. praeter 32, 35. 37, 672, quos lo-
 cos adduxit Lehrs., etiam 21, 203 sq. — 105 ἀκόντων edd. M;
 de ἀνάντων nonnihil dubito. — 110 στρατιῇ fM. — 114 ἐσσυμέ-
 νην edd. M, ἐσσυμένης G. — 116 ἀλήτην] ὀδίτην edd. M; num

ὁρεῖται? — 118 *δαχίης* edd., *δαχίης* etiam M. — 121 Ne dubites de *ἐρευνήεις* et *ἀελλήεις* coniicias, respicit ad 105 et 124 *λευκοχίων*. — 123 *Μέθη]* *μεθεις* edd., *μέθη* M. — *νύμφην* edd., *νύμφη* etiam M. — 125 *βασύλεια* et in marg. * M; *βασίλεια* con. Rh. Nomen paullum suspectum. — 127 *εὐρυνάκηρος* v. — 129 *ἑλὼν ἐς χθόνα* f, *ἑλὼν ἐς χθόνα* M; *ἑλὼν δέ μιν ἐς χθόνα* iam c. Sed fort. *ἄγων* scribendum. — 135 *φλογεροῖο* edd. M. — 141 *ἀείρων* edd., *ἀείρω* etiam M. — 142 *τελέσαι* M, *τελέσω* edd., *τελέσειν* G ex em Rh. — 143 *πυρόων* fM. — 146 *ἀπὸ* edd., *ὑπὸ* etiam M. — 151 *ἀμέθυντος* edd. M. — 154 *ὁμόχρονος* v, *ὁμόγονος* peius etiam Ma, Lycurgum Oenomai fratrem praedicans! — 157 *Τανταλίδου* edd. M; em Rh et Wern. ad Tryph. p. 485. — 161 *μιμηλῶ ἑλάσας* edd., *μιμηλὸς ἑλάσας* M. „Nostrum vide infra XXXVII. 341.“ G. Idem em Wern. l. c. — 163 *δίφρον* G, sed add: „*δίφρον* editt., quod fort. non mutandum erat.“ — 164 *τύπος]* *ῥῦμα* f, *ῥυμα* M, *ῥυμὸς* c g. „Sed *ῥυμὸς* propter sensum et quantitatem suspectum. *ῥύπος*, cera sigillaris, con. Herm. Fort. legend. *τύλος*, *pacillus in axe*, hic et XXXIII. 295.“ G. Potius ex illo ipso loco, ad quem vide notam, hic *τύπος* scribendum erat. — 165 *τροχόν]* Sic em Hermann.; *κρότον* edd. M. — 166 *ὁμότροπος* Ma ex em G; *ὁμότροπος* v. — 169 *μαχαίρων* f, *μαχαίρη* M. — 170 *ταμών]* *βαλὼν* edd. M, *λαβὼν* G e con. Rh et Scalig., quod non sufficit. — 171 *μολόντες* edd. M. — 179 *δὲ]* *καὶ* edd. M. — 181 *σπεύδοντο]* Sic em Rh, *εὐροντο* edd., *εὐροντο* M. — 182 *οὐδὲ λάθεις* edd. M. — 192 *μερδαλέω* bene Ma, *κερδαλέω* v. — 194 *κερδαλέη* M, *κερδαλέη* edd., *κερδαλέην* G. — 211 *εἰ* om f, add M; *οὐ* cgm ex suppl. F. — 212 *ὄθεν* om fM, supplevit Rh; *ἄτε* c ex suppl. F. — 214 *μάρτυρον εἰσέτ'* edd., *μάρτυρον εἰσέταις*. M; *μάρτυρον εἰσιδ'* G contra Nonni usum, *μάρτυρα, λεῦσέ τ'* (debebat *λεῦσσε δ'*) Scalig.; *μάρτυρον οἶδας* con. K II 14; sed nunc *εἶδες* praestare videbatur. — 216 *μεθέπεις σθένος* fM; *σὺ μέγα* inserit c ex suppl. F, *κρατερόν* G, qui praeterea *σθένος εὐσθενὲς* tentabat. Nostrum postulari videbatur iis quae sequuntur. — 218 *ἑθέλεις* edd., *ἑθέλης* M. — 221 „Etsi editt. nullam lacunam hic agnoscunt, apertum tamen est, post h. versum deesse finem orationis a Marte habitae, et initium responsi a Lycurgo dati.“ G. Incredibilia comminiscitur Ma, ne lacunam agnoscat! — 222 *ἡμετέρον* edd., *ὑμετέρον* etiam M. „Haec sunt verba Lycurgi, ut ex contextu appa-

ret. Deest igitur responsionis initium. "Rh. — 229 πέτρηλα edd. M. — 235 οὐτιδανούς v. — 236 ὄρηκας εὔια fM, ὄρηκας ἡ εὔια c, ὄρηκας ἰδ' εὔια G, quod reprobatur Lehrs. Q. E. 268 ὄρηκας, ἐνῆα coniciens; ὄρηκα, φιλένια em K II 14, sed nunc καὶ restituendum videbatur, cuius nota a s vix distinguī potest. — 244 „Aptius fuisset ξεῖνα δ. μελεδ.“ G. Non puto; κοινὰ Ma e cod. Pal. Nihil mutat M. — 255 φόρον v, quod hic quidem non quadrat. — 262 ἡερίοισι fM. — 265 ἐπλεκε φωνήν v. — 269 In M ad marg. adscript. (ἡ ad sententiam generalem notandam. — 275 ἐμπλεον, quod et ego emendaveram, adstruxit Koch. 177 ex 13, 469. 47, 57; ἐμπνοον v. — 277 δέμας κόμισσον f, „quasi lacuna sit; unde Falk. δέμας δὲ κόμ. coniecit, receptum in ed. alt.“ G, qui κόσμησον, quod etiam in M est, ex em Canteri et Rh recepit. — 285—288 statim 280 excipere debebant, quoniam causam continent, propter quam Bacchus, ne temere ad bellum lacessat Lycurgum, deterretur. Contra 281—284 optime pacificam claudunt orationem. — 286 διωπετὲς f, διοπετὲς M. — 288 ὑποπτήσσειν edd. M, quod fortasse erunt qui defendant! — 284 ἀπηθέει edd., ἀπειθέει, quod scripsit G ex em F, etiam M. Alioquin de ἀπηνέει cogitari posset. — 289 μετὰ χρονίῳ edd., μεταχθονίῳ G. — 292 ἐήν edd. M. — 293 ἀστυρόνων f, ἀστιρόνων M. — 306 αὐτὸς G e coni Hermannī, sed praef. XIV: „αὐτῆς sollicitari noluissem; idem σχῆμα vide XXXII. 94 sq.“ — 310 ἐλατῆρι suspectum. Requiro βασιλῆι. — 311 μελάθρῳ edd., μελάθρων etiam M. — 313 καρήνῳ] Sic em C; σιδήρῳ edd. M. — 318 ἡμιτόμοις non satis intelligo.: num ἀκροτόμοις? — 330 νεκταρέησι edd., νεκταρείοισι etiam M. — 333 μετὰ χεῖμα bene Ma, παρὰ χεῖμα v, quo deceptus G adeo γαληναῖον ποταμοῖο coni. — 334 Sine lacuna τερψίμβροτε ποιμήν fM, τερψίμβροτον οἶμην coni F, pro quo c errore πολίμην. „Iam cum ita verbum deesset, Cun. coniecit ἰδὼν σέλας, ἄνθορε ποιμήν. Sed probabile est, versum excidisse.“ G. Hoc adeo Ma vidit, cuius est supplementum αἰγλην. Et egregie cetera supplevit Rigler. melett. I, 27 (cfr. II, 3):

ἀννεφέλου Φαέθοντος ἰδὼν τεμψίμβροτον αἰγλην
πηκτιδί σφιζων λιγυχηί τέρετο ποιμήν

— 335 ἄγειρε v. — 336 δὲ σκοπέλοιο v. — κνωάμενον edd. M, κνωάμενον G e coni Rh, quam eandem fecit Wern. ad Tryph. p. 294. — 339 θρασὺ suspectum. Num ταχὺ? — 341 τερψινδούν

edd., *τερψινόου* etiam M. — 343 *ἀκόρεστος* Ma nihil sentiens acumen, quod est in illo *ἀχόρευτος*. — 345 *ἀτειχέι* edd., *ἀτευχέι* etiam M. — 347 *ἐπιβούζουσα* f, *ἐπιβεύζουσα* cM. — 350 *Λυκοόργον* M, *Λυκοόργη* v; „corrigerem *Λυκοόργον*, nisi genit. sequeretur.“ G. — 364 *ὀπηλίκος* edd. M; „vid. XXII. 165.“ G. — 366 *ἔσσεται* correpta in secundo pede ultima syllaba corruptum esse notavit Lehrs. Q. E. 264. Sed medela incerta: certe, quod ipse coniecit, *σοὶ πλέον* vel *πέλεν ἄσπετον εὐχος*, vix probari poterit. — 373 *ἀεθλεύσοιμι* edd. M. — *ἰχθυβολεῖν* edd. M. — 375 *σύρω* om fM; *στήσας* c; *σύρω* suppl Scalig., *σύρων* dedit G. — 377 *δολορραφείος* v, *λινορραφείος* Ma ex em G, qui etiam *δολορραφείος πόνον ἄγρης* tentabat, sed neutrum recipere audebat deceptus 22, 122, qui locus et ipse corruptus. — 378 *εἰσότε* v. — 381 „Pro *χθονίου* conicias *φονίου*, nisi oppositionem captavit cum verbis *βυθίης ἄγρης* v. 377.“ G. — 384 *ἰχθυβόλος* edd. M. Em F. — 386 *ἀλλ' ἀδινοῖς* edd. M. Em Scalig. — 392 et 393 *πόνος* — *πόνος*] *δόμος* — *δόμος* v, quod non defendas ex 388. — 396 *Λυκοόργη*] *Λιονύσῃ* fM.

LIBER XXI.

1 *ἀπελύσατο* edd.; *ἐπελήσατο*, quod em Scalig., etiam M. — 2 *λάβειν* G e coni Scalig., addens tamen: „Sed fort. particip. sanum est, et excidit versus.“ — 5 *καὶ ἄσπετος οἶδματι* edd. M; *κατάσχετος οἶδματι* G e coni Scalig.; sed etiam substantivum cum solito permutandum erat. Alius de *οἶματι* vel *ἰθματι* cogitasset, perperam. — 8 *ἐπεμαίετο*? — *μεῖζονα* f, *μεῖζονι* etiam M. — *πέτρῳ* M, quod consulto non praetuli. — 9 *τερηχάλεψ* v. „Fort. *τερηχάλεψ*, etsi plura eius generis occurrunt.“ G. Nihil eiusmodi apud Nonnum! — 16 *πόνων* edd., *πόνον* etiam M. — *ἑάσω*] *ἀνύων* v, cuius soli prosodiae infestus infeliciter Wern. ad Tryph. p. 159 coni *πόνον* δ' *ἀλύων ἀτέλεστον*; paullo melius sed tamen contra Nonni usum Koch. 177 ex Oppian. Hal. 4, 195 *πόνον* δ' *ἀτέλεστον ἀλύω*, similiterque *πόνον* δ' *ἀτέλεστος ἀλύω* Meinek. ad Theocr. VII, 10. — 18 *καθάψαι* v, *καθάψας* Ma, qui tum infeliciter *ἔλκειν καὶ δοκίμην Βρομόιο* etc. — 21 *ἀμφιπόλῃ* edd., *ἀμφιπόλῳ* M; *ἀμφιπόλον* G, sed add: „nisi voluit *ἀμφιτόμῃ*“; quod recepit Ma citans *bipenniferumque Lycurgum* Ovid. Met. IV, 22. — 23 *αὐτοχύτῃ* Ma. — 27 *φιλήτορα* f, *φιλήτορι* etiam M. — 30 *δ'*, quod om edd. M, add G. — 31 *ὁμόζυγον* non satis intelligo. — 38 *περισφίγξοιμι* v. Corr G. — 50

λυτοπέδην edd. M; „mecum emend. Wakef. Sylv. IV. p. 49. γυιοπέδην tentab. Falk. in coniect.“ G, qui recte Wakefieldianum praetulit *v. ὀρμισσαφύλοιο fM.* — 51 *υἷα θύων fM.* — 54 *ἀφασσομένοιο v.*, quod hic minime quadrat; nec sufficeret *ἀφασσομένοιο.* — *Λυαίον* edd. M. — 56 *ἀλυκτοπέδεσσι* (sic) M: voluitne novum adiectivum *ἀλυκτοπέδεσσι*? Nam tum *πετήλοις f.* *πετέλοις M.* Verum contra constantem Nonni usum nihil novandum. — 60 *μέσου v.* *μέση Ma* ex em G: cfr. 25, 179. — 61 Post hunc versum excidisse, qui incipiebat substantivo *άνερα*, ex verbo *ἐκνκλίσαντο* patet. — 70 *πολυψῶ f.* *πολυψῶ M.* — 73 δ'] τ' v. — 74 sq. v ita leguntur:

οἶον ἔην τότε θαῦμα, σιδηρεῖον περ ἔόντος,

θηλυτέροις ὀνύχεσσι δαΐζομένοιο χιτῶνος.

Hemistichiorum sedes permutanda erat. — 76 *λυτοῖς fM.* — 77 *Κλειῖδη v.* „Nescio, an nomen *Κλειῖδη* corruptum sit.“ G. Peius etiam *Κλήδη Ma.* — 79. *ὕπὸ v.* *ἐπὶ Ma:* „Huet a corrigé.“ Verum et hic et innumeris aliis locis, ubi auctorem emendationum tacet piissimus comes ut statim v. sequente, G sospitator exstitit! — 80 *Φλειῶ v.* — *εὐρυτέρῃσι v.* *δξυτέρῃσι Ma* ex em G. — 83 *μαρναμένη v.* — 85 *δυσμενέως* edd., *δυσμενέος* etiam M. — 88 *Βρομίοιο*, quod om f, feliciter suppl. F, add etiam M. — *αἷς] ἡς v.* — 89 Post hunc v. Ma, scilicet lacunarum indicia circa 115. 121. 145 vitaturus, haud inficete pro suo ingenio posuit primum 128 et 129 *βάλλετο* — *ὀρμήν*, tum 122—127 *Νυμφάων* — *Λυαίῳ*, deinde 130—145 *Ἄρεα* — *Διονύσῳ*, postremo 90—115 *καὶ* — *μαχαίρῃ* (116 et 117 posuerat post 17, 167), 118—121 *τοῖα* — *γαστήρ*, post quem versu Cunaei inserto

καὶ τὰ μὲν ὥς ἐνόησε Διὸς δάμαρ, ὠκέϊ ταρσῶ

iam sequuntur 146 *Ἀρξάβλης* etc. Frustra! Cfr. ad 116. 122. — 90 Aliquid similitudinis est huic loco atque Quinti, quo ille XII, 395 sqq. 447 sqq. Laocoontis fatum narrat a Minerva immissum. Cfr. ad 27, 244 sqq. — 97 *γειοτόμοις* em G, sed non recepit; *γειοπόντοις v.* — 98 *χάσματι* edd. M. Em Rh. — 102 *πηχμήν f.* *πυθμήν* etiam M. — 103 *Ἐννοσίγαιος G;* literam minorem revocavit Lehrs. Q. E. 301. — 105 *ύλονόμον* edd. M. — 107 Post hunc v. inserendos fuisse 114 sq. patet: primum de puerperis sermo, quae recens natos infantes ense dilaniant; tum singulae describuntur, quarum una puerum in sublime iaculatur, altera infan-

actentem humi trahit, tertia adultum filium ut Agave ferro
 uit. — 115 „Sed f. legend. ἐμιστύλλοντο μ. ut XX. 177.“ G.
 [videm aoristus, ut illic imperfectum suum locum tenet. —
 οἰέων edd., τεπέων etiam M. — ζηλήμονες edd. M. — 111
 , quo retento lacuna statuenda est. — 112 παιδοφόνον v,
 φόνον em Wern. at Tryph. p. 62. — 116 G ad 115 rectis-
 „Caeterum post h. vers. desunt plura: ut enim ante plures
 res in viscera sua saevientes descripsit, ita hic de viris eod.
 loqui debebat; at unum postremum ἄλλος v. 116. narratio-
 claudit.“ — 117 Ἀραφ] ἄναξ edd. M. Em C. — 118 χόλφ]
 v, quod perperam defendit G: „Ne δόλφ mutetur in νόφ
 imile quid, moneo, fraudem esse Bacchi.“ Debebat tum
 si nomen diserte addi, quod fieri poterat, si etiam post δόλφ
 emistichia excidisse statuimus. — 120 νομήων Ma propter
 vs 118. — 122 „Ante hunc versum rursus lacunam esse, vi-
 m Cunaeus. Deest transitus orationis ad Lycurgum, f. unus
 m versus eiusmodi: θεινόμενος δ' ἔτι μίμνε Διονυσιαδῆς
 υργος Νυμφάων καλάμῃσι π.“ G. Multo plura deesse, quibus
 a Lycurgi — πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς — pertinacia descri-
 ur, ex 124 sqq. 131. 154 patet. Hinc longioris lacunae signa
 . — 124 οὐ Δί] Sic em K II 14; οὐδεα fM, οὐ ξο G, qui
 res coni οὐ οἱ; οὐδέτι coni Rh. — 125 sq. Clausulae in edd.
 eguntur: ἀπειλήσας δὲ καὶ ῥήνφ — ἐπεσσυμένην δὲ πρὸς
 ; „καὶ ῥήνφ sine sensu;“ G, qui κεραννῶ scripsit, sed ei
 oncinunt quae sequuntur χώετο Βασσαρίδεσσιν, cum quo
 ; πορσύμβφ quadraret. Sed clausularum permutatio certis-
 Deriades omnibus membris constrictis et adeo voce suffo-
 vid. 60 sq.), quo solo potest, „in vultu ferociam animi mi-
 retinet“; cfr. 272. Et quamquam Caesar suo iure faciem
 elegantissimorum equitum suos iussit milites, Iupiter ta-
 ulmina sua sceleratorum capitibus immittere solet! — ἐπεσ-
 η edd., ἐπεσσυμένην etiam M. — 130 ἔχεν v. — 134 κατὰ πόν-
 ῃα πάντα v, διὰ πόντου certe tentabat C. — 136 αὐτῇ coni
 ed non recepit; αὐτὴν v. — 138 ἐπισβέσσεις edd. M. — 143
 πόντον? Sed vid. ad Quint. IV, 6. — δαλῶ] θυμῶν v, πυρσῶ
 : em G. — 146 „Excidit f. versus, qualem fingit Cun. καὶ
 v ὡς ἐνόησε Διὸς δάμαρ, ὡκέι ταρσῶ Ἀφραβίης σχεδὸν ἦλ-
 De lacuna cogitat etiam Falk.“ G. — 148 Βάκχον edd. M,

Βακχῶν G, quod improbat Lehrs. Q. E. 258. Sed nec *Βάκχων* sufficit: habemus enim hic Bacchas. — 150 *αἰθυσσούσα* coni G, sed non recepit; *αἰθυσσούσα* v. m. 152 *ἀπεσφήκονσα* f, *ἀπεσφήκωσε* etiam M. — 155 „Fort. potius legendum *ἔνσομένη* A.“ G. Non: postquam Lycurgum servavit Iuno, conciliavit ei Deos. — 160 *τελέσσω* f, *τελέσσαι*, quod scripsit G, etiam M; *τελέσσειν* volebat F, quod recepit Ma. — 165 Ne quis *ἔχνεος ἀγνώστοιο* coniciat, redire tentat occaecatus Lycurgus in urbem suam, quam reliquerat inermem Bacchum eiusque exercitum fugans: 20, 325 sqq. 341 sqq. 21, 2. — 167 „sic editt. ut *αὐτοκέλευθα* adverbialiter sumatur. Sed f. *πέδιλα*.“ Hoc quidem respuit Nonnus: vid. 14, 372. paraphr. 11, 35; sed fortasse ex M 225 *αὐτὰ κέλευθα* scribendum. — *περιπταίνοντα* v, quod hic quidem non placuit: cfr. Quint. VII, 80 sq. *πόδεσαι Πυκνὰ ποτιπταίει*. Pes offensus non poterat non commemorari errore iam satis notato. Cfr. Rigler. melett. II, 21. V, 11. Ma *αὐτοκέλευθον ἐπιπταίνοντα*. — 172 *λιγὸν*] *θρασὺν* v. — 180 *μητροκασιγνήτην* edd. M. — *προπτύξατο* fM. — *μητέρα* edd. M. Omnia em Herm. Orph. p. 752. — 184 *ἀνεπτοίησε* edd. M. — 186 *φιλόμοχθος* v, *φιλόκαμος* Ma oppositionem requiri ad *ξέλω* *πένθει* pulcre intelligens. — 187 *ὀριπλάκτοις* f, *ὀριπλάγκτοις* etiam M. — 191 „Suspectum *Κρονίη*: *ἀνκρονίη*?“ G. Quid iuvat? — 192 *μάκροις* f, *μάκρις* etiam M. — 202 *κεραίης* edd., *κεραίης* M. — 203 *δεσμά* edd. M. — 204 *καθήμενον* edd., *καθειμένον* etiam M. — 206 *ἀμφοτέρους* edd., *ἀμφοτέρης* etiam M. — 209 *γελῶντι* edd.; *γελῶντες*, quod iam em Rh, etiam M. — 213 *σατύρων* edd., *σατύρω* M, *Σάτυρον* G e coni Rh. — 217 Post *θηρῶν* fort. *δ'* inserendum. — *μορφήν* hic quoque f, *μορφῇ* M. Sed propter repetitionem tota vox suspecta. — 220—224 cum vulgo hic legerentur nullo cum antecedentibus nexu coniuncti, G hanc notam add: „Etsi editt. nullam lacunam habent, plura tamen hic desunt. Fort. sequebatur versus cum simili initio: *καὶ κερύεις σέο Βάκχος*, aliis ad Bacchum extenuandum additis.“ Sed hic quidem „horror vacui“ Marcello egregie profuit: pulcre enim intellexit hos quinque versus alterius esse orationis, qua Deriades iam ipsum praeconis dominum conviciis onerat, eosque locum olim habuisse post 245, ubi optime quadrant ad Bacchi fluctibus marinis excepti fugam magis etiam deridendam. — 230 *ἀγγελίη* edd., *ἀγγελίην* etiam M. — 234 *δέ-*

ξαντο fM. — 246 δὲ θέλης edd., δ' ἐθέλης etiam M. — 247 κείσε G, quo non opus. — βαλὼν edd. M. Cfr. 263. — 248 δύξω M; sed nihil latere videtur. — 250 γένος] χορὸν v, quod propter sequens χορὸν ferri nequit. G olim apud Uwarov. p. 55 alterutro loco στῆχας scribendum coniecit. — 252 in M ad marg. adscript. legitur. Eum post 253 et 254 ponendum fuisse docet epanalepsis οὐ Κρόνον. — 253 θηνήτορα fM. — 254 ὄγμον] cfr. 23, 315; ἐσμὸν edd., ἰσθμὸν G, ἰσχὺν Ma! — ἀρότρω edd. M. — 252 ἐδάη fM. — ὀλετήρα παίδων pronο errore M. Sed an potius ἐλατήρα? — 261 sq. post 252 collocandos fuisse nexus docet: Dii cum Diis, cum Iove filii sociandi erant; et Martius rex optime Enyus mentione responsum claudit. — 267 Δηριάδην fM. — 270 ἑγὼν f, ἔργον etiam M. — 271 ῥαπίζοντα fM. — 273 σάκεος edd. M. Em C. „Alius f. dedisset σανίδος, vel σελίδος. Cf. v. 300.“ G. Mirum, ni quis male doctus vulgatam defensurus sit cluqueo, „in quo foedus Gabinum fuerat descriptum!“ — 274 βραχύμυθος em G, sed non recepit; ταχύμυθος v. — 277 εἰσαῖων edd. M. — γάρ] δὲ v. — 278 νύμφης edd., νύμφαις etiam M. — 282 ἀναβλύζων] ἐκινύων edd. M „e versu praec.“ G, qui ἀποβλύζων dedit. — 284 αἰθύσσουσα] ἄτσουσα edd., αἶουσα M; εἰσαῖουσα G e coniectura Rh, sed hoc cum ἔχνην iungi nequit. Tale quid dedisse videtur:

ἔχνην αἰθύσσουσα κατὰσσον ἰάδι ῥιπῇ,
φωτὴν εἰσαῖουσα καλιννόστον Διονύσου.

— 286 δ'] τ' edd. M. — λάθεν edd. M. — 287 παντί τὸ ρονέοιο (sic!) f, πάντα σαφῶς νοεοῖο c; πάντα τορῶς νοεοῖο coniectura F, πάντα τότ' ἀκρονόοιο Rh. Nostrum, quod posuit G, etiam M. — 291 βλίσσης edd., βήσσαις etiam M. — 292 ὀδύνης ἐδετραχέαντο γυναικας edd. M. Em F. — 293 χολόν Ma! — 302. ἐρόησε fM, ἐσόβησε c m. — προάγγελα] Sic em Lehrs. Q. E. 263; πρὸ ἄστεα fM, πρὸς ἄστεα c g m. — 307 ῥῆξαι edd. M. — 309 τέλῃσιν edd. M. Em Rh. — 313 φωνῆς edd.; φωνή, quod iam Rh em, etiam M. „Fort. legend. Φήμη.“ G. Recepit Ma, perperam. — 314 ἀρασσομένον edd., ἀρασομένον M. — 315 ἰδρυσεν edd. M. — 318 ἐπλαιεν f, ἐπλεεν etiam M. — 319 λαὸν fM. — πεπεδημένον v, πεπερημένον Ma. — 320 διδύμησιν ἐρίζετο v. Em Ma. — 327 παρὲδραμεν Ma non intellecto inepto acumine: tam densis inhorrent foliis arbores, ut nulla ad eas sagitta penetrare possit. — 328 εἰ] ἦ edd. M. — 329 πυρσῶ] παλμῶ v. — 336 ἐνυδρυνόντι

f, ἐνὶ δρυόνεσσι etiam M. — 339 ἔχεν G, nescio qua de causa. — φόφον em Canterus, dubitanter commendavit G; φόβον v. — 340 θαμβάτουντι fM. 342 ~~lacuna~~ contra Nonni metricam G. Lacunam esse notavi K II 15.

LIBER XXII.

Suo iure Ma breve huic libro praemisit prooemium, quo de vitiis „postque magisque“ scatentibus conqueritur. Est enim hic liber inter eos, qui versibus traiectis et temere commixtis pessimi habiti sunt, qualem infra libri XXXIX maximam et libri XLVIII priorem partem habebimus. Videntur autem inprimis pugnarum descriptiones hoc modo turbatae esse. Quamquam versuum disiectorum exempla in nullo libro non habemus.

Statim initio posui 39—42, qui eo quo nunc leguntur loco omnem nexum pessumdant, hic vero egregie quadrant, cum ad 21, 309—312 nos ablegent probeque transitum parent ad Hydaspem fluvium superandum, cuius in vicinia Indi insidias posuerant secundum 21, 320—343. Ma, qui et ipse multa in hoc libro molitus, versus importunos hic quidem prorsus sublato infra post 24, 122 — κελύθῳ collocavit. Sed versus uno ex libro in alium translato certum exemplum equidem detegere potui nullum.

39 πεπαλόωντα f, παιπαλόεντα etiam M. — ἄγγαια fM. — 40 λεπταλέησι em G, sed non recepit; λεπταλέοισι v. — διέτρεχεν fM. — 41 ἐν ἡέρι praeclare em C, ἐπέπτατο v; „versus excidisse putandus. Unde lacunae signa posuimus.“ G. Non sum secutus, quoniam, quomodo lacuna expleri possit, non video. — 1 ἔξεν coni G apud Uwarov. 59. — 2 ἐπεὶ edd. M., ὅπη em G l. c. 60. — 5 et 6 versuum ordinem in edd. obvium mutavit G l. c. — 9 σιγαλέης f, σιγαλέοις etiam M. — ἐδινήσαντο em G l. c., ubi etiam ἐκυκλώσαντο et ἐπωρχήσαντο tentavit, quorum nihil in editione memoravit; ἐμυκήσαντο v, corruptum ex 7. — 10 ὁμοζυγα em G ibid., ὑπὸ ζυγῶ edd. M, ἰσόζυγα G in editione scripsit, illo ne adnotato quidem. — 12 ἐμελλέτο hic quoque, quod iam praecessit 4? Quamquam ἐλελλέτο habet quo defendatur. — 14 δ' om edd. M, add Rh. — „fort. ὑπ' εὐπετ'.“ G. Voluitne ἀπ', ut 85 ἐκ λασίου κενεῶνος? Sed ἐπ' sequente ὑπερκύνψα defenditur, quod male in ὑπεκκύνψ. mutaturus erat G. — 18 γαλαξέσι (sic!) f, γαλαξήεσι c g m; sed γαλαξάουσι (sic!) M. Rh voluit γαλαξέοισι,

non γαλαξείνισι (ut legit G), quamquam o paullulum hiat. — 22 αὐτοφύτων edd.; αὐτοχύτων, quod em Wakef. Sylv. IV. p. 49, etiam M. — ~~δένδρων~~ Sic etiam Ma; κόλπων v, corruptum ex 17; πορῶν tentabat G. — 24 ἀρτιτόκων ἀπὸ ν, ἀρτιτόμων („active, de sentinetis, quae paulo ante etiamnum pungebant“ G praef. XIV.) ἐπὶ coni G prius falso, posterius recte. — 25 ἄγχοον (sic!) fM, ἄχνοον c g m e coni Rh. Vid. Nicand. Ther. 762. — 26 ἀκρεμόνεσσι λυαίου v, ἀκρεμόνεσιν ἐλαίου Ma ex em G praef. XIV. — 27 ἐλούσατο edd. M, quod amatoribus non carebit. — 28 ἐπηχύναντο edd. M. — λαγών f, λαγωοί etiam M. — 31 ἀπ' ἄλλων edd. M; corr Rh. — 33 ἔην τορυθμός fM, τότε θυθμός c g m ex em F, ἔην ὄρηθμός tentabat C, ἔην τοντροθυθμός infausta doctrina ex Opp. Cyn. II, 540 Koch. 178. — 35 περισπαίρων? — 44 σύννομον fM. — 48 χλωροῖς v. Tum v haec καὶ — αἰθύσσοντες ad aves referuntur 45—47 descriptas. G tamen: „Suspectus nexus, ut ante h. v. aliquid deesse videatur.“ Semel monitus intelliget hic inter tigrides, leones, apros, pantheras, ursos etiam *thoes* caudis canino more abblandientes notatos fuisse, quorum nomen versu amisso continebatur. Inde et χλωροῖς scripsi et 45—47 ad descriptionis finem reieci apte *fatidicarum* avium bono omine absolutae. — 49 πορέῃ v, χορέῃ feliciter Ma. — 52 ἄρμα edd. M. — 53 αἰδομένη M, αἰδομένην edd. — 54 τερομένη v. His deceptus G versusum initia sic transposuit: τερομένη δ' εὐκυκλον — αἰδομένη, μὴ etc. — 45 ἀνδρομένην edd. M. — 47 προασπίζοντες edd. M. — 57 φέλλα f, φύλλα etiam M, χειρὶ c e coni F. — 60 ἄρης edd. M, ἀνῆρ em Scalig. — 62 τιταίνων edd., τιταίνει etiam M. — 67 μεμφόμενος edd., μεμφόμενος etiam M. — 68 ἔτρεχε v, ἔτρεμε Ma ex em G praef. XIV. — 76 μέγαν edd. M. — ἐφαφαμένη Διονύσω v: quae „verba vix sana sunt. Sensus esse videtur: intendens Dionysso, contra Dionysum, incantationes, animum addit Indis. Sed propter *φαρμακτῆρος* exspectatur Διονύσου.“ G. Potius ex 78 patet Iunonem novum Indis addidisse animum eo, quod iis persuasit Racchum veneficum esse, quippe qui fluvium Thessalicis incantamentis atque Circeis poculis corruperit. Hinc et 78 ante 76 posui, et hunc atque sequentem certa medela sanavi. — 77 κενεῶνα edd. M, κενεῶνα G ex em Scalig. — θεοκλήτοις ἐκαιοδαῖς v. — 81 πιών v. — 86 Βάκχον edd. M. — 87 πικαζομένην edd. M. — 97 δυσμενέας λοχόωσιν edd. M. — 99

φέρων edd., φέρω etiam M. — 100 *θηριάδη, σοι* fM, *Δηριάδου, σοι* c. Em Scalig. — 101 *ξέεθρον* edd., *ξέεθρον* M. — 102 *δτι* *ξτι* v, ut omnia uno membro decurrant. — 109 *καλυπτόμενον* fg; *καλυπτομένων*, quod iam c m ex em F, etiam M. — 110 *ξέξουσιν* edd., *ξέξουσιν* etiam M. — 112 *ύμείων* v, *ήμείων* G praef. l. c., ubi etiam locum ex 29, 361 contra lacunae suspicionem vindicat, cuius signa ante hunc versum posuerat. — 116 *φωλάδος* v. — 117 *δρνός*] *δρνου* edd. M. — 121 *στίχας* bene em C; *δρνάς* v, corruptum ex 117. — 122 *λόχον*] *δόλον* v, quod G male defendit ex 20, 377, ubi cfr. notam; *στόλον* Ma. — 123 *μαχηταῖς* edd. M.

Post v. 126 cum iam perturbatissima nostri libri pars incipiat, placet, antequam ad singula transeamus, breviter eum, quem nos restituimus, rerum ordinem percensere. Eum qui cum vulgata versuum serie comparaverit, quin vitia recte et investigaverimus et sanaverimus, profecto non dubitabit.

Bacchus postquam ab Hamadryade de Indorum insidiis certior factus (83—117) bellatores suos armatos exspectare iussit hostium impetum (117—124), hi quidem eius imperiis obedientes ad pugnam se parant (124—127), inprimis Lydi aurea et Alybes argentea armatura conspicui (146—158). Coena finita postquam, ne vino inebriati facilem hostibus praedam praebeant, e fluvio aquam potaverunt, armati somno se dedunt facile, si negotium postulet, excutiendo, dum Indi, quominus nocturnum faciant impetum, a Iove continuo imbre deterrentur (127—135).

Primo mane Indi Thureo duce impetum faciunt in Bacchi exercitum, qui callido imperatoris consilio recedit, usquedum Indis ex sylva progressis in planitie pugna committitur (136—145) et viris et equis ingenti strepitu circumcirca resonante congregientibus (226—231), quo facto varia et gladiis et lapidibus (218—225) et hastis et sagittis exoritur caedes (243—246), qua alii aliis vulneribus aliter prosternuntur (232—242). Iam ad singulorum heroum facinora transgreditur. Et primum quidem *Oeagrū* Bistonium atque Calliopae maritum (170. 188—190. 323.) persequitur, qui, ut praeceps torrens oppositas moles, ita eques peditem hostium exercitum hasta prosternit (168—179. 212.), donec hi testudine facta undique claudunt frustra iam eorum ordines obequitantem (180—186). Tum vero ille hastam vibrans mediam pererrumpit phalangis hostilis aciem (207—211. 213—217.), quo

facto primum modo hasta modo gladio usus *singulos* variis vulnere-
 ribus caedit (187—196. 205 et 206. 197—204.), tum arcu sagittis-
 que prehensis post novem bellatores ad Teuceri Homerici exem-
 plum (Θ 266—308 coll. II 785.) novem ictibus percussos (320—333)
 alia super alia effundens tela tantam oppositorum hostium stragem
 fugamque facit, ut *media acies* iam inclinata militibus prorsus nu-
 detur (334—353). Conficit negotium, ut par est, ipsius *Bacchi* ducis
 strenua virtus, qui solo thyrsu armatus a dextro cornu ad sini-
 strum circumfertur (162) itaque *totum* (ὅλον 159) Indorum exer-
 citum fugat (159—167); donec unus ex iis classicum tuba canens
 populares ad proelium instaurandum reducit (247—252). Qui im-
 petus in *Aeacum* inprimis vertitur a ceteris seclusum (ἀπόσσυτον
 253), qui nubibus Minervae beneficio pro armis tectus similiter
 atque antea Oeagrus inter medios hostes huc illuc vertitur, hasta,
 gladio, lapidibus tantam cladem Indis inferens, ut mater eorum
 Terra in querelas erumpat, quibus imbrem Aeaci ope in Grae-
 ciam olim demissum cum sanguine Indorum nunc eius manibus
 profuso comparat. Frustra; Iovis enim fulminibus magis etiam
 incenditur Aeacus, sagitta ab hostium uno in eum coniecta Mi-
 nervae auxilio avertitur (253—292). *Erechtheus* interea Athenien-
 sis equo vectus dum hostes persequitur singulari certamine pe-
 ditem arte et virtute resistentem interimit (293—319). Nec Aea-
 cus quidem a persequendis hostibus absistit, verum postquam eos
 ad Hydaspem ipsum propulit, Achillis nepotis ominosus aemulus
 ingentem hostium numerum partim ad ripas partim in ipso flu-
 mine trucidat, ut Naias frustra eius ut cognati quippe Iove orti
 furorem exorare studeat (354—400).

Huius necessariae transpositionis partem bene iam praeivit
 Ma, cuius ordinem, ne sua laude fraudari videar comitem nobi-
 lissimum, iam accipe: post 170 — τέμνων posuit 212 κραίπνος
 — ἔππου, quem nos post 179 demum propter oppositionem (πε-
 ζόν — καθημένος ὑπόθεν ἔππου) collocavimus. Tum vulgato
 ordine usque ad 200 — τελαμώνος servato iam ita ceteros versus
 disposuit: 203 — 206 ἄλλον — βοείης. 201 sq. ψυχὴ — ἥβην.
 207—211 αὐτὰρ — δημοτῆτος. 213—217 ὥς — χάσμεν. 320—
 353 κνκλώσας — Σελήνης (κεραίης). 218—225 καὶ τότε — φο-
 ρῆος. 243—246 ἄλλον — οἰστῶ. 232—242 καὶ πολὺς — ὀδόντι.
 226—231 οὐ μούνοι — ἡχώ. 247—319 καὶ τις — Ἀθήνης. 354

—365 οὐδὲ — 'Τδίασης. 368—371 σύρετο — ὕδαρ. 366 et 367 καὶ — ξέεθρῳ, postremo 372 sqq.

Sed iam ad singula transimus:

147 λύνιον fM. — τυφον f, τυπον etiam M. — 148 νέον edd. M. — 149 ἐρευνομένης Ma propter ἐρευνθούμενοι 153. Sed repetitio necessaria. — 153 χιτώνος egregie em Koch. 178; καρήνον v. — 154 κροτάφοιο v. — 156 ἔφαινε, δι' edd. M, ἔφαινεν, ἐπ' G ex em H. — 127 ἀπέρεον, scil. a coenae loco? — 128 ποταμοῖο· πίων δ' ἐπιδ. edd. M. Em C. Sed fortasse hic quoque inter 127 et 128 versus excidit. — 129 περισσοτόον ποταμοῖο edd. M „e v. antec.“ G. Em C. — 130 εὐνήσε f, εὐνήσε adscripto * ad marg. M. — 133 παρ ατρέφας? — 137 ἐρευνομένη ex 3, 57 em G, sed non recepit; ἀμεργομένην f, ἀμεργομένη etiam M; ἀμελγομένην δροσερὴν πορφ. πέτρην Ma! — 138 ὕλην f, ὕλης etiam M. — 230 ἀλῶν edd. M. — 218 „Omnia hicsana esse, nolim affirmare.“ G. — ἐρείσας v ex 247. — 219 δασπλήτα edd. M. — 221 ὑπικέλευθος conl Rigler. melett. II, 23; fortasse vere. — 232 ἐλίσσετο] ἐλέλικτο f, ἐλέλικτον M. — 234 θανόντος edd. M. Em Rh. — 236 τετάνυσσε Ma, κεκύλιστο v; „quod propter v. antec. non ferendum, nisi f. ibi legendum τυκείς ἐλέλικτο, ut habet ed. pr. v. 232. alieno loco.“ G. — 241 δ'] τ' edd. M. — 171 ἄγρην edd. M, ὕγρην G; ὕδαρ tentabat C. — 177 προκάρηνος Ma nimis anxius propter προθέλυμνος 183. — χεύματι] γείτονι fM, δεύματι c g m. — 179 λόγμη f, χόγμη adscripto ad marg. * M. — 182 ἔγχει μ. στ. ἔχνος edd. M, ἔχνεῖ μ. στ. ἔχνος G: „Nisi στατὸν adesset, praeferes fort. ἔγχεῖ — ἔγχος.“ Sine dubio praefendum: cf. N 130. 373. O 298. P 355, et vid. praefationem nostram ad scriptt. militt. Gr. II, 1, p. 2. — 184 ἐνευσσε edd. M. — 207 δεδονημένοι f, δεδονημένος etiam M. — 213 Ne quis κνεερὴν coniiciat, σκνεερὴν ᾠερὴν de coelo hiberno dixit nubibus oblecto. — 215 εἰαρινοῖο δεδ. αἰθέριον f, εἰαρινοῖο δεδ. αἰθριον etiam M. — 216 ἀήρ f, ἀνήρ etiam M. — 196 κατέγραψε edd. M. Em Scalig. — 205 τύψας edd., τύψεν etiam M. — 202 ἐθήμονας ᾠκετος (ᾠκετος M) fM, ἐθήμονος οἰκέος c e conl F, qui etiam ᾠκέος proposuit. Em C. — 203 ἀπειλείησεν edd., ἀπηλόησεν etiam M. — πατάξας em G, sed non recepit; τινάξας v. Ceterum 203 et 204 fortasse etiam transponendi sunt inter 195 et 196. — 320 δ', quod om v, add Ma. „Ante hunc versum excidit Oeagri mentio, ad

quem unice Calliopae commemoratio v. 323. facit, non ad ἄστων Ἀθήνης, v. 319. sive Erechtheum. Desidero itaque saltem verum eiusmodi: *Οἶαρος δ' ἐτέρωθεν ἐμάρατο· δεξιτερῇ δὲ κυκλώσας ἐὰ τ.*“ G. Hinc lacunae signa posuit nihil de versuum transpositione suspicans, qua admissa Oeagri nomen nemo desiderabit. — 330 ἀρασσομένοιο edd. M. Em Rh apud Hermann. Orph. p. 752. — 332 Θορῶν] ποδῶν v. — 334 ἀεὶ ῥέεν] ἀνείρυσεν v. — 335 καὶ ἐδραμεν edd. M. Em C. — 336 κατάσχετος v. — 337 χαλκίων edd. M. χαλκήων G, χαλκίω coni Rh, quod fortasse verum. — 347 Ἰνδῶν edd. M, ἰῶν em C. — 349 ἡμιφαῆς Ma „la demi-lune“; quod repugnat sequentibus. — βαιὸν] Βάκχος edd. M; φέγγος coni Scalig. — κεραίης] μετώπον (quod certe debebat esse προσώπον) scripsit Ma, simul καρήνου proponens; κεραΐαιν Scalig. Sed fortasse κεραΐη. — 350 διαπλήσας ὁδῶν fM, διαπλήσας ὁδῶν c, διαπλήσασα δυοῖν coni Scal. — 352 „Fort. δίζυγα κεκριμένη adverbialiter.“ G. Hoc a Nonni usu abhorret. — 353 Σελήνης em G, sed non recepit; κεραΐης v, corruptum ex 349. — 249 μόθον etiam Ma; μόρον v. — 252 νίκης] χάρμης Ma. — 256 πίσιος f, πίσιος (sic!) M. — 259 αἰχμὸν f, αὐχμὸν etiam M. — 265 κρονίοισι edd. M. — 268 ἡμιφανῆς edd. M. — 272 Quamquam defendi potest ψυχρὸν δέμας de mortui iam frigidi corpore, quod modo vulnerati cruore (ἀρτιτόμοιο λαιμοῦ 271) calefit, antecedentia tamen persuadere videntur Nonnum πέδον de ipsa humo scripsisse. — 273 ἐπασσντέρω edd., ἐπασσντέρω M. Corr Rh. — 281 στρατὸν] στάχυν Ma hic quoque, haud inficete, quamquam nec alterum absonum. — 282 ἄτε em K II 14 ex 17, 155 sq.; μετὰ edd. M, μέγα G e coni Hermanni. — 285 φόβον edd. M. — 287 ἄμμα edd. M. — 288 ἀμύξας edd. M. — 289 ἐπιστρέφαντα edd. M. Em Scalig. — παρέτρεπεν edd. M. — 290 ἀνώδυνον edd. M. — 292 παιδὸς] φωτὸς v, quod sententiarum nexus respuit. — χαράξει fM, χαράσσει c. Corr Herm. — 297 ἄλλοτε edd., ἄλλ' ὅτε etiam M. — 299 καὶ] δὴ v, quod Koch. 199 frustra defendit ex Apoll. Rh. 4, 1207. Oppian. Cyn. 2, 271. — βαλὼν ὄρθιος f, βαλὼν ὄρθος M, βαλὼν πάλιν ὄρθιος c e coni F, βαλὼν * ἀντίος G; μέσα νῶτα μετὰτροπος ἀντίος Ma. — 300 αἶψα δὲ κάμψας? — 306 ἑλὼν Ma, sed hic repetitio recte habet, quamquam G „male habet repetitum ἔχων, quod in ἑλὼν mutari vix poterit.“ — προῖσχομένον edd., προσχομένον M. — 310

ἀναθραύσας Ma, quo nihil opus. — 314 *χθονίῳ* edd. M. — ὀξεί em K I 650, *ἔγγει* edd. M, unde G *ἔλκει χαλκοῦ*, insolenter. Nec multo felicius Herm. in anall. Zimmermann. 1840, p. 270 *ἐγκατα χαλκῷ* coniecit. — 317 *παλμῷ* em K I 651; *ποτμῷ* v. — 357 *μετήγαγε* v. — 358 *μαχητὴν* edd. M. — 368 δ' ὕδατόεντι G lectore non monito et asteriscis tamen positis, quod corrigit praef. XIV. — 373 *ὄχθῃ* sive *ὄχθαις*? — 378 δ'] *τ'* edd. M. — *ἔτι ψάοντα* G em, sed non recepit, *ἐπιψάοντα* v. — 379 „Vix quispiam adeo hospes in Homero reperietur, ut non videat alludi ad nobilissimum locum Iliad. φ. 34—135.“ G. — 381 *κεράτῃ* edd. M. — 382 *ἀστεροπαῖον* v. „Scribe *Ἀστεροπαῖον*, maiore ab initio litera. Nimirum ut ante v. 379 alludit rursus ad Il. φ. 140—204. Iam vere elegans est: *οὐχ ἔνα Λυκάονα, καὶ πολλὸν Ἀστεροπαῖον.*“ G praef. l. c. — *νεκρός* fM. — 384 *ἐγὼ* fM. — *δαίξων* fM. — 388 *ὠλονοῖσι* edd. M. — 392 *ἄκρον ὕδωρ* edd. M. — 397 *μιαίνεις* v.

LIBER XXIII.

1 *καππῶον* v, *πατῶον* M; *πατρῶον* Ma ex em G. — 2 *αἱματόεσα* edd. M. — 5 *φόνῳ* G. — *στίζοντες* edd. M, *στεινοντες* em Rh, *στελβοντες* conl Scal. — 8 *ποταμοῖο χεῦμα* fM. — 21 *νηχομένους* edd. M. Em Rh. — 22 *ἰξού* edd. M. Em Rh. — 23 *χύματα* fM, *χεῦματα* c. — 24 *δνομένων* iunctum sqq. edd. M, *δνομένῳ* G. Em K I 651. — 28 *ἐριδρόμον* edd. M. — 29 *ἐλλύοντι* edd., *ἰλύοντι* etiam M, quod erunt qui lugeant. — 35 *αἰνὰ* δὲ edd. M. — 38—40 Transpositio necessaria fuit: vulgato ordine de uno, ὅς *φνγεῖν οὐχ εὔρε*, tria inutiliter praedicabantur, dum alter, qui *ἴστατο*, breviter absoluebatur. Restituimus parallelismum. — 41 δ' *ἀλλομένης* οὐδὲ fM, δ' *ἀλλομένης* οὐ c. Nunc demum, quid sibi velit *κνήμης βαλλομένης*, intelligitur. — 42 *ἀνίην* pro *ἐνύῳ* Ma: „cet Indien blessé ne se bat plus, mais il souffre.“ Pugnāt sane cum fluctibus! — 44 *χέρας*] *πόδας* v, quod hic quidem absonum. — 46 *οὔλον* f, *οὔλον* M. — 48 *ἐρείσας* v. — 51 *ἀνδροφόνον* Ma, idemque commendat Koch. 178; *ἀνδροφόνου* v. — 55 *κισσῷ* propter epitheton *πολυπλέκτω* Ma. Sed ὀξεί *θύρσῳ* melius quadrat. — 57 *φλογερῷ* G em, sed non recepit; *φθονερῷ* v, quod cum ex 8, 285 *φθονερῷ* δὲ *χόλῳ* *κυμαίνετο δαίμων* firmari non posse recte vidisset Rigler. melett. II, 6 mirum est quod tamen defendit dicens „hanc iram sane ab odio et invidia profectam esse!“ — 59 *Ἰνδὸν*

Ὁρόντης v, Ἰνδὸς Ὁρόντην em K l. c.; Ἰνδὸν Ὁρόντην Ma. — 66 ἀνάξιος Ma. — 76 ἀναινομένων δὲ ζεέθρων edd. M. — 88 κατεπρήνιξε v. — 94 „Ῥήνος” Ἰβηρ recurrit infra XLIII. 410. et sanus est. G. — 95 διακρίνω v? — 100 σύρων em G, sed non recepit; σείων v, χείων Ma. — 105 „Debebat, puto, καὶ ῥόος ἦν εὖοπλος. cf. ss.” G. Recepit Ma, falso. Indicatur *armatos* fluvium *transnasse*. Alterum dixisset καὶ ῥόος ἦν πολύοπλος. — 108 ἐφαμένη fM, ἐφαιρομένη c, ἐφαράμεναι e coni Rh G, qui etiam ἐφελκόμεναι proposuit receptum a Ma. — 110 νηχομένου τελαμώνος c male, cpm 108 non recte esset emendatus. — 111 βαρυνόμενοι f, βαρυνόμενον cM, βαρυνόμενος G. — 114 εἰ μὴ suspectum. Exspectes εἰσόχε. — 116 θεουδέα non satis quadrare videtur. Num τεθηπότεα? — Ma inutiles miroque molimine ἔλειπεν ἤς τηθήτορα νίκησς scripsit et hunc versum antecedenti praemisit. — 120 ἥσπασεν edd. M, ἔσπασεν G, quod non videbatur sufficere. — 121 αἰματώσαν v; cfr. 217. — „Post hunc versum oratio nimis videtur abrupta: an desunt quaedam?” G. Fortasse, quamquam certa indicia et ipsa desunt. — 125 ἡγεμόνευε] ἡνιόχευε edd. M. — 131 ἐνδαπίων v. — 132 δεσμῶ v, quod hic quidem non quadrat. Sed fort. etiam νέφ scripsit, quamquam defendi potest νόθφ. — 133 et 134 „inverso ordine vulgo leguntur.” G. Quod hic ad marginem notare oblitus sum. — 133 ἄρματι edd., ἄμματι M. — 134 ἦ] Sic em G; καὶ v. — 137 βυθίους bene Ma, βρυχίους v. — πέμπων suspectum: neque enim hastam emittit in aquam, sed quasi remum agit. Num πάλλων vel σεῖον? — 139 ἦ] καὶ v. At tertia est ratio, qua quis νόθφ δεσμῶ (132) navigat. — πλωτῆρ volebat anon. Villos. 20, sine necessitate. — 146 ἀνέκοπτε v; ἀνέκυπτε coni Scalig. Sed nostrum est vere Nonnicum. — 152 διασχίξων, ut 169? Quamquam hic cum contemptu dicitur. — 155 περ ἑόντι edd. M, παρεόντι G. — δαμναμένη δὲ edd. M. Em Scalig. — 157 ἄλλος] Ἄργος ex 14, 86 Ma. Sed intolerabile asyndeton. — 160 γαλήνη] Ita em K I 652; θαλάσση v. — 162 „Cum sic intelligi non possit, quem ex multis fratrem Hydaspes alloquatur, probabile est, plura ante hunc v. excidissee.” G. Sine dubio poëta ad ea respexit, quae iam supra 117—121 de Iunone Hydaspis sollicitatrice dixit. Quae Ma deliravit, scilicet ne lacunam agnosceret, tacere praestat. — 166 οἶδμα σεῖο f, οἶδμα σεῖο M, οἶδμα δὲ σεῖο c. — 169 Quae iam sequitur versuum

transpositio, facile omnibus probetur. Primum iungenda erant cum 165—169 quae fratri *fluvio* dicit Hydaspes — 180 sq. cum epanaphora sua e 168 repetita, 183—195, quibus ignominia depingitur fluviorum, qui quae cives numquam in iis ausi sunt, ab hostibus perpetiuntur, 179 et 182, quibus suam voluntatem declarat fluvius —, deinde addenda, quibus etiam *Aeoli* auxilium implorat 170—178. Quaedam praeivit Ma, cuius ex conaminibus bona tantum affero. Ita in textu ordinavit: 183—191 εἰπὲ — ἐλεφάντων. 170—178 Αἰόλε — ἐλατήρων. 182 ὑγροπόρους — Διονύσου; 179 οὐ — ἐάσω, 181 ἀτραπὸν ἡμιόνοισι καὶ ἀβρέκτοισιν ὁδίταις. In nota eius res turbata est. — 180 Prorsus delet Ma, utpote eundem atque 168! — ὅταν v. — 181 Lacunam esse iam suspicatus est F, quamquam ἡνιοχοῦσι σὺν ἀβρέκτοισιν coniecit, quod receptum in c; ἡμιόνοισι Ma, sed vid. 174. G lacunae signa post, non ante 181 posuit. Fortasse tamen recte Ma cum 179 arctissime iunxit. — 186 μαχήμεναι edd. M, μιγήμεναι em Rh; an potius μετέμμεναι? — 191 ὑπιπόλων Ma ex Oppian. Cyn. 3, 111. — 179 πότμον edd. M. — 174 ἀβρὸν Ma, ὑγρὸν v. — 192 ὄρετο em G, sed non recepit; ἄλτο v. — 195 κελάρυξε μάρων fM, κελάρυξε βαλὼν c; em Scalig. — 199 ἀπεσεύσατο v hic quoque, ἀπελύετο Ma. — 205 ὄγκος v, ἔγκος M. „Fort. ὀλκός ἐρ. ut v. 209.“ G. — 213 ἀπειλητήρι v, quod ineptum. — 219 τέμνων] φαίνων v. — 221 Σιμόντος praeclare G, Διόνυσος edd. M. — εἵρεμεν edd. M. — 223 Ἀχιλλῆος etiam em Spitzn. v. Gr. her. 105; Διονύσου edd. M hic quoque! — 233 In M ad marg. adscript. ead. m. γρ. Θήλινον. Non praefero. — 237 ἔλλαχον edd., ἔλλαχεν M; ἦ λάχεν etiam em Wern. ad Tryph. p. 414. — 238 Ἡέλιον edd.; Ἡελίον, quod em praeter G Wern. l. c., etiam M. — 246 ἄντυγι] ἱξύι v, ἱτυῖ coni Scalig. — κόσμον G antecedentis vocis corruptela deceptus. — 249 ἐρίδμαινε edd. M. Cfr. Spitzner. v. Gr. her. 104. — 250 ἐπιφείδω? — μή σε Ma, μηδὲ v. — 256 βαλὼν edd. M. — 260 αἰθόμεναι] καιόμενον v. Cfr. 262. — 263 θρυα f, θρυᾶ M. — 266 εὐόδμων Ma, εὐόδοις v. — 270 „ὑγρὸν ἀναπτομένην videtur Nonni acumen esse.“ G. Est sine dubio. — 272 δὲ] τὲ (sic!) fM. — 279 ἀπέδιλον] ἀνηέδελον (sic!) fM, ἀρίδηλον c. Em Cant. — 292 ἀδρήσειε edd. M. — 295 κόρυμβα em G, sed non recepit; κάρηνα v. — 301 ὑπιπόροις f, ὑπιπόρους etiam M. — 305 πᾶ-

ιν edd. M, quod male defendit Koch. 190. — 306 δ' ἀβροτέροις edd., δ' ἀβροτέροισι M. — 319 Ἐδάσπην em C, Ὀρόντην edd. M.

www.LIBER.XXIV.cn

6 περισθενέος edd. M. — 11 ἡμετέρη edd. M. — 13 περι-
τρεπές fM. — 17 ὄμμα edd., ὄμμα M; „οἶμα volebat Wakef. Del.
frag. I. p. 326. s. Nostrum dedit Scalig.“ G. — 18—20 Hos
versus, qui apprime hic quadrant — alteram enim continent
ausam irae, quae Hydaspem contra Bacchum armavit —, Ma
male post 30—ῥῥωρ reiecit. — 19 σύρων edd. M. — 23 ἄξιο Ma.
— 25 δρομόν edd., δόμον etiam M. — 31 καλάμω f, καλάμαις c
corrigente Falk. Sed καλάμας eum voluisse puto.“ G. Et hoc
sum coni Wern. ad Tryph. p. 486 et καλάμαρ M. Sed καλάμους
statum. — 32 ἥσιν ἀεξιμένῃσιν edd. M. — 33 δὲ θέντες edd.;
εθέντες, quod em Rh, etiam M; τεθέντες coni F. — 34 εὐϋ-
ρον v, εὐεδρον Ma. — 35 Μυγδόνες Ma ex em G, γελτονες v.
— 38 φθεγγόμενον G e coni Hermanni, quod hic quidem displi-
et; φθεγγόμενον (sic!) M. — κτύπον coni G, frustra. — 43
ῥώνμον edd., ἐπώνημον M; ἐπώνυμος G, sine sensu. — ἄλλο-
νῃ v, quod ipsum sensu caret. — 49 ἀειδομένον Διονύσου
iamquam iam habuimus ut 1, 12, nescio tamen an h. l. dederit
ἑξόμενος Διονύσου. — 50 ἡμετέρον edd. M. — 52 χρυσόεντος
a! — 57 ταρήννε f, τρήννε M. — 66 et 67 Hos versus sedem
utare iussit Ma. — 69 περιμήκετον v. — 71 ξέσθρα edd. M. Corr
i apud Herm. Orph. p. 752. — 73 ἐσσυμένος edd. M, ἐσύμενος g,
συμένως em G. — 75 ἄλλος] ἄλλοι edd. M. — 79 ἡεροφοίτην Ma
em G, ἡεροφοίτης v. — 88 Οὐρανίη δ' iam F em; ξιητῆς (sic!)
d., οὐριήτης M. — 89 ἡερίω v, ἡερίους Ma et Koch. l. c., ἡε-
ας emendaveram dudum in Tryphiodoreis p. 353. — 95 εὐρν-
νῃ] ἀκτενῇ (sic!) M. — 103 βυθίλοιο edd. M. — 105 ἐπιστάμεθα
ἐπιστάμαι M. — 106 πορήσατο f, πωρήσατο M, ἐπορήσατο c. —
2 Σάτυροι — εἶχον Ma ex em G, Σατύρων — εἶχεν v. — ὁμό-
ολος edd. M. — 114 ἀλιτρεφέων c m ex em F, ἀλιτρεχέων f g.
115 ἀθήνης edd. M. — 119 θοός edd. M. — ἐπὶ edd. M, ἐπελ
iam F. — 120 δι' οὐρεος edd. M. — 122 Post hunc v. Ma 22,
— 42 καὶ — παλμῶ posuit. — 123 δ'] τ' v. — 124 ἐδόκευον?
125 Lacunam indicavi K II 16. Ma πῆξαντες κλισίας ἐς ξρημα
σύσκιον ὕλης scripsit et post hunc v. 139—142 καὶ — δίστων

g*

www.LIBER.XXIV.cn

posuit, nescio qua de causa. Sed ἐρημάδα in ἡρέμα latere videtur. — 127 δὲ] τε v. — 128 φιλοπτόρθω Διονύσω edd. M. — 134 δ'] τ' v. — 136 ἄρματι edd. M. — 137 ῥαχίης] οὐρῆς Ma: „Elle saisit la queue des éléphants pour grimper sur leur dos!“ — 138 ῥαχίης] θωρῆς fM; F etiam θωῶν coni. — 140 δὲ] καὶ c errore. — εἶπεν f, εἶχεν etiam M.

— 142 ἐσύριζεν edd., ἐρίξεν M. — 148 ἴομεν edd. M; „ἦομεν Hermannus ex Odyss. κ. 251.“ G. — ἐρίπνην] ἐννώ edd. M. — 152 αὖτος fM. — 153 τυπτομένων edd., τυπτομένης (sed ης in ras. script.) etiam M. — 154 καταχαῖς edd. M. — 157 τρομέοντας em Hermann., τρομόεντας v. — 158 τινάσσειν edd. M. — 160 κισσῶ propter θύρσα 158 Ma. — 169 ἔλκεις f g m M, sed ἔλκοις c ex em F. — 176 ἐνθα σὺν f, ἐνθα σὺν M, ἐνθα καὶ ἐνθα σὺν suppl iam F. — 186 ἐπιγήραος f, ἐπὶ γήραος etiam M. — 191 ἡδὲ edd., ἡ δὲ etiam M. — 199 ὑδρυλὴ f, ὑδρηλὴ cM. — 200 κατιοῦσα v, κοτέουσα praeclare Ma: „l'Indienne ne peut descendre vers le fleuve occupé par les troupes de Bacchus.“ — 204 αἰρίεις edd. M. — 218 γόνος f, γόος etiam M. — 221 δαμάλις στειχηδὸν edd., δαμάλαις στειχηδὸν M. — 222 δ'] τ' v. — 225 Σειληνὸς Σάτυρός τε G propter v. seq., contra stylum epicum. — 226 ἔψανσε τραπέξης v, ἔψανσεν ἐδωδῆς propter 224 Ma; ψάψαντο τραπέξης coni F, debebat ἦψαν-

το. — 233 ἀληθέα suspectum. — 234 κεραυνοὺς f, καρᾶν⁴ (sic!) M; ὑποκλέπτοντα κεραυνοὺς c e coni F. — 237 τε edd. M. — 240 τερπὸν f, τερπνὸν etiam M. — ἀθήνης edd. M. „Sunt Athenae loquaces.“ G. — 241 ἴστο πόνο? — 246 οἶα δὲ edd. M. — 252 ἀτραπιτοῦ σέο fM, ἀτραπιτοῦ ἔο c; em Scalig. — τέρετο c e coni F, male. — 256 ἀγέραςτος? — 258 στήμονας fM. — 259 διχθαδίοιο πόνον edd. M. — 261 οὐ] καὶ edd. M. — 264 καινὴ fM. — ἀνάσση f, ἀνάσση M; ἀνάγκη coni Scalig. — 265 γάμων] γέρων v: cfr. 267; γάμων pendet ab ἀλάλητο: cfr. 320. — 267 γάμων δεδοκημένος v, καμῶν δεδονημένος coni Scalig.; cfr. 265. — 272 ἱμασσομένης suspectum. — 275 εἶχεν ἔρωτι edd. M. — 285 ἀπαλὴ M, ἀταλὴ coni Rh. Nihil muto. — 294 ἀπειρομόθον v, quod hic quidem non convenit. Cfr. 276. — 300 πολύχροον Ma. — 302 χιτῶνας egregie em F; φονῆας fM. — 314—316, qui versus certo certius ad Venerem, non ad Amorem referendi sunt, rectissime statim hic post 308 posuit Ma. — 311 καλέσσω] τελέσσω edd. M.

— 313 „*Πiad. ψ. 762.*“ G. — 315 *βίαια* Ma. — 319 δ] τ' edd. M. — 326 *αὐλακα* Ma ex em G; *ἀντιγα* v, quod non debebat Rigler. melett. V, 19 ex S, 84 defendere; cfr. 269; *ἀντιγα* M. — 334 *ἐπεσμα-
ραγήσαντο* fM. — 335 *πολλοὶ* ἄλλοι v. Consulto λαοὶ non recepi,
quod alias pro ἄλλοι scribendum est. — 338 *ἔπνον*] *Ἰνδὸν* v, *πε-
ζὸν* Ma. — *ἔτευξε* edd. M. — 339 *πεζὸν*] *πέξαν* v, *γαῖαν* Ma. —
341 *ἡλιβάτη* *ἐλέφαντες* fM. — 346 *μελαινώων* fM.

ARGUMENTORUM titulum ex M recepi.

XXV, 1. *κατὰ πέμπτον* v, *καταπέμπτον* M. In his argu-
mentis continuos spondeos non reformido.

XXIX, 2. *ἐπειγομένης* v.

XXX, 2. *Ἄνδι*] *ἀμφὶ* δὲ edd. M.

XXXVI, 2. *εἶδ* *εἶβων* (sic!) M.

XXXVIII, 1. *θαλῶ*] *λαῶ* edd. M.

XXXIX, 1. *λεύσσεις*] *λύσσης* edd. M; „e λς“ G.

XL, 2. *πῶς* M, *πάρ* v.

LIBER XXV.

3 *ἑώρα* f, idemque M in textu, sed a m. secunda ad marg.
adscript. *ἑώρον*. — 5 *κλάουσα* f, idemque M in textu, sed a m.
secunda ad marg. adscript. *κλάουσι*. — 9 *ἐβδομάτην* em G, sed
non recepit; *ἐβδομάτης* v. — 10 *ἐμῆς* v. — 13 *ἐκτοθι*] *ὕφῳ*
v. Cfr. 15, 260—262. — 20 *ἀειδομένης* — *Θήβης* edd. M. — 21
In M ad marg. a prima m. adscript. *δώριος ἔδρακεν*. — 22 *ἀν-
δρῶν* Ma propter 24. — 26 *ἀνδρῶν*] *Ἰνδῶν* edd. M, *Ἀργούς* Ma!
— 35 *ὅττι βαθυνομένης* edd. M „sine sensu“ G, qui *εὔτε βαθυ-
νομένης* scripsit: „eadem structura verborum est, vv. 150. 154.
156.“ Sed haec diversissima sunt. Nostrum firmatur 29, 37. —
36 „Recurrit h. v. XXXI, 16.“ G. — 37 *πεφυλαγμένον* fM. — 40
πηγὰς edd., idemque M in textu, sed a m. secunda infra scriptum
πυγὰς. Animi causa notae Falkenburgianae initium adscribo:
„*πηγὰς ὠδίνουσα* etc. ita legi in quatuor exemplaribus, testis est
Vtenhouius noster, qui tamen *πηγὰς* in *πυγὰς* mutandum censet,

ut ad dolores referri possit, qui in illa corporis parte vehementer, ut audio, parturientes solent affligere.“ Ipse tamen F Πήγασον, quamquam dubitantes, commendavit. „Res est apertissima. cf. XXXI. 19. 23.“ G. — ἀνθερεῶνα] αὐχένα νύμφης v, quod propter 42 ferri nequit; cfr. 31, 19. — 42 αὐλακος pro αὐχένος Ma. — 43 νίκης] νύμφης edd. M. — 47 „Malis f. ἐτι τρύζοντα.“ G; ὑποτρύζοντα coni Wern. ad Tryph. p. 286. Utroque facile carebimus: ἀποτρύζειν ut ἀποπνεῖν significat animam efflare. — Sequentia sana esse non sponderim. — 60 δαλῶ]

δανῆς f. πο τεφώσατο δαλύν^ς (sic!) M. — 70 Γαίη] θαίη f, θιή M. — „Ne ἐπὶ in ὑπὸ mutes, cf. v. 72. ἐν πελ.“ G. — 71 ἀκάρηνος v, quod hic quidem non quadrat, ut 28, 54. Sed vid. 29, 223. 40, 94. 48, 922. 933. — 75 αἰχμάζοντες fM. — 79 ὕγρον edd. M, ὕγρος G: „An dedit Ἰνδὸς Τῆάσπη, ut in multis aliis locis.“ — 80 Post hunc certe unum versum excidisse comparatis 33. 82. facile patet. Tale quid dederat:

τί πλέον, εἰ περφόροισιν ἐν ἡερ. ταρσὶν ἐλίσσων
— 85 βριαροῦ edd. M. Em Rh. — 86 ὕγροφόρητος] ἡερόφοιτος v, sine sensu. — 95 λεπταλέων — κορυμβων G e coni Rh, quod falsum, nisi statuas post hunc versum lacunam esse. — 101 Περσῆα] περαιῖα c. Em Rh et Canter. — 103 μήρης edd. M. — 105 Ἰναχος] βάνχος f, βάνχος δ' c, νάχος M. Em F. — 106 χλοεῖω] φονίω v. — 109 ἄντα edd. M „neglecta vi oppositionis.“ G. — 115 γονίμης Ma, γαμίης v. — 122 ἔχουσα Ma ex em G, ἔχοντα v. — 133 „καὶ οὐ πτ. i. e. neque tu advolas in auxilium. cf. 141.“ G. — 134 βιάζεται suspectum, quamquam non ignoro 31, 137. — 138 ἀνδρομέδον fM. — 148 ἦνυσ] ὤπασε edd. M, ὤπλισε G. Cfr. 65. 196. 37, 340. — 159 μαχητὴ f, μαχητῇ M. — 163 ἔνα em G, sed non recepit, ἐνὶ fM, ἐνὶ v. — 166 καὶ ἐνίκησε f, καὶ νίκησε M. Em F. — 168 μόθον] μένος Ma propter 170 nimis sollicitus. Et consulto, opinor, Πόθος — μόθον iunxit. — 170 κάλλει νικήσασα μόθον βέλος G. Eandem interpunctionem etiam edd. tuentur. — 172 „Malis rori. οὐ Πόθος ἱμ.“ G. Et cfr. 154. Sed iam aderat Πόθος 168. — 173 „Verba πολυσπ. πολέμων pendent a νίκης et ἐτερότροπος Ἰνδός est Deriades a Niso discrepans. Aliter haec parum apta. Versu seq. si ἔχων sanum, neque deest aliquid, verba ἀλλὰ — καλιν-

αυξέος respiciunt v. 169. οὐ Παφίηκε κόρσσο. Sed fortasse legendum πολυσπ. πολίων, clara oppositione inter urbes multas a Baccho captas, unam a Minoe expugnatam. G. Postremum probabile, certum vero excidisse quaedam; cetera falsa sunt. Sed in loco lacunoso a mutationibus abstinui. — 175 Quae post hunc versum sequuntur, mire disiecit Ma hoc modo:

196—212 τί πλέον — νίκης.

176—191 οἶδα — λεόντων.

213—222 οὐ Νεμέην — μηροῦ.

194 et 195 οἶδα — λεόντων.

192 et 193 πορδαίων — Διονύσου.

Inde a 223 vulgatum ordinem retinuit. In his nihil sanum, nisi quod ad redarguendum Herculis aprum 194 post sues et leones 195 etiam pantheras atque ursas 192 et 193 intulit. — 180 Fort. οὐκ ἄγαμαι, ν α ἰ, τοῦτο. — 176 λοξός fM. — 183 ἀκαμπέα edd. M. — 189 χαληνῶ edd., χαλινούς M, unde cave χαλινοῖς conicias. — 194 καὶ om fM, suppl F et Rh. — 192 δὲ] τε edd. M. — 197 ῥύσατο? Cfr. 213 sq. — Λέρνη edd. M. — 198 αὐτοτέλεστα suspectum. — 211 sq., qui infra Bacchicorum facinorum narrationem Herculeo labori oppositam turbant, hic interponi debebant, ut illud δύο φῶτας ἐριδμαίνοντας ἐχίδνῃ 204 non solum illustraretur, sed etiam Iolai in maiorem laudem sumeretur, quo fortius deinde inferretur θυρσοφόρος δὲ μοῦνος etc. — 205 ἀμφοτέροις ἐμερίζετο edd. M. Em etiam Wern. ad Tryph. p. 373. — 207 ἐπέχραε fM. — 213 πηγῇ] Νεμέην v; sed hic quidem tantum de Lernaea hydra, non de Nemeaeo leone sermo, qui 176—191 satis superque reiectus est. — 214 πολυσφαράγων ἀπὸ λαιμῶν fort. cum sequentibus iungendum. — 217 κύρηκα f, κήρηκα etiam M. — 218 et 219 om edd. M, dedit F in curis secundis apud Cun. p. 208 hac nota addita: „haec hiulca et defecta explentur in Oporini codice, adiectis duobus versibus, hoc modo.“ — 220 Apud G perperam λεχῶια ad sequentia trahitur. — 221 δρακοντοφόρων Ma, δρακοντοκόμων v. — 223 οὐ κελαθήσω] ὅτι καλέσω edd. M, οὐ τι καλέσω G, οὐ δὲ καλέσω Ma. — 224 φορῆα? Sed poterat rem exaggerare propter νεβροφόνω 225. — 233 sq. Versuum ordinem e C et Rh sententia mutavit G, sed locum persanavit Ma 233 πολλάνις, εἰ pro vulgato πολλάνις οἱ scribens et 234 δ', quod v post θηγαλέην legitur, de-

lens. Sed fortasse insuper *θηγαλέης* — *κεραίης* emendandum. — 241 *χορείης* edd., *καρήνοις* M, ex 239. — 248 *κάπρος* edd. M; „at *σῦς* iam erat v. 246, igitur Falk. in curis secundis *καρπός* voluit; at ineptum *ὀπώρη ἢ καρπός*. Scripsi *κόπρος* de Angiae stabulo; sic duodecim Herculis labores adsunt, inde a v. 176. ss. brevius uberiusve descripti.“ G. — 250 *μίτρην* fM. — 251 *νίκη]* *μίτρην* edd. M; „e v. praeced.“ G. — 254 *λήκοις* edd. M. — 260 *λιγαίων* Ma, *λιγαίνει* fM, *λιγαίνειν* c g. — 261 *ἡμετέρης* edd. M. Em F. — 262 *μή* Ma ex em G: „Pro *ὅτι* exspectares *μή*; ferri tamen poterit.“ Ferri quidem, sed alterum multo significantius. — 264 *εἰς μόθον?* — Ma *ἀνδρῶν* pro *Ἰνδῶν*. — 272 *ἀστός* paululum suspectum. An *ἐντὸς* vel *ἐγγύς*? — 282 *ὀφρύος]* *καὶ πυρός* edd. M, *καὶ πάρος* G. Mira est huius loci cum luculento Heliodori cuiusdam fragmento similitudo, quod servatum a Stobaeo flor. C, 6. pluribus illustravit Meinekius anall. Alex. p. 382—385, certius nunc in praef. Stobaei p. XLI. medico poëtae, qui *λατρικὰ* (non *Ἰταλικὰ*) *θαύματα* scripserit, adsignavit, varie corruptum egregie restituit. Unum remansit vitium v. 15 *ἄφαρ δ' ἀπὸ πᾶσα τελέσθη θυμοδακῆς ὀδύνη*, pro quo *κεδάσθη* poëta scripserat. — 283 *ξέλην* Ma. — *ἐρριψεν* Ma. — 284 *κολητηῆσιν* edd. M. — 288 *γηραλέοισι* edd., *γηραλέησι* etiam M. — „Sequens *νεφεληδόν* mirum quidem, Nonnicum tamen putandum.“ G. Eodem modo infra legitur 41, 72, cum solito more positum sit 39, 15. Alioquin de *κυλληδόν* cogitare possis. — 298 *λιγυροῖς* v; „pro *λιγυροῖς* malim *γλυκεροῖς*, quia non de sono, sed de odoris dulcedine quaeritur.“ G. Egregie Ma ex e 268 *λιαροῖς*. — 300 *δ'] τ'* edd. M. — 304 „Post hunc versum leguntur vulgo versus 307. 308. Transposuit locum Heins. ap. Cun. ita: 307. 305. 306. 308. *ἐὰ κύκλα* et *μετρήσαντα* scribens.“ G. Eum secutus est Ma, sed servatis vulgatis lectionibus. — 315 *ὄγκον* male G. Cfr. 21, 254. — 318 „Potuisset oppositionem clarius exprimere, si *ἄρσεν* — *δέμας* dedisset; redit tamen *θερμόν* eodem; cf. XIV. 103.“ G. — 326 *ἔγγον* *ἐρείης* f, *ἔγγονε* *φείης* etiam M, *ἔκγονε* *φείης* c, quod fortasse verum. — 331 *ἔσμηξα* Ma, de quo coll. 378 sq. iam G cogitaverat; *ἔσμηξε* v. — 341 Num *στάχυν*, ut 350? Quamquam illud 367 redit. — 347 *βρονταίοις* fM. — 352 cum 355 sq. arctissime iungendus erat: caelesti clupeco tectus totius exercitus hostilis tela, ut Rheae auxilio fretus Martis at-

que Iunonis iram (353 sq.) securus negligere potest. — 353 τρο-
 μέις em Rh, τρομέεις v. — 355 πέμπεν Ma, πάλλων v. — 359
 σενέτην fM. — 360 φορέοντα edd. M. — 361 θαρσελής edd. M.
 Corr Rh.: — 369 λυσιπρόνοις edd. M. — 374 καί] κατ' edd. M. —
 377 ὀβριμόπεδος fM. — 378 λεπάδνω edd., λεπάδνω M. Corr
 Rh. — 379 φάτνης δ'] φατνή ταις f, φάτνης τ' cM. — 380 μι-
 τρώην edd., μητρώην etiam M. — 388 ἔτευξε v, quod propter re-
 petitionem 390 mutandum erat. — γαίην edd. M. — 392 ποίκι-
 λεν, ut G, etiam M. Tamen dubitavi. — ἐπ' v. — 394 δέ τε
 edd. M. Vid. Σ 485. — 396 πόρε Ma, verbum desiderans. At
 adest κύλωσε 393. — 397 ῥυθμόν edd. M. Em F et Scalig. —
 402 ποίκιλλεν hic quidem etiam M; κοίκελεν G. — 404 οὐρανίων
 edd. M. — 407 ὑπερσπείρηδόν edd. M. Em F. — 408 „εἰς κε-
 φαλήν δ' editt. quod tum demum recte se habet, si aut perit ver-
 sus seq. aut in seq. versu, quem habemus, verbum latet, ut:
 ἀστράπτει φολλίδ. vel simile quid.“ G. — 417 παρὰ πατρίδι edd.
 M. — 422 Frustra F ἰοῦσαν coni, frustra G vulgatae integritatem
 „noto Graecismo“ defendit. Defectum esse patet. — 423 κωφός
 edd. M. — 425 νευρῇ] πέτρῃ edd. M; „at lapis erat verissimus;
 fictitium id, quod in lapide expressum.“ G. — 426 ἄγχι μολεῖν?
 — ἔσπευδεν ὄπ. ἐὼν οὕτως ἐρίσας fM; certe ἐρείσας c. — 427 τέρ-
 ψης Ma ex em G, τέρψη v. — 434 ἐτέτυκτο] ἤϊκτο v, quod Koch.
 178 ut ab αἰτσω formatum defendit! Quanto sanius illo G: „Si
 ἤϊκτο sanum est, legendum ταρβαλέω: trepidanti similis erat, cum
 volaret, Iupiter. Sed videtur potius dedisse ταρβαλέος δ' ἤσκη-
 το, ut v. 442. id ipsum est, et κεχάρακτο v. 552.“ — 436 πεφι-
 δημένος v. — 437 βυθίοις? — 440 ἐρόειν edd., ἐρόεις etiam M.
 — 447 παρεξομένη edd. M; corr F. — Θεάινη edd. M, Θεάινα
 G; sed Θεάινη iam F. — 452 „Triplicem reperio huius nominis
 scripturam, μορή, μερόη, μορύν.“ F. Hic quidem μορήν edd.
 M; 481 μερόης fM, μερόη c; sed 538 μορύν edd., μορήν M. Hoc
 igitur cum G retinui. — 454 τύλος edd., τιλος M. — λαίμῳ]
 πότμω v. — 460 ἀκάνθην] ὀμύχλην edd. M, ἱμάσθλην G. Cfr.
 514. — 466 οὐρανίαις edd. M. — 467 sq. recte sedem mutare
 iussit Ma. — 467 τέκτονα] γέιτονα v. Sed fort. ex 469 μάρτυρα
 huc transferendum erat. Nam μάρτυρι πότμω sane suspectum. —
 471 ἢ τότε? — δασίη edd. M. Em F. „Sed suspecta est brevitās,
 qua haec Naias draconem retinuisse dicitur, ut mox domaretur.

Fortasse *δαείη* sanum; sed desunt plura.“ G. Non puto. — 473 ἀλλ’ οὐδ’ v, quod sensu caret, nisi cum Ma v. sq. scribas *μόνα θήρας!* — 474 καὶ οὐ edd. M. ὄγε G. — 479 *πεφορημένος* f, *πεφορημένον* etiam M. — 482 γ’ edd., δ’ etiam M. — 489 δέ οἱ falsum esse demonstrat Lehrs. Q. E. 264 sq., sed quod id. ibid. coniecit δ’ *Ἔρις*, hic quidem repetitio non placet. Nec satis probabilis est Rigleri coniectura melett. IV, 17 ἔσκε δὲ *τικτομένη* μὲν *Ἔρις* τροφός, nec mihi quidquam melius succurrit. — 491 *βεβαρμένος* edd. M. Corr Rh. — 502 *τέχνη* *σιγῇ* v; „de *sibilo* serpentis, quasi *σιγῇ*.“ G. Hoc vix defendas ex 22, 88 sq. *σειρή* Ma. — 505 *διδύμω* v. — 509 ὠμὰ ὄμματα fM, *λοξὰ* c e conī F, qui etiam *ὄμματα* πῦρ *πνέοντα* tentavit. — 513 *βελέων* edd. M. Em F. — 518 *περικυκλάδους* f, *περὶ κυκλάδους* M. — 529 Num ἦρμωσε, ut 539? — 530 * Hunc versum vulgo omissum e cod. Pal. sero protulit Ma. G certe lacunam indicaverat. — 532 δ’ ἦδη *τρέμεν* δὲ *διέστιχεν* v. — 533 ὄρμην em G, sed non recepit; *οὐρήν* v. — 534 *καλίνσοον* v (*καλίνσων* M); „nove dictum: an *καλίνσωντον*?“ G. „Non scripsisset hoc modo, si tum praesto fuisset 37, 295 *διχθαδίω μνητῆρι καλμπνοον ἄσθμα τιταίνων*.“ Lehrs. Q. E. 300. — 537 *χηλῆν* edd., *χειήν* etiam M. — 541 *ἐμπνοον* v. — *κέντρω* *νεκρῷ* v. — 545 *σθέναρ* f, *θέναρ* etiam M. — 548 ὄρθιον edd. M. — 550 ἄρμονίη g, errore. — *μορφῆς* edd. M. — 553 *ἀλόχευτον* Ma, *ἀχάρακτον* v. — 555 *Πείη* g, errore. — 556 ὀκρυόεν corr G, sed non recepit; ὀκρυόεν v. — *βροτοειδέα* em G, sed non recepit; *τροχοειδέα* v. Cfr. 33, 155. — 558 ἄλλον suspectum. Num *βαίον* an *τυτθον*?

LIBER XXVI.

3 *ἔσσομένων* edd., *ἔσσομένην* etiam M. — 4 *Ὀρόντην* edd., *Ὀρόντη* M. — 8 ὀλλυμένω edd., ὀλλυμένω M. Corr Rh. — 12 *πύργων* v. — 18 *νήπιον* f, *νήπιον* M. — Post hunc versum 21 ponendus erat, quo indicet Pseud-Orontes, quid sit, quod sibi ulcisci iubeat Deriadem. Animi causa Ma novum ordinem adscribo, quo post 17 sequuntur 21 *σῆθος* —, 18—20 *μηδὲ* — *φονῆς*., 24 *Δηριάδην* —, 22 sq. *ᾄμοι* etc. — 23 *ἀνάσσει* edd. M. — 24 δ’ post *Δηριάδην* add G, male: causa affertur antecedentium exclamationum. — „Legitur hic versus post v. 26. sine nexu.“ G. — 29 *Ξεῖνος* fM. — 32 *μερόπεσσι* vel *θυνητοῖσιν ὁμόλιος*? —

οὐρανίου edd. M. — 33 θυγατέρες edd. M. — 37 μεταλλάξουσα f, μεταλλάξουσα M, μεταλλάσσουσα c; μεταλλάξασα em Rh. — 38 νήσων recte Ma ex em F: νηῶν v; cfr. 222. 247. 39, 25. — 48 πρὸς v; cfr. Strab. XI, p. 517 τὰ Κύρα ἔσχατον ὄν Κύρον πτίσμα ἐπὶ τῇ Ἰαξάρτῃ. — De his nominibus partim corruptis partim obscuris vid. Koehlerum p. 57—64. Somnia Marcellina referre nihil refert. — 50 πέδον] πόλιν Ma. — 52 Γήρειαν, τόθι] γραιάων, οἱ edd. M, Γραιάων, ὧν G; Γρ., ἕνα coni Struv. p. 19. Emendationem vel Marcello (Γηρείων, ὧν scribenti!) praebeuit fragmentum ex Dionysii Bassaricis, quod servavit Steph. Byz. s. Γάτος, adscriptum etiam a Koehlero p. 57, quamquam is ne sic quidem Graecarum insulam dimisit. — 55 οἱ τ' ἐς εἰνεον αἰπὸν edd., οἱ τ' ἐς σίνεον αἰπὸν M, οἱ τε Σεσίνδιον αἰπὸν G e Steph. Byz. Σεσίνδιον πόλις Ἰνδική, ubi Meinek. Σέσινδος scripsit, in Nonni loco corrigens ἄστν. — λινος οργεῖ; — 56 λινοπλέκτοισι v. — 59 versus ante 56 ponendus fuit, ut ἀρραγές ad ἔρμα referri possit. Sensit hoc iam G, quamquam versus loco retento male ἀρραγέ scripsit. — 61 Σαράγγων Ma hic et 30, 312 ex Herod. III, 93. VII, 67. Sed facile duplex forma esse potuit. — 71 Μαιονίου edd. M. — 76 λειμῶν v. — 79 „Fort. αἰλινόδακρος.“ G. Sed occurrit etiam ποικιλόδακρος: 30, 162. 43, 365. — 81 ἦθετε edd., ἦθετε etiam Me — 88 νησαίαν edd. M. — 89 παταλίνης edd., παταλίνης M; „cf. XXVII, 158.“ G. — 90 οἷα G, coniunctione membrorum inusitata. — 91 ἐκορύσσετο suspectum. Num ἄμ' ἐφ-έσπαστο? Koch. 178 comparavit 27, 337. — 93 ψυχῇ an ψυχᾷς? — 96 βροίγγος edd. M; „cf. XXX. 303. 314.“ G. — 97 δόρυκλος em G ex 29, 263, sed non recepit; δάννυλος edd., δάννενυλός (sic!) M. Τάννυλος utroque loco Ma. — 98 ἔστιχε Μοῖδρὺς v. „Spectum nomen Μοῖδρὺς: esset enim alter Morrheus, diversus a filio Didnasi v. 72. ss. Deriadis genero, qui minime ad Οὔατοκοίτας pertinebat. Neque fides habenda est lectioni vulgatae XXX. 188. ubi Τενναρίδης Μοῖδρὺς occurrit. Fortasse legend. ἔστιχεν Ἐργεύς, qui idem videri posset ac Ἐργέτιος, XXX. 304. 309. 314. una cum Phringo, ex Οὔατοκοίταις, ut videtur, commemoratus.“ G. Alioquin cogitari posset de ἔστιχε Θουρέυς. — 101 κούρη f, κούρε (sic!) M. — 103 ἀμέργετο edd. M. Vid. Tryphiodorea 363—367. — 112 πέχαις fM, πέτρα c. — 104 post 113 ponendum esse suasit G ap. Uwarov. 65, ante 113 posuit Ma;

sed olim lectum esse ante 115 docet epithetorum collatio: νεκρὸς ἐχέφων, ἔμπνοος ἀπνεύστοισιν ὁμοίος. — 119 *ἑκσίην* em G, sed praeterea *ἑκσίης* et ap. Uvarov. l. c. *ἑκσίη* coni; *ἑκσίη* v. — βαρύστονος? — 124 Sine causa in suspicionem vocavit G l. c.: χεῖρες ἐλεύθεροι sunt nudae manus, ut 4, 149 *ἐλεύθερον ἄντυγα* μαζῶν dictum, quas manus Eeriae esse quisvis videt. — 129 Versus corruptus; cod. Pal. habere dicitur tantum: οὐ φόβος οὐ μὲν κην, unde Ma dubitanter coni οὐ φόβος, οὐ φόβος οὐ μὲν, καὶ ἦν. — An οὐ φόβος, οὐ φόβος ἐστὶ? — 132 γὰρ δ' οὐ v, quod frustra G defendit posito interrogationis signo: „oculos patris, morte se claudentes, ego filia non claudam?“ — 138 *Ἡερλής*] *ἡερθεῖς* edd. M. „Cum infra XXX. 163. *Ἡερλή* videatur verum mulieris nomen esse, et oppositio, quae sic inter patris, velut sepulti, *Τεκτάρων*, et filiae, sub dio versantis, *Ἡερλής*, cf. v. 136. nomina conspicitur, optime conveniat ludicro Nonni ingenio, eo minus de hac emendatione dubito, quo facilius sic tertius quoque locus XXX. 184. et ipse corruptus, corrigi potest.“ G. — 150 sq. In M ad marg. adscript. *εἰς τῶν δὺν σίλῳ πηρι-σός* (sic!). „Suspiceris, poëtam eum prius scripsisse, mox vero propter minus aptum imperfectum (*ἐτυμβεύοντο*) repudiassse, inventa, quae antecedit, meliore lectione.“ G. Unicum hoc in toto carmine „duplicis recensitionis“ vestigium. — 152 ἀβραάθους f, ἀβρά ἄθους M, Ἀβράθους eg ex F. Sed Ἀβρόθους tacite dedit Koehler. 60. — 156 ὑπέροπλον edd. M. — 159 λωβωτήν fM. — 166 Ζαύρων v, Ζοάρων Ma et Koehler. l. c. — Ἰώρων v, Εάρων em Koehl. ibid., Ἀώρων Ma. — 167 καὶ σπείρων fM. — 170 „Hunc et proximos duo versus affert Berkel. ad Steph. Byz. in *Δαρσανία*, circa nomen urbis deceptum fortasse falsa in Dionysii Bassaricis lectione.“ Huius fragmentum hoc modo emendandum:

ἡ δ' ὅσοι Ἀρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυνάγνιαν,
 ἐνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι
 αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἐφ' ἰστοπόδων τανύουσαι,
 αὐτῆμαρ τ' ἐκάμουντο καὶ ἐξ ἰστών ἐρύσαντο.

— 173 κυβερνητήρι edd. M. Em G ex Tryphiod. 193. Sed habet ipse Nonnus 43, 340. — 174 Κυραῖοι ex Steph. Byz. s. Κύρη πῆσος em Koehler. 61; Κιζζαῖοι v, Κιζζαδῖοι (sic!) Ma. — δεδαῶτες suspectum; vix enim ἄντυγα νηῶν quis commendaverit. — 177

δουρατέω edd., *δουρατέω* M. — 178 *δέρματι* edd. M. — 182 *ἐρεμφοφόροιο* Ma, haud inficete: „ce n'est pas le javelot du soldat, mais la rame du matelot.“ — 183 *Ἀρυσάντειαν* hic quidem edd. M. Sed vid. 192. — 193 *νηχομένοις* edd., *νηχομένης* M, *νηχομέναις* G. Nostrum ex 31, 15 petendum erat. — *ποταμοῖο* edd. M, *πετάλοιο* G. — 195 Apertam lacunam mirum est a nemine dum animadversam esse. Fortasse in alterius versus clausula *ἡθάδι δεσμῶ* positum propter similitudinem cum *ἡδέι δένδρῳ* defectus causa fuit. — 196 *ἀμέρσεται* edd. M. — 198 *δὲ] τε* edd. M. — 201 *ἀείδειν* edd., *ἀείδει* etiam M. — 203 *ξεφυρηόδι* fM, *ξεφυρητίδι* coni Rh. — *σύνθρονος* edd., *σύνθροος* etiam M. Cfr. Spitzn. v. Gr. her. 57. — 207—209 „leguntur vulgo male post versum 214. Ordinem feliciter restituit Cunaeus.“ G. — 210 *ὅπῳ* edd. M. Em etiam Wern. ad Tryphiod. p. 226, not. — 213 *μεμφομένον* edd. M. Em C. — 216 *πυλοῖτον* edd. M. „Sed nomen *Πυλοῖτης* suspectum, quia infra v. 334. rursus alius *Πυλοῖτης* occurrit.“ G. Fortasse *Φιλοῖτης*. — 220 *Ἀστράϊος* hic et 29, 257 Koehler. 62. 64 tacite; *Ἀστράεις* v, qui alius est Indorum dux 14, 305. 310. 318. 17, 98; *ἀστράοις* M. — 222 *νηῶν* v. Em F. Vid. ad 38. — 225 *ἀγλαὸν ὕδωρ* Ma propter *λοξὸς* 227. — 228 *αὐτοκύλιστον* edd. M. — 235 *ἄτ'* om fM, *ἐν* suppl c e coni F. — *ὀπάζων* dubitanter substitui pro eo, quod v post *Ἰνδὸς* legitur *Ἰθάσσης*, aperto pronoque errore. Certe verbum hic desideratur, nisi statuas plura excidisse. — 236 *μελαμψήφιδι* edd. M. — 239 *ἐνδιαί] ναιετάει* v, „suspectum verbum.“ G. *ναματάει* Ma: „je dois cette excellente correction au savoir expérimenté de Mr. Piccolos.“ Dubitare licebit de correctionis praestantia! — 244 *πεδίλοιο] τοκετοῖο* v; „ambigo, utrum praestet *δαπέδοιο*, an *ποταμοῖο*. cf. XXXVIII. 249.“ G, ubi idem vitium; *δαπέδοιο* Ma. — 245 *εἰνεα* edd. M. — 246 *γένος* edd. M. — 250 *Ἄρητος* v; „notandum, huius hominis nomen primam producere; alius est *Ἄρητος* in exercitu Bacchi XXXII. 188. prima correpta.“ G. At 265 *Ἀρρήτος* edd. M, quod sine dubio verum: nomen patris alludit ad mutos filios. — 251 *ἄτὰρ βάρης* edd., *ἄτὰρ βαρὺς* M. „Lacunam statuere, aut corrigere *ἄτὰρ βαρὺς ἀμφικαθ.* minus probabile videbatur.“ G. Dubito de *ἄταρβέος*; infelicius tamen coni Koch. 179 *ἄτὰρ βάρος ἄλλο καθάψας*, quod quid sibi velit, nescio. Fort. *ἄτὰρ βαρὰ δὲ ὁψὲ καθάψας*: cfr. 153. 157.

255. — 267 πεπότητο edd. M. — 270 ἐπ' ἐσσομένων edd., ἐπεσσομένων etiam M; cfr. Wern. ad Tryph. p. 278. — 274 ἀρτικόν μου χθονίοιο edd. M. — 277 λοχείην Ma, γενέθλην v; sed 278 γενέθλης Ma, λοχείης v. — 280 ἐσσομένων edd. M. — 282 κούθων edd. M; „quod cum ἔλεξε non convenit. Imo iussit patrem tacere.“ G. — 286 ἰσηρίθμον em G, sed non recepit; ἰσηρίθμων v. — 299 καταβόσκειται edd. M. — 303 δμητήρι v. — διαστείχων edd. M, διασχίζων ex 241 iam invenerat G, sed abiecit de sanando loco, quem iam apud Uwarov. p. 67 sq. attrectaverat, desperans. Locum disiectis versibus vexatissimum post varios conatus certissime restituisse mihi videor, quod optime sentiet, qui vulgatum ordinem accuratissime in margine adnotatum cum nostra dispositione contulerit. — 308 εἶλε G. In hac descriptione non poterat non repetere ἔχειν. — 310 εὐρυμέτωπον v. — 305+304 Hanc verissimam hemistichiorum compositionem iam praeceperat G ap. Uwarov. p. 67, in ceteris caecutiens. — 306 ἄγει em G ibid.; ἔχων edd. M, ἔχων g. — 311 ἐλισσόμενος edd. M. — 313 ὀλίγη — αὐρη edd., ὀλίγη — αὐρη etiam M. — 315 ἐλάφεια edd. M. Em F. — 317 ταυροκάρηνος v; „si sanum, similitudinem refero ad dentes, velut cornua, prominentes.“ G, qui olim l. c. 69 πανροκάρηνος coniecerat. Ad vulgatam tuendam *Lucam bovem* quis adducat. At quae sequuntur 318 sq. 322. 328. docent, elephantum cum apro eiusque dentibus comparatum esse. — 318 ζήνην fM, ζωνήν c e coni F, „qui non videbat, de dentibus hic sermonem esse, non de proboscide.“ G. Propter hanc ipsam causam sequi debent 322 et 328, qui et ipsi ad dentes pertinent. De proboscide tum sequentibus agitur, quomodo ea prehensum bellatorem tollat (320 sq.) et quasi anguinis spiris implicatum huc illuc agitet (325—327), postremo mortuum solo affligat (323 sq.). — 328 κεχασμένον G, intelligens, opinor, de proboscide. — 321 πεπαρμένον v. Nisi fuit ἡέρταξεν ἐπάλμενον. — 326 παρὰ βλήσιν ὀδόντων fM, παρὰ προβλήσιν ὀδόντων c; προβολῇσιν ὀδόντων G e coni Rh. Omnia contra Nonni usum. — 327 ἀντιτύποις edd. M. — 323 κονίη edd., κονίη M. — 338 ἐνκρήδεμνος v. — Ἐριστοβάρειαν Ma iure suspectum habet: num Ἀριστοβάρειαν? — 339 Δερβίγκων G. Varie scribitur. — 342 χάρις] μ ο ρ φ ῆς? — 343 sqq. Mirum est Koehlerum p. 63 ignorasse huius Aethiopum moris a Ochoerilo (ap. Ioseph. contra Apion. I, p. 200 Bekk.)

ad Iudaeos — si Diis placet — translati auctorem esse Herodotum VII, 70. — 344 κύκλα fM. — 346 ἔμπνοον ἀσκήσαντες ἐς ἄπνοον? — 355 Νηρεῖς Ma. — 358 ἀρχηγόνω f, ἀρχηγόνω M, ἀρχηγόνων altera est F coniectura. — 367 ἀγνιᾶς] ἀήταις edd. M, ἀήταις ad sequentia relatum G e coni Hermanni, ἀγνιᾶς (sic!) Ma. Cfr. 13, 568. — 369 ἐνὶ βάθροις v. — „habet aliquid obscuri: in gradibus et liminibus aedificiorum? Sed sic genitivum saltem consideres. An οὐ δὲ μελάθροις? Sed cfr. 372.“ Ma ἐνὶ τάφροις; possit etiam de ἐνὶ βόθροις cogitari. Sed verum ἐπὶ βάθροις.

LIBER XXVII.

7 ἔλουσάτο edd. M. — 8 πυριστρεφέων edd. M; „cf. XII. 12.“ G. — 13 αἰμαλέω fM. — 18 βολαῖς em „Wakef. Sylv. T. III. p. 72“ et post eum Spitzn. v. Gr. her. 54; βέλος edd. M. — 19 φαινομένας v, ἐγρομένας Ma. — 27 δμητῆρι v. — 33 ὑποδμήτηρα edd. M. — 39 „Fortasse κυναναγία Γάγγην, ut μέλας vocatur v. 4. etsi necessarium non est.“ G. Vid. 42, 495. — 54 sq. hic ponendos fuisse patet, ut et causa ingeratur, ob quam Baocho fuga suadetur (40), et maris memoria in eius convicium prolata (41 sq.) introducatur. — 43 ἄσπετον ὕδωρ? — 44 ἐπαρχιός f, ἐπαρχιός etiam M. — 51 ἔχεις fM. — 61 ἐνόησε fM. — 71 αὐτός v. — 73 τότε edd. M. — 74 ἀστεροπή f, ἀστεροπήν etiam M. — 85 βελέεσιν edd. M. Em C. — 86 αἰχμή fM, αἰχμή v. — 87 πλήξαντες v. — 94 ἀστεροπήν τεύξει edd. M. Em Rh. Operam perdidit Gerhard. lectt. Apoll. 164. τεύξειεν, ἔν' ἐνθάδε καὶ μιν etc. coniiciens. — 97 πεφορημένος edd. M; num δεδοκημένος? — 98 ὀφύγονον ut „argutius“ coni G, unde Ma suum ὀψύγονον desumpsit. — φλογέοντος fM. — 100 ἐπικολίρανος edd., ἐπικίρανος (sed κ fere scriptum ut η) M; „ἐπικήρανος est II. 683. XI. 343. Neque tamen absurdum fuisset: πέλε κολίρανος.“ G. — 105 „Usitatus fuisset πλήξαντες.“ G. Apud Nonnum quidem non! — 110 βαρύγονον propter pedes anguinos? — 114 ἀνέτραψε v. Cfr. infra 323 et 13, 174. — 116 Ἰνδῶ g, errore. — 117 κενεοῦ v. — 120 sq. ὀλλυμένους δὲ τριχθαδίου edd. M. „Duo tantum filios Cabiho peperit e Vulcano, vid. XIV. 19. ss.“ G. — 128 φιλοποτόλεμοιο v; „naturae quidem apīs bene convenit; sed hic, ubi rem extenuat Deriades, aptius fuisset φνγοποτόλεμοιο: idque iam Rhodemannus coniecerat. Falk. φιλοπτόρθοιο volebat, acute.“ G.

Hanc recepit Ma: cfr. 19, 231. Cogitari etiam posset de φιλοσμήνοιο ex 5, 252, nisi causa subtiliter a G indicata monstraret φνγοκοτάλοιο a Nonni manu esse; vid. 5, 255. 19, 190—192. Et φιλοκοροτάλων γυναικῶν habes infra 225. — 132 ὑποπτήσσειν edd. M. — 139 πέλας] πολὺς edd. M; „inepte propter sequens ἄπλετος. Nostrum respondet verbo ἦιον ἐπὶ κλ. v. 136.“ G. — 145 ἐ π’? — 153—158 Transpositionem necessariam fecit G. — 158 καύμασιν edd. M. Em F. — 159—161 Transpositionem necessariam fecit Scalig. — 174 φθέγγοιτο edd. M. — 177 κορύσσει G, perperam. — 181 πετάλοισι v; „ineptum est, quasi ἀγριᾶς ὕλη (v. antec.) πέταλα non habuerit. Debebat κλημασι μιτρώσω τε vel simile quid.“ G. Sine dubio scripsit σταφυλῆσι. — 184 „Fort. ταυροφνῆς, etsi defendi illud potest.“ G. — 188 κοινήν Ma ex em G; κολώνην v. — 198 ἐπὶ ζυγὰ v. — 199 „Post κλίνει vulgo nulla est distinctio; sed vereor, ne hic aliquid exciderit. Cum enim totus locus a v. 195. ss. sumtus sit ex Odys. μ. 127. ss. mirum est, Lampetien sine Phaetusa commemorari.“ G. Unam tantum θύγατρα novisse voluit. — εἰς ὄρος suspectum. Nam ἄστατος? — 207 Lacunam esse vidit Scalig. G e coni C νεβρίδι χαλκοχιτῶνα καλύψατε Δηριαδῆα scripsit. — 223 ἐπὶ edd. M. — 228 καὶ Σάτυροι πολέμιζον v. „Sed suspecta est Satyrorum mentio, propter v. 223. et verbum πολέμιζον, propter seqq. certe non proprie sumendum. An σελάμιζον propter seqq.? cf. 235.“ G. Hoc satis probabile, praesertim ubi nobiscum Κένταυροι reposueris, quibus et facium et gypsi mentio convenit: cfr. 17, 200—207. — 247 Post ὥς πάρος vulgo comma ponitur, hinc G Nonno iniuriam infert: „Ineptissime hic πάρος et πάλιν dixit Nonnus confundens, ut videtur, suum tempus cum antiquissimis illis temporibus, quibus res decantata accidit. Cf. XXV. 5.“ Pertinet potius ὥς πάρος particulae πάλιν oppositum ad illud tempus, quo ante Ganymedem in caelum receptum Hebe pocula Diis administravit. Nisi adeo ἄσπετος pro particulis sane non necessariis restituendum. Ceterum mire consentit cum his Quint. VIII, 431—442, de qua re dixi in actt. soc. Gr. II, p. 229. — 252 ὀμφάλιοι f, ὀμφαλίιοι cgm, ὀμφαλοιο M. — πειθοῦς edd., πνθοῦς etiam M. — 254 et 259 Παρνησοῖο et Παρνησοῦ G contra libros. — 260 ὁπότε v. — 269 ὅσσε fM¹, ὡς σε c; sed οὐ σε etiam F: cfr. 319. — 273 Δίρκη] Sic em C; σιρκήν f, Σειρκήν c, σίρκην M. —

274 εἶλε Ma, praeter necessitatem. — 275 βαρύδουπος edd. M. Em C ex Callim. hymn. Del. 78. — 276 ἄμυνε v, ἔμεινε em iam F. — 287—289 praeclare hic post 279 ponendos vidit Ma: causa enim affertur, cur Minerva potissimum fratrem Bacchum adiuvare debeat. Sed 287, ubi ἀοσσητῆρες ἐρισταφύλον σέο Βάκχον in edd. M legitur, lacunam esse vel ex G disci potest, quamquam is scribendo ἀοσσητῆρες, φρεστάφυλον σέο Βάκχον locum restituisse sibi videbatur. Ita enim ille: „Iupiter, qui consimili ratione Bacchum et Minervam in lucem edidit, voluit eo ipso, ut ambo sibi adiutores essent mutui, ἀοσσητῆρες. Atque sic dualis mihi praeferendus videbatur plurali ἀοσσητῆρας, ἐριστ.“ Equidem ut in loco lacunoso retinere debebam integram librorum scripturam. — 280 ἐφρεσσομένους edd. M. Em Rh. — 282 δὲ] τε v. — σαόπτολιν coni G. — 285 εὐκρότου f, εὐαρότου etiam M. — 292 γέλνέο edd., γίνέο etiam M. — 294 σάλπιγγος v. — 296 ἀρήγων] ἐρῶν edd. M; num ἀμύνω v? — 299 φύετο μὲν edd. M. „Pron. μιν Panem spectat, a Minerva defendendum, ut Panico terrore Persae fugari possint.“ G. — 300 Μηδοφόνου edd. M. — 303 ἐξαλάσας f, ἐξελάσας etiam M. Ceterum cfr. Lobeck. Aglaoph. 663. — 306 οὐ μετὰ δὴ edd. M; οὐ μετὰ δὴ G: „pronomen οὐ respicit ἀστὸν Ἑλευθ. v. 304.“ Refutat hoc Lehrs. Q. E. 283, qui coni ᾠπερ ἄδην, quod magis Quintum quam Nonnum redolet. Huius fuit quod nos dedimus. — 329 καβείρων edd. M. — 330 Egregie post hunc v. Ma 308—316 posuit: postquam Iupiter singulos quosdam Deos, primum Apollinem 252—277, tum Minervam 278—307, postremo Vulcanum 317—330 pluribus adhortatus est ad auxilium Baccho ferendum, iam quo orationem aptius claudat — quod ipsum Nonnum raro scire hic quidem suo iure in vulgato ordine conquestus est G —, alios per saturam caelestes increpat, quod omnes Bacchum derelinquant a se uno acerrime defendendum. — 335 ἔλοῦσα?

LIBER XXVIII.

1—6 Hos versus inter 34 et 35 collocavit Ma, haud improbabili primo adspectu. Verum tamen iis, quae superiore libro 145—241 narrata sunt, quomodo Bacchi iussu bellatores eius arma paraverint, ex quibus bellatoribus postremo loco unus Maron 234—241 commemoratus erat, post longius de Deorum con-

ventu episodium (242 usque ad finem) bene convenire videbatur singularis *Fauni*, *Aristaei* atque inprimis clupeigeri *Aeaci* mentio. — 10 πορδαλέων edd. M, πορδαλλίων S. — 11 ὀρισίδρομον S. — 15 καὶ τινὰς IM, καὶ τις etiam S. — 17 ἡνιόχον S. — 25 et 26 verissime hic post 17, scilicet Satyrum *leaeae* insidentem post *Iauri* atque *ursae* equitem, collocavit Ma. — 25 κατύρων edd. MS. — 22 ἔκελος ἀνλῶ edd. MS. — 23 σιληνοὶ edd. MS. — 30 θύρσος ἰθύσσε edd., θύρσος ἰθεσε M, θύρσος ἰθύσε S; θύρσος ὄρουσε G, postquam ἔθύσε ut „minus usitatum“ recte reiecit; θύρσα μέθυσε coni Koch. 179, quod me non intelligere fateor. — 32 ἀλλήλοισιν (corr. ipse librarius) S. — 34 „Secundum vim oppositionis Πελασιγιάς π. galea *Indica* est, quod notandum. Cf. 91.“ G. Fallitur: ex ὁμογενέων patet intelligi πύκνωσιν vel adeo συνασπισμόν. — 35 αἰρών v, sed recte G: „recte iungi poterit αἰρών μετάρσιον ἄλμα χορ., uti πόδας; sed propter στενάχίζεν (v. 37) vereor, ne αἰδῶν argue scripserit.“ — 38 Ἀναιῶ paululum suspectum. Num ex versus antecedentis clausula hic quidem πεδύλῳ assumendum, ibi vero κροτάλιζεν ἀγοστῷ scribendum? — 41 Hic versus fortasse ponendus est ante 44 σπονδῇ λυθρον ἔμιξε, φόνον δ' ἐκέρασε χορείῃ, quae res rectius *Bellonae*, quam tubae adscribi videntur, quamquam et haec ἡγήτειρα κυδοιμοῦ audit. — 42 ῥόπτα S. — ἡγητῆρα fMS. — 44 σπονδῇ — ἔμυξε — ἐκέρασε S. — 45 ἐρύσας edd. M, ἐρείσας S; ἐρείσας Ma, quo admissio certe etiam ἐὼν πόδα κοῦφον scribere debebat. An ἐῶ ποδὶ τὰ ρσὸν ἐρείσας? — 48 τιταινομένον v. — 49 πάγη edd., πάγη etiam MS. — διψαλέος v, λυσσαλέος Ma: vid. ad v. sq. — 50 Ἀηριάδην ἀπέλεθρον v, quo retento Ma ἐπαῖχθέντα scripsit monitus de gravi corruptela *Cunaei* tentamine scribentis: λυσσαλέον δὲ δῆλον, οἷα ῥέεθρον, ἐπαῖσσοντα νοήσας. — 51 ἀλκείης edd. MS. — 56 ἔξυσε edd. S, ἔξεσε etiam M. — 61 ἐδέχυντο edd., ἀδέχυντο M, ἐδέχυντο, quod corr Rh et C, etiam S. — Necessariam transpositionem fecit C. Pristinum ordinem tenent etiam MS. — 63 ἐρείσας S. — 66 ἀστρομανῆς fMS. — πυλέων fMS. — 68 ἔτραπεν ex E 187 Ma. — 70 δ' οὐκ S, quod fortasse recipiendum. — 74 περιδέξις v, περιδέσιος bene Ma. — 80 ὑψιφανῇ M, ὑψιφανῆς Ma. — ἔλων fS, ἔλων

etiam M; non opus ut ἄγων scribatur. — 81 ἀδενκέος v, sine sensu. — 82 θανάδι edd. M, ut semper; θνιάδι S. — 87 δηώσει edd. M, ut semper; δηώσει S. — 88 διονύσοιο S. — 92 ὀψιμόθου v, ὀψιμόθος Ma. Cogitari possit etiam de aliis, ut ὄξυμόθου, ὑπιδάλου. Sed nostrum optime videbatur quadrare. — 93 „Fortasse argutius dixit φθεγγόμενον, more suo.“ G. Non probor. — 94 μοίρον fMS. — 96 ἐάσας edd. MS, ut ubique. — 97 σιληνός edd. MS, ut ubique. — 99 δὲ] τε edd. MS. — 101 χυτή — κοινή S. — 102 ἔκελος edd., ἔκελος MS. — 105 ξιπήν edd. MS. — 106 ἀρτιτόμοιο edd. MS, ἀντιτόμοιο G, ἀμφιτόμοιο Ma. Cfr. 310. — 109 ἔσκεπεν] ἔσβεσεν v. Recte etiam ἔλλαβεν, sed longius recedit a vulgata. — 110 μόθον^ω S. — 111 ἐνικτείνοντι fM, ἐνικτείνοντο S. Em F ex 32, 183. — 112 αὐτεσίων S. — 113 καλκός v. Nomen proprium latere patet; nam de uno homine res portentosa 113—125 narratur. Sed aliud etiam esse poterat ut Πάλος. — 117 εἰσκοπόν S. — 120 ἔκελος edd., ἔκελος MS. — 128 φόνον an φόνου ambiguum in S. — 129 αὐτοδαίκτης g errore, quem repetiit M! — 131 ἀλλομένης fS. — 132 τηνεβόλω S. — 133 πολέμιζε edd. MS, ut semper. — 141 εὖ παλάμφ S. — μέση Ma. — 145 τριχθαδής edd., τριχθαδής MS. „Acumen, ex inepta nominis Tritogenia derivatione haustum.“ G. — 148 αὐτοὶ edd. M. — 153 ἡμιτέλεστον v. — 154 ἀφειδέι δ. μαχαίρην v. — 157 φυλασσομένην γενετήρα edd. M, φυλασσομένου Κυνεγέρω G ex em F. Sed tum ναετήρι suo caret genitivo; quare cum C Μαραθῶνος in clausula posui. — 161 προτέρω φεύγοντα v. — 166 „f. ἀλήμονα σύνδρομον.“ G. Receptit Ma, iniuria: ad Pegasum, non ad Bellerophontem delabentem haec pertinent. Et cfr. 29, 79. — 169 παρὰ γαστέρος? — 174 Ἀργίλιπος idem esse debet qui 14, 60 Ἀργης dicitur. An locus corruptus? — θαλλόν edd. M. — 176 μαρναμένους edd. M. — 179 κεραυνῶ] καρήνου edd. M. Em C. — 181 βέλεμνα] Ita em C; λέπαθνα edd. M. — 184 αὐχένα fM. — νόθων ἤλεγξε κεραυνῶν sublata distinctione G loci ratione non perspecta: „v. 184—186. Hi tres versus videntur aliunde desumpti similitudinis causa adscripti fuisse, ad illustranda fictitia fulmina.“ Potius hic simile est acumen atque supra 22, 378—382. Non unum θεημάχον, qualis Salmoeneus fuit fictitio fulminesclestus atque Capaneus ab Evadne deploratus, sed multos

Cyclops interfecit fictitio et ipse usus fulmine, sed, ut ex sequentibus (233—237) apparet, „Iove probante!“ — 185 *μούνη* v. — 188 *ἀντίτυπον* fm. — 189 *σβεστόν* suspectum. Num *κλειστόν*? — 194 *ἐρχομένην* edd. „quod vix ferendum.“ Defendit tamen Koch. 179 ex 7, 75. 29, 102; quorum locorum alia est ratio. Bonum igitur factum, quod etiam M *ἐρχομένην* habet. — 197 *ξέλην* fm, *ξέλην* c. — *δαδάμιγγα μαιγενέος* f, *δαδάμιγγα νεηγενέος* c; *βιαιγενέος* coni Scalig. Sed *δαδάμιγγι χαμαιγενέος* etiam M. — 233—237 hic inter 199 et 200 a Nonno positos fuisse acute perspexit Ma. Causa in propatulo sita est. — 234 *χρονίων* edd. M. Em F. — 236 *χυτόν* edd., *χυτήν* etiam M. — 200 *Βρόντης δ' ἰσότηπος* Ma, illud fortasse recte, si tum *ἰσότηπον* scribatur. — 203 *πικρά* edd. M. — 205 *αἰπναίω* f, *αἰτναίω* M. — 207 *πωτήντην* edd. M. — 213 *θρασὺς* v, quamquam iam F *βραδύς* em! — 219 *ἦτε* pro corrupto habet Lehrs. Q. E. 270, speciose: sed quod ipse coniecit *εὔτε*, non placet ipso, quem adduxit, loco collato 14, 332. — 221 Versus v sic legitur sine ullo lacunae indicio:

ἀμφὶ δέ μιν δασπλήτες ἐς ἄρματα κόυφισαν Ἴνδοί,
ubi non omnia bene habere G probe intellexit: „ἀμφὶ ferri quidem poterit; sunt Ἴνδοι ἀμφὶς ἔόντες; sed verborum positio talis est, ut *ἐλμφο* verum putem.“ Quid rei subsit, ex M patet, in quo legitur:

ἀμφὶ δέ μιν προχυθέντες ἐς ἄρμα δασπλήτες ἐς ἄρματα κόυφισαν Ἴνδοί;

sed verba *προχυθέντες ἐς ἄρμα* linea transversa perfossa sunt et ad marg. iterum adscriptum est *προχυθέντες ἐς ἄρμα*. Patet tale quid excidisse:

*ἀμφὶ δέ μιν προχυθέντες ἐς ἄρμα θυιάδι δ.πῆ
ἀγριάδην δασπλήτες ἐς ἄρματα κόυφισαν Ἴνδοί.*

— 222 *δυσεργέα*? — 223 *κολώνην* edd. M. Corr Rh. — 229 Ne quis *ταρβαλέω* coniciat, et stupent et timent Indi. — 238 *τράγιος* edd. M. „cf. XIV. 60. Sterile nomen, unde Nonnus nihil extudit; ne quid excidisse putes. Cf. v. 305.“ G. — 242 *κυδοιμοῦ* edd. M, *κυδοιμόν* G. — 246 „Nimium videtur *ἄορ εἰκοσίπηχυν*. an *ἔγχος*?“ G. Cfr. 215. At Cyclops Deriade grandior est. — 250 *ὀκρυόεντι* edd., *ὀκρίονεντι* etiam M. Transpositionem necessariam instituit G: „Certissimum enim est, Prymnei (v. 273.) res huc non pertinere. Poëta enim primum ordine agit de Cyclopiibus inde a v. 172

usque ad v. 268. Cyclopi nomina vide XIV. 59. s. Transit deinde ad Corybantes v. 269. quorum in numero et Prymneus est, vid. XIII. 143. ss. — 252 βαλέσσα edd. M. — 253 φυλασσόμενος ex em G recepit Ma; φυλασσόμενον v. — 257 Patet post hunc versum lacunam esse: sermo enim de uno medio (μεσσοφῶν) Cyclopi oculo. — 271 διώκων v, θαμάξων de Damneo scripsisse Nonnum etymologia docet. — 272 ὀρινομένησιν ὃ f, ὀρινομένησι ὃ M, ὀρινομένησι δὲ cg. „Sed mutilus est v. 272. et videntur post ἀλαλητός duo saltem hemistichia deesse, etsi non probabile est, sterile Damnei nomen largam poëtae canendi materiem suppeditasse. Vid. ad v. 238.“ Rectissime G, post quem mireris Koch. 180 hanc protulisse coniecturam ἐν πεδίῳ δ' ἄλῃ λήγειν ὀρινομένης Ἰοβάκχαις, posterius cum Cantero! — 275 σφατιῇ edd. M. — 276 νασσομένησι fM. — 279 ὀξεί v, ὠκεί de Ocythoo scripsisse Nonnum etymologia docet. — 282 ἔτι δέι? — 284 ὅς τις edd.; num ὅς ποτ'? — 287 στατόν edd. M. Sed dubito de στατόν, etiam propter 290. — 292 ἐπ' ὑπ' v. — 312—323 rectissime a Ma post 302 collocatos esse docet 313: cum Ocythoo Acmon componitur. — 317 ἐνθα ἐκείνη edd., ἐνθα ἐκείνη (sic!) M. Corr Rh. — 307 ἀδίνητον edd. M. Corr Rh et Spitzn. Gr. v. her. 54. — 309—311 iam G Rhodomannum secutus suo loco restituit. — 311 λίθῳ] Sic iam em F; μόθῳ edd. M. — 324 εἶχεν edd., εἶχον etiam M. — Ceterum fallitur G cum ξυνήν ἐνώ hoc versu et κτύπον ἀμφοτέρων v. ult. tantum ad Acmonem Ocythoo iunctum refert. Contra de cunctis utriusque exercitus bellatoribus totus locus capiendus. — 320 κλεπιγόοις? — 328 „πύργον nescio an sanum sit. Propter v. 325 exspectes δόφρον.“ G. Est sanum et ordem significat: cfr. Δ, 334. 347. — 330 ἀμφοτέρωθεν ἐδείδιον? — Cfr. Lehrs. Q. E. 275.

LIBER XXIX.

8 δὲ] τε edd. M. — 12 ἰνδῶν edd., ἰῶν etiam M. — 14 Post hunc versum Ma ponit 28, 309—311 καὶ — ὀλέσσαι. — 18 κῆ] δέ v. — 22 ἀριστεύοντα f, ἀριστεύοντα etiam M. — κνδοιμῶ v, κνδοιμῶς (sic!) M. — 26 σμερδαλέων Ma e cod. Pal., δαιδαλέων v. — 29 δεσμῶ edd. M. — „καὶ νεφ. ἔψανε, felicissimus sibi videbatur; sic respicit antecedens v. 23. τέρετο.“ G. Recte ille, nec debebat de μελέων cogitare. Cfr. infra 320. 10, 344. 33,

203. — 35 ἐκηβόλον? — 55 „Fama, qua Olympius dicitur.“ G. — 62 ἀμφοτέρον? — 69 ἄνδρα suspectum. Num ἄκρᾱ an ἄρτι? — 71 ἡθάδα νευρήν v. An adeo scribendum ἡρμῶσεν ἡθάδα νευρή, ut deinde versus exciderit, cuius in clausula fuerit εἰρῶσε πικλάδι τυχῆ? Certe haud improbabilius G ad 74 adnotavit: „Fortasse post hunc versum aliquid deest, id, quod Homerus in loco, quem expressit Nonnus, tribus versibus dixit Π. δ. 124. ss.“ — 78 ἀπ’ edd. M. — 79 ἀφειδέει v; „suspectum; sed cf. v. 97. An ἀειδέει?“ G. ἀηδέει adeo Ma. Haec omnia nihili sunt: de ἀλήμονι cfr. 28, 166. 38, 158. Et vid. ad 85. — 81 „ἄλλωσεν tentabat Scalig. abusus, ut videtur, loco Π. π. 737. Quidni dicatur Bacchus Melaneum coecum reddidisse circa artem sagittandi?“ G. — 82 „γλωχ. ἀπηκ. inepte dixit Nonnus pro: *avertit cuspidem*. ἄμυνεν Hom. habet in loco hic expresso.“ G. — 85 εἶν’ ἔτι v, quod ubi recte habeat, disce ex 31, 29; poterat etiam ἀπὸ scribi. — ἀλήμονα v; ἀφειδέα sumpsit ex 79, ubi cfr. notam. Sed fortasse δναιδέα scripsit solitum muscae epitheton. — 88 ἀγγινεφῆς edd. M; „cf. 29. 170.“ G. — 92 ἐλὼν] ἔχων v. — ἀπέβησεν edd. M. — 96 ὠκέει Ma. — 99 ἀκλαύστοισιν edd. M. „Nostrum alibi frequentat.“ G. Post hunc v. Ma versuum ordinem hoc modo turbavit:

- 104—108 δάκρυα — ὀλέσσει.
118 et 119 οὐ — γοήσω.
109—117 αἶθε — μελίσσης;
120—152 τίς — Τμεναίου.
100—103 καὶ — ὀύστοῦ.
153 μηρῶ — ἐλλέας (deleto 154)
155 sqq. κοῦρον etc.

Quae omnia vana sunt. Nam Bacchum ante omnia volnus insperxisse et sagitta liberasse cum res ipsa suadet, tum diserte indicatur pluribus: γλυνερούς ἰδρωῶτας 106. ἐπτολήτο — χαρλίεντος — Τμεναίου 151 sq. ὑποκρυφίην χέει φωνήν 107, quo innuitur simulatam fuisse Bacchi querelam utpote scientis nullum adesse periculum. Tum ἀμφοτέροις 120 prorsus sensu caret remotis ab h. l. 118 sq. Postremo quidni in re eadem Nonnus, ut alibi, eundem versum bis 102. 154. ponere potuerit, non intelligitur. — 102 ἐρευνδομένου edd. M. — 111 κλονέου coni Scalig., „quod non necessarium videtur.“ G. — 113 ὀλέσθω? Quamquam

rum habet, quo defendatur. — 132 ξύμπαντας edd. M. —

Sic em iam F, δλέσσω edd. M. — 135 λίηκοι edd. M, λίη-
m C propter 139. — 141 φωνῇ edd. M; „cf. I. 135.“ G. —
Accuratius debuisset dicere Φοῖβον ἔω, — μὴ μιν ὀρίνω,
— μὴ μιν ὀρίνης. Sed potuit hoc negligentius a poeta
pi, aut post ἀκηδέα ita distingui, ut verba μὴ μιν ὀρίνω
aeqq. novam sententiam faciant.“ G. — 143 κάλλεος? — 148
v? Quamquam ne hoc quidem placet. — 153 Ne dubites de
s, cfr. 34, 71. — 154 ἐρευνδομένων edd. M. — 157 „Etsi
lassima est Homeri imitatio, Il. s. 902. quae Falkenburgium
ugit, Nonnus tamen omnia pessime aut novavit aut obscu-
“ G. Hoc nimium est: suum quidem morem hic quoque se-
est. — ἐπειγόμενον γάλα πήξας v. — 158 Verum recte
evocavit G. Frustra Hermannus παχύεργος coniecit. — 160
ē edd. M, τυροῦ iam coni C, ταρσῶν G: „si casei mentio ne-
ria, maluissem ταλάροιο τύπῳ τροχοειδέϊ τυρόν. Quod dedi,
retor sic: *versans et formans coagulum in corbiculis secundum
dem formam orbicularem*, ut igitur τάλαρος et ταρσὸς idem
notet.“ Hoc quidem a Nonno abhorret, nec omnino ταρσοί
uadrant. Sed fortasse insuper τύπον τροχοειδέα scribere
iam. Egit accurate de h. l. quamquam vulgatas defendens
uras Rigler. melett. I, 5 sq. — 164 ἐκηβόλος Ma. — 170
τος] ἀχάρακτος edd. M, „quod mihi hic certe alienum vide-
G, qui haud melius ἀτάρακτος dedit. — 172 ἐξομένῳ ex em
; ἐξομένου v. — 175 μάχης] χόλον Ma ex Aesch. Prom. 376

∴ π γ

φρόνημα λωφήση χόλον. — 176 μεσσοφανῇ (sic!) et in marg.
ipt. ∴ παγῇ M. — 179 „τρισσῇσιν ἐπωνυμίῃσιν, ut Diodor.
[V. c. 81. τρεῖς ὀνομασίας — καλεῖν γὰρ αὐτὸν Νόμιον,
αἰὼν, Ἀγρέα. Sed Nonnus parum apte locutus est.“ G. — 185
ϕῆς] προτέρης v. — 187 ἐλατῆρα edd. M. — 190 ἀγήνορος
M. — 192 „Cum paulo ante v. 190. habuisset ἐφόβησε, po-
it hic ἐσόβησε; et fort. sic scripsit.“ G. Recipere debebam.
4 καβείρους edd., Καβειρούς G, Καβείρης M, et ita volebat
vide Strab. lib. 3.“ In mente habuit X, 20, p. 472 extr.,
lim bis Καβείρης legebatur, nunc etiam Καβειρούς. — 195
ομένου edd. M; quod „si verum, legendum saltem ἀτμόν,
admodum alibi locutus est.“ G. Tum adeo praeferrem ἐρευν-

γόμεναι πυρός ἀτμόν, sed totum verbum hic quidem displicet. — 198 χαλκείην edd. M. — 204 [ιστοβοῆα] ἔτο βοήν fM. — 205 et 206 „vulgo leguntur post versum 212. transponendos suasit Scalliger, cui hic male obloquitur Cunaeus, ut tota loci oeconomia demonstrat.“ G. Ad marginem notare neglexi. Ma simul 213 et 214 ἄλκων — ἐλίσσων huc inter 206 et 207 posuit, fortasse vere. — 210 ξαίνεν edd., ξαιον (sic!) M, βαιον em F et Rh apud Herm. Orph. 762. — 212 Post hunc versum Ma 30, 226—230 καὶ φθονεροὶ — σείων posuit. Nec diffitendum eos optime huc quadrare. Nolui tamen transpositiones ex uno in alterum librum proferre. — 214 θυνασώδεα edd., θιασώδεα etiam M. — 215 φάλαριν f, Φάλαριν c, φάλαρον etiam M. — 225 Ante hunc versum Ma ponit 228—230 καὶ λασίη — ἀκωκήν et 258—262 Σειληῶν — ἀρνύρης, scilicet masculum et femineum Martem separaturus, illud quidem haud improbabiler, quamquam praeter necessitatem, hoc perperam, quoniam inde a v. 256 Bacchica acies inclinatur. — 230 ὀκρυόεσσαν edd., ὀκριόεσσαν etiam M. — 238 κυδοιμόν v, κυδοίμους (sic!) M; „usus postulasset κυδοιμῶ.“ G. — 240 στυφαλλίδας fM. — 249 ἦραιτο edd. M; corr Rh. — 250 ἐπ’ ἔγγει edd. M. — 252 τρομερῆς v; „τρομερῇ malim.“ G. — 253 οἰῶνῃ edd. M. „Aut nostrum nomen verum, aut Οἰνῶνῃ.“ G. — κελεύθω] κυδοιμῶ v ex 256; κορύμβω Ma. — 255 οἰδαλέοι edd. M, οἰναρέον „allusion au nom d’Oenoé“ Ma. — σμήριγγες v. — 257 Ἀστραῖος Σταφύλην· Καλύνην edd. M. „Sed Astraeus stat a Bacchi partibus, cf. v. 260. XIV. 99. Praesto fuisset ex Indis et Ἀργαῖος; erat tamen, cur eum nollem. Καλύνην iam Rh.“ G. — 259 ὀλετήρος edd. M. „Sed fugat tantum.“ G. — 261 διὰ λέκτρων edd. M. Em F. — 263 „Post hunc versum plura videntur deesse, quia mox plurium Baccharum vulnera sanantur, et oratio praeter expectationem hic abrumpitur.“ G. — 266 ῥύσατο * f, ῥύσατο: q et in marg. appict. * M; ῥύσατο κούρην c ex em F. „Nomen propr. requiritur. Κλείδη λυσιέθειρα est XXI. 77. et in Κλείδη et κλήμα ludere potuit, ut v. 270.“ G. Sed Κλείδην propter correctionem Atticam ferri nequit; Ῥόδην Ma! — 270 μυρτοὺς f, μυρτοὺς etiam M. — 271 καβύρην δ’ edd., καβήρην δ’ M. Em G. — 273 ἔλκος ἔθραυσε edd. M. Em G. ἔλκος ἔτερεσε coni Wernick. ad Tryph. p. 115, haud melius. — Transposuit G. — 275 „Fortasse et post hunc versum aliquid excidit.“ G. — 277 ῥιπή]

ζάρεμ v. — 280 „ἐϋπλοκάμοιο volebat F in coniectann. Male.“
 G. — 278—281 καί τις — πῦρ Ma ponit inter v. 290 et 291. —
 283 appict. in marg. * M, itemque 284. — 294 ἐννεάχιλον fM. —
 296 ἐπὶ ῥόσων ὄκλασαν fM. — 299 καρφαλέη G sine causa. Vid.
 Spitzn. ad Φ 541. — 304 sq. „φέρεις γένος; δρχαμος Ἴνδῶν οὐ-
 ρανόθεν λάχεν αἷμα edd.“ (et M) „prava et lectione et distin-
 ctione. Erigit se Bacchus, instituta inter suum ipsius et Deria-
 dis genus comparatione.“ G, quem cfr. ap. Uwarov. p. 72. — 313
 μελίχιος v, Μαινάλιος Ma, cui μηλονόμος ex 5, 297. 48, 675
 acuminis gratia praetuli. — 317 περισφρήγιστον suspectum, sed
 nihil praestat βαθυσφρήγιστον, quod posuit Ma, nec multum
 περισφρήγιστον. — 319 διόβακχος edd., δ' Ἰόβακχος etiam M.
 — 321 ἄλλοτε semel positum nec hic nec 32, 107, ut putabat G.
 Hic quidem in ὑψύθι mutari poterat, nisi verisimilius esset quae-
 dam excidisse: terret Bacchus portento, modo caelo assurgens
 modo consuetam formam recipiens. Sed tum versus transpo-
 nendi erant. — 322 τύπε v. Em G. — 330 παράκοιτιν] Ἀφρο-
 δίτην v. „Fortasse paulo aptius scripsit per appositionem προ-
 τέτην φιλέτητα. cf. mox v. 345.“ G. Hoc quidem a stilo Nonnico
 abhorret; de nostra clausula ne dubitationem moveas, vid. Struv.
 de exitu versuum p. 21. — 332 Cum εἰς γάμον ἔλκων potius de
 Vulcano, quam de Amore recte dici videatur, haud scio an post
 hunc versum lacuna sit. An ἔλκειν eadem constructione, ut su-
 pra 124 ὤπλισε — βαλεῖν? — 344 μελιζομένην v. Em Koch. p.
 180. — 347 μέλπε quamquam defendi potest relatum ad μελιζο-
 μένων 344, habet tamen quo offendant, praesertim si ad se-
 quentia attendas. Quare vide num λεῖψσε καὶ αὐτὸς scripserit.
 Nisi locus mutilus ita fere a Nonno profectus fuit:

— παρέδραμεν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς

Ἐφαίστω προέεντι συναπτομένην Ἀφροδίτην

δῆγον ἀλυκοπίδῃσι μετὰ προτέρους σίο διυμνεῖ.

— 349 παρισταμένους v. Em G. — 350 αὐτοῦ edd. M. — 352 ἐν-
 τόνισσι G, perperam. — 356 ἀφροδίτην f, ἀφροδίτη M. — 357
 νεκτῆρες, quod om fM, supplevit C. — 362 πῶμα edd. M. Em
 Scal. Rh. — 364 ἀγέλας fM. — 367 ἔππου v, ἔππων Ma. — 371
 ἐκτε κρητῶν edd. M.

LIBER XXX.

7 et 8 Transpositionem fecit Ma: 8 ad 6 pertinet, 7 cum 9 potius cohaeret. — 10 ἄλγε edd. M. „Nisi Gulielmus Cantarus — nuper ad me scripsisset, in Vtenhovii codice legi, ἄλλω δ' ἄλλος ἔριξε, credidissem reponendum ἄυσε.“ F. — 12 ἔστιγε Ma, ἔτρεχε v, quod iam G suspectum habuit; ἔστρεφε coni Rh. — 18 ὀπλοτέρους edd. M. Em Rh. — 20 οὐ θέμις edd. M. — 26 ἡμετέρου edd. et M, in quo tamen ου in corr. fort. syllabae οι. — 31 αὐτενχέες et in marg. appict. * M. — 32 μαχητάς f, μαχητά M. — 36 ἄσκοπα edd. M. — 47 πιαλέον Ma, quod hic quidem non probaverim. — 56 λυσσῶεντι fM, λυσσῆντι c. — 58—60 Transpositionem fecit C. — 58 Κάβειρον Ma. — 60 κεχολωμένος Ma. — 61 Καβείρον edd. M. Em C. — 68 ἀλώτος edd. M. — 70 ἐνδομήχους Ma immemor 28, 189. — 75 μοι hic quidem mire dictum, cum ipse Eurymedon eius sit filius. Num νύ ν? — 80 ἀπειλῆς] ἀνάγκης v. — 81 εἰλοσφῶν f, εἰλοσφῶν sed σ in ras. M. — 83 πυρίπλοκον v. — 84 Ne quis ἄλματι κούφω tentet, flammae significat saltum humitrepidantem. — 85 „Suspecta brevisitas.“ G. — 86 τυπείς] κα εἰς? — 88 ὅψοθεν ὄχθης? — 91 ἄλμα f, ἀλλμα, sed ut ἰλ etiam pro η legi possit, M. — 94 κεκαφηότα em. Rigler. melett. Nonn. IV, 12; κεκαλυμμένα v, κεκακωμένα Ma ex em H, „quae vox nusquam apud Nonnum reperitur.“ Rigler. l. c. — 93 ζοφερήν — ὀμίχλην edd. M. — 96 ἀλλόμενον] ἀπτόμενον v. — 99 Ὀρόντης edd. M. — 103 πεσόντα v, καμόντα Ma „Eurymédōn ne tombe pas, puisqu'il est appuyé contre un hêtre, mais il souffre.“ — 105 λελασμένως et appict. in marg. * M. — 112 χαράσων Ma: vid. Rigler. melett. Nonn. IV, 1 sq. τινάσσων v. — 114 ἐπικλάγοντος fM. Em Rh. — 116 πενθαλέον edd. M, ψευθαλέον G e coni Rh, σμερδαλέον Ma propter vicinum ψευδαλέον 114. Sed vere fictae imaginis luctum concipit Bacchus: hinc miratur. — 117 „Debebat proprie σπαίροντα, sed cf. sqq.“ G. Vid. Rigler. III, 4—6. et Koechly ad Quint. V, 495. — 129 γνοφεροῖο Ma, quod certe γνοφεροῖο scribendum erat. Etsi constare sibi voluisset, scripsisset χθονίοιο (26, 110. infra 157.); sed nihil offensionis in epitheto Homérico. — 133 οὐ δὲ f; „exemplar habet οὐ γὰρ.“ F. Et ita M. — 135 δορῖζων edd. M, δαῖζων G, qui et ipse θερῖζων invenit receptum a Ma. — 138 Πύθον v, Πίθον, quod scripsit Ma, M sed ut ι in rasura legatur literae v, ut videtur. — 141 ἀντιβίην v.

„Nescio, an *Κορυβαντίδα* substantive de quodam telo acceperit, sic fortasse *ἀντιβίη* cum *χειρὶ* iungens. Sed probabilius est, latere in *ἀντιβίην* substantivum; an *δίστομον ἄξινην Κορ.*? Neque vero negligendum, *Κορυβαντίδα*, minus saltem proprie, hic dici, ubi de Eurymedonte Cabiro sermo est. Infra v. 181. 185. *ἄορ* et *μάχαιρα* vocatur.“ G. Hinc *ἄξινην* δὲ *Καβειρίδα* Ma! Verum ensis non est securis! Melius certe *δίστομον ἦν δρεπάνην* scribi posset. Sed nihil mutandum erat, nisi accusativus *ἀντιβίην*. *Κορυβαντίς* substantivum est, ut *Πηλιάς* apud Quintum: vid. ad V, 119. VII, 450. Et de Cabiris Corybantibus atque Curetibus permixtis admonuit Koehler. p. 45, huius quoque loci quamquam non sine errore („Korybantischer Speer“) memor. — 144 Ne quis aliis locis abusus *περισκαλῶν* δὲ *κονίη* coniciat, Tectaphus procumbens divisi capitis prosiliente sanguine humum circumcirca imbuat. — 149 *μύθῳ* suspectum, sed medela incerta. Fortasse *καὶ θῶν*. Nisi *μύθῳ* diversa lectio fuit vocis *φωνῇ* 148 et Nonnus scripsit *δάκρυ παρειῆς*. — 150 *δύσγογε* Ma „Éerie n'est pas malheureuse par son mari, mais par son père.“ Id ipsum non inest in *δύσγογος*. — 154 *πιστὰ τεὰ*? — 159 „Scaliger deesse quaedam adnotaverat. Non persuadet.“ G. — 160 *λείπετο* Ma. *φωνῇ* edd. *φωνῇ* (sic!) M. — 163 *ἡερίη σκολιῇ* (*σκολιῇ* M) δὲ edd. M. Em G. Cfr. 32, 172. — 168 *ἐπὶ* *ἔτι*? — 169 *ὑπο*] *ἐπὶ* v. — 171 *ὀρέξω* edd. M. Em G, quo servato alium *ἐγὼ* scribere malle idem monet. Male hoc. — 172 *Ἀδωνῆα* edd. M. Vid. ad Quint. III, 15 et cfr. Mein. ad Mosch. IV, 86. — 176—180 huc ponendos vidit Ma. Arctissime enim cohaerent cum 172, cum 181—185 ad 173—175 pertineant. — 184 *καὶ Μερόην* edd. M. „Nostrum nomen vide paulo ante v. 163. cf. XXVI. 138. Scriptum fortasse *Ἀερίη*, unde corruptio ulterior orta.“ G. — 187 „Circa hunc versum plura videntur periisse. Primum mirum est, nihil dici de morte Eeries, Tectaphi filiae, post v. 186., aut post *δακρυχέουσα*. Deinde, si vel hoc missum facimus, deest nominativus ad *ἐπερῆδι-πιξεν*, ut versus saltem aut sequens aut antecedens excidisse videatur. Corrigere enim *ἐπερῆδοιζήσαν Ἐρνώ* vel *Ἐρις δέπιξεν Ἐρνώ*, ut fere totus versus, *καὶ διδύμαις στρατιῇσιν Ἐρις ξύνωσαν Ἐρνώ*, habetur V. 41. vereor, ut hic sufficiat.“ G. Recte lacunam ille statuit, quamquam dubitari potest, num Eeries voluntaria mors narrata fuerit. Verba sane *πόνος δ' ἡέξετο μελῶν* cum

edd. et Ma ad Eeries luctum refero, aliter atque G, qui ea puncto post *δακρυχέουσα* posito ad pugnam retulit. Fortasse adeo γόος δ' ἦέξετο scripsit. — 188 *Ταινναρίδης* edd. M; *Ταινναρίδης* G „*Μορφέως* est *Διδνασίδης* XXVI, 72. ss. cf. ib. 98. et vide Comment. ubi lectionem receptam probabo.“ *Ταινναρίδην* Ma. Civis Amyclaeus bene Taenari filius dicitur. — 197 *βοίην* em C, *Πέλη* edd. M. — 201 *καθαφαμένης* suspectum. — 207 *ἀμοιβομένη* *τιμήροος* f, *ἀμειβομένη* *τιμηροόν* M. — 211 „*Alius* f. malit *οὔθαφ* *ἀρούρης*.“ G. — 222 τ' ἤμησε et 223 *τε* *Γιγατῶν* v. Corr ex sententia Lehrsi Q. E. 298. — 226—230 a Ma ante 29, 215 haud improbabiliter poni iam monui. Hic certe non satis quadrant. Sed tantum transpositionis saltum imitari nefas duxi. — 227 *περιμήκαα* edd., *περιμήκετ* addita nota, quae et pro *αι* et pro *ον* legi potest, M. „Rhodomanni emend. edidit Herm. Orph. p. 752. atque sic est XXXVI, 309. XXXVII, 708.“ G. — 231 *ἐπιβρίζουσα* edd. M. — 247 *διόβακχος* edd., δ' *Ἰόβακχος* etiam M. — *ἀπήμεν*? Quamquam inde venerat Bacchus. — 248 *νίκης*] *χάρμης* v. Cfr. 295. — 251 *φεύγοντας* edd., *φεύγοντα* etiam M. — *δόλω*] Cfr. 241; *φόβφ* v, quo retento *δεδονημένον* scribendum esset; *χόλω* Ma. — 256 *ἐπικλίνουσα*? — 262 *ζώη* f, *ζώη* M. — 285 sq. huc ponendos vidit Ma. — 265 *σθεννοῦς* f, *σθεννοῦς* M. — 272 *γέραις* *νέων* edd. M. Em C. — 280 *χθιζά* *πάλιν* etc. uno tenore v, quod aperte falsum: *χθιζά*, quod ex B 303 integrandum videbatur, ad Aeaci fortitudinem pertinet et hesterno die — 29, 3—8 — et priori pugna — 22, 253 sqq. — praestitam. — *έξέτι*] *είσέτι* v. — 299 *ἔλκος*] *έγχος* edd. M. — 301 *ἦ λίθον*] Sic em Scal., *ἦλυθεν* v. — 315 *Οὔατοκοίταν* v. — 316 *Λύγον* v. Em G dubitanter ex 26, 256. — 322 *βελέσσιν*] *πολέμοισιν* v, pro quo *καλάμοισιν* coni G. *ἔσκεπε*] *ἐκρυψε* v, *ἐκρυπε* M. — 325 *Ἴνδοι* δ'] *Ἰδρίν* τ' edd. M. Em F.

LIBER XXXI.

4 *ἔκλειον* sine lac. et in fine *ταρσῶ* fM: *κοίλον* pro *ἔκλειον* e ex em F. „Suspisor eiusmodi nexum: *ἐκλειος ὑψιπόροιο φορεμένη ἀστέρως δίκω, μέσσον ἀπειλητ.* etc. ut *stellae similis* descenderet dicatur; cf. XXIV. 90. 94. *ταρσῶ* et *πυρσῶ* confusa habuimus XIV. 293. Quod v. 199. est *θυελλήεντι* δ. ἦ. *ἔπτατο ταρσῶ*; non facit ad defendendum nostrum locum.“ G. — 9 *Ἀνδρομέδης* f, *Ἀνδρομέδην* etiam M. — 16 *ἀνήτιν* fM. „Integer versus legitur

XXV. 36. " G. — 21 *λάσεν* fM. — 22 *ἄκρα ταμῶν* edd. M. Em G. — 23 *ἐτόκευσε*] *ἐλόχευσε* v. Emendatio necessaria probatur sequente *διδυμητόκος*. Alioquin *ᾧδινε* scribendum foret. — 27 *ὑπεροπῆα* edd., *ὑπεροπῆα* etiam M. — 28 *ἐλκόμενον* edd. M. — 29 *ἐπιβρύσειε* f, *ἐπιβρύσειε* etiam M. — 31 *δ' ἰάχης* edd., *δι' ἰάχης* M. — 35 *κραδάοντα*? Quamquam verbum Nonno inusitatum. — 36 *καλ]* ἦ v. Transpositionem versuum, qui sequuntur, necessariam partim (41—48. 37—40. 53—55. 49—52. 56—60. 66—69. 61—65.) praeivit Ma: primum Iovis erga terrestrem Bacchum indulgentia (32—36.) comparatur cum negligentia caelestibus filiis praestita et Marti ex Iunone nato (41—47.) et Zagreo e Proserpina (47 sq. 53—55.). Tum iniuriam memorat ipsi Proserpinae illatam, cuius ut matrem in Aegypto Ius gratia honore privaverit, ita ipsam ex caelo Semelae nothisque filiis servato in Orcum detruserit (37—40. 49—52. 56—58.). Iam sequitur cohortatio ad vindictam de Baccho Proserpinae Cererique infesto sumendam (59 sq. 66—69.), quam ceterorum, quorum gratia vindicta commendatur, enumeratio claudit (61—65.). — 43 *ἔω* edd., *ἔω* M. — *Ἐπιάτης* v. — 39 *βωμὸν* edd. M. Em F. — 40 „*ταυροφνῆς* de muliere non nimis aptum est. Cf. XXXII. 69. " G. Hinc Ma adeo *ταυρῶν* scripsit. Sed illud prorsus Nonnicum est. — 69 *ὀπώρης* v. In M ad marg. appict. est *. *ὀπώρη* est vitis. — 63 „Vulgo post *ἀναπνεύσωσι* plenius interpungitur; male. " G. — *τινασσομένον* de Baccho dici etiam simpliciter potuit, ut 32, 152 explicatius. Sed illud verbum cum aptissime etiam ad Indos referatur, probabilius est Nonnum *τινασσομένοι* scripsisse, sed duo hemistichia periisse, quibus Indorum iustitia apertius fuit indicata: cfr. 93 sq. — 72 *ἐπένευσ* g errore, quem repetiit Ma. — 75 *διαρπάξασα* edd. M. Em Rh. — 81 *ἐχάρητο* edd. M. Em R. — 83 *ἀριστεύνουσι* *τέον* edd. M. Em Rh. — 97 „*τὸν οὐράν. τέκετο Ζεύς* non proprie intelligendum, si quidem Thaumantis et Electrae filius Hydaspes vocatur, XXVI. 357. ss. sed quatenus ei *διῶκετὲς ὕδωρ* tribuitur. " G. Vereor, ne haec explicatio et obscurior sit et a mente Nonni abhorreat, qui Iovis iniustitiam augere poterat scribendo *τὸν οὐρανὸν ἡ τέκε γαστήρ* ut 41. — 98 *ἡ δὲ σιωπῇ* f, *ἡ δὲ σιοπῇ* (sic!) M. — 99 *ἀπό* f, *ἐπὶ* c. Em C. — 106 *ᾧρην* edd. M. Em C. — 107 *τελέσση* suspectum, nec *καλέσση* hic quidem sequentibus satis quadrat. Desidero *ᾧφρα ἔπεμψη*. — 129 „*Ὀρχομενὸς* vocatur γὰρ

μιοs propter nuptias, quas ibi Somnus cum Pasithea habiturus est, secundum promissa v. 121.“ G. Tamen Ma ex B 511 et Nonno 13, 95 *Μινύαιο* scripsit, praeter necessitatem. — 130 *αἶθρ* om cum lacuna f, sine lacuna M. Supplevit G; *αὐτὸς* c e coni F, *ἴπνος* inserebat Scal. — 142 sqq. Transpositionem versuum necessariam hic quoque partim (142. 147—151. 143—146. 158—164.) praeiit, partim infeliciter turbavit (tum 165—177. 152—157. 178—183. 189 sq. 187 sq. 184—186.) Ma: versus 142 et 147, 143 et 158 in vicinia collocandi, tum post enarratam 158—164 Iovis amatoriam servitutem Amoris potentia 171 sq. celebranda erat; quo facto Somnus contra Iovis libidinem primum (166—170), tum contra Bacchum eiusque exercitum et Iunonis (152—157) et matris Noctis (173—177), et postremo Oceani nomine (187—190) instigatur. Tum optime oratio clauditur eo, quod probatur, si insidietur Iovi Somnus, nihil ei timendum, sin Iunoni adversetur, maxime metuendum esse, ne Pasithea exoptatissima ei eripiat (178—186). — 148 *παρεῶσαν* edd., *περ' εἰῶσαν* etiam M. — 161 *λεῦσσε δ'* *λύσον* edd. M, *λεῦσον* G. — 154 sq. recte transposuit G: *δύλῃ θεσμῷ* 152 ad matrem et Iunonem pertinet, quibus ambabus gratificaturus est (154) Somnus sopiendo Iove (155). — 189 „*γέιτον* i. e. *᾽Ωκεανῷ*, quia ad Oceanum et Leucadem rupem habitat *δῆμος ὀνείρων*, Odyss. ω. 11. s. etsi id ad Somnum nostrum, Orchomeni haerentem, parum nunc facit. Cf. v. 129. s.“ G. — 178 sq. *τρομέεις* bis v. Em Ma. — 180 s., Videtur deesse mentio eius, cui neque fulmina neque tonitrua paria sint censenda, potentiae, inquam, Somni. Subest tamen hoc sequentibus, ubi solo alarum motu Iovem sopire posse Somnus dicitur.“ G. — 185 „Fort. *μή τι χυλέρης*“. G. — 193 *τριτάτης* v. — *δόμον* edd. M. — 196 „*εὐγαμον Ἥρην*“ tentabat Scaliger. Male. *εὐγαμον ᾠρην* dicit tempus, quo Somnus nuptias suas promissas (cf. 121. 129.) expectabat. Neque Iuno eum secum abducit; sed XXXII. 97. vim tantum Somni, non praesentem deum, describere poëta videtur.“ G. *Εὐγαμος ᾠρην* potius tempus est, quo Iupiter cum Iunone concubiturus est. — 205 *ελαριναι* v, *ελαρινά* tentabat G. — 206 *ἡμὲν* f. — *ἀμελγομένη* edd. M. Vid. quae exposui et collegi de utroque verbo in Tryphiodoreis p. 363—367. — *Κρόνον* M, *ἡδὲ* f, *κορῆζειν* M. — 208 *ποδῶν* edd. M, *ῥόδων* em Schrader. ad Mus. p. 225. — 212 *τί τοι* edd. M. — 216 *ἡέ τις* edd. M. — 225 *ἐγέλσει* v. —

228 προπύξατο edd. M. — 235 „Post hunc versum in editt. leguntur duo versus, quos ante versum 275. collocavi, quia hic aperte nexum turbant, infra vero satis apti videntur. Suspiceris, duarum paginarum initia diversa inter se permutata esse.“ G. — 236 πέταρα χων * fM. Supplevit F. — 239 οἴνης] ἐννῆς edd. M. — 248 Post hunc demum versum 238 ponendum fuisse nexus docet: post enumerata damna vino illato imminetia in fine deprecatio addenda erat — 249 sq., Transpositio facta a Scaligero.“ G. — 249 δαεύω fM. Em F. — 259 καὶ add post ἔσπεται f. — 269 ἀνίης] ἀνάγκης v: cfr. 32, 5. — 270 „Potuisset hic versus sequenti postponi; sed ita solemus mediis precum formulis eiusmodi limitationes interponere, velut ad minuendam rei, quam petimus, magnitudinem.“ G. Hoc a Nonni stilo alienum; quare transposui. — 274 θέλη v: cfr. 32, 6. — 274 νιέας fM. — 281 φορέσσαι edd. M.

LIBER XXXII.

3 Θελήμονι v. — 6 πόθεν f, πόθων etiam M. — 12 ἄχρι μετώπου sine lac. v; nec hiantem sententiam animadvertit Hermann. Opuscc. IV, p. 216. Nostrum clausulae supplementum firmat 34, 335. — 13 „Post hunc versum leguntur in editt. versus duo 34. 35. necessario ad finem narrationis reiiciendi. Pertinent enim ad illud momentum, quo, ornato omni composito, in publicum itur. Cf. II. ξ. 170. ss. Theocrit. Id. XV. 21. 29. ss. 39. 42. Hic aperte turbant.“ G. Recte ille quod περόνην χιτῶνος et πέπλον attinet; sed verba νιψαμένη δὲ μέτωπα (sic v) ad initium comptus referenda esse cum res ipsa docet, tum Homerus 170—175, unde etiam supplementum ἀλείψατο deprompsi. Tum v. 30, quo vestis descriptio incipit virgineo olim cruore adpersae, iungendus erat cum v. 28, quo capitis ornati descriptio finitur memorandis floribus, quos Venus gestet in amplexus Adonidis profectura; bene tum v. 29 cesti et v. 35 fibulae mentio et ad rem et ad verba sibi respondent; postremo rite claudit descriptionem ad exemplum 184 sq. v. 34 ita fere olim lectus:

ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο νόροπι πέπλῳ.

Ita omnia bene procedunt, quamquam nihil deesse equidem non sponderim, cum et solearum mentio desit 186 obvia et plura

accuratius exornari potuerint. — 15 μετ' et μετὰ v; alterum non solum Homeri imitatio (Æ 173) sed etiam Nonni usus postulabat. — 17 Num hic et 30 εἶλε? — 18 ἀποπέμπει v, ἀποπέπει M. Corr G. — 26 ἀμφι δε of edd. M. — 27 καθὼς] Sic G, καὶ ὡς edd. M. — 30 εἶμα] Sic em Dorvill. ad Charit. p. 428. ed. Lips., v αἶμα. — 35 περόνη male coni Wernick. ad Coluth. v. 82. — συνέργει νέον edd. M. — 46 δολόεντι] γελῶντι v, quod vix defendas ex decantato isto λάθρια μὲν γελάοισα apud Theocritum: cfr. Æ 300 δολοφρονέουσα. — 51 γείτονος v. „Si γείτονος legitur, αὐλὰς Ἀντολῆς habemus, si γείτονας, Solis haberemus aulas. Sed prius hic aptius est.“ G. Potius orientis aulas denotat Soli vicinas, ut 37, 81 memorantur αὐαὶ γείτονας Ἡελίοιο. — 54 ἀχῆτης fM. — 56 καλέσουσα Ma e coni G; melius certe καλίσασσα esset. Sed recte καλέουσα. — 57 αὐταὶ c „ex interpolat. Falk.“ G; αὐτῆς ad Iunonem pertinet. — 58 χεῖρες] παῖδες edd. M. „Spectat se Iuno, ut Lucinam. Cf. v. 74. s.“ G. — 63 ἐπιχθονίης] ἐμὲ χθονίης v, quod non debebat defendere G. Vid. 4, 167. 7, 113. 253. 41, 248. — 64 „Aperta est lacuna post hunc versum. Nam ut illud οὐδ' ὅτε Τηϋγέτης elliptice dici potuisset, semel saltem οὐδ' ὁπότ' ἤρασάμην etc. antecedere debuisset, ut id Homerici loci II. ξ. 315. ss. oeconomia clare ostendit. Et plures Iovis amores Nonnus novit, cf. V. 619. coll. 611. ss. VII. 117. ss.“ G. Duo versus periisse videntur. — 67 οὔτος δν edd. M. Em Canter. — 68 οὔτος δν fM. Em F. — 69 ἦ fM. — 85 ἔτρεφεν edd. M; ἔστρεφεν etiam em Spitzner. v. Gr. her. p. 54. — 87 „Ante hunc versum in editt. versus 89. male collocatur, tota loci venustate corrupta, quae μεταμορφώσει nititur, qua flores hi, crocus e puero, milax e puella, cognominibus, ortum traxere (cf. Ovid. Met. IV. 283.) spirante adhuc amoris sensu.“ G. — 88 οἷσι edd., οἷς M. — ἀβρόν ἀκόλην edd. M. — 95 ἄσκοπα? — 96 σκοπὰς fM. — 103 βαρύδουπος v. — 106 „Lacunam hic subesse“ iam G suspicatus erat, quamquam etiam cogitabat de ἄλλοις hic ut 29, 321 semel posito. — 110 κατὰσχεται fM. — 110—118 Τὸν — Διονύσου post 132 ἀμειβομένη Διονύσου transposuit Ma, quod primo adspectu haud improbabiliter factum videtur. Sed vid. ad 120. — 116 δεσμῷ] Sic G em, λαιμῷ v. — 119 νυκτερίῳ scripsit Ma propter repetitum adiectivum v. 124, quod ipsum potius mutandum erat. — 120 φόβον G: „ξόφον sine sensu.“ Minime: negotio confecto Me-

gaera in Orcum redit. Ma *μόθον*. — 121 *μετά* edd. M. — 122 *λοβόλου* male G; *καρήνον* ipsum est Bacchi caput serpentium reneniferis guttis et facis Orceinae scintillis petatum. — 123, „*σπινθήρες* bene se haberent, si facis mentio adesset; de oculorum ignibus cogitare durius videtur. An *σμήριγγες* de serpentibus, qui pro crinibus erant? G. Facem Megaerae probabile est pluribus memoratam fuisse in longiore lacuna post v. 106, ut ibi 102 sq. flagellum, 104—106 serpentium venenum occurrit. — 125 *νεοτερός* v. Nostrum vide 44, 209. 261. — 128 *ἐχάρασσε*] *ῥασσε* v, *ᾠξυνε* Ma rem („il ne brise pas ses cornes, car il va s'en servir au vers 141; mais il les aiguise comme un taureau“) non verbum assecutus, de quovid. Rigler. melett. IV, 1. — 130 *Πάρα*] Sic G em, v. *πυκνά*. — *ὕστερόφωνον* v. Sensum iam recte perpexerat G: „relictis pastoritiis carminibus, quibus antea respondere consuevit, Bacchi mugitum repetebat Echo.“ Cfr. 39, 130. — 133 *δ'* edd. M. Dubitat Lehrs. Q. E. 298. — 133 *δαινυμένη* M. — 139 *δὲ* corr Lehrs. l. c., *τε* v. — *ἐκιδόμενους* edd. M, *ἐρεϊζόμενους* G. — *τινὶ*] *περὶ*? — 141 sq. Transpositionis causam senserat Ma ineptam coniecturam *κλίνων* — *φύλλα λαοίγγων* („mé-ères.“) his firmans: „nous avons fini la série des phénomènes du règne animal, et nous entrons dans celle des végétaux.“ — 144 *τ' v*, quod mutavi, quamquam dubitanter retentum a Lehrsio l. c. 299. — 155 „*ἡτέρα νύκτων* volebat Falk. in curis secundis, quod vulgata neque melius, neque deterius. Si quid mutandum, malim *παίνων*.“ G. Hoc quidem nihili. Fort. *τύπτων*. — 156 *δὲ* corr Lehrs. l. c. 298. — *κύματος* v. — 161 *Βάκχος* fM, *Βάχου* c g, *Βάχον* em F, probat Lehrs. — 162 *λόνος* f, *κλόνος* etiam M. — 165 *Μωδαίου* v, *Μορραίου* (voluit *Μορρηός*) Ma! — 169 *Μεθούσης* Ma, quamquam locum mire pervertens; *τεκούσης* v, quod mireris a G defensum: „*Μεθούσης* tentabat Scaliger. Male: neque enim sic v. anteced. *οἷά τε* dici potuisset. Quidni Indus ille, quem simulabat Mars, matris, satis fortasse Gorgoneam, faciem in clypeo gestare potuit? Sic uxoris signum habebat Morrheus, XXXIV. 265. s.“ Sed v. 168 *veri* innuuntur Gorgonis cincinnati, quos ad vivum expressos referebat clupeï imago. Et si ignotus ille Indus Gorgoneae matris faciem gestasset, debebat hoc diserte indicari. — 175 *ἔδραμον* edd. M. Em G. — 186 *Αἰβάλως* v, *Οἰβάλιος* Ma, qui „obscura haec nomina“ summa licentia et mutare et cor-

rumpere solet. — Ἀρμένιος Ma. — 188 Pro Ἀρητος, quod P 494. 517. γ 440 primam producit, probabiliter Ma Δρητος ex Z 20: Δρητον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφείλιον ἐξετάριξεν. — Μολυνδενός Ma. — 189 Κομαργος? — ἐτέμνετο ν. — 190 πολὺς νέκυσ ν. Θ 472. — 192 μόθον ν. — 193 ἀγγιπόρῳ — διωκόμενον ν: non ipso mari, sed hasta Deriadis interficitur prope mare, quo interfectus hauritur et sepelitur. — 194 ἀναξ edd. M. „Intelligit mare Erythraeum, cf. XXXVI. 96.“ — 205 συμφερετήν edd. M, συμφερετή G, sed idem etiam συμφερετόν em. — 216 „ὅς arcte cohaeret cum σκάδουσιν.“ G. — 220 καὶ σς edd. M. — 221 ἐνδορς] Sic em Scal., ἤρμους edd. M, ἤρισε G; poterat etiam ἔχραε. — 222 Βίβλιθον ν vitiosa correptione: vid. Lehrs. Q. E. 261—264: nomen ut alia corruptum videtur. — Δέθιν edd. M, Δέθιν G, Δένθιν Ma. — 225 ὀκνούνετι edd. M. — 226 τε edd. M. — 230 ὁμόζυγοι ν. Em G, qui et locum recte explanavit: „illi perterriti a Deriade, et desperantes de victoria et salute; vim sibi inferre videntur ipsi, non secus ac Orentes apud Indos fecit.“ — 234 Ἰμαλέων ν. „Fort. Ἰμαλέων; sed praestat, nomina haec, semel tantum obvia, intacta hic relinquere.“ G. Verum hoc, sed quasdam, quae quidem probabiliores viderentur, ut et hanc ipsam, emendationes recipere non dubitavi. Marcellina somnia silentio pressi. — 238 ἐχθρῶ ν. Em G. — λούσατο edd. M. — 248 ὀρεσσιλόφοισι edd. M. — 252 ἐκίχησε ν. „Pro ἐκίχησε desidero verbum ut ξήτησε, δίφησε.“ G. — 253 Βάκχῳ ν, quo retento G, cum recte in Βάκχη incidisset, lacunae signa posuit: „suspicio, Megarae aut Morrhei mentionem periisse, veluti ἐπεὶ πρ. φρ. Βακχῶν, νεύμασιν Ἡραίοισιν ἀνοιστρέσασα, Μέγαιρα, vel: Βακχῶν Μορφέος ἡλιβάτοιο βαρύβρομος ἦχος ὁμοκλῆς εἰς κραδ. etc.“ G. Est actio passiva, de qua dixi in prolegg. ad Quint. p. XCII sq. — 254 μετέτρεπεν fM, μετέτρεπεν eg. — 258 ἐδόκενε? — 260 ταχύγοννος ν. cfr. 38, 227. — 262 εὐνιον fM. — 263 ἀπτολίμωσι mire dictum: num ἡερίοισι? — 270 ἀλέεινε suspectum: num παράμειβε? — 272 κεχαγαγμένον fM. — 275 ἀνόνητος? Nisi solitum ἀκίχητος hic quoque posuit. — φαίνος fM. — 278 δύσκιον edd., δάσκιον etiam M. — 284 sq. „Νύμφαι Νηϊάδες edd. pessumdata recta loci ratione. Νύμφαι sunt Bacchi mulieres, (et fortasse rescribendum est Βάκχαι,) quae a Najadibus recipiuntur, cf. 291. s. et 296. unde Νηϊάδες necessario scriben-

im erat. "G. Recte ille, sed subest lacuna. — 286 *ὁμήλυσιν* edd. „propter antecedentem dativum, cf. v. 288. Neque tamen re-
 igna, si quis *ὁμίλειον* praeferat." G. — 288 *ἄλλαι ὑδριάδες* *sin*
id., ἄλλ' ὑδριάδες M; *ἄλλαι δ' ὑδριάδες* conii Gerhard.
 ctt. App. 159; „quod sensu quoque laborat: nam nomen pr. flu-
 i requiritur, ut in reliquis est." G, qui *Ἑσδριάδες* scripsit:
 Hesydus, medius fere inter Hydaspem et Gangem, qui hic se-
 ditur, memoratur Plinio H. N. VI. 21. "§ 63, ubi hodie e codici-
 s *ad Sydrum* editur, quod ipsum hic quoque restitui. — 292

ῥα τόεντας f, *κυδατόεντας* (sic!) M. Em Scal. — 293 *ἄλλα*
d., ἄλλα M. Em Hermann. Orph. 752. — *Ἀμαδονάδες* edd. M.
 n G. — 298 *μορμύρετο*? Quamquam non ignoro *Æ* 16. — 299
μομένη c ex em F, quod fortasse sufficiebat; *μυρομέναις* G.
 d tamen probabilius videbatur hic quoque quaedam excidisse,
 ne quomodo dicta fuerint cum sciri nequeat, reliqui *μυρομέναις*.

LIBER XXXIII.

2 *εὔκερα* fM. Em R. — 3 *οἶδαμι* v; alibi *ἄλματι* po-
 nit, sed id praecessit v. l. — 4 *κήτω* — 9 Hunc versum post
 ponit Ma, male: *ὄφρα — τεύξειεν* ad *ἀμερομένην*, contra *θη-*
ο ad *ὀκνότε* — *ἐδρέψατο* pertinet. — 11 „Coronis Baccho
 atias peperisse dicitur XLVIII. 555." G. — 15 *τ'* edd. M. —
καὶ χρὸς edd. M. Em C et R. — 29 *κόρην*] *μορφήν* v; „for-
 me hic, aut praecedens versus expungendus est. Certe nunc
 implicet repetitum *μορφήν*, nisi f. *σέο χοροῖν* legendum." G. Hoc
 idem propter correptionem Atticam ferri nequit. — 33 *ἄρά*
 edd. M. — 35 *Σεληνάλης* v, *Σεληνάλη*, quod iam K I 652 emen-
 tum, etiam Ma. — 36 *κέντω* Ma. — 40 *ἀκοίτην*] *ἀνάγκη*? —
τ' v. — 57 *ὄφρα τελέσση* edd. M. Em Scal. — 64 „Locus
 umbratus est ex Apollon. Rhod. III. 114. ss. Sed Apollonius
τραγυλλίζοντας dedit; noster *κοτταβίζοντας*." G. — 66 *ὁμέ-*
ως — *ἀβρός* edd. M. „Scio, fore, qui nobis *ὁμήπιος* obtrudant
 fortasse *ἄβρόν ἀθύρων*." G. Illud quidem commendavit Lobeck.
 Jaoph. 701, nec hoc reiiciendum erat. — 87 Locum, quem G
 vexatus vexavit, vindicavi in Tryphiodoreis p. 382 sq. — 88 *προσ-*
ων edd. M. — 93 *ἐκηβόλου* fM. — 98 *χρόσεις ἐσμαράγης*
 l. M; „repugnat v. 73. s." G, qui *ἀργυρος ἐσμαράγης* scripsit,

adiectivo alieno: vid. K I 657 sq. — 103 ἀντιπάλω edd., ἀντιπαλε M; „quòd non ferendum, nisi quaedum deesse putes.“ G. Ma mir ἀντιπάλω — προσώπῳ „essuye les larmes de son antagoniste!“ Adhuc dubito. — 106 „Suspectum δέξατο; exspectes ἔδρανε.“ G. Ut famula dominae filio res ludo acquisitas domum portat. — 108 ψευδομένης — ἀνάσσης supectum: „fallacis et mendacis.“ G Sed hoc ipsum nec verbo inest, nec satis quadrat. Quid, si ἐφ: τμ ἧς scripsit? — 112 σοῦ edd. M. — μούνη v. Em Ma. — 111 ξύμπαντες edd. M. — 128 οἷστέγησοιμι edd. M. — G ap. Uwarov 83 sq. talia fere excidisse sagaciter coniecit, quamquam non satì Nonnice expressa:

εἰ δὲ μιν ὑβρίζων τανυσίπτειρος ἦναχεν Ἑρμῆς,
 μάριναμαι Ἑρμῶνι, καὶ αἰθέρος ἐκτὸς ἀπάξω
 [vel οὐ τρίσω Ἑρμῶνα τανύπτειρον, οὐδὲ πονήσω]
 κουφίζων etc.

— 139 ἵνα ξύμπαντα δαμάσσω edd. M. — 141 ἐφθασε Πασιδίτῃ v. Em Ma. — 142 ἐελδομένης? — 143 καὶ] ἦ Ma. — 144 γεγῆθότι v. — 153 ἑλατήρα edd. M. „Cf. 49. 50.“ G. — 155 βροτοῦ δία μορφήν edd. M. — 158 ἡρσθήοισιν f, ἡρσθήοισιν (sic!) M Em F. — 180 ἀνεπάλλετο v. Em G. — 195 Alibi πόθον δεδονημένος οἷστέφω legitur; sed hic ipsam Amoris sagittam innuit. — 200 Προἰθελγῆς, quo retento G Κυπριδίους πρὶν tentabat contra Nonni metricam, ἀλῆμονας scribendum. — 203 μῆνιμα edd. M — 209 ἀντιβίων edd. M. Vereor ne etiam post hunc versum lacuna eaque maior sit. — 210 Δάφνης] Sic em G: „similem corruptionis vid. IX. 272.“ νύμφης v. — 217 ξο] ὅτι v, quo retento sequens versu καὶ θεὸς scribendum esset. — 219 ὑπεμέμφετο v. — 233 θερσὺς Ma, speciose, sed vitiose. — 235 ἐσπόμενον v. — 236 Χαλκωμένην edd. M. — 246 θυρόσον ἔχων edd. M; „quasi vero unquam ^{λλ'}thyrum habuisset.“ G. — 249 πέλε f, πε (sic!) M. — 250 παλάμης v. Em Ma. — 251 ἔνα edd. M. — 252 Δηριαδῆα v. Sed tantum δα loquitur, qui iam velit Bacchi esse. — 253 ὀπάσειεν edd. M „Nostrum vide 367. 387. inprimis XXXIV. 206. 264.“ G. — 25 ὑποκλίνω edd. M. — 259 δεχέτω edd. M. — με om fM, sup F. — 260 ἀμφοτέροις δὲ v, ἀμφοτέροισι M. — 261 γαμβρός edd M, γαμβροὶ G, γαμβροῖς em. Koch. 181. — 264 ὀμύχλη] Sic o F, ὀμύλω edd. M. — 268 ξύμπαντα edd. M. — 269 ὀδότης] Sic o Scal. Ἰδῶσπης edd. M. — 276 κεφαλή (-ήν c) δὲ λύων sine lac. edd

1; κεφαλῇ δὲ δύων G, κεφαλῇ δὲ δέων Ma; δολιχὴν δὲ λύων
 omi Koch. p. 181 ex Apollon. Rh. IV, 150. Orph. Argon. 1017.
 sed hi ipsi loci subesse lacunam satis docent. — 278 Θάμνω]
 αἶψα v. Nisi fuit δέινδρῳ. — 285 ἀστραίον f, ἀστραίων etiam
 f. — 288 δὲ] τε v. Corr Lehrs. Q. E. 298. — 291 λοχαίρον fM.
 — 294 πόθω] Sic em G; γάμω v. — δρόμον] γάμον v. — 295
 ξόνιον] ἀντίτυπον v; vid. 20, 160—165. — 309 Ad ἐλεγο-
 ῶν melius quadrare videtur λέκτρον. — 317 τοιο fM. — 328
 νμφίος edd. M. Em Rh. — 329 καὶ σὺ fM. — 332 ἀπειρήτην
 fā ex em G; ἀπειρήτων v. — 336 οὐ μὲ] οὐ σε edd. M; οὐδὰ
 i. — 350 δ'] τ' v. Corr Lehrs. l. c. — 354 δὲ αὐτῇ edd., καὶ
 αὐτῇ etiam M. — 358 φντεύσειν em G; φντεῦσαι v. — 363 ὀλέσ-
 αι fM. — 369 χραισμήματι v, χραισμή (sic!) M; χραισμήτορα
 m G, probavit Rigler. melett. IV, 9. — μήτρης f, μήτρης etiam
 f. — 373 εὐὺ] ἑᾶ fM. — 379 ἀκοίτου fM. — 381 Διονύσου edd.,
 Διόνυσος M. — 383 νεφέλη edd., νεφέλη etiam M. — 385 ὀδίτου
 M. — 387 ἐρύσειε παρ' v.

LIBER XXXIV.

3 αὐτὴν fM. — 12 αὐτῇ v. — 16 ἣν γὰρ ὀλέσσω? — 18 „F.
 scribendum κάμνων, ita ut duo hi versus arctius cohaereant.“
 f. Hoc a Nonni stilo abhorreret. — 21 ὑπόθεν edd. M; „ἐκτοθεν
 olebat F i. e. rursus a lecto abeuntem videt H. quod melius com-
 enit, quam si quis ὑπόθεν ὄχθης tentaret.“ G. Recte ille,
 namquam paullo melius ἐνδοθι λόχμης ex v. 2 quis conficiat. —
 5 σκολιῶ Ma; δολιῶ v, quod ex δολόσις 23 irrepsit. — 31 ἐλπο-
 ῶν edd., ἐλπομένη etiam M. — 34 θρασὺς paululum suspectum:
 um βαρὺς an κρατὺς? — 47 ἡ fM, „ubi certe de correpta vocali
 nte vocalem non cogitandum“ G; ἰδὲ eg, quo nusquam usum esse
 sonnum observavit Lehrs. Q. E. 268, qui ἡ εὐρυφάεσσαν Ἀθή-
 ην dubitanter coniecit. Sed αὐρί mentio non erat tollenda. Re-
 liqui ἡ, quod quis ex ἐπειῇ defendat, quamquam probabilius
 idetur locum lacunosum ita fere Nonni manu profectum esse:

ἡ θίειν ἀργυρόπεζαν ἢ Ἀρτεμιν ἀργυρόπην

ἢ χρυσίην Παφίην ἢ χρύσασπιν Ἀθήνην.

— 48 φαιμένον edd. M. — 51 ὑποβρυχίριο v, ὑπὸ βρυχίριο sua-
 k G, contra Nonni usum. — 60 ἀκωνή f, ἀκωνή etiam M. —
 1 παφίην f, παφίη etiam M. — 64 σιδήρῳ inter alia suasit G

ap. Uwarov. 84; *κραννῶ* ex 61 edd. M; *κρανείη* g Ma, quod ex 30, 227 adstrui nequit. Cogitari etiam posset de βελέμνω aut μαχαίρῃ, sed ipsius metalli notio optime fulmineo igni opponi videbatur. Posthunc v. Ma v. 69—73 *πολλάκις* — *Ἐρώτων* posuit, male: nam 65—68 doceri vult, quomodo Chalcomedam vulnerare, 69—73, quomodo amatorium vulnus sanare possit; 74—80 metu ex istis rebus oriundo orationem concludit. — 65 „Accuratius fuisset εἰπέ δέ μοι; proprie enim unum alloquitur Hysacum, cf. v. 72. Dici tamen pluralis potuit, e vitae communis usu.“ G. Recepit Ma, perpersam: variat orationem. — 67 *ἀεργάσω* coni G, recep. Ma; de quo magnopere dubito. — 75 *ἀλήη* Ma, *αἰχμή* v. — 83 *νομῆς* fM. Em G. — 84 *φανείσα* suspectum. — 88 *αὐτίς* G. — *ἔδαρθεν*] Sic em C; *ὑπερθεν* edd. M. — 90 *ἀμύλασα* fM. — 100 et 101 τ' v, δ' Lehrs. Q. E. 298. „Sensus est: et vidit, se matutino tempore, quando somnia vera, haec somniasse, et credit iam, Chalcomeden amore perire.“ G. — *πόνον* v, *πόθον* Ma. — 105 *φαινεῖς* edd. M. — 107 *αὔραι* edd. M, quod restituit Ma „les brises du printemps.“ — 110 *ἄτε* edd. M. — 111 *ἀμφιέκας* fM. — 114 *κόσμησαν* fM. — 117 *Ἐρωτοτόκοιο* v. — 123 *φοινίσσουσα* edd. M. Em Rh. — 126 *ἐπὶ* edd. M. Em Rh. — 128 *Βάκχαι* edd. M. — 132 „Nisi *χαλκοχίτωνες* mutatur in *νεβροχίτωνες*, locus non facile integer videbitur. Sed loca plurima, ubi *νεβρὸς* εἰσθώραξ, *νεβροχίτων* s. *ἀβροχίτων* et *χαλκοχίτων* s. *χάλκισος ἀνὴρ* sibi opponuntur, suspicionem movent mutilationis. Scripsit f. tale quid: καὶ οὐ ξηξήνορι λύσση (alibi est ξηξ. *μισσῶ* ant *θύρσῶ*) εἰσέτι *χαλκοχίτωνος ἀνασχίξειν* δέμας Ἴνδοσ, ὥς ποτε, *νεβροχίτωνες* ἐβάνχευοντο γυναικες, proclivi ad errandum via.“ G. Cum quid exciderit scirinequeat, reliqui *χαλκοχίτωνες*. — 139 *ἐδήμονες* ad Σάτυροι relatum v. Em G. — 141 *ἐχέφρονες* suspectum. — 142 *ὀλνοπι]* *αἰθοπι*. — 145 *εὐρύνοντο* v, *ἐχρίοντο* coni C, *ἐρικνουῦντο* vel *ἀχραίνοντο* G; posterius rec. Ma. Nostrum vide Oppian. Cynege. III, 266. — οὐ] Sic em C; ὥς edd. M. — 148 „Nescio, quo iure *γεγάσιν* imperfecti significatione adhibuerit Nonnus, nisi potius scripsit: *φόβῳ μὲν ἦσαν ἐνήμες*.“ G. „*γεγάσιν* confirmatur ex VI, 259.“ Lehrs. Q. E. 274. — 149 *ἀδουπητοῖς* v. Em Ma. — 154 *ἔστατο* edd. M, *ἔσπετο* G, hoc et *ἔστατο* coni Rh; omnia falsa. — 155 *αἰδέσσοιτο* edd. M. — 156 *μορμύρουσαν* edd. M. Em Rh. — 157 Nulla lac. v. „Si *ὀμήλυδες*

cum χάρις iungendum, malim saltem τότε ἐν προμάχοισιν. Usus eius postulasset προμάχοισιν ὁμόδρομος vel ὁμόστολος. G. Aperte quaedam exciderunt, quibus diserte indicatum fuit Chalcomedam inter mares, non inter feminas pugnasse: vid. v. 271 sqq. 340. — 158 Ἀναξώ edd. M. Em G coll. 35, 91. — 160 ἐν πεδίῳ v cum sequentibus iungitur, quo deceptus Koch. 162 ἐννοχίη coniecit. — 162 διατηξας edd. M, quod defendit Koch. l. c. ex 25, 66! δ' ἀτιμήσας G: „nostra emendatio certissima.“ Potius certissime falsa: Χαρίτων Ἰνδαλμα προσάπον ipsa est Chalcomeda: cfr. 5, 202. 7, 164. — 166 ἐπὶ v. Em G. — σείρων edd., σῶων etiam M. — 168 ἦ edd., ἦ M. Em Rh. — 173 ἐπήρατον] ἐπείρατον v. — 183 φύτλην suspectum; num δώμη v? — 187 ἀρετήν f, Ἀρετήν c, ἀρετή M. Em Rh. „Nonnus alludit ad Odyss. ω. 193.“ G. — 188 ὅς ποτε Μοῖρῶνιο γάμων edd. M. Em G. — 189 Ἀσσυρίη edd., Ἀσσυρίη etiam M. — 192 „Σάνδιος volebat C. Frustra.“ G. Cfr. Koehler. p. 55. — 201 ξηξήνορι Ma, quasi χάρις sequeretur. — νίκης edd. M. — 205 χατέων edd. M. — 211 ξέμπασαν edd. M. — 215 ὀλέσσω v, inepte: „effodiuntur opes!“ — 219 παστῶ edd. M. — 230 Nulla lac. v. „Versus admodum suspectus, cuius nullam vestigium infra in repetita hac narratione XXXVI. 439. ss. conspicitur.“ G. Et, quid sibi vult πυρόεντι βερέθρῳ? Nam de aqua fervefacta cogitari nequit. Putaverit aliquis satis esse, si commutatis clausulis hic πυρόεντι βερέθρῳ, v. sq. ἐνυμβερόντο βερέθροις scribatur; sed quid utrique obstet, peritum non latet. Potius lacuna est; quatuor modis quasi quatuor elementis immolantur captivae: aëri suspendio, igni rogo, aquae flumine, terrae puteo. Tale quid deest:

ἄλλαις θερμόν ὄπασσε μόρον πυρόεντι κυδοιμῶ,

ἄλλας δ' ἐν ποτάμοιο κατεπρήνιξε βερέθροις.

— 231 βερέθροις edd. M. — 234 βαθθυνομένον v. Em Ma. — 235

ἡμιθανής v, ἡμιφανής (sic!) M. — „an ἀμορβαίη?“ G; ἀμορβαίη in notis, sed ἀμορβαίη („voix étouffée“) in textu Ma. Recte vulgata: luctans cum aqua ascendente non uno tenore, sed cum intervallis orationem Baccha profert. — 238 μέσσον edd. M. — 243 ἱπταμέναι fM; em G. — μόρησιν fM; em F. — 245 οὔτος em G, αὐτός v. — κατ' αὐτοῦ coni G, frustra. — 255 δὲ om edd. M. Suppl F. — 261 ἀποστάδα edd. M. — 262 μόνον] δόλον v. —

263 λαβών] λιπών v, quod reieci quamquam sciens, quomodo quis defendere possit. — 269 „Video hic ingentem lacunam, quam supplere non est opis nostrae. iam ante dicendum fuit, quo modo ex urbe iterum egressus sit, postquam non repererat, quam quaerebat.“ C. „Lacuna fortasse post ἀνέρας v. 272. locum habet.“ G, non rectius illo! Cfr. ad 272. — 270 ἐπέτραπε? — 272 ἐκ δὲ κυδοιμῶν Ma, fortasse recte, quamquam singularem praetulerim. „Hic mihi lacuna esse videtur: par enim erat, diu antea, quomodo Bacchos, i. e. Satyros, Silenos, etc. aquod quos Chalcomede, cf. 154 sqq., nunc erat, adortus sit, et in fugam converterit Morrheus.“ G. At etiam ante v. 269 talia inseri poterant, quibus v. 269—273 satis illustrarentur. — 279 ἐτέρπετο fm. Em F. — 287 βαλλομένη edd. M. — 292 „δοδοδάκτυλε Παιδά nescio, an sanum sit.“ G. Quidni? — 297 δι’ ἄστρος edd. M, quod male e v. 343 defendebat Koch. 192. — 300 πεφιδημένος fm. — ἔγχο] ἄορ? — 301 ἦχον edd. M; „sed restituendum erat id, quod constanter in fine versus positum habet.“ G. — 305 ἐκούσιον edd. M. — 306 ἐπέτραπε v. Em G. — 312 καὶ εἰς (nota male intellecta) edd., ἡ G. — 319 μαρνάμενον v. — 323 ἀριστεύουσι v, quod alibi recte legitur; G ὀυστεύουσι ex 38, 126 coni, quod potius 35, 43 restituendum erat. — 334—337, quibus versibus v male Morrhei oratio clauditur, recte huc post μελήεις πολὺ μᾶλλον intulit Ma. — 324 δέ] γάρ v ex 327 corruptum. — 326 „ἵσταμένης, non tam παρίσταμένης, quam ὅτε πρόμος ἵσταται ut XXV. 344.“ G. Locutio tamen satis inusitata: num Κύπριδι μαρνάμενος? — 327 τοῖς edd., σοῖς etiam M. — 328 ἀριστεύουσιν fm. — 329 ἦν δ’ ἐθέλης et 330 ἦν ἐθέλης v: particulae sedem mutandam fuisse patet. — 330 „Dubito, an δάμαξε κατ’ αὐχένος ἡ κενεῶνος ita nude dixerit. Fortasse versus cum participio periit, veluti: κατ’ αὐχένος] ἡ κενεῶνος λευκοτάταις σέο χερσίν ὀυστεύουσα βέλεμενον. Similia vide XV. 315. sqq.“ G. Ma δάμξε scripsit scilicet commendatum sequente δεδαιγμένος. Sed hic quoque lacunam esse probabilius. — 338 Βάκχαις edd. M. — 339 κελεύθου] κυδοιμοῦ v, aperte corruptum ex 341. — 342 ἐχέζετο edd. M. — 343 δι’ ἄστρος hic quoque v: cfr. ad 297. —

ἡ

350 εἰς δάχιν f, εἰς δάχιν M, unde cave εἰς δαχίην facias; εἰς τε δάχιν em F. — 355 αὐτίς v. — 358 κύκλον edd. M; κλόνον em Hermann. Orph. 762.

LIBER XXXV.

1 Nisi *Θυιάδι χάρην* ipsum Thyiadum exercitum denotat, velut ne *δικῆ* aut *λύσση* scribendum sit. — 5 *πεφóρητο*] Num *κεκόπητο* aut adeo *κεκόρυστο*. — 10 „Propter adverb. *καταζηδόν* putabam aliquando *θεινομένων*.“ G. Sed idem redit 48, 97. — 13 *θυρσοφόρων* v. *θυρσοφόρον* Ma ex P. — 14 *τιθήνη* edd. M. — 16 *καμένη* fM. — 21 „Proprium erat *περισπαίρουσα*. Cf. XXXVI. 240.“ G. Vid. Rigler. melett. Nonn. III, 5 sq. — 23 *ἀγλαῆ* edd. M. — 24 *νύμφη* edd. M. *μορφή* G ex v. 171. — 31 *γυμνῆς* v. — 43 *διστεύουσιν*] *ἀριστεύουσιν* v. Hic quidem in repetito verbo *scumen* inest. — 44 „Alius fortasse praetulisset *ἄπυστον*.“ G. Non ego: *incredibilem* dicit mortuae amorem. — 48 Iam F *versum* excidisse suspicatus est; „versum desidero huiusmodi: *γίνεσθαι πάλιν, μόνον εἰς μίαν ᾧρην*, ut fere in simili causa XI. 316.“ G. — 49 *ἐν* v. — 51 Ne *ὄν* coniicias, *ἦν* ad *ἐμοῦ* pertinet. — 54 *θράσος* v. — 55 „Ex aliis locis *σκολιῆσιν* reponendum esset.“ G. Sed pertinet ad *γερόντων* v. sq. — *ὑποφρίσσοντας* v. — 58 *ὀλκόν* edd., *ὀλκόν* M. Em F. — 66 *ἀστερόεσσαν* v, quod ferri nequit. Sed etiam de *ὀστρήεσσαν* cogitari poterit. Transpositionem ex parte iam suasit Ma post v. 58 ponens uno tenore 66—72. 59—65. 73 sqq. Sed perficienda erat: necessario cum 66—68 iungendos fuisse 59—62 et similia initia 66 et 59 et omnino membrorum parallelismus docet, ut simili modo 69—72 atque 63—65 sibi oppositi sunt; 63—65 vero cum 73 sqq. cohaerere docet *herbae* vitalis desiderium utrisque versibus expressum, cum 69—72 *aqua* mortifuga expetatur. — 67 *θεοκλήτω* v, *θεόκλητον* etiam Ma. — 67 sq. Duorum versuum transpositionem fecit C. — 61 *ἦποθεν* fM. — 77 *κυκλούμενος* v. — 81 *διέστιχεν* suspectum. Num *διέσχισεν*? — 83 *αἰχμῆν* em Scal.; *εὐνήν* edd. M. — 90 *ὅσποτε* edd. M. — *κακοξείνων παρὰ πέτρην* edd. M. — 91 *θῆλυς* v, *θοῦρις* etiam Ma. — 92 „Suspectum *πολλά*. Num *Βάχαι* legendum? an excidit versus, ubi Baccharum mentio inerat?“ G. Eum errorem secutus Ma v. 92—97 supra post 78 — *κεῖθων* posuit, cum tamen v. 98 *ὄφρα μὲν ἐγρεμόθοιο δι’ ἔσπεος ἔβρεμεν ἄρης* apertissime ad illos praecedentes versus referendus sit. Sed omnino post singularia Protonoe, Chirobiae et Orsiboae exempla v. 79—91 iam ceterarum mulierum Indicarum virtus

describitur v. 92—97; ad has igitur et πολλὰι 92, et ἄλλη 94 et ἄλλαι 95 pertinet. Contra quin verbis περικλείοντο μελάθροις Bacchae intelligendae sint, dubitari nequit; accedit quod cum iis ἐρυνγόροις aperte pugnat. Hinc patet locum lacunosum olim ita fere lectum fuisse:

πολλὰι δ' ἐρυνγόροις περικλονέοντο κελεύθοις
ἔσσόμεναι, Βάκχαι δὲ περικλείοντο μελάθροις etc.

— 94 ὑπεδείσατο edd., ὑπεδύσατο etiam M. — 95 ἄλλαις G, deceptus falsa de toto loco sententia; cfr. ad 92. — 97 ἐνδόμοχοι v. — 101 μεταστρέψασα Ma ex em G: „cf. v. 200;“ μετατρέψασα v. — 104 παρθένος f, παρθένον etiam M. — Post hunc v. lacunam esse patet: pluribus narrandum erat, quomodo Chalcone, quae Morrhæum exspectans constiterat (100), appropinquante eo fugam capessiverit. — 109 ὑπερόπνευε edd., ὑπερόπνευε etiam M. — αἰδομένη — φωνήν edd. M; αἰδομένην coni Rh, quod non sufficit. — 115 ζεύξειεν v. — 120 φαίδρανε f, φαίδρανε etiam M. — 123 ποτ' ἐμὲ G, sed paene poenituit. — 127 Post hunc v. Ma ponit 134—138 εἰς — Ἀφροδίτην, perperam: membrum causale (γάρ 134) enim non quadrat cum 127, ubi vis inest in καλυπτομένης, sed cum ficto ardore, quem 128—133 garrule simulavit Chalcone. — 131 κνδαίνεις edd. M, κνδαίνει G, quod non sufficit. — 135 ἀνάγκην] ἀνίην v. Cfr. Mus. 140. 288. — 146 ἄβροδ] ἄλλος v, ἀγνός coni G. — 151 φίλος ναστήρ v, φίλοις ναστήρ em Koch. 182 ex 39, 205; sed prae-ripuerat emendationem Hermann. Orph. p. 814, ubi nimis fortiter totum locum ita constituit: κορύσσομαι· εἰ με κελεύθεις, ὅφρα φίλοις ναστήρ μαχέσσομαι, Ἴνδον ὀλέσω. — 153 ἔντα] cfr. 160; ἔγχεα v. — 165 οὐ ποθέων; — 168 σακίων] Ita G coni, quamquam τευχέων scripsit contra Nonni usum: vid. Lehrs. Q. E. 257; τεκίων v; βελέων Ma e coni Rh et Scal. — 170 ἀμφοτέρων edd. M. — 172 Recte post hunc v. 178 et 179 posuit Ma: ὁφρύνες et ὁπωπαί pertinent ad βλεφάρων ἀκτίνες. — 178 οὐτάξεις] αἰχμάξεις v; vid. v. sq. — ὁφρύνες em. C; ἄρεος edd. M. — 179 αἰχμάξουσιν hic necessarium fuit propter αἰχμαί; οὐτάξουσιν v. — 183 γαμίνην non satis intelligo. Num μαλακὴν; — 185 πόνον fm. — 191 Recte post hunc v. 195 et 196 posuit Ma: explicatur, cur Venerem invocaverit, et narratur, quomodo spe exciderit (195 χιόνος opp. 192 μέλας). Modo ne idem rem cor-

rupisset inter 196 et 192 intrudens 199—203. Patet primum Morrhei lavacrum ad finem perducī, tum, quomodo se interea gesserit Chalcomedea, narrari. — 193 ἄλμης f, ἄλμην M. — 203 Longiorem post hunc versum lacunam esse hians docet narratio. — 208 „An νομφιδίῳ σφιγκτήρῳ de amplexu? Sed fortasse post σπινθήρῳ duo hemistichia exciderunt, cum participio, unde dat. pendebat, veluti: igne correptus, incensus etc.“ G. — 222 μαχηταί v. Cfr. 216. — 223 „Fort. ὑπορόφοιο.“ G. Adiectivum de domo, non de urbe dicitur. — ἔσσυτο? — 226 ἀτειρήεντος v, inaudito vocabulo. — 231 κομίσσων edd. M. — 232 κύκλα om fm. — 241 ἡλιάδων edd. M, „confusione ex seq. ἡέλ. orta.“ G. — 244 „Fort. ἐσμὸν ἀλήτην.“ G. Recepit Ma. — 246 „ὕπ' ἐλπω-
 ρῆσιν volebat Wakef. Sylv. III. p. 28.“ G. Male! — 247 ὄλβου em Wakef. l. c. et Scalig.; ὄμβρου v. — 250 ἀντεάνοιο edd. M. — 258 ὡς ὄναρ, ἔδρανε v. Em Koch. 182 ex 250 et 47, 187. Nisi adeo ὡς δ' ὄναρ ἐρρεε πάντα scribendum. — 259 ὡς Διί v, corruptum ex v. antec., male: non clamat querebundus se irasci Iovi Soli Baccho, sed vere iratus est. — 265 ἐδίωκε edd. M. Em F. — 270 „Fort. ὃ δ' ἐν στομαδί.“ G. Recipere debebam. — 276 ὀμιχλήεντι em G, sed non recepit; ὀμιχλήεντα v. — 279 ἐπορεύσας fm. — 282 διαφλέξασα? — 286 ὕστατος edd. M, ἔστατος em F. — 292 χρυσέο f, χρυσεῖον etiam M. — 294—296 Versuum ordinem restituit G. — 294 ὁμόδρομον Ma ex em G, ὁμόδρομος v. — 298 τεῶ Κρονίωνι irato Iovis animo non convenire videtur: est, ut Germanice dicam quod nulla alia lingua exprimi potest, nimis „gemüthlich:“ prorsus contrarium spirat τεὸν πόσιν 300. Praetulerim θεὸς Κρονίωνι. — 300 μὴ δὲ λί-
 πης v, quod ineptum, etiamsi vertas: ne deseras. — 307 σβέσ-
 σον non quadrat cum λύματα, quod tamen nemo cum κάματα commutare velit. Num λοῦσον an σμῆξον? — νάσον f, νού-
 σου etiam M. — κύματα coni Scalig., „ut fere v. 361. Sed cf. v. 321.“ G. — 315 ἀνάγκης edd. M, „quod fort. retinendum erat.“ G. Et retinuit Ma et defendit Koch. 183, male. Invita dimit-
 titur Iuno, et cumulati genitivi a Nonni stilo abhorrent. — 319 Ἥρη em Scalig., κούρη edd., κῶρη (sic! et κ fere ut η scriptum) M. — 340 „Ante hunc versum aliquid excidisse puto. Tum recte se habebit κταμένους eo quo est loco positum. Aliter oportet ὀλέγῳ κταμένους.“ Herm. Haec me non assequi libere fateor.

— 341 ἀμέλησεν εἰς πάς edd. M. Em Rh. — 359 κατάσχεται fM.
 — 360 τιλλόμενον edd. M. „Cf. Apollon. Rhod. Arg. I. 129.“ G.
 — 366 ἄλματι edd. M. — 368 σύλη σέτε f, συλήσετε c g m, sed
 συλήσατε em iam G. — ἀλκῆς fM. — 373 κοτέω em etiam Koch.
 183, δονέω edd. M, φθονέω G; πονέω coni Scalig. — ἀλδομαι?
 cfr. 379. 384. — 378 Αἰβίαλος v. — 379 Ἀρίστορα edd. M. „Ali-
 quoties Ἀρκεστορίδης Opheltes vocatur, ut XXXVII. 85. 101.“ G.
 — 389 Post hunc v. 376—378 οὐκέτι — ἐρύνώ posuit Ma, male:
 nam a salute Asterio promissa 385—389 ad auxilium omnibus
 suis militibus affirmandum adscendit, cui loco non poterat denuo
 querela de singulorum aliorum clade interponi.

LIBER XXXVI.

8 ἔμπορον f, ἔμπυρον etiam M. — 13 κυδοιμῶν edd. M. —
 27 Ne quis ἤγαγεν coniciat, vid. ad Quint. VIII, 35. — 28 Ἥρη
 edd. M. — ὀρεσσικόμον v. — 31 ἐλοῦσα Ma ex em G; ἔχονσα v.
 — 45 ἐκρυψε fM. — 49 σῶν σκοπέλων Ma, non male. — 58
 „Fort. Ἔρως ἄτε τόξα quemadmodum ille.“ G. Recte habet
 membrum causale: refutatur 52, quo versu sagittae a Diana ab-
 iudicatae sunt. — 67 σαοφρονέουσα v. — 68 μεθέπων em etiam
 Koch. 183 ex 29, 125. 31, 150. 33, 291; ποθέων v; φορέων coni G.
 — 70 γαμουλόπον v. — 71 ὑμετέρην Ma ex em G, ἡμετέρην v.
 — 73 „Fort. μεμφομένοι.“ G. Minime: ipsa ura falsam Dianam
 vituperat. — 74 θηλυτέρου edd. M. Corr Rh et Wernick. ad
 Tryph. p. 487. — ὅτε v. — 79 τρομέουσας Ma: „Diane n'est pas
 ivre de peur, mais tremblante.“ Mihi omnino metus mentio alie-
 na videtur, potius comparanti supra 43—46 et Φ, 491—496 pro-
 babile videatur Nonnum κόπῳ sive πόνῳ μεθύουσας scri-
 psisse: cfr. σ, 240. infra 37, 540 et inprimis Theocr. 22, 98 πλα-
 γαῖς μεθύων. — 85 Δελφίδα πεύκην Ma ex em G; Δελφίδι
 πεύκη v. — 92 πόντιον coni Rh, fortasse recte. — 95 ὑποκρῶ
 δὲ f, ὑποκρύψας δὲ M, ὑποκρύφιος δὲ c e coni F, qui etiam ὑπό
 κρυφίῃ δὲ proposuit, ὑποκρυφίου δὲ G. — 97 δὲ] τε edd. M. —
 „In margine exemplaris est οἶκον.“ F. Et ὑπέρτερον οἶκον ἔχον
 ἀκουσῶν M. — 101 κοσμήσας edd. M; νομήσας Scalig. Em Rh
 ap. Hermann. Orph. p. 233. — 104 νερερίῳ v, νυκτερινῷ Ma.
 — 109 τρισσοῖς v, quod G dubitanter defendit eo, quod 130 sqq.
 „velut in transcurso“ addatur Hydaspes. Sed tantum Iovis frater

et filius appellantur 110 sqq. διισοῖς iam Rh em. — 114 ἐκφύλιος edd., ἐμφύλιος M. — 115 κλόνον em G, sed non recepit; κρόνον edd., χρόνον g m. — 120 ἄρμα θαλάσσης edd. M. Em Scalig. — 123 τινύων fM, τίνων c m, quod respuit Nonni metrica. — 127 ἐήν] ὁ σήν G. — ὠπάσεν] λαχεν v, quod G transversum egit. — 129 προτέρης edd. M. — 142 ἐννώ] ἀνάγκην v, „quasi necessitatem, qua eos repellatis, arceatis, parum apte. Vereor, ut sana sit lectio.“ G. Koch. 183 inepte coni ἀνάγκης, abusus 12, 381. 21, 124. 23, 529. 35, 315. — 144 ὄργανα Ma ex em G, qui etiam ὄργανα et ἄρμενα tentabat; ὄργια v. — 157 Ex usu Nonni (cfr. 243. 37, 2. coll. 32, 275.) potius Βακχεῖην exspectes. Num ὁ θ π ε λ η ν? — 163 ἐπεστήριξε δὲν ὁ μ λ λ em G, sed non recepit; ἐπεστήριξε κυδοιμῶ v. Nisi id h. l. servandum, v. seq. autem ὁμοζήλῳ δ' ὅ π ο κ ἐ ν τ ρ ω aut ὁμοζήλῳ δ' ἄ λ α λ η τ ῶ scribendum est. — 164 μαρναμένους v; πυργηδὸν docet ad copias non ad duces hoc participium pertinere. — 168 Post hunc v. Ma 183—188 καὶ πολὺς — ἐλεφάντων posuit. Scilicet G scripserat: „Versus, si de draconibus intelligis, parum aptus; si de aliis bestiis, cf. v. 190 sqq. nimis abrupte hic positus.“ Sed errat G: ubi versum accuratius cum 164—167 iunxeris, profecto nihil abrupti senties. Sed ἐκ στομάτων sane ex 180 corruptum et ἐκ σκοπέλων (ut 166 ὁριτρεφεῖς μαχηταί) a Nonno profectum videtur. — 169 δὲ] τε edd. M. — 170 πόμπενυ c, πόμπενον etiam fM. — 172 παρσκαίροντες v. — 173 Post hunc v. si 180—182 ponuntur, omnia aptissime cohaerent et concidit G sententia inter 179 et 180 lacunam esse, quam his verbis demonstratum ivit: „Maenadibus cum Phidalea comparatis, rursus transitus orationis huiusmodi exspectari poterat: ὡς τότε ἐχιδνήναι κορύσσειτο Μαινὰς διταψ· καὶ τις ὄφρι φοῖσσι δι' ἡέρος ἄλματι κούφῃ, καὶ τις ἀπὸ etc.“ — 182 χάλνξ fM. — 175 βροτέρους fM, προτέρους c „vix satis apte“ G, qui βροτέους scripsit; κρατερούς Ma. — 178 ἢ τότε edd. M. — 183 καὶ πολὺς G, rursus falso versuum ordine deceptus: „si νέκυσ retinetur, et manet Δηριαδῆος v. 181. ipse Deriades dicitur hic perisse: quod absurdum.“ — 188 ἡώρησε edd. M corruptum ex 186, ἡώρησε G; ἡρώησε egregie em Naek. opusce. II, p. 255. — 192 βόες ἡσθρόων (sic!) fM. — 193 φοιταίεον? — 196 ἀνικητοιο v. Cfr. 45, 188. — 197 ἐδείδσαν v, ἐδείδισαν tacite Lehrs. Q. E. 275. — 201 κτεινομένων ἐκάτερθε v, „fortasse male e v. 200.

hic repetita.“ G. Sine dubio: ad πεπταμένους cfr. Φ, 531. — 210 ἔκπεσε em Spitzner. v. Gr. her. 54, ἐκδορε v. — 213 ὑπὲρ ἄντυγος, ὃς v sine lacuna: „ἄντυγος de clypeo? sed vocabulum hoc vix sanum, nisi statuas, excidisse, cuius rei ἄντυξ fuerit. Coniici potuissent plura, ut ὄφρυος, ἰξύος etc.“ G. ἀνχένος Ma. Collato 39, 304 patet mutilum locum olim ita fere scriptum fuisse:

ὃς δὲ τυπεὶς μεσάτης ὑπὲρ ἄντυγα κίκλιτο κόρσης,
ἄλλος δὲ στιβαροῖο δὲ ἀνχένος, ὃς δὲ δὲ ᾧμον.

— 216 Hunc v. post 220 — ἄγοστῶ ponit Ma, sine causa. — 217 ἦπερ f, ἦπαρ etiam M. — 228 δ'] τ' v. — 232 κόνιν] γένον edd., γένον M; „errore e v. 229. orto.“ G. — 234 ἔχραε] ἔδραμε v. — 240 „Fort. ἐτι σπαίροντα; sed cf. XXXV. 21.“ G. Et 47, 168. Vid. etiam Rigler. melett. III, 5. — 244 δὲ] τε edd. M. — 250 Ἐπιάλτης v. — 251 ἐπέρτερος v. — 253 ἔπτετο edd. M. — ἔώμῃ? Quamquam cfr. 241. — 259 λῶγῳην (sic!) f, λόγῳην etiam M. — 261 ἔλκειν f, ἔλκει etiam M. — 263 Post hunc v. Ma posuit 266—268 οὐ — σιδήρου, male. — 270 ὀνύχεσσι suspectum. Vix enim de Baccharum „strictis in iuvenes unguibus aerium“ proeliis cogitandum, quamquam Pan sane unguibus caprinis pugnat: cfr. 450. Exspectes πετάλοισι seu tale quid, quamquam non dubito quin ὀνύχεσσι coll. 255 et 274 ex tragico sermone de lapidibus nobis explicatura sit male docta ignorantia! — 271 ὄιτον (sic!) f, οἶον etiam M. — 272 πιλίκον f, πίλικον M. — 273 ἀκίχητος, quamquam Nonnicum, hic quidem suspectum. Exspectes ἀτάρακτος sive tale quid. — 278 κονρήτην edd., κονρή (sic!) M. — 282 θ' om v, add coniectando G, „cum Cyllarus XXVI. 218. Brongi filius dicatur.“ — 284 φιλέοι edd. M. — κατὰ v, μετὰ, ut em Hermann., et M. — 285 Ὀρσοβόῃ edd. M „aliis locis contradicentibus.“ G. — 286 ἀμφότερον? — 288 προμάχων edd. M. — 289 Πενκετίῳ Ma. — 290 Ἀηνεύς Ma e cod. Pal., utiam em G et ita M; Νηλεύς v. — 294 Cum vulgo sequeretur 296 πῇ δὲ θυνελήεσσα etc., G suo iure hanc notam adscripsit: „illud πῇ μὲν parum est aptum, si recte v. seq. παντοίης — μορφῆς sequitur: ut enim πῇ δὲ v. 296. de peculiari transformatione dicitur, ita hic quoque certa quaedam ab aliis distincta forma describi debebat.“ Sed omnino locus multum luxatus 293—333 ut restitueretur, fortioribus machinis opus erat, quam quibus usus est G, cuius ex

nota ad 328 optime, quibus prematur vulgaris ordo difficultatibus perspicui potest: „Lacunam post hunc v. edd. non agnoscunt; certum tamen est, deesse hic quaedam. Antequam enim dici poterat, quid ex leone factum, dicendum erat, flammam, de qua inde a v. 321. egerat, rursus in leonem mutatam esse. Versus de leone supra v. 299—303. non videntur transponi posse. Igitur Bacchus bis in leonem mutatus est?“ — Accedit, quod vulgo et flamma bis memoratur (296 sq. et 321—328), nec 331—333 ullo modo de apro intelligi possunt fulmineis dentibus in adversarii ventrem, non unguibus in collem irruente. Versibus rite in ordinem suum reductis omnia bene habent similiter atque 40, 40—56. 43, 230—245, qui loci omnino simul cum communi fonte δ 456—458 conferendi sunt. — Primum igitur transformationum singulorum enarratio 293 sq. introducitur, qui versus olim ita fere (cfr. 335 sq.) legebantur:

μίξας ἔγχεῖ θύρσον· ἀκοντοφόρον δὲ μαχητῇ
 πῇ μὲν ἀκοντίζοντι καταντίον ἦσι κέρυμβον,
 πῇ δὲ λαβεῖν ἰδίλοντι μετατροπον εἶδος ἀμείβων
 θύσατο παντοίης πολυδαίδαλα φάσματα μορφῆς.

Tum primum in pantheram mutatur (quemadmodum etiam 40, 43. 43, 232.), quae feroci saltu in elephantum irruens belluam ita terret, ut ea ex curru excutiat Deriadem, qui cum etiam „pedes acer“ in pantheram *hasta* pugnare pergat (313—320), Deus in altam subito *arborem* mutatur (ut item 34, 233—235.) Deriadis *cornibus resistentem* non sine placidi susurrus irrisione (304—312); iam ex alta arbore in *sublimem* transit *flammam*, quae ventis agitata veloci saltu regis loricam atque galeam ambit et lambit atque ita fumo adiuvente ipsum *aggreditur* (321—328. 296 et 297.); deinde in contrarium *aquae* transit elementum, ex qua primum in *leonem* mutatur mugitu terribilem (298—303), tum ex leone in *aprum* ore et dentibus (horum et ursi mentio haud dubie periit post 331) infestum (329—331), postremo in *ursum* (vid. 342 et cfr. 40, 46—48) posticis pedibus innisum itaque amplexu et unguibus minacem (332 et 333).

Ma hanc transpositionem tentavit: post 295 — μορφῆς poni vult (neque enim posuit) 304—312 πῇ (ita tum scribendum censet pro καὶ) σκιερῆς — προσώπῳ, tum 296—303 πῇ δὲ — τοῦτος, deinde 329—333 ἐκ — χαράσσω, postremo 313—328 καὶ

— *πήληξ*, quos iam excipiunt sine lacuna 334 sqq. *Δηριάδης* etc. In quo conamine unum recte administratum esse patet, quod duo de *leone* loci in unum coniunguntur; ceterae manent difficultates. Iam ad singula transimus.

294 *πῇ μὲν*] *πυκνὸν* Ma. — 317 *ἡνιοχῆα* v, *ἡγεμονῆα* Ma: „ce n'est pas du cocher qu'il s'agit ici, mais du chef Dériade.“ — 320 *αἰχμῇ* edd., *αἰχμῇ* M. — 304 *ὀπωπῆς* v, *ὀπώρης* Ma ex em G. — 311 *κεφαλαις* edd. M; „sed fortasse praestitisset: *ἐνικρούων* — *κεφαλαις*. Deriadis cornua sunt, inter quae Bacchus frondibus agitatiss strepit.“ G. Hoc quidem recte monet, sed coniectura illa falsissima. Rem supra iam tetigi: reiicit arboris truncus Deriadis cornua, quibus hic comprehensam illam evellere frustra studet. — 327 *ἀλλόμενος* edd. M. — 296 *πῇ δὲ* v. — 302 *πυκνόντερι* edd. M. — 330 Hic versus fortasse ante 329 ponendus, ut ad mugientem leonem referatur. — 336 *ἄψ αὐτοῖς* edd. M. — 338 *λέων* f, *χέων* etiam M. — 342 „*ἄρκτον* supra non vidimus. Fortasse eius mentio supra excidit, et ille post v. 328. e flamma prius in ursum, deinde in leonem mutabatur. An ipsi *ἄρκτον* mutabimus in *κάπρον*, quem v. 329 vidimus?“ G. *κάπρον* recepit Ma. — 347 *ἐφαρπάξαντο* coni F, perperam. — 351 *ἀνικῆτῳ* edd. M. „Aut *ἀνικλήτῳ*, vel *ἀνικῆτῳ*, aut *ἀνικῆτῳ* dedit. *Ἀνικλήτῳ* etiam Rh.“ G. Posterius iure praetulit. — 352 *ἐπιγράφας* edd. M. — *Διονύσου* edd. M, *Διόνυσον* G. — 362 „Si dat. *προσώπῳ* recte se habet, desideres *ἐπισκυρῶντα*.“ G. Forma suspecta. — 367 „Genitivi, qui nunc sunt absoluti, *ἄβδαγέος* *κισσοῖο*, vix satis apte cum antecedente sententia coeunt. Sed ambigo, utrum versum una cum nomine, hos genitivos regente, excidisse statuam, an probabilius tentem tale quid: *καὶ πόδας ἐρρίζωσαν ὁ ἐλεφάντων ἀκρεμόνες* *κισσοῖο*.“ G. Prius verum. — 371 *βαρύδονπον* em G, sed non recepit; *βαρύδονπος* v. — 377 *πενθ' ἀδι*? — 378 Num *θεονδέος*, quoniam tandem aliquando ad preces convertitur? An scribendum *μεμνικότος* ut 34, 133. 36, 171? — 379 *δαίρνα* om fM. — 381 *ὄλον* mire dictum, quamquam cfr. ad Quint. XII, 456. An *ἐὸν*? — *φωνῇ*] *μορφῇ* edd. M; „cf. XVIII. 360. sqq.“ G. — 384 *έάσας* de Baccho suspectum. Num *ἀπώσας*? — 392 *ῆ* fM. — 399 *ἀπειθήσαντες* G, quo non opus. — 400 *μεμνικότε* edd. M. — 401 *Αναίον* edd., *Αναίω* etiam M. — 405 *περισταμνῆσιν* edd. M; „cf. XL. 452. sqq. Locus ductus ex Odyss. ε. 248.

sq. — G. — 406 δὲ] τε v. — 407 βαθυνομένην τε μεσόδμην edd. M. — 408 μεσσοφανῇ v, quo retento tum pro μέσον G tentabat μίαν. — 409 Ne quis πεπνυκασμένον coniciat, πεφυλαγμένον est *destinatum*. — ἀκρών edd. M. — 417 ἡνιοχέων edd. M. Em G ex 39, 12. — 421 θαλασσοφόνω v, θαλασσονόμω conl G. — 424 „Etsi facile scribi posset: εἰς ἀγορὴν δ' ἑκάλ. tamen commodus nexus non oritur, ut merito de lacuna cogites.“ G. — 426 „Imo ἐτερόθροον, nim. λαόν, puto, debebat.“ G. Non puto: *barbarae vocis praeco* intelligitur, nisi adeo κρ α τ ε ρ ό θ ρ ο ο ς scripsit. — 430 ὑπόθι Τάυρον ex 34, 169 em G; ὑπόθι πύργων v, quod G dubitanter explicabat de bello terrestri, ut ὑπόθι νηῶν 447 de bello navali. Iure Ma emendationem recepit. — 439 „Si N. μετάρσιον ἀμφὶ χορεύειν, ut alibi χορεύειν de morientium vertigine habet, intelligi voluit de mulieribus, quae pendentes elaqueis aliquamdiu torquebantur; praepositionem certe ἀμφὶ male usurpavit. Sed comparato loco XXXIV. 228. suspiceris μετάρσιον ἀμφὶ θυράων.“ G. Hoc quidem aperte vitiosum; et speciosius Ma ἀντὶ χορεύεις scripsit. Sed recte vulgata habet recteque explicata est a G: ἀμφὶ non „male“, sed ex temporis more usurpavit. — 446 ἐν ξοθίοις] ἐν πολέμοις edd. M, ἐν πολέμοις G. Sed fort. ἀπ' ὅλεμοι scripsit. — 448 γυναικες] σιδήρω edd. M. Em F. „Fieri tamen potuit, ut versus unus et alter, voce σιδήρω in fine posita, omitterentur, binis binorum versuum terminationibus a librario confusus.“ G. Non satis perspexi, quomodo illud σιδήρω apte iungi potuerit: quare simpliciter clausulam corruptam esse putavi. — 450 νέας] δέμας v, quod hic quidem nihili est. — 451 ἐρέσσων Ma ex em G, ἀράσσων v. — 452 χαλέψαι Ma ex em G, καλύψαι v, quod etiamsi de *mergenda* navi intelligas, hic non quadrat. — 459 ἄλμαις f, ἄλμης etiam M. — 460 Διονύσω edd. M. — 463 ὑποπτήσσειεν edd. M. — 468 ἀνύσω edd., ἐνάσω M. Em C. — 473 ὄμμασι edd. M. — 478 ταρχύσουσι edd. M. — 479 αἶδι edd. M. Em C.

LIBER XXXVII.

5 μόλῃ] σειρῇ v. — 6 μόχθου] βάκχον v. — 8 τρώϊος edd. M. Em F. — καὶ om fM. — „Caeterum ne ἡμιόνοισιν ὀμήλνδας ἄνδρας, quod per se aptius, conicere malis, Homeri exemplum II. φ. 111. vetat.“ G. — 15 τὰμνετο v. Em K I 653. — 26 ἀρηρότι Ma ex em G; ἀρηρότα v. — 28 ὀρεσίδρομος fM. — 32 ὕλο-

τόμοις παλάμῃσιν ἀμοιβαίων ἀπὸ δένδρων sine lacunae indicis
 edd. M. „Circum hunc versum lacunas esse, vel tacentibus li-
 bris, satis est manifestum. Praeterea aut ὕλοτ. πελέκασιν, aut
 ἐργοπόνοις παλάμ. ut v. 109. dedisse videtur.“ G. Utrumque de-
 dit. — 35 ὕλοτόμοι? Vid. Ψ 123. — τελέσθαι edd., τελέσαι
 etiam M. — 40 ὅλως v; „fort. ὅλον σκ. ut πάντα νέκυν Hom. II.
 ψ. 135.“ G. Recepit Ma. — 44 ἐνθα καὶ ἐνθ’ αὐ’ coni Struv. p.
 20 infelicissime: versum immutatum ex Ψ 164 deprompsit. — 45
 Ἰδαῖον edd. M: „male. Cf. 94. sqq. Emendaverat etiam Rhodo-
 mannus.“ G. — 47 „Puto ego quidem Δικταῖον scribendum esse,
 ut hic versus potius e v. 82. quam ille ex hoc corrigatur.“ Her-
 mann. Mihi! — 49 θῆκε νέων? — 54 ὦν] τῶν Ma e cod. Pal.,
 perperam. — 50 Versus Homeri Ψ 170 hic aequè recte legitur,
 atque supra „parum apte intrusus“ erat, ut G dicit, cui tamen de
 transponendo eo nihil suboluit. — 58 τελοῦσης fM. — 60 ἤγαγεν
 suspectum: num εἴρωσεν? — νίκης aperte falsum. Sed nihil
 succurrit! — 64 Versum in edd. M mutilum scribendo σκλη-
 ροὺς κενεῶνας F, κενεῶνας ἀμανόους G supplere studue-
 runt, sed recte hic: „Infinita poterant tentari.“ Propterea asto-
 riscum posui. — 69 ὑπέθηκεν G em, sed non recepit; ἐπέθηκεν
 v. — 72 ἀλήτην edd. M. Et ita etiam 78. 90. — 73 ἐπίκουρον Ma
 ex em G, ἐπίκουρον v. — 76 πυρσοτέρω edd. M, πυρνοτέρω G ex
 em Heinsii dissert. p. 189. Sed πυρσοτόκω sequente πυρσὸν ex
 Nonni more tantum non flagitatur. — 82 δικταῖον edd. M. — 86
 δὲ edd., δὴ etiam M. — 88 δις edd., δὴ etiam M. — 95—97 Et
 versus et hemistichia transponenda fuisse patet. Non sufficit G
 suspicio, qua post 95 suo loco retentum proponit:

νεκρὸν ἐταρχύσαντο πεδοσκαφέος διὰ κόλπον,
 Κρήτης γνήσιον αἶμα, μῆς οἰκήτορα πάτης.

— 104 „Totus fere versus Homero debetur, II. ψ. 258.“ G. Apud
 Homerum αὐτοῦ, quod mutavit δακτυλόφιλος! — 105 δρόμους
 f, δρόμον etiam M. — τελέσας fM. — γὰρ] δὲ v. — 106 „ἰσόμα-
 τος — εὐρεῖ μέτρον vereor, ut sanum sit. Nescio tamen, quid
 reponam, nisi fort. εὐρεῖ νόσμον scripsit. Ex Homero, II. ψ. 327.
 sqq. nulla lux affulget.“ G. — 118 „σ. ἡμιτέλεστον quid sit, in-
 telligitur e v. 469.“ G. — 119 ἐπ’] ὑπ’ v. — 123 ὑπὸ] ἐτι edd.
 M, ἐπὶ G. — 124 „Fort. dixit Ἰππιος — γαστήρ.“ G. Non: Ἰπ-
 πιος ὄγκος opponitur ei, quod Homerus habet Ψ 266 βρέφος

κυνέουσιν. — 126 τοὶ f, τὸν etiam M. — 134 βαλλοῖσιν? γένος] πίδον v, corruptum ex: 138; πέλεν coni G, male. — αἶδος edd., Ἀχαιῶδες etiam M. — 153 ὑμετέροιο edd. M. — προφασίζοντες edd. M. — 156 πρώτιστον edd. M; „vel Homeritas suadebat nominat. Il. ψ'. 288.“ G. — 157 Ποδάρκην 1, Ποδάργην c, „propter Il. π. 150. Nostram formam hic a v. 337. praeferat ed. pr. agnoscit Stat. Theb. VI. 466.“ d vid. ad 337. Iam propter etymologiam — κύνες πόδας — consueti forma restituenda erat. — 162 „Suspecta brevis commemorando Actaeone. An excidit aliquid?“ G. Non, : brevis hic est de Actaeone, quoniam de eo 174 sqq. ple- e agitur. — 172 εἰς om fM. — 177 οἶδα em Rh C, ὅτι 1. — ἀρήϊον fM, ἄρκιον c g m. — 180 „Ne Ἀρκάδες ἐπ- specti videantur post Ἰσμενίδα ἱμάσθλην v. 162. ten, Aristaeum ex Arcadia in Boeotiam venisse, XIII. 286. G. — 182 δόλος] σθένος edd. M, quod e v. praec. irrepsit; : G: „alius f. praetulisset νόος, ut v. 223. Hom. μῆτιν et habet, Il. ψ'. 318. 322.“ Sed vid. 202. — 186 Post hunc miro modo versuum ordinem hoc modo disiecit:

195—208 ἐκποσύνης — νύσσης.

217—220 ἔσσο — χαλινού.

209—214 λοξὸς — ἀράξας,

216 καὶ — νομεύων,

215 εἶν — ἔππους.

221—223 ἔσσο — ἡνιοχῆος.

187—194 σπεῦδε — τοκήος.

ἄρει coni G, fortasse recte. — 192 „Dat. ὁμογν. Διονύσφ a ῥέξον: ede ei, in gratiam eius facinora digna, digna nomine.“ G. Recte, nec debebat de ponendis hic quoque e genitivis. — 194 κύνδηνον? — 195 ἐκποσύνην, ἐκπο- Ma. — 216—220 ante 207—215, quibuscum arctissime cot, ponendos fuisse semel monitus quivis videt: post sen- a communem de prudentis sollertiae effectu in curruum imibus conspicuo 195—206 (cfr. Ψ 313—325) doctrinam a angusto interspatio circumagenda Actaeoni potissimum (v. 216) ita exponit, ut eum gubernatoris modo equos cur- regentem iubeat simul (ἀμφότερον 217) et dextrum equum frenis stimuloque admoto incitare (216—220) et sinistrum

retinere corpore in idem latus inclinato; qua arte metam acutissime stringens praeterseat (207—215: cfr. Ψ, 334—343); tum in fine breviter sententiae summam repetit 221—223. Unum superest, quo quis fortasse offendat, asyndeton illud σκέπτεό μοι 207 post ἀμφοτέρων δὲ — ἔλανε, quod quamquam habet quo defendatur, haud scio tamen an Nonnus inverso ordine ita scripserit:

207 δοχμῶσαι δ' ὅλον ἔππον ἀριστερόν ἐγγυθι νόσσης

208 σκέπτεό μοι καὶ σφίγγε κυβερνητῆρι χαλινῶ.

Cui coniecturae non refragatur, quod 208 infra 43, 271 ut 218 ibid. 273 totidem verbis recurrit loco nostri simillimo, qui huic illustrando aptissimus est 43, 270—278. — 216 ποτὶ om fM; δρόμον καὶ ἄρμα c, ταχύδρομον G, qui et κατὰ δρόμον, ut Rh et que Canter. περὶ δρόμον, Gerhard. lectt. Apoll. 164 δρόμον καὶ τέρμα coniecit. — 218 κέντρον edd., κέντρον etiam M. — 208 ἀγγυθι edd., ἐγγυθι etiam M. — 211 πεφυλαγμένον edd. M — 213 ἀπτομένον. Cfr. Ψ, 339 sqq.

ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσεται ἄκρον ἰέσθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθον δ' ἀλέασθαι ἐκαστὸν,
μὴ πως ἔππους τε τρώσῃς κατὰ δ' ἄρματα ἄεθρος.

Postrema adscripsi, ne quis 215 δηλήσαιο, ad lapidem quod referatur, coniciat. — 228 πορτερότροπον? — 230 ἡνιοχῆος edd., ἡνιοχῆος etiam M. — 233 ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ? — 238 νοήσῃ edd.

- M, „pendente sententia“ G. — 243 ἔην κέλευθος fM. Em F Cant. Rh. — 246 Iterum post hunc Ma versuum ordinem male disiecit:

251 et 252 δόχμιος — ἀνάγκη,

247 et 248 ἄρματι — χαλινῶ.

256—259 καὶ — ἐρύκων,

249 et 250 ἄλλος — πορείην,

253—255 φειδομένη — ἡνιοχῆος.

260—262 καὶ — ἐλατήρα.

269—290 λαοὶ — τιταίνων.

263—268 ἀγχιφανῆς γὰρ Κέλμης (sic!) — πορείην.

291 sqq. καὶ οἱ etc.

Quae omnia vanissima esse patet. — 251 τετανυσμένον δρόμος ἐλαύνων et 252 ἔππον ἀνάγκην. Clausulas permutavi et scripsi τετανυσμένος. Singula sibi opponuntur. Cfr. supra 216 — 220. 207 sqq. — 263 „Mirum, nisi ante Scelmin plures, aut unus saltem, quocum ille contenderet, nominatim commemorabatur.“ G. — 272 πεφορημένος edd. M. — 274 πόνο? — δεδακμῆ.

res edd. M. „Paulo pinguius fuisset *δεδμημένος*.“ G. — 275 *ἄρ-
μασι κούφοις* seu simile quidpiam in clausula scriptum fuit; v
ἡμιοχῆος, quod aperte ex v. sq. irrepsit, nec sufficit quod G sub-
stituere volebat *ἡμιοχέην*. — 277 *λαχεν ἡθάδι* em G, sed non re-
cepit; *λαχε πενθάδι* v, quod hic quidem non quadrat. — 279 *αὔ-
ρης*] *ἄρκτου* v, quod portentose de „ursa coelesti“ intelligit G;
cfr. 615. 684. 42, 149. — 283 *ἀήτης* edd. M. — 284 *αὐτῇ* v. —
290 *ορίδωμον* fM, *ερίδωμον* c. Em F; cfr. 339. — 292 *οπισθο-
φάρον* edd. M. — 300—303 Transpositionem a Cunaeco inventam
recepit G. Quas hic denuo turbas ciet Ma, silentio premere prae-
stat. — 303 *κατὰ*] *καὶ* edd. M. Corr C. — 317 *ἐὺν*, otiosum; num
θὺν aut adeo *ἀεί*? — 319 *βραχύμυθον*? Neque enim longis
utilitur precibus. — 337 *Ποδάρχη* f g m, *Ποδάργη* c M: cfr. ad
157. — 340 *ἦννα* fM, *ἦννε* c, *ἦννε* G ex 20, 160. — 346 Post
hanc v. male posuit Ma 472—474 *κύκλος* — *οὐρῆς*. — 349 *Ἀρι-
σταίω* edd. M. — 352 *ὀνύχου* edd. M, *ὀχέου* em Scalig. —
359 *πέλων*] *μένον* v: cfr. 365. — *πεπηγότες* fM. — 360 δὲ] *δ’ ἐπὶ*
fM. — 364 *δίφρον*] *θύμὸν* Ma. — 367 *θύπτειτο* v; vid. ad Quint.
IV, 396, et cfr. Ψ 395 sq. — 368 *κεκόνιστο*] *κεκόρυστο* fM. Sed
num vice versa *κεχάρατο πέφω κεκοιμένος ἀγκών*? —
369 *ἔσσυμένος* v. — 371 Cave ex 253 *φειδομένη* coniicias. — 385
λοτομένοιο edd. M. — 387 *πόδας*] *δέμας*? — 388 „Musgravius
ad Eurip. Hippol. 1203. tentabat *ἔχλιον ἐμβάδι πῆξας*, frustra.“
G. — 391 *ὠκύτερος* Ma. — 396 „Clarius dedisset *κέρδει τεχνή-
ντι*, cf. v. 185.“ G. Etiam alia proponi possint, ut *οἰματι*, *ἄλμα-
τι*, *ἰθυματι*. Res incerta. — 397 *ῥωγμός* v; „apud Hom. II. ψ. 420.
ῥωγμός scribitur.“ G. — 403 *φθονεργήν*? — *ἐνενείκαστο* edd. M.
Em Schrader. ad Mus. p. 41: vid. Herm. Orph. p. 822. — 412
Hunc versum hic poneadum fuisse epanaphora docuit. — 405 *κο-
ρῶνας* Ma ex em G, *κεραυνοί* v. — 406 *ἐκέδασσας*? — *ἀκοσμή-
των* Ma. — 407 *κάθηρε* edd. M. — „Mox debebat puto: *τί σοι
πλέον, ἔπικον ἐλαύνειν*;“ G. Sensus vulgatae: *quid tibi tanti est,
equum incitare*? — 410 *ὑποστίζειεν* v. — 411 *ἀκοντίζεις* edd. M. —
413 *ἐννηότα* v, quod G „sciens reliquit“; *ἐννήοντα* M; *ἐννήονα*
corr Rh. — 421 *κύμβαλον* edd. M. Em F. — 423 *ἐφδέγατο* v,
ἐγράφωτο C, quod recte ex 1, 481 recepit Ma (sumptum ex Cal-
lim. Cer. cal. 57 *Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράφωτο φωνάν*, ubi vid.
Ernest.); *ἐπεμψατο* coni Lehrs. Q. E. 300 ex 13, 394, quod

tamen illi posthabendum. — 425 *πέλασσε* corr G, *πέλαξε* v. — 428 *παννείκελο* v? — 430 *μεμνηλότος*? — Quamquam etiam *μεμνηνός* habet quo referri possit. — 431 *ἀπέμυμνεν* v. — 432 *τετραπόδων* edd. M. — *ἥμιον* fm, *ἥμιον* c; „Faunus unus erat, qui quatuor equos regeret, vid. v. 167. sqq.“ G. — 436 *ὄσσα* em Rh, *ἀλλὰ* edd. M. — 444 *νέος νέφ* edd. M; „transposui, quemadmodum Nonni usus postulabat.“ G. — 448 *δεύτερον* g m, errore. — 457 *κονίη* edd., *κονῆ* M; „cf. Il. ψ'. 502.“ G. — 473 *ἄκρα* ex Homero Ψ 519, quem locum accurate expressit, scripsi; *ἄκρον* v. — 474 *ἐκτάδια* Ma, quo iam facile caremus. — 476 *ἔχεις* edd. M; „usitatus fuisset *ἄγειν*.“ G. — 482 *Σικελῶ* G: „Servus non facile Siculus erat, sed Achates ipse, cf. v. 169.“ Uterque! Nec poterat *Σικελῶ* tam multis verbis separari ab *Ἀχάτῃ*. — *βραθυδινέος* „Nonnicum est, cui alibi opponitur *ταχυδινής*, v. 655.“ G; *βαθυήνεος* v. — 483 *δῶκεν* Ma. — 484 Versus corruptus, fortasse etiam mutilus. Expressisse videtur Bacchi misericordiam ad exemplum Ψ 534 sqq. Nihil iuvat aut quod G coni *ἀπηγορέοντι* (*qui se flebiliter excusabat apud Bacchum*), aut quod Ma scripsit *ὀκτρά παρηγορέοντι*, quamquam hoc fortasse post lacunam scribi potuit. — 485 *χαλεπής* Ma ex em G citato Ψ 653; *χαροπής* v. — 488 *ἐλὼν*] *ἄγων* v, corruptum ex 487. — 499 *ἐὺπαντας* edd. — *σιωπῇ* edd., *σιωπή* etiam M. — 504 *ἐρικτολήτην* em Koch. 183; *ἐρικτολήτος* v. — 505 *ζῶμά τε* v. — Ne conicias *περίθῃκε*, quod etiam Meinekio ad Theocr. XXII, 80 in mentem venit, etiam Ψ 683 legitur: *ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν*. — 509 *λόγῃς*] *λόχμης* f, *λείγχον* (sic!) M. — 510 *ταμεσίχρους* edd. M. — 512—515 Locum et clausulae defectu et membris disiectis misere corruptum Hermannō duce restitui, qui et 513 post 515 addito in fine lacunae signo ponendum vidit et 513—515 recte emendavit. G 513 cum Scaligero uncis inclusit. Marcellina somnia tacere praestat. — 515 *εἰς μέσον* cum sqq. v iungitur. — *ἄκρον ἀράξας* v, *ἄρθρα χαράξας* coni Spitzn. v. Gr. her. 55. — 513 *τετυμμένον ἄκρον ἀράξας* v, clausula ex v. antec. repetita. — 521 *γῆθεος* f, *στήθεος* etiam M. — 523 *τρομέων* paululum suspectum. — *κύκλον*] *κόλπον* v, quod male defendit G; *καρκὼν* Scalig. haud melius. — 529 *ἀκροτάτων* edd. M. — 531 „Suspectum *ἐπὶ θρωσμφ*, sed suspectum etiam *προσώπων*, quod v. 533. in eadem sede recurrit. Fuitne fortasse *ὑπὸ θρωσμφ* δὲ *μετώπων*, *sub altiore*

fronte, quae tumore latior facta, aestuabant, fluebant sanguine genae etc. vel ὑπὸ τρωσμών aut θρόμβων sive προσώπου sive μετώπου. G. Haec nihil iuvant, nec tamen melius succurrit. — 533 ὀφθαλμὸν edd., ὀφθαλμοί etiam M. Male Ma verba ἐκνυαίνοντο et ἐκοιλαινόντο transposuit, hoc ut de genis, illud de oculis dicitur: bene G: „Facies tota intumescente, oculi inter tumores subsidunt, et veluti in cavo relinquuntur.“ — 538 ἄφνω em Koch 184, ἄμω edd. M., ἀμω G. — ἔτυψαν edd., ἔτυψεν etiam M. — 544 βεβαρυνμένον edd. M. „Post hunc versum lacunam mihi videtur detexisse: primum enim sermo esse debebat de Melisseo victore, qui taurum, cfr. v. 492. 495. sq. sibi debitum, abducere festinabat, ut is demum apte ἐσσυμένος id fecisse dici potuerit, non Alcon, qui frātre[m] cf. v. 504 victum et exanimem prius absorpturus erat.“ G. — 557 ἀεθλεύσοντες em G, sed non recepit; ἀεθλεύοντες v. — 561 „ἀμφιλόπος volebat Cunaeus, sensum loci non intelligens. Manibus sese tenentes, alter alterum in gyrum rapit, quod cum pueri per lulum faciunt, rotare dicitur, ein Rad drehen.“ G. — 566 ἐν δὲ μετώπῳ edd. M. — 567 Post hunc v. qui legebantur 598—601 transponendos vidit C, sed transposuit perperam ante 595, rectius ante 602 G. — 570 ἄλματι v; αἵματι, quod iam coni G ex Ψ 717, recepit Ma, etiam M. — 575 εἰς χθονὸς edd. M. — 584 „φυλάσσω[n] nescio, an non verum sit. debebat προφαίνων, ἀναγκάσσω[n]“ φαίλων non male Ma. Sed cfr. tamen 28, 157. — 586 οὐ] ἧ edd. M. — 590 περισφίγγθῃντα? — 592 ἐκταδὰ corr Lob. parall. gr. Gr. p. 153, quod recipi debebat. — 594 περὶ Ma. — 595 τραχὺς edd. M. An βαρὺς? — 597 „βραχίονι est per brachium, ope brachii vinculum cervici iniiciens; sed fortasse elegantius dedit δεσμὸν — βραχίονα.“ G. Sed cum hic de χειρὶ ὡς ἄμω sermo sit — 598. 600. —, quaeritur, num omnino brachii mentio quadret. — 600 μὴ μιν ὀλισθήσει edd. M. Em C. — 605 „Inepte Nonnus τότε de remotiore et πάρος de propiore tempore dixit, iure ab Heinsio reprehensus dissert. p. 194.“ G. Vereor, ne locus corruptus sit. Nam etiam illud αὐτοῖς sensu caret. Sed nihil succurrit. — 608 „μνηστεύεται vereor, ut hic ita explicari possit, ut γνωτῶ — μνηστεύετο νίκην dici vidimus XXVI. 3. Fortasse scribendum μαντεύεται vel μαρτύρεται.“ G. Neutrum satisfacit, sed nec vulgata sana. — 609 ἀνέρα νικήσαντα κατηφέι χειρὶ πατάξας v, quod egregie em G, quem recte secutus est Ma. — 615 τιθεῖς v,

quamquam τίθει iam em G. — 616 „δορικτήτην τε γυναῖκα, quam hic additam vides, et Homerus in loco, unde haec hausta sunt, ignorat et Nonnus ipse infra v. 661. praetermisit, ut suspectum sit additamentum.“ G. Fortasse fluxit ex 118, cum genuina clausula periisset, quam fuisse τετυγμένον, αἰολόνατον ex 660 sq. conicio. — 618 εὐθήκητῳ edd. M. Em Scalig. — 621 „Post hunc versum rursus lacuna est: desideratur enim nomen huius Dictaei, s. Cretensis, ut nihil dicam de defectu verbi. Ὠκύθοος est cuius nomen periit, ut e seqq. intelligitur cf. vv. 625. 629. 633. 643. 648. 652. 656. 661. Corybantum unus, XIII. 144.“ G. — 624 ὠκυπόροσ edd. M. — 631 ὄν] ἐν edd. M. Cfr. Ψ 760 sqq. — 632 τανύσσει edd. M. — 634 Totus versus ex Homero Ψ 764 desumptus. — 637 μέλουι edd. M; cfr. 685. — 646 τῶς edd. M. — 656—659 Confusum versuum ordinem restituit Scalig. — 656 ἐσσυμένων fM, ἐσσυμένουσ c. — 658 „βαλῶν de currente ineptissimum est. Homeri loca expressa, Il. ψ. 382. 526. sq. nullam opem praestant. An ἡ τάχα κέν οἶ, vel ἡ τάχα κέλῃ;“ G. Prius a Nonno alienum, posterius probabile. — 659 ἀστός edd. M. Em Scalig. — 672 χρυσέην edd. M. — 681 „Post hunc v. excidit rursus aliquid: dicendum enim erat, quo successu Eurymedon discum proiecisset, ut in seqq. factum videmus. Proximum hemistichium καὶ σόλον εὐδίνητον ἐλῶν, quod totum paulo ante v. 679. legebatur, fortasse verum est, certe minus offendebat repetitio, uno aut pluribus versibus vv. 681. et 682. interpositis; sed fieri etiam potuit, ut a librariis ad infucandam lacunam poëtae obtruderetur.“ G. — 689 πεφοβημένος fM. — 706 ἴσων fM. Cfr. Ψ 852 sqq. — 714 ἄρθρα? — 715 πολυαλγέα ut nove dictum a Nonno de iumento magni vendendo notavit G. Nisi πολυαλγέα scripsit, quemadmodum Homerus Ψ 654 ταλαεργόν dixerat. — 723 „Aperte hic rursus plures versus desiderantur. Etenim post Hymenaeum, uberius fortasse descriptum, primum alter quoque nominandus erat, debebant sortiri, quod factum esse intelligitur e v. 726. et tum demum sequi poterat, Asterium se accinxisse ad rem, sorte ita iubente, quo ordine haec apud Hom. Il. ψ. 859. seq. recte narrantur.“ G. — 724 εἰς] καὶ v: „σκοπὸν ἰθὺκέλευθον nemo dixerit. Cum plura hic desint, fortasse initia duorum versuum καὶ σκοπὸν — — καὶ βέλος — — confusa sunt, aut praecessit βέλος et fuit εἰς σκοπὸν ἰθὺκέλευ-

θον sc. βέλος etc. — G. Consuetam formulam recepi: cfr. 732 et Rigler. melett. II, 21. — 727 δαίξομένη edd. M. Sed num διχαζομένης? — 728 πεπότητο? — 744 Τμενῆς edd. M. Em Rh. — 748 ἡμίονον edd., ἡμίονον etiam M. — 760 σεῖων] πάλλων v, in quo iam offendebat G. Nisi fuit τεῖων v. — 762 δὲ] τε v. — 766 ἄθρον fM, ἄρθρον c; „contra usum Nonni.“ G. — 773 ἀύχα πάντα?

LIBER XXXVIII.

4 ναίοντες v. An βαίοντες? — 5 ἐσπερίης edd., quod non debbat eo defendere Rigler. melett. III, 12, quod „leones inprimis noctem praedatum exeant“; ἐσπέραιοι etiam M. — δοικότες f, δεδοικότες c M; δεδυσκότες iam em F. — 8 ἀρτιφανές em G, sed non recepit; ἀρτιθαλές v. — 12 αὐτῆς edd. M; οὗ τις αὐτῇ tentabat Scalig. — 22 ἄρματος suspectum. — 28 κάπτων f, κάμπτων etiam M. — 29 ὑδάσπης edd., ὑδάσπη etiam M. — 30 τρομήν fM. — 36 κλεπτομένην — πορείην Ma, κλεπτομένου — πορείης v. — 46 „Φρύγιον, vereor, ut sanum sit. Idmon vulgo Argivus dicitur, cf. Argonautarum catalogos, neque apud Nonnum, XIII. 511. sqq. inter Phryges recensetur. Fortasse legendum: καὶ φρυκτῶν πολύδριν, oraculorum, Delphicorum inprimis, gnarum, cf. quos citat Schneid. in φρυκτός.“ G. Hoc quidem ferri nequit, sed offensio iusta est. — 56 δάφνην] φωνήν edd. M. — 66 ἀλλόσθησε fM. — 68 καλύψει egregie G, κορύσσει edd. M, unde Koch. 184 coni Δηριάδη — κορύσσει — ἔχοντι mire abusus 23, 166. 27, 177. 39, 151, quibus ex locis optime disci potest, cur hic, quod intulit Koch., ferri nequeat, etiamsi in libris legeretur! — 72 χάρμα] θαῦμα edd. M: cfr. 39, 2. — ἀμύμοσος Ma, quoniam de Athenis, non de Minerva agatur. — 83 ἡέρι] αἰθέρι v, quod vereor ut cum Riglero melett. IV, 5 ita defendi possit: „dicit, nisi fallor, huiusmodi esse coelestia.“ — 90 τροφός em Lehrs. Q. E. 266, ubi et πρόμος tentavit; χρόνος edd. M, χρόνος G, quod refutavit Lehrs. ibid. — 91 πάρος edd. M. Em C. — 101 δ' ἀπό fM. — 102 καταλάουσι f, κατασταλάουσι etiam M. — 112 Νηρείδων Ma, perperam. — 118 ῥόον] σέλας v, corruptum ex 117, pro quo varia tentabantur: κλέτας ut ὀφρύας (316), τέλος, χίρας, quae omnia nihili sunt. Cfr. 149. 411. alibi. Nec defendere debbat Rigler. melett. II, 4 de „mari a solis percussu resplendente.“ — 122 ἐξην δέ τις suspectum. — 125 δ'] τ' edd. M. —

134 κούρην fM. — 136 φάλαγγας fM. — 139 γαμοστόλον v. — 142 ῥόφ] γάμφ v. — 148 Num εἴποδι an ἡθ' ἀδι παλμῶ? Quamquam habet quō defendi possit αἰδοσι. — 154 ἐπέτρει edd. M. — 155 ἡθεσιν ἄβρὸν em G ex 9, 307. 10, 193. 33, 66., sed non recepit; ἡθεσι κούρος edd. M, quod iure suo „absurdum“ dixit G, defendit tamen Koch.; ἡθεσι κούρον g m. — 157 ἀγγίνεφῃ] γαστρὶ μέσῃ v; „cuius? Oceani, in dorso natis? Ita comparari possit X. 360. Sed fortasse potius Phaëthontis pueri est.“ G. Neutrum ferri potest. Sed dubitari potest, an adeo ἀστροφανῇ scripserit. — 166 Φαεθοντιάδος λίνα Ma ex em Lo-beckii pathol. l. Gr. 249; Φαεθοντίδος ἀλίνα v. — 170 „Hiulca est oratio. Urgere nolo, facta Lampetis mentione, Phaëthusam pariter exspectari potuisse, cf. Hom. Od. μ'. 132. nam eius loco apud Nonnum quodammodo ipse Phaëthon est. Sed praecedens πῆ μὲν, πῆ δὲ v. 168. transitum postulabat, veluti καὶ ποτε vel ἄλλοτε etc. Parum itaque satisfaceret, si quis tentaret v. 171. πατρὸς δὲ ζαθέοιο etc. quo versu, propter lacunam, incertum est, an praestet ἡνιοχέης, cf. v. 190.“ G. Postremum recepi: cfr. 190. 428; ἡνιοχῆος v. Marcellum taceo. — 172 ἄξονα v, quo retento G δούρατι scripsit, ἄξονα M, quod cave probes; ἄξονι τεχνή-εντα Ma. — 176 πισύροισιν ἐοῦς f, πισύροισι ἐοῦς g, πισύροισιν νέους Ma. „Ne πισύροισι continuo damnes, vide πισύρησι mox v. 236. πισύρας XXXIX. 377.“ G. — 185 χειρὶ fM, unde F etiam χειρὶ δὲ βαιῇ proposuit. — 186 ἀστερόεσσαν v. Cfr. 302. Nisi hic οἰστροή-εσσαν scripsit. — 192 αἰθέριον edd., αἰθερίων etiam M. — 196 „Nota-nda hemistichia, quae concinunt.“ G. Talia multa apud nostrum
 • occurrunt. — 197 πέρας edd., γέρας etiam M. — 198 δύναμαι edd.; δύνασαι, quod iam F em, etiam M. — 201 βροντῇ σιν? — 202 αἰεῖται v. — 205 μιμηλὸν] ποιητὸν v. — 207 G hunc v. cum 206 iunxit hac addita nota: „Editiones hunc versum cum sequentibus iungunt, ita ut ad Mercurium pertineat. Fortasse neque ad hunc, neque ad Apollinem facit, sed sequebatur Palladis nomen, veluti: οὐ στ. π. ἀερετάξει γενετῆρος παρθένος Ἀργυρώνῃ, ὁμέ-γνιον ἔγχος ἔχουσα.“ Mihi quidem inter filios patris non affe-ctantes honorem non videbatur filiae locum esse: quare duos versus transposui. Marcellina praetereo. — 210 σκήπτρον edd. M, „solemni aberratione.“ G. — 220 ἀφιδίος v. — 223 πεπη-γότης edd. M. — 224 κεκλιμένοι edd. M; cf. 6, 233. 10, 403.

— ἐνι μούνη edd., ἐνι μουνι (sic!) M. — 226 χρόνος edd. M. — 231 „Si verba: ἐν τριτάτῃ δὲ sana sunt, lacuna in sequentibus statuenda est: non enim Mars, ut hic sequitur, sed Venus in tertia zona conspicitur, noto Planetarum ordine, qui Nonnum minime fugit, cf. V. 69. sqq. XLI. 341. sqq. Igitur deesset Venaris mentio in tertia zona, Mercurii in secunda, Lunae in prima, et initium loci de Marte, in quinta quaerendo.“ G. Retiissime, nec debebat propter „mirum ordinem“ pro ἐν τριτάτῃ δὲ tentare ἐν δ’ ἄρα πέμπτῃ cupide arreptum a Ma lacunarum osore, atque putare planetas in tribus reliquis zonis volentem praetermississe poetam. — 234 ἄρματι? — 242 δ’ om edd. M, recte add G, qui non debebat de lacuna cogitare: nam ad ἀνασειράζοντες etiam pertinent μέτρα κελεύθου. — 249 πεδίοιο] τοκετοῖο v, pro quo δαπέδοιο coni G, recepit Ma. — 251 χρόνοιο edd. M. — ολόθεν fM. — 252 Quam post hunc v. usque ad orationis finem institui versuum transpositionem, eius perspicuae causae videntur. Ma nihil vidit, cum 260—266 μὴ σε — μοίρας post 252 posuit ceteris intactis. — 272 ἰθύωνων edd. M. — Ὠρης ex 276 G, ἡοῦς edd. M. — 273 ἀμείβω edd. M. — 275 ἐντύωνων edd. M. — 278 τινι em Lehrs. Q. E. 278, ἐνι v. Cfr. ad 2, 641. — 280 ἀγγορόμοισιν ᾧ edd. M. Corr Cant. et Rh. — 282 ὄρφνης edd. M. — 284 ὑψιτ’ (s’!) M; ὑψιτενῇ — ὅτ’ ἔδραμον coni Scalig., cum haberent ἡνιοχεύων edd., ἡνιοχεύω etiam M. — 290 σύνδρομον ἰθύνοισι edd. M; σὺν δρόμον G, qui etiam „futurum verbi tempus praestitisse“ putat. Et aliquid ei suboluit scribenti: „Orationem male claudi, vulgare Nonni vitium est.“ Scilicet, ubi orationis tenor versibus disiectis turbatus est! — 254 ἡμετέροις edd. M. — 259 ἔχεις f, ἔχεις etiam M. — 265 ὑπὸ] ἐτι edd. M, ἐπὶ G, qui etiam de ὑπόζυγον cogitabat. — 293 ἐπταπόρους Ma, ἐπτατόρους v. — 294 et 295 Versus sedem mutare iussi causa aperta. — 295 χιτῶνι em Scalig., χαλινῶ edd. M. — 307 φασφόρος em G, sed non recepit; πόλνιος v. Cfr. 288. 332. — 308 ἀνέβαινεν ἔσ. ᾧ. βαίνων edd. M „intolerabili repetitione“ G, qui φαίνων scripsit in fine et adeo de κόσμον cogitavit. Praestabat prius mutare verbum. — 312 „Notabilis hic versus propter continuatos spondeos.“ G. Vitiosus est sine dubio, sed medicina incerta: num ζῶνῃσι κεκασμένον? — 315 ὑποδόφλησιν edd., ὑποδόφο-

φρίοισιν M. — 317 ἀνασειράζοντας edd. M. — 324 φαίνεται edd. M. — 327 ἀξονίης edd. M. — 328 ἐθήμενος v; „genitivus post ἄλλον positus est, ut post comparativos, omissa particula ἤ.“ G. Fieri hoc nequiv; quare ἀήθεος scripsi. — 334 ἀμφοτέρων em G, sed non recepit; ἀμφοτέρων v. — 358 μαλερῶ] λασίῳ v, corruptum ex sq. λασιότριχι καλμῶ: „concussa iuba terret eum leo.“ G. — 362 Βωώτην em Lehrs. Q. E. 257, Βωώτον v. — 363 ἐμλήσεν f, ἐμλήσεν M. — 365 ἑωσφόρον edd. M. — 376 κέρας Ma, quod propter ἀποπτύουσα displicet. — 379 ἀμέργετο edd. M. Sed corr iam G. — 393 διάβροχος edd., διάβροχον etiam M. — 399 σεῖς] πᾶλλε v, corruptum ex 400 πᾶλλων, pro quo G βάλλων vel κάμπτων male coniecit. — 409 ἔλουσαν] ἔχουσιν fM, ἔχουσαι c. — 412 ἡθάδι] ἡλικί v, εἰλικί M. — 420 ἐπέκτυπον v, ἀπέκτυπον Ma ex em, quam G protulit quidem sed reiecit contorta lectionis vulgatae interpretatione contentus. Emendationem doctissime adstruxit Rigler. melett. II, 6—8. — 421 καλινδρομος v. — 422 πόρος edd. M. — 430 ἐπαινήσαντος suspectum.

LIBER XXXIX.

4 Κελτοὺς v. — 7 τοιχάδες edd. M, τοιχάδας g, στοιχάδας em G, recepit Ma. — 9 ἀμοιβαίησιν — ἀγνιαις v, quod recte improbat G, et nostrum et ἀμοιβαίοισιν — ἀγοστοῖς coniiciens. Illud, quod etiam Spitzn. v. Gr. her. 58. proposuit, propter 307 praestuli. — 10 ἐπειγομένῳ edd. M, ἐπειγόμενος G, qui etiam ἐπειγομένον δὲ Λυαίου scribi posse putat. — 11 ἀντιτύποις v. — 14 δ' om f, add cM. — 16 καὶ ὥς ne suspectum habeas, cfr. 99. 213. — 21 ἀθροίσαντες edd., ἀθρήσαντες, quod corr F, etiam M. — 22 ἄχρι suspectum; num ἀλλὰ? — 26 τῆς edd. M. Em Hermann. — 28 πολυπλάγκτοισιν? — 32 λαὸν θάρσυνε f, nec defectum sanat M. — 34 ἀλλ] ἄρτι v. — 40 τεύχων suspectum. Num βάλλων an χεύων? — 53 ἐψάσατο f, ἐψεύσατο etiam M. — 59 σκήπτροις edd. M. — 68. 67. Hos versus transponendos fuisse patet. In ceteris nihil video turbarum, sed fecit Ma post 56 hoc modo versus disiiciens:

61—63 νεβρίδι — τοκῆος;

71—73 ἔκλυον — Βάκχῳ.

64—70 Τρώιον — τραπέζης.

57—60 οὐ — ἐνέψω.

— 69 υῖος] οὗτος v. — 71 „Fortasse etiam hic propter v. 73. *σηπτὸν* scribendum; videtur tamen per additum *θῶκον* vulgata excusari.“ G. Non excusatur, sed postulat vulgata, quae simul antecedenti *ὀμῆς ἐφανσε τραπέξης* opponitur. Alia res est 38, 210. — 75 *ἐλπίδι* edd. M. — 76 *θαλάσσης* edd. M. — 80 *μετὰ πόρτον* g errore, quem repetiit m, data opera correxit Koeh. 184 ignarus in edd. *κατὰ* legi. — 84 *στόμαθ'* G e corr Rhod. apud Hermann. Orph. p. 752, „pessimo hiatu“ Nonnum liberaturus, quem in versu ex Homero (O 389) tractato consulto retentum esse monuit Wern. ad Tryph. p. 263 et post eum Ma. — 88 *ὕγρομόρων* edd. M; *ὕγροπόρων* vel *ὕγρονόμων* coni Spitzner. v. Gr. her. 58; „nostrum est infra v. 272.“ G. — 92 Post hunc versum plura deesse defectus apodoseos ostendit, quam et ipsam negatione *οὐ* vel *οὐδέ* incepisse probabile est. — 120 *ἄκρον* edd. M, *ἀσκόον* iam em F. — 124 *ἴστατο* v, quod frustra defendit G provocans ad *ἔρθιος* de „acuto sono usurpatum“, quamquam rectius pergit: „Sed fieri etiam potuit, ut postrema duorum versuum vocabula confunderentur, veluti *προάγγ. ἴστατο κήρυξ* et — — — *ἱαχε*, vel *ἔκτυπε σάλπιγγ.*“ Verum praeco ad concionem, non ad pugnam copias ciet. — 125 *ἀνέκραγον* edd. M. — 127 *χαλκώροτος* edd. M. — 130 Post hunc versum quomodo miris turbis disiecta poëtae membra in ordinem restitui debeant, accuratissime demonstrare conatus sum in *dissertatione de hoc ipso libro* lectionum universitatis Turicensis indici 1855 praemissa, quam *dissertationem* adeant qui transpositionum, quae audaciores videntur quam sunt, causas atque necessitatem doceri quam ipsi investigare maluerint. Ordinem ante hos duos annos a me revocatum retinui hos uno discrimine, quod v. 391—407 (*Εὐρυμέδων—Διονύσου*), quos olim inter 294—*Πολυφήμεον* et 372 *εἰναλῆς*— meo quodam iure collocaveram, nunc propter sequentis libri initium, quo Deriadis nomen aperte desideratur, libri exitui reddidi. Etenim iam dudum pugnae navalis victoria vel Diis adiuvantibus in Bacchi partes inclinata post ingentem Indorum stragem etiam daemonibus marinis mirandam (372—376. 228—256. 295—299.) non prius tamen, quam Cabirus insidiis usus propria incensa navi flammam fluctibus addidit, cum ceteris Indis etiam Deriades in continentem refugit (391—407), ubi tandem Minervae machinis circumventus iustas poenas dedit (40, 1 sqq.).

Comparandi gratia simpliciter addere placet eum ordinem, quem Marcellus etiam tum mihi ignotus suae editioni intulit, hoc unum recte ille perspiciens fortiore hic sane opus esse manu, ut quasi Maenadum furore discerpta membra iustum in corpus coniungantur. Quale autem sibi composuerit corpus nobilissimum artifex, hic index te docebit versuum post 217 — *νηῶν*. sese excipientium:

374—390 *καὶ βυθίῳ* — *Λυαίον*.

218—294 *Κυκλώπων* — *Πολυφήμου*.

300—305 *Βαγκιάδες* — *καρήνου*.

312—343 *ἀμφοτέρῃς* — *κύκλῳ*.

347 *πνιγμένων* (sic!) *νεφελῆδ' ἔην δ' ἑτερ. ἡχώ*.

306—308 *πολλοὶ* — *ἀφρῶ*.

344—346 *καὶ τις* — *δεσμῶ*.

309—311 *καὶ πόνος* — *σειρήν*.

348—371 *καὶ στόλος* — *ὑδωρ*.

295—299 *ὥς δὲ* — *θαλάσσης*.

391—407 *Εὐρυνέδων* — *Διονύσου*.

372 sq. *εἰναλῆς* — *Διονύσῳ*.

Nec Graesium vulgati ordinis aliquas certe difficultates ignorasse longior eius ad 295 nota docet, quam l. c. p. 5 repetendam curavi. Hic quidem in adnotanda singularum lectionum varietate brevior fui nec Graefi dubitationibus iam inutilibus largiorem locum concessi. Hoc unum addo, quamquam liber a me restitutus iam satis commodè legi queat, sponsionem me tamen praestare non posse eum librum a lacunis vacuum esse; quarum tamen *certa indicia* nusquam detexi. Iam ad singula transeo. — 387 *χέλεσιν* *lkm*. edd. M. — 349 Ne *παρὰ δάχιν* coniicias, cfr. 33, 64. — 354 *πεξός*] *Ισος* v, *Ισον* coni G. — 358 *βρεχυήνος* fM. — 359 *λάχον* edd., *μάγον* G, *λιγόν* coni Rh; sed *λάλον* M. — 300 δὲ] *τε* v. — *ἐπέχραον* v. — 225 *ἔξε* edd. M. — 227 *ἄλματι* edd., *αἶματι* etiam M. — 318 *ἀπανέων* f, *ἀπλανέων* etiam M. — 320 *βέλεμνα*, quod iam l. c. posui, etiam invenit Koch. 184; *κελεύθον* v, quod ferri non posse probe intellexit G *καρήνου* coniiciens. Et habet hoc propter *πεδάλιοιο ἄκρα κόρυμβα* quo placere possit. Sed cum, hoc si scribatur, desideretur sane, quale G indicavit, substantivum ut *βέλῃ* vel *βέλεμνα*, hoc potius substitui, quam lacunae iam a G dubitanter commendatae signa posui, quoniam quomodo apte expleri possit non succurrit. Si tamen fuit, fuit inter 319 et

unius versus, cuius clausula βέλεμνα ut sequentis καρήνον . — 321 διέξυσεν edd. M. — κορύμβου edd. M. — 337 χοδός edd., χορίτιδος etiam M. — 339 ἀπὸ edd. M, ὑπὸ G, em K I 653. — 132 „Nisi violentius pro κελιομένων scribi: Μυρμιδόνων, lacunam statuas necesse est. Diserte enim acaci et fortasse etiam de Erechthei copiis hic sermonem esse cari debebat.“ K. dissert. l. c. — 135 Αἰακίδης edd. M. — „Fortasse melius esset ἐνίψει.“ G. Non! — 143 sq. „Oras directae signa ponenda erant. Vulgo δεδοκημένος; ὥς“ K. l. c. — 143 ὑμετέρην f, ἡμετέρην etiam M. — 147 κτείν, τέμνων em K I 653. — 149 πλέον edd. M. — ἀύσταλέου quo retento G versum post hunc huius sententiae

ἀσπόρου ἀνχμῶντος ἐπὶ χρόνον ἄγρου ἑόντος undum 139 sq. excidisse putabat. Sed recte iam ἀύσταλέω e em F, quem secutus est Ma lacunae signis deletis: nihil sic sideratur, nec debebat comparatio nimis verbis onerari. — 151 [ῥαν] χθονίων v, corruptum ex v. anteced. — 152 Ne quis πάμενος coniciat, μαρνάμενον οἶδμα oppositum est ei, id supra fuit φερέσβιον ὕδωρ. — 155 προμάχοιο edd., μάχοισι etiam M. — 164 ἀντόματον v, perperam: voluntaria significanda: cfr. 40, 95 sq. — 166 στεροπῆς edd. M, contra Nonni facilitatem.“ G. — 169 ναί] ναῖον fM. — 170 ium honoris Lubino tribuit Wern. ad Tryph. p. 137*), cum eius versione „eiusdem coloris“ concludit eum ὁμόχρουν „in libro reperisse.“ Operam perdidissem, si hominis ignorantissimi atque stolidissimi nugas interpretatorias adnotare voluissem. — 190 ὀπότε edd. M. — 193 συνάεθλον sine ὥς f, ὥς ἀεθλος etiam M. — 196 ὅσα fM. — 197 Νοτίην v. — 198 ἤσσει f, νοστήσει etiam M. — δασίη edd. M. Corr. F. — 212 ατο Ma, inutiliter. — 213 ἀρτεῖ] ἔγχεῖ v. „G erroris sede non illecta vel κολλήεντι ex 83 sq. vel πολυμήεντι tentabat. cfr. 132—“ K l. c. Posterius recepit Ma. An ἦθεῖ? — 215 εὔστολος em h. 184, ἦν στόλος v; ἦν στόνος con F, ἦν κλόνος G, quod ego olim secutus sum deceptus 363. 43, 35. et Ma, qui praema φιληρέμων δὲ κυδοιμοῦ scripsit. Alia est G coniectura ipsa melior φιλήρεμος δὲ κυδοιμῶ. Sententia est, bellicam alis martis virtutem in ipsa remigandi opera atque sollertia stitisse. — 380 et 379 Ita edd. M. Perperam G hos versus

sedem suam commutare iussit. — 361 sq. εἶχε δ' ἐννὸς ναυτιλῆς v. — 365 μαχαλῶν v. — 367 θαλάσση G, sed potius ἔχουσιν initio corruptum videtur, pro quo βένθειςιν aut κύμασιν expectes. — 370 θαλασσομόθοισιν v, θαλασσοπόροις scilicet scripseram dissert. l. p. 12. — 301 ὃ ἐνὶ edd. M. Em Rh. — 347 στεινομένων v. — 308 ἐπασσντίην v. — 219 ὀκιάδα f, ὀκιάδας etiam M. — ἀγγιᾶλοισιν ut c ex em F, etiam M; ἀγγιᾶλῶσιν f g m. — 221 „G recte monuit Nonnum ὁστρέω tantum transitivum agnoscere, ut 1, 195. 42, 27. 35. 176. 184. Sed nihil mutandum — tentabat ille ὀμῆσεν — verum plurium versuum lacuna subesse videtur, qua etiam ceterorum Cyclopum nomina hausta sunt.“ K l. c. p. 13. Et ante 340 quaedam deesse etiam Scalig. vidit. — 340 δ' om edd. M. — 260 παρειαῖς fM. — 264 σαώσαι νοῆσαι edd. M; „aut nullo aut languidissimo sensu, si ad ἰδεῖν v. 261. referre velis. Nostrum probat v. 266.“ G. — 273 αἰείρων edd. M. — 280—284 „Vulgatum versum ordinem mutavi, quo retento G 283 ut „aperte superfluum“ uncinis inclusit. Poterant etiam sic poni: 281. 280. 283. 282. 284.“ K l. c. p. 14. Ma hac transpositione contentus fuit: 280. 281. 284. 282. 283. — 281 δ' om v. — 282 ἐχθρόν] Ἴνδόν v, corruptum ex 283. — ὁμῶ fM. — 287 Κρόνος edd. M. — 232 στροφάλιγγα v. — 235 οἰδαλέον edd. M. — 237 Ante hunc versum fortasse lacuna. — 241 „αἰθύσσονσα suspectum videtur.“ G. An αἰτσσονσα? — 242 κόρον edd. M. Em F et Spitzn. v. Gr. her. 58. — 247 ἐπὶ ὑπὸ v. — 249 φύσιν edd. M, χύσιν em F. — 252 γαῦρον] λάβρον edd. M, quod in codd. fere λαῦρον scribi solet. Em C. — 296 ἄλματι edd., αἶματι etiam M. — 298 „Usitatus fuisset πλήθει.“ G. Non puto! — 393 νῆ' ἰδίην v, quod falsum esse iam G vidit, νῆυν ἡδίην (sic!) M; νῆυν ἰδίην em Wernick. ad Tryphiod. p. 165. — ἀψάμενον edd. M. — 405 ἑλὼν edd. M. — „Mox melius fortasse fuisset σύνδρομος.“ G. Non. Epithetis oneraretur Deriades, nudaretur flamma!

LIBER XL.

3 Raram esse pro Nonno parenthesin duorum versuum et fortasse ne satis quidem certam recte observavit G. Modo ne ἀθρήσασκε coniecisset formam Nonno ignotam. Probabilius est post 3 lacunam esse. — 4 παρὰ] κατὰ v. — 5 μόθον em G, sed non recepit. — 6 Post σκοπιῆς add δ' edd. M. — μορφῆν em K I

654, *χάρμην* v. — 12 *δύναμαι* edd. M. Em Rh. — „Non deterius esset αὐτῇ.“ G. Nec melius! — 13 *Ὁρσοβίην* fM. Cfr. 33, 88. — 17 *ἦ]* οὐ edd. M. „Sed habuit arma mariti, XXXV. 83.“ G. — 21 *σε* om edd., add etiam M. — 28 *ἀκοίτης* edd. M. — 38 *Μι-
rum* est G, postquam ipse geminum locum 39, 53 οὐ θεός, οὐ
θεός οὗτος adscripsit, de mutando loco cogitasse, ut aut πρόμος
ἄτρομος aut πρόμος εἰς πρόμος aut πρόμος εὐτροπος scribere-
tur. Sed fieri potuit, ut post οὗτος pleniore posita interpunctione
duo hemistichia perierint. — 43 „Oeconomia totius loci monstrat
excidisse huiusmodi quid:

ἰθύνων δ' ἐμὸν ἔγχος ἐπ' αἰόλα δέρματα θηρός,

πρόδαλιν οὐκέθ' ὀρώ· φοβέει δέ με χάσμα λέοντος.“

G. Verba quidem non satis Nonniana, verum sententiam egregie
supplevit. Locum consimilem supra habuimus 36, 313 sqq. —
46 Sine lacuna v tantum legitur *σπεύδων δ' ἀντὶ δράκοντος ὀπι-
πέυω βάχιν ἄρκτον*, quod ferri non posse quivis videt. Multo
probabilius tale quid excidisse:

σπεύδων δ' ἄντα δράκοντος ἰκηβόλον ἔγχος ἀείρειν

εὐλοφον ἀντὶ δράκοντος ὀπιπέυω βάχιν ἄρκτον,

quam pro *σπεύδων* plenius verbum ut *βάλλων* olim scriptum
fuisse. — 47 *λάλλων* edd. M, „sublato nexu.“ G. Vix melius re-
stitueretur scribendo *λάλλων αἵψα μάτην* etc. — 52 *παπταίνων*
edd. M hic quoque. — 53 *ἐλίσσων* edd. M, „nulla constructione.“
G. Vix enim καὶ οὐχ ἕνα significare possit *ne unum quidem*. — 54
δαμάσσω edd. M. — 55 *ἀλλὰ φνυγόντος* quid sibi velit, non per-
spicio, nec qualia addi possint, ut tolerabilem efficiant sententiam,
exputare possum. Expectaverim *ἀντὶ φνυτοῦ* δέ, sed non
ausus sum restituere. — 62 *μαινόμενος]* *μαρναμένων* edd., *μα-
ριμένων* M, *μαρναμένων* G; nec hoc, nec *μαρναμένος* sufficit.
Nisi quis servato *μαρναμένων* hic quoque lacunam latere credi-
derit. — 65 *περίπλοκον* edd. M. — 67 *πρόμος ἦλθε* Ma, praeter
necessitatem. — 78 *φέρων* edd. M. — 86 *ἔκανε* edd. M. — 88
ἦτοι] *ἦτι* f, *ἦτι* c. — 98 *Βάχαι* et 99 *ἀνευάζουσαι* v, quod fal-
sum esse evicit et in nostrum mutavit Lehrs. Q. E. 273. — 101
Ὁρσοβόη edd. M, hic iterum. — 104 *ᾤλεψεν* edd. M. — 108 hic
ante 106 et 107 posui, ne Chirobia tam nude commemoraretur
Orsiboa luctus externis signis nimis onerata; et iam G notavit:
„Inepta brevitatis circa Cheirobien.“ — 106 *δ' ἦρασσε* v, δὲ χά-

ρασσε coni Spitzn. v. Gr. hær. 55, quod certe δ' ἐχάρασσε scri-
 bendum erat; δ' ἤμυσσε Wernick. ad Tryphiod. p. 115, sed aori-
 stum praetuli: cfr. 161. — 110 κομισσαλέιο edd., κομισαλέου
 etiam M. — 111 γενετήρι] παρακρίτη edd. M: „contra rei veritatem
 cf. v. 129. sq. 132. Vidit Cunaeus, sed poëtae vitio vertit.“ G
 — 113 „Totum versum ex Homero sumsit, Il. ω. 725. ut iam I
 observavit.“ G. — 115 νίκη] δῆριν Ma, abusus 173, quem citat
 — 117 ζέεθρα f, ζέεθρα c g m, ζέεθροις M. — 123 Ὀρσοβόη edd
 M. — 124 καταφθιμένους edd. M. — 125 πρωτονόη edd., πρω-
 τονό (sic!) M. — 134—136 Transpositionem necessariam feci
 G: „τέμπεα Δάφνης pertinent ad Orontem.“ — 140 πόσιν edd
 M. — 144 ἐκείνη G, perperam. — 145 ἀκούσω edd. M. — 15
 μῆ] ἦ v. Post versum tradito in loco retentum lacunam indicavi
 G, cum eum post 151 (non 150, ut nos fecimus) collocare „non
 magnopere placeret.“ Transpositionem praeiit Ma. — 155 μῆ
 ἦ v. — 158 φαμένοις f, φαμένη c, φαμένη etiam M; φαμένη
 coni Rh. — 163 νεμέσησεν coni G. — ἀκρίτην edd. M. — 16
 ὦλεσε? — 171 ἄφνω] ἄμφω edd. M. — 175 ζώουσαν ἀκρίτης v
 quo pervertitur oppositio cum θνήσκων μὲν — ἐὴν παράκρυσιν-
 ἐθήκατο — χήρην. — 176 Fortasse δ' delendum. — 180 ἄλκιρο
 v, „si refers ad ὀπάονα Κυπρ. verum videri potest; malim te
 men αἰόλον vel ποικίλον.“ G. Restitui Nonno suum. — 18
 „Μοῖρ᾽ ἔξος ἱμείροντος sunt genitivi absoluti.“ G. — 192 Senten-
 tia haec est: revocat te, qui te repulit, draco ille pudicitiae cu-
 stos. — δῖωκεν falso G. — 201 ὀλέσειε? — 203 πενθερός edd
 M. — Post hunc v. Ma posuit 209—212 εἶην — Ἰνώ, perperam
 Nam et haec alterius exempli commemoratio optime orationis
 claudendae convenit, et arctissime cohaerent 203 πενθερόν ὦδα
 et 204 sqq. de Deriade marito. — 217 Vid. X 393 et cfr. Hera-
 Orph. p. 718. — 228 ἐμιμήσαντο em G, sed non recepit; ἐμυκή-
 σαντο v. — 232 τῶν M. — ἀποδυρομένων G, perperam. — 23
 λυσομένοισι v. — 236 κρινάμενος μωλαῖον fM, κρινάμενος μέθ-
 λαρόν egregie em C; sed nec illud abiiciendum fuit, cum nome-
 novi piique Indorum regis quam maxime desideretur. Quod me-
 men tamen num Μωλαῖος fuerit, iure dubitari potest. Facile enim
 tale quid excidere potuit:

κρινάμενος Μόλιον, καὶ ἐν πόμα δῶκεν δῖωκεν
 κρινάμενος μέθ' λαρόν etc.

— 240 κρύουσα f, κρούουσα etiam M. Alioquin haud inepte κροτέουσα conieceris. — 245 καλέοντες edd. M, τελέοντες G: „facillimum videbatur.“ Sed verum κλονέοντες. — 251 κῶνος edd. M. Em F. Male acuta coniectura foret κῶνος ὁ μὲν χλης. — 258 ἐσέ v. Sed solum, quod calcatur, non desuper imminetia montium cacumina ita memorari solent. — 263 Μυγδονίης v. — 267 δονακίων Ma ex em G; ἀλιήων v. Cfr. 33, 5. — 268 τέρας edd. M. — 272—274 recte post 268 posuit Ma: odorum atque gemmarum praedae etiam χύσις ὀλβον adiungenda, tum demum servarum mentio facienda erat. — 270 Cave ἐλλετο scribas, etsi ἐλλεον etc. dicitur. Cfr. Wernick. ad Tryphiod. p. 401. — 271 Vid. Tryphiodorea p. 383. — 275 λήιδα] λήτ fM. — 277 ἀπεσσεύοντο Ma ex em G, ἐπεσσεύοντο v. — 279 ὄρνεά paululum suspectum. — 283 σιδνόμενοι coni G. — 284 παλινδρομον edd. M. — 291 „αὐτὰρ ὁ μοῦνος non potuit de Baccho dici, quem Sathyri et Bacchae comitantur, sed sequebantur sine dubio adhuc nonnulla de Asterio, qui solus, cf. v. 285. aliam viam ingressus est.“ G. — 293 „Bellum cum Amazonibus supra quoque tetigit, XXVI. 330. sqq. accuratius describere oblitus est, uti videtur, nisi malis, descriptionem periisse.“ G. Hoc parum credibile. Alias etiam de Baccho fabulas tantum commemoravit, alias prorsus omisit. — 294 ἐπίβαινε v! — 297 θαλλῶ] ταρσῶ fM, θυρσῶ c, καρσῶ G. — 304 Τυρίης edd. M. „Dicit N. ἡ κόχλος, VI. 274. uti Paul. Sil. ἔκφρ. II. 355.“ G. — 308 αἷματι „Politianus (Miscellan. cap. XII) habet ἐνδοθι.“ F. — 309 ὦ f, τῶ M et c ex Politiano l. c. — μούνων Ma ex em G, μούνο v. — 312 διαρῆς? — 314 „Quid sibi voluerit poëta, facile intelligitur; sed mire expressit, si ita scripsit. Fort. ἀρχιτελής, λ. νέη.“ G. Recte habet vulgata: lunae forma intelligitur pridie plenilunium conspicua. — 315 ἄλμην edd. M. — 316 ἐπλετο em G, sed non recepit; ἐλλαξε v, quo retento idem καὶ μιν ὀπιπτεύοντα v. antec. coni; tertia sed improbanda eius coniectura est ἦλνθε pro ἐλλαξε. — 318 μέτρην non intelligo quid sit, nec Rigleri explicatio („utpote cum mari connexa unum cingulum tribus commune lateribus coniunxit“) melett. IV, 11 mihi profuit; expectaverim γαλγ: „mari tribus lateribus coniuncta unum (latus) cum terra copulat.“ Cfr. 352. — 333 ποιμέσιν ὑλοτόμοισι v; ποιεμένοις (sic!) ὑλोट. M. „Neque nominativus iustus his verbis inest, neque eiusmodi op-

positio, qualem oportet esse, et habuimus v. 328. sq. Aut igitur versus medius, nautarum piscatorum vel classiariorum descriptionem continens, periit, aut, quod malim, eiusmodi nomen in uno alterove horum versuum restituendum est. Sed ambigo, utrum praeferam *αλιγαλεις δ' ὀάριζον* — *ποιμένιν ὕλονόμοισι*, an: *ελναλλης δ' ὀάριζον* — *πορθμέες ὕλοτόμοισι*. Certe pastorum mentio post vv. 328. 329. non amplius desideraretur. Erat tamen vir subtilis ingenii, qui *ποιμένες* legendum statueret. Uwarovium dicit p. 90, qui attulit 41, 50. De lacuna nemo dubitabit. — 347 *θαλυσίων* fM. Cfr. 19, 86. — 348 *καθιπνέοντα* v. Em iam F, nec debebat repudiare G. — 349 *ἰθύνειν* G, ita ut totum membrum — *ἄρμα καθιπνέοντα* — *ἰθύνειν δρόμον* a *φθέγγεται* aptum sit, sine idoneo sensu. Aperta est lacuna. — 351 *πτόλιος* f, *ὦ πτόλις* certe M. — 367 *εις δρόμον* edd. M. Corr Rh. — 371 „Propter *ἱπνεύων* maluisssem *δίφρω*; cf. XXXVIII. 262. *sed δέσπ* redit v. 390.“ G. — 378 *Νε ἀεργάξουσα* coniicias, *ἀολλίζουσα* significat *colligens*, h. e. *implens cornua sua*, similiter ut *νεφεληγερέτα* dicitur. — 387 *ἱμάδα*] *εἰκόνα* edd. M. — 389 *ἐρεγγεται* fM. — 391 *ἀκτῆν*] *ἄλκην* edd. M. — 393 *Δεύς* coni G apud Uwarov. p. 90. — 402 *εἶτε γάμος σκιεροῖσιν* fM, *εἶτε Γάμος, σκιεροῖς δν* G contra Nonni usum qui *εἰ Γάμος, δν σκιεροῖσιν* scripsit. De Gamo cfr. G apud Uwarov. l. c. et O. Iahn. archaeol. Beitr. p. 292, inprimis vero Riglerum in melett. V, 9—24 accuratissime cum de singulis verbis, tum de universa iunctura atque sententia loci difficillimi disserentem. — 404 *ὅταν* Ma e cod. Pal. — 405 *αὐτογόνω* coni G l. c., perperam: *sine concubitu* „immundo somnia visu“ —, caetera quis nescit? Cfr. Rigler. l. c. 9. — 408 *φατίζεται* edd., *φατίζεαι* etiam M. — 418 *μελίξε*] *ξείνισσε* Ma. — 421 *ἄμβροτος* edd. M. Corr Rh. — 423 *τύπω* v, quo retento G etiam *εἰκόνη* scripsit. — 426 *πηγαί*] *πᾶσαι* edd. M. Em Rh: cfr. 360 sqq. 538 sqq. — 432 *ὥν ποτε* coni G, sed ipse diffusus. — 433 *ἀνήροτον* edd. M. — 436 *καί ποτε*] *ὀππότε* v, quod dubitanter defendit G, tamen etiam *οἷ ποτε* vel *οἷ δ' ὅτε* coniiciens. Hoc recepit Ma. — 440 „Sensus est: supra caput adstiti, ut apud Hom. eiusmodi species somniantibus apparere solent.“ G. — 444 *ἄρμα* om fM, suppl F. — *ὄξύτόνους* edd. M. Corr Rh. — 446 *ἐπὶ σταμ.* coni Nitzsch. ad Od. II, p. 39. — 450 *ὀχλίζου* edd. M. — 457 *κολπώσατο* edd., *κολπώσατε* etiam M. — 460

περιστροφῶσαντες v; „si recte eum intelligo, debuit περισφίγξαντες dare. An περιστροφῶντες?“ G. — 467 ἔκοισθε v. Corr Hermann. — „Res maxime memorabilis est, simillima narrari de condita urbe Mexico.“ G. — 473 εὐθηκτον edd. M, εὐθικτον G, haud multo melius. — 474 τινθαλέους? — 477 ἀμφοτέρα v; ἀμφοτέρων, quod et G et Spitzner. v. Gr. her. 54 praeferunt, etiam M. — 483 μετάρσιον v. Em G. — 490, Ordo versuum vulgo perturbatus est ita, ut vv. 491. 492. nostro praefigantur, sine sensu.“ G. Oblitus sum ad marginem notare. Ma 490 post 486 — ἐλαίης posuit, perperam. — 493 ὁμόχροον edd., ὁμόχρονον etiam M. Cfr. 470. — 498 συνάφεται edd. M. — πέτρη g, errore. — 505 ἀχνυμένοις, quamquam defendi potest, tamen obscurius est. — 528 αὐτοκέλευστον Ma. — 531 sq. Θαλασσοπόροι δὲ κολῶναι — ἐπερρῶζωντο Ma, sine causa. — 536 αὐτόλευτον f, αὐτοτέλευστον c, sed αὐτολόχευτον etiam M. — ὁμῶνυμον perbene Ma, Ὀλύμπιον v. — 541 Νύμφαις] βάγκαις edd. M, κούραις coni F. — 543 ὅπερ edd. M. Corr Rh: vid. Herm. Orph. p. 719. — 544 αἰίσω Ma ex em Rh, αἰίδω v. — 547 Νηρεῖς Ma. — 554 ἀπὸ πηγῆς etiam invenit G, ἀφροδίτης edd. M, ἀπὸ δίνης g m. — 555 Πολυφήμεον em C, ποταμοῖο edd. M. — 565 δροσερῇ — αὐτῇ edd. M. — 566 ὅτι] ἥ δὲ Ma. — 568 ὑγρονον f, ὑγρόνομον c, ὑγρόγονόν etiam M, quod „dixit, tamquam alteram Ἀφρογένειαν.“ G. — 580 ἐτέρης — ἀρούρης v.

LIBER XLI.

1 καρήνων em G ex 42, 18; καρήνον v. — 6 πόρε em C et Rh, ποτὲ edd. M. — 12 εὐθύρσοιο? Cfr. 11, 123. — 14 τροφὸς coni Rh. — 15 οὐ] οὐ v; ὡς coni Rh. — 16 στεινόν vt „concinnius“ coni G, contra Nonni usum. — 17 ἀμάσσεται f, ἱμάσσεται M. — 18 Ante hunc v. 50 eumque corruptum (καὶ νομόν — ἐμερῶζετο) posuit Ma. — „ὑπὸ φάξιν, production legitima; etsi ὑπὲρ φ. scribere licuisset.“ Et scripsit Wern. ad Tryphiod. p. 226 et recepit Ma; ὑπὸ φράξιν M, quo hanc scripturam invari ne putes. — 21 „Excidisse quaedam suspicor, quia nexum inter illud ἦχι — ἐρχεται αὐρῇ et καὶ δόμος ἀγρονόμων satis probabilem non invenio.“ G. Recte ille, sed debebat simul huc transferri 50, quem suo loco non cohaerere atque verbi et imperfecto et repetitione importunum esse observavit G ad uncinos confugiens, quibus nullus est apud Nonnum locus. — 22 λόχμου fM. — 29 ἐγγλοον] ἐμβρονον v. — 31

νύμφης bene Ma; κούρης v, corruptum ex 29. — 34 θαλάσσης Ma propter v. seq., quem tamen ante hunc posuit. Cfr. 42, 29. — 35 γαλήνη] τραπέζη v, quod frustra defendit Rigler. melett.

ὄρθρι?

III, 5; τριάνη tentabat G. — 49 ἔμπνοος f, ἔμπνοος (sic!) M. Fortasse latet clausulae pars eius versus, qui ante 50 σύννομος — positus erat: — ὄρθριον αἰδῆν. — 54 ἀρότων edd. M. Cfr. 2, 216. — δεσμῶ Ma, θεσμῶ v. — 55 ἡέρος v. — 56 ἰλὺς] Sic iam em F; ὠδῆς edd. M, ὠδῆς corr Cant. Rh, quod non sufficit. — 57 γονῆν] τομῆν edd. M. — 58 τελεσφόρος edd. M. „Sed εἶδος τελεσφόρον postulat oppositio ἀτέλεστος ἀνήρ v. 63.“ G. — 61 ἐπ' edd., ἀπ' etiam M. — 63 γαίης em G, sed non recepit; γαίη v. — 66 πρωτοφαῆς fM. — 69 ὀκρυόεν v. — 72 χαλδὸν f, χαλκὸν e, χανδὸν etiam M. De inepta Moversi coniectura Χαλδὸν ut flavii nomen inferentis satis dixit Koehler. p. 82. — 74 ἐπασσυντέρω edd., ἐπασσυντέρω M, quod etiam G scripsit contra Nonni usum; ἐπασσυντέρους Ma. — διώκων v; ἐπασσυντέρω δὲ διωσμῶ ex paraphr. III, 32 Koch. 185, sed restituendum erat ipsum verbum. — 77 ὅτε respicit ad 68 ἔδειμε, σοφῆς ὅτε —; τότε v. — οὐ ποτι v. — πυκνῶ v, πυκνή Ma. — 78 ἀνασχίσασα edd. M. — 91 προσβυτέρους edd. M. — 93 ἀμεργομένη edd. M. — 94 ὑφίτελεστον edd. M; „male: loquitur de luna post solem nata.“ G. Cfr. Wernick. ad Tryphiod. p. 80. — 97 Κύπριον edd., Κύπροιο M, Κύπρον τε G ex coniectura Hermanni Orph. p. 762. — 100 ἐγγυον fM. — 102 θυγατροτόκω retento γόνος Ma. — γένος edd. M, γόνος G ex em Rh, sed praetuli σπόρος: cfr. 7, 2. — 106 ἄλμην] ἀκτῆν v. — 113 ἐρετμώσασα edd. M, e v. antecedenti. — 114 ἄλλα f, ἄλα etiam M. — 117 ἐπέβη, νεπόδων δ' ἐπὶ βάρβα fM. Em C. — 125 κατάσκιον edd. M, quod quasi ludibundus explicat G, quamquam κατάρρυτον et κατὰσσυτον coniecit. Idem lacunam esse vidit. — 129 Ἐρωτα em F et Cant.; Ἄρηα fM. — 132 τόκον edd. M, pro quo G etiam κρότον vel κτύπον suasit, quorum illud praetulit Ma. — 139 φορβῆς] φοίβην edd. M. Em C. — 141 ὄγκω edd. M. — 144 σύνθρονε v. — 148 δόμος, quod iam habuimus 146; δόσις Ma! — 157 πάνλευκον v. — γείτονα f, γείνατο etiam M. — „Videtur hic esse defectus.“ Rh. — 159 ἐλαφρίζειν fM. — 160 ἐσσομένην edd. M. — 165 παρεξομένη edd. M, παρεξομένη G, ut id ad Themidem assidentem referatur; sed nimis longe abest

ταίνῃ et propius adest λοχείῃ. Quare πιεζομένη scripsi. — 167 ἔκπερ edd. M. — 170 ἐπέπτε edd., ἀπέπτε etiam M. — 173

ήτεα] ἄστεα v. — 186 ἀδρόν f, ἀβρόν (sic!) M. — 188 ἀκροτέ-
ροις v. — 189 τροχαλῇ, quod scripsit G, etiam M. — ὀπλῇ v.
Pluralem consulto cum Rh praetuli. — 201 λιχμώσασα fM. — 204
Paulum inexpectatae quercus adsunt, sed multo importunius
apud Ma ἡ χθ' ὅς ἐφθέγγαντο! — 207 ὀπωπαῖς f, ὀπωπῆς etiam
M. — 215 πατταίνουσιν edd. M; „elegantem et verissimam le-
xionem invenit F.“ G. — 218 μελίσσας edd. M. — 225 et 226,
qui post 229 legebantur, recte huc transduxit G: „aristae ad
Iratias nihil faciunt, sed Astraeae debentur, quae Virgo est in-
ter sidera.“ — 225 κορύμβων v, κορύμβοις Ma. — 243 λαιμῷ] δαί-
μων edd. M. Em C. — 255 et 254 Versuum ordo in edd. M is
est, quem nos restitimus. Tum 255 ἐκρυπτεν edd. M, quod iam
rectissime in ἐκρυπτον mutavit et cum ὀφθαλμοί coniunxit.
Illo retento G hic quidem mire locum corrumpit, 253 οἷστροσαν
scribens et versuum 255. 254 ordinem commutans, ut illud ver-
sum ad ὀφθαλμοί pertineat. Verum vel epitheta πινυντὰς — ἀκη-
ήτων docent haec ad πειθῶ pertinere. — 262 κάλλει edd. M. —
63 ἦν v. Sed τὴν iam em G. — ἔγγυος fM. — 275 ἐσσυμένη Ma
cepit ex em G, ἐσσυμένη v. — 277 δρόμον fM. — 280 ἐμετρήθη-
σαν G. Recte vulgatam defendit Koch. 194. Cfr. 26, 367. — 281 δό-
λο edd. M. Em Rh. Nimius est Spitzner. v. Gr. her. 55 χορὸν ἐρῶ-
ντο coniiciens. — 286 δὲ] τε? — 287 „ἐπέτασσε fortasse sanum est,
sed aptius dixisset ἐφύλασσε.“ G. — 288 προθορώσα edd., προθο-
ρώσα etiam M. — Ἀφρογενεῖ] ἡριγενεῖ edd. M; „sine sensu.
Iermo est de Venere, cf. v. 263. 275. sqq. quam Gratia comita-
tur.“ G. — 291 ἄνδρα μὲν edd. M. — 296 ἔτασσε coni F, perpe-
ram. — 297 χορῶ pro τύφω Ma, quod et ipse olim conieci debe-
amque recipere. — 303 θήλεος suspectum. — 310 κύδαινε Ma
x § 438. — 313 Num κατηφέα μάρτυρι σιγῇ? — 317 „Post
hunc versum iam Falk. aliquid desiderabat. Apertum est, deesse
finem orationis ab Harmonia dicendae et initium eius, qua Ve-
nus respondet.“ G. Meridiana luce haec profecto clariora; Ma
amen caecutire ausus deletis lacunae signis καὶ τότε δὴ Κυθέρ-
εια· φουτοσπόρε μαῖα γενέθλης etc. scripsit. Conatu „ex uno
lisce omnes!“ — 318 εἰρομένη edd. M. „Harmoniam interroga-

tura Venus aderat, cf. v. 328. sqq. " G. — 321 λυσιπόνων v. — 323 οἷστον ex 42, 98 aliisque locis scripsi; ἰῶ v. — 336 μοις ἔοικε, μοι ἔοικε c M; μοι ἔδανε G, quod propter hiatum reiecit Lehrs. Q. E. 273; μοι δᾶνε scribit Rigler. melett. V, 9, quod vereor ut sufficiat. Sed nihil aliud succurrit. Nam Kochianum (p. 185) μᾶστευσε quid sibi velit, ignorare me fateor. — βιαζομένον edd., βιαζομένους etiam M. Perperam βιαζομένων — γάμων comi Wernick. ad Tryphiod. p. 487. Cfr. Rigler. melett. l. c., qui etiam suum βιαζομένοις Graefiano postponit. — 347 ἐστὶ] ἐπτα edd. M; „e versu praeced.“ G. — 354 πρεσβυτέρους fM, πρεσβυτέραις c. „Singularem requiri, et natura rei et seqq. monstrant.“ G. Sed fortasse πρεσβυτάτη praeferendum. — 355 Ἡρῆς egregie em Ma, Ἡοῦς v. — 358 χρόνιος edd. M. — 361 „Aut μόγισ in hoc versu corruptum est, aut excidit aliquid: vix conspexit locum, ubi tabulae illae, cum in eam incideret, ubi Beroës mentio. Idem vocabulum, forte repetitum, turbare potuit, veluti:

καὶ μόγισ ἔδρακε χῶρον, ὅπη μαντήϊα κόσμον
ἐπτα πέριξ πινάκεσσιν ἔσαν γεγραμμένα μίλτω,
θέσκελον ὥς ἴδε χῶρον, ὅπη Βερόης etc.

Fieri tamen potuit, ut μόγισ male scriberetur. Certe nemo haereret, si legeretur: καὶ πέλας ἔδρακε χῶρον etc.“ G. Nihil probabilius afferre potui. Hoc unum moneo Graecum μόγισ eo quo voluit G sensu non posse ita poni quemadmodum Latinorum vix: semper de opera, quam quis insumit, numquam de tempore dicitur. Quare si quae fuit lacuna, fuit ante 361, ut Venus post longam Saturniarum tabularum perlustrationem aegre tandem eam conspexisse dicta fuerit, quae de Beroes patria agebat. — 363 πεφυλαγμένον em G, sed non recepit; πεφυλαγμένον v. — 367 καλίουσιν edd. M. — Ceterum de iis, quae lacunoso hoc loco de Latina Beryti etymologia referuntur, ego ultra Graefium non sapio, qui post varias dubitationes, num fortasse vocabulum Latinum verutum an serius urbis nomen Felix Iulia respectum fuerit, dubitantes ad veram nominis etymologiam coniecit: λιβάσις (aquis) πύλας γελτων. — 375 χάσματα Ma! — 376 „Λοκὰς suspectum.“ G. — 382 διδάσκεται edd. M. — 386 παρέτρεπεν fM, δὲ παρέτρεπεν c. Em iam F. — 395 δικάζειν fM. — 399 καὶ om fM. — 400 ἔβαιε edd. M; ἔβαιε G. — 402 ἐγνάς fM. — 403 γεγηθότι v. — 413 ἀχνομένην edd. M. — 419 Nulla lacuna vulgo,

sed G: „σεῖο et otiose et male positum est: non enim cum proximo κάλλει, sed cum remotiore genit. κασιγνήτης iungendum, importunum est. Praeterea τιταίνων accusat. τόξα aut νεῦρα postulat, non facile suppressendum. Ambigo igitur, utrum σεῖο in τόξα mutandum dicam, an versum cum hoc vocabulo, veluti: σεῖο τιταίνων τόξον ἐρωτοτόκον τε καὶ ἰμερόεντας ὄιστους θίλῃς θ. excidisse statuam.“ Τόξα posuit Ma. Sine dubio est lacuna, sed ea aut ante aut post σεῖο, quoniam hic genitivus a substantivo, ex quo aptus est, disiungi nequit. — 423 ἐπιεικέα ex Ψ 246 Ma, ἐπεικνόντα v. — 426 ἐσσομένων edd., ἐσσομένον etiam M.

LIBER XLII.

1 μετὰ χρονίῳ edd., μεταχρονίῳ M, μεταχθονίῳ G, perpetuam. — 3 ὑψιμεφῆς v. — 5 φαρέτρην f, totam vocem om M. — 9 Ante hunc versum unum excidisse hians declaratur sententia. — πωρός] ποδός v. Fortasse etiam ὀπισθοπόρῳ scribendum erat. Cfr. Δ 75sq. — 10 παλμῶ] ῥοῖζῳ v, ῥοίβδῳ Ma etiam peius. — 16 ἡγεμονῆα Ma, haud inepte sed praeter necessitatem. — 19 ἦλυθον em G, sed non recepit; ἦντεον v. — 20 ἀνέσχισε f, ἀνέσχησε c, ἀνέχισε M; em Rh. — 22 θηρός; Ma. Non opus. — 23 κρήνη Ma: debbat certe πηγῇ, quod modo praecessit 21. Sed ἐπὶ γέιτονι ποσῇ iungendum cum διδυμάονι βάλλον ὀιστῶ, ut 419 κασιγνήτης ἐπὶ κάλλει habuimus. — 25 νύμφης edd. M. — 31—34 Versum ordo in edd. M is est, quem ego post Ma restitui, quamquam nec hic inter 34 et 32 vidit unum versum excidisse, quo altera causa, ob quam Bacchus vehementiore inflammatus sit amore, posita illa in iuventutis fervore explicabatur, cum verbis ἐπεὶ — πόθον prior eiusdem rei causa vini usus itidem in universum indicata esset. Generalis sententiae ignoratio et Hermannum transversum egit, ut ad Orph. p. 84. ἐγείρεν 30 coniiceret et Graesium, ut versum 34 suo loco moveret et 31 ὀπλοτέρων ad solum Bacchum relatum scriberet. Wernick. ad Tryphiod. p. 145. versibus suo loco servatis et retento ὀπλοτέρων post κέντρῳ punctum ponit, ut ex antecedente membro νόον οἶνος ἐγείρει cogitando repetendum sit, contra Nonni luculentam ubertatem, tum 34 παιδήιον scripsit abusus paraphr. IX, 114. — 38 φιλοκέρτομον em G, sed non recepit; φιλοκέρτομος v. — 42 ἀρχομένην edd. M. — 47 ἱσταμένην v. — 51 στρατὸν f, στατὸν etiam M. — 55 „Vel

ante vel post verba ἐκ Λιβάνου δὲ suspicor plura de Neptuno excidisse: de quo nunc tam pauca sequuntur, ut quomodo Beroën primum oculis viderit, visam perditte amaverit, ne verbo quidem dictum reperias.“ G. — 56 *ὀκναλίου* M et Ma e cod. Pal.; *οἶδα-λίου* v. — 65—70 infra post 274 ponendi erant: hic aperte turbant narrationem de subtimido Bacchi ut novitii amatoris desiderio. Sensit iam G, cum ad 124 haec adnotaret: „Nonnus ita locutus est, quasi hic primum venatoris formam Bacchus induisset; sed talem iam supra v. 65. 67. sqq. vidimus, eumque multo audacius se gerentem, quam hic. Quid hoc est?“ Nihil nisi transpositionis necessariae certissimum indicium! — 72 ex sequenti versu interpolatum exhibet M sic:

χῶρον θενικὴ ξοδόεντι κατανυγάζουσα πεδίλω.

Nec minus tum 73 *καὶ γλυκὺν ξοδόεντι κατανυγ. πεδ.* legitur. — 75 *νισσομένης* M, *νείσσομένης* v. — 76 *κόσμου* edd. M. — 81 *δεσμῷ* Ma, *θεσμῷ* v. — 88 *μετώπῳ* Ma, *προσώπῳ* hic quoque v. Tum Ma 86—88 *καὶ* — *μεζώπῳ* inter 83 et 84 posuit, male, ut particulae ἀλλὰ 84 et *καὶ* 86 docent. — 94 *κορρυσσάμενον* fM. — 100 et 101 His duobus versibus in M appicta manus huius fere formae: ~~ΣΣ~~. Indicat locum communem. — 104 *ἐκαμνεν* v, quod ex 6, 363. 13, 494. 38, 116 cave defendas; desiderabatur accurata ad *ἐσβησεν* oppositio. — 105 *ἔχει* edd. M. Corr Rh. — 107 *ὀδότης*] *ἀνελ-της* v. — 108 *σύγχροον* v; „ut explicari potest, ita vereor, ut rectius sit, quam *σύγχροον*, toties in simili causa repetitum.“ G. — 132 *βεβλημένον* v. — 133 *ἔδοκευσε* edd., *ἔδοκευς* etiam M. — 135 *ἀλυσκάζει* edd. M. Corr Rh. — 136 *καὶ* om fM. — 138 „Post hunc versum duo integra folia a librario videntur permutata esse. Sequuntur enim contra omnem nexum vv. 197—265. incl. et tunc demum vv. 139—196. incl. aperte cum v. 138. cohaerentes, alieno loco intrusi deprehenduntur. Ea singula Scaliger transposuit admirabili felicitate apud Cunaem p. 213. sq.“ G. Nimis tamen fortis fuit Scaliger, nam 197—207 suo debebant post 138 loco retineri, quod vel initium ἀλλὰ *φάβῳ πεπείδητο* docet, quo timore graviter exprobrato iam apte 139, quomodo prae timore illo Bacchus verbum invenire nequiverit, per copulam adnectitur: *καὶ ἐφ' ἐριπτοίητον* etc. Contra 208—265 egregie in iustum locum vir summus rexit. — 197 *πεπείδησο* G e conſi Scaligeri necessario facienda, si 197—207 orationis Panicae initio intruderentur. — 198

χαίτη edd. M; sed fortasse altera G coniectura χαίτης praeferenda fuit, nisi adeo scripsit χαίτη πλεκτὰ πεδοτρεφών etc. — 206 *θηροφόνω* v, cui sequens verbum contradicit. — 140 γλώσσων *ἐς* em Scalig., γλώσσην edd. M. — 141 *ἐκ χθονός* edd. M; *ἐκ φρενός* em iam Rh. — 144 *ὕστερόμυθος* em G, sed non recepit; *ὕστερόμυθον* v. — 149 *κυκλάδος* v, quod hic quidem de aëre non quadrat. — 151 *ἐντυπείεις* fM. — 152 *λάνει* M, *ικάνει* v. — 159 sq. Necessariam duorum versuum transpositionem iam F indicavit. — 159 *εἶδος* edd. M. — 167 Ad hunc v. item „manus pulcherrima“ appicta: . — 170 *πόθεν* f, *πόθων* etiam M. Impugnavit Nonnus celeberrimum locum N 636 sqq. — 172 *μάστι* M. — 177 sq. Necessariam duorum versuum transpositionem iam vidit C. — 179 *ὄρθιος* edd. M. — 180 *ἀνασπράζων* fM. — *ἐκασεν*] *ἐκλασεν* v, nullo sensu. Cfr. 143. — 190 *μενοινήν* v. — 195 *σε πόθεν* edd. M, *σὲ πόθεν* cum interrogandi signo G. Sed hic eandem quam 170 subesse corruptelam et totius loci color et 208 *ἀλλὰ πόθων* etc. docet, quem versum statim post 196 ponendum fuisse supra docui. — 209 In M ad marg. adscriptum (*ἡ πλέων*. — 220 *ὄμματι* coni Spitzner. v. Gr. her. 55. Sed intelligit stuporem „rectis oculis“ simulatum. — 221 „Inter hunc et seq. versum ponuntur in editt. duo versus 229. 230. quibus omnis orationis series perturbatur. Infra recte cohaerebunt.“ G. Sed potius, ut extremum summi stuporis signum continentes in praeceptorum fine ante 233 ponendi fuerint. — 223 *μορφῇ μᾶλλον ἀναπτε* em Wernick. ad Tryph. p. 356. — 226 *πέλας ἵσταται*? — 232 *νεύματα*] *θανύματα* edd. M. — 229 *πεπταμένην* edd. M, sed in M adscript. ad marg.: „(*ἡ τὸ παλαιὸν εἶχε τὸ ἥρην μετὰ τοῦ .ν. τὸ δὲ πεπταμένη χωρὶς .ν. καὶ βάκχος μετὰ τοῦ .σ.*)“ Postremo notationes ad 221 et 230 pertinent. — 230 *θάμβος*] *βάκχων* edd., sed ut ex notatione modo allata patet, archetypum, unde M profluxit, *βάκχος*. Sed in M ipso totus versus om. — 235 *φοδῆ παλάμη* c dubitanter probante G, *φοδῆ παλάμη* v. — 236 *ὀφθαλμὸς* edd. M. — 242 In M a prima manu scriptum fuit: *κάλιος ἐμείνονσι· καὶ οὐ δέσονται· ἀβροκόμον γὰρ*; sed litura hoc deletum et a secunda manu 242 et 243 adscripti, ut vulgo leguntur. Praeterea a prima manu ad marg. 242 adscriptum: *ψεύδεται νη δία*. Videtur igitur etiam codicis scriba amorem auripetam expertus esse. — 253 *βαρβίδα* fM. — 258 *ἀπέκφυγον* edd.,

ὑπέκφυγον G, sed ἀπέστυνον (sic!) M. Cfr. Apoll. Rh. I, 804. — 259 ὄρειάδα — αὔρης edd. M. — 261 πέλπε f, μέλπε etiam M. — πόρον edd. M. 263 μόθον edd. M. — 265 αἰθοπι μορφῇ Ma, male. — 274 Post adhortatoriam demum Panis orationem ponendos fuisse 65—70 ipsum eorum docet argumentum: iam enim docilis facere coepit discipulus, quae amandi magister docuerat; cfr. inprimis 65 cum 218, 69 cum 219. — 282—312 Oratio perpetuis, quibus res obscoenae tecte significantur, amphibolis insignis, Wielandii vel Thümmelii frivolo acumine haud indigna! — 283 ἀρδεύω v; corr iam G. — 284 νοέων v, cum antecedentibus iunctum. — ἐσσυμένην Ma. — 286 ἀνέτελλε f, ἀντέλλε M. — 287 ξεύξω μὲν f, ξεύξωμεν etiam M. — 288 ἀρούρας] ἀρότρῳ edd. M. — 290 λουομένην edd., λουομένη M; G καιομένην et κυσσαμένην proposuit. Cfr. Hesiod. ἔ. 458. — 292 νυμφεύσεται coni G, quod hic non probo. — 294 ῥόδαξ ἢ λω (sic!) f, ῥόδα ξῖλλω (sic!) M; ῥόδα τ' ἄλλα c. — 301 et 302 huc ponendos vidit Ma: rosas etiam ceteri veris flores adiungendi erant. Sed ut funesto ille fato fere, quae bene instituit, corrumpere solet; ita hic post 302 primum 298—300, tum demum 295—297 posuit! — 297 πῦν χρόνος] σύγγονος edd. M, σὸν γένος G, infeliciter. — 311 μιν f, μοι M c. — ἄγεις edd., ἄγης M. — 315 ἐπέφραδεν v, ἐπέφραφεν optime Ma. — 318 ἀμφιλέλιξε edd. M. — 320 τέλεσεν G contra Nonni usum; nec τελέσει satis placet. Quare infinitivo retento lacunae signa posui; versus omissi clausula ἔτλη fuisse videtur. — 325 ἀντίτυμον fM. — 331 κατάσχεται fM. — 334 „Fortasse πετρώεντι.“ G. Cave credas! — 337 ἐνόμισσε edd. M. Expectarem ἐπὶ ὁθίσσε. — 348 Ante hunc versum lacunam esse mirum est quod nemo vidit. — νοοσφαγέων edd. M. — „fortasse ὑπεδύσατο scribendum.“ G. — 353 ὅτι edd., ἔτι etiam M. — In M hic quoque ad marg. adscript. (ἦμα. — 359 χορὸν paullulum suspectum. — 364 „σῶν πατέρων σπ. aptum esset, si Beroës maiores troglodytae fuissent.“ G, qui σῶν σκοπέλων coniecit. Sed πατέρες hic Nonno sunt parentes, ut 3, 336 (et simul parentum parentes 4, 57): Adonis vero et Venus Beroes patriam, non „Olympum“ habitant. Similiter 47, 708 τοκῆες sunt maiores. Ma σαι πρότεσαι! — 360 θάμβος ἔχω] βάκχος ἔγω edd. M; „mira confusione, sed non inaudita, cf. v. 223.“ G. — 372 et 373 Hos versus quod inter 375 et 376 posuimus, nemo erit qui improbet. Nam ut 373 arctissime

cohaeret cum 376, ita 372 — Ἀρτεμις ad antecedentia 374 sq. pertinet. — 381 ὅτε coni G, sed non recepit, cum praeterea ὅπη tentaret; ὅτι v. ὅτι M. — 383 ἀτιμήσας Ἀφροδίτην edd. M; „quasi Syrix masculinum esset. Cur autem ἀτιμήσας Ἀφροδίτην in Nonno quidem scribi non possit, facile est intellectum.“ G. Nec puto subesse lacunam. — 384 μῦθον edd. M. — ἔλλαβε] ὥπασε v, quod imperitus defendat Latino „poenas dare!“ Ma ἔλλαβε. — 386 καὶ φύγε v, quo retento G πόθους τ' scripsit. — 391 πόθον v. Sed redit ad sententiam 380—382 expressam et 383—390 Syringis atque Daphnes exemplis illustratam. — 395 στορέσοιμι v. — 397 „δεδέξεται de Neptuno inter verba κομίσει et στορέσει satis importunum est, inprimis cum mox δέχνησο, v. 400. et δέξο, v. 402. de puella sequatur. Si sanum est, vertendum videtur: an sumet mare, quod tibi det? ut fere XLVIII. 546. sq. δέξο — ὄφρα πόρης.“ G. Hoc quidem in simplici δεδέξεται fieri nequit, quod quin corruptum sit dubitari nequit. Sed incerta medicina. An παρ ἐξέται? — 404 ἔχοις hic et 470 dubitanter coni G, ἔχεις v. — 405 κακὸν] φῖλον v, ex antecedente φῖλη corruptum; λάλον coni G. Sed convicium aperte pronuntiandum erat. — 413 τελέση coni G, sed non recepit; τελέσει v. — 416 φῖλα om fm; τίνα c g m e supplemento F, qui etiam ποτέ proposuit. „Fortasse praestitisset φῖλα.“ G. — Tum post hunc versum fortasse unus excidit, quo Pactoli ut fluvii auriferi diserte mentio fiebat, quemadmodum in sequentibus Alybe et Eridanus nominantur. — 418 κομίσσω] τιταίνα Ma propter repetitionem, probabiliter. — 421 δ' post Ἡλιάδων v additum delet Ma ex sententia G. — 424 G, cum de lacuna non cogitaret, versum corripit scribendo καὶ λίθον ἀστράπτοντα τεοῦ χρόος οἶδεν ἐλέγχειν μάρμαρα, ubi nec καί initio positum nec χρόος μάρμαρα (Ma μάρμαρα „les perles de ton teint!“) ferri potest. Possit etiam conici hemistichii mutatis hunc et sequentem versum ita scribendum esse:

μάρμαρα τιμήεντα τεοῦ χρόος εἶδος ἐλέγχει
καὶ λίθον ἀστράπτοντα.

Sed hoc quidem loco lacuna probabilior videtur. — 426 κομίσοι (sic!) fm. — 427 καλύμων edd. M. Corr Rh. — 428 Post hunc versum Ma primum 402—404 δέξο — τριαίνης, tum adeo 376—382 μῆ — γυναικας posuit, utrumque male. Nam et 402 cum antecedentibus, et 404 (τριαίνης) cum sequentibus (θαλάσσης) arctis-

sine cohaeret, nec quomodo γένος μητρῴιον 376 sana mente avelli possit a κούρη Κυπρίδος 372 sq. intelligitur. — 436 γὰρ δὲ v. — 439 „ἀπέμμενεν, er blieh weg, quod pro lingua Graeca nove et insolenter dictum.“ G. — 442 [ἡμια] ἔμμενα v. — 445 ἔτι σπένδοντι v. Sed fortasse ἀεὶ σπένδοντι scribendum. — 446 „Deesse hic nonnulla, nexus turbatus satis docet; neque sufficit, corrigere: ὡς Βερόην σκ. vel καὶ B. σ.“ G. Hoc tamen recepit Ma. — 455 δ' post παπταίνων in edd. M additum delevit G. — οἰστορομένη edd. M. — 457 ἀγλαύρω f, ἀγραύλω etiam M. — 463 εὐτοκος Ma ex em G, εἰς τόκον v, quod ex 4, 93 dubitanter defendebat G. — 464 τιθήνην edd. M. — 467 τρισσαίων v. Praeter τρισσῶν G etiam τρισσαίων vel τριχθαδίων proposuit, quorum hoc tantum recte haberet. — 468 ἐπεὶ θέμις? — 470 ἔχεις v. Vid. ad 404. — 479 γενητῆρα edd. M, Νηρηῆα egregie em C. — 486 χωομένην v. — δυοσπενθεία edd. M. — 493 ὁμοπλέκτω, ὁμοπλέκτω v, ὁμοπλήκτω coni G. — 501 et 502 in M a prima manu in unum coe, luere: καὶ γάμον ὄλην πυκνάσασα γυναικείῳ τινὶ κόσμῳ, sed haec litura deleta et manu secunda 501 et 502 adscripti sunt, ut vulgo leguntur. — 505 ξυνώσατο coni G, sed non recepit; πιστώσατο v. — 512 καμάτον Βερόης, ut et M, sine lacuna c g m, sed haec nimis abrupta sunt. — 515 „φίλος ὄρκος scil. ἔστω, quod male omissum.“ G. Potius ante hunc quoque versus male omissus a librariis. — 525 νίκης edd. M, κόρης Scalig., sed νύμφης, quod G posuit, propius est. — 529 συνθείας fM; „sed f. συνθείσας, mutato accentu scribere praestitisset.“ G. Sed σύνθεις prosaicum est. — 536 „βοσκομένην, i. e. semina colligentem in terra, ut recte mox ἐκ χθονὸς ἀρπάξας; sed ἐδίωκε sic non satis aptum.“ G. An ἐδόκευε? — 540 κυδοιμῶν edd. M. — 542 Post hunc ad finem reiecit 531—533 Ma, temere.

LIBER XLIII.

1 ἔρωσ f, ἄρης etiam M; „in archetypo supra ἔρωσ notatum est ἄρης, et ita omnino legendum.“ F. — 7 μυνώμενον edd., μυνώμενος etiam M. — 11 ἐπεδείδει edd. M. Corr Hermann. — 12 ἦρεσε Βάγκος Ma! — 28 et 27 Transpositionem, quam suscit G, fecit Ma. — 35 ἐπὶ Ma, ἀπὸ v, quod ut „mire dictum“ notat G. Sed haud praestat eius coniectura ἀπὸ νήσων, quod melius certe ἀπὸ οὐλῶν diceretur. Verum hic vidit Ma. — 36 „Obscu-

riorem locum transponebat Scaliger ita, ut versus se exciperent in hunc modum: 36. 39. 38. 37. obloquente Cunaeo. G. Locus, quo de terrae motu Neptunio exponebatur, aperte lacunosus est. — 40 *μελανόχρους* coni Rh. — 41 *ἄλμα γεραίρων* fM, *ἄρμα γεραίρων* c e coni F, qui lacunam hic esse suspicabatur; *ἄλματι ταρσῶν* G ex em C, sed „trepidanter; fortasse enim omnino lacuna hic est.“ Non satis video quae hic insuper intrudī commode potuerint; scripsi igitur *ἄλματι κούφῳ*: mutila clausula male suppleta est. Koch. 185 *ἄρπαγι θυρσῳ* scripsit, quod nec hic quadrat cum *ἐρρῶοντο* et 44, 70. 43, 287, quos locos temere adduxit, rursus expellendum fuit. — 42 *τανυγλήνοιο* v. — 48 *ἀντιτόμοιο* g errore, quod data opera corr Ma. — 51 *χελλήν* fM. — 58 *φοδείσι* v; vox in M om in textu, sed in marg. adscript. *φοδείσι*. — 62 *ἀνδρῶν* em G, sed non recepit; *Ἰνδῶν* v. — 64 *πέτηλα* coni G, perperam. — 68 *φύλαξ* edd. M. — 76 *Νηρῆος* edd. M. „Me cum emend. Cun. recte: nam *Νηρεὺς* sequitur v. 84. et Proteum flagitant proxima, cf. 1, 13. sqq.“ G. — 85 hic de Phorcyne ponendus fuit, cum infra aperte turbet: „*ἄλκων ἀγραύλοισι παλάμῃσι* mire dictum.“ G. — 88 *ἀποδρήσσοντα* g errore, quod data opera corr Koch. 185. — 91 *ἀλὲν* *εἰσέτ* v, apostropho vitioso. — 93 *κοσμιθεῖσαν* fM. — 94 *Νηρεΐδεσιν* em Scalig., *βασσαρίδεσιν* edd. M. — 99 *ἀετράξειεν* edd., *ἀετράξειεν* M. Corr Rh. — 109 *τανυπόρθοιο* v. Reposui consuetum. — 118 *πύρι μάρναμαι*, ut et M, c g. Alterum revocat Lehrs. Q. E. 283. — 119 *ὕμετέρης* fM. — 121 *παρεοῦσαν* edd., *περ εὐσαν* etiam M. — 124 *ὕμετέρης* f, *ἡμετέρης* etiam M. — „Cum aperte imperfecta esset oratio, Scaliger non debebat *ἀγχιάλιοιο* tentare. Deest tale quid: *ἀγχιάλιον γὰρ ἀμφὶ κλέτας Λιβάνου μοι ἀέξεται οἰνὰς ὀπώρη*.“ — 126 *ἴλοιο* fM. — 127 Posthunc versum Ma 139–142 *καὶ — τανύσση* ponit, temere. — 128 *ἦ ἔρον* f, *ἦρον* M, *ἦρον* c; *ἱερὸν* G, quamquam „fortasse *σταθερὸν* sensui magis convenire“ putat; *χέρσον* coni Koch. 186, quod nusquam est adiectivum. — 142 *ἐμὴ Βερόη* edd. M. — 163 et 164 necessario hic ponendi fuerunt, ubi et egregie post 146 *φυνγὼν βουπλήγα Λυκούργον* quadrant et nunc demum versus qui sequuntur 147 et 148 lucem accipiunt, de quibus merito dubitabat G: „*χερασφόρε* scripsit Cunaeus nescio, an consulto. Sed recte reprehendas cum illo *ineptum*, addo, obscurum, *acumen*, si poeta hunc et seq. vers. ita interposuit, uti legimus: de quo du-

bitare licebit.“ Iam omnia plana sunt. Ma, cui aliquid suboluit, omnia turbavit versibus ita ordinatis:

145—148 αἰδόμενος — ἐξείς.

163 sq. δεῦρο — θαλάσση.

156—162 οὐ — Ἀναίω.

165—191 Αἰθιόπων — δελφίς.

149—155 ἀλλὰ — Ἀναίον.

— 152 κύματι v. — 164 κακὰ fM; „καλὰ ironice dictum est.“ G.
— 155 Βασσαρίδων edd. M. — 156 βυθὸν] μόθον v. Iam revocat
ea, quae modo 154 sq. dixerat de Bassaridum servitute. — 166
ἐρύσσατο edd. M. — 166 καὶ κογλόσιο f, κακογλώσσοιο etiam M.
— 169 ὠκεανοῦ edd., ὠκεανὸν M. — μοίρης fM. — 173 νευρῶν
edd., νεβρῶν etiam M. — 174 βελέων edd. M. — 180 τ' om edd.
M. — 184 ὅτι edd. M. — 186 ὠρθώθη] ὠθώθη (sic!) M, ὑφώθη
v. — 187 λούετο διψᾶς ἐρμὰ γένεια κύων ἐψύγετο μαίρης, sed
ἐρμὰ — μαίρης linea transfixi et ad marg. adscriptum: ἄμαξ
καὶ ὕδασι γείτονος ἄλμης. — 188 ἐρμαγένεια edd., ἐρμὰ γένεια
M hic quoque! — 200 διχθαδίη edd., διχθαδιή M. — θαλάττις
edd. M, et χαράττων v, quod solus notavit Rigler. melett. IV, 3.
— 201 et 202, qui hic aperte turbant — quare olim nihil suspi-
cans de necessaria transpositione εἰναλίων conieci pro Ἰνδῶν —,
cum Ma infra post 306 posui, ubi egregie quadrant. Iam G. offen-
sus erat, sed nihil medicinae attulit. — 204 ἀδιαντον edd. M. —
207 ἐπ' edd. M. — 209 οὐρῆς edd. M; „cf. v. 342.“ G. — 217
πνυκίδι fM. — 218 ἀνεμώνιον edd. M. — 221 Totus locus,
qui post hunc versum usque ad 351 legitur, continens ille pugnae
Bacchicas inter et Neptunias copias commissae descriptionem —
rursus versibus mire disiectis pessime turbatus est. Eum a nobis
in suum ordinem redactum esse optime argumenti totius brevis
delineatio demonstrabit. Quae post 191, quo versu Neptuni ora-
tio concluditur, sequuntur, duabus constant partibus, quarum
prior 192—350 ὡς εἰπὼν — θύρσῳ acies utrorumque (et marini
exercitus quidem 225—300 Πρωτεύς — Νηρεύς, terrestris 307—350
Βασσαρίδες etc.) describuntur, posteriore 326—358 ἀρπάξας —
θαύβος ἰδεῖν ipsa pugna depingitur usque ad id temporis momen-
tum, quo Bacchae mari insultantis terrore correpta Psamathe
Iovis auxilium implorat.

Ac primum quidem a Neptuno ipso principium capitur, qui

quidem tridente maria commovet atque cum *Melicerte* auriga Isthmio curru summas undas pervehitur, *Tritone* atque *Glauco* ministrantibus (192—213), quibus *Pan* opponitur, fluctus unguis perambulans, pedo verberans, bellicum carmen syringe sonans (213—221). Tum *Proteus* introducitur, cui variis pro more suo transformationibus lubrico *Indi* opponuntur (225—249), ut *phocis*, quas ille „egit altos visere montes“ (250—252), Indorum *elephantum* proboscibus humi repenti pecori infesti (337—339). Iam his *elephantis* tridente minax *Nereus* filiarum agmen ducit (253—259), quarum aliae dimidio corpore conspicuae pedites fluctibus innatant (259 sq.), aliae sublimes delphinis insidentes „super alta vehuntur maria“ (281—285), quarum equitatio, postquam exempli gratia nominatim quatuor ex nobilissimis Nereidibus depictae sunt — Ino denuo faribunda, Panope marino leoni inequitans, *Galatea* Polyphemi clava armata, Ido pompilo vecta — (261—269), huculenta illustratur peritissimi aurigae comparatione (270—280). Post deos marinos *flumina* memorantur (286—289) et *maria* nominantur (290—300) undarum strepitu suo imperatori classicum canentia.

Iam vice versa ex Bacchiis copiis *Bassarides* primum memorantur, etipsae partim furente velocium pedum impetu partim Bacchio ulatu minaces partim leaenis vectae atque serpentibus coronatae (307—318), tum — siquidem recte coniecimus — *Lydi* Mygdonios, quibus feruntur, leones incitantes (319—325), deinceps *Satyri* tripudiantes cornubus caudisque conspicui (340—342) atque *Sileni* tauris inequitantes tibias inflantes (343—345), dum *Bacchae* crotala concutiant atque ursas pantherasque in hostes concitant (346—350).

Iam *pugnandi* initium fit ab uno *Silenorum*, qui saxo *Palaemonem* aggreditur, hasta hederacea *Inonem* terret (326—328), dum alius scopulum contra *Nereides* intorquet, qui aberrans *Palaemonis* aulam conquassat (222—224); et iam alii aliis pugnant, nec *Baccha* Nerei triaenam reformidat et *Nereus* *Pani* et *Baccha* *daemoni* *Pallena* et *Maron* *Glauco* *Bacchum* aggredienti manus infert (329—336), quo facto *Melicertes* Isthmii currus auriga cum *Baccho* eiusque leonibus concreditur (305 sq. 201 sq.). Certatim pugnant deus marinus atque *Maenas*; ille sinistro pede monti insistens dextro eiusdem cacumina decutit atque in *Maenadem* conficit, sed nullo effectum (301—304), dum haec inulta mare pe-

dibus insultat, thyrso verberat, viva flamma comam cervicesque ambiente (351—358). Quo victricis adspectu territa iam Psamathe preces suas ad Iovem fundit, quibus ille motus certamen dirimit (358 sqq.).

Vides haec omnia satis apte cohaerere, atque ita etiam a poëta composita esse sponderim. Verum hoc equidem non sponderim omnia integra ad nos pervenisse: contra fieri facile potuit, ut plura pluribus locis interierint. Nam pugnae imprimis descriptio satis ieiuna nec tam plene deducta videtur ad Neptuni cladem, ut Psamathe habeat, cur tantopere desperet, quemadmodum facit 361 sqq. Ita, ut unam tantummodo rem ex multis metem, mirum profecto est, quod proci ipsi post tantum orationum (Bacchi 70—142. Neptuni 145—191) hiatum atque instruendae aciei strepitum in ipso proelio nihil, sed prorsus nihil faciunt! Sed tamen cum nec certa lacunarum indicia usquam adsint et summo sit Nonni in rebus modo longissime enarrandis modo brevissime perstringendis inconstantia atque libido, certo iudicio, utrum quaedam perierint necne, statui nequit; itaque omnibus defectibus signis prorsus abstinui. Sed iam ad singula transimus.

242 Ne quis πολυειδέι coniiciat, σκιοειδέι simulatam formarum speciem denotat. — 249 ἔψαυσε fM, ἔψευσε c. — 251 κηάματα edd. M. Em iam Rh: cfr. I, 274. — 337 ὑψιμεγής v, quod nimium erat. — 255 τρέτωνι edd. M. Cfr. 305. — 281 Locus Graefio impeditissimus erat, qui nunc optime habet. Itaque tantum pietatis causa adnoto eum „hic quoque nonnulla excidisse“ patere, nisi Βάκχη pro ἄλλῃ scribatur, ut ἀντικέλευθος πορεία agutius dictum sit. Cui coniecturae vel solum ὑπερκύψασα adversari virum acutissimum non fugit. Et Riglero melett. II, 19 „de Nympha, non de Baccha loqui poëtam persuasum est.“ — ἀντικέλευθον v, quod sensu caret; ὑψικέλευθον opponitur epitheto ἡμιφανής, hoc de pedite, illud de equite Nereide dictum. — 283 et 282 Versuum transpositionem necessariam fuisse quivis videt. — 282 γνωτῶ edd. M. — 284 ὑγρομανή v. — φανελς v. — 261 ἐπαιθύσσουσιν edd. M. — 262 νύσσαν edd. M; „recarrit ad furem; fortasse recte; expectabam tamen μετὰ λύσσαν, sententia paulo aliter concepta.“ G. Recte vulgata! — 269 Εἰδὼ Ἴνώ v; „fortasse aliud Deae marinae nomen latet.“ G. Vid. intpp. ad Eurip. Hel. 11. — 270 In M appictum . — 272 δεξιόν

ον *ἑλανε* Ma abusus 37, 219. — 274 *κάμψας* edd. M, „cor-
 ione e seq. participio orta, cf. XXXVII. 355.“ G. — 313 *αλ-
 σονσα* v; „insolenter dictum, fortasse, quia caput furibunda
 st. Melius dixisset *εὐάζουσα*.“ G. — 315 *ἄρσενα* non intelligo:
σεσάδα? — 316 *ὑπεβρυχάτο* v. — 317 *ὑπόθι λόχμης* v; „mi-
 est, si ad Baccham, leaena vectam, v. 314., pertinet. An alia
ἡ ποδὸς *ἔ. ἔπ.* et fortasse *ὑπόθεν ὄχθης* — ?“ G. Hoc quidem
 sciendum fuit, illud *ἡ* vero quomodo commendetur, non video.
 cfr. ad v. sq. — 319 *Σειληνοὶ δὲ Κλίσσαν* aperte corrupta;
 et *Σειληνῶν φάλαγγες* sequuntur 343, et de Cilicio vino ut
 iorum potu altum silentium. Itaque collatis 13, 464. 505.
 hic quoque putabam nominari Mygdoniis leonibus insiden-
 ut fere scribendum esset: *καὶ Ἀνδοὶ θυόεσσαν* vel *Ἀν-
 δ' ἀμπελόεσσαν*. Sed accuratius omnia perscrutanti su-
 o suborta est, me in toto loco post 313 usque ad 350 ordinando
 satis circumspectum et fortem fuisse. Remanent enim hi scru-
 pulum quod 317 sq. *ποδὸς ἔχρος ἔπηξε* non satis convenisse
 ar Maenadi leaena vectae; tum quod unus ex Silenis 343—
 tamquam tauri vector ita (*ὧν δ' μὲν αὐτῶν*) memoratur, ut
 cetes etiam *altum* ei opponi; denique quod 346—350 iterum
 titur ad Bacchas strepentes atque ursis et pantheris insi-
 m. Quare vide, ne Nonnus haec ita disposuerit:

313 <i>ἡ δὲ — ἡχοῦς,</i>	} Bacchae.
318 <i>καὶ — θαλάσση.</i>	
316 <i>ἄλλη — Μιμαλλῶν.</i>	
350 <i>καὶ — θύρσφ.</i>	
345 <i>καὶ — αὐλῶν.</i>	} Satyri et Sileni.
325 <i>ἄλλοι δ' αὖ θυόεσσαν ἀναβλύ-</i>	
<i>ζοντες — χαλινοῖς.</i>	

pro Lydis incerta coniectura receptis Silenorum partem ha-
 s leonibus insidentes, dum unus alterve eorum tauro vehi-
 — 322 *ὄπλον*] *ἔργον* v; „non telum est, sed bellum. E v. 328.
σίας ἔγχος Ἐν., sed vide, an praestet *ἔγχος Ἐννοῦς*.“ G. —
τερόθροον edd. M., *λινυρόθροον* coni Gerhard. lectt. Apoll.
 — 347 *βαίχχαις* edd. — In M hic versus cum sq. in unum mi-
 coaluit:

μυγδονὶς ἐπικυρτον ἑμάστιε λυσσάδος ἄρκτον.
θ' ἡδέεσατο suspectum. Num *ἐφοβήσατο*? — 334 *Νύμφη* pro-

pter Βάκχην 329 Ma. — 304 μετώπον Ma propter κάθησαν. antec., sed in hoc ipso acumen quaesivit. — 353 „Fortasse ἐπισκιοῦσθαι legendum.“ G. Male: hic quoque consulto verbum repetivit. Mirum est Riglero melett. III, 5 inficetum visum esse, quod quasi capiti Neptuni insultare dicitur: comparatur hoc ipsum caput cum maris superficie. — 354 „Oratio ἀσύνδετος suspecta est, cui illud λάξ π. κ. τ. tanquam repetitio versus 352. spectari potest.“ G. Mihi sana omnia videntur. — 362 θεσμών edd. M, quod data opera restituit Ma recte repudiato δεσμών, quod intulit G: tam enim nove tale quid scribi debuit τεῶν ποτε ῥήκτορα εἴνε συλήτορα δεσμών: cfr. A 401 ὑπελύσας δεσμών. Sed hic, ut alibi, usitata Nonno reddenda erant. — 364 ἄμα Γλαύκοιο] μετὰ φάκοιο edd. M, ὁμοῦ Φορκοῖο G „probaturus in commentario“, ἐπὶ Γλαύκοιο coni C. — 366 βρομίων edd. M. — 367 ἐτιπότμον ἀχιλέϊν, πηλεϊν, πύρρον edd. M. — 368 στενάχουσιν edd., στεναχούσιν M. Hos tres versus em C. — 369—371 Ma post 364 — τεινέη posuit, temere. — 377 οἶστρω] ἰφ v. — 385 ἡμιτέλεστον v; „I. a. iam quasi semipatratum.“ G. Quod quid sibi velit, nescio. — 387 ἦνεσε em C ex 47, 461, sed non recepit; ἦπε v, quod ex 386 fluxit; ἦεντε ex deteriore G coni Ma. — 393 ποιμενίην σύριγγι coni Koch. 186 abusus 9, 114. 12, 352; male: non ipsam syringam inflare, sed canere didicit Galatea, hinc μέλος εἶπεν! — 400 δαίδα edd. M. — 401 ὄρμον em Wernick. ad Tryphiod. p. 122 ex Σ 401 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἑλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους, cuius loci si meminisset G, non καλάθους vel κύλικας tentasset! — 402 νηρεῖδεςσιν νε τέχνη fM, ἀμιμήτω κάμει τέχνη iam c ex suppl. F. — 403 πα δικάισον fM, παρὰ κόρην καὶ μέσον c, παρὰ Κύπριδι, καὶ μέσον egregie G. — 408 ταῖς δῶρα edd.; „verbo male in verbosissimo poeta subintelligendo.“ G. Totus versus om in M. Fortasse lacuna hic quoque post δῶρα πολύτροπα, sed certum indicium deest. — 419 ἀρτιλόχουτος edd. M. — 422 νυμφονόμει edd., νυμφονόμω M. Em Rh apud Herm. Orph. p. 719. — 429 λόφον] λιπών edd. M, proclivi errore. — 431 Ὀκεανοῖο probabiliter Ma, Ἑλίοιο v, quod non debebat obscure defendere G. — 433 εἰ δεδέξεται edd., ἐδεδέξεται M. Corr Rh. — 434 παστούς v. — 443 ἀφνειῆς λιβάνοιο edd. M; ἀφνειῆς φαρμάθοιο G ex 10, 146. Sed nostrum probabilius videbatur. — 447 γένος Ἰνδῶν edd. M; „alieno loco; de Lydis sermo est, cf. v. 441.“ G.

LIBER XLIV.

ἔκπεσον edd. M. — 12 „Pro more Nonni expectabam δένδρον.“ G. Non; cfr. 49. 59. elibi. — 31—34 egregie assevit Ma: „pour ne pas interrompre la série des joies conduit l'arrivée de Bacchus.“ Aliquid in ordine versuum esse docet 30 in editt. M inter 33 et 34 positus. — 32 καὶ καὶ γέννῃ v, quod iam suspectum habuit G coniiciens καθ' ἡτόν, quod haud scio an etiam deterius sit. Aut nostrum ὕνατα δ' αἰθύσσουσα Nonnus scripsit. — 33 ἀβρός ἐρώ- l. M, ἀβρός ἀθύρων G; sed perficienda erat emendatio. — ἄλλοις v, δ' ἀστοῖς Ma. Hic quoque acumen captavit. — ὦνας v; quod vulgari usu postulari dixit G πυλεῶνας, bio Nonnus scripsit. — 21 ἀνηάγωννυτο edd., ἀνωίγωννυτο f. — 22 δολιχούς Ma ex em G; δολιχῶ v. — 28 εὐτήτοις ἰπύκτοις etiam M; εὐπήκτοις ut „non deterius“ tentat G, — 45 ἄγγελον edd. M. „Sed talia non construuntur in hunc.“ G. — 46 δεδονοῖτο fM. — 47 μενοινῆν v. — 50 ἐξότε ῥασε v. — 65 δεδοπότα Ma ex em G, τεθηπότα v. — ἴσσοσα v, quod infelicitur G de leaena explicat, quae ante oculos somniantis proruere videatur! καταίσσοσα tatesse inscius, scripsit C in animadverss., sed suo iure vituperat, quod „in faciem, inquit, ei irruit et manum is evulsit.“ Si quidem hoc fecit Nonnus, de quo dubitare Aut enim post hunc v. defectus, aut adeo παρ' ὅμον dum esse videtur. — 70 θύρω g ex em Hermannī ad Bacch. 1133; perperam. Hic enim de leaenae specie per oblata, non de Agaue ipsa sermo. — 72 ἄλλομένη? — 73 edd. M. — 81 ἀριπτοίητον edd. M, ἐριπτοίητον G. — ὥνον edd. M. — 87 δένδρον suspectum. — 91 παιδός . M, παιδός ἦν G, sed insuper coni γαστρος ἦς. No- 6, 203 tuetur. — 93 ὠρεϊκής fM. — 97 ἔσσομένοιο edd. Rh. — 106 Non debebat de hoc loco dubitare G. Sine maior est post hunc v. lacuna, qua de duorum serpentium ito inter sacrificandum oblato“ pluribus exponebatur. iam una cum Cadmo ad sacrificium egressam esse hic in appendice addi poterat, nisi etiam supra post 96 versus Marcellina portenta consulto praetereo. — 112 sq. μει- — ἀποπνέουσα γενεῖω οἰγομένη v. Sed ἀποπνέουσα iam

em.G. — 113 κόρη] ταρσῶ edd. M. — 115 μιτρώσατο e
 — 121 sq. debbat huc post narratum serpentium portentum
 timorem ex somnio conceptum per sacrificium dissipatura
 novum timorem ex portento inter sacrificandum oblato co
 Tum 119 sq., quos versus tamquam „variationem versus 80
 uncinis inclusit G, sane „epilogi“ loco adduntur, quo si
 narrationis initium 46 sqq. lectores ablegantur, quo certi
 multo ante factam a praesenti statu secernant. Sed fortas
 πρότερον scribendum et post 122 versus excidit Aganes e
 moniae tenens nomina, quae sane desiderantur. — 122 νό
 edd. M. — 125 ἀγορόμων suspectum; neque ἀγορόμου
 cit. Fortasse hic quoque lacuna, qua agrestes oppidanis
 nebantur. — 134 „Mirum et suspectum orationis initium,
 chi nomen non facile supprimendum erat. Rhodomannus
 G. Haec omnia improbo. — 136 οἰνοτόκῳ v, οἰνοδόχῳ
 em G; sed forma Nonnica restituenda erat. — 137 Apertan
 nam dubitanter indicavit G; eius initium ex I3, 261 et N
 Alexiph. 584 bene supplevit Koch. 187 sic:

ἡ γλάγος ἡ γλυκὺ χεῦμα φιλοπόροιο μελίσσης
 ἐν διεύεσσι χιάντα —

Sed plura etiam desunt: contra omnes suos saevit Pentheus
 σιγνήτην iam c ex em F, quod G recipere debbat; κασιγνη
 — 138 πληγῇσιν em G, sed non recepit; λύγοισιν v. — ἑμῆς
 ἀμάσσω M, quo retento Koch. l. c. λήγοιεν pro λύγοισιν e
 inepte! Sed iam c ex em F ἑμῆσσω! — 147 hic ponendum fuis
 sensit G: „Parum hic cohaerens versus, supra sub initium
 nis exspectari poterat, ubi de servo fugitivo, vi reducendo
 tasse flagris caedendo, v. 138. sermo erat.“ — 140 κάλαμον
 fortasse vere. Sed haud scio an permutatis hemistichiis scri

κύμβαλα δ' ἠχήμεντα καὶ Εὐία τύμπανα Πείσης
 καὶ πάταγον Βερέκυντα διαρκέψαντες ἀήταις.

— 141 ἐνθάδε Βάκχας v; „ἴμο ἔλκετε repetendum.“ G.
 ληΐδας v. Acerbe iocatur Pentheus minitans se captivas B
 in fluvios praecipitaturum atque ita in Naiadum genus illi
 esse! — 151 κε corr Hermann., γε edd. M. — 154 μετ'] καὶ e
 τὸν Ma e coni Rh. — 164 πέμπω v, sed πέμπω iam c ex
 — 169 ἄρμα φέρων f, αἶμα φέρον M, αἶμα φέρων c. — 177
 ἐμὲ G tacite. — „An φευγοί?“ G. Non! gloriari se fingit I

amore. — 181 Κάδμος em Scalig., Βάχχος edd. M. — 192 ἀργυρίου v. — 198 συναγρώσσειν edd., συναγρώσσει M. — 200 διωκόμενα f. — In M hic versus cum seq. in unum mutilum coaluit:

αἶμα λαχὼν Κάδμοιο ἀπὸ πατρίδος οὐκ ὁμοῖος γὰρ.

— 204 ὁμείροις Ma, ὁμείραι v. — 211 νέφ] ἐμοὶ edd. M. Em kh; „vid. Hermann. ad Orph. p. 753. et ad Eurip. Bacch. 530.“

G. — 219 „ἀλέγξῃς, imperat. recte se habet; nexus hic fere est: *cure tantam vim tuam, et videbis, Lunam tibi favere.*“ G. —

δ' ἐμοὶ male G: vid. Lehrs. Q. E. 265 ***). — βάχχων edd. M, Βαχχῶν G tacite, Βάχχου Lehrs. l. c. 256. — 220 Interpungebatur commate post ὁμείρων. Corr Lehrs. l. c. — 223 „Fort.

ομοίους. Ita coniecit etiam Rhodemannus.“ G. Non accedo. — 229 ἀγείρω edd., ἀγείρων M. Em Schrader. ad Mus. p. 53. —

231 Ἀνκόοργος em F, Διόνυσος fM. — 250—252 Hos versus recte hpc transtulit Ma: Deriadi atque Hydaspī subiungendus erat Orontes. — 241 πέσεν edd., πέλεν etiam M. — 258 κόρη]

φείης edd. M, κόρης coni Koch. 187, ineptissime. — 260 „ὦν ἢ μὲν. Recte ita Furiarum una distingui poterat, si deinde de reliquis simili modo singulatim dicebatur. Sed nihil huiusmodi

sequitur, nisi lacunam statuas post v. 277. Atqui plurali numero vv. 256—259. Furias poëta non semel in medium produxit.“ G.

Apertissimum est longiorem esse post 263 lacunam. — βερέθρον] βερέθρον v, quod fortasse in clausula unius ex versibus deperditis positum erat. — 264 προθεσπίζουσα c g m e coni F. Sed in

loco lacunoso nihil mutare praestat. — 265 ἀτμίδος fM. — 266 ἦν edd. M; „sed dativum postulat sententia.“ G. — 270 ὀχρηγῶς edd. M. — 273 ἡμαινάδες f, ἡμαινάδες M. Sed de integritate loci dubito, praesertim si 43, 19 comparatur, ex quo loco patet et

ὅθι Μαινάδες scripturum fuisse Nonnum, et, si verbum in hoc quidem membro deesset, idem ex sequente suppleri debuisse. Itaque

haud scio an hic quoque duo hemistichia exciderint huius fere sententiae:

μηκεδανῆς ἐλάτης, ὅθι Μαινάδες εὐποδίαρσφ

μῆλλον ἔγειν χορὸν αἰνὰν δρεῦδες, ὀππόθι Πενθεὺς etc.

Nihil iuvat supra 87, qui versus et ipse corruptus. Sed cfr. 46, 145 sq. — 274 θαλεῖν fM. — 275 αὐτοφόνοιο edd. M. — 277

στοκέλοισι edd. M. Corr Hermann. Orph. p. 762. — Ἐρινύς] ἁγνή edd. M. — 279 νυκταφανῆς coni F. — 285 λάχες edd. M.

Corr anon. Villois. p. 21. — 289 οὐκ ἐφρεύσατο νύμφη edd. M; καθὼς ἐφρεύσατο φήμη coni C; οὐκ ἐφρεύσατο μορφήν G, sed perficienda erat emendatio. Nec praestaret hic quidem, si quis in alia omnia abiens οὐκ ἠφρύνετο νύμφη coniiceret. — 290 ἀγκῶς] ἔγγυς v. — Post hunc versum unum excidisse hians oratio docet. — 302 ἐκυρῇ] κήρυξ edd. M. — 303 μακατάτη edd. M, quod erunt fortasse qui importuna doctrina probaturi sint! — 309 ἔρχεο? Cfr. 297. — 311 „Actéon n'étant pas le fils du frère de Diane, mais bien le fils d'Aristée, soit le petit-fils d'Apollon, il faut lire υἱὸν γυναικὸς.“ Ma. Hoc quidem propter continuatos spondeos ferri nequit, sed res extra omnem posita est dubitationem, et Nonnus, qui libro V. plenissime Actaeonis fabulam persecutus hic denuo 281 sq. eiusdem genus attigit, non potuit hic tam turpiter labi. Sed incertum est utrum tantum corruptus sit locus an etiam mutilus atque hoc fere modo olim scriptus:

υἱὸν Ἀρισταίειο, τὸν ἤρσαν ἄφθιτος ἐνὶ
οἷο κασιγνήτοι, καὶ οὐ ξένον εἶχεν ἀκούτην.

— 312 ἔην edd. M, ἐπὴν em Hermann. Orph. 753. — 313 σαφρονος egregie em Scalig.; ἑὰς φρένας fM, τῆς φρένας Hermann. l. c., ut id a κουφίζουσα pertineret υἷα a δειξον apto. Talia artificia a Nonno alienissima. — 315 κενοςσός edd. M. Corr Rh.

LIBER XLV.

3 νυμφίος edd. M. Corr Rh. — 6 χρονίης fM. Cfr. 44, 269. — 7 ἄσκοπον non satis intelligo. An ἄσχετον? — μεμηλόσι edd. M. Corr Rh. — 8 δαμείη edd. M. — 10 πλέον edd. M. — 11 δαμάσω et contra 12. δαίξω v. Futurum δαίξω restituit G, verba sedem mutare iussi: δαίξειν non de toto exercitu dicitur. — 13 δ' οὐ v. — 14 αὐχένα edd. M. — 16 εὐπήληκα edd. M, ἀμφιπλήκα G: „sed fortasse vera lectio adhuc latet. Interim cf. v. 44.“ — 29 et 30 recte huc transposuit Ma: post Bacchas atque Cyrenen statim ipsa Diana filii sponsa addenda erat. — ὁμόδρομος coni G dubitanter; sed Ἰοχαιίρης pendet ex δίκτυα. — 31 πεπότητον ἐσκαίρουσα fM. — 32 ληγαίης fM. — 36 χορός hic quidem paululum suspectum; κλόνος Ma. — πέτραι Ma ex em G, πηγαι v. — 40 δρονίης Ma ex em G, δροσίης v. — κελάδησεν ἄλος v; „in hoc loco mira res“ G, qui κελάδησε ἁλὸς coni; κελάδησεν ὅλος Ma.

— 42 *νύμφη* Ma propter *κούρη* 48: „l'épousée qui quitte l'appartement nuptial, *θαλάμοιο*.“ Verum videtur. — 43 *πόρου* f, *κρούς* etiam M. — 50 *καλύπτειν* indicavit G; *χιῶνα* v, quod idem retinuit pro *πλοκαμῶν* scripto *καλαμῶν*; „intelligo vestem, quam texebat, et nunc e manibus dimittit, cf. v. anteced.“ Sed *καλαμῶν* ferri non posse docuit Lehrs. Q. E. 257, qui *δαιδάλεον* δ' *ἀκόμιστον* vel *πυλόμενον* δ' *ἀκόμιστον* coniecit. Sed ne *ἀκόμιστον* quidem, si de imperfecta veste sermo sit, ferendum esse pulcre perspexit Ma *ἀτέλειστον* scribens. Itaque satius visum ad simplicissimam G emendationem *καλύπτειν* redire. — 54 *χορὸν* edd. M. — 57 *καταστήσῃ* perbene Ma, *μεταστήσῃ* v, quod atrectavit, non sanavit G. — 58 *βριθομένον* f, *βριθομένοις* etiam M. — 63 *θεουδέα* v. — 65 *ἀτάσθαλον* edd. M. — 75 *τόδε*] An *εἶο* hic quoque? — 84 Cave propter v. anteced. ex 42, 31 *ὡς πόθον* conicias: diversus notatur vini effectus, quo et „insanos amores et rixam“ cruentam afferre solet. — 85 *δέμας* paulum suspectum, ut quis de *σκέπας* cogitare possit, nisi in auribus erat illud Homericum *ἤμην δέμας ἥδὲ καὶ αὐδήν*. Hinc etiam defenderim *ἥδὲ*, quod G sane contra Nonni usum (vid. Lehrs. Q. E. 268 sq.) intulit. Nam *ἥε*, quod praebent edd. M, quomodo bene defendatur, non satis perspicio. — *χιῶνα* Ma, *χιῶνας* v. — 92 *ὥς* edd., *ἐς* etiam M. — Ma hos tres versus 92—94 initio *ἐρέω* scripto transtulit post 46, 48 — *καρήνη*, infelici acumine. Quam melius G ad 94: „Palam est, hunc versum Baccho, non Cadmo dici potuisse, cf. XLVI. 10. sqq. Praeterea oratio in antecedd. aperte imperfecta est, ut lacuna necessario statuenda sit.“ Sed comes noster ne lacunam statuatur incredibilia quaeque statuit! Patet versibus deperditis argumentum pro Ioviali Bacchi origine e Minervae natalibus petatum ita esse refutatum, ut haec quidem Iovis aegidem vibrare, Bacchus vero ea carere dicatur. Probabile igitur commate post *ἀσπίδα* posito clausulam v. 93 *Παλλὰς Ἀθήνη* ad sequentem versum, cuius initium *αἰγίδα* fuerit, pertinere. — 96 *Διόνυσος* edd. M. — 104 *ἱελόν* v, *Σινελόν* ex em G Ma, probaveratque Lehrs. Q. E. 302. — 108 et 109 „aut corrupti, aut alieno loco intrusi.“ G. Inter 115 et 116 ponendos, inter 107 et 110 vero defectus signa figenda esse mirum est quod nemo animadvertit. — 112 *εἰ τότε* v. — 114 *λαβών* v. — 116 *ἐὼν*] *ἀνῆρ* v, pro quo G *ἄφαρ* coni receptum a

Ma. — 118 *λιπόστολος*? — 119 *δόλω* em Koehler. p. 94.¹), *δύω* v, *Διὸς* Ma! — *ἐπίκλοπος* edd., *ἐπικλινος* M. — 127 *De χαραιομένης* „tam nude posito“ haud immerito paullulum dubitat Rigler. melett. IV, 4. — 130 *παίδρο*? — 131 *ὑποτροχόωσα* v. — *σειρήν* fM. — 141 *ἤερί* et vice versa 143. *αἰθέρι* v. Transpositionis causa aperta. — 147 *πρύμνης δ' ἦδυν*. *βαθυνομένου* edd. M, *πρύμνη δ' ἦδυν*. *βαρυνομένη* G. — 149 *σέλματι* fM. — 154 *ἀπέπτυνον* v, quod hic ferri non posse loci ceteri docent, quibus hoc verbum apud Nonnum occurrit, accuratissime collecti a Riglero melett. II, 8, quamquam ipse de hoc versu non dubitavit. — 162 *νοῆσαι*] *βοτῆος* edd. M. — 173 *πυλωροῦ* edd. M. Corr Scalig. — 176 *σίγχε δαίμων* edd. M. Corr Scalig. — 179 *νομήσας* fM. — 180 *περίπλοκος* edd. M. — 184 *οὐ τότε δ' v, οὐδὲ τότ' G* coni, haud multo melius. — 187 *αὐλῶν* fM. — 191 *τέκτων*] *τέμνων* edd. M, „participio male repetito.“ G. — 200 et 201 huc transtuli: post saxosum clupeum primum clava et ensis, quibus *cominus* pugnaturus erat gigas, memoranda erant, tum demum, quibus *eminus* utebatur, tela 197—199, ad quae etiam sequentia (*τηλεβόλους* — *κολώνας* 202) pertinent. — 198 *πετρήσσαν* v, quod non solum propter 196 reiiciendum; sed etiam quod hic post scopulos 197 de arboribus, non de saxis sermonem esse v. seq. docet. Quare ne Marcellinum quidem *παχνήσσαν* ferri potest. — 199 *πρόκηψ*] *ἦ πίτυν* v, quod propter 200 aperte falsum est; *κλήθρη* Ma; possis etiam *ἦ δρυῖν*. — 203 *σκιεροῖς* edd., *σκιερῆς* etiam M. — 204 *βέλος** mutilo versu fM, *βέλος ὃ ξὺν αἰέρων* c, unde Gerhard. lectt. Apoll. 204 *ὃ ξὺν αἰέρων* emendavit; *βέλος ἐν χειρὶ πάλλων* supplevit G. Sed desiderabatur accuratior teli Bacchisci (*Βακχιάς αἰχμή* 207) mentio. Quare *ἡθάδα* vel *οἶνοπα θύρσων* in clausula fuisse arbitror: cfr. 208. — 211 *διὰ* non intelligo: fuitne *περὶ*? — 220 *ἄσσει* v, *ἄλσει* em KI 855 sq. — 243 *ἐξομένον* edd. M, *ἐξομένου* Rh et G, qui peius etiam *ἔσσομένον* suavit. — 249 *θύράκων* fM. — 251 *βαλῶν* v, quod non quadrat cum cornu *cominus* adversarium petente. — 252 *ἐμφορον* v, quod verum esset de pio Bacchantium furore. — 254 *ἐμῆς* fM. — 255 *αὐτὸς ἱκάνει* v. Sed hic pronomen repeti debebat. — 256 Mire hoc dictum de sede *Cadmi Semeles patris*. Ma *Καδμείης*, quod tum tantum recte haberet, si etiam *μητρώιον* scriberetur; et fortasse ita scripsit. — 258 *ἀνδροφυνῶν* fM. — 259 *βουκεράων* edd. M. — 267 *βαρά-*

θεῶν hic ut 77 Ma: debebat certe βερέθρῳ, quod infra habemus
 282 de eodem carcere subterraneo, qui tamen quin etiam recte
 ἠρώσεντι με λάθρῳ dici potuerit non dubito. — 269 Κιμμέριον
 em G, sed non recepit; Κιμμερίων v. — 271 βλιβομένης f, θλι-
 βομένης cM. — 273 χρόνος? Cfr. 18 et 46, 158. — 277 παλάμας
 edd. M. — 278 ταρσῶ edd. M. — 279 σφριγώσα v, pro quo G
 σφιγγουσα coniecit. Nostrum ex 131 petatum. — 282 ἀνεπτήσ-
 ουτε edd. M. Corr Rh. — 287 Pro ταύρων G ex em C Θύρῳ
 scripsit sed addens: „nisi verum excidisse putaveris.“ Excidit
 sane: nam non thyrso, sed manu Bacchae boves laniantur. —
 288 μίηνατο fM. — 292 πᾶσι] λύθρῳ edd. M, λύθρου G ex em
 Hermann ad Eurip. Bacch. 730, quae speciosior quam verior. G
 tiam de χεῖρες vel πέτραι cogitavit. — 293 ἀπὸ] ἔτι edd. M,
 πὸ G. — 295 ἀθέσμιον v, ἀδέσμιον recte Ma. — 296 μεμνηνὸτα
 edd. M. Em Herm. ad Bacch. 746. — 300 μαζοῦ edd. M. —
 307 αὐτοτελής v. — 309 ἐρεσσομένης edd. M. — 313 πρέμνος
 edd. M. — 314 μιτρούμενον edd. M. — ἄμμα Ma ex em G, ἄλμα
 v. Utrumque em Hermann. ad Bacch. 732. — 315 πεπότητο?
 (on tigridi insidet Satyrus, sed ipse portat tigridem frustra re-
 stantem. Quare erravit Hermannus, cum 316 καθήμενος scri-
 psit; contra 317 φορήος scribendum erat pro vulgato φορήα. —
 18 Ne quis ἀλῶα coniciat, dentes intelliguntur ex maxillis pro-
 nantes. — 322 ταύρῳ v. — 325 Pōst hunc verum quaedam
 excidisse insolens iunctura ostendit πόδεσιν ἐβακχεύοντο — χεῖ-
 ριν. — 330 κυδοιμῶ] θορύβῳ edd. M. Em Dorvill. ad Charit. p. 680.
 333 ἐπταπόλων edd. M. — 335 μάρτυρι suspectum. An γείτορι?
 338 καταύσστος edd. M. — 340 πεπότητο hic quoque? — 341
 περιμέναι v. — Θερωῶ] Θεσμοῦς edd. M. — 343 αὐραὶ edd. M.
 344 πολλάκι] πολλὰ edd. M. — 351 σάλων f, valῶν (sic!) M.

LIBER XLVI.

1 γίνωσκεν ἔρως f, γίνωσκεν ἔρως M, γίνωσκεν ἄρης c, γί-
 νωσκεν ἀνήρ G; γίνωσκε μέροφ imperite coni Koch. 187. — 12
 ἔης edd. M. — 15—17 Transpositionem necessariam fecit Scalig.
 17 Ζεὺς μένος] ὁ Ζεὺς μ' edd. M. C tentabat ὁ Ζεὺς ἠέξητο.
 18 ἢ θεός, ἢ γονῆς ἀπέμαξας edd. M; ἢ θεός ἢ γόνος ἀπε-
 ξῆαο καὶ σὺ τεκοῦσαν G infelicissima emendatione, quam pro
 certa habuit! Non opus est, ut ceterorum commenta (etiam

Graefi ap. Uwarov. p. 201.) recenseantur post praeclaram Kochli 187 emendationem, qui ex 48, 229 ἡθεα σῆς κενεῆς ἀπεμάξω scripsit: tantum pro κενεῆς restitui debebat ut aptius et magis Nonnicum δολίης. — 20 Post hunc versum Penthei oratio mire disiecta erat, cui suum ordinem restitui: primum ex Semeles morte fulmine percussae probatur Bacchum non Iovis filium esse (27—39), qui certe probabiliori fabula e capite non e lumbo Iovis sese enatum fingere debuisset (40 sq. 44—48.). Sed si vere sit Iovis filius atque civis Olympi, sibi, qui Thebanus sit non barbarus, patriam relinquat aliosque Indos interficiat (42 sq. 21—26.). Postremo cupit, ut Bacchus Iovis filius sit, quo a se Echionis filio vinci possit (49—51). Sensit confusionem Ma, sed suo more ita auxit, ut eius commenta referre taedest. — 31 ἀδελφῶν v. — 35 λῦς hic displicet, ubi Pentheus affirmat Semeles embryonem cum ipsa combustum esse. An καὶ σε? — 38 ὡς ἐν ἐπεισῶν, ἐκὼν edd. M; ὡς ἐνέπουσιν, ἐκὼν coni Rh ap. Hermann. Orph. p. 753. — 40 Fortasse ἀλλὰ με τοῦτο. — 41 γέλωτα f, γέλντο etiam M. — 22 τέκεν ὑγρός edd. M; „epitheto nimis otiosq.“ G. — 50 σ' ἐφύτευεν edd. M. — 55 Scribere potuit καθαρὰς ὠδὴνας ἐλέγχων. Sed non dubito quin eodem modo h. l. διδάσκων cognoscendi sensu posuerit Nonnus, quo Theocritus — ei enim suavissimum carmen non abiudicaverim — in decantato illo versu μᾶλα τεὰ πρᾶτιστα τάδε χλοῶντα διδάξω. — 60 δεδάσαι edd. M. — 61 Πενθεὺς edd. M. Corr iam F. — 63 ἐγὼ χθονίῳ v, sed hic versus iisdem verbis constare debebat atque eius repetitio 68. Potuit etiam utroque loco ἐγὼ χθονίῳ scribi; sed pronomen otiosius mihi videbatur. — 66 „Fortasse ἐνίψει.“ G. Nulla causa! — 69 κύδηνε edd. M. — 73 καλὸν] μᾶλλον edd. M. — μοίρης edd. M. Corr iam Rh. — 79 „Πιθώ fortasse inter Semeles ancillas quaerenda, cf. VIII. 193. vel aliter etiam explicanda est. Sed vide, ne Πυθώ scribendum sit.“ G. Recipere oblitus sum. — 82 πενθεὺς fM. — 83 θνιᾶς] θῆλος v, corruptum ex versus initio; „sanum non puto.“ G, qui tamen nihil invenit. Cfr. 45, 5. — 99—105 Ordinem horum versuum, qualis in edd. M conspicitur, restitui, quem turbavit G, cum non cogitaret post 98 unum versum excidisse. — 102 μήτηρ edd. M; „veram lectionem monstrat v. 104. οἶστρος Σελήνης.“ G. — 99 δῶκεν edd. M, φαίνων G, δείξας iam em C. — 105 φρικτὸς G,

perperam. — 108 ὤτιξεν εὐώδεας fM, ὤτιξ' εὐώδεας c. Vid. Wernick. ad Tryphiod. p. 125. — 111 ἐσφιγξεν ἐπὶ v. — πλοκά-
ρῃσι? — 112 μίτρη] τέχνη edd. M, quod vix alio modo emendari
poterit. Sed tamen μίτρωσας — μίτρη haud iniuria displicuit Ma,
modo ne ζώνη scripsisset! Desideratur verbum, quod etiam ad
βασίλῃα στήθεα quadrat: an κοσμήσας? — 119 παλμῶ]
χαλκῶ edd. e v. 121; χαλκοῖς M. — 125 Sumpsit ex Eurip. Bacch.
912 sq.

καὶ μὴν ὄραν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
δισσὰς δὲ Θήβας καὶ πόλιν ἐπτάστομον.

— 131 ἔχρη edd. M. — 132 ὄχλον edd. M. „Aliquando de instru-
mento agresti cogitabam, veluti μοχλὸν ἄρ. vel simile quid.“ G.
Mirum sane et haud scio an corruptum ἐνγλώχινα. — 133 ἐπάξιος
edd. M. — 134 ἀπὸ Ma; ἐπὶ v, ex versu sequente. — 135 ἐπ'] ἐν v,
quod ferri nequit. — 140 αὐτομάταις edd., αὐτομάτοις G tacite,
nescio, an consulto. Sed vid. Rigler. melett. V, 12. — 142 ἀγνῶ]
ἄβρᾱ v. — 153 χθόνα δ' ἔκτοθι Πενθεὺς edd. M sine lacunae
signis. „Graefius, non animadversa imitatione Euripidis, de qua
dixi ad Bacchas v. 1056. 1062. coniecerat εἰς πέδον ἐγκλιδὸν
ἄλυσ· κατὰ χθόνα δ' ἔσχεθε Πενθεὺς θαλλὸν ἀραιπότητον.
Ego lacunae signa posui, cui certam fidem facit Euripides. Rho-
domannus: ἔκτεθι displicet.“ Hermann. Hoc quidem nullo pacto
ferri poterit, quare ἔκταδ' scripsi de abietis cacumine humi ex-
tenso, quo facilius ei insidere possit Pentheus. — 158 καί ποτε
edd. M. — 161 ἀφροτόκοις Ma ex 45, 156. Sed oblitus est 45,
326! — 162 σπένσω μὲν f, σπένσωμεν etiam M. — 164 πλέξοιμι
edd. M. — 171 ἐπιβρύσει f, ἐπιβρίσει etiam M. — 181 εὐπα-
λάμῳ em Scalig., εὐπετάλῳ edd. M. — 183 θάμνον edd. M. —
186 „ἔγνωνάθη recte de caesa sylva dici potuisset, de una ar-
bore satis ineptum est.“ G. Amat talia Nonnus: cfr. 150 sq. et
44, 87 sq. — 191 ἰδὼν em G, sed non recepit; ἔχων v. Sumpsit
item ex Bacch. 1105 κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὦν ἐμάνθανεν. — 195
ποῖα om edd. M, egregie supplevit Rh; F coniecerat τὸν νῆτα
σεῖο κομίζων, melius certe G τὸν ἔτρεφες; ἡ δ' αὖ κομίζω. —
201 sq. huc transtuli: γένεια νεότριχα componuntur cum στήθεα
λαχνήεντα, tum οὐ θ' ἡρ' αὖ δοκεύεις respicit θ' ἡρ' αὖ πόθεν καλέεις
ms. Postquam his quatuor versibus (195 sq. 201 sq.) singula,
quae inter se atque leonem intercedant, discrimina frustra enu-

meravit, iam de salute desperans addit 197—200, quo moriendum sibi esse videns patriam matremque valere iubet. Quam cum παιδοκτόνος vocavit, atrocitate rei commotus rursus, ut sibi filio parcat, admonet, sed cum nihil audiat, certe, ut suis ipsa manibus se trucidet, acerbè optat. — 208 Ne quis θοαῖς conciliat, νόθαις cum ironico quodam acumine dictum est: perire vult certe maternis, quibus enutritus est, manibus, non alienis ceterarum mulierum. — 212 ὀπισθιδίους v; „quasi revera bestia quadrupes fuisset.“ G. Verum suppeditavit 45, 132. — 214 περιπλεχθεῖσα v, περιπλεγχθεῖσα M; sed παραπλεγχθεῖσα vel νοοπλεγχθεῖσα iam coni G. Ante oculos habuit Bacch. 1114 sq. διαστροφὸν κόρας ἑλλέσσουσ', οὐ φρονούσ' ἂν χρὴ φρονεῖν. — 216 τολμήντι v, τολμήντα em Hermann. ad Bacch. 1133.— „Excidisse his nonnulla puto: de qua re dixi ad Eur. Bacch. 1118. et 1133.“ Hermann. Non persuadet! Omnino Nonnus singula quidem eaque satis multa ex Euripide expressit, nec tamen totum narrationis tenorem persecutus est. — 225 „Fortasse ὑμετέρης.“ G. Causam non video: quidni filia de matre ad patrem dicat: nostra Harmonia? — 231 τεκούσης] Αναίον v; G coni ὀπιπενύσειεν Ἀγανύης, quod recepit Ma, minus commode. — 234 συγγενὲς edd. M. — 240 ὁμοκλήν? Quamquam cfr. 383. — 241 πενθάδα φωνήν v; sed πενθάδι φωνῇ coni G. — 245 εἰσέτι suspectum. — αἰέτω edd. M; em C, qui et sequentes duos versus transposuit. — 246 παιδοκόμον — Κάδμον edd. M. Em C. — 252 et 251 Hos versus sedem mutare iussit Ma: res aperta. — 259 ἀλήτης iam F em, ἀθήνης edd. M. — 261 Περθεός οἰχομένοιο καὶ ὀλλυμένου Πολυδώρου v, contra rei veritatem; praeclare sanavit Ma transpositis participiis. — 266 δέων] γέγων v. — 268 Κάδμον em Scalig., Βάκχος edd. M. — 278 βρομίους edd. M. — Tum pro φιάλας hic et 47, 9 φαλλούς substituit Ma! — 279 πτύχα μηρῶν ridicule coni Koch. 187 ex aliis locis (7, 201. 19, 270. 21, 205. 25, 222. 317. 44, 161. 48, 655.), quos si accuratius inspexisset, vidisset eorum diversissimam esse rationem. Non sufficit etiam in his scriptoribus parallelos locos comportare, si iis uti nescias! — 283 ἀνόρητε suspectum. — 298 ταμῖν FM. — 299 Κάδμον iam em F, sed κόσμον edd. M. — 302 ὠκυρόους Ma, sed singularis potius ad Ἀκταίωνα cogitatione repetendus videtur. — 311 αὐτοχύτου v, quod mire defendit Rigler. melett. V, 16; ἀρτιχύτου Ma, ἀρτιφάτου vel ἀρτιλύτου coni G.

Nihil horum sufficit. — 329 σῆς coni G, sed non recepit; σῆ v. — 331 ἀνόνητον non satis intelligo: an ἀνόητον? — 333 ἐκώ-
κλον] ἰγὼ κλῖον edd. M. — 340 ἡμετέροισιν edd. M; „contra
veritatem.“ G. — 350 γελᾶσση fM. — 359 λυσιπόνω v, λυσιπο-
νον em K I 657: cfr. δ, 220 sqq. — 363 Versus obscurus Chri-
stianum quiddam redolet!

LIBER XLVII.

11 κοῦραι] κόρης v. — 15 Κηφησίδες edd. M. — 20 δι-
θροον edd. M; „fortasse e v. 26.“ G. Corr Rh. — ἡρεύνοντο
valde suspectum, nec ὥραι placet. Nihil iuaret, qui ἡρεῦθοντο
scriberet. — 23 δόναξ Ἀχαρνεύς fortasse ex Theocr. VII, 71
provenit:

ἀύλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς.

— 25 Μυγδονίης edd. M. Corr Rh. — ὁμόθροος v; poterat etiam
ὁμόστολος vel ὁμέμπορος scribi. — 27 ἐπικλίνουσα ἐῖ edd., ἐπι-
κλίνουσαν ἐῖ M. Em Rh. — 31 ἀνέκραγεν edd. M. — 32 λάλος]
δ' ἄλός fM, καλός c. In alia omnia abiens Rh καί ποιν Δαν-
λιὰς ὄρνις. — 35 ἐς om fM. — πῆλεν em G, sed non recepit;
πλέον v. Sed fortasse adeo ὃς πῆλε πάντων φέρτατος scri-
bendum. — 36 φντεῶν v, φντεύειν em Struv. p. 24. — 46 μέλ-
κονσι edd. M. — 47 βοόωντες bene em Koch. 187, δώσοντες v,
θρεέοντες Ma, φάσκοντες coni G. — 52 ᾧ γέρον] Ἰναρος v,
quod aperte falsum substituebatur deperdito initio, quod ex 46
facile restituendum erat. — ἐρίζει edd. M. — 62 κυπελλοτόκοιο
v. — 63 „Fortasse dedit δόχμιον ἀμφιέλικτον — ἔχνος.“ G. Ni-
miis oneraretur epithetis. — 69 βοθρησαί fM, βοθρησαί c g m,
βοθριάσαι em Gerhard. lectt. Apoll. 201; ἀποθρίσαι coni Struv.
p. 19. Cfr. Hermann. Orph. p. 762. — 70 „φιλοεργός fortasse verum
est, fortasse scribendum φντοεργός, ut vv. 58. 125. etc.“ G. Ni-
mium hic foret φντο — ante οἶνο φύτους et φντηκομίας. —
75 ἄκρων edd. M; „cf. v. 42.“ G. — 79 Κηφισοῖο v. — Post
hunc v. qui sequebantur novem versus ita transponendi erant, ut
feci: novum laticem primum non ex fluviis aut fontibus haustum
(79. 82. 80 sq.), deinde non ex melle ut cyceonem arte factum
(83. 88. 84 sq.), tum lacte multo dulcius (87), denique ne ex oliva
quidem progenitum (86), sed si ex vernis floribus ab Horis ex-
pressum sit, potius rosaceum rorem videri (89—92) demonstratur.

— 88 male suo loco legi vel dativus *συμπερταῖς λιβάδεσσιν* docere potuit; sed cyceon a melle omnino disiungi nequit: cfr. 5, 273.

— 87 *ἐμμενέας αἰεί* em Wernick. ad Tryphiod. p. 146, *εὐμμενέσσιν* edd. M., *εὐμνίεος τε* G, ut id ad *κυκεῶνος* referretur, quod im-
prebat Struv. p. 19. Sed dubito an lateat epitheton lactis, ut
ἡδυπότοιον. — 99 *μή σὺ] μήτι* v. — 109 *ἄργυρα* v, *ἀργύρεα* vel
ἐγγλοα tentabat G; *ἄργια* em K I 657 sq., quod etiam nunc te-
neo, quamquam Rigler. melett. IV, 15 *ἄχροα* vel *ἄρσενα* tenta-
vit. — 110 *δὲ βαρύνετο* edd. M. Corr Hermann. Orph. p. 696.

— 111 *οἰδαίνοντες* g errore, quem repetiit m. — 120 *σταχυηκό-
μον* edd. M. — 123 *ἐχέτην* Ma e coni G, qui putabat *ἱμάσθλην*
cum *κέντρον* non coīre. Sed vid. K I, 658. — 124 *δαμείχχοι* g er-
rore, quem data opera corr Ma. — 125 *μογέων* nonnihil suspectum.
Fortasse *μεθύων*, scil. *πληγῆσι*, nisi hic simul tam amplius esset
verae ebrietatis locus. — 126 Ne quis *πολλοῖσιν* coniiciat, cfr.
169 *πατροφόρους κορύνας*. — *ἐπισκαίρων* v. Vid. Rigler. melett.
VIII, 6. — 130 *αἱμαλέην φ. ὁμ. οἶνον ἔερσην* edd. M. — 132
ἀνάπανμα Ma e mentione G, contra Nonni usum. — 135 *Ἥριγόνης*
edd. M. — 138 *οἰόθι]* *ἐκτοθι* v hic quoque; *αὐτόθι* coni Rh,
paullo melius: vid. H, 39. 226. — 147 *ἀνδροφόνου* f, *ἀνδροφό-
νοιο* etiam M. — 149 *εἰς νομόν* G ex 180, qui nihil probat. —
150 *ἀνειρείης* fm. — 151 *πανομολῖος* edd. M. — 155 *νεοσφαγῆος*
v. — 156 *μάρτυρι κούρη?* — 159 *ἐρευνθόμενοι* em Koch. 188
ex 46, 281. Cfr. infra 167. — 166 *καναχῆς* edd. M. — 171 *μό-
νον* fm; etiam *φόνον* legi posse observat G. — 181 *γένετῆρι]*
παρακοίτη edd. M, *σέο πατρί* G. — 184 *ἀκόρητον* edd. M. — 186
ἀπειρήτων fm. — 189 *μυροῦς* fm, *μηροῦς* c, quod cave probea.
— 191 *ἔτι πείρη* fm, *ἔτι πέτρη* c g m, quod non sufficit. — 198
ἦτινι edd. M, *ἦ τίτι* G. — 201 *ἔτι* om fm, add F et Rh. — 204
ἐπιφθιμένω v, *ἐπιφθιμένη* coni Koch. 188. — 217 *εἰ δὲ* fm, *εἰ*
δὲ c, etiam peius. — 221 „*μεινομένη* sc. *virgo*, etsi fieri potuit,
ut versus sequeretur, *virginem* diserte nominans.“ G. — 223 In
M inter *ἄγχονίω* et *ἀφίγξασα* lacuna est. Si quid periit, potius
ante *ἄγχονίω* periit, quod non poterit a *δεσμῷ* separari, cum
sane illud *ἀμφὶ δὲ δένδρῳ* paullo obscurius videatur. — 225 sq.
Necessariam transpositionem fecit G. — 234 *οὐ δὲ μιν* f, *οἱ δὲ*
μὲν M. — 235 *ἀχροτάτοισιν* edd. M; hoc esset *suspensis pedibus*.
„Cf. XLVI. 136.“ G. — 236 *κατήγαγον* nonnihil suspectum. —

ἀγγινεφῇ edd. M. — 242 ξινῆς v, ξυνῆς c ex em F, κοινῆς Ma!
 — 245 ὤλοε v, ὤλετο c ex em F. „Sciens retinui lectionem anti-
 quam.“ G. Sciens mutavi. — 255 ὀλκᾶς] ὀλκῶ edd. M, Ἀργῶ em
 Scalig. — 261 ὁπαρινόν egregie em Koch. 188, ὁμόζοντον v, pro
 quo varia tentarunt alterum altero peius: ὁμόζοντον, ὁμόστολον,
 ὁμόσσοντον, ὁμώνυμον, ἐπώνυμον! — 262 „Alius malit ἐπεξέ-
 νωσε.“ G. Recipere debebam. — 266 Νάξου] μαξοῦ fM. — 271
 δ’] τ’ edd. M. — 295 ἀπὸ ψαμάθοιο v, quod erunt qui defendant.
 — 298 Post ἀλλὰ fortasse quaedam Thesei fugam accuratius nar-
 rantia exciderunt. — 299 βαρύδρομον edd. M. — 302 θαλάσσης
 v, corruptius etiam M παφίη — θαλάσσης. — 303 ᾤητῃ edd. M.
 Sed mira est locutio! — 306 ἀσελγέα Ma ex Eupol. fragm. incert. 25
 ἀσελγῆς ἄνεμος. — μεσσομένη fM, λισσομένη c. — 310 τηλήμονι f,
 ζηλήμονες etiam M. — 312 ἐρῶν edd. M. — ἀπ’ ἐνθῆτῳ fM,
 ἀπενκταίῳ c; sed ἀπενθήτῳ etiam invenit F et Rh. — 316 ἐς
 κρίσιν ἦκε edd. M; ἦ κε ceteris servatis pessime F, εἰ κρίσις
 ἦε coni C, εἰ κρίσις ἦκε Rh. De adverbio ἦκα, quamquam
 „verissimum“ dicit G, adhuc dubito: an ὦκα? — 318 δά-
 κρυα edd. M. — 321 ἀλλά] αἰθέ fM, αἰθε v; quo servato G οὐ
 pro ἔτι scripsit ex 366, qui nihil probat. Nostram emendationem
 sequentia firmant. — ὑπναλέην edd. M. — γὰρ] δὲ v. — 327
 ἔλμασι edd., εἰμασι M, ἄλμασι mire coni Spitzner. v. Gr. her.
 58. Em iam Rh. — 328 οἶον edd., οἶον M, quo retento Gerhard.
 lectt. Apoll. 159 ὦ πόποι pro ὦμοι coniecit. — 329 παρθένος
 edd. M. Em Rh. — 335 Post hunc versum 345—349 collocan-
 dos fuisse nexus sententiarum docet: postquam somnium eiusque
 delicias praedicavit citra summam tamen voluptatem cohibitas
 321—335, ut idem redeat desiderio suo satisfaciens optat
 345—349; quod cum non sit futurum, iam a somno ad ventos,
 qui sponsum Athenas versus abripuerunt (336—344), et ad Aeolum
 ventorum dominum se convertit 350 sqq. — Ma cum et ipse hos
 versus loco movendos putasset, permirum tamen est, quod inter
 337 et 338 eos intrusit, ubi omnia turbant. — 355 ἀγνώσσοντες
 edd. M. — ναύτης] Θησεύς fM. Utrumque em F. — 357 αὐτὸς
 edd. M. — ποτέ om fM; etiam πάλι et τινὰ inseri potuisse ob-
 servat G. Illud tamen a Nonno alienum. — 361 εἰαρινοῖς edd.
 M. — 363 ποτέ edd. M. — 364 ἤλιτεν οὗτος ἄθεσμος ὁ ναυτίλος
 edd. M; „versu a Nonni elegantia alienissimo.“ G. — 368 sq.

ἀντὰ δέ μοι bis edd. M. Em C. — 379 δ' om g errore, quem repetiit m. — 381 ἄλός em Scalig., χολούς (sic!) fM, καλόν c. —

385 ὑμετέρης v, ὑμετέρης M, unde alterum recepi. — 404 sq. huc transponendos fuisse quivis videt: lecti genialis compositionem antecedit hymenaeus. Iidem versus infra, quo vulgo leguntur, in comparando Pasiphaës et Ariadnes amore aperte turbant. — 404 αἰίσω? — 405 ὑποκλέπτουσα ἐριζυγέος f, ὑποκλέπτουσαν ἐριζυγέος M. — 391 Nullam vulgo agnoscunt lacunam. Κρήτην Ἀριάδνην fM, Κρήσσην Ἀριάδνην c, Κρήτην Μαραθωνίς G: „oppositio requiritur, et quod attinet prius vocabulum, μετὰ Κρήτην idem involvit, quod Falk. quaesivit, quamquam proprium esset: μετὰ Κρήσσην Μαραθωνίς.“ Hoc ipsum recepit Ma; Hermannus addidit: „Praestaret Μαραθῶνι. Compars v. 704.“ Sed comparanti hunc ipsum locum patet tale quid excidisse:

καὶ στορέσω σέο λέκτρα καὶ εἰς θάλαμόν σε κομίσω

ἄττιδα ναϊτάουσα μετὰ Κρήτην Ἀριάδνη.

— 393 πολύχροον Ma. — 399 μελιζόμενοι βοτῆρος edd. M. —

401 ψαύσοιμι v. Corr G. — περὶ v, π (= περὶ) M. Sed recte em παρὰ G. — 403 Θησῆ] Μίνωι edd. M; φθεγγόμενον Θησῆ Ma e coni Scalig. „pessumdato orationis nexu“ G, qui portentose φθεγγόμενον δὲ νυφῶ σε scripsit. Nemo vidit haec cum antecedentibus cohaerere, ut dativi ex παρέσσομαι apti sint. — 415 ἀνήλυτον f, ἀνήνυτον etiam M. — 418 ὄρκον f, ὄρκον etiam M. — 419 ἐτέρπετο fM; μάλ' ἐτέρπετο etiam proposuit F. — 431 βρότεον] ἀνδρομέδον? — 435 εἶδας fM; etiam εἶδες proposuit F. — 437 ἄμυνε] ἐμμυε edd. M. — 438 Ἀριάδνην edd., Ἀριάδνη M. Em Rh. — 440 εὐνήν] αὐλήν v. — 445 ἀστερόεντος Ma. — 450 Ἀνδρομέδης edd. M, quo retento haud scio an tum ἔδρακε pro ὅπως scribendum sit. — 466 δέ] τε edd. M. — ἐρέπων em C, ἐρώτων edd. M. An ἐλίσσων? — 467 πυρόεις v. — σύγχρονος ἄστρον edd. M, σύγχροον ἄστρον G. — 468 προάγγελος edd. M. — νύμφας ναξιάδας edd. M. — 474 ἀμειψία suspectum. Num ἀπενθία, ut 312? — 481 ἀχνημένως v, ἀχνημένος etiam Ma, de quo ne dubites, vid. 48, 375. 784. — 483 ἀντομένης f, ἀντομένοις etiam M. — 484 δειλαῖς fM, δειλοῖς c.

— 485 *μαχαίραις* edd. M. — 491 sq. Hos versus praeclare huc transtulit Ma, ut vel iteratio docet. Sed vulgo δ' post *μήτηρ* additur, quod nec Ma sustulit. — 487 δὲ om fm. — 501 De *πατεῖ* cfr. Lehrs. Q. E. 259. — 502 *πρόμος*] *γόνος* v. — 503 *θύρσῳ* em G, sed non recepit; *κισσῷ* v, quo servato v. sq. *κισσοφόρου* scribi deberet. Cfr. 522. 538. alibi. — 505 *ἀνάψω* coni Koch. 188, frustra. — 509 *ἐμός*] *ὄλον* edd. M; „inepta repetitione.“ G. — 514 *οὔτος ἀνδρομέης* f, *ουπος* (sic!) *ἀνδρομέης* M, *οὔτος δὲ ἀνδρομέης* c, *οὐ κλυτὸς ἀνδρομανῇ* G, quod improbavit Lehrs. Q. E. 258*); *οὐδ' ἐμός Ἀνδρομέδην* em K I 659, probavitque Lehrs. l. c. Cogitari etiam poterat de *οὐδέ ποτ' Ἀνδρομέδην*, sed non debebat de *οὐτόσον Ἀνδρομέδην*, quod protulit Koch. 188, scilicet abusus 32, 67. 47, 613, qui loci docere poterant illud *οὐτόσον* non cum *ἰμελόνσαν* sed cum *ἐρρύσατο* iungendum fore, quod patet ineptum esse. — 522 *θύρσῳ*] *κισσῷ* v hic quoque: — 531 *ἀφνειῆς* f, *ἀφνίης* M, *ἀφνειῆς* c g m obscurato vitio; *Ἀονίης* optime Struv. p. 19. Wern. ad Tryphiod. p. 313 *ἀφνειῆς ποταμὸς Θήβης* scripturus erat. — 539 *αἰστώσουσι* edd. M. — 541 *δαφρινήεσσα* v. — 543 *χαλκοφόρου* edd. M. — 545 *γαμοκλόπος*? — 546 *Δανάης* edd. M. — 547 *οὔτιδανῇ* v, *οὔτιδανῷ* c m ex em F; „retinui lect. edit. princ. quia *Δανάη οὔτιδανῇ* alliterationem acute quaesitam continere videbatur.“ G. Huius generis acumen alienum a Nonno. — 555 Hunc versum et qui sequuntur usque ad 563 statim post 550 ponendos fuisse sententiarum cohaerentia ostendit: primum incitamenta pugnandi Perseo enumerantur, tum quid inde ab eo pugnante exspectetur exponitur. Et optime post 559—563 quadrant 551—554 emendato praesertim 551, qui ne in vulgato quidem ordine ita tolerandus erat. — 558 *έσσομένην* edd. M. — 561 *ἀντιτύπων* edd. M. — 551 *Σειληνοῖς*] *καὶ Σατύροις* v, quod vel ante vel post 559 ferendum non erat. — 553 *καὶ*] *ὧς*? — *κατὰ* edd. M; *μετὰ* iam em Rh et C. — *πικρὸν* nonnihil offendit: num *λυγρὸν*? — 575 *θώρηξεν*] *κούφιξεν* edd. M; „verbo e v. 573. male repetito.“ G. Possit etiam de aliis verbis cogitari, ut *θάρσυνεν*: sed vid. 48, 13. — 580 „*ἔδραμε* insolentius dictum; *an ἔχραε*?“ G. Tum addi debebat dativus. Mihi sanum videtur vulgatum de equitatu: alioquin *ἔρρεε* praeferrem. — 581 *θηγαλέοις* edd. M, *φρικαλέοις* ex 595 G; *τερηγαλέοις* ex 6, 201 em

K I 644. — 592 ἀεξετηῖρα fM. — 603 μανεθήιος] τέο δῆϊος edd. M, σέο δῆϊος G. — 606 τευθοωμένον fM, τεθεωμένον c e conl F, qui etiam τεθολωμένον tentavit. — 613 οὐ] εἰ edd. M. — 615 οὐδ' ἐμὲ G, perperam. — 616 ἐχυντλώσαντο Ma ex em G, ἐκυντλώσαντο v. — 627 ἤριπον edd. M, quod revocavit Ma. — 630 νέθον om fM, κακὸν c, quod recepit Ma auctore Mosero. — ἦθος c, male. — 635 δ'] τ' edd. M. Fortasse particula omnino delenda erat. — 637 στένουσι fM. — 642 ἕως Ma ex em G recepit, ἐγὼ v. — 649 δῆσω edd. M. Tum exspectes μέλονι, quoniam Persaeus elevatur. Sed tum infans erat, nunc vir et bellator Persaeus. — 658 μορφῇ] ταρσῶ v, ῥιπῇ vel παλμῶ conl G, ῥολῶ Ma. — 667 ἔτρεμε edd. M. — 677 σε σάωσα] ἐσάωσα edd. M. — πύργων v, πυρσῶν em Koch. 188 ex 31, 45. Et vid. 8, 405 sqq. — 688 ἐπιβρίξειε edd. M. Corr Rh. — 694 „οὐ λίνα M. sanum est; Scaliger male sollicitabat, scribens ὡς λίνα M. ἐ cf. II. 678. VI. 94.“ G. — οὐράνιον fM, οὐράνιος c, οὐρανίου G. — 696 ἦ] τῷ edd. M; „suspectum, neque enim facile τῷ pro τοῦτῳ, τῷ αὐτῷ sumi hic poterit. Non magis placeret ἢ Διὶ aut σὺ Διὶ v.“ G. Hermannus ὡς scripsit, Ma σὺ praetulit. — 701 ἀστερόφοιτος edd. M; „sed cf. v. 251.“ G. — 703 ἦθελεν retento, quod vulgo legitur, ἦ χθονὶ λάμπειν G, qui tamen etiam de nostro quamquam „minus apto“ cogitabat. — 708 Male G tentabat τοκῆος „de solo Iove.“ Sunt omnino maiores: cfr. ad 42, 364. — 709 Ἴνους edd. M. Em Rh. — 710 θυμὸν Ma propter θύρσον iam supra 705 positum. Propter id ipsum repeti debebat! — 712 ἀναστήσωσι edd. M. — 716 οὐδ' ἐμιν edd. M. — 726 ῥῆξατε fM. — 730 χορεύῃ Ma ex em G, πορεύῃ v. — 731 ταρσοί Ma ex em G, θύρσοι v.

LIBER XLVIII.

1 παρδαλίων hic quidem edd. M. — 5 ἄρεος edd. M. — 9 ἀμετρήτων v, ἀμέτρητον Ma e corr Huetii. — 13 αὐτογόνορ edd. M. — λεόντων edd. M, γιγάντων certatim em Rh Scalig G et Spitzner. v. Gr. her. 55. — 19 ὅπη edd. M. — 21 χθονίων M. „Cun. corrigebat: καὶ χθονίην ναέτειραν ὅτε γλ. etc. infelicit. Chthonius est proprium Gigantis nomen.“ G. — 31—89 Bacchi Gigantomachia ita turbata erat, ut eodem modo, quo iam aliarum pugnarum descriptiones, versibus transpositis in ordinem redigi deberet. Neque operae pretium facturus mihi videbar, si

las vulgati ordinis difficultates atque ineptias singulatim cerarem, cum vel obiter legenti sponte in oculos incurrant. Iam hic quoque, sive multa sive pauca perire potuisse ut li-
 x concedo — nam quantum in his monstros enarrandis poë-
 a imaginatio luxuriari solita sit satis constat —, ita certa
 tus indicia hic quoque deficere contendo. Iam Graefius ad-
 rit versus 51—53 „turbare nexum et ita comparatos esse,
 on initio pugnae, aut medio certamine, sed sub finem de-
 huiusmodi sententiam expectes, ut fortasse post v. 86.“
 ut verissime dictum sit, nec tamen Marcello patuit, qui for-
 quam sollertius turbas turbis expulit hoc modo:

31—44 ὧς — Ἀλκνονῆος.

71—80 Ἀλκνονεὺς — Διὸς ἀντοῦ (sic!).

46 ἀλλὰ — Γιγάντων,

45 οὐ — ἀεΐων.

47—55 ἀλγμάζων — Διονύσου.

60—62 καὶ τις — ἰάλλων.

56—59 καὶ — Γιγάντων.

81—86 πῇ (sic!) τινοῖς — Γιγάντων.

63—70 καὶ — κερανφῶ.

87 sqq. καὶ νύ κε etc.

Quae cur vulgatis non praestent exponere et longum est et
 i plenum nec necessarium quidem, cum vix metuendum sit,
 is Marcellinam rationem prae nostra sit amplexurus. Sed
 paucis explicare placet.

Terra igitur Baccho irata filios *Gigantes* ut in eum iter in-
 tentem impetum faciant concitat (1—31), quo facto cum alii
 illis armati (32—38) eum aggrediuntur, tum inprimis et *Pe-*
l Pelion Chironis sedem iaculans (38—42) et *Alcyoneus* Ty-
 i instar Haemum cum aliis Thraciae montibus nequidquam
 iochi caput coniiciens (71—80). In hunc igitur ante omnes
 tens Bacchus non ferro, sed *viteo racemo* Gigantis manus
 e anguineos pedes demetit, Giganteos dracones suis simul
 ntibus terrens (43—50. 54 et 55.). Iam vero primum *facem*
 ansam atque fulminis in modum per aërem quassatam cete-
 n Gigantum capitibus incutit, cui flammae solus Enceladus
 succumbit vero fulmini reservatus (56—70), tum prostratos
 serpentibus suis sumpta *hedera* conficit (81—86), ut innu-

mera Gigantum multitudine trucidata sanguine fluvii, sanguine torrentes rubeant (51—53). Quid quod ad unum omnes interfecisset, nisi sponte partem eorum Iovi patri vincendos relinquere maluisset (87—89).

Iam ad singula transgredior.

33 νυσαῖον v, quod non debebat G defendere cogitans de Nysa Thraciae; νησαῖον, quod coni Rh et anon. Villois. 21 sq., etiam M: aperte postulatur oppositis ὑψινεφῇ κενεῶνα, ἀλικρήπιδες ἀρούρης, ἀλιζώνιοιο ἰσθμοῦ. — δ' ἀσίδηρος em G, sed non recipit, δὲ σιδήρῳ v: cfr. ad 81. — 36 et 35 Transposui hos versus, quoniam in vulgato ordine διαρρήξας peculiariter de isthmo dictum minus commode etiam ad λόφον πετραίων referendum esset. — 41 ἀσκεπέος v. — 74 et 75 Neque hic quemquam mihi adversaturum arbitror, quod duorum versuum hemistichia sedem mutare iussi. Vulgo enim sic haec leguntur:

εἰς σκοπὸν ἀχρήστον ἀνουτήτου Διονύσου·

καὶ σκοπιὴν ἔρριψεν· ἐφαπτόμεναι δὲ Λυαίων etc.

— 76 ἀρρήτοις edd. M. Em Rh et anon. Villois. l. c. — 80 „Διονύσου suspectum: non enim de novi Typhonis, Alcyonei (v. 71. sqq.), pugna adversus Bacchum, sed antiqui Typhonis certamine contra Iovem sermo esse debebat, veluti καταιχμάζων Διὸς ἄντα, vel Διὸς αὐτοῦ. Sed fortasse librarii quaedam omiserunt, ubi huiusmodi versus de antiquo Typhone praecedebat, et continuata comparatione: οὕτω καὶ Ἀλκυονεὺς τότε μάρνατο — idem sequebatur, Bacchi nomine in fine posito, uti nunc v. 80. legitur.“ G. Διὸς ἄντα suo iure improbavit Struv. p. 20, Διὸς αὐτοῦ recepit Ma. Sed equidem non video, quidni comparatione in medio posita v. 80 cum v. 77 coniungi queat, quamquam melius sane 80 statim post 77 ponitur. De lacuna hic quidem non cogitaverim. — 46 Γιγάντων v. Sed hic de solo Alcyoneo sermo: vid. supra et cfr. 49. — 47 βελέμων] κυπέλλῳ v, κορύμβῳ Ma ex 43. — 48 Male G, cum totum locum non satis sibi expedivisset, φῦλα Γιγάντων „aptius“ putavit. — 59 γυιοβόλῳ edd. M. Em etiam Wern. ad Tryph. p. 460. — 66 κερήνου edd. M e v. seq.; κερωννοῦ em Scalig. — 81 Versus bis legitur in f, et altero loco καί τονος. — καί] πῇ Ma: cfr. ad 84. — νίος ἀρούρης] ἀορ ἐρύσσων v, quod recte ut supra 33 σιδήρῳ („parum haec arma Terrae filiis apta“) damnavit G: „ἀορ suspectum neque facile conciliandum cum ἀτευχέρ χειρὶ v.

84. — 84 Infeliciter Ma ut 81 ita hic quoque πῆ pro καί scripsit. — αὐτοτέλειστον v. — 52 πορφύρεοις — ἐπορφύροντο: hic quidem non satis placet repetitio; an ἐπορφύροσσι, ut 97? — 97 παλαίσται edd. M. Corr. amon. Villos. l. c. — 109 εἴματα] εἶμιν fM. — 113 Quomodo post hunc versum 114—120 in ordinem redigendi essent, monstravit G, quamquam ipse verum non vidit sed tantum sensit, postquam de πτύχα μηρῶν difficultatem movit: „videtur res conciliari posse ita, ut dicas, eam primum, positis vestibibus, nudam stetiisse, post cingulum femoribus circumdedisse, ut luctaturi apud Hom. facere solent.“ Res est apertissima. — 117 ἀσκητές v. — 114 ἡμεφανῆς edd. M, ἡδυφανῆς G, qui tamen etiam θηλυφανῆς invenit. Id iam suo loco restitutum optime habere quivis videt. — 123 πιεζομένη — κούρη edd.; nominativos etiam M. habet. — 125 sq. διχθαδίων δὲ αὐχένι δεσμός edd. M. — 130 [ξύν] αὐχένι edd. M. — 137 ἀμβολίην δὲ θελήμονα edd. M. — 140 „Fort. οὐδὲ μὲν ἦετο.“ G. — 141 ἀνικήτου v, quod hic adiectivo significantiori cedere debuit. — 142 ἀντιτύπων edd. M. — 146 ἐτανήσατο f, ἐταρύσσατο etiam M. — 147 καὶ λοξοῖς? — 151 κούρης edd., κούρη etiam M. — 152 τροχαλῇ v. — 158 Vulgo nulla lacuna notata:

δεδοκημένην ἢ γόνυ κάμψειν f, δεδοκημένην ἢ γόνυ ^{μ ρ} κάμψειν M, δεδοκημένος ἢ γόνυ κάμψειν c, δεδοκημένος ἢ γόνυ κόψειν G, quo recepto Ma versum inter 154 et 155 posuit. „Locus impeditus et obscurus. Si κάμψας sanum, dicuntur haec de Baccho, sed non video, quomodo ille post ea, quae antecedunt, simul ἀμφὶ νῶτῳ ὀπίσσω δάκτυλα κυκλῶσαι potuerit.“ (Quidni? Bacchus genu in Pallenēs ventrem inniso manus circa medium eius corpus arctissime complicit collo suo iuxta eius latus curvato, itaque eam resupinare studet. G videtur αὐχένα ad virginis cervices retulisse.) „Deinde mirum, eum nunc inter hos nisus sua sponte succumbere: quod si dolo faciebat, monere debebat poeta.“ (Atqui clarissime explanavit 160—164, cur ἐκούσιος succubuerit deus!) „Igitur lacunam statuemus circa v. 158. ut alia quaedam in vv. 160. sqq. suadere videntur? Fortasse. Sed foemininum δεδοκημένην eo ducit, ut totum locum de puella dici suspicari possis: ἀμφὶ δὲ νῶτῳ μ. κύκλωσεν ὀπίσσω δάκτυλα κοῦρη, ἢ σφύρον ἢ κνήμην δεδοκημένην ἢ γόνυ κάμψειν. Iam sequentia bene cohaerent.“ Recte δεδοκημένην commendavit, sed recte

etiam lacunam esse obiter suspicatus est. Patet enim puellam ita ut vidimus petitam una manu (hinc *οὐτιδανῇ καλόμενῃ* 160) demissa Bacchi aut crura prehensum subducere aut genu caedere conatam esse, quorum si alterum e sententia cessit, adversarium cōcidere necesse erat. Non successum quidem habuit, sed sponte succubuit amator. Hinc et varietas adscripta in M et G emendatio recipienda erat. Sed plures versus exciderunt. — 161 *ἐλ-
χεν*] *ἐστιν* edd. M. Cfr. 133. — 165 *πόθου* edd. M; „pro emendat. nostra est locus similis XVIII. 140.“ G. — 167 *ὕπὸ μαλζον* Ma, acumine non animadverso. — 170 *τιταινομένη* edd., *τιταινομένης* M, *τιταινομένη* G contra Nonni usum. — 172 *ὠκυτέρας*

π λ

f, *ὠκυτέροις* etiam M. — 183 *μάχης* v, *μαχης* (sic!) M, unde verum restitui. — 184 *ἔτι* em etiam anon. Villos. l. c.; *ὄτε* edd. M. — 186 *ὀρετῆρα* fM. — 188 *δ' ἐν* v. — 189 *βάκχω* edd., *βαί-
χαι* etiam M; *Βάκχοι* volebat anon. Villos. l. c. — 196 *γαμῆ*
edd. M. — 199 *ῥάχιν* em F et anon. Villos. l. c.; *χάριν* edd. —
202 *πέυκην*] *λόχην* edd. M; „neque sufficit *λόχην* rescribere;
cf. vv. 210. 641.“ G. — 203 *ἔο*] *σέο* f, o δ" (sic!) M. Sed nihil la-
tere videtur. — 224 *κεῖνα*] *σεῖο* edd. M, corruptum ex sequenti.
— 232 *ἐπιδέμνια* f, *ἐπὶ δέμνια* etiam M. — 237 *νεοδυγίων* edd.,
νεοδυγέων etiam M. — 240 *αὔραι* edd. M. Em Rh; „cf. IX. 162.“
G. — 253 *καὶ κεμάδας* edd. M; „contra mentem poëtae.“ G. —
255 *θυμοβόρων* edd. M. — 257 *σύνδρομον* edd. M; „minus con-
venienter.“ G. — 260 *ποῖον* fM. — 261 *περικλίνασα* v. — 263
προμάντιον edd., *προμάτιος* M. — 265 *λόχμον* fM. — 267 Vulgo
nulla lacuna notata, sed *νῦν τε Μύρδος* G: „antecedentia po-
stulant; ut *παῖδι θηρεύοντι* de Amore sumamus; igitur co-
pula necessaria: *νῦν* vide v. 834.“ De forma quidem non dubi-
taverim, sed haec copulatio *natum* inter et *filium* Myrrhae *nimis*
violenta et abrupta videtur. Tale quid intercidisse suspicor:

*παῖδι δὲ θηρεύοντι συνέμπορος ἔγγυς μητρί
πῆχυν ἐκικλίνουσα περιπλοκὸν νῦν Μύρδος
Κύπρις ἔην γελώουσα.*

Nisi plura etiam exciderunt. — 272 *ἄρκτον* v. — 284 Vulgo unus
tantum hic versus legitur:

τοῖον ἔπος μαντῶν ὀρεστιάς ἔδρακεν Ἀῶρη.
„Rectius dixisset, aut *ὄναρ* — *ἔδρακεν*, aut *ἔπος* — *ἔκλυνεν* —.

M. v. 279. "G. Sine dubio dixit utrumque duobus versibus! Frustra Aeschylea (Prom. 22 *φωνήν ὄψει*. Sept. 101 *κτύπον δέλορα*) Nonno obtrudit Rigler. melett. II. 24. — 285 *αὐτοὶ* v. — 286 *ἄνδρα φέρουσι* v. Cfr. 280. — 287 *μάρνατο*? — 290 *ἀφθόγῳ φωνῇ* quamquam per se recte dici potuit, hic tamen minaci nascentis Aurae orationi (287—290. 301.) minus convenire videatur quam *εὐφθόγγῳ*. — 295 *ἐτύχησε* v, quamquam G verum invenerat: „*ἐτύχησε* scil. *σὸν φυτόν* — *σῆς φ. κ. σῆς ἐλπίδος*, argute; ne quis *ἐτύχησα* corrigat." At ex v. antec. apparet spem aurae, non Daphnes fuisse! — 298 *ἁμαρτιγάμοιο* coni Koch. 89 ex 48, 94, ubi *ἁμαρτιγάμων ὕμεναίων* „incesta connubia" interpretatus est! — 291 ex initio orationis huc transferendum iam olim sensit, sed facere non ausus est. Idem *δοκῆσαι* usitatus fuisse quam *νοῆσαι* pronuntiavit, qua de re non adsentior. — 304 *ἦεν* edd. M. — 307 „*μεσημβρινὸν ἦχον ἑμάσθλης πάλλων* inoptissimus Nonni tumor est, quem emendare nec possum nec volo." G. Nec debuit, ut sane fecit Ma *ὄγκον ἀπειλῆς* scribendo: nam tumor ille non magis a Nonno abhorretur quam alia similia. — 313 *ἦ* om fM. — *θυγατέρες* f, *θύγατρεις* etiam M. — 314 *Ἰοχαείρης* v. — 317 *ἀθήνης* edd. M, *ἀπῆνης* corr Rh et anon. Villos. l. c. — 320 *ὑπέρετερον* coni Rh. Teneo vulgatam: ipsa splendore inter Nymphas eminet; et cfr. Rigler. melett. III, 7. — *ὥς ἐν* edd. M; „pendente oratione" G, qui recte *ὥς ὅτε* scripsit, nisi forte de ipsa Diana Nonnus dixerat *ὥς ἐν* *δίφω*, ita ut post haec verba versus exociderit. — 321 *πυρσῶν* coni G, sed non recepit; *ταύρων* v. — 324 *προσώπ* edd. M. Em anon. Villos. l. c. — 325 *ἦ* edd., *ἦ* M. — 334 Vulgo nulla lacuna notata: *καὶ βλύνας ἐνδρομίδας* fM, *καὶ κύνας*. *Ἐνδρομίδας* c, quod recte explosit G addens: „Manifestum est, verbum requiri ad v. praecedentem, si ille huc pertinet, veluti *κούφισαν*. Si vero alienus est et eiiciendus, suspicor eiusmodi lectionem: *καὶ σκέπας ἐνδρομίδας τε ποδῶν*." Patet lacunam esse; sed quid lateat in illo *βλύνας*, nescire me fateor. — 335 „*μεσημβριζουσα*, ita nude positum, magnopere languet; si nihil erat, quod adderetur, melius dixisset: *ἦ δὲ σαοφρονέουσα* —." G. Hic quoque vereor ne lacuna subsit sero a me animadversa. Pro *σέβας* enim, quod egregie ex 930 scripsit G, in edd. M legitur *σέλας*, id quod facile de meridiani solis aestu qualicunque modo cum *μεσημβριζουσα* iungi poterat. — 338 Hunc versum

ante 340 ponendum esse iam G sensit, et res aperta est. — 340 *μητροδὸν* edd. M; „male: voluit *sensim sensinque*.“ G. — 341 *ἄσκοπος* v. — 343 *κοῦρος*] *μορφῆς*? — 347 *δ'* om edd. M. — *ἀτέλεστος* v, quod ut „mire dictum“ tamen retinet Rigler. melett. III, 14, quamquam loci ab ipso allati (36, 94. 41, 62. 48, 42.) demonstrant ferri id non posse; et vix praestaret *ἀτέλεστος*. — 348 *ἀποσμήξασκε* G „orationem imperfectam“ sine lacuna sanaturus, quod improbat Lehrs. Q. E. 302. — 349 *σχεδὸν* fM, *τε* *σχιδὸν* inepte c. — 352 *ἀντυγι* *θῆλος* f, *ἀντυγι* *θῆλης* (sic!) M. Transpositionem fecit G, qui *ἀντυγι* retinuit. — 355 *ἄλλο* edd. M. — 356 *ἀβρόμῳ* fM. — 357 *θαλάμῳ* v. — 358 *λείπον* *Ἀθήνην* v, cui defensores fortasse non deerunt, quamquam iam G: „Expectabam κ. *Ἀρεῖ* *λεῖπε* *Κυθήρην*.“ Quod ipsum a loci acerbitate abhorret, qua viragini amatores alius post alium commendantur. Quare scripsi *μάρψον* *Ἄδωνιν* de Diana „protervo fronte maritum petente“, quemadmodum Iupiter amore victus *μάρπτειν* *ἔην* *παράκοιτιν*. — 361 *μᾶλλον* *αἰέτω* edd. M, *κάλλος* *ἀρείων* conī C. — 369 *αὐτομάτους* *κῆρυκας* edd. M, quod recte mutavit G. Neque enim versus inter 364 et 365 ponendus. — 371 *σύννομος* suspectum, sed quod G conī *σύννομος* non praestat. — 386—389 *Ma* supra posuit post 381 — *πορεύην*, quod primo aspectu haud improbabilius factum videatur. Sed potius ante hunc ipsum versum 386 quaedam excidisse, quibus diserte dictum erat, Nemesin etiam frenis et flagello instructam esse, cum ex sententiarum nexu tum ex 453. 457. 459. 462. apparet. — 389 *θεὰν* G, cum *θεὰ* „minus aptum“ ei videretur, nescio qua de causa. — 391 *αἰετομένη* edd. M. — 399 *πάλιν* *ἔψανσε* edd. M, *πάλαι* *ἔψανσε* conī anon. Villos. 23, quod errore probavit Hermann. Orph. p. 719; *πάλαι* *ψάνεσκε* forma verbali ex 6, 54 petita G. — 412 et 413 recte vidit *Ma* inepte in orationis fine poni: gravissimum enim, quod a patre fortasse immineat, periculum postremo loco ponendum; sed male versus post 405 — *κορείης* collocavit. Facile patet verbis *τετὴν ἄν* *μητέρα* *Ἀητώ* 412 respici ad 406—408. — 418 *βαρύνεπλος* edd. M. — 423 *ἔων* edd. M. Corr Rh et anon. Villos. l. c. — 427 Notabilis est locutio *πόρε* *ποινήν*, quae ex Latina *poenas dedit* facta videtur. Vix enim *πάθει* *ποίην* probabiliter quis coniciat. — 431 *εἶδε* v. — *οὐκ* *εἶδε* *σιγήν* edd. M, quod magis etiam detorsit G recipienda Scaligeri coniectura *οὐκ* *εἶδε* *πηγήν*. — 432 *ἀφειδέος* v. — 438

ἰσχυρήσεις v, ἡμῆσεις (sic!) Ma: cfr. 441. Sed praeterea membrum disiunctivum statim post 435 ponendum erat. Sensit difficultatem sed non sustulit G: „Exspectes ἀλλά μιν ἰσχυρ. sed explicari potest sic: *ne videam ridere me Auram, non mutatam*, cf. v. 435. *aut iribundam reddat falx tua.*“ — 439 φαμένη θάρσυνε γυνή edd. M. „Uti Nemesis mox Ἀδρήστεια v. 452. vocatur, ita hic Δίκη est.“ G. — 441 κομάσσω f, δαμάσσω M, κολάσσω c g m. — 448 τι μίτρον v, quod olim defendi K I 659, cum G ἐπὶ μίτρον conieisset. Sed nunc praetuli consuetum ξο μίτρον. — 452 δύσμαχον v. — 454 ὁξεί διφρῶ v, quod erunt qui defendant. — 455 καρήνω v? — 458 sq. ὑψινόου δὲ αὐχένα λιναίης ὀφιώδεα, τύψεν μιάσθλη fM, nec aliter c, nisi quod λιναίη — ἱμάσθλη. Varia sentarunt: *ποιναίη ὀφιώδει* — ἱμάσθλη C, *δειλαῖον* vel *δηναιὸν ὀφιώδει* — ἱμάσθλη Dorvill. ad Charit. p. 669 sq., *λαϊνέην ὀφιώδει* — ἱμάσθλη Toup. ad Theocr. vol. II, p. 403, *λιναίη νιφοειδέα* — ἱμάσθλη Wern. ad Tryph. p. 487, quae omnia patet inepta esse. „Veram lectionem dedit“, uti speraverat, sine dubio G. Unum fortasse superest, ut etiam ὑψίλοφον ex 386 scribatur, cum ὑψινόου ex 461 corruptum videatur. — 464 et 465 vulgo sic leguntur, quod ad marginem notare oblitus sum:

καὶ μάλα περ κοτέοντι κασιγνήτῳ Διονύσῳ
ᾧ πλινεν ἄλλον ἔρωτα, καὶ εἰ πέλε νῆς ἔρώτων.

Necessariam hemistichiorum transpositionem* suavit Uwarov., quam miror a G non receptam esse. — 472 ἡδὺν edd. M. Sed quaeritur, an potius ἡδυπόθῳ vel ἡδυτόκῳ scripserit. — 474 ιεῖζονι Ma ex em G, γείτονι v. — 478 φοιτάδος Ma, θυνιάδος v, quod iam propter amphiboliam vitandum erat. — 479 πόνον v. — 481 ἀλυσκάζει edd. M. Corr Rh. — μούνοι] μάλνοι fM. — 484 παρθένον εἰς δρόμον edd. M. — 485 δ' om edd. M. — 486 θηλύνετο v, quod mutavi haud ignarus, quomodo quis defendere possit. — Ceterum post hunc v. Maposuit 483 καὶ μέθεπε —, speciosae, praesertim si deleto rursus δ' 485 omnia uno tenore decurrant sic:
παρθένος εἰ δρόμον εἶχε κυνοσδόον ἐνδοθι λόχμης,
κυπριδίοις ἀνέμοισιν ἀειρομένοιο χιτῶνος
μηρὸν ὀπιπεύων θερμαίνετο Βάκχος ἀλήτης
καὶ μέθεπε πρᾶπιδεσι πεπηγμένον ἰὸν ἔρώτων.
— 491 Ἑοῦς g errore, quod data opera corr Ma. — 492 με πρύγων edd. M, corruptum ex 489, unde G με φεύγον (reme-

dium id, quod me fugit) scripsit iure improbatum Struvio l. c. 22; ματεύων em C. Respicit illud Theocriteum εὐρῆν δ' οὐ φάδιόν ἐντι, — Ceterum Ma hunc et quatuor sequentes versus infra post 511 — Ἀύρη posuit, male: aperte enim et his sententiam limitat 489 propositam Πανὸς ἐγὼ δυνέωτος ἔχω τύπον et iisdem adaptat sequentia: ποῖον ἐμῆς ὀδύνης πέλε φάρμακον. Hoc unum recte vidit Ma post membrum αἰθε καὶ αὐτῇ etc. sequi debere 512 sq. αἰθε φίλοις etc.: sed potius hos ipsos versus inter 496 et 497 ponere debebat. Id igitur feci, sed fortasse etiam 497 et 498 cum oratione Aurae optando attributa coniungere debebam, quæ nunc solum 513 habet. — 495 εἴθε v contra Nonni usum. — 497 Pro πᾶσιν anon. Villoison. tentabat Πανός, frustra. Nam sensus est: „hic amor nulli alii similis.“ — 499 πέλε] ποτὶ edd. M, πόρε male anon. Villois. — ε] σε edd. M. — 500 ἄστατος om fM, addidi ex 437 et 573; ἄτροπος c g m e sententia F, qui etiam ἀγρότις proposuit. — 505 κρανέην egregie em G, sed nec ipse recepit nec Ma; κραναήν ad πέτρην relatum v. — 515 πετάλοις] ἀνέμοισι v, errore satis pronò: cfr. 618. — 520 Ἀδωνιάς edd. M. „Nihil huc facit Nympha Adonidis fluvii in Phoenicia, cf. XX. 144.“ G. — 521 „Gravius dixisset ἱμεῖροντι Ἀναίφ.“ G. Cur? ῥόεντι M. — 522 ἐπιδέμνιον v, sed recte G: „fort. simplicius ἐπὶ δέμνιον.“ Illud, quod est tragici coloris, a Nonni stilo abhorret. — 523 „Fort. πεδήσει.“ G. — 528 καλὶνδρομον f, κάλιν δρόμον M. — 530 ἀπὸ φθιμένης edd., ἀποφθιμένης etiam M. — 534 ξῆλον edd., ξῆλος etiam M. — 537 ἀκοίτην] ἀήτην edd. M e v. 535. — 538 εἰ] οὐ v, quo servato G post νέος interrogandi signum posuit. Nec felicius Koch. 189 ὁ γλυκὺς scripsit. Sed omnium pessime Ma adeo inter 537 et 538 intrusit 543 sq. ἀλλὰ — καλέσω et tum pro οὐ γλυκὺς scripsit ἄστατος. Contra iam cuique patebit arctissime 537 cum 538 et 539 iungendum fuisse. — 550 κατὰ] μετὰ v. Sed sensus est: ad exemplum Iovis. — 553 Post Σιθονίης v add τ'. — „Versus suspectus; si deesset, nemo hic desideraret et sufficeret Παλλήνης γάμον οἶδα etc. Caeterum mirum est, Nonnum hos Bæcchi in Althæam et Coronidem amores tam supine tractasse.“ G. At hæc ipsa est eius consuetudo, et si omnes versus apud Nonnum suspecti essent, qui si deessent a nemine desiderarentur, vereor ne „quinta parte sui“ spoliaretur verbosissimus poëta. — 560 κλονέει edd. M. — 564 ἔργετο em

K I 659 sq.; ἔσσοντο v e versu antecedenti. — 570 εὐνῇ edd. M, Ἀσρη tentabat Uwarov. — 575 διχαζομένης δὲ κολώνης edd. M. — 576 εὐώδινι edd. M. Corr Rh et Spitzner. v. Gr. her. 58. — 582 ὅς edd. M. Em F et Rh. — 584 „ἡβητῆρος ἐὺχροος ἦθει κούφω tentabat Cun. sine necessitate. Sensus est: *vidit aquam, mutavit in formam pulchri deceptoris* etc.“ G. — 588 et 589 in edd. M inverso ordine leguntur. Tum 588 ἱπταμένων et 589 εἰαριναι δ' ἔλγ. edd. M, nisi quod pro illo ἱπταμέναι e habet; Wern. ad Tryphiod. p. 487 πεπταμένων coniecit, de versuum ordine securus. — 590 διψώουσα edd. M, διψώωσα G. — 592 κείθι διαψώουσα edd. M, „errore e v. 590. orto. Lacunam putabat Scalig. sed rectius Cun. de emendatione cogitavit, scribens ἦλθε δὲ διψώουσα.“ G, qui hoc recepit scripto διψώωσα. Rh: „quid si εἰ ποθι διψώουσα.“ Particulas optime invenit, sed praeterea versus cum sequenti statim post 590 ponendus et in illo quidem διψώωσα, hic vero διψώωσα vice versa restituendum, postremo ἦ τινα pro vulgato εἰ τινα scribendum erat. — 596 πρωτάγγελον· αὔρη edd., προτάγγelon αὔρη M. — Em Uwarov. et Gerhard. lectt. Apoll. 228. — 603 πηγῇ] γαστήρ v, quod alibi occurrit, hic vero ineptum esse solus sensit Ma, quamquam haud melius ex Huetii sui sententia τίς οὐράνιος τέκεν ἀστήρ scripsit! — 606 ἀπαλόχροον edd. M, ἀπαλόθροον G ex em anon. Villos. 23. Sed hoc non sufficit: balbutiem indicare si voluit, certe ἀτά'όθροον scribendum erat. — 608 πεδίλοις] πορείαις v, χορείαις Ma, πολυπλανέεσσι δδείαις coni G vocabulo non Nonniano. — 609 τινασσομένης πλοκαμῖδος Ma. — 610 ὄμων edd. M. — 611 εὔρε edd. M. — περὶ edd. M. — 613 βαρύγοννος edd. M, „absurde.“ G. Sed nec quod ipse posuit βαρύγοννον sufficit: cfr. 761. Nostrum suppeditat 631. — 616 ἀγνώσεις Ma. — 626 κατέρυβε edd., κατέρυψε etiam M. — 629 δειρὴν fM. — 630 ἀλυσκάξειν edd. M. — 631 ἀφροδίτην edd. M. — 642 μοῦνος edd. M. — 650 ἐπιπνείων edd. M. Em Rh et Moser. add. p. 7. — 651 ὑπναλέοις edd. M. — 652 λυσιμελής edd. M. — 654 θάμβει v. Corr Lehrs. Q. E. 258. — 659 et 660 in edd. M sine lacunae signis ita leguntur:

στέρνα πάλιν σκιδώσα, καὶ ἡθάδος ἔχνια μαζοῦ
παρθενίῳ ζωστῆρι μάτην ἐσφίγγετο δεσμῶ.

G δεσμῶν scripsit, quamquam nec, si etiam παρθενίων scribere.

tur, satis placuit: „fuitne fortasse παρθενίης σωτήρι, — δεσμῶ? Ma pro ἔχνη bene ἄντυγα, sed pro δεσμῶ male θεσμῶ scripsit. Rigler. melett. IV, 16 coni ἡθιάδος ἡλικι μαζοῦ — δεσμῶ, ut verba παρθενίῳ ζωστήρι per epegesin adiecta sint. Sed nemo vidit necessario subesse lacunam: duo enim commemorantur, et fascia papillaris et zona virginalis, ut alibi: vid. 119 sq. 114 sq. Olim locus ita fere legebatur:

στέρνα πάλιν σκιδώσα καὶ ὄμφακος ἄντυγα μαζοῦ
παρθενίῳ ζωστήρι καὶ ἡθιάδος ἑξὺα μίτηρ
παρθενίης σωτήρι μάρτην ἐσφίγγετο δεσμῶ.

— 661 ἄμματα f, ἄμματα M. — 662 εὐπετάλω g errore, quod data opera corr Ma. — 663 τόξω] θεσμῶ v, θυμῶ Ma, quod non sufficit. — 669 et 670 Horum versuum hemistichia commutanda fuisse quis videt. Tum membrum incipiens ab ἔκλυς καὶ statim post membrum incipiens ab ἐπεὶ μάθῃ 665 sq. ponendum fuisse non minus patet. — 667 ὅτι] Num ἢ δὲ pendens hoc quoque ab ἐπεὶ 665? — ἀγέλης edd. M. — 674 ἡοῦς edd. M. Em anon. Villos. l. c. — 676 σεῖο πόνοῦς fM. — 677 γείτονος fM. — 679 et 680 in M coaluerunt hoc modo:

ἔκτανε δ' ἀργεντήρα παλαιότερον ἄστρον ἀθήνης.

— 681 ἔκλυεν ἡβητήρα v, ἔκλυε θηρητήρα Ma ex em F. — 686 ποτόν em Ma, πόθον v. — 690 „Fort. argute voluit dicere ζωστήρα ἀπειλητήρα κεστοῦ? sed dixisset melius ἀπειλήτειρα — κεστοῦ de ipsa puella.“ G. Recte vulgata: virginis ζωστήρ opponitur Veneris κεστοῦ. — 694 ῥέεθρον v. — 710 ἐμὸς edd. M. Em anon. Villos. l. c. — 721 οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς edd. M, οὐδὲ γὰρ αὐτῶ G, quod non sufficebat. — 723 τρομέουσιν nonnihil suspectum. — 726 ἄειρεν, ἔῳ etiam Ma, ἄειρε, γυνή v hic quidem. — 727 γυνή] γονῆς v. — 728 ἢ σπόρος αὐτολόχευτος edd. M, εἰ σπόρος αὐτολόχευτος G hac nota addita ad 727: „Verba unci inclusa (γονῆς δυσπάρθενος Ἀῤῥη) e v. 725. male huc translata suspicor; ita factum, ut omitteretur verbum, quod seqq. postulant, veluti: καὶ ἡθελε τοῦτο νοῆσαι, εἰ σπόρος etc. καὶ εἰρετο πολλάκις αὔρας, εἰ σπόρος etc. Deesse quaedam putabat Scaliger.“ Postquam γυνή suo loco ante iteratum δυσπάρθενος Ἀῤῥη positum est, nemo hoc ipso offendetur, quod cum emphasi repetitur; tum εἰς σπόρον more Nonniano pendet ex βακχευθείσα. — 729 ἡμῶν edd. M. — 741—744 Hi versus inter 733 et

734 collocandi fuerunt, ut sententiarum nexus apertissime docet. — 743 *αὐταδμοίητος* f, *αὐτοδμοίητος* M, *αὐτάδητος* c, *αὐτόδητος* G, sed praelatus erat *αὐτοδάικτος*, quod iam Rh invenit. Cfr. Rigler. melett. V, 10. — 754 *ἡθάδα*] *ἡλικα* v. — 757 *γενόμεντι*? — 763 *δόλιον*] *κρύφιον* v, quod hic quidem ferri non posse sensit Ma, qui *κεύθειν κρύφιον* scripsit. — *οἰδαλέον* edd. M. „Nescio an recte: suspicor enim v. seq. scribendum esse *πόνον*.“ Hermann. Non accedo: cfr. 770 sq. — 768 *κρύψετε* edd. M; *κρύπτετε* G. — 773 *ἀναιμομένην* edd. M. — 776 *κορείης* v, quod ut „eum irrisione dictum“ retinet Rigler. melett. V, 17; *χορείης* tentabat G haud melius, *χαμένης* etiam Ma: cfr. 612. 890. — 779 *μή*] *ἡ* edd. M. — 784 *έσσυμένη* Ma. — 786 „Clarius esset *Αὔρη* δ' *σφραίσφοιτος*.“ G. Non puto, post *δαίμων* 783. Recepit tamen Ma. — 788 *φοιταλέον* edd. M „absurde“. G. Sed fortasse sufficiebat *φοιταλέος*. — 791 *πῶμα*] *πῆμα* edd. M. — 793 *έχθομένην* em Koch. 190, *έχθομένη* v. — 800 *αἶθε*] *ῥορα* v, quo retento post *οὔτως* commate distinxit G, qui tamen et ipse coni *ὄψέ*. — Post hunc versum Ma posuit 804 et 805 *οὔτω* — *Διονύσω*, speciose, quem secutus essem, nisi initium 806 *Ἄρτεμι*, καὶ σὺ etc. melius interpositis illis versibus ab 801—803 separari videretur. — 801 *μαινάδες* edd. M. — 808 *βαρνώδινα* edd. M. Corr Rh et Spitzner. v. Gr. her. 58. — 814 *ξενά* fM. — 819 *πέλεν* edd. M. — 822 „*ἤρμωσεν* fortasse rectum est, sed infra v. 872 est *ἤρπασεν*.“ G. Defendit Hermann. „utrumque recte, suo quodque loco, dictum.“ Sed adhuc dubito. — Post hunc versum unus huius fere sententiae excidit:

εἰς πόσις Αὔρης

παρθενίην ἔκλειψε δόλῳ πάλιν, φ' πάρος αὐτὴν

παρθενικήν Νίναιαν ἐθήηκατο μητέρα παίδων.

Cfr. 871 sq. 888 sq. — 834 *πιθόμην* edd.; *πυθόμην*, quod apud G Hermannus reposuit ex *ψ* 40 et hymno Merc. 263. 363, etiam M. — 842 *ὀλέτειρα γενέθλης* v; G et *ὀλετήρα κορείης* et *γενετήρα γενέθλης* coniecit; prius praetuli. — 844 *κοτέεις* et in fine interrogandi signum posuit Hermann. apud G, qui *κοτέσης* tentabat. — 845 Pro *ἡ* G tentabat καὶ aut adeo *ἥ* (*ubi*). Illud intulit ei Hermann. — 855 *δίδυμον* fM. — 858 *μάμμη*] *μανίη* edd. M. — 859 „Non difficile fuisset rescribere *νιάσι*, sed consulto reliqui lect. ed. pr.“ G. — *μητέρ* G, perperam. — 860 *σφ*] *έ* edd. M. —

Quis non meminerit Schilleriani illius: „*Weib, wo ist mein Vater? lallte — Weib, wo ist dein Gatte? hallte*“ —, quod certe non ex nostro fluxit! — 861. Versus sine particula fortasse melius coiret cum reliquis, si legeretur *εἰπὲ τεοῖς τεκέεσαι*.“ G. — 865 *δύσκιον* f, *δάσκιον* etiam M. — 880 *λίσομαι* fM. — 884 *λυσσάουσα* edd. M. — 885 *ἀριό- νος* fM. — 890 *περὶ* edd. M. — 898 *νομόν* Ma ex em G, *δόμον* v, unde etiam de *δόμον Ἀῤῥης* G cogitabat. — 899 *ἐλθετε*] *ἐνθάδε* edd. M. — 900 *ἐλίκωνες* edd. M. — *παρείονές* edd., *παρ' εἰονές* adeo M. Em F et Rh. — 904 *χαλκοχίτωνος* edd. M, quod sane ferri nequit; sed adhuc dubito, an sagittae ita dici potuerint. — 909 *διδύμους παῖδας* v; propter continuatos spondeos transposuit Struv. l. c. 19, cum G pro *χείρεσαι* aut *μετὰ χειρὶ* aut *παλάμῃσι* coniecisset. — 913 *θυμόν* Ma ex em Uwarovi, quam probaverat G; *μαζόν* v. Cfr. Rigler. melett. IV, 18, qui aut nostrum aut retento *μαζόν* in clausula *κόλπῳ* scribendum putat. — 918 *ἦτορ* Ma e coni Huetii, frustra. — 919 *δ' τ' v.* — 921 *ἐν* scripsi ex II 775. ω 39; *ὑπὸ* v, quo aut retento G *στρε- φάλλῃσι χορείης* aut deleto *ἐνστροφάλλῃσι χορείῃ* tentabat, neu- trum probabiliter. — 923 Ne dubites de *φίλῳ*, *matris* indicantur fau- ces. Quare G iniuriam facit poëtae, cum dicit male eum locutum esse, ut nescias, utrum Terra an Aura devoraverit. — 924 *κακά]* *φίλα* v. — 925 *ταρβαλέης λέχος* edd. M. — 934 *ῥμμασι μαινομέ- νοισιν* edd. M; „male, cf. vv. 930. 940.“ G. — 948 *γαίῃ* edd., *γηγαίῃ* M, *Νικαίῃ* egregie em Scalig. — 951 *ἀντήρησε* edd. M. Em Rh. — 957 *αὐτόχυτῳ* v, sed *αὐτόχυτον* iam coni G. — *πύ- κλῳ]* *μαζῶ* v, pro quo *θηλῇ* aut *μήλῳ* tentabat G, quorum poste- rius aperte falsum, cum non dicatur nisi in Venerei ludibrii causa! — 964 *ὀψιγόνῳ στήσαντο καὶ ἀρχηγόνῳ Διονύῳ* v; ordi- nem restituit Ma.

CORRIGENDA.

Praeter locos iam in commentario critico emendatos (9, 191. 15, 106. 18, 113. 21, 217. 28, 70. 35, 270. 37, 423. 41, 297. 47, 262.) haec corrigenda sunt:

1, 140 pro *Φλόγεον*, quod etiam in indicem transiit, corr. *φλόγεον*. — 4, 386 pro *ώμοβόρου* corr. *ώμοβόρων*. — 5, 24 comma post *κορύμβοις* dele. — 11, 421 pro *κοῦρος* corr. *Καρπός* et vice versa 417 pro *Καρπός* corr. *κοῦρος*. — 16, 290 scribe *έσμαράγγησεν*. — 19, 45 scribe *Άφροδίτη*. — 21, 231 comma post *Δηριάδη* dele. — 22, 40 pro *λεπταλέοισι* corr. *λεπταλέησι*. — Ibid. 322 pro *ξο*, quod nescio quomodo irrepsit, corr. *ἐπι*. — 25, 95 comma, quod est post *λεπταλέω*, pone post *κορύμβω*. — Ibid. 260 scribe *λιγαίνων*. — 26, 323 pro *ὑπὸ στρ. κονίη* corr. *ἐπὶ στρ. κονίης*. — 32, 120 scribe *αὔθις*. — 37, 31 dele lineam post *αὐτῶν* ex g relictam. — 40, 289 scribe *Κνώσιον*. — 41, 385 scribe *Μούσης*. — 42, 416 comma post *τοῖ* dele. — 44, 50 scribe *ὀππότε*. — 45, 93 comma, quod est post *Άθήνη*, pone ante *Παλλάς*. — 48, 403 scribe *Εφιάλτης*. — Ibid. 845 comma post *πειρήσατο* dele. — Ibid. 921 comma post *κονίης* dele. — Ibid. 927 pro *ἀήθει* corr. *ἀήθει*. —

Tum his locis pro *τε*, quod vulgo legitur, restituendum *δέ*: 3, 179. 13, 524. 568. 15, 354. —

Accentuum spirituumque hi errores tollendi: 2, 140 et argum. *λδ*, 2 scribendum *ἐνδοθι*; 5, 284 *εἰλιπόδην*; 14, 14 *Μυγδόνη*; 20, 160 *Μυρτίλος*; 25, 282 *ὀμίχλην* et 28, 173 *ὀμιχλήεντι*; 40, 267 *φνταλιγν*; 48, 612 *χαμεῦνη*. —

Quod ad numeros attinet, hos locos notavi: 19, 51 *καί σε Μίθην* falso praescribitur 52. — 23, 192 *ὡς εἰπὼν* numerus ipse addendus est. — 35, 178 *ὅτ τόσον* falso praescribitur 177. — 40, 134—136 hoc ordine in edd. M leguntur: 136. 134. 135.

Hinc 134 = (135), 135 = (136), 136 = (134). — 44, 34 με
 χιον falso adscribitur (33) pro (34), et vice versa 30 αντίον
 falso adscribitur (34) pro (33). — 47, 406 στῆσον Ναξιάδεσσιν
 merus ipse addendus est. — Tribus locis (21, 74 et 75. 29, 205;
 48, 464 et 465) quid de numeris in margine notandum fuis-
 in commentario critico monui. —

Postremo haec vocabula utpote in fM omissa minusculi-
 teris exarari poterant legentium commodi gratia, cum sane re-
 quin suppleta sint dubitari nequeat: 2, 362 αἰθέρος 3, 274 αἰ-
 3, 524 ὁ γὰρ 8, 79 οὐ ib. 271 σέθεν 14, 329 δὴ 17
 ἄδειπνον ib. 86 ἀέξειν 18, 293 καὶ 20, 212 ὄθεν 24,
 καὶ ἐνθα 25, 194 καὶ 26, 235 ἄτ' 33, 259 με 34, 255
 35, 232 κύκλα 36, 379 δάνουα 37, 8 καὶ ib. 172 εἰς 39
 ἐὸν 41, 399 et 42, 136 καὶ 43, 41 κούφω 46, 195 ποτα-
 35 ἐς ib. 52 ὃ γέρον ib. 201 ἔτι ib. 487 et 48, 313 δὲ
 485 δ'. Sed 16, 197 με om in f legitur in M. —

In praefationis fine p. XVII. idoneis remansit pro idoneis

In commentario critico ad 13, 34 pro ἔχειν scribe ἔχεις;
 23, 137 pro σείδιν scribe σείων; ad 27, 184 scribe ταυροφῶν
 ad 27, 199 pro Νam scribe Num; p. CXLIII. v. 13. pro sin-
 gularum scribe singularum.

ΠΕΡΙΟΧΗ
ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

NONNOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ.

www.libtool.com.cn

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ.

- α. Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα κερασφόρον ἄρπαγα νύμφης
καὶ καλάμαις Τυφῶνος ἀρασσόμενον πόλον ἄστρων.
β. Δεύτερον ἀστερόφοιτον ἔχει Τυφῶνος ἐννῶ
καὶ στεροπὴν καὶ ἄεθλα Διὸς καὶ κῶμον Ὀλύμπου.
γ. Ἐν τριτάτῳ μάλιστα πολὺπλανον ὀλκάδα Κάδμου
Ἠλέκτρης τε μέλαθρα φιλοξενίην τε τραπέξης.
δ. Ἰχνεύων δὲ τέταρτον ὑπὲρ πόντοιο νοήσεις
Ἀρμονίην πλώουσαν ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ.
ε. Πέμπτον ἔτι σκοπίαζε καὶ Ἀκταίωνα νοήσεις,
τὸν κεμᾶς οὐκ ᾔδινε, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην.
ς. Δίξο θεσκελον ἕκτον, ὅπῃ Ζαγρῆα γεραίρων
γαίης ἔδρανα πάντα κατέκλυσεν ὑέτιος Ζεὺς.
ζ. Ἑβδομον ἱκεσίην πολιὴν Αἰῶνος αἰίδει
καὶ Σεμέλην καὶ ἔρωτα Διὸς καὶ φῶριον εὐνήν.
η. Ὀγδοον αἰολόμυθον ἔχει φθόνον ἄγριον Ἥρης
καὶ Σεμέλης πυρόεντα γάμον καὶ Ζῆνα φονῆα.
θ. Εἰς ἑνατον σκοπίαζε καὶ ὄψαι νύκτα Μαιῆς
θυγατέρας τε Λάμου καὶ Μύστιδα καὶ δρόμον Ἴνου.
ι. Καὶ δεκάτῳ μανίην Ἀθαμαντίδα καὶ δρόμον Ἴνου,
πῶς φύγεν εἰς ἄλὸς οἶδμα σὺν ἀρτιτόκῳ Μελικέρτῃ.
יא. Ἐνδέκατον δὲ δόκευε καὶ ἱμερόεντα νοήσεις
Ἀμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἄρπαγι ταύρῳ.

NONNUS.

2 ΝΟΝΝΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗ.

- ιβ'. Δωδεκάτῳ φρένα τέρπον, ὅπῃ νέον ἄνθος Ἐρώτῳ
 Ἄμπελος εἶδος ἀνῆκεν ἐς ἀμπελόεσσαν ὀπώρην.
 ιγ'. Ἐν τρισκαίδεκάτῳ στρατιῇ νῆριθμον ἐνίσφω
 καὶ προμάχους ἥρωας ἀγειρομένους Διονύσῳ.
 ιδ'. Εἰς δέκατον δὲ τέταρτον ἔχε φρένα· κεῖθι κορύσσει
 δαιμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἰνδικὸν ἄρεα Ῥεῖη.
 ιε'. Πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ βριαρὴν Νίκαιαν αἰίδω
 θηροφόνον ῥοδόπηχυν ἀπειλήτειραν ἐρώτων.
 ις'. Ἐκτῷ καὶ δεκάτῳ γαμῖν Νίκαιαν αἰίδω
 εὐνέτιν ὑπνώουσαν ἀκοιμήτου Διονύσου.
 ιζ'. Ἑβδομάτῳ δεκάτῳ πρωτάγριον ἄρεα μέλπω
 καὶ ῥόον οἰνωθέντα μελισταγέος ποταμοῖο.
 ιη'. Ὀκτωκαίδεκάτῳ Στάφυλος καὶ Βότρυς ἱκάνει,
 εἰς θαλίην καλέοντες ὀρειδρομον νῖα Θυνώνης.
 ιθ'. Ἐννεακαίδεκάτῳ Σταφύλου περὶ τύμβον ἐγείρει
 Βάκχος ἐπὶ κρητῆρι θυώδει τερπνὸν ἀγῶνα.
 κ'. Εἰκοστὸν μεθέπει φονίου βουπλῆγα Λυκούργου,
 εἰς βυθὸν ἰχθυόεντα διωκομένου Διονύσου.
 κα'. Εἰκοστὸν πρώτιστον ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου
 καὶ μόθον Ἀμβροσίης φηξήνορα καὶ λόχον Ἰνδῶν.
 κβ'. Δεύτερον εἰκοστὸν Βρομίου μόθον ἔργα τε μέλπει
 Αἰακὸς ὅσσα τέλεσσε καὶ ἐν πεδίῳ καὶ Ἰθάσπῃ.
 κγ'. Εἰκοστῷ τριτάτῳ πεπερημένον Ἰνδὸν Ἰθάσπῃ
 καὶ κλόνον ὕδατόεντα καὶ αἰθαλόεντα λιγαίνω.
 κδ'. Εἰκοστὸν δὲ τέταρτον ἔχει γόον ἄσπετον Ἰνδῶν
 κερκίδα θ' ἰστοπόνοιο καὶ ἡλακάτην Ἀφροδίτης.
-

NONNΟΥ ΠΑΝΟΠΙΔΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΠΡΩΤΟΝ.

Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα κερασφόρον ἄρπαγα νύμφης
καὶ παλάμαις Τυφῶνος ἀρασσόμενον πόλον ἄστρον.

- Εἰπέ, θεά, Κρονίδαο διάκτορον αἰδοπος αὐγῆς
νυμφιδίῳ σπινθῆρι μογοστόκον ἄσθμα κεραυνοῦ
καὶ στεροπὴν Σεμέλης θαλαμηπόλον, εἰπέ δὲ φύτλην
Βάκχου δισσοτόκοιο, τὸν ἐκ πυρὸς ὑγρὸν αἰέρας
5 Ζεὺς βρέφος ἡμιτέλεστον ἀμαιοῦτοιο τεκούσης,
φειδομέναις παλάμησι τομὴν μηροῦ χαράξας,
ἄρσενι γαστρὶ λόχευσε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εὖ εἰδὼς τόκον ἄλλον ἐφ' ἑονόεντι καρήνῳ,
ὥς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων ἐγκύμονι κόρσῃ
10 τεύχεσιν ἀστράπτουσαν ἀνηκόντιζεν Ἀθήνην.
ἄξατέ μοι νάρθηκα, τινάξατε κύμβαλα, Μοῦσαι,
καὶ παλάμη δότε θύρσον ἀειδομένον Διονύσου·
ἀλλὰ χοροῦ ψαύοντι Φάρω παρὰ γείτονι νήσῳ
στήσατέ μοι Πρωτῆα πολύτροπον, ὄφρα φανείη
15 ποικίλον εἶδος ἔχων, ὅτι ποικίλον ὕμνον ἀράσσω·
εἰ γὰρ ἐφερπύσσειε δράκων κυκλούμενος ὀλέθῳ,
μέλψω θεῖον ἄεθλον, ὅπως κισσῶδεϊ θύρσῳ
φρικτὰ δρακοντοκόμων ἐδαΐζετο πύλα Γιγάντων·
εἰ δὲ λέων φρίξειεν ἐπαυχενίην τρίχα σείων,
20 Βάκχον ἀνευάξω βλοσυρῆς ἐπὶ πῆχεϊ Πείης
μαζὸν ὑποκλέπτοντα λεοντοβότοιο θεαλίνης·
εἰ δὲ θυελλήεντι μετάρσιος ἄλματι ταρσῶν

- πόρδαλις ἄλκιον λυδαιδαλον εἶδος ἀμείβων,
 ὑμνήσω Διὸς πόθεν γένος ἔκτανεν Ἴνδῶν
 15 πορδαλίων ὅλκον διππεύσας ἐλεφάντων·
 εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συός, νῖα Θυάνης
 αἰείσω ποθέοντα σνοκτόνον εὐγραμον Ἀὔρην,
 ὀψιγόνου τριτάτοιο Κυβηλίδα μητέρα Βάκχου·
 εἰ δὲ πέλοι μιμηλὸν ὕδαρ, Διόνυσον αἰείσω
 30 κόλπον ἄλδς δύνοντα κορυσσομένοιο Λυκούργου·
 εἰ φυτὸν αἰθύσσοιτο νόθον ψιθύρισμα τιταίνων,
 μνήσομαι Ἰκαρίοιο, πόθεν παρὰ θυιάδι ληνῶ
 βότρυς ἀμιλλητῆρι ποδῶν ἐθλίβετο παλμῶ.
 ἄξατέ μοι νάρθηκα, Μιμαλλόνες, ὦμαδίνην δὲ
 35 νεβρίδα ποικιλόνωτον ἐδήμονος ἀντὶ χιτῶνος
 σφίγξατέ μοι στέρνοισι, Μαρωνίδος ἔμπλεον ὁδμῆς
 νεκταρέης, βυθίῃ δὲ παρ' Εἰδοθέῃ καὶ Ὀμήρῳ
 φωκᾶν βαρὺ δέρμα φυλασσεσθῶ Μενελάῳ.
 εὐῖα μοι δότε ρόπτρα καὶ αἰγίδας, ἥδυμελῇ δὲ
 40 ἄλλῳ δίδροον αὐλὸν ὀπάσσετε, μὴ καὶ ὀρίνω
 Φοῖβον ἐμὸν· δονάκων γὰρ ἀναίνεται ἔμπνοον ἡγῶ,
 ἐξ ὅτε Μαρσύαιο θεήμαχον αὐλὸν ἐλέγξας
 δέρμα παρηώρησε φυτῶ κολπούμενον αὔραις,
 γυμνώσας ὅλα γυῖα λιπορρίνοιο νομῆος.
 45 ἀλλὰ, θεά, μαστήρος ἀλήμονος ἄρχεο Κάδμου.
 Σιδονίης ποτὲ ταῦρος ἐπ' ἡόνος ὑψικέρως Ζεὺς
 ἱμερόεν μύκημα νόθῳ μιμήσατο λαιμῶ
 καὶ γλυκὺν εἶχε μύωπα· μετοχμάζων δὲ γυναικα
 κυκλώσας παλάμας περὶ γαστέρα δίξυγι δεσμῶ
 50 βαιὸς Ἔρως κούφιξε, καὶ ἐγγύθεν ὑγροπόρος βούς
 κυρτὸν ὑποστορέσας λοφίην ἐπιβήτορι κούρῃ
 δόχμιος ὀκλάζων κεχαλασμένα νῶτα τιταίνων
 Εὐρώπην ἀνάειρε· διεσσυμένοιο δὲ ταύρου
 πλωτὸς ὄνυξ ἐχάραξε βατῆς ἁλὸς ἄσφορον ὕδαρ

- 55 ἴγνεσι φειδομένοισιν· ὑπὲρ πόντοιο δὲ κούρη
 δείματι παλλομένη βοῆφ ναυτίλλῃ· νῶτφ
 ἀστεμφῆς ἀδαντός· ἰδὼν δὲ μὴ κείαχα φαίης
 ἢ Θέτιν ἢ Γαλάτειαν ἢ εὐνέτιν· Ἐννοσιγαίου
 ἢ λοφίῃ Τρίτωνος ἐφεξομένην· Ἀφροδίτην·
 60 καὶ πλόον ἐλιπόδην ἐπεθάμβεε Κυανοχαίτης,
 Τρίτων δ' ἠπεροπῆα Διὸς μνηκῆθμόν ἀκούων
 ἀντίτυπον Κρονίῳνι μέλος μνηκῆσατο κόχλῳ
 αἰείδων ὑμέναιον· αἰερομένην δὲ γυναικα
 θαῦμα φόβφ κεράσας ἐπεδείκνυε Δωρίδι Νηρεύς,
 65 ξείνον ἰδὼν πλωτήρα κερασφόρον· ἀκροβαφῇ δὲ
 ὀλκάδα ταῦρον ἔχουσα βοοστόλος ἔπλεε νύμφη,
 καὶ διερῆς τρομέουσα μετάρσιον ἄλμα πορείης
 πηδάλιον κέρας ἔσχε, καὶ Ἴμερος ἔπλετο ναύτης.
 καὶ δολόεις Βορέης γαμίῃ δεδονημένον αὖρη
 70 φᾶρος ὅλον κόλπωσε δυσίμερος, ἀμφοτέρῳ δὲ
 ξῆλον ὑποκλέπτων ἐπεσύρισεν ὄμφακι μαζῶ.
 ὥς δ' ὅτε Νηρείδων τις ὑπερκύψασα θαλάσσης
 ἐξομένη δελφῖνι χυτὴν ἀνέκοπτε γαλήνην,
 καὶ οἱ αἰερομένης ἐλελίξετο μυδαλέῃ χεῖρ
 75 νηχομένης μίμημα, φέρων δέ μιν ἄβροχον ἄλμης
 ἡμιφανῆς πεφόρητο δι' ὕδατος ὕγρὸς ὀδίτης
 κυρτώσας ἑὰ νῶτα, διερπύζουσα δὲ πόντου
 δίπτυχος ἄκρα κέλευθα κατέγραφεν ἰχθύος οὐρή·
 ὥς ὅγε τὴν ἀνάειρε· τιτανομένοιο δὲ ταῦρον
 80 βουκόλος αὐχένα δοῦλον Ἔρως ἐπεμᾶστιε κεστῶ,
 καὶ νομίην ἄτε ῥάβδον ἐπωμίδι τόξον αἰέρων
 Κυπριδίῃ ποίμαινε καλαύροπι νυμφίον Ἥρης
 εἰς νομόν ὕγρὸν ἄγων Ποσιδήιον· αἰδομένη δὲ
 παρθενίην πόρφυρε παρηίδα Παλλὰς ἀμήτωρ
 85 ἡνίοχον Κρονίωνος ὀπιπένουσα γυναικα.
 καὶ Διὸς ὕδατόεντι διεσσυμένου πόρον ὀλκῶ

- οὐ πόθον ἔσβεσε πόντος, ὅτι βρυχίην Ἀφροδίτην
 Οὐρανής ᾧ ἀπ' αὐλακος ἔγκνον ὕδωρ·
 καὶ βοὸς ἀφλοῖσται κυβερνήτειρα πορείης
 90 κούρη φόρτος ἔην καὶ ναυτίλος. εἰσορόων δὲ
 μιμηλὴν ταχύγουνον ἔχέφρονα νῆα θαλάσσης
 τοῖον ἔπος περὶφοίτος Ἀχαικὸς ἔαχε ναύτης·
 „ὄφθαλμοί, τί τὸ θαῦμα; πόθεν ποσὶ κύματα
 τέμνων
 νήχεται ἀτρυγέτοιο δι' ὕδατος ἀγρονόμος βοῦς;
 95 μὴ πλωτὴν Κρονίδης τελέει χθόνα; μὴ διὰ πόντου
 ὑγρὸς ἀλιβρέκτοιο χαράσσεται ὁλκὸς ἀμάξης;
 παπταίνω κατὰ κύμα νόθον πλόον· ἢ ῥα Σελήνη
 ἄξυγα ταῦρον ἔχουσα μετ' αἰθέρα πόντον ὁδεύει;
 ἀλλὰ * * * * *
 ἢ ῥα Θέτις βυθίῃ διερὸν δρόμον ἡνιοχεύει;
 100 οὐ βοὶ χειρσαίω τύπον εἴκελον εἰνάλιος βοῦς
 ἔλλαχεν — ἰχθυόεν γὰρ ἔχει δέμας —, ἀντὶ δὲ γυνυῆς
 ἀλλοφανῆς ἀχάλινον ἐν ὕδατι πεζὸν ὁδίτην
 Νηρεῖς ἐλκεσίπεπλος ἀήθεα ταῦρον ἐλαύνει.
 εἰ πέλε Δημήτηρ σταχυηκόμος, ὑγροπόρος δὲ
 105 γλαυκὰ διασχίζει βοέω ποδὶ νῶτα θαλάσσης,
 καὶ σὺ βυθῶν μετὰ κύμα, Ποσειδάων, μετανάστης
 γαίης δίψια νῶτα μετέρχεο πεζὸς ἀροτρεὺς,
 νηὶ θαλασσαιῇ Δημήτερος αὐλακα τέμνων,
 χειρσαίοις ἀνέμοισι βατὸν πλόον ἐν χθονὶ τεύχων.
 110 ταῦρε, παρεπλάγχθης μετανάστιος· οὐ πέλε Νηρεὺς
 βουκόλος, οὐ Πρωτεὺς ἀρότης, οὐ Γλαῦκος ἀλωεύς,
 οὐχ ἔλος, οὐ λειμῶνες ἐν οἷσμασιν, ἀλλὰ θαλάσση
 ἀτρυγέτῳ πλώοντες ἀνήροτα ναύλοχον ὕδωρ
 πηδαλίῳ τέμνουσι καὶ οὐ σχίζουσι σιδήρῳ·
 115 αὐλακας οὐ σπείρουσιν ὀπάονες Ἐννοσιγαῖον,
 ἀλλὰ φυτὸν πόντοιο πέλει βρύα καὶ σπόρος ὕδωρ,

- ναυτίλος ἄγρονόμος, πλόος αὐλακες, ὀλκὰς ἐχέτη.
 ἀλλὰ πόθεν μεθέπεις τινὰ παρθένον; ἦ ῥα καὶ αὐτοὶ
 ταῦροι ἐρωμανέοντες ἀφαρπάζουσι γυναῖκας;
 120 ἦ ῥα Ποσειδάων ἀπατήλιος ἦρπασε κούρην
 ταυρεῖην κερόεσσαν ἔχων ποταμηίδα μορφήν;
 μὴ δόλον ἄλλον ὕφηνε πάλιν μετὰ δέμνια Τυροῦς,
 ὥς καὶ χθιζὰ τέλεσσεν, ὅθ' ὕδατόεις παρακοίτης
 χεύμασι μιμηλοῖσι νόθος κελάρυξεν Ἐνιπεύς;
 125 τοῖον ἔπος περόων Ἑλλήνιος ἔννεπε ναύτης
 θαμβάλεος. βοέους δὲ γάμους μαντεύσατο κούρη,
 καὶ πλοκάμους τίλλουσα γοήμονα ῥῆξεν ἰωήν·
 „κωφὸν ὕδωρ, ῥηγμῖνες ἀναυδέες, εἴπατε ταύρω,
 εἰ βόες εἰσαΐουσιν· ἀμείλιχε, φείδεο κούρης.“
 130 εἴπατέ μοι, ῥηγμῖνες, ἐμῷ φιλόπαιδι τοκῇ
 Εὐρώπην λιπόπατριν ἐφεξομένην τινὶ ταύρῳ
 ἄρπαγι καὶ πλωτῇρι καί, ὥς δοκέω, παρακοίτη.
 μητέρι βόστρυχα ταῦτα κομίσσατε, κυκλάδες αὔραι.
 ναί, λίτομαι, Βορέης, ὥς ἦρπασας Ἀτθίδα νύμφην,
 135 δέξο με σαῖς πτερύγεσσι μετάρσιον· ἴσχεο, φωνή,
 μὴ Βορέην μετὰ ταῦρον ἐρωμανέοντα νοήσω.“
 ὥς φασμένη ῥαχίῃσι βοὸς πορθμεύετο κούρη.
 Κάδμος ὅθεν περίφοιτος ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων
 ἄστατα νυμφοκόμοιο μετήιεν ἰχνια ταύρου.
 140 ἦλθε καὶ εἰς Ἀρίμων Φλόγεον σπέος, εὔτε κολῶναι
 φοιτάδες ἀρρήκτοιο πύλας ἦρασσον Ὀλύμπου,
 εὔτε θεοὶ πτερόεντες ἀχέιμονος ὑπόδι Νείλου
 ὀρνίθων ἀκίχητον ἐμιμήσαντο πορείην
 ἠερίφ ξένον ἰχνος ἐρετμώσαντες ἀήτη,
 145 καὶ πόλος ἐπτάζωνος ἱμάσσετο. καὶ γὰρ ἐς εὐνὴν
 Πλουτοῦς Ζεὺς Κρονίδης πεφορημένος, ὄφρα φυ-
 τεύσῃ
 Τάνταλον οὐρανίων ἀεσίφρονα φῶρα κυπέλλων,

αἰθέρος ἔντεα θῆκε μυχῶ κεκαλυμμένα πέτρης
καὶ στεροπὴν ἔκρυψεν· ὑπωροφίων δὲ κεραυνῶν
150 καπνὸν ἐρεγγόμενων ἐμελαίνετο λευκάς ἐρίπνη,
καὶ κρυφίῳ σπινθήρι πυριγλώχινος οἶστοῦ
πηγαὶ ἐθερμαίνοντο, χαραδραίων δὲ ρεέθρων
Μυγδονίς ἀφριόωσα φάραγξ ἐπεβόμβεεν ἀτμῶ.

καὶ παλάμας τανύσας ὑπὸ νεύματι μητρὸς ἀρούρης
155 ὄπλα Διὸς φλογόεντα Κίλιξ ἔκλεψε Τυφωεύς,
ὄπλα πυρός· πετάσας δὲ βαρυσμαράγων στίχα λαιμῶν
παντοίην ἀλάλαξεν ὁμοφθόγγων ὅπα θηρῶν·
συμφυέες δὲ δράκοντες ἐπερῶοντο προσώποις
πορδαλίων, βλοσυρὰς δὲ κόμας λιχμῶντο λεόντων,
160 καὶ βοῆας σπειρηδὸν ἐμιτρώσαντο κεφαλὰς
οὐράιαις ἐλίκεσσι, τανυγλώσσων δὲ γενεῶν
ἰὼν ἀκοντιστῆρα συῶν ἐπεμίγνυνον ἀφρῶ.

ἔντεα δὲ Κρονίδαο τιθεῖς ὑπὸ φωλάδα πέτρην
ἡλιβάτων ἐτίττεινεν ἐς αἰθέρα λήια χειρῶν·
165 εὐπαλάμῳ δὲ φάλαγγι περὶ σφυρὸν ἄκρον Ὀλύμπου
τῇ μὲν ἐπισφίγγων κυνοσουρίδα, τῇ δὲ πιέζων
ἄξου κεκλιμένης λοφίην ἀνεσεύρασεν ἄρκτου
Παρρασίης, ἑτέρῃ δὲ λαβὼν ἀνέκοψε Βοώτην,
ἄλλῃ Φωσφόρον εἴλκε, μάτην δ' ὑπὸ κυκλάδι νύσση
170 πρῶιος αἰθερίης ἐπεσύρισεν ἥχος ἰμάσθλης·
εἷρυσεν Ἑριγένειαν, ἐρυνκομένοιο δὲ ταύρου
ἄχρονος ἡμιτέλεστος ἐλώφεεν ἱππότις Ὠρη·
καὶ σκιεροῖς πλοκάμοισιν ἐχιδνοκόμων κεφαλάων
ἀγλὺ φέγγος ἔην κεκερασμένον, ἡματίῃ δὲ
175 Ἑελίῳ σελάγιζε συναντέλλονσα Σελήνη.
οὐδὲ Γίγας ἀπέληγε· παλιννόστῳ δὲ πορείῃ
εἰς Νότον ἐκ Βορέου, λιπὼν πόλον εἰς πόλον ἔστη·
καὶ δολιχῇ παλάμῃ δεδραγμένος ἡνιοχῆος
νῶτα χαλαζήεντος ἐμάστιεν αἰγοκερῆος,

- 180 καὶ διδύμους ὑπὸ πόντον ἀπ' αἰθέρος ἰχθύας ἔλκων
 κριὸν ἀνεστυφέλιξε, μεσόμφαλον ἄστρον Ὀλύμπου,
 γείτονος εἰαρινοῖο πυραυγῆος ὑπόθι κύκλου
 ἀμφιταλαντεύοντος ἰσόζυγον ἡμᾶρ ὁμίχλη.
 ὀλκαλοῖς δὲ πόδεσσιν ἀνηώρητο Τυφωεὺς
 185 ἀγχινεφῆς· πετάσας δὲ πολυσπερὲς ἔθνος ἀροστῶν
 αἰθέρος ἀννεφέλοιο κατέσκεπεν ἄργυρον αἴγλην
 αἰθρῶσσαν ὀφίων σκολιὸν στρατόν· ὦν ὁ μὲν αὐτῶν
 ὄρθιον ἀξονίοιο διέτρεχεν ἄντυγα κύκλου,
 οὐρανίου δὲ δράκοντος ἐπεσκίρτησεν ἀκάνθη
 190 ἄρεα συρίζων, ὃ δὲ Κηφέος ἐγγύθι κούρης
 ἀστράλαις ἐλίκεσσιν ἰσόζυγα κύκλον ἐλίξας
 δέσμιον Ἀνδρομέδην ἐτέρῳ σφηκώσατο δεσμῷ
 λοξὸς ὑπὸ σπείρησιν, ὃ δὲ γλωχτι κεραίης
 ἰσοτύπου ταύροιο δράκων κυκλοῦτο κεραστής,
 195 οἰστρήσας ἐλικηδὸν ὑπὲρ βοέιοι μετώπου
 ἀντιτύπους Ἰάδας, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης,
 οἰγομέναις γενύεσσιν· ὁμοπλεκῶν δὲ δρακόντων
 ἰοβόλοι τελαμῶνες ἐμιτρώσαντο Βοώτην·
 καὶ θρασὺς ἄλλος ὄρουσεν ἰδὼν ὄφιν ἄλλον Ὀλύμπου
 200 πῆχυν ἐχιδνήεντα περισκαίρων Ὀφιοῦχου,

* * * * *

- καὶ στεφάνῳ στέφος ἄλλο περιπλέξας Ἀριάδνης
 αὐχένα κυρτώσας ἐλελίζετο γαστέρος ὀλκῷ.
 καὶ Ζεφύρου ζωστήρα καὶ ἀντιπόρου πτερὸν Εὐρου
 αἰθρῶσσαν πολύπηχυν ἐπεστρωφᾶτο Τυφωεὺς
 205 νύσσαν ἐς ἀμφοτέρην, μετὰ Φωσφόρον Ἑσπερον
 ἔλκων

καὶ λόφον Ἀτλάντειον. ἐνὶ βρυόεντι δὲ κόλπῳ
 πολλάκι συμμάρψας Ποσιδήιον ἄρμα θαλάσσης
 εἰς χθόνα βυσσόθεν εἴλκεν· ἀλιβρέκτων δὲ κομῶων
 αὐτὴν ἐρύσας στατὸν ἵππον ὑποβρυχίης παρὰ φάτινης

- 210 οὐρανίην ἔρριψεν ἐς ἄντυγα πᾶλλον ἀλήτην
αἰχμάζων ἐς Ὀλυμπον· ἱμασσομένοιο δὲ δίφρου
Ἑλλίου χρομέτιζον ὑπὸ ξυγὰ κυκλάδες ἱπποί·
πολλάκι δ' ἀγραύλοιο πεπαυμένον ἱστοβοῆος
ταῦρον ἀπειλητῆρι μεμνκότα πήχει σείων
- 215 ἰσοφυῆς μίμημα κατηκόντιζε Σελήνης,
καὶ δρόμον ἐστήριξεν, ἀνακρούσας δὲ χαλινὰ
ταύρων λευκὰ λέπαδνα κατερροίξῃσε θεαίνης,
λοιγίον ἰοβόλοιο χέων συριγμὸν ἐχίδνης.
οὐδὲ κορυσσομένῳ Τιτηνιάς εἰκαθε Μῆνη·
- 220 μαρναμένη δὲ Γίγαντος ὁμοκραίροισι καρήνοισι
ταυρείης ἐχάραξε φαεσφόρα κύκλα κεραίης·
καὶ βόες αἰγλήεντες ἐμυκήσαντο Σελήνης
χάσμα Τυφαιόλοιο τεθηπότες ἀνδρεῶνος.
ἀστράϊας δὲ φάλαγγας ἀταρβέες ὤπλισαν Ὠρεῖ,
225 καὶ στίχες οὐρανίων Ἑλλίκων νωμήτορι κύκλῳ
εἰς ἐνοπήν σελάγιζον· ἐπερροίξῃσε δὲ πυρσῷ
αἰθέρα βακχεύων στρατὸς αἰόλος, οἳ τε Βορῆα,
καὶ Λιβὸς ἔσπερα νῶτα, καὶ οἳ λάχον ἄντυγας Εὐφρου,
καὶ Νοτίους ἀγκῶνας· ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
- 230 ἀπλανέων ἀτίνακτος ἀπεπλάγχθη χορὸς ἄστρον,
ἀντιπόρους δ' ἐκίχῃσαν ἀλήμονας· ἔβρεμε δ' ἡχῇ
οὐρανίῳ κενεῶνι πεπαρμένος ὄρθιος ἄξων
μεσσοπαγῆς· ὀρόων δὲ κυνοσσόος ἔθνεα θηρῶν
Ὠρίων ξίφος εἶλκε, κορυσσομένον δὲ φορῆος
235 φαιδρὰ Ταναγραίης ἀμαρύνσετο νῶτα μαχαίρης·
καὶ σέλας αἰδυύσων πυριθαλπέος ἀνδρεῶνος
δίψιος ἀστερόεντι κύων ἐπεπάρφλασε λαιμῷ
πέμπων θερμὸν ὕλαγμα, καὶ ἡθάδος ἀντὶ λαγαοῦ
θηρσὶ Τυφαιήσιν ἀνήρυγεν ἀτμὸν ὀδόντων.
- 240 καὶ πόλος ἐσμαράγησεν· ἀμειβομένη δὲ καὶ αὐτῇ
οὐρανὸν ἐπτάζωνον ἰσηρίθμων ἀπὸ λαιμῶν

- Πληιάδων ἀλάλαξε βοὴν ἐπτάστομος ἡχώ,
καὶ καναχὴν ἰσόμετρον ἐπεγδούπησαν ἀλήται.
σμερδαλέην δὲ Γίγαντος ἰδὼν ὀφριάδεα μορφὴν.
245 αἰγλήεις Ὀφιοῦχος ἀλεξικάκων ἀπὸ χειρῶν
γλανκὰ πυριτρεφείων ἀπεσεύσατο νῶτα δρακόντων,
στικτὸν ἀκοντίζων σκολιὸν βέλος, ἀμφὶ δὲ παλμῶ
λαίλαπες ἐρροίξησαν, ἐτοξεύοντο δὲ λοξοὶ
ἥερα βακχεύοντες ἐχιδνήεντες ὀιστοί·
250 καὶ θρασὺς ἰχθυόεντος ὁμόδρομος αἰγοκερῆος
τοξευτὴρ βέλος ἤκεν· ἀμαξαίῳ δ' ἐνὶ κύκλῳ
μεσσοφανῆς διδύμησι δράκων μεμερισμένος ἄρκτοις
αἰθέρεϊς ἐλέλιξε σελασφόρον ὄλκον ἀκάνθης·
γείτων δ' Ἡριγόνης ἐλατὴρ ὁμόφοιτος ἀμάξης
255 πῆχρει μαρμαίροντι καλαύροπα πάλλε Βωώτης·
γούνати δ' εἰδώλοιο καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ κύκλῳ
φόρμιγξ ἀστερόεσσα Διὸς μαντεύσατο νίκην.
Κωρυκίου δὲ κάρηνα λαβὼν ἐτίναξε Τυφωεύς,
καὶ Κίλικος ποταμοῖο ῥόον ναετῆρα πιέζων
260 Ταρσὸν ὁμοῦ καὶ Κύνδον ἐνὶ ξύνωσεν ἀροστῶ·
καὶ κραναοῖς βελέεσσιν ὀιστεύων στίχας ἄλμης
εἰς σκοπέλους μετένασσε, μετ' αἰθέρα πόντον ἱμάσ-
σων·
νεισσομένου δὲ Γίγαντος ἀλιβρέκτου ποδὸς ὄλκῳ
φαίνεται γυμνωθεῖσα δι' ὕδατος ἄβροχος ὀσφύς,
265 καὶ μεσάτῳ βαρύνδουπον ὕδωρ ἐπεβόμβεε μηρῶ·
νηχόμενοι δὲ δράκοντες ἀλιγδούπων ἀπὸ λαιμῶν
ἄρεα συρρίζοντες ἐπεστρατόωντο θαλάσση
ἰὸν ἀποπτύοντες· ἐν ἰχθυόεντι δὲ πόντῳ
ἵσταμένου Τυφῶνος ἔσω βρυόεντος ἐναύλου
270 βένθει ταρσὰ πέπηκτο, καὶ ἥερι μίγνυντο γαστήρ
θλιβομένη νεφέεσσι· Γιγαντείου δὲ καρῆνου
φρικτὸν ἀερσιλόφων αἰῶν βρύχημα λεόντων

- πόντιος ἰλυόεντι λέων ἐκαλύπτετο κόλπῳ·
 πᾶσα δὲ κητώεσσα φάλαγξ ἔστεινετο πόντῳ,
 275 γηγενέος ~~πλήσαντος ὄλην ἄλα~~ μείζονα γαίης
 ἀκλύστοις λαγόνεσσιν· ἐμυκήσαντο δὲ φῶκαι,
 καὶ βυθίῃ δελφῖνες ἐνεκρύπτοντο θαλάσση·
 καὶ σκολιαὶς ἐλίκεσσι περίπλοκον ὀλκὸν ὑφαίνων
 πούλυπος αἰολόμητις ἐθήμονι πήγνυτο πέτρῃ,
 280 καὶ μελέων ἰνθαλμα χαραδραίῃ πέλε μορφῇ.
 οὐδέ τις ἄτρομος ἔσκε· μετερχομένη δὲ καὶ αὐτὴ
 οἰστρομανῆς μύραινα δρακοντείης πόθον εὐνῆς
 ποντοπόρων ἔφριξε θεημάχον ἄσθμα δρακόντων.
 πυργώθη δὲ θάλασσα καὶ ὠμίλησεν Ὀλύμπῳ
 285 ἡλιβάτοις πελάγεσσιν· ἀερσιπόρῳ δὲ ῥεέθρῳ
 ἥερος ἄβροχος ὄρνις ἐλούσατο γέλτονι πόντῳ.
 καὶ βυθίου τριόδοντος ἔχων μίμημα Τυφωεύς
 χειρὸς ἀμετρήτοιο ταμῶν ἐνοσίχθονι παλμῷ
 νῆσον ἀλικρηπίδος ἀποσπάδα πέξαν ἀρούρης
 290 ῥίψε παλινδίνητον ὄλην σφαιρηδὸν ἐλίξας·
 μαρναμένου δὲ γίγαντος ἐν ἡέρι γέλτονες ἄστρον
 ἠέλιον σκιόωντες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ
 ἡλιβάτου πρηνῶνος ἀκοντιστῆρες ἀγοστοί.
 καὶ βύθιον μετὰ τέρμα, μετὰ χθονὸς εὐλοφον ἔδρη
 295 Ζεὺς νόθος ὦπλισε χεῖρα πυριγλώχινι κεραυνῷ·
 ἔντεα δὲ Κρονίωνος ἀμαιμακέτησιν αἰείρων
 χερσὶ διηκοσίησι πέλωρ ἐμόγησε Τυφωεύς
 βριθοσύνη· παλάμη δὲ μῆ κούφιζε Κρονίῳ.
 ἀννεφέλου δὲ Γίγαντος ἐνὶ ξηροῖσιν ἀγοστοῖς
 300 βροντὴ κωφὸν ἔπεμπεν ἀδουπήτου μέλος ἡχοῦς
 ἡρέμα βομβήσασα, μόγις δέ οἱ ἥερος ἀνχμῷ
 ἄσταγέος νιφετοτο κατείβετο διψὰς ἔερση·
 ἄστεροπὴ δ' ἥχλυσε καὶ εἰκελον αἰθοπι καπνῷ
 μαρμαρυγῇ σελάγιζε κατηφεί λεπταλέον πῦρ·

- 305 καὶ παλάμας νοέοντες ἀπειρήτοιο φορῆος
 ἄρσενα πυρσὸν ἔχοντες ἐδηλύνοντο κεραυνοί,
 πυκνὸν ὀλισθήσαντες ἀμειβητῶν ἀπὸ χειρῶν
 ἄλμασιν αὐτοπόροισιν· ἀπεπλάζοντο δὲ πυρσοὶ
 οὐρανίου ποθέοντες ἐδήμονα χεῖρα φορῆος.
- 310 ὥς δ' ὅτε τις πλῆξιππος ἀποπτυστήρα χαλινού
 ξείνος ἀνὴρ ἀδίδακτος ἀπειδέα πῶλον ἱμάσσων
 πυκνὰ μάτην μογέεσκεν, ὃ δὲ θρασὺς ἔμφρονι θυμῷ
 χεῖρα νότῃν γίνωσκεν ἀήθεος ἥνιοχῆος,
 οἰστρηθεὶς δ' ἀνέπαλτο, καὶ ὄρθιος ὑψόσε βαίνων
- 315 στηριξάς ἀτίνακτον ὀπισθιδίδου ποδὸς ὀπλὴν
 προσθιδίλους προβλήτας ἐκούφισε γούνατα πάλλων,
 καὶ λόφον ἠώρησεν, ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
 ἀμφιλαφῆς δεδόνητο παρήγορος αὐχένι χαίτη·
 ὥς ὅγε χερσὶν ἔκαμνεν ἀμοιβαίῃσιν αἰέρων
- 320 μαρμαρυγὴν φύξην ἀλωομένοιο κεραυνού.
 ὄφρα μὲν εἰν' Ἀρίμοις ἐπεφοίτεε Κάδμος ἀλήτης,
 τόφρα δὲ Δικταίης ὑπὲρ ἡόνος ὑγροπόρος βοῦς
 ἐκ λοφιῆς ἀδίαντον ἐὴν ἀπεδήκατο κούρην.
 καὶ Κρονίδην ὀρώσασα πόθῳ δεδονημένον Ἥρη
- 325 ξηλομανῆς γελόωντι χόλῳ ξυνώσατο φωνήν·
 „Φοῖβε, τεῶ γενετῇρι παρίστασο, μή τις ἀροτρεὺς
 Ζῆνα λαβὼν ἐρύσειεν ἐς ἐννοσίγαιον ἐχέτην.
 αἰθε λαβὼν ἐρύσειεν, ὅπως Διὶ τοῦτο βοήσω·
 ,τέτλαθι διπλόα κέντρα καὶ ἀγρονόμων καὶ Ἐρώτων·
- 330 ὥς νόμος, Κλυτότοξε, τεὸν ποιμαίνε τοκῆα,
 μὴ Κρονίδην ξεύξειε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη,
 μὴ λέχος Ἐνδυμίωνος ἰδεῖν σπεύδουσα νομῆος
 Ζηνὸς ὑποστίξειεν ἀφειδέει νῶτον ἱμάσθλη.
 Ζεῦ ἄνα, πόρτις ἐοῦσα κερασφόρος ἤμβροτεν Ἰώ,
- 335 ὅττι σε μήποτε τοῖον ἰδεν πόσιν, ὄφρα λοχεύῃ
 ἰσοφυῇ τινα ταῦρον ὁμοκραίρῳ παρακοίτῃ.

- Ἐρμεῖαν πεφυλάξο βοοκλόπον ἡθάδι τέχνη,
 μή σε λαβὼν ἄτε ταῦρον ἔον κλέψειε τοκῆα,
 καὶ κιθάρην ὀπάσεις τεῶ· ~~πάλιν~~ ~~ὕψι~~ Φοίβῳ
 340 ἄρπαγος ἀρπαγμένου κειμήλιον. ἀλλὰ τί ῥέξω;
 ὥφελεν ἀργύπνοισιν ὅλον δέμας ὄμμασι λάμπων
 Ἄργος ἔτι ζῶειν, ἵνα δύσβατον εἰς νομὸν ἔλκων
 πλευρὰ Διὸς πλήξειε καλαύροπι βουκόλος Ἥρης.“
 ἦ μὲν ἔφη· Κρονίδης δὲ λιπὼν ταυρώπιδα μορφῇν
 345 εἰκέλος ἡιδέω περιδεδρομεν ἄξυγα κούρην,
 καὶ μελέων ἐψαυσεν, ἀπὸ στέρνοιο δὲ νύμφης
 μίτρην πρῶτον ἔλυσε περίτροχον, ὥς ἀέκων δὲ
 οἰδαλέην ἐθλίψεν ἀκαμπέος ἄντυγα μαξοῦ,
 καὶ κύσε χεῖλεος ἄκρον, ἀναπτύξας δὲ σιωπῇ
 350 ἄγγον ἀννυμφεύτου πεφυλαγμένον ἄμμα κόρελης
 ὄμφακα Κυπριδίων ἐδρέψατο καρπὸν Ἐρωτων.
 καὶ διδυμῇ σφριγώσῃ γονῇ κυμαίνετο γαστήρ·
 καὶ ζαθέης ὠδίνος ἔην ἐγκύμονα νύμφην
 κάλλιπεν Ἀστερίωνι βαθυπλούτῳ παρακοίτῃ
 355 Ζεὺς πόσις· ἀντέλλων δὲ παρὰ σφυρὸν ἥνιοχῆος
 νυμφίος ἀστερόεις ἀμαρύσσετο ταῦρος Ὀλύμπου
 εἰαρινῷ Φαέθοντι φιλόδροσα νῶτα φυλάσσω
 ὀκλαδὸν ἀντέλλων ἐπικάρσιος, ἡμιβαφῆς δὲ
 δεξιὸν Ὠρίωνι πόδα προβλήτα τιταίνων
 360 φαίνεται, ἐσπερίην δὲ θωάτερος ἄντυγα βάλων
 σύνδρομον ἀντέλλοντα παρέρχεται ἥνιοχῆα.
 ὥς ὃ μὲν ἐστήρικτο κατ' οὐρανόν. οὐδὲ Τυφωεύς
 μέλλεν ἔτι κρατέειν Διὸς ἔντεα· τοξοφόρῳ γὰρ
 Ζεὺς Κρονίδης σὺν Ἑρωτι πόλον δινωτὸν εἴσας
 365 φοιταλέῳ μαστήρῳ δι' οὐρεος ἦντετο Κάδμῳ
 πλαζομένῳ, ξυνὴν δὲ πολύτροπον ἦρτε βουλήν
 φαψάμενος Τυφῶνι δυσηλακάτου λῖνα Μοίρης.
 καὶ Αἰὶ παμμεδέοντι συνέμπορος αἰγίβοτος Πᾶν

- δῶκε βόας καὶ μῆλα καὶ εὐκέρων στίχας αἰγῶν,
 370 πλέξας δ' ἐκ καλάμων καλύβην ἐλικώδει δεσμῷ
 πῆξεν ὑπὲρ θαπέδοιο, καὶ ἄγνωστω τινὶ μορφῇ
 ποιμενίην ἐσθῆτα καθαψάμενος χροὶ Κάδμου
 εἵμασι μιμηλοῖσι νόθον χλαίνωσε νομῆα,
 καὶ δολίην σύριγγα φέρων εἰδήμονι Κάδμῳ
 375 δῶκε Τυφαιόιο κυβερνήτειραν ὀλέθρου.
 ψευδαλέον δὲ βοτῆρα καὶ ἥνιοχῆα γενέθλης
 Ζεὺς καλέσας πετρόεντα μίαν ξυνώσατο βουλὴν·
 „Κάδμε πέπον, σύριξε, καὶ οὐρανὸς εὐδῖος ἐσται·
 δηθύνεις, καὶ Ὀλυμπος ἱμάσσεται· ἡμετέροις γὰρ
 380 τεύχεσιν οὐρανίοις κεκορυθμένος ἐστὶ Τυφωεύς.
 αἰγὶς ἐμῇ μούνη περιλείπεται· ἀλλὰ τί ῥέξει
 αἰγὶς ἐμῇ Τυφῶνος ἐριδμαίνουσα κεραυνῷ;
 δεῖδια, μὴ γελάσεις γέρον Κρόνος, ἀντιβίου δὲ
 ἄξομαι αὐχένα γαῦρον ἀγήνορος Ἰαπετοῖο·
 385 δεῖδια μυθοτόκον πλέον Ἑλλάδα, μὴ τις Ἀχαιῶν
 ὑέτιον Τυφῶνα καὶ ὑψιμέδοντα καλέσῃ
 ἢ ὕπατον, χαλίνων ἐμὸν οὔνομα. γίνεο βοῦτης
 εἰς μίαν ἡριγένειαν, ἀμερσινόφ δὲ λιγαίνων
 ῥύεο ποιμενίῃ σέο πηκτίδι ποιμένα κόσμου,
 390 μὴ νεφεληγερέταο Τυφώεος ἥχον ἀκούσω,
 μὴ βροντὴν ἑτέροιο νόθου Διός, ἀλλὰ ἐπ' αὐτῷ
 μαρναμένον στεροπῇσι καὶ αἰχμάζοντα κεραυνῷ·
 εἰ δὲ Διὸς λάχης αἶμα καὶ Ἰναχίης γένος Ἰοῦς,
 κερδαλέης σύριγγος ἀλεξικάκῳ σέο μολπῇ
 395 θέλγε νόον Τυφῶνος. ἐγὼ δέ σοι ἄξια μόχθων
 δώσω διπλόα δῶρα· σὲ γὰρ ῥυτῆρα τελέσσω
 ἀρμονίης κόσμοιο καὶ Ἀρμονίης παρακοίτην.
 καὶ σύ, τελεσσιγόνοιο γάμου πρωτόσπορος ἀρχή,
 τετνον, Ἔρως, σέο τόξα, καὶ οὐκέτι κόσμος ἀλήτης.
 400 εἰ πέλεν ἐκ σέο πάντα, βίου φιλοτήσιε ποιμήν,

- ἐν βέλος ἄλλο τάνυσσον, ἵνα ξύμπαντα σαώσῃς·
 ὥς πυρόεις, Τυφῶνι κορύσσειο, πυρσοφόροι δὲ
 ἐκ σέο νοστήσωσιν ἐμὴν ἐπὶ χεῖρα κεραυνοί·
 πανδαμάτωρ, ἔνα βάλλε τεῶν πυρί, θελγόμενον δὲ
 405 σὸν βέλος ἀγρεύσειε, τὸν οὐ νίκησε Κρονίων·
 Καδμείης δ' ἐχέτω φρενοθελγέος οἴστρον ἀοιδῆς,
 ὅσσον ἐγὼ πόθον ἔσχον ἐς Εὐρώπης ὑμεναίους.“
 ὧς εἰπὼν κερόεντι πανεῖκελος ἔσσυτο ταῦρῳ,
 ἐνθεν ὄρος πέλε Ταῦρος ἐπώνυμον. ὃξὺ δὲ τείνων
 410 Κάδμος ὁμοφθόγγων δονάκων ἀπατήλιον ἡχώ,
 κλίνας γείτονι νῶτον ὑπὸ δρυὶ φορβάδος ὕλης
 καὶ φορέων ἄγραυλον ἀληθέος εἴμα νομῆος,
 πέμπε Τυφαιούησι δολοπλόκον ὕμνον ἀκουαῖς
 οἰδαλὴν φύσημα παρηίδι λεπτόν ἰάλλων.
 415 ἔνθα Γίγας φιλάοιδος ἐχιθναῖον ποδοῖς ὀλκῷ
 ἄνθορεν εἰσαῖων δόλιον μέλος, ἐνδόθι δ' ἄντρον
 ὄπλα Διὸς φλογόεντα λιπὼν παρὰ μητέρι γαίῃ
 τερψινόου σύριγγος ἐδίξετο γείτονα μολπήν
 ἐσπόμενος μελέεσσιν· ἰδὼν δὲ μιν ἐγγύθι λόχμης
 420 Κάδμος, ἅτε τρομέων, ὑπὸ ρωγάδι κεῦθετο πέτρῃ.
 ἀλλὰ μιν ὑψικάρηνος ἀλυσκάζοντα νοήσας
 νεύμασιν ἀφθόγγοισι πέλωρ ἐκάλεσσε Τυφωεύς,
 καὶ δόλον οὐ γίνωσκε λιγύθροον· ἀντιτύπῳ δὲ
 ποιμένι δεξιτερὴν μίαν ὥρεγεν, ἄρκυν ὀλέθρου
 425 ἀγνώστων, μεσάτῳ δὲ δαφοινήεντι προσώπῳ
 ἀνδρομέφ γελῶν κενεαυχέα ρήξατο φωνήν·
 „αἰπόλε, τί τρομέεις με; τί φάεα χειρὶ καλύπτεις;
 καλὸν ἐμοὶ βροτὸν ἄνδρα μετὰ Κρονίωνα διώκειν,
 καλὸν ἐμοὶ σύριγγα σὺν ἀστεροπῇσιν αἰερεῖν·
 430 τί ξυνὸν καλάμοισι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ;
 πηκτιδα σὴν ἔχε μοῦνος, ἐπεὶ λάχεν ἄλλο Τυφωεύς
 ὄργανον αὐτοβόητον Ὀλύμπιον, ἐξόμενος δὲ

χερσὶν ἄδουπήτοισιν ἐθήμονος ἄμμορος ἡχοῦς
 πηκτίδος ὑμετέρης ἐπιδεύεται ἀννέφελος Ζεὺς,
 435 σῶν δ' ὀλίγων δονάκων ἐχέτω κτύπον· οὐτιδανοὺς γὰρ
 οὐ πλεκτοὺς καλάμους καλάμοις στοιχηδὸν ἐλίσσω,
 ἀλλὰ κυλινδομένας νεφέλας νεφέλῃσι συνάπτων
 οὐρανίοις πατάγοισιν ὁμόζυγα δοῦπον ἰάλλω.
 στήσω δ', ἣν ἐθέλης, φιλήν ἔριν· ἀλλὰ σὺ μέλπων
 440 πέμπε μέλος δονακῶδες, ἐγὼ βρονταῖον ἀράσσω·
 πνεύματι μὲν σφριγώσας ἔχων προβλήτα παρειήν
 φυσήσεις στομάτεσσιν, ἱμασσόμενοι δὲ Βορῆος
 ἄσθματι φυσητῆρος ἔμοι βρομέουσι κεραυνοί.
 βουκόλε, μισθὸν ἔχεις σέο πηκτίδος· οὐράνιον γὰρ
 445 ἀντὶ Διὸς σκηπτοῦχος ὅτε θρόνον ἥνιοχέυσω,
 ἐσπόμενον μετὰ γαῖαν ἐς αἰθέρα καὶ σὲ κομίσσω
 αὐτῇ ὁμοῦ σύριγγι καί, ἣν ἐθέλης, ἅμα ποίμνῃ·
 οὐδὲ τεῆς ἀγέλης νοσφίσσαι· ἰσοτύπου γὰρ
 στηριζὼ σέθεν αἶγας ὑπὲρ ῥάχιν αἰγοκερῆος
 50 ἢ σχεδὸν ἥνιοχῆος, ὃς Ὀλυνίην ἐν Ὀλύμπῳ
 πῆχλει μαρμαίροντι σελασφόρον αἶγα τιταίνει·
 στήσω δ' ὁμβροτόκοιο παρὰ πλατὺν ἀνχένα ταύρου
 σοὺς βόας ἀστερόεντας ἐπαντέλλοντας Ὀλύμπῳ,
 ἢ θροσερὴν παρὰ νύσσαν, ὅπῃ ζωθαλπεί λαιμῷ
 55 ἥνεμόεν μύκημα βόες πέμπουσι Σελήνης.
 οὐδὲ τεῆς καλύβης ὀλίγης χρέος· ἀντὶ δὲ λόχμης
 αἰθερίαις ἐρίφοισι συναστράπτοι σέο ποίμνῃ.
 καὶ φάτνης ἐτέρης τελέσω τύπον, ὅφρα καὶ αὐτῇ
 ἰσοφυνὴς λάμψειεν ὄνων παρὰ γείτονι φάτνῃ.
 60 ἔσσο καὶ ἀστερόεις μετὰ βουκόλον, ἥχι Βοώτης
 φαίνεται, ἀστραλὴν δὲ καλαύροπα καὶ σὺ τιταίνων
 ἔσσο Λυκαονίης ἐλατῆρ' Ἀρκτῶος ἀμάξης.
 οὐρανίου Τυφῶνος ὁμέστιος, ὄλβιε ποιμήν,
 σήμερον ἐν χθονὶ μέλπε, καὶ αὖριον ἐντὸς Ὀλύμπου.

465 μολπῆς δ' ἄξια δῶρα παρ' ἀστροφεγγεῖ κύκλῳ
 στηρίξω σέθεν αὐλὸν Ὀλύμπιον, ἡδυμελῇ δὲ
 οὐρανίῃ φόρμιγγι τέην σύριγγα συνάψω.
 σοι γάμον, ἦν ἐθέλῃς, δωρήσομαι ἄγνόν' Ἀθήνης·
 εἰ δέ σοι οὐ Γλαυκῶπις ἐπέυαδε, δέχνυσσο Λητῶ
 470 ἢ Χάριν ἢ Κυθέρειαν ἢ Ἄρτεμιν ἢ γάμον Ἥβης·
 μούνης ἡμετέρης μὴ δίξω δέμνιον Ἑρῆς.
 εἰ δ' ἔλαχες πλήξιππον ἀδελφεὸν ἰδυμονα δίφρου,
 ἔμπυρον Ἑλλίου τετράζυγον ἄρμα δεχέσθω·
 εἰ δὲ Διὸς ποθέεις, ὥς αἰπόλος, αἰγίδα πάλλειν,
 475 δώσω σοι τόδε δῶρον. ἐγὼ δ' ἐς Ὀλυμπόν ὁδεύσω
 οὐκ ἀλέγων Κρονίωνος ἀτευχέος· οὐτιδανοῖς γὰρ
 ἔντεσι θῆλυς ἐοῦσα τί μοι ῥέξειεν Ἀθήνη;
 ἀλλὰ Τυφαιδίην ἀναβάλλω, βουκόλε, νίκην,
 γνήσιον ὕμνειον με νέον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου
 480 σκῆπτρα Διὸς φορέοντα καὶ ἀστράπτοντα χιτῶνα.
 εἶπε, καὶ Ἀθρήστεια τόσῃν ἐγράψατο φωνήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκεν ἐκούσιον εἰς λίνον ἄγρης
 νήματι Μοιριδίῳ πεφορημένον υἷδον ἀρούρης
 τερψινόων δονάκων βεβολημένον ἡδέϊ κέντρῳ,
 485 κερδαλέην ἀγέλαστος ἀνήρουγε Κάδμος ἰωήν·
 „βαῖδ' ἐμῆς σύριγγος ἐθάμβεες ἦγον ἀκούσας·
 εἰπέ, τί κεν ῥέξειας, ὅταν σέο θῶκον αἰείσω
 ἐπατόνου κιθάρης ἐπινίκιον ὕμνον ἀράσσω;
 καὶ γὰρ ἐπουρανίοισιν ἐγὼ πλήκτροισιν ἐρίζων
 490 Φοῖβον ἐμῇ φόρμιγγι παρέδραμον, ἡμετέρας δὲ
 χορδὰς εὐκελάδους Κρονίδης ἀμάθυνε κεραυνῷ
 υἱεὶ νικηθέντι φέρων χάριν· εἰ δέ ποδ' εὖρω
 νεῦρα πάλιν σφριγόωντα, μέλος πλήκτροισι τιταίνω
 θέλξω δένδρεα πάντα καὶ οὔρεα καὶ φρένα θηρῶ
 495 καὶ στέφος αὐτοέλικτον ὁμόζυγον ἥλικι γαίῃ
 Ὠκεανὸν σπεύδοντα παλινδίνητον ἐρύξω

τὴν αὐτὴν περὶ νύσσαν ἄγειν κυκλούμενον ὕδωρ,
ἀπλανέων δὲ φάλαγγα καὶ ἀντιθέοντας ἀλγῆτας
στήσω, καὶ ~~Φαέδοντα καὶ Ἰστοβοῖα~~ Σελήνης.

500 ἀλλὰ θεοὺς καὶ Ζῆνα βαλὼν πυρόεντι βελέμνῳ
μοῦνον ἔα Κλυτότοξον, ὅπως περὶ δεῖπνα τραπέξης
δαινυμένου Τυφῶνος ἐγὼ καὶ Φοῖβος ἐρίζω,
τίς τίνα νικήσεις μέγαν Τυφῶνα λιγαίνων·

Πιερίδας μὴ κτεῖνε χορίτιδας, ὄφρα καὶ αὐταὶ
505 Φοῖβου κῶμον ἄγοντος ἢ ὑμετέροιο νομῆος
θῆλν μέλος πλέξωσιν ὁμόθροον ἄρσενι μολπῇ.“

ἔννεπε, καὶ χαροπῇσιν ἐπ' ὄφρ' ὦσι νεῦσε Τυφωεύς,
καὶ πλοκάμους ἐδόνησεν· ἐρευγομένων δὲ κομάων
ἰὼν ἐχιδνήεντα περιρραίνοντο κολῶναι.

510 καὶ ταχὺς εἰς ἐὼν ἄντρον ἐπέλγετο· κείθεν αἰείρας
νεῦρα Διὸς θολόεντι πόρην ξεινήια Κάδμω,
νεῦρα, τὰ περ χθονὶ πίπτε Τυφασινίη ποτὲ χάρμῃ.

καὶ δόσιν ἀμβροσίην ἀπατήλιος ἤνεσε ποιμήν·
καὶ τὰ μὲν ἀμφαφάσκει καὶ ἄρμενον οἶά τε χορδὴν

515 ἐσσομένην φόρμιγγι κατέκρυψε κοιλάδι πέτρῃ,
Ζηνὶ Γιγαντοφόνῳ πεφυλαγμένα· φειδομένῳ δὲ
λεπταλέον φύσημα μεμυκότη χεῖλεϊ πέμπων
θλίβομένοις καλάμοισιν ὑποκλέπτων τόνον ἡχοῦς
λαρότερον μέλος εἶπε· καὶ οὔατα πάντα τιταίνων

520 ἄρμονίης ἤκουε, καὶ οὐ γίνωσκε Τυφωεύς·
θελγομένῳ δὲ Γίγαντι νόθος παρεσύρισε ποιμήν
ἀθανάτων ἅτε φύξαν ἐῖ σύριγγι λιγαίνων,
καὶ Διὸς ἐσσομένην ἐμελίζετο γείτονα νίκην
ἐξομένῳ Τυφῶνι μόρον Τυφῶνος αἰείδων·

525 καὶ πλέον οἷστρον ἐγείρε· καὶ ὥς νέος ἡδέϊ κέντρῳ
ἄβρὸν ἐρωμανέων ἐπιθέλγεται ἥλικι κούρῃ,
καὶ ποτε μὲν χαρίεντος ἐς ἄργυφα κύκλα προσώπου,
πῇ δὲ βαθυσμήριγγος ἀλήμονα βότρυν ἐθείρης

δέρεται, ἄλλοτε χεῖρα ῥοδόχροον, ἄλλοτε μίτρη
530 σφιγγομένην ῥοδόεντος ἱτὴν μαζοιο δοκεύει
αὐχένα παπταίνων γυμνούμενον, ἀμφὶ δὲ μορφῇ
θέλγεται ἄλλοπρόσαλλον ἄγων ἀκόρητον ὀπωπὴν,
οὐδὲ λιπεῖν ἐθέλει ποτὲ παρθένον· ὥς ὅγε Κάδμω
θελγομένην μελέεσσιν ὄλην φρένα δῶκε Τυφωεύς.

www.libtool.com.cn
NONNOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δεύτερον ἀστερόφοιτον ἔχει Τυφῶνος ἔννῳ
καὶ στεροπὴν καὶ ἄεθλα Διὸς καὶ κῶμον Ὀλύμπου.

- Ὡς ὃ μὲν ἀντόθι μίμνε παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης
ἀκροπόρῳ σύριγγι μετάτροπα χεῖλεα σύρων,
Κάδμος Ἀγηνορίδης νόθος αἰπόλος· ἀπροιδῆς δὲ
Ζεὺς Κρονίδης ἀκίχητος ὑπὸ σπέος ἄσφορος ἔρπων
5 χεῖρας ἕως ἐκόρυσσε τὸ δεύτερον ἡθάδι πυρσῶ.
καὶ νέφος ἔσκεπε Κάδμον ἀδηγήτῳ παρὰ πέτρῃ,
μὴ δόλον ἡπεροπῇ μαθὼν καὶ φῶρα κεραυνοῦ
λάθριον ὑστερόμητις ἀποκτείνειε Τυφωεὺς
βουκόλον ἀλλοπρόσαλλον· ὃ δὲ πλέον ἡδέι κέντρῳ
10 ἥθελεν εἰσαῖεν φρενοθελγέα ρυθμὸν αἰοιδῆς.
ὥς δ' ὅτε τις Σειρῆνος ἐπὶ κλοπὸν ὕμνον ἀκούων
εἰς μόρον αὐτοκέλευστον ἀώριος εἵλκετο ναύτης
θελγόμενος μελέεσσι, καὶ οὐκέτι κῦμα χαράσσω
γλανκὸν ἀκυμάντοισιν ὕδωρ λεύκαινεν ἐρετμοῖς,
15 ἀλλὰ λιγυφθόγγοιο πεσὼν ὑπὸ δίκτυα Μοίρης
τέρπετο πηδαλίοιο λελασμένος, ἄστρον ἐάσας
Πλειάδος ἐπταπόροιο καὶ ἄντυγα κυκλάδος ἄρκτου·
ὥς ὅγε κερδαλῆς δεδονημένος ἄσθμασι μολπῆς
πηκτίδος ἡδὺ βέλεμνον ἐδέξατο πομπὸν ὀλέθρου.
20 ἀλλὰ καλυπτομένου νεφέων σκιοειδέι μίτρῃ
ἐμπνοος εὐκελάδοιο δόναξ σίγησε νομῆος,

ἄρμονίην δ' ἀνέκοψεν. ἀερσιπότης δὲ Τυφωεὺς
 οἷστρον ἔλῶν πολέμοιο κατέδραμεν εἰς μυχὸν ἄντροι
 βροντὴν δ' ἤνεμόφουτον ἐδίλζετο φοιτάδι λύσση
 25 καὶ στεροπὴν ἀκίχητον, ἐρευνητῆρι δὲ ταρσῷ
 ξαφλεγὲς ἀρπαμένοιο σέλας μάστευε κεραυνοῦ,
 καὶ κενεὸν σπέος εὔρε. δολοφραδέας δὲ μενοινὰς
 ὄψε μαθὼν Κρονίδαο καὶ αἰόλα δῆνεα Κάδμου
 αἰχμάζων σκοπέλοισιν ἐπεσκίρτησεν Ὀλύμπῳ.
 30 καὶ ποδὸς ἀγκύλον ἔχνος ἄγων ὀφιδῶδε ταρσῷ
 ἰὼν ἀκοντιστῆρος ἀπέπτυνεν ἀνδρεῶνος,
 ὑψιλόφου δὲ γίγαντος ἐχιδναίησιν ἐθείραις
 πίδακας ὁμβρήσαντος ἐκυμαίνοντο χαράδραι·
 καὶ οἱ ἐπαίττοντι βαρυνομένην χθονὸς ἔδρην
 35 ἀκλινέος δαπέδοιο Κίλιξ ἐλελίζετο πυθμὴν
 ποσσὶ δρακοντείοισι, πολυσφαράγγῳ δὲ κυδοιμῷ
 Ταυρέλου λοφόντος ἀρασσομένου κενεῶνος
 γείτονες ἀρχήσαντο φόβῳ Παμφυλίδες ὄχθαι,
 καὶ χθόνιαι σήραγγες ἐβόμβεον, ἔτρεμον ἄκραι
 40 ἡιόνες, σείοντο μυχοί, καὶ ὀλίσθανον ἀκται
 λυομένου φαμάθοιο ποδῶν ἐνοσίχθονι παλμῷ.
 οὐ νομός, οὐ τότε θῆρες ἀπήμονες· ὠμοβόροι γὰρ
 ἄρκτοι ἐδαιτρεύοντο Τυφαιόιο προσώπον
 ἄρκτῶαις γενύεσσι, λεοντείων δὲ καρήνων
 45 γλαυκὰ δασυστέρων ἐλαφύσσετο γυῖα λεόντων
 χάσμασιν ἰσοτύποισιν, ἐχιδνήεντι δὲ λαιμῷ
 ψυχρὰ πεδοτρεφέων ἐδαῖζετο νῶτα δρακόντων,
 ἡερίους δ' ὄρνιθας ἐδαίνυντο γέλοιι λαιμῷ
 ἱπταμένους ἀβάτοιο δι' αἰθέρος, ἀγχιφανῇ δὲ
 50 αἰετὸν ἥσθιε μᾶλλον, ἐπεὶ Διὸς ὄρνις ἀκούει·
 ἥσθιε βοῦν ἀροτῆρα, καὶ οὐκ ᾤκτειρε δοκεύων
 αἰμοβαφῇ ξυγίῳ κεχαραγμένον ἀνχένα δεσμῷ.
 καὶ ποταμούς ἐκόνισε πίων ἐπιδόρπιον ὕδωρ,

- Νηιάδων δὲ φάλαγγας ἀπεστυφέλιξεν ἐναύλων·
 55 καὶ βυθίῃ στείχουσα βατὸν ῥόον ἄλματι πεξῶ
 ἀβρέκτοις μελέεσσιν ἀσάμβαλος ἵστατο Νύμφη
 Νηιάς ὕγροκέλευθος, ἀμιλλητῆρι δὲ ταρσῶ
 κούρης παλλομένης παρὰ διψάδα πέξαν ἐναύλων
 σφίγγετο πηλώνει πεπηγότα γούνατα δεσμῶ.
 60 μαινομένου δὲ Γίγαντος ἰδὼν πολύμορφον ὅπωπῃν
 ταρβαλέος σύριγγα γέρον ἀπεσείσατο ποιμήν
 νόσφι φυγῶν, ὀρόων δὲ πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν
 αἰπόλος ἀστήρικτον ἐπέτρεπεν αὐλὸν ἀέλλαις·
 οὐ σπόρον ἀμφεκάλυψε πέδῳ ταλαεργὸς ἀροτρεὺς·
 65 φαίνων ἀρτιχάρακτον ὀπισθοβόλῳ χθόνα παλμῶ,
 οὐδὲ Τυφαιδίας παλάμης νωμήτορι καρπῶ
 αὐλακα τεμνομένην ἐνοσίχθονι τάμνε σιδήρῳ,
 ἀλλὰ βόας μεθέηκε, Γιγαντείῳ δὲ βελέμνῳ
 σχιζομένης κενεῶνες ἐγυμνώθησαν ἀρούρης.
 70 καὶ διερῆν φλέβα λῦσεν, ἀνοιγομένου δὲ ρεέθρου
 χεύμασι πηγαίοισιν ἀνέβλυε νέρτερος αὐλῶν,
 ἄσκεπέος δαπέδοιο χέων ὑποκόλπιον ὕδωρ·
 καὶ σκόπελοι ῥίπτοντο, χαραδραίοις δὲ ρεέθροις
 ἡερόθεν πίπτοντες ἐνεκρύπτοντο θαλάσση
 75 ὕδατα χερσώσαντες, ἀπὸ χθονίων δὲ βελέμνων
 αὐτοπαγῇ ριζοῦτο νεηγενέων σφυρὰ νήσων.
 δένδρεα δ' αὐτόπρεμνα μετωχλίσθησαν ἀρούρης,
 καὶ δαπέδῳ πέσε καρπὸς ἁώριος, ἀρτιθαλῆς δὲ
 κῆπος αἰστώθη, ῥοδόεις δ' ἀμαθύνετο λειμών·
 80 καὶ Ζέφυρος δεδόνητο κυλινδομένων κυπαρίσσω
 ἀνῆμφοις πετάλοισι· φιλοθρήνοισι δὲ μολπαῖς
 αἰλίνα Φοῖβος ἄειδε δαΐζομένων ὑακίνθων
 πλέξας πένθιμον ὕμνον, Ἀμυκλαίων δὲ κορύμβων
 κοπτομένη πολὺ μᾶλλον ἐπέστενε γείτονι δάφνῃ·
 85 κεκλιμένην δ' ὠρῶσεν ἐὴν πίτυν ἀχνύμενος Πάν·

καὶ Μορίην μνησθεῖσα φερέπτολιν Ἀτθίδα νύμφην
 τεμνομένη Γλαυκῶπις ἐπεστονάχιζεν ἐλαίῃ·
 καὶ Παφίῃ δάκρυσε κοινομένης ἀνεμώνης,
 πυκνὰ δὲ μυρομένη καλύκων εὐώδεα χαίτην
 90 βόστρυχον ἄβρὸν ἐτίλλε μαραινομένου ῥοδεῶνος·
 καὶ στάχυν ἡμιτέλεστον ὀλωλότα μύρετο Διῷ,
 μηκέτι κῶμον ἄγουσα θαλύσιον· Ἀδρυάδες δὲ
 ἥλικες ὠδύροντο λιπόσκια δένδρεα Νύμφαι.

καὶ τις ἐυπτόρθοιο διχαζομένοιο κορύμβου
 95 σύγχρονος ἀκρήδεμνος Ἀμαδρυὰς ἄνθορε δάφνης,
 ἐκ πίτυος δὲ φυγοῦσα βατῶ ποδὶ παρθένος ἄλλη
 ἀγχιφανῆς ἀγόρευσε μετήλυδι γείτονι Νύμφῃ·
 „δαφναίῃ φυγόδεμνος Ἀμαδρυὰς, εἰς δρόμος ἐστὼ
 ἀμφοτέραις, μὴ Φοῖβον ἰδῆς, μὴ Πᾶνα νοήσω.
 100 ὕλοτόμοι, τάδε δένδρα παρέλθετε, μὴ φντὰ Δάφνης
 τέμνετε δειλαίης τέτιμμένα· φείδεο, τέκτων,
 ὀλκάδα μὴ τελέσης πιτυῶδεα δούρατα τέμνων,
 μὴ ῥοθίων ψαύσειε θαλασσαιῆς Ἀφροδίτης.
 καί, δρυτόμος, πυμάτην πόρε μοι χάριν, ἀντὶ κο-
 ρύμβων

105 κόπτε με σοῖς πελέκεσσι, καὶ ἡμετέρον διὰ μαζοῦ
 πῆξον ἀννυφεύτοιο σαόφρονα χαλκὸν Ἀθήνης,
 ὄφρα θάνω πρὸ γάμοιο καὶ Ἄιδι παρθένος ἔλθω,
 εἰσέτι νῆις ἔρωτος, ἅπερ Πίτυς, οἶά τε Δάφνη.“

ὥς φαμένη πετάλοισι νόθην ποιήσατο μήτρην,
 110 καὶ χλοερῶ ζωστῆρι κατέσκεπεν ἄντυγα μαζοῦ
 αἰδομένη, καὶ μηρὸν ἐπεσφηκῶσατο μηρῶ·
 ἥ δέ μιν εἰσορόῶσα κατηφέα φήξατο φωνήν·
 „παρθενίης ἔμφυλον ἔχω φόβον, ὅτι καὶ αὐτὴ
 ἐκ δάφνης γεγανῖα διώκομαι, οἶά τε Δάφνη.

115 πῇ δὲ φύγω; σκοπέλους ὑποδύσομαι; ἀλλὰ κολῶνας
 ριπτομένας ἐς Ὀλυμπον ἔτεφρώσαντο κεραυνοί,

- καὶ τρομέω σέο Πᾶνα δυσίμερον, ὅς με χαλέψει,
ὥς Πίτυν, ὥς Σύριγγα, διωκομένη δὲ καὶ αὐτὴ
ἄλλη δευτερόφρονος ὀριδρόμος ἔσσομαι Ἠχώ.
- 120 οὐκέτι ταῦτα κόρυμβα μετέρχομαι, ὑψιφανῇ δὲ
οὔρεα ναιετάω μετὰ δένδρεον, ἥχι καὶ αὐτὴ
Ἄρτεμις ἀγρώσσει φιλοπάρθενος· ἀλλὰ Κρονίων
Καλλιστοῦς λάχε λέκτρον ἐς Ἄρτεμιν εἶδος ἀμείψας.
ἔξομαι εἰς ἄλός οἶδμα· τί μοι γάμος; ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
- 125 Ἀστερίην ἐδίωκε γυναιμανέων Ἑνοσίχθων.
αἶθε λάχον περὰ κοῦφα, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ἡερίοις ἀνέμοισι συνέμπορον οἶμον ὁδεύσω·
ἀλλὰ τάχα πτερύγων κενεὸς δρόμος, ὅτι Τυφωεύς
ἡλιβάτοις παλάμῃσιν ἐπιψαύει νεφελάων.
- 130 εἰ δὲ γάμοις ἀδίκους με βιήσεται, εἶδος ἀμείψω,
μῖξομαι ὀρνίθεσσι συνιπταμένη Φιλομήλη,
καὶ ῥόδον ἀγγέλλουσα καὶ ἀνθεμόεσσαν ἐέρσην
ἔσσομαι εἰαρινοῖο φίλη Ζεφύροιο χελιδών,
φθεγγομένη λάλος ὄρνις ὑπωροφίης μέλος ἡχοῦς,
- 135 ὀρχηθμῷ πτερόεντι περισκαίρουσα καλινῇ·
Πρόκνη, πικρὰ παθοῦσα, σὺ μὲν σέο πενθάδι μολπῇ
νέεα δακρύσειας, ἐγὼ δ' ἐμὰ λέκτρα γοήσω.
Ζεῦ ἄνα, μὴ τελέσης με χελιδόνα, μὴ με διώξῃ
καὶ Τηρεὺς πτερόεις κεχολωμένος, οἷα Τυφωεύς.
- 140 ἄηρ, οὔρεα, πόντος ἀνέμβατος· ἐνδόθι γαίης
κρύπτομαι· ἀλλὰ Γίγαντος ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν
ιοβόλοι δύνουσιν ὑπὸ χθόνα φωλάδες ὕδραι.
εἶην ὑγρὸν ὕδωρ ἐπιδήμιον, οἷα Κομαιθώ,
πατρὶφω κεράσασα νεόρρυντα χεύματα κόλπῳ·
- 145 οὐκ ἐθέλω διὰ Κύδνον, ὅτι προχοῇσι συνάψω
παρθενικῆς δυσέρωτος ἐμὸν φιλοπάρθενον ὕδωρ.
- 149 εἶην δένδρεον ἄλλο καὶ ἐκ θρυὸς εἰς θρύας ἔλθω
150 οὔνομα παιδὸς ἔχουσα σαόφρονος· ἀντὶ δὲ Δάφνης

- μὴ Μύρρης ἀθέμιστον ἐπώνυμον ἔρνος ἀκούσω·
 ναί, λίτομαι, παρὰ χεῦμα γοήμονος Ἡριδανοτο
 εἶην Ἡλιάδων καὶ ἐγὼ μία, πυκνὰ δὲ πέμψω
 ἐκ βλεφάρων ἤλεκτρα, φιλοδρῆνοισι δὲ κορύμβοις
 155 γείτονος αἰγείροιο περίπλοκα φύλλα πετάσσω
 δάκρυσιν ἀφνειοῖσιν ἐμὴν στενάχουσα κορείην·
 οὐ γὰρ ἐγὼ Φαέθοντα κινύρομαι. Ἰλαθι, δάφνη,
 αἰδέομαι φυτὸν ἄλλο μετὰ προτέρης φυτὸν ὕλης.
 ἔσσομαι, ὡς Νιόβη, καὶ ἐγὼ λίθος, ὄφρα καὶ αὐτὴν
 160 λαϊνέην στενάχουσαν ἐποικτείρωσιν ὁδῖται·
 ἀλλὰ κακογλώσσοιο τί μοι τύπος; Ἰλαθι, Ἀητώ·
 162 ἐρρέτω αἰνοτόκοιο θεημάχον οὔνομα νύμφης.
 147 πῇ δὲ φύγω; Τυφῶνι μιγήσομαι; ἀλλὰ λοχεύσω
 148 ἄλλοφυῇ πολύμορφον ὁμοίον νῖα τοκῇ.“
 163 ἦ μὲν ἔφη. Φαέθων δὲ πόλον δινωτὸν ἐάσας
 εἰς δύσιν ἔτρεπε δίφρον· ἀναθρώσκουσα δὲ γαίης
 165 ὑψιτενὴς ἄτε κῶνος ἐς ἡέρα σιγαλὴν νύξ
 οὐρανὸν ἀστερόεντι διεχλαίνωσε χιτῶνι,
 αἰθέρα δαιδάλλουσα· καὶ ἀννεφέλω παρὰ Νεῖλω
 ἀθάνατοι πλάζοντο, παρ' ὀφρυόεντι δὲ Ταύρῳ
 Ζεὺς Κρονίδης ἀνέμιμνεν ἐγερσιμόθου φάος Ἡοῦς.
 170 νύξ μὲν ἔην· φρουραὶ δὲ περὶ στίχας ἦσαν Ὀλύμπου
 ἑπτὰ περὶ ζώνησι, καὶ οἶά περ ὑπόθι πύργων
 ἐννυχον ἦν ἀλάλαγμα, βοή δ' ἑτερόθροος ἄστρον
 ἀμφιλαφὴς πεφόρητο, καὶ ἀξονίης κτύπον ἤχοῦς
 174 ἐκ Κρονίης βαλβίδος ἐδέχνυτο νύσσα Σελήνης·
 180 ἀντὶ δὲ συρίγγων ἐνοπῆς καὶ ἐθήμονος αὐλοῦ
 181 ἐννυχίαις πτερύγεσσι μέλος σύριζον ἀῆται.
 175 καὶ νεφέων στεφανηδὸν ἐπασσυντέρησι καλύπτραις
 οὐρανὸν ἐφράξαντο φυλάκτορες αἰθέρος Ὄραι·
 ἀμφίπολοι Φαέθοντος· ἀσυλήτων δὲ πυλάων
 ἀστέρες Ἀτλάντειον ἐπεκλήρισαν ὀχῆα,

- μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλον μακάρων ἀπεόντων·
 182 αἰθερίῳ δὲ δράκοντι συνέμπορος Ἀρκάδος ἄρκτου
 ἐννυχίην Τυφῶνος ἐπήλυσιν ὑπόδι λεύσσω
 ὄμμασιν ἀγρύπνοισι γέρον ἐφύλασσε Βοώτης,
 185 ἀντολίην ἐδόκευσεν Ἐωσφόρος, Ἑσπερος ἀστήρ
 ἐσπερίην, Νοτίας δὲ λιπὼν ἰδύντορι τόξων
 ὀμβρηρὰς Βορέας πύλας περιδέδρουε Κηφεύς.
 καὶ πυρὰ πάντοθεν ἦεν, ἐπεὶ φλόγες αἰθοπες ἄστρον
 καὶ νύχιοι λαμπτήρες ἀκοιμήτοιο Σελήνης,
 90 ὥς δαῖδες, σελάγιζον, ἀελλήεντι δὲ ῥόμβῳ
 πυκνὰ διαθρῶσκοντες ἀπ' αἰθέρος ἄρκρον Ὀλύμπου
 ἀστέρες ἀικτήρες ἐπέγραφον ἥερα πυρσῶ
 δεξιτεροὶ Κρονίῳ, κυβιστητῇρι δὲ παλμῶ
 πυκνὰ διαῖσσουσα χαρασσομένων νεφελάων
 95 ἀστεροπὴ σκίρτησεν, ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
 κρύπτετο καὶ σελάγιζε παλίνδρομος ἄστατος αἴγλη,
 καὶ πλοκάμους πλεκτοῖο πυρὸς βοτρυδὸν ἐλίξας
 φέγγει λαχνήεντι σέλας τρήχυνε κομήτης,
 καὶ δοκίδες μάρμαιρον ἐπήλυδες, οἷα δὲ μακροὶ
 00 ἠερόθεν τανύοντο δοκοὶ δολιχήρει πυρσῶ
 Ζητὶ συναιχμαζόντες, ὑπ' ἀκτίνεσσι δὲ λάμπων
 ἀντιπόρου Φαέθοντος ἐκάμπτετο σύνδρομος ὄμβρῳ
 Ἴριδος ἀγκύλα κύκλα πολύχροος ὀλκὸς ὑφαίνων,
 χλωρὰ μελαινομένην, ῥοδοειδὲ λευκὰ κεράσσας.
 05 καὶ Αἰὶ μοννωθέντι πολύτροπος ἔκετο Νίκη
 ἠέρος ἄκρα κέλευθα διαγράψασα πεδίλῳ·
 Αἴητοῦς εἶδος ἔχουσα, καὶ ὀπλίζουσα τοκῇ
 ἀντιτύποις στομάτεσσι παρήγορον ἔαχε φωνήν·
 „Ζεῦ ἄνα, σῶν τεκῶν πρόμος ἵστασο, μηδὲ νοήσω
 10 μῖγνυμένην Τυφῶνι γάμων ἀδίδακτον Ἀθήνην·
 μητέρα μὴ τελέσειας ἀμήτορα, μαρναμένος δὲ
 ἀστεροπὴν κούφιζε σελασφόρον ἔγχος Ὀλύμπου,

- καὶ νεφέλας συνάγειρε τὸ δεύτερον, ὅτετι Ζεῦ·
 ἦδη γὰρ σταθεροῦο τινάσσεται ἔδρανα κόσμου
 215 χερσὶ *Τυφονίῃσιν*, ὁμοζυγέων δὲ λυθέντων
 στοιχείων πισύρων ἡρνήσατο λήια Διῶ·
 Ἦβη λείπε κύπελλον, Ἄρης δ' ἀπέσεισατο λόγχην,
 Ἑρμῆς ῥάβδον ἔθηκε, λύρην δ' ἔρριψεν Ἀπόλλων,
 καὶ Πτερόεις πεπότητο λιπὼν πτερόεντας οἰστούς
 220 εἶδος ἔχων κύκνοιο, τελεσσιγάμου δὲ θεαίνης
 ἄσπορος ἐπλετο κόσμος ἀλωομένης Ἀφροδίτης,
 ἄρμονιῆς δ' ἀλύτου λύτο πείσματα· νυμφοκόμος γὰρ
 πανδαμάτωρ ἀδάμαστος Ἔρως ταχύς εἰς φόβον
 ἔπτη
 τόξα λιπὼν γονόεντα· καὶ ἡθάδα Αἴημον ἔασας
 225 σὸς πυρόεις Ἥφαιστος ἀπειθέα γούνατα σύρων
 ἃ βραδὺς ἀστήρικτον ἔχει δρόμον· ἃ μέγα θαῦμα,
 καὶ μάλα μοι κοτέουσιν ἐποικτιέω σέθεν Ἥρην.
 ἦ ῥα τεὸς γενέτης πάλιν ἵξεται εἰς χορὸν ἄστρον;
 μή ποτε τοῦτο γένοιτο· καὶ εἰ Τιτηνὺς ἀκούω,
 230 οὐκ ἐθέλω Τιτῆνας ἰδεῖν κρατέοντας Ὀλύμπου,
 ἀλλὰ σὲ καὶ σέο τέκνα· σὺ δὲ κτυπέοντι κεραυνῷ
 Ἀρτέμιδος προμάχιζε σαόφρονος· ἦ ῥα φυλάσσω
 παρθενικὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίῳ παρακοίτῃ;
 ἦ ῥα τόκου ταμίη τόκον ὄψεται; ἦ ῥα τανύσσει
 235 χεῖρας ἐμοί; πόλιν δὲ καλέσσομαι Ἰοχεαίρῃ
 Ἰλαον Εἰλείθυιαν, ὅτ' Εἰλείθυια λοχεύσῃ;·
 ὥς φαμένης σκιοειδὲς ἐὼν πτερόν Ἵπνος ἔλβας
 εὖνασεν αἰνὰ παθοῦσαν ὄλην φύσιν· ἀλλὰ Κρονίων
 ἦν τότε μῶνος ἄνπνος· ἐφαπλώσας δὲ Τυφωεὺς
 240 νωθρὰ βαρυνομέναις ἐπερείσατο νῶτα χαμεύναις
 πλήσας μητέρα γαῖαν· ἀνοιγομένοιο δὲ κόλπου
 χάσματι κοιλαίνοντο σεσηρότι φωλάδες εὐναί
 εἰς χθόνα δυομένοισιν ἐχιδναίοισι καρήνοισι.

ἡελίου δὲ φανέντος ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
 25 εἰς ἐνοπήν πολύπηγος ἐπεβρυχᾶτο Τυφωεύς
 Ζῆνα μέγαν καλέων· βλοσυρὴ δ' οἱ ἔκετο φωνή,
 ῥιζοπαγῆς ὅθι πέξα παλίμπορος Ὠκεανοῖο
 τέτραχα τεμνομένην περιβάλλεται ἄντυγα κόσμου,
 30 ξωσαμένη στεφανηδὸν ὅλην χθόνα κυκλάδι μίτρη·
 φθεγγομένου δὲ Γίγαντος ἀμειβομένη στίχα φωνῆς
 παντοίῃ σμαράγγησε καὶ οὐ μία σύνθροος ἡχώ·
 τοῦ δὲ κορυσσομένοιο φυχῆς πολυειδέι μορφῇ
 ὠρυγῇ κελάδησε λύκων, βρύχημα λεόντων,
 ἄσθμα συῶν, μύκημα βοῶν, σύριγμα δρακόντων,
 35 πορδαλίων θρασὺ χάσμα, κορυσσομένων γένους
 ἄρκτων,

λύσσα κυνῶν· μεσάτῃ δὲ Γίγας βροτοειδέι φωνῇ
 Ζηνὸς ἀπειλήτειραν ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
 „χεῖρες ἐμαί, Διὸς οἶκον ἀράξατε, πύθμένα κόσμον
 σείσατε σὺν μακάρεσσι, καὶ αὐτοέλικτον Ὀλύμπου
 40 κόψατε θεῖον ὄχλῃα, καὶ αἰθερίης ἐπὶ γαίῃ
 κίονος ἐλκομένης φυγέτω δεδονημένος Ἄτλας,
 ἄντυγα δ' ἀστερόφοιτον ἀπορρήψειεν Ὀλύμπου,
 μηκέτι δειμαίνων ἔλικα δρόμον — οὐ γὰρ ἐάσω
 ὦμοις θλιβομένοις κυρτούμενον νλὸν ἀρούρης
 45 αἰθέρος ὀχλίζοντα παλινδίνητον ἀνάγκην —,
 ἀλλὰ θεοῖς ἐτέροισιν ἀτέρμονα φόρτον ἐάσας
 μαρνάσθω μακάρεσσιν, ἀναρρήξειε δὲ πέτρας
 τρηχαλέοις βελέεσσιν οἰστεύων πόλον ἄστρον,
 ὃν πάρος ἤερταξεν, ἱμασσόμεναι δὲ κολώναις
 50 ταρβαλέαι φυγέτωσαν ἀνάλκιδες οὐρανὸν ὄρει,
 θμωίδες Ἥελίοιο· περιπλέγδην δὲ λαβοῦσαι
 ἡέρι μίξατε γαῖαν, ὕδωρ πυρὶ, πόντον Ὀλύμπῳ.
 καὶ πυσύρων ἀνέμων τελέσω δούλειον ἀνάγκην,
 μαστίξω Βορέην, κλονέω Νότον, Εὐρον ἱμάσσω,

- 275 καὶ Ζέφυρον πλήξαιμι, καὶ ἤματι νύκτα κεράσσω
 χειμερίην· καὶ γνωτὸς ἐμὸς πολυπίδακι λαιμῷ
 Ὠκεανὸς πρὸς Ὀλύμπου ἄγων ὑψούμενον ὕδωρ,
 πέντε παραλλήλων πεφορημένος ὑψόθι κύκλων,
 ἄστρον κατακλύσσειε, καὶ ὕδατι διψᾷς ἀλάσθω
 280 ἄρκτος ἀμαξαίοιο δεδυκότος ἱστοβοῆος.
 ταῦροι ἐμοί, δονέοντες ἰσήμερον ἄντυγα κύκλων
 αἰθέρι μνησασθε, χαρασσομέναις δὲ κεραίαις
 ἰσοτύπου φλογεροῦ κεράατα ρήξατε ταύρου·
 καὶ βόες ὕγρὰ κέλευθα μεταλλάσσωσι Σελήνης
 285 δειδιότες βαρύδουπον ἐμῶν μύκημα καρήνων·
 καὶ βλοσυρῶν μέγα χάσμα διαπτύξασα γενείων
 ἄρκτος ἀνοιστρήσειε Τυφαιὸν ἄρκτον Ὀλύμπου·
 αἰθερίῳ δὲ λέοντι λέων ἐμὸς ἀντιφερίζων
 ζωδιακῆς ἀέκοντα μεταστήσειε κελεύθου·
 290 ἡμετέρους δὲ δράκοντας ὄφιν φορίζειεν ἀμάξης

- ἀστεροπαῖς ὀλίγαις κεκορυθμένος· ἀλλὰ θαλάσσης
 κύματα λυσσήεντα, λόφοι χθονός, ἄγκρα νήσων
 φάσγανά μοι γεγάσι, καὶ ἀσπίδες εἰσι κολῶναι,
 καὶ σκόπελοι θώρηκες ἀγέες, ἔργα πέτραι,
 295 καὶ ποταμοὶ σβεστήρες ἀκιδνοτάτοιο κεραυνοῦ.
 δεσμὸν δ' Ἰαπετοιο * * *
 * * * Ποσειδάωνι φυλάσσω,
 ἀμφὶ δὲ Κανὰσον ἄκρον ἐύτερος ἄλλος ἀρείων
 αἰετὸς αἰμάξειε παλιμφνὲς ἥπαρ ἀμύσσω
 Ἡφαίστου πυρόεντος, ἐπεὶ πυρὸς εἵνεκα κάμνει
 300 ἥπατος αὐτοφύτοιο χαρασσομένοιο Προμηθεύς·
 νύκτι δ' ἀντικέλευθον ἔχων τύπον Ἴφιμεδείης
 κρύψω ἀλυκτοπέδησι περίπλοκον νύξαι Μαίης
 χαλκῷ ἐν κεράμῳ πεφυλαγμένον, ὅφρα τις εἴπῃ
 ,λύσας δεσμὸν Ἄρηος ἐκεῖθετο δέσμιος Ἑρμῆς·

- 305 λυσαμένη δ' ἄψανστον ἐῆς σφρηγιδα κορείης
 Ἄρτεμις Ὠρίωνος ἀναγκαίη δάμαρ ἔστω,
 καὶ Τιτυῶ πετάσεις παλαιότερα φάρεα Λητώ,
 εἰς γάμον ἐλκομένη βεβημένον· ἀνδροφόνον δὲ
 ῥωγαλέων σακέων γυμνούμενον Ἄρεα δῆσας
 310 κοῖρανον ὑσμίνης κληίσσομαι ἀντὶ φονῆος
 μέλιχον, ὄψιγάμῳ δὲ συναπτομένην Ἐφιάλτη
 Παλλάδα ληιδίην νυμφεύσομαι, ὄφρα νοήσω
 Ἄρεα θητεύοντα καὶ ὠδίνουσιν Ἀθήνην.
 καὶ μογεροῖς ὥμοισι παλινδίνητον αἰέρων
 315 οὐρανὸν Ἀτλάντειον ἐλαφρίσσειε Κρονίων
 ὄφθιος, ἡμετέρων δὲ γάμων ὑμέναιον ἀκούσῃ
 ξῆλον ὑποκλέπτων, ὅτε νυμφίος ἔσσομαι Ἥρης.
 οὐ μὲν ἐγὼ δαῖδων ἐπιδεύομαι· ἀντόματος γὰρ
 δαλὸς ἐμῶν θαλάμων στεροπῆς σέλας, ἀντὶ δὲ πεύκης
 320 αὐτὸς ἐμοὶ Φαέθων ἰδίης φλογὸς ἀπάμενος πῦρ
 νυμφιδίῳ τανύσειε Τυφωεὶ δούλιον αἰγλήν,
 καὶ γαμίους σπινθῆρας ἐπαιδύσσοντες Ὀλύμπῳ
 ἀστέρες ἀστράφειαν ἐμῶν λαμπτήρες ἐρώτων,
 ἀστέρες ἔσπερα λύχνα· σὺν εὐθαλάμῳ δ' Ἀφροδίτῃ
 325 εὐνέτις Ἐνδυμίωνος ἐμὴ θεράπαινα Σελήνῃ
 δέμνιά μοι στορέσειε, καὶ εἰ χρέος ἐστὶ λοετρῶν,
 λούσομαι ἀστερόεντος ἐν ὕδασιν Ἡριδανοῖο·
 ἀλλὰ Διὸς μετὰ λέκτρα Τυφωεὶ, κυκλάδες Ὠραι,
 πῆξατε παστὸν ἔρωτος· ἀπ' Ὠκεανοῦ δὲ καὶ αὐταί,
 330 Λητώ, Ἀθηναίη, Παφίη, Χάρις, Ἄρτεμις, Ἥβη,
 νυμφοκόμῳ Τυφῶνι κομίσσατε σύγγονον ὕδωρ·
 καὶ γαμίους πλήκτροισιν ἐμῆς παρὰ δαῖτα τραπέξης
 ἀντὶ Διὸς μέλπειε Τυφωέα λάτρεις Ἀπόλλων.
 οὐ ξείνου δαπέδοιο φέρω πόθον· ἡμέτερον γὰρ
 335 Οὐρανὸν ἀστερόνωτον ἀδελφεὸν ἡνιοχέυσω,
 Οὐρανὸν οἶκον ἔχων μητρῶιον, υἱέα γαίης.

- καὶ Κρόνον ὤμῃστῆρα τὸ δεύτερον εἰς φάος ἔλκων
 γνωτὸν ἐμὸν συνάεθλον ἀπὸ χθονίοιο βερέθρου
 λύσω **δεσμὰ βίαια, παλιννόστους** δὲ τελέσσω
 340 αἰθερίους Τιτῆνας, ὁμωροφίους δὲ κομίσσω
 γηγενέας Κύκλωπας ἐς οὐρανόν, ἄλλα δὲ τεύξω
 ὅπλα πυρός· πολέων γὰρ ἐμοὶ χρέος ἐστὶ κεραυνῶν,
 ὅττι διηκοσίησι, καὶ οὐ διδύμαις πολεμίζω
 χερσὶν ἐγὼ Κρονίδῃ πανομοίος· ἀντιτύπους δὲ
 345 κρείσσονας ὀπιγόνους πολυφεγγεῖ μελίζονι πυρσῷ
 ἄστεροπὰς ἐτέρας χαλκεύσομαι, εὐρύτερον δὲ
 ὄγδοον οὐρανὸν ἄλλον ὑπέρτερον ὑπόθι τεύξω
 ἀστράσι φαιδροτέροισι κεκασμένον· οὐ δύναται γὰρ
 ἀγχιφανῆς πόλος οὗτος ὅλον Τυφῶνα καλύψαι.
 350 καὶ μετὰ θήλεα τέκνα καὶ ἄρσενόπαιδα γενέθλην
 πουλυτόκου Κρονίδαο πολυσπερὲς ἄλλο φυτεύσω
 αἶμα νέων μακάρων πολυαύχενον· οὐ χορὸν ἄστρον
 λείψω νόσφι γάμων ἀχρήιον, ἀλλὰ συνάψω
 ἄρσενι θηλυτέρῃν, ἵνα δούλια τέκνα λοχεύσῃ
 355 παρθενικὴ πετρόεσσα παρεννηθεῖσα Βοώτῃ.“
 εἶπεν ὁμοκλήσας Κρονίδης δ' ἐγέλασεν ἀκούων.
 καὶ μόθος ἀμφοτέροισιν ἐπέβρεμεν· ἦν δὲ κυδοιμοῦ
 πομπὸς Ἔρις Τυφῶνι, Διὸς δ' ἡγήσατο Νίκη
 εἰς μόθον· οὐ βοέης ἀγέλης χάριν, οὐ περὶ ποίμνης
 360 ἦεν ἀγών, οὐ νεῖκος ἔην ἐπὶ κάλλει νύμφης,
 οὐ κλόνος ἀμφὶ πόληος ὀλίζονος· ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 αἰθέρος ἵστατο δῆρις, ἔην δ' ἐνὶ γούνασι Νίκης
 σκῆπτρα Διὸς καὶ θῶκος ἀέθλια δηιοτήτος.
 Ζεὺς μὲν ἱμασσομένων νεφέων βροντατοῖον ἀράσσω
 365 αἰθέριον μύκημα μέλος σάλπιξεν ἐννοῦς,
 καὶ νεφέλας ἐλικηδὸν ἐπὶ στέρνοισι καθάψας
 εἶχε Γιγαντείων βελέων σκέπας· οὐδὲ Τυφωεὺς
 ἄσφορος ἦν· κεφαλαιὶ δὲ βοῶν μυκηθμὸν λείσαι

- αὐτόματοι σάλπιγγες ἐπεσμαράγγησαν Ὀλύμπῳ,
 370 συμμιγέες δὲ δράκοντες ἐσύρισαν ἄρεος αὐλοί.
 καὶ στίχας ἡλιβάτων μελέων θώρηξε Τυφωεύς
 φραξάμενος σκοπέλῳ σκοπέλον μέγαν, εἰσόκε πυκναὶ
 ἄρραγέες στοιχηδὸν ἐπυργώθησαν ἐρίπναι,
 καὶ πέτρην προθέλυμνον ἐπασσυντέρη θέτο πέτρῃ·
 375 ἦν δὲ κορυσσομένης στρατιῆς τύπος· ἀγχιφανῆς γὰρ
 ῥωγάδα ῥωγὰς ἐρειθε, λόφος λόφον, αὐχένα δ' αὐχὴν,
 ὑψινεφῆς δ' ἀγκῶνα πολύπτυχον ὦθεεν ἀγκῶν·
 καὶ κρανααὶ πῆληκες ἔσαν Τυφῶνι κολῶναι
 αἰπυλόφῳ πρηῶνι καλυπτομένων κεφαλάων.
 380 μαρναμένον δὲ γίγαντος ἐῖ πολυδειράδι μορφῇ
 ἐν δέμας, ἀλλὰ φάλαγγες ἀπείρονες, αἶ μὲν ἀγοστῶν,
 αἶ δὲ λεοντείων γενύων εὐθιγγέες αἰχμαί,
 ἄλλαι ἐχιδναίων πλοκάμων ἐπιβήτορες ἄστρον.
 δένδρεα δ' ἐπτύσσοντο Τυφαιονίων ἀπὸ χειρῶν
 385 σειόμενα Κρονίδαο καταντίον, αἰόλα γαίης
 ἔρνεα καλλιπέτηλα, τάπερ βεβριθότι παλμῷ
 Ζεὺς ἄκρων ἀμάθνηεν ἐνὶ σπινθῆρι κεραυνῶν·
 πολλή μὲν πτελέη σὺν ὁμήλικι φέπτετο πεύκη
 καὶ πλάτανος περίμετρος, ἀκοντίζοντο δὲ λεῦκαι
 90 ἅντα Διός· πολλή δὲ λαγῶν ἐρρήγνυτο γαίης.
 πᾶσα δὲ τετράπλευρος ἵτυς στυφελίζετο κόσμου,
 καὶ πίσυρες Κρονίῳνι συναιχμαζόντες ἀῆται
 ἠερίην σκοτόεσσαν ἐπυργώσαντο κονίην
 κύματα κυρτώσαντες· ἱμασσομένης δὲ θαλάσσης
 95 Σικελίῃ δεδόνητο, Πελωρίδες ἔβρεμον ὄχθαι
 Αἰτναῖοί τε τένοντες, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι
 μάντιες ἐσσομένων Αἰλυβίδες, ἔκτυπε δ' ἀκτὴ
 ἐσπέριον παρὰ χεῦμα Παχυνιάς· ἐγγύθι δ' ἄρκτου
 ἀμφὶ νάπην Θρήισαν Ἀθωιάς ἐκλαγεν ὄχθη,
 10 Πιερίκῳ δὲ τένοντι Μακηδονὶς ἔαχεν ὕλη·

ἀντολῆς δὲ θέμεθλα τινάσσετο, δενδροκόμοι δὲ
Ἀσσυρίου Λιβάνοιο θυώδεες ἔκτυπον ἄκραι.

καὶ Διὸς ἀκαμάτοιο καταιχμαῖζοντα καρῆνου
ρίπτετο πολλὰ βέλεμνα Τυφαιῶν ἀπὸ χειρῶν·

405 καὶ τὰ μὲν αἰσسونτα Σεληναίῳ παρὰ δίφρῳ

ἄσταθέων ἀχάρακτα κατέγραφον ἰσχία ταύρων,

ἄλλα δὲ δινηθέντα δι' ἥερος ὀξεί φοίξῳ

ἄσθμασιν ἀντιπόροισι μετερρίπιζον ἀῆται·

καὶ Διὸς ἀψαύστοιο παραπλαγχθέντα καρῆνου

410 πολλὰ Ποσειδάωνος ἐδέξατο τερπομένη χεῖρ,

γειοτόμου γλωχῖνος ἀφειδήσασα τριαίνης·

ὑγροβαφῇ δὲ βέλεμνα παρὰ Κρονίης πόρον ἄλμης

Ζητὶ φέρων ἀνάθημα γέρον ἰδρύσατο Νηρεὺς.

καὶ βλοσυροὺς δύο παῖδας Ἐνναλίοιο καλέσσας

415 εἶχε Φόβον καὶ Δεῖμον ὁπάονα πατροπάτωρ Ζεὺς

αἰθέρος ἀσπιστήρας ὁμήλυδας, ἀστερόπῃ δὲ

στῆσε Φόβον, καὶ Δεῖμον ἐπεστήριξε κεραυνῷ

δεῖμα φέρων Τυφῶνι· καὶ ἀσπίδα κούφισε Νίκη

πρόσθε Διὸς τανύουσα, καὶ ἀντιάχησεν Ἐννώ,

420 Ἄρης δ' ἐσμαράγησεν· ἐπαιγίζων δὲ θυέλλαις

ἡερόθεν πεφόρητο μετάρσιος αἰγίοχος Ζεὺς,

ἐξόμενος πετερόεντι Χρόνου τετράζυγι δίφρῳ·

ἵπποι δὲ Κρονίωνος ὁμόζυγες ἦσαν ἀῆται.

καὶ πῇ μὲν στεροπῇσι κορύσσετο, πῇ δὲ κεραυνοῖς·

425 ἄλλοτε καὶ βροντῇσιν ἐπέχραεν, ἄλλοτε δ' ὄμβρων

πηγνυμένης προχέων πετρούμενα νῶτα χαλάξης

χειμερίοις βελέεσσι· Γιγαντείοισι δὲ πυκνοὶ

κίονες ὑδατόεντες ἐπερρήγνυντο καρῆνοισι

ὄξυβελεῖς, παλάμαι δὲ Τυφωέος, οἷα μαχαίρη,

430 ἡερίῳ τέμνοντο χαλαζήεντι βελέμνῳ·

καὶ παλάμη κεκόνιστο, καὶ οὐ μεθέηκε κολώνης,

ἀλλὰ νιφοβλήτοιο τομῇ πληγείσα χαλάξης

μάρατο καὶ πίπτουσα, καταΐσσουσα δὲ γαίῃ
 ἄλμασιν αὐτοκύλιστος ἐπάλλετο μαινομένη χεῖρ,
 435 οἷα βαλεῖν ἐθέλουσα καὶ εἰσέτι κύκλον Ὀλύμπου.
 καὶ πρόμος οὐρανίων πυρόεν βέλος ἱψόθι σείων
 δεξιὸν ἐκ λαιοῦ κέρας πολέμοιο νομεύων
 ὑψιφανῆς πολέμιζεν· ἐς ὕδροπόρους δὲ χαράδρας
 ὦρτο Γίγας πολύπηχυσ, ἐπασσυντέρφ δὲ συνάψας
 440 αὐτομάτῳ σφήκωσεν ὁμόπλοκα δάκτυλα δεσμῷ
 κοιλαίνων παλάμας πολυχανδέας, ἥσιν αἰέρων
 μεσσόθι χειμερίων ποταμῶν ὀρεσίδρομον ὕδωρ
 χερσὶ βαθυνομέναις μεμερισμένα χεύματα πέμπων
 ἄστεροπῇ προέηκε· χαράδραίῳ δὲ ῥεέθρῳ
 445 βαλλομένη σελάγιζε δι' ὕδατος αἰθερίῃ φλόξ
 λαβροτέρῳ σπινθῆρι, καὶ ἔξεσε δίψιον ὕδωρ
 αἰθαλόεν, διερῇ δὲ χύσις τερσαίνεται πυρσῷ·
 σβέσσαι γὰρ μενέαινε Γίγας θρασὺς αἰθέριον πῦρ,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε, πυραυγέες ὅττι κεραυνοὶ
 450 καὶ στεροπαὶ γεγάσιν ἀπ' ὀμβροτόκων νεφελάων.
 καὶ πάλιν ἰθυτμῆτας ἔλων σπῆλγυγας ἐναύλων
 στέρνα Διὸς μενέαινε βαλεῖν ἄτρωτα σιδήρῳ,
 καὶ σκοπιῇ Διὸς ἅντα τιταίνεται· χεῖλεϊ δ' ἄκρῳ
 Ζεὺς ὀλίγον φύσησε, καὶ ὑψίκρημνον ἐοῦσαν
 455 λεπταλέον φύσημα παρέτραπε κυκλάδα πέτρην.
 χεῖρὶ δὲ δινήεντα λόφον νησαῖον ἀράξας
 εἰς ἐνοπὴν πάλιν αἰνὸς ἀνηώρητο Τυφωεύς,
 καὶ Διὸς ἀρρήκτοιο κατηκόντιζε προσώπου·
 ἄλλ' ὃ μὲν ἀντικέλευθον ἀλεύατο μάραρον αἰχμῇν
 460 κρᾶτα παρακλίνας, στεροπῆς δ' ἐτύχησε Τυφωεύς
 θερμὸν ἀμειβομένης ἔλικα δρόμον, αἶψα δὲ πέτρῃ
 ἀκροφαληριόωσα μελαίνετο μάρτυρι καπνῷ.
 καὶ τριτάτην προΐαλλεν· ἐπεσσυμένην δὲ Κρονίων
 πεπταμένης παλάμης μεσάτῳ νωμῆτορι καρπῷ,

- 465 σφαίραν ἄτε θρώσκουσαν, ἀτέρμονι χειρὶ πατάξ
πέμπε πάλιν Τυφῶνι· μεταστρεφθεῖσα δὲ πολλή
ἤερή στροφάλιγγι καλιννόστοιο πορείης
αὐτομάτῃ τόξευεν οἰστευτῆρα κολώνῃ.
τέτρατον ἠκόντιζεν ὑπέρτερον· ἀψαμένη δὲ
- 470 αἰγίδος ἀκροτάτων θυσάνων ἐδιχάζετο πέτρῃ.
ἄλλην δὲ προέηκεν· ἀελλήεσσα δὲ πέτρῃ
ἡμιδαῆς σελάγιζεν οἰστευθεῖσα κεραυνῶ.
οὐδ' ὕγρὸν σκοπιαὶ νέφος ἔσχισαν, ἀλλὰ τυπεῖσο
ὑδρογαῖς νεφέλῃσι διερρήγγυνντο κολῶναι.
- 475 ξυνὴ δ' ἀμφοτέροισιν ἰσόρροπος ἦεν ἐννῶ
καὶ Διὶ καὶ Τυφῶνι· πολυφλοίσβῳ δὲ βελέμνῳ
αἰθέρος ὀρχηστῆρες ἐβακχεύοντο κεραυνοί.
μάρνατο δὲ Κρονίδης κεκορυθμένος· ἐν δὲ κυδοί
βροντῇ μὲν σάκος εἶχε, νέφος δέ οἱ ἐπλετο θῶξ
- 480 καὶ στεροπὴν δόρυ πάλλε, διπιτετές δὲ κεραυνοὶ
ἠερόθεν πέμποντο πυριγλῶχινες οἰστοί·
ἦδη γὰρ περίφοιτος ἀπὸ χθονίου κενεῶνος
ξηρὸς ἀερσιπότητος ἀνέδραμεν ἀτμός ἀρούρης,
καὶ νεφέλῃς ἐντοσθεν ἐελμένος αἰθοπι κόλπῳ
- 485 πνίγετο θερμαίνων νέφος ἔγκυν· ἀμφὶ δὲ καπι
τριβομένων καναχηδὰ τυριτρεφῶν νεφελάων
θλιβομένη πεφόρητο δυσέκβατος ἐνδόμυχος φλόξ
διζομένη μέσον οἶμον, ἐπεὶ σέλας ὑπόθι βαίνειν
οὐ θέμις· ἀστεροπὴν γὰρ ἀναθρώσκουσαν ἐρύκει
- 490 ὀμβρηρῇ θαθάμιγγι λελουμένος ἰκμιος ἀῆρ
πυκνώσας νέφος ὕγρὸν ὑπέρτερον· ἄξαλέου δὲ
νειόθεν οἰγομένοιο διέδραμεν ἀλλόμενον πῦρ.
ὥς λίθος ἀμφὶ λίθῳ φλογερὴν ὥδ' ἵνα λοχεύων
λαΐνον ἠκόντιζε πολυθλιβὲς αὐτόγονον πῦρ,
- 495 πυρσογενὴς ὅτε θῆλυσ ἀράσσεται ἄρσενι πέτρῳ·
οὕτω θλιβομένησιν ἀνάπτεται οὐρανὴ φλόξ

λιγνύει καὶ νεφέλῃσιν· ἀπὸ χθονίοιο δὲ καπνοῦ
 λεπταλέον γεγαῶτος ἐμαιώθησαν ἄῃται.
 ἄλλην δ' ἐξ ὕδατων μετανάσσειν ἀτμίδα γαίης
 500 ἥελιος φλογερῇσι βολαῖς ἀντωπὸν ἀμέλγων
 τινθαλέφ νοτέουσᾶν ἀνείρυσεν αἰθέρος ὀλκῷ·
 ἣ δὲ παχυνομένη νεφέων ὥδινε καλύπτρην,
 σεισαμένη δὲ πᾶχιστον ἀραιότερῳ δέμας ἀτμῷ
 ἅψ ἀναλυσασμένη μαλακὸν νέφος εἰς χύσιν ὄμβρου
 510 ὕδρηλὴν προτέρην μετεκίαθεν ἐμφυτον ὕλην.
 τοιοῦς ἔφν φλογόεις νεφέων τύπος, οἷσι καὶ αὐτοὶ
 ἰσότητοι στεροπῇσι συνωδίνοντο κεραυνοί.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ πολέμιζε· κατ' ἀντιβόιοιο δὲ πέμπων
 ἡθάδα πυρσὸν ἱάλλεν ἀκοντιστήρα λεόντων,
 520 βάλλων ποικιλόφωνον ἀμετρήτων στίχα λαιμῶν
 οὐρανίῳ πρηστήρι· Διοβλήτου δὲ βελέμνου
 ἔν σέλας ἐφλεγε χεῖρας ἀπειρόνας, ἔν σέλας ὤμους
 νηρίθμους ἀμάθυνε καὶ αἰόλα φῦλα δρακόντων,
 καὶ κεφαλὰς ἐδάϊξαν ἀτέρμονας αἰθέρος αἰχμαί,
 531 καὶ πλοκάμους Τυφῶνος ἔλιξ ἀμάθυνε κομήτης
 ἀντιπόρῳ σπινθῆρι δασύτριχα πυρσὸν ἱάλλων,
 καὶ κεφαλὰι σελάγιζον, ἀναπτομένων δὲ κομῶν
 βόστρυχα συρίζοντα κατεσφρηγίσσατο σιγῇ
 οὐρανίῳ σπινθῆρι, μαραινομένων δὲ δρακόντων
 540 ἰοβόλοι ραθαμίγγες ἔτερσαίνοντο γενεῶν·
 μαρναμένου δὲ Γίγαντος ἔτεφρώθησαν ὀπωπαὶ
 καπνῷ λιγνυόεντι, νιφοβλήτων δὲ προσώπων
 χιονέαις λιβάδεσσιν ἐλευκαίνοντο παρειαί.
 καὶ πισύρων ἀνέμων τετράζυγον εἶχεν ἀνάγκην·
 550 εἰ γὰρ ἐς ἀντολίην σφαλερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπάς,
 ὕσμίνην φλογόεσσαν ἐδέχνυτο γείτονος Εὐῖρου·
 561 καὶ δύσιν εἰσορόων φλογερῆς ἀντώπιον Ἡοῦς
 ἐσπερίην ἔφριξε θυελλήεσσαν ἐννώ,

- ελαρινῆς ἁλὼν Ζεφυρηίδος ἦχον ἱμάσθλης·
 527 εἰς κλίσιν εἰ σκοπίαζε δυσήνεμον Ἀρκάδος ἄρκτου,
 χειμερίου προσητήρος ἀθαλπέι βάλλετο πάχνη·
 φεύγων ψυχρὸν ἄημα νιφοβλήτοιο Βορήος
 530 καὶ διερχῶ δεδόνητο καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ,
 534 καὶ Νότος ἀμφὶ τένοντα μεσημβρινὸν αἰγοκερῆος
 535 ἄντυγας ἡερίας ἐπεμάστιε θερμὸς ἀήτης
 φλογμὸν ἄγων Τυφῶνι πυραυγεί καύματος ἀτμῇ.
 εἰ πάλιν ὄμβρον ἔχευε κατάρρυστον ὑέτιος Ζεὺς,
 λυσιπόνους λιβάδεσσιν ὅλον χροῶα λούσε Τυφωεύς,
 θερμὰ καταψύχων κεκαφηότα γυῖα κεραυνῶ.
 540 καὶ κραναοῖς βελέεσσι χαλαξαίου νιφετοῖο
 παιδὸς ἱμασσομένου τραφερὴ μαστίζετο μήτηρ·
 δερκομένη δὲ Γίγαντος ἐνὶ χροῖ μάρτυρα μοίρης
 λαίνα πηκτὰ βέλεμνα καὶ ὕδατόεσσαν ἀκωκὴν
 Ἥελιον Τιτῆνα κατηφεί λίσσετο φωνῇ,
 545 ἐν φάος αἰτίζουσα θοώτατον, ὄφρα κε πυρσῶ
 θερμοτέρῳ λύσειε Διὸς πετρούμενον ὕδωρ
 νιφομένῳ Τυφῶνι χέων ἐμφύλιον αἰγλήν·
 καὶ οἱ ἱμασσομένῳ συνετήκετο· καιομένων δὲ
 ἡλιβάτων ὀρόωσα πυριστεφὲς ἔθνος ἀγοστῶν
 550 χειμερίην ἰκέτευε μολεῖν δυσπέμφελον αὔρην
 εἰς μίαν ἡριγένειαν, ἵνα ψυχροῖσιν ἀήταις
 διψαλέην Τυφῶνος ἀποσβέσσειεν ἀνάγκην.
 ἰσοτύπου δὲ τάλαντα μάχης ἔκλινε Κρονίων.
 χειρὶ δὲ δενδρήεσσαν ἀπορρήψασα καλύπτρην·
 555 μήτηρ ἄχυντο γαῖα Τυφαινίων κεφαλάων
 καπνὸν ὀπιπεύουσα· μαραινομένων δὲ προσώπων
 γηγενέος λύτο γοῦνα· προθεσπίζουσα δὲ νίκην
 βρονταίοις πατάγοισι Διὸς μυκήσατο σάλπιγξ·
 ἦριπε δ' οὐρανὸν μεθύων φλογόεντι βελέμνῳ
 560 ὠτειλὴν ἀσίδηρον ἔχων πολέμοιο Τυφωεύς

- ὑψιτενής, καὶ νῶτα βαλὼν ἐπὶ μητέρι γαίῃ
 κεῖτο περιστορέσας ὀφιώδεα γυῖα κονίη
 πυρσὸν ἀναβλύζων. Κρόνιδης δ' ἐρέθιζε γελάσσας
 τοῖον ἔπος προχέων φιλοπαίγμονος ἀνθερεῶνος·
 565 „καλὸν ἀσσοσητῆρα γέρων Κρόνος εὖρε, Τυφωεῦ·
 Χθὼν μόγις νῖα λόχευσε, μέγαν γόνον Ἰαπετοῖο
 * * * * *
- ἡδὺς ὁ Τιτήνων τιμήορος· ὥς ὀρώω δέ,
 ἀδρανέες γεγάσι τάχα Κρονίδαο κεραυνοί.
 δηθύνεις τέο μέχρις ἀνέμβατον αἰθέρα ναλεῖν,
 70 ψευδόμενε σκηπτοῦχε; μένει δέ σε θῶκος Ὀλύμπου·
 σκηπτρα Διὸς καὶ πέπλα θεημάχε δέξο Τυφωεῦ,
 Ἄστραιον δὲ κόμισσον ἐς οὐρανόν· ἦν δ' ἐθέλησθης,
 αἰθέρι νοστήσεις καὶ Εὐρυνόμη καὶ Ὀφίων
 καὶ Κρόνος ἀμφοτέροισιν ὁμόστολος· ἐρχομένῳ δὲ
 75 σὺν σοὶ ποικιλόνωτον ἐς ὑψιπόρων Ἴτυν ἄστρον
 δεσμὰ φνγῶν δολόμητις ὁμαρτήσεις Προμηθεύς,
 ἥπατος ἡβώντος ἀφειδέα δαιτυμονῆα
 οὐρανής θρασὺν ὄρνιν ἔχων πομπῆα κελεύθου.
 τί πλέον ἤθελες ἄλλο μετὰ κλόνον, ἢ νοῆσαι
 80 Ζῆνα καὶ Ἐννοσίγαιον ὁπάονα σεῖο θεοῶκων;
 Ζῆνα μὲν ἀδρανέοντα καὶ οὐ σκηπτοῦχον Ὀλύμπου,
 βροντῆς καὶ νεφέων γυμνούμενον, ἀστεροπῆς δὲ
 ἀντὶ πυρὸς ξαθέοιο καὶ ἡθάδος ἀντὶ κεραυνοῦ
 θαλὸν ἀεργάζοντα Τυφαιῶν παρὰ παστῶ,
 85 ληιδίης ἀλόχοιο τεῆς θαλαμηπόλον Ἥρης
 ὀφθαλμῶ κοτέοντι τεῶν ξηλήμονα λέκτρων·
 σύζυγα δ' Ἐννοσίγαιον ἀποξευχθέντα θαλάσσης
 ὑμετέρῃ μετὰ πόντον ὑποδρήσοντα τραπέξῃ,
 διψάδι χειρὶ φέροντα τεὸν δέπας ἀντὶ τριαίνης.
 90 Ἄρεα λάτρην ἔχεις, θεράπων τεός ἐστιν Ἀπόλλων·
 πέμπε δὲ Τιτήνεσσι διάκτορον νῖέα Μαίης

- σὸν κράτος ἀγγέλλοντα καὶ οὐρανίην σέθεν αἴγλην·
 ἐργατίνην δ' Ἥφαιστον ἐδήμονι κάλλιπε Λήμνῳ,
 ὄφρα κεν ἄσκησῃς νεοξενικῶ σέο νύμφῃ
 595 ποικίλον αὐχένος ὄρμον ἐύχροον ἥνοπι κόσμῳ,
 ἥε πεδοστιβέων ἀμαρύγματα φαιδρὰ πεδίλων,
 οἷσι τετὴ παρὰκοιτις ἀγάλλεται, ἥε τελέσση
 χρυσοφαῖ θρόνον ἄλλον Ὀλύμπιον, ὄφρα γελάσῃ
 κρείσσονα θῶκον ἔχουσα τετὴ χρυσόθρονος Ἥρη·
 600 καὶ χθονίους Κύκλωπας ἔχων ναετῆρας Ὀλύμπου
 τεῦξον ἀρειοτέροιο νέον σπινθῆρα κεραυνοῦ.
 ἀλλὰ δόλῳ θέλξαντα τεὸν νόον ἐλπίδι νίκης
 χρυσῷ δῆσον Ἑρωτα μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης·
 χαλκῷ σφίλξον Ἄρηα κυβερνητῆρα σιδήρου.
 605 ἀστεροπαὶ φεύγουσι καὶ οὐ μίμνουσιν ἐννῶ·
 πῶς στεροπῆς ὀλίγης οὐκ ἔκφυγες ἀπτόλεμον πῦρ;
 ἦ πόθεν οὔασι σοῖσιν ἀμετρήτοισιν ἀκούων
 βρονταίην ἐλάχειαν ἐδείδεις ὄμβριον ἡχώ;
 τίς σε τόσον ποίησεν ἀνάγκιδα; πῇ σέθεν αἰχμαί;
 610 πῇ κεφαλαὶ σκυλάκων; πῇ χάσματα δεινὰ λεόντων
 καὶ χρόνιον βρύχημα βαρυφθόγγων σέο λαιμῶν;
 619 πῇ μοι φοικτὰ γένεια σεσηρότα λυσσάδος ἄρκτου;
 612 πῇ δὲ δρακοντείης δολιχόσκιος ἰὸς ἐθείρης;
 οὐκέτι συρίζεις ὀφιώδει κυκλάδι χαίτη;
 617 οὐκέτι λευκαίνουσι συῶν προβλήτες ἄκωκαί
 ἀφροκόμφ ραδάμιγγι διάβροχον ἀνθερεῶνα;
 614 πῇ βοέων στομάτων μυκήματα; πῇ σέο χειρῶν
 615 ἡλιβάτου πρηῶνος ἀκοντιστῆρες ἀγοστοί;
 οὐκέτι μαστίξεις ἐλικώδεας ἄντυγας ἄστρων;
 620 εἶξον ἐπουρανίοισι, πεδοτρεφές· ὑμετέρων γὰρ
 χειρὶ μιτὴ νίκησα διηκοσίων στίχα χειρῶν.
 ἀλλὰ βαθυκρήμνοισι περισφίγγουσα κολώναις
 Σικελίῃ τρικάρηνος ὄλον Τυφῶνα δεχέσθω

οἰκτρὰ κονιομένοις ἑκατὸν κομόωντα καρήνοις.
 625 ἔμπης, εἰ νόον ἔσχεις ὑπέρβιον, εἰ δὲ καὶ αὐτῷ
 ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐπεσκήρτησας Ὀλύμπῳ,
 τεύξω σοι, πανάποτμε, κενήριον, ὑστάτιον δὲ
 σὸν κενεὸν παρὰ τύμβον, ἀτάσθαλε, τοῦτο χαράξω·
 γηγενέος τόδε σῆμα Τυφωέος, ὃν ποτε πέτροις
 630 αἰθέρα μαστίζοντα κατέφλεγεν αἰθέριον πῦρ.”

ἔννεπε κερτομέων νέκυν ἔμπνοον, ὑλὸν ἀρούρης.
 καὶ Διὶ παμμεδέοντι χέων ἐπινίκιον ἡχῶ
 λαϊνὴν σάλπιγγι Κίλιξ μυκήσατο Ταῦρος,
 ὕδρηλοῖς δὲ πόδεσσιν ἔλιξ ὠρχήσατο Κύνος
 635 Ζηνὸς ἀνευάζων διεργῶ βρυχήματι νίκην,
 μεσσοφανῆς προχέων ναέτην ῥόον ἥλικι Ταρσῷ.
 γαῖα δὲ πετρήεντα διαρρήξασα χιτῶνα
 ἄχυντο κεκλιμένη, καὶ πενθάδος ἀντὶ μαχαίρης
 κοπτομένην ἀνέμοις ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην,
 640 βόστρυχον ὑλήεντος ἀποτμήξασα καρήνου
 φυλλοχοφῶ πρηστῆρι, χαρὰδραΐας δὲ παρειᾶς
 δρυΐατο, καὶ κελαδαινὰ δι' εὐνύδρων κενεῶνων
 ἔρρεε μυρομένης ποταμῆια δάκρυα γαίης.
 ἐκ δὲ Τυφαιῶν μελέων στροφάλιγγες ἀέλλης
 645 κύματα μαστίζουσιν, ἐπεσσύμεναι δὲ καλύψαι
 ὀλκάδας ἀκλύστοιο καθιππεύουσιν γαλήνης,
 οὐ μούνοισι ῥοθίοισιν ἐπήλυδες· ἀλλ' ἐπὶ γαίῃ
 πολλάκις αἰθύσσουσα θυελλήεσσα κονίη
 ὄρθιον ἡβῶντα κατέκλυσε καρπὸν ἁλώης.
 650 καὶ ταμίη κόσμοιο, παλιγγενέος Φύσις ὕλης,
 ῥηγνυμένης κενεῶνα κεχηνότα πῆξεν ἀρούρης,
 νησαίους δὲ τένοντας ἀποτμηγέντας ἐναύλων
 ἄρμονιης ἀλύτοιο πάλιν σφρηγίσσατο δεσμῷ.
 οὐκέτι δὲ κλόνος ἦεν ἐν ἀστράσιν· Ἥλιος γὰρ
 655 χαιτήεντα λέοντα παρὰ σταχυώδει κούρη

ζωδιακῆς ἔστησε παραΐξαντα κελεύθου·
οὐρανίου δὲ λέοντος ἐπισκαίροντα προσώπῳ
καρκίνου ἀντικέλευθον ἀθαλπέος αἰγοκερῆος
ἃς ἀνασειράζουσα διεστήριξε Σελήνη.

660 οὐ μὲν αἰδοπόλοιο λελασμένος ἐπλετο Κάδμου
Ζεὺς Κροντῆς, καλέσας δὲ τόσῃν ἐφθέργατο φωνῇ
ἡρώης σκιοειδὲς ἀποσκεδάσας νέφος ὄρφνης·

„Κάδμε, τεῇ σύριγγι πύλας ἔστεψας Ὀλύμπου·
σὸν γάμον οὐρανῇ καὶ ἐγὼ φόρμιγγι γεραίρω·
665 γαμβρὸν ἐγὼ τελέσω σε καὶ Ἄρει καὶ Κυθρεΐῃ,
καὶ χθονίου δειπνοιο θεοὺς ἔχε δαιτυμονῆας.
Ἴξομαι εἰς σέο δῶμα· τί φίλτερον ἄλλο νοήσεις,
ἢ μακάρων βασιλῆα τεῆς ψαύοντα τραπέζης;
εἰ δὲ τύχης ἐθέλεις ἐτερότροπα κύματα φεύγειν

670 πορθμεύων βιότοιο γαληναίοιο πορείην,
Ἄρεα μὲν Διοκαίον αἰὲ πεφύλαξο χαλέφαι,
Ἄρεα νόσφι χόλου κεχολωμένον· ἐννύχιος δὲ
οὐρανόιο δράκοντος ἐναντίον ὄμμα τιτήνας
ῥέξον ὑπὲρ βωμοῖο λαβὼν εὐοδμον ὀφίτην,

675 κικλήσκων ὀφιοῦχον Ὀλύμπιον, ἐν πυρὶ καίων
Ἰλλυρικῆς ἐλάφοιο πολυγλώχινῃα κεραίην,
ὄφρα φύγῃς, ὅσα πικρὰ τεῷ πεπρωμένα πότμῳ
Μοιριδίας ἐκλωσεν ἔλιξ ἄτρακτος ἀνάγκης,
εἰ λῖνα Μοιράων ἐπιπείθεται. ἀλλὰ τοκῆς

680 μνηστὶν ἔα κοτέοντος Ἀγήνορος, ἄσταθῶν δὲ
ἀμφὶ κασιγνήτων μὴ δειδίθι· κεκριμένοι γὰρ
πάντες ἔτι ζώουσιν, ἐπεὶ Νοτίην χθόνα Κηφεὺς
νάσσατο Κηφῆνων ἐπιήρανος Αἰθιοπῆων,
καὶ Θάσος εἰς Θάσον ἦλθεν, ἀερσιλόφοιο δὲ Ταύρου

685 δύσνιφον ἀμφὶ τένοντα Κίλιξ Κιλίκεσσιν ἀνάσσει,
Θρηκίην δ' ἐπὶ πέζαν ἀπόσσντος Ἴκετο Φινεύς·
τὸν μὲν ἐγὼ κομόωντα βαθυπλούτοισι μετάλλοις

γαμβρόν ἐς Ὀρείθυιαν ἄγω καὶ Θοῖῃκα Βορῆα,
 νυμφίον ὁμψήεντα φιλοστεφάνου Κλεοπάτρης.
 690 καὶ σὺ κασιγνήτων ἰσοδελκεὶ νήματι Μοίρης
 Καδμείων βασίλευε καὶ οὖνομα λείπε πολίταις·
 πλαγκτοσύνης δ' ἀπόειπε παλίμπορα κύκλα κε-
 λεύθου,

καὶ βοὸς ἄστατον ἔχνος ἀναλνέο· Κυπριδίῳ γὰρ
 σύγγονον ὑμετέρην ζυγίῳ νυμφεύσατο θεσμῶ
 695 Ἀστερίων Δικταῖος ἄναξ Κορυβαντίδος Ἰδῆς.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ μαντεύομαι, ἄλλα δὲ Φοίβῳ
 καλλείψω· σὺ δέ, Κάδμε, μεσόμφαλον ἄξονα βαίνων
 Δελφίδος αὐδόμενα μετέρχεο τέμπεα Πυθούσ·“

ὥς εἰπὼν ἀπέπεμπεν Ἀγνηορίδην μετανάστην
 700 Ζεὺς Κρονίδης· καὶ κραιπνὸς ἐς αἰθερίων ἵππῳ
 ἄστρον

χρύσειον ἔτρεπε δίφρον, ἐπεμβεβαυῖα δὲ Νίκη
 ἦλασεν οὐρανίῃ πατρῷον ἱππον ἱμάσθλη.
 καὶ θεὸς εἰς πόλον ἦλθε τὸ δεύτερον· ἐρχομένῳ δὲ
 οὐρανίας πετάσαντο πύλας ὑψαύχενες Ὠραι,
 705 αἰθέρα δ' ἐστέψαντο· παλιννόστῳ δὲ πορείῃ
 σὺν Διὶ νικήσαντι θεοὶ νόστησαν Ὀλύμπῳ,
 καὶ πτερόεν μίμημα μετηλλάξαντο προσώπου.
 ἄβροχίτων δ' ἀσίδηρος ἐς οὐρανὸν ἦλθεν Ἀθήνη
 Ἄρει κῶμον ἄγουσα, μέλος δέ οἱ ἐπλεκε Νίκη·
 710 καὶ Θέμις ὄπλα Γίγαντος ὀλωλότος ἄφρονι Γαίῃ
 εἰς φόβον ἐσσομένων ἐπεδείκνυε μητρὶ Γιγάντων,
 ὑψιπαγῇ κρεμάσασα παρὰ προθύροισιν Ὀλύμπου.

NONNOS PANOPOLITOS
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐν τριτάτῳ μάστευε πολύπλανον ὀλκάδα Κάδμου
Ἠλέκτρης τε μέλαθρα φιλοξενίην τε τραπέξης.

- Αὐτο δ' ἄγών, ὅτε χεῖμα παρήλυθεν· ἄκρα δὲ φαίνων
ἀννεφέλω τελαμῶνι φασσφόρα νῶτα μαχαίρης
Ὀρίων ἀνέτελλε, καὶ οὐκέτι κυκλάδι λίμνη
λούετο παχνήεντα δεδυνκότες ἰχθια ταύρου,
5 οὐκέτι δ' ὀμβροτόκοιο παρὰ κλίμα διψάδος ἄρκτου
ἰχθεσιν ἀβρέκτοισιν ὀδεύετο μάρμαρον ὕδωρ·
οὐκέτι Μασσαγέτης μετανάστιον οἶκον ἱμάσσων
δουρατέφ' τροχόεντι διαστείβων ῥόον ὀλκῶ
ὑδρηλὰς ἐχάρασσε πεπηγότες αὐλακὰς Ἴστρον·
10 ἦδη γὰρ Ζεφύροιο προάγγελος ἐγγυλός Ὁρη
σχιζομένων καλύκων δροσερούς ἐμέθυσεν ἀήτας,
καὶ λιγυρὴ μερόπεσσι συνέστιος εἶαρι κήρυξ
ὄρθριον ὕπνον ἄμερσε λάλος τρύξουσα χελιδὼν
ἀρτιφανής, καὶ γυμνὸν ἀπ' εὐόδοιο καλύπτρης
15 εἰαριναῖς ἐγέλασσε λελυμένον ἄνθος ἐέρσαις
ζωογόνους. Κιλικῶν δὲ παρὰ κροκόεντας ἐναύλους
ὑψιλόφου Ταύροιο λιπὼν πρηῶνα κεραστήν
πρώιος ἦε Κάδμος, ὅτε ζόφον ἔσχισεν Ἡώς.
καὶ πλόος ὥριος ἦεν· ἐπειγομένοιο δὲ Κάδμου
20 ἐκ χθονὸς ὠχλίζοντο χαλινωτήρια νηῶν·
ἱστὸς δ' ὑψικάρηνος ὑπέρτερον ἤερα τύπτων

- ὄρθιος ἐστήρικτο, καὶ ἡρέμα πόντον ἱμάσσων
 ἄσθμασιν ἡφίοις ἐπεβόμβεε κοῦφος ἀήτης
 κομπὸν ἔχων κελάδημα, καὶ ἄλλοπρόσαλλα θυέλλαις
 2 οἷδματα κυρτώσας διερχῆς ἀνέκοψε χορείης
 σιγαλῆς δελφίνα κυβιστητῆρα γαλήνης.
 συμπλεκέες δὲ κάλωες ἐσύρισαν ὀξεί ροίζῳ,
 σπερχομένῳ δ' ἀνέμῳ πρότοννοι μύκον, ἰθυπόρου δὲ
 λαῖφος ἐκολπώθη βεβημένον ἔγκυνον αὔρης,
 30 σχίζετο δ' ἄστατον οἶδμα παλιμπετές, ἄφρξε δ' ὕδωρ
 οἰδαλέον, καὶ νηὸς ἐπειγομένης διὰ πόντου
 κύματι βομβήεντι περὶ τρόπιν ἤπνευεν ἡχώ·
 πηδαλίον δὲ κόρυμβα διχαζομένης ἄλως ὀλκῷ
 κυρτὰ φαληριώοντα κατέγραφε νῶτα θαλάσσης.
 35 καὶ δεκάτης μετὰ νύσσαν ἀχέιμονα κυκλάδος' Ἡοῦς
 Κάδμος ἀκυμάντοισι Διὸς πεφορημένος αὔραις
 Τρῳίον ὑγρονόμοιο διασχίζων πόρον Ἑλλης
 ἄρπαγος ἐξ ἀνέμοιο μεμνότηι σύρετο πορθμῷ
 εἰς Σάμον ἀντικέλευθον ἐγερσιμόθοιο Καμάνδρου
 40 γείτονα Σιθονίης, ὅθι παρθένος εἰσέτι Κάδμῳ
 Ἀρμονίη πεφύλακτο· καὶ ὀλκάδα θέσπιδι Πείῃ
 Θρηκίην πόμπευον ἐς ἡῶνα μάντιες αὔραι.
 καὶ Σαμίνης ὀρόωντες ἀκοίμητον φλόγα πεύκης
 ἀγγίγνοι στείλαντο γεγηθότες ἰστία ναῦται·
 45 νῆα δὲ πορθμεύσαντες ἀκυμάντον σχεδὸν ὄρμου
 νήνεμον ἀκροτάτοισιν ὕδωρ ἐχάρασσον ἐρετμοῖς,
 καὶ λιμένος προσέκελσαν ὑπὸ σκέπας· ἀκλινέων δὲ
 τρητὸς ὄνυξ πετραῖος ἐδέξατο πείσματα νηῶν,
 καὶ διερχῆς ψαμάθοιο βαθυνομένου διὰ κόλπου
 50 ὀλκάδος ἀγκυλόδοντες ἐπεσφήκωντο χαλινοὶ
 δυομένου φαέθοντος· ἐπ' αἰγιαλοῖσι δὲ ναῦται
 ἄστορέας ψαμάθοισιν ἐπεστορέσαντο χαμεύνας
 ἐσπερίην μετὰ δαῖτα· βαρυννομένοισι δὲ φωτῶν

- ὄμμασιν ἄψοφον ἶχνος ἐπήγαγεν Ὕπνος ἀλήτης.
 55 ἄλλ' ὅτε πορφυρέοιο παρὰ πτερόν αἰθοπος Εὐρο
 ἄκρα χαρασσομένην ὑπὸ φωγάδα Τευκρίδος Ἰδης
 ὄφθρον ἀποπτύουσα φάνη λιμενοσκόπος Ἡώς,
 ἀντιπόρου μέλαν οἶδμα καταυγάζουσα θαλάσσης,
 Ἀρμονίην τότε Κύπρις ἵνα ζεύξειεν ἀκοίτη,
 60 ἄπνοα σιγαλέης ἐτανύσσετο νῶτα γαλήνης.
 ἦδη δ' ἐκλαγεν ὄρνις ἐώιος ἡέρα τέμνων,
 καὶ στίχες εὐπήληκες ἐρημονόμων Κορυβάντων
 Κνώσσιον ἐκρούσαντο σακεσπάλον ἄλμα χορείης
 ἶχνεσι μετρητοῖσιν· ἐρισμαράγου δὲ βοείης
 65 τυπτομένης ἑλικηδὸν ἀμιλλητῇρι σιδήρῳ
 δίκτυπος ἦχος ἔμελλε, καὶ ὄρχηστῆρας ἐπείγων
 σύνθροον ἐσμαράγησε μέλος βητάρμονι παλμῷ.
 καὶ δρυές ἐψιθύριζον, ἐμνησάντο δὲ πέτραι,
 καὶ νοερῷ σείοντο τινάγματι θυιάδες ὕλαι,
 70 καὶ Ἀρνάδες κελάδησαν· ἐπεσσεύοντο δὲ πυκναὶ
 εἰς χορὸν ἀντιπόρῳ σκιρτήματι κνκλάδες ἄρκτοι,
 βρυχηθμῷ δὲ λέοντες ὁμοξήλων ἀπὸ λαιμῶν
 μυστιπόλων ἀλαλαγμὸν ἐμιμήσαντο Καβέρων
 ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντα· φιλοσκύλακος δὲ θεαίνης
 75 μελομένης Ἑκάτης θιασώδεις ἔβρεμον ἀνλοὶ
 ἄζυγες, οὓς Κρουίη κεραοξόος εὖρατο τέχνη.
 καὶ πατάγῳ κελάδοντι φιλοσμαράγων Κορυβάντι
 πρώιος ἔργετο Κάδμος, ὁμοκλινέες δὲ καὶ αὐτοὶ
 ὄφθρινῆς αἰόντες ἀσιγήτοιο βοείης
 80 Σιδόνιοι πλωτῆρες ἐνκροκάλων ἀπὸ λέκτρων
 ἀκταίης μεθέηκαν ἀλίκυπα νῶτα χαμεύνης.
 καὶ πόλιν ἰχνεύων ἐπλάξετο Κάδμος ὀδίτης
 νῆα λιπὼν ἐτάροισιν ἀπόσσυτος· ἐρχομένῳ δὲ
 εἰς δόμον Ἀρμονίης θαλαμηπόλος ἦντετο Πειθῷ
 85 θνητῆς εἶδος ἔχουσα, καὶ ἀχθοφόρου διὰ καρποῦ,

- οἷα γυνή ταλαεργός, ἀφυσσαμένη πόμα γαίης
 ἀργυρέην εὐκυκλον ἐκούφισε κάλπιν ἀγοστῶ,
 ἄγγελος ἐσσομένων, ~~ὅτι νυμφίον~~ ἡθάδι θεσμῶ
 ζωογόνους πρὸ γάμοιο καθικμαίνουσι λοετροῖς.
 90 καὶ σχεδὸν ἄστεος ἦεν, ὅθι γλαφυροῖς ἐνὶ βόθροις
 συμπλεκέων ὀυπόωσαν ἐπασσυτέρων στίχα πέπλων
 ποσσί πολυσκάρθομοισιν ἐπιστείβουσιν γυναιῖκες,
 ποσσί ὁμοξήλοισι. καὶ ἀκροτάτων ἀπὸ ταρσῶν
 κυανέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένον ἄχρῳ καρήνου
 95 Κάδμον ἀσημάντοιο δι' ἄστεος ἦγαγε Πειθῶ
 ξεινοδόκου βασιλῆος ἐρευνητῆρα μελάθρου,
 πομπὸς ὁδοῦ Παφίης ὑπὸ νεύμασιν· ἐνθα τις ὄρνις
 ἐξομένη γλαυκωπὸν ὑπὸ σκέπας ἄβρὸν ἐλαίης
 ὀμφαίῃ στόμα λάβρον ἀναπτύξασα κορώνῃ
 100 ἡιθέφ' νεμέσιζεν, ἐς Ἀρμονίην ὅτι νύμφην
 ἦι φειδομένῃ γαμῖφ' ποδὶ νωθρὸς ὀδίτης,
 καὶ περὰ σείσαμένη φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
 „νήπιος ἐπλετο Κάδμος, ἣ ἐπλετο νῆις ἐρώτων·
 νυμφίον οὐ βραδὺν οἶδεν Ἔρως ταχύς· ἴλαθι, Πειθῶ,
 05 δηθύνει σέο Κάδμος ἐπείγομένης Ἀφροδίτης.
 θερμὸς Ἔρως καλέει σε· τί, νυμφίε, νωθρὸς ὀδεύεις;
 ἡδὺς, ὃς ἱμερόεντος Ἀδωνίδος ἐπλεὸς γέλτων,
 ἡδὺς ὁ Βυβλιάδεσσιν ὁμαύλακα πατρίδα ναίων.
 ἦλιτον, οὐ ῥόον εἶδες Ἀδωνίδος, οὐ χθόνα Βύβλου
 10 ἔδρακες, ἥχι πέλει Χαρίτων δόμος, ἥχι χορεύει
 Ἀσσυρίῃ Κυθήρεια καὶ οὐ φυγόμενος Ἀθήνη.
 τερπομένην δὲ γάμοισι τιθνητήειραν Ἐρώτων
 Πειθῶ πομπὸν ἔχεις, οὐκ Ἀρτεμιν· ἴσχεο μόχθων,
 Ἀρμονίης ἀπόναιο καὶ Εὐρώπην λίπε ταύρων·
 15 σπεῦδε, καὶ Ἥλεκτρη σε δεδέξεται, ἥς ἀπὸ χειρῶν
 νηὶ τεῇ γαμίων ἐμβάλλεο φόρτον Ἐρώτων
 ἐμπορίην φιλότητος ἐπιτρέψας Ἀφροδίτη,

- Κυπριδίην δὲ θύγατρα φυλασσομένην σέο παστῶ
 ἄλλην δέχυνσο Κύπριν· ἐπαινήσεις δὲ κορώνην,
 120 καὶ γαμίων ~~καλέσεις με θεο~~πρόπον ὄρνιν Ἐρωτών.
 ἤλιτον· ἀλλὰ με Κύπρις ἐπέπνεεν· ἐκ Παφίης γάρ
 θεσπίζω σέο λέκτρα, καὶ εἰ πέλον ὄρνις Ἀθήνης.“
 ὥς φασμένη σφρηγίσσε λάλον στόμα μάρτυρι σιγῇ.
 ἀλλ’ ὅτε οἱ στείχοντι λεωφόρα κύκλα κελεύθου
 125 τηλεφανῆς βασιλῆος ἐφαίνεται πάνδοκος αὐλῇ
 κίοσιν ὑψωθείσα, τανυσσαμένη τότε Κάδμω
 δάκτυλον ἀντιτύποιον νοήμονα μάρτυρα φωνῆς
 σιγαλέφ κήρυκι δόμον σημήνατο Πειθῶ
 ποικίλον ἀστράπτοντα· καὶ αἰθέρα δύσατο δαίμων
 130 ἄλλοφανῆς πετρώοντι διαιθύσσουσα πεδίλῳ.
 καὶ δόμον ἐσκοπίαξεν ἀλήμονι Κάδμος ὁπῶπῃ,
 Ἥφαιστου σοφὸν ἔργον, ὃν Ἠλέκτρη ποτὲ νύμφῃ
 ἐργοπόνος Ἀθήνοιο Μυριναίῃ κάμε τέχνη,
 δαίδαλα πολλὰ φέροντα. νεοσταθέος δὲ μελάδρου
 135 χάλκεος οὐδὸς ἔην εὐήλατος· ἀμφίδυροι δὲ
 σταθμοὶ ἐμηκύνοντο πολυγλυφῶν πυλεῶνων,
 καὶ λόφος ὀμφαλόεντι διεσφαίρωτο καρήνῳ
 μεσσοφανῆς ὀρόφοιο· λιθοστρώτοισι δὲ τοίχοις
 νῶτα κατεστήρικτο πεπηγότα λευκάδι γύψῳ
 140 εἰς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο. πέλας δέ τις ὄρχατος αὐλῆς
 ἀμφιλαφῆς δροσόεντι φυτῶν ἐβαρύνετο καρπῷ
 τετράγυος πρὸ δόμοιο· καὶ ἄρσενα φύλλα πετάσας
 θηλυτέρῳ φοίνικι πόθον πιστώσατο φοῖνιξ,
 ὄχνη τ’ ἀγλαόκαρπος ὁμήλικι σύμφυτος ὄχνη
 145 ὄρθριον ἐψιδύριζεν, ἐλισσομένη δὲ κορύμβοις
 γέλτονα πιαλέης ἐπεμάστιε θάμνον ἐλαίης·
 εἰαρινοῖς ἀνέμοισιν ἀναινομένη παρὰ δάφνῃ
 σείετο μύρσινα φύλλα, καὶ εὐπετάλου κυπαρίσσου
 ὄρθριον ἐρρίπιξε κόμην εὐδομος ἀήτης·

- 150 συκῆς θ' ἡδυτόκοιο καὶ ἰκμαλέης ἀπὸ ροιῆς
καρπὸς ἐρευθιόων ἐπεθήλεεν οἶνοπι καρπῷ
ἀγκιφύτῳ, καὶ μῆλον ἐπήνθεε γείτονι μῆλ'·
πολλὰ δὲ Φοιβελοῖσι σοφοῖς ποικίλλετο φύλλοις
γράμματα δεινδρήεντα φιλοκλαύτων ὑακίνθων·
- 155 καὶ Ζεφύρον πνεύοντος ἀεξιφύτου διὰ κήπου
ἄστατον ὄμμα τίτταινε πόθων ἀκόρητος Ἀπόλλων,
καὶ φυτὸν ἡβητῆρος ἰδὼν δεδονημένον αὐραῖς
δίσκον μνηστὶν ἔχων ἐλελίξετο, μὴ ποτε κούρω
ξηλῶν φθονέσειε καὶ ἐν πετάλοισιν ἀήτης,
- 160 εἰ ἐτέον ποτε κεῖνον ἐπισπαίροντα κονίῃ
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἰδὼν δάκρυσεν Ἀπόλλων,
καὶ τύπος ἀνθεμόεις μορφώσατο δάκρυα Φοίβου
αἴλινον αὐτοκέλευστον ἐπιγράψας ὑακίνθῳ.
ὄρχατος ἔπλετο τοῖος ἔυσκιος· ἄγκι δὲ πηγῇ
- 165 δίστομος, ἐνθεν ἔην ναέταις ποτόν, ἐνθεν ἄλωεὺς
ἐξ ἀμάρης ὀχέευνε πολυσχιδὲς ἀγκύλον ὕδωρ
εἰς φυτὸν ἄλλο μετ' ἄλλο· ῥόος δέ τις ὥς ἀπὸ Φοίβου
ἄβρα μελιζομένης ἐπεβόμβεε πυθμένι δάφνης.
καὶ πολὺς εὐποίητος ἐφρυσάμενος πόδα πέτρῳ
- 170 χρύσεος ἴστατο κοῦρος, ἐναντία δαιτυμονήων
λαμπάδος ἐσπερίης τανύων ἐπιδόρπιον αἴγλην·
πολλὰ δ' ἴσοτύπων μελέων τεχνήμονι σιγῇ
χάσμασι ποιητοῖσι σεσηρότος ἀνθερεῶνος
ψευδαλέων σκυλάκων στίχες ἔμφορες ἄγκι θυράων
- 75 ἔστασαν ἐνθα καὶ ἐνθα, καὶ ἀργυρέῳ κυνὶ γείτων
χρύσεος οἰδαίνοντι κύων συνυλάκτεε λαιμῷ
σαίνων ἡθάδα φῶτα, παραστείχοντι δὲ Κάδμῳ
μιμηλῆς ἀπέπεμπε βοῆς ξεινοσσόον ἡχώ,
ποιητῆς τ' ἐλέλιξε φιλοστόργου τύπον οὐρῆς.
- 0 ὄφρα μὲν εἰσέτι Κάδμος ἐνστρέπτοιο προσώπου
ὄμματα διενέων διεμέτρεε κῆπον ἀνάκτων

- καὶ γλυφίδας καὶ κάλλος ὅλον γραπτοῖο μελάθρου,
λαϊνέων ὁρώων ἀμαρύγματα φαιδρὰ μετάλλων,
τόφρα δὲ καλλείψας ἀγορὴν καὶ νείκεα λαῶν
185 φαιδρὸς ἀερσιλόφοιο περὶ δάχιν ἤμενος ἵππου
Ἡμαθίων Θρήισαν ἔχων Σάμον Ἀρεος ἔδρην
μητέρος Ἠλέκτρης βασιληίδος εἰς δόμον ἔστη,
ὃς τότε μοῦνος ἀνασσε κασιγνήτοιο νομεύων
ἡνία κοιρανίης, ὅτι πάτριον οὐδας ἑάσας
190 Δάρδανος ἀντικέλευθον ἐνάσσατο πέξαν ἀρουρῆς,
Δαρδανίην εὐπυργον ἐπώνυμον ἄστν χαράξας,
Ἰθαίην ἀροτῆρι διαγράψας κόνιν ὀλκῶ·
καὶ ρόον Ἑπταπόροιο πιῶν καὶ χεύματα Ῥήσου
γνωτῶ κλῆρον ἔλειπεν ἔχειν καὶ σκῆπτρα Καβείρω
195 Δάρδανος Ἡμαθίωνος ἀδελφεός, ὃν Διὸς εὐναὶ
ἤρσαν, ὃν κομέεσκε Δίκη τροφός, εὐτε λαβοῦσαι
σκῆπτρα Διὸς καὶ πέπλα Χρόνου καὶ φάβδον Ὀλύμπο
εἰς δόμον Ἠλέκτρης βασιληίδος ἔδραμον Ὄρραι
κοιρανίης ἀλύτοιο προμάντιες Αὐσονιήων·
200 καὶ βρέφος ἐθρέψαντο, καὶ ἀτρέπτω Διὸς ὀμφῇ
κοῦρος ἀνασταχύων παλιναυξέος ἀνθεμον ἥβης
Ἠλέκτρης λίπεν οἶκον, ὅτε τριτάτου χύσις ὄμβρου
κύμασι πυργωθεῖσι κατέκλυσεν ἔδρανα κόσμου.
πρώτου γὰρ κελάδοντος ἐπειρήθη νιφετοῖο
205 Ὠγυγὸς ἡλιβάτοιο δι' ὕδατος ἡέρα τέμνων,
χθῶν ὅτε κεύθετο πᾶσα κατάρρυντος, ἄκρα δὲ πέτρῃ
Θεσσαλίδος κεκάλυπτο, καὶ ὑπόθι Πυθιάς ἄκρῃ
ἀγχινεφῆς νιφόντι ρόῳ κυμαίνετο πέτρῃ.
δεύτερος ὄμβρος ἔην, ὅτε κυκλάδος ἀντυγα γαίης
210 χεύματι λωσσήεντι κατέκρυφε δύσνιφον ὕδωρ,
Δευκαλίων ὅτε μοῦνος ὁμόστολος ἥλικι Πύρρῃ
ὀλλυμένων μερόπων ἐνὶ λάρνακι κοιλάδι τέμνων
χεῦμα παλινδίνητον ἀτεκμάρτου νιφετοῖο

ἥερος ὑδατόεντος ἔλιξ πορθμεύετο ναύτης.

215 καὶ τρίτατος Διὸς ὄμβρος ὅτε χθονὸς ἔκλυσεν ἔδρην
καὶ σκοπέλους ἐκρύψεν, Ἰθωιάδος δὲ καὶ αὐτῆς
ἄβροχα Σιθονίης ἐκαλύπτετο νῶτα κολώνης,
ὑψιπόρου τότε χεῦμα διασχίζων νιφετοῖο
Δάρδανος ἀρχαίης ἐπεβήσατο γείτονος Ἰδης.

220 τοῦ τότε Σιθονίης χιονώδεος ἀρχὸς ἀρούρης
σύγγονος Ἡμαθίων ἀγορὴν βαρύδουπον ἑάσας
θάμβεεν ἀνέρος εἶδος, ἐπεὶ νῦ οἱ ἔμφυτος ἦβη
ἠνορέην καὶ κάλλος ἐμίνυε σύζυγι μορφῇ,
θάμβεε τηλέκον εἶδος· ἀριφραδέων γὰρ ἀνάκτων

225 αὐτόματοι κήρυκες ἀναυδέες εἰδὼν ὅπως αἶ.

καὶ μιν ἐλὼν ξένισσε, σὺν Ἠλέκτρῃ δὲ τεκούσῃ

228 ξένον ὑποσσεύων φίλῳ καὶ ἀμεμφεὶ μύθῳ

227 αἰόλα πιαλέης ἐπεκόσμεε δειπνα τραπέξης

πολλὰ τιθεῖς. ὃ δὲ κυφὸν ἐπ' οὔδεος αὐχένα κάμψας

230 ἀμφικόλων ἀπάνευθεν ἀθελγέας εἰλκεν ὅπως πάς,

καὶ μόλις εἰλαπίναξε· φιλοξείνοιο δὲ νύμφης

ἐξομένης ἀντωπὸς ὑποκλέπτουσι προσώπῳ

αἰδομένην ἐτίταινε σαόφρονα χεῖρα τραπέξῃ.

τοῖσι δὲ δαινυμένοισιν ἐπήτριμος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ

235 ἔμπνοος ἐσμαράγησε δόναξ Κορυβαντίδος Ἰδης·

ἐκ δὲ πολυτρήτοιο πόρου σκιρτήματι χειρῶν

σύνθροον ἐκρούσαντο μέλος μυκήτορος αὐλοῦ

Δάκτυλοι ὀρχηστίῃρες ἐπιθλίβοντες αἰοιδῇν·

καὶ τροχαλοῖς κροτέοντα τινάγμασι σύνθροον ἠχῶ

240 κύμβαλα βομβήεντα συνέκτυπε δίξυγι χαλκῷ

συμπερτοῖς δονάκεσσιν· ὑπὸ πλήκτρῳ δὲ καὶ αὐτῇ

ὄρθιος ἐπτατόνοιο λύρης ἐλελίζετο χορδῇ.

ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ δαῖτα κορέσσαστο Βίστονος αὐλοῦ,

εἰρομένη πελάσας φιλοπευθεῖ θῶκον ἀνάσση

245 Κάδμος ἀλιπλάγκτοιο μεληδόνος οἷστρον ἑάσας

- παιδρὸν ἐὼν γένος εἶπε, καὶ ἀνάνων στίχα μῦθι
 οἰγομένου κρουνηδὸν ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·
 „νύμφα φίλῃ, τί με τόσσον ἀνείρραι αἶμα γενέθι;
 ᾧ κυμόρων μερόπων γενεὴν φύλλοισιν ἐίσκω·
 250 φύλλα τὰ μὲν κατέχευαν ἐπὶ χθονὶ θυιάδες αὐρῶ
 ᾧρης Ἰσταμένης φθινοπωρίδος, ἄλλα δὲ καιρῷ
 εἰαρινῷ κομέουσι τεθιλότα δενδράδες ὕλαι·
 ὥς βροτὴ γένεῃ μινυῶριος ἢ μὲν ὀλέθρῳ
 δάμνεται ἱππεύσασα βίου δρόμον, ἢ δ' ἐπιθάλλῃ
 255 ἄλλῃ ὅπως εἴξειεν· ἐπεὶ παλινάγρετος ἔρπων
 εἰς νέον ἐκ πολιοῖο ῥέει μορφούμενος αἰῶν.
 ἄλλ' ἐρέω περίπυστον ἐμὴν εὐπαιδα γενέθλην·
 ἔστι πόλις κλυτὸν Ἄργος ἐδέθλιον ἱππιον Ἥρης,
 νήσου Τανταλίδας μεσόμφαλος· ἐνθα δὲ κούρη
 260 θηλυτόκοις ἔσπειρε γοναῖς εὐπάρθενον ἀνὴρ
 Ἴναχος, Ἴναχίης ὀνομακλυτὸς ἀστὸς ἀρούρης,
 νηοπόλος, καὶ φρικτὰ πολισσούχοιο θεαίνης
 ὄργια βυσσοδόμευε θεηγόρα μύστιδι τέχνῃ
 πρεσβυγενής· καὶ Ζῆνα θεῶν πρόμον ὄρχαι
 ἄστρων
 265 γαμβρὸν ἔχειν ἀπέειπε, σέβας πεφυλαγμένος Ἥρῃ
 — — — — —
 ταυροφυνὴς ὅτε πόρτις ἀμειβομένοιο προσώπου
 εἰς ἀγέλην ἄγραυλον ἐλαύνετο σύννομος Ἰῶ,
 καὶ δαμάλης ἄγραυρον ἐθήκατο βουκόλον Ἥρῃ
 ποικίλον ἀπλανέεσσι κεκασμένον Ἄργον ὀπωπαῖς
 270 Ζηνὸς ὀπιπευτῆρα βοοκραίρων ὑμεναίων,
 Ζηνὸς ἀθήητοιο, καὶ εἰς νομὸν ἦε κούρη
 ὀφθαλμοὺς τρομέουσα πολυγλήνοιο νομῆος·
 γυιοβόρῳ δὲ μύμπι χαρασσομένη δέμας Ἰῶ
 Ἴονίης ἄλδς οἶδμα κατέγραφε φοιτάδι χηλῇ·
 275 ἦλθε καὶ εἰς Αἴγυπτον ἐμὸν ῥόον, — ὃν πολίτηι

Νεῖλον ἐφημίξαντο φερώνυμον, οὖνεκα γαίῃ
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος πεφορημένος ὕγρὸς ἀκοίτης
 χεύματι πηλώεντι νέην περιβάλλεται ἰλύν, —
 ἦλυθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπῃ βοέην μετὰ μορφὴν
 280 δαιμονίης ἰνδαλμα μεταλλάξασα κεφαίης
 ἔσκε θεὰ φερέκαρπος· ἀναπτομένοιο δὲ καρποῦ
 Αἴγυπτίης Δήμητρος, ἐμῆς κεραελαέος Ἰοῦς,
 εὐόδοις ὁμόφοιτος ἐλίσσεται ἀτμός ἀήταις.
 ἐνθ' Ἐπαφον Διὶ τίκτεν, ἀκηρασίῳ ὅτι κόλπῳ
 285 Ἰναχίης θαμάλης ἐπαφήσατο θεῖος ἀκοίτης
 χερσὶν ἐρωμανέεσσι· θεηγενέος δὲ τοκῆς
 ἐξ' Ἐπάφου Λιβύῃ· Λιβύης δ' ἐπὶ παστὸν ὁδεύων
 Μέμφιδος ἄχρῃς ἵκανε Ποσειδάων μετανάστης
 παρθένον ἰχνεύων Ἐπαφηίδα, καὶ τότε κούρη
 290 δεξαμένη ναετήρα βυθοῦ χερσαῖον ὁδίτην
 Ζῆνα Λίβυν τέκε Βῆλον, ἐμῆς ἀροτήρα γενέθλης.
 καὶ Διὸς Ἀσβύσταο νέην ἀντίρροπον ὁμφὴν
 Χαονίῃ βοόωσι πελειάδι διψάδες ἄμμοι
 μαντιπόλοι· πέμπτῳ δὲ πατὴρ ἰσόμετρον ἀριθμῷ
 295 Βῆλος ἐπασσυντέρην γενεὴν σπερμήνατο παίδων,
 Φινέα καὶ Φοίνικα λιπόπολιν, οἷς ἅμα θάλλων
 ἄστὸς ἀμοιβαίων πολλῶν περίφοιτος Ἀγῆνωρ
 ἄσταθεὸς βιότοιο πατὴρ ἐμὸς εἶχε πορείην
 εἰς Θῆβην μετὰ Μέμφιν, ἐς Ἀσσυρίην μετὰ Θήβην,
 300 καὶ σοφὸς Αἴγυπτίης ναέτης Αἴγυπτος ἀρούρης
 αἰνοτόκος πολύτεκνος, ὃς ἄρσενόπαιδι γενέθλη
 ἤροσε τοσσατίων μιννώρια πῶεα παίδων,
 καὶ Δαναὸς λιπόπατρις, ὃς ᾤπισεν ἄρσενι φύτλη
 θῆλῳ γένος τανύων γάμιον ξίφος, ὅππότε παστοὶ
 305 αἵματι φοινίσσουτο δαίξομένων ὑμεναίων,
 καὶ κρυφλοῖς ξιφέεσσι σιδηροφόρων ἐπὶ λέκτρων
 ἄρσενά γυμνὸν ἄρῃα κατεύνασε θῆλυς ἐννώ·

- οὐ μὲν Ὑπερμνήστρῃ κακονύμφιον εὖαδεν ἔργον,
 ἀλλὰ παρῳσαμένη δυσπένθερα θεσμὰ τοκῆος
 310 ἤερήν πατρῶον ἐπέτρπε μῦθον ἀέλλη,
 καὶ καθαρὴν ἐφύλαξεν ἀναίμονα χεῖρα σιδήρου·
 ἐπλετο δ' ἀμφοτέρων ὅσιος γάμος. ἀρτιθαλῇ δὲ
 γνωτὴν ἡμετέραν θρασὺς ἤρπασε ταῦρος ἀλήτης,
 εἰ ἔτεον πέλε ταῦρος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι,
 315 εἰ βόες λμείρουσι γυναικείων ὑμεναίων.
 καὶ με κασιγνήτοισιν ὁμήλυδα πέμψεν Ἀγνήνωρ
 σύγγονον ἰχνεύοντα καὶ ἄγριον ἄρπαγα νύμφης,
 ταῦρον ἀκνμάντοιο νόθον πλωτῆρα θαλάσσης,
 οὗ χάριν ἀστήρικτος ἀλώμενος ἐνθάδε βαίνω.“
 320 τοῖα μὲν εὐλαίγγος ἔσω μυθεῖτο μελᾶθρου
 Κάδμος ἐνγλώσσοιο χέων ἔπος ἀνθερεῶνος,
 πατρῴης ἐνέπων τεκνοσσόον οἴστρον ἀπειλῆς
 καὶ Τυρίων ῥοθίων ψευδήμονα ταῦρον ὁδίτην
 Σιδονίης ἀκίχητον ἀπευθέος ἄρπαγα νύμφης.
 325 Ἥλέκτρῃ δ' αἰούσα παρήγορον ἱαχε φωνήν·
 „ξεῖνε, κασιγνήτην καὶ πατρίδα καὶ γενετῆρα
 Αἰθαίῃ στροφάλλιγι καὶ ἀμνήστῳ πόρε σιγῇ·
 οὕτω γὰρ μερόπων φέρεται βίος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
 μόχθον ἔχων, ὅτι πάντες, ὅσους βροτὴ τέκε γαστήρ,
 330 Μοιριδίου κλωστήρος ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ.
 μάρτυς ἐγὼ, βασιλεία καὶ εἰ πέλον, εἴποτε κείνων
 Πηλιάδων γενόμην καὶ ἐγὼ μία, τῆς ποτε μήτηρ
 θηλυτέρας ὠδῖνας αἰὲ μαιώσατο κόλπῳ,
 ἐπτάκις Ἑλλείθυιαν ἐῖ καλέσασα λοχείῃ
 335 κέντρον ἐλαφρίζουσαν ἀμοιβαίου τοκετοῖο,
 μάρτυς ἐγὼ· πατέρων γὰρ ἀπόπροθι δώματα ναίω,
 οὐ Στεροπὴν, οὐ Μαῖαν ὁμόστολον, οὐδὲ Κελαινῶ
 σύγγονον ἐγγὺς ἔχουσα συνέστιον· οὐδ' ἐνὶ κόλπῳ
 γνωτῆς Τηϋγέτης Λακεδαίμονα δίξυγι παλμῶ

- 340 παιδοκόμφῃ πῆχυνά γεγηθότα κοῦρον ἀγοστῶ·
 οὐ σχεδὸν Ἀλκυνόης ὀρώω δέμας, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
 φθεγγομένης ~~Μερόπης~~ φρενότερπεία μῦθον ἀκούω.
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μᾶλλον ὀδύρομαι· ἀρτιθαλῆς γὰρ
 υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις, ὅτε χνόον ἔσχευ λούλων,
 345 Δάρδανος Ἰδαίης μετανάσσωτο κόλπον ἀρούρης,
 καὶ Φρυγίῳ Σιμόεντι θαλύσια δῶκε κομάων
 θυμβραίου ποταμοῖο πινὼν ἀλλότριον ὕδωρ·
 καὶ Λιβύης παρὰ τέρμα πατὴρ ἐμὸς εἰσέτι κάμνει
 ὦμοις θλιβομένοισι γέρων κυρτούμενος Ἄτλας
 350 αἰθέρος ἐπτάζωνον ἀετράζων κενεῶνα.
 ἐμπης τόσσα παθοῦσα παρήγορον ἐλπίδα βόσκω
 Ζηνὸς ὑποσχεσίησιν, ὅτι γνωτῆσι σὺν ἄλλαις
 ἐκ χθονὸς Ἀτλάντειον ἐλεύσομαι εἰς πόλον ἄστρον
 οὐρανὸν οἶκον ἔχουσα, καὶ ἔσσομαι ἑβδομος ἀστήρ.
 355 καὶ σὺ τεὰς πρήνυε μεληδόνας· ἀπροϊδὴς γὰρ
 εἰς σὲ βιοπλάγκτοιο τύχης στροφάλιγγα κυλίνδων
 φοικτὸς ἀκινήτοιο μίτος σφρηγίσσωτο Μοίρης·
 τλήθι φέρειν λιπόπατρις ἀκαμπεία δεσμὸν ἀνάγκης,
 ἔσσομένων προκέλευθον ὑπέρτερον ἐλπίδα βόσκων,
 360 εἰ γένος ἐρρίξωσε τεὸν πρωτόσπορος Ἰώ,
 εἰ λάχες ἐκ Λιβύης Ποσιδήιον αἶμα γενέθλης·
 μέμνε παρ' ὀθνεύοις, ἅτε Δάρδανος, οἰκία ναίων,
 ναιετάων ξένον ἄστυ, πατὴρ τεὸς ὥσπερ Ἀγήνωρ,
 ὥς Δαναὸς γενετῆρος ἀδελφεός· ὅττι καὶ αὐτὸς
 65 ἄλλος ἀνὴρ φερέοικος ἔχων γένος ἐνθεον Ἰοῦς,
 αἰθέριον βλάστημα, Διπετὲς οὖνομα Βύζας,
 αὐτογόνου Νείλοιο πινὼν ἐπτάστομον ὕδωρ
 γείτονα γαῖαν ἐνειμεν, ὅπη παρὰ Βόσπορον ἀκτὴν
 Ἰναχίη δαμάλη πεπερημένον ἔλκεται ὕδωρ,
 70 πᾶσι περικτιόνεσσι τιθεὶς φάος, ὅππότε κείνου
 ἀκλινέος δόχμωσε μεμηνότος ἀνχένα ταύρου.“

- εἶπεν Ἀγηνορίδαο κατευνάζουσα μερίμνας.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκε τανύπτερον νῆα Μαίης
 εἰς δόμον Ἡλέκτρος ταχὺν ἄγγελον, ὄφρα κε Κάδι
 375 Ἀρμονίην ὀπάσειεν ἐς Ἀρμονίην ὕμενάων,
 παρθένον οὐρανόθεν μετανάστιον, ἣν Ἀφροδίτη
 λαθριδίῃ φιλότῃ γαμοκλόπος ἤρσεν Ἄρης·
 καὶ βρέφος αἰδομένη κρυφίης αὐτάγγελον εὐνῆς
 μήτηρ οὐκ ἀτίταλλεν, ἀπ' αἰθερίοιο δὲ κόλπου
 380 πῆχλει κεκλιμένην ἐπιμάξιον ἤγαγε κούρην
 εἰς δόμον Ἡλέκτρος μαιήιον, ἧς τόκον Ὠραι
 ὕγρον ἐμαιώσαντο λεχωίδες, ἧς ἔτι πυκνοὶ
 ἀργεννὴν σφριγόντες ἀνέβλυνον ἱμάδα μαζοί·
 δεξαμένη δὲ θύγατρα νόθην ἰσόζυγι θεσμῷ
 385 σύγχρονον Ἡμαθίωνος ἐνὶ ξυνώσατο μαζῷ
 κούρην ἀρτιλόχευτον, ὁμοστόργῳ δὲ μενοινῇ
 διχθαδίῃ θρεπτῇρι γονὴν κούφιζεν ἀγοστῷ.
 ὥς δέ τις ἀγροτέρη διδυμητόκος ἐνδοθ' ἰόχμης
 λαχνήεσσα λέαινα γαλαξιάῃσιν ἐέρσαις
 390 σκύμοις ἀμφοτέροις διδυμάοντας ἤρμωσε μαζοῦς
 καὶ διδύμοις τεκέεσσι μεριζομένην πόρε θηλὴν,
 καὶ χροά λιχμάζουσα καὶ ἄτριχον εἰσέτι δειρὴν
 ἰσοτύποις κομιδῇσιν ἀνέτρεφεν ἥλικα φύτλην,
 ὥς τότε παιδοκόμῳ φιλίῃ μαιώσατο θηλῇ
 * * * * *
 395 ἀρτιγόνων μεθέπουσα συνωρίδα δίζυγα τέκνων·
 πολλάκι νήπιον νῆα συνέμπορον ἥλικι κούρῃ
 πίνος ἐνθα καὶ ἐνθα μεάτροπον ἱμάδι μαζοῦ
 πεπταμένης πῆχυνε φιλήτορι χειρὸς ἀγοστῷ·
 γούνασι δ' ἄρσενα παῖδα συνίδρυε θήλει κούρῃ
 400 μηρὸν ἐφαπλώσασα κεχηνότα γείτονι μηρῷ
 κόλπον ἀνευρύνουσα βαθυνομένοιο χιτῶνος·
 καὶ τεκέων κλάζουσα μέλος θελκτήριον ὕπνου

ἀμφοτέρους εὖδοντας ἐκοίμισε μαιάδι τέχνη
 πῆχυν ὑποστορέσασα συνήγορον αὐχένι παίδων,
 405 καὶ σφισι λείκτρον ἔθηκεν ἐόν γόνυ, διχθαδίῳ δὲ
 φάρεος ἄκρον ἔλισσε διαιδύσσουσα προσώπῳ
 τέκνα καταψύχουσα, καὶ ἔσβεσε καύματος ὄρμην
 ἀντίτυπον φύσημα χέων ποιητὸς ἀήτης.

ὄφρα μὲν ἔξετο Κάδμος ἐχέφρονος ἐγγὺς ἀνάσσης,
 410 τόφρα λαθὼν πυλαωρὸν ἐῷ ληίστορι ταρσῷ
 ἀπροιδῆς ἀκίχητος ἐς οἶκίον ἦεν Ἑρμῆς
 εἴκελος ἡιθέῳ· ῥοδέῳ δὲ οἱ ἀμφι προσώπῳ
 ἄσκεπέος κεχάλαστο παρήγορος ὀλκὸς ἐθείρης
 ἀμφιλαφῆς, στέψας δὲ νεότριχος ἄκρα παρειῆς
 415 λεπτὸς ἀεξομένων ἐρυθαίνειτο κύκλος λούλων
 ἀρτιφυῆς ἐκάτερθε περιδρομος· οἷα δὲ κῆρυξ
 ἡθαδά ῥάβδον ἄειρεν· ἀθηήτῳ δὲ προσώπῳ
 ἐκ κεφαλῆς νεφέεσσι κεκασμένος εἰς πόδας ἄκρους
 πιαλέης ἐκίχησε πεπαυμένα δεῖπνα τραπέζης·
 420 οὐδὲ μιν Ἑμαθίων σχεδὸν ἔδρακεν, οὐδὲ καὶ αὐτὴ
 Ἀρμονίη καὶ Κάδμος ὀμέστιος, οὐ χορὸς ἀνδρῶν
 δούλιος· Ἠλέκτρῃ δὲ θεουδεί φαίνεται μούνη
 Ἑρμῆς ποικιλόμυθος· ἐλὼν δὲ μιν εἰς μυχὸν οἶκον
 ἀπροιδῆς ὀάριζε καὶ ἀνδρομέῃ φάτο φωνῇ·
 425 „μητροκασιγνήτη, Διὸς εὐνέτι, χαῖρε γυναικῶν
 πασάων μετόπισθε μακαρτάτη, ὅττι Κρονίων
 κοιρανίην κόσμοιο τεοῖς τεκέεσσι φυλάσσει,
 καὶ χθονὸς ἄστεα πάντα κυβερνήσει σέο φύτλη,
 ἔδνα τεῆς φιλότητος, ἐμῇ δ' ἅμα μητέρι Μαίῃ
 430 ἀστράσιν ἑπταπόροισι συναστράφειας Ὀλύμπῳ
 σύνδρομος Ἡελίοιο, συναντέλλουσα Σελήνῃ.
 εἰμὶ τεῆς, φιλότεκνε, γονῆς ἐμφύλιος Ἑρμῆς,
 ἄγγελος ἀθανάτων ταυυσίπτερος, οὐρανόθεν δὲ
 ξείνιος ὑψιμέδων με τεὸς προέηκεν ἀκοίτης

435 ἀμφὶ τεοῦ ξείνοιο θεοῦδέος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
 πείθεο σὺ Κρονίῳ, καὶ Ἀρμονίην σέο κούρην
 πέμπε μολεῖν ἀνάεδνον ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ,
 καὶ Διὶ καὶ μακάρεσσι χαρίζεο· τειρομένους γὰρ
 ἀθανάτους ξένος οὗτος ὅλους ἐσάωσεν αἰείδων·
 440 οὗτος ἀνὴρ μογέοντι τεῷ χαρίσμησεν ἀκοίτη,
 οὗτος ἀνὴρ ἐπέτασεν ἐλεύθερον ἡμᾶρ Ὀλύμπῳ.
 μή σε τεῇ θέλξειε γόφῳ φιλομήτορι κούρῃ·
 ἀλλὰ μιν εἰς ὑμέναιον ἀλεξικάκῳ πόρε Κάδμῳ
 πειθομένη Κρονίῳ καὶ Ἄρει καὶ Κυθερείῃ.“

www.libtool.com.cn
ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἴχνεύων δὲ τέταρτον ὑπὲρ πόντοιο νοήσεις
Ἀρμονίην πλώουσαν ὁμόστολον ἤλικι Κάδμω.

Ὡς εἰπὼν ἐς Ὀλυμπον ἑύραπιδις ἦεν Ἑρμῆς
αἰδύσσων περὰ κοῦφα, τιταινομένων δὲ πεδίλων
σύνδρομος ἡρώλοισιν ἐρέσσετο ταρσὸς ἀήταις.
οὐδὲ γυνὴ Θρηῖσσα κυβερνήτειρα Καβείρων
* * * * *

- 5 ἀλλὰ Διὸς σέβας εἶχε, καὶ Ἄρεος ἄξυνι κούρη
ὄρθια δινεύουσα νοήμονι δάκτυλα παλμῶ
Ἀρμονίην ἐκάλεσσε τύπῳ τεχνήμονι φωνῆς·
ἣ δὲ τιταινομένη βλεφάρων ἀντώπιον αἶγλην
Ἥλέκτρος ἀγέλαστον ἐδέφετο κύκλον ὀπωπῆς,
10 καὶ βαθὺν ἀφράστοιο νεόσσυτον ὄγκον ἀνίης
σιγαλαίαι κήρυκες ἐμαντεύοντο παρειαί·
παρθενικὴ δ' ἀνέπαλτο καὶ ὠμάρτησε τεκούσῃ
εἰς δόμον αἰπύδμητον· ἀναπτύξασα δὲ μήτηρ
ἐπταμύχον θαλάμοιο πολυσφρηγίστον ὀχῆα
15 λαῖνον οὐδὸν ἄμειψε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
ἄστατα ταρβαλέης ἐλελίξετο γούνατα νύμφης·
καὶ παλάμην ροδόπηχυν ἐῆς ἀνεκούφισε κούρης
δραξαμένη παλάμη χιονώδεϊ· καὶ τάχα φαίης
Ἦβην χειρὸς ἔχουσαν ἰδεῖν λευκώλενον Ἥρην.
20 ἀλλ' ὅτε πορφυρέοισι πέδον στείβουσα πεδίλοις

- λοίσθια μαρμαίροντος ἐδύσατο κύκλα μελάθρου,
 παρθένου ἀγνυμένην Ἀτλαντιάς ἴδρου νύμφη
 εἰς θρόνον εὐποίητον· ἀμοιβαίῳ δὲ καὶ αὐτῇ
 ἐξομένη στοιχηδὸν ἐπ' ἀργυροφεγγεὶ δίφρῳ
 25 ἀγγελίην Κρονίωνος ἀπειθεί πέφραδε κούρῃ,
 καὶ μιν πάντα δίδαξεν, ὅσα βροτοειδέι μορφῇ
 ἄλλοφανῆς ἄτε κοῦρος Ὀλύμπιος ἐννεπε κῆρυξ.
 παρθενικὴ δ' αἰουσα πολυπλάγκτους ὑμεναίους
 καὶ πόσιν ἀστήρικτον ὑπωρόφιον μετανάστην
 30 ξείνον ἔχειν ἀπέειπε, καὶ ἐκ Διὸς ὅσσα τοκῆος
 ξεινοδόκος Κάδμοιο βοοσσόος ἐννεπεν Ἑρμῆς·
 καὶ πόσιν ἦθελε μᾶλλον ὁμόπτολιν, ὥς κεν ἀλύξῃ
 συζυγίην φερέοικον ἀδωροδόκων ὑμεναίων·
 καὶ παλάμη κρατέουσα κατηφεί χειρα τιθήνης
 35 δάκρυσι μυδαλὲν πολυμεμφέα ῥήξατο φωνήν·
 „μῆτερ ἐμή, τί παθοῦσα τεῖν ἠρνήσαιο κούρην;
 οὕτω σεο θυγάτρα νεήλυδι φωτὶ συνάπτεις;
 ποῖον ἐμοὶ ποτε δῶρον ὁ ναυτίλος ἐγγυαλίξει;
 ἦ ῥά μοι ἔδνα γάμων προμνήσια νηὸς ὀπάσσει;
 40 οὐκ ἐδάην, φιλότεκνε, τεῖν ὅτι παῖδα φυλάσσεις
 παρθενικὴν λιπόπατριν ἀλήμονας εἰς ὑμεναίους.
 ἄλλοι ἐμοὶ μνηστῆρες ἀρείονές εἰσι πολῖται·
 τί χρέος ἦν ἀνάεδνον ἔχειν τινὰ γυμνὸν ἀκοίτην
 ἄλλοδαπὸν περιφοιτοῦν, ἄλυσκάζοντα τοκῆα;
 45 ἀλλ', ἐρέεις, Κρονίῳ τεῶ χραίσμησεν ἀκοίτη·
 πῶς Διὸς οὐ γέρας ἔσχεν Ὀλύμπιον, εἶπερ Ὀλύμπου,
 ὥς ἐνέπεις, προμάχιζε, καὶ οὐ Διὸς εὐνέτις Ἥρη
 Ζηνὸς ἀοσσητῆρι συνήρμοσε παρθένον Ἥβην;
 οὐ χατέει Κάδμοιο τεὸς πόσις ὑψιμέδων Ζεὺς·
 50 ἰλήκοι Κρονίδης· ἐψεύσατο θέσκελος Ἑρμῆς
 ἀμφὶ Διὸς γενετῆρος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι,
 εἰ λίπε θυῶρον Ἄρηα κυβερνητῆρα κυδοιμοῦ

- καὶ βροτὸν ἄνδρα κάλεσσεν ἐοῦ συνάεθλον ἀγῶνος
 ὁ κρατέων κόσμοιο καὶ αἰθέρος. ἅ, μέγα θαῦμα,
 55 τοσσατίους Τιτήνας ἐνεκλήσσε βερέθρων,
 καὶ Κάδμου χατέεσκεν, ὅπως ἓνα μῦνον ὀλέσση.
 οἶδας ἐμῶν πατέρων διδυμάονα σύγγονον εὐνὴν·
 Ζεὺς προπάτωρ ἐμὸς ἔσχε κασιγνήτης λέχος Ἥρης
 θεσμὸν ἔχων θαλάμων ἐμφύλιον· ἀμφοτέρωι δὲ
 60 Ἄρης καὶ Κυθέρεια μῆς ἐπιβήτορες εὐνῆς
 Ἀρμονίης γενετῆρες ἐνὸς γεγάσι τοκῆς,
 δέμνιον ἀμφιέποντες ὁμόγνιον. ὦ μοι ἀνάγκης·
 γνωτὰ γνωτὸν ἔχουσιν, ἐγὼ λιπόπατριν ἀκοίτην.“
 ὥς φαμένης ἀπένιψε γοήμονος ὄμβρον ὀπωπῆς
 65 μήτηρ ἀσχαλώωσα· διχαστασίῃ δὲ μενοιπῆς
 Ἀρμονίην ᾤκτειρε, Διὸς δ' ἀπέειπεν ἀπειλήν.
 ἀλλὰ περισφίγξασα δέμας φρενοθελγεί κεστῶ
 κερδαλέῳ ζωστῆρι δολοφράδμων Ἀφροδίτῃ,
 καὶ χροὶ δυσαμένη φιλοτήσια φάρεα Πειθοῦς
 70 Ἀρμονίης εὐδομον ἐβήσατο παρθενεῶνα·
 καὶ τύπον οὐρανίοιο μεταλλάξασα προσώπου
 Πεισινόῃ δέμας ἴσον εἴσκετο γείτοινι κούρῃ,
 Κάδμου ἅπερ ποθέουσα, καὶ ὥς κρυφίῃ τινὶ νούσῳ
 λεπταλέον πέμπουσα σέλας χλοάοντι προσώπῳ
 75 ἀμφιπόλους ἔψευδε· παρεδριώωσα δὲ μούνην,
 οἷά περ αἰδομένη, δολίην ἀνενείκατο φωνήν·
 „ὀλβίη, οἷον ἔχεις ἐνὶ δώμασι καλὸν ἀλήτην,
 οἷον ἔχεις μνηστῆρα, μακαρτάτῃ· οἷον ἀκοίτην
 ὄψαι ἱμερόεντα, τὸν οὐ λάχε παρθένος ἄλλη·
 80 ἀτρεκέες Ἀσσυρίης ἀπὸ πατρίδος αἶμα κομίζει,
 ἥχι ῥόος χαρίεντος Ἀδώνιδος· ἱμερόεις γὰρ
 ἐκ Λιβάνου νέος οὗτος, ὅπῃ Κυθέρεια χορεύει.
 ἦλιτον· οὐ τάχα Κάδμου ἐπιχθονίῃ τέκε γαστήρ,
 ἀλλὰ Διὸς γένος ἔσκεν, ἐγὼ δ' ἐψεύσατο φύτλην.

- 85 οἶδα, πόθεν νέος οὗτος Ὀλύμπιος· εἴ ποτε Μαίῃ
 σύγγονον Ἠλέκτρον Τιτήνιος ἤρσεν Ἄτλας,
 Ἀρμονίῃ πόσις ἦλθεν ἀνεψιος ἄπτερος Ἑρμῆς,
 οὐδὲ μάτην Κάδμηλος αἰδέεται· οὐρανίην γὰρ
 μορφὴν μοῦνον ἄμειψε καὶ εἰσέτι Κάδμος ἀκούει.
- 90 εἰ δὲ πέλει θεὸς ἄλλος ἔχων βροτοειδέα μορφὴν,
 Ἡμαθίων τάχα Φοῖβον ἐῷ ξείνισσε μελάθρῳ.
 παρθένη πασιμέλουσα, μακαρτέρῃ ἐσσι τεκούσης
 εἰς πόθον, εἰς ὑμέναιον Ὀλύμπιον· ἂ, μέγα θαῦμα,
 λάθριος Ἠλέκτρον νυμφεύσατο μητιετα Ζεὺς,
- 95 ἀμπαδὸν Ἀρμονίην μνηστεύεται ἀβρὸς Ἀπόλλων·
 ὀλβίῃ, ἣν ἐπόθησεν Ἐκηβόλος· αἶθε καὶ αὐτῆς
 Πεισινόης σπεύσειεν ἔχειν ὑμέναιον Ἀπόλλων·
 οὐ μὲν ἐγὼ ποτε Φοῖβον ἀναίνομαι, οἷά τε Δάφνῃ,
 οὐ νόον Ἀρμονίης μιμήσομαι· ἀλλὰ λιπούσα
- 100 κλῆρον ἐμόν καὶ δῶμα καὶ οὖς ποθέω γενετῆρας,
 Ἴξομαι Ἀπόλλωνι συνέμπορος εἰς ὑμεναίους.
 μέμνημαί ποτε τοῖον ἐγὼ τύπον· ἡμετέρῳ γὰρ
 εἰς δόμον ὀμφήεντα συνεσπομένη γενετῆρι
 Πύθιον εἶδον ἄγαλμα, καὶ ὥς τεδὸν εἶδον ἀλήτην·
- 105 αἰσάμην Φοίβοιο πάλιν βρέτας ἐνθάδε λεύσσειν.
 ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι Φοῖβος ἔχει χρυσαυγέα μίτρην·
 χρύσεος ἔπλετο Κάδμος ὅλον δέμας· ἦν δ' ἐθελήσῃς,
 δμῶας ἐμοὺς ἔχε πάντας ἀπείρονας, ἀντὶ δὲ κείνου
 χρυσὸν ἐμόν ξύμπαντα καὶ ἄργυρον ἐγγυαλίξω,
- 110 καὶ Τυρίης ὀπάσω βασιλῆα πέπλα θαλάσσης
 καὶ δόμον, ἣν ἐθέλῃς, πατρῷον· εἰ θέμις εἶπεν,
 δέχυνσο καὶ γενέτην καὶ μητέρα, δέχυνσο πάσας
- 113 ἀμφιπόλους, καὶ μοῦνον ἐμοὶ πόρε τοῦτον ἀκοίτην·
 120 οὐ ποθέω στίλβουσιν Ἐρυθραίων λίθον Ἰνδῶν,
 οὐ φυτόν Ἑσπερίδων παγχρύσειον, οὐδέ με τέρπει
 Ἠλιάδων ἤλεκτρον, ὅσον μῖα νυκτὸς ὀμίχλη,

- τῇ ἐν Πεισινόῃν προσπύζεται οὗτος ἀλήτης.
 εἰ δὲ γένος μεθέπεις ἐξ Ἄρεος, ἐξ Ἀφροδίτης,
 125 σοὶ γάμον ἄξιον εὖρε γάμων ταμὴν σέο μήτηρ.
 οὐποτε τηλίκον ἄνθος ἐσέδρακον· αὐτόματος γὰρ
 εἰαρινὸν δώρημα φύσις δωρήσατο Κάδμω·
 εἶδον ἐγὼ παλάμην ῥοδοδάκτυλον, εἶδον ὅπωπὴν
 ἡδὺ μέλι στάζουσαν, ἐρωτοτόκου δὲ προσώπου
 130 ὥς ῥόδα· φοινίσσουσι παρηγίδες, ἀκροφαῖ δὲ
 δίχρσα χιονέων ἀμαρύνσεται ἔχνη ταρσῶν
 μεσσοῖ πορφυρόεντα, καὶ ὥς κρίνον εἰσὶν ἀροστοί·
 καλλείψω πλοκαμίδας, ὅπως μὴ Φοῖβον ὀρίνω
 χροίῃ ὀνειδίζουσα Θεραπναίης ὑακίνθου·
 135 εἰ ποτε δινεύων φρενοτερπέα κύκλον ὅπωπῆς·
 ὀφθαλμοὺς ἐλέλιξεν, ὅλη σελάγριζε Σελήνη
 φέγγει μαρμαίροντι, καὶ εἰ ποτε βόστρυχα σείσας
 αὐχένα γυμνὸν ἔθηκεν, ἐφαίνετο φωσφόρος ἀστήρ·
 χεῖλα σιγῇσαιμι· τὸ δὲ στόμα πορθμὸν Ἐρώτων
 140 Πειθῶ ναιετάουσα χεῖ μελιηδέα φωνήν,
 καὶ Χάριτες μεθέπουσιν ὅλον δέμας· ἄκρα δὲ χειρῶν
 αἰδέομαι κρίνειν, ἵνα μὴ γάλα λευκὸν ἐλέγξω.
 δέχνησο δειλαίην με συνέστιον· ἡϊθέου δὲ
 δεξιτερῆς ψάνουσα καὶ ἀμφαφόωσα χιτῶνα
 145 κρυπταδίας εὖροιμι παρήγορα φάρμακα νούσου·
 αὐχένα γυμνὸν ἴδοιμι καὶ ἐξομένοιο πιέσσω
 δάκτυλον ὥς ἀέκουσα, καὶ ἡμετέρον διὰ κόλπου
 τεθναίην ὅτε μοῦνον ἀφειδέα χεῖρα χαλάσας
 ἀμφοτέρων θλίψειεν ἐλεύθερον ἄντυγα βαζῶν,
 150 χεῖλεσιν ἡμετέροισι μεμνυκὸτα χεῖλα πῆξας,
 τέρπων ἀκροτάτοισι φιλήμασιν· ἡϊθεον δὲ
 εἰσέτι πηχύνουσα καὶ εἰς Ἀχέροντα περήσω
 αὐτομάτη, γλυκερὸν δὲ πολυκλαύτῳ παρὰ Λήθῃ
 λῆξω καὶ φθιμένοισιν ἐμὸν μόρον, ὥς κεν ἐγείρω

- 155 οἶκτον ὁμοῦ καὶ ζῆλον ἀδελγεί Περσεφονείῃ·
 καὶ Χαρίτων πνείοντα φιλήματα κείνα διδάξω
 θηλυτέρας δυσέρωτας, ὅσας κτάνεν ἱμερόεν πῦρ,
 καὶ νέκυας τελέσω ζηλήμονας, εἰ παρὰ Λήθῃ
 159 εἰς παφίην μετὰ πότμον ἔτι φθονέουσι γυναῖκες.
 119 παρθένε, Κάδμον ἔχεις, μὴ δίλξο θῶκον Ὀλύμπου·
 114 παρθένε, τί τρομέεις; σὺ μὲν εἶαρι ποντοπόρῃσεις
 115 στεινὸν ὕδωρ πλώουσα, σὺν ἱμερόεντι δὲ Κάδμῳ
 Ὠκεανὸν περίμετρον ἐγὼ κατὰ χεῖμα περήσω·
 μὴ τρομέοις ἄλως οἶδμα βαρύβρομον, ὅτι σαώσει
 118 εἰν ἄλλ' φόρτον Ἑρωτος ἄλως θυγάτηρ Ἀφροδίτη.
 160 ἔσπομαι, ἦν ἐθέλῃς, καὶ ὁμόστολος, οὐ τρομέω δὲ
 πλαγκτοσύνην ἀδίδακτον. ἀμείλιχε, γίνεο Κάδμον
 κουριδίῃ παράκοιτις· ἐγὼ θαλαμηπόλος εἶην,
 ἀμφοτέροις θεράπαινα καὶ Ἀρμονίῃ καὶ ἀκοίτῃ.
 ἀλλὰ πάλιν τρομέω σε, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις,
 165 μὴ ποτέ σοι διὰ λέκτρα χόλον καὶ ζῆλον ἐγείρω,
 ὅτι θεὰ περ εἴουσα καὶ αἰθέρος ὄρχαμος Ἥρη
 Ζηνὸς ἐπιχθονίῃσι νόθαις ἀλόχοισι μεγάρῃ·
 Εὐρώπῃ κεχόλωτο καὶ ἤκαχεν ἄστατον Ἴω·
 οὐδὲ θεὰς μεθέηκε· χολωμένης δὲ τεκούσης
 170 ἤλασεν ὠδίνουσιν Ἄρης ἐγκύμονα Λητώ.
 εἰ μὴ ζῆλος ἔχει σε, πόθων ἵνα φάρμακον εὖρω,
 εἰς μίαν ἡριγένειαν ἐμοὶ πόρε τοῦτον ἀκοίτην,
 ναί, λίτομαι, καὶ νυκτὸς ἕνα δρόμον· εἰ δὲ μεγάρῃς
 χειρὶ τεῇ με δαίξῃς, ὅπως ἄμπαυμα νοήσω
 175 τηλίκον ἀπρήνντον αἰὲ κατὰ νύκτα καὶ ἡὼ
 ἐνδόμυχον μεθέπουσα περὶ φρένα βοσκόμενον πῦρ·
 εἶπε καὶ Ἀρμονίην φρυγοδέμνιον ἤλασε κεστῶ
 εἰς πλόον οἰστρήσασα πόθῳ πειθήμονα κούρην·
 ἥ δὲ μεταστρέψασα νόον διδυμάονι βουλῇ
 180 ξείνον ἔχειν μενέαινε καὶ ἤθελε πατρίδα ναίειν,

- καὶ τινα μῦθον ἔειπεν ἱμασσομένη νούν οἴστρω·
 „ὦ μοι, τίς μετὰμειψεν ἐμὴν φρένα; σῶξέ, πάτρη,
 χαίροις, Ἡμαθίων καὶ πᾶς δόμος· ἄντρα Καβείρων,
 χαίρετε, καὶ σκοπιαὶ Κορυβαντίδες· οὐκέτι λεύσσω
 185 μητρῶνς Ἐκάτης νυχλὴν θιασώδεα πεύκην.
 σῶξέ, παρθενίη, νυμφεύομαι ἡδέϊ Κάδμω·
 Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα, χαροπῆς ἁλὸς οἶδμα περὶ ῥῶ.
 ἄλλ' ἐρέεις, ὅτι πόντος ἀμείλιχος· οὐκ ἀλεγλῶ
 μαινομένου ροθίοιο, συνολλυμένους δὲ δεχέσθω
 190 Ἀρμονίην καὶ Κάδμον ἐμὸν μητρώιον ὕδωρ.
 ἔσπομαι ἡβητῆρι γάμους βοόωσα θεάων·
 εἰ μὲν ἐς ἀντολίην με φέρει πλώουσας ἀκοίτης,
 ἡμερον Ὠρίωνος ἐς Ἡριγένειαν ἐνίψω,
 καὶ Κεφάλου θαλάμων μεμνήσομαι· εἰ δέ ποτ' ἔλθω
 195 εἰς δύσιν ἀχλυόεσσαν, ἐπ' Ἐνδυμίωνι καὶ αὐτῇ
 Λατμιάς ἴσα παθοῦσα παρηγορεῖ με Σελήνη.“
 τοῖα νοοπλανεέσσι μεληδόσιν ἤπνε κούρη
 ἄσχετον ἱμερόεντι δαΐζομένη νούν οἴστρω·
 καὶ κινυρῇ ραθάμιγγι διαινομένοιο προσώπου
 200 Ἠλέκτρης κύσε χεῖρα καὶ ὄμματα καὶ πόδας ἄκρους
 καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα, καὶ Ἡμαθίωνος ὀπωπὴν
 χεῖλεσιν αἰδομένοισι κασιγνήτου περ ἐόντος,
 πᾶσας δ' ἀμφιπόλους ἡγκάζετο· μυρομένη δὲ
 τυκτὰ πολυγλυφῶν ἡσπᾶσσαντο κύκλα θυράων
 205 ἄπνοα καὶ κλιντῆρα καὶ ἔρκεα παρθενεῶνος·
 πατρῶν δὲ λαβοῦσα κόνιν προσπτύξατο κούρη,
 καὶ τότε χειρὸς ἔχουσα θεῶν ὑπὸ μάρτυρι πομπῇ
 Ἀρμονίην, ἀνάεδνον ὀφειλομένην φέρε Κάδμω
 Ἠλέκτρῃ, χυτὸν ὄμβρον ἀποσμήξασα προσώπου.
 210 Κυπριδίην δὲ θύγατρα λαβὼν ἡῶς ὀδίτης
 γρηλὶ σὺν ἀμφιπόλῳ λίπε δώματα, δῶρον ἀνάσσης
 λάτρην ἔχων πομπῇα δι' ἄστεος ἄχρι θαλάσσης.

παρθενικὴν δ' ὀρώωσα παρ' ἧόνας ὑψόθι πόντον
 ξείνῳ ἐφεσπομένην φλογερῇ ζέλουσαν ἀνάγκῃ
 215 Κύπριδι μεμφομένη φιλοκέρτομος ἔαχε Μῆνη·

„Κύπρι, καὶ εἰς σέο τέκνα κορύσσειαι, οὐδὲ καὶ
 αὐτῆς

ὑμετέρης ὠδίνος ἐφείσατο κέντρον ἐρώτων·
 ἦν τέκες, οὐκ ἐλέαιρες, ἀμείλιχε· καὶ τίνα κούρην
 οἰκτεῖρεις ἐτέρην, ὅτε σὸν γένος εἰς πόθον ἔλκεις·
 220 πλάξω καὶ σὺ, φίλῃ· Παφίης τέκος, εἶπε τεκούσῃ·
 ,κερτομέει Φαέθων σε, καὶ αἰσχύνει με Σελήνη·
 Ἀρμονίη, λιπόπατρι δυσίμερε, κάλλιπε Μῆνη
 νυμφίον Ἐνδυμῖωνα, καὶ ἄμφεπε Κάδμον ἀλήτην,
 τλήθι φέρειν πόνον ἴσον, ἐρωτοτόκῳ δὲ μερίμνῃ
 225 μνώω καὶ σὺ καμουῖσα ποθοβλήτοιο Σελήνης.“

ὥς φαμένης ἐτάρους ὑπὲρ ἧόνα Κάδμος ἐπείγων
 ὀλκάδος ἰθυπόροιο παλίμπορα πείσματα λύσας
 εἰαρινῷ κόλπῳσεν ἀχειμόνι λαῖφος ἀήτη·
 διχθαδίους δὲ κάλῳας ἐφαψάμενός τινι γόμφῳ
 230 δουροπαγὲς πόμπευε δι' οἰδματος ἄρμα θαλάσσης,
 ἰσάξων ἐκάτερθε νεῶς πόδας, οἷα δὲ Φοῖνιξ,
 ναυτιλῆς νοέων πατρῷον ἡθάδα τέχνην,
 πηδαλίῳ παρέμιμνεν· ἐπὶ πρύμνῃ δὲ καὶ αὐτὴν
 Ἀρμονίην ἄψαυστον ὁμόπλοον ἴδρυνε κούρην
 235 νηὸς ἰδὼν ξείνους ἐπιβήτορας, οὓς τότε ναῦται
 μισθοφόρους ἐδέχοντο. καὶ ἡρέμα σύμπλοος ἀνὴρ
 ἀμφοτέρους ὀρώων ἐκεράσσατο θαύματι φωνήν·
 „αὐτὸς Ἔρως πέλεν οὗτος ὁ ναυτίλος· οὐ νέμεσις δὲ
 υἷα τεκεῖν πλωτῆρα θαλασσαίην Ἀφροδίτην·

240 ἀλλὰ βέλος καὶ τόξον ἔχει καὶ πυρσὸν αἰερεῖ
 βαιὸς Ἔρως πτερυγέσσι κεκασμένος· εἰσορώω δὲ
 ὀλκάδα Σιδονίην. δολόεις τάχα φῶριος Ἄρης
 ἔξεται ἐν πρύμνῃσιν ἔσω Διβάνοιο κομίζων

Ἀσσυρίην πλώουσας ἀπὸ Θρήκης Ἀφροδίτην.
 45 Ἰλαθι, μήτερ Ἐρωτος, ἀκυμάντω δὲ γαλήνῃ
 πέμπε μοι ἔκμενον οὖρον ἀχειμονι μητρὶ θαλάσσῃ.“
 τοῖον ἔπος λαθραῖον ὁμόπλοος ἔννεπεν ἀνὴρ
 λοξὸς ἐς Ἀρμονίην ἀντῶπιον ὄμμα τιταίνων.
 καὶ πλόον ἦνυσσε Κάδμος ἐς Ἑλλάδα Φοιβάδος
 ὁμφῆς

- 50 οἷστρον ἔχων πραπίδεςσι, Διὸς δέ οἱ αἰὲν ἐπείγων
 ἐνθεὸς ἀπλανέεσσιν ἐπέτρεχε μῦθος ἀκουαῖς.
 ἐνθα Πανελλήνεσσι νεώτερα δῶρα τιταίνων
 ἀρχεκάκῃ Δαναοῖο φερέσβιον ἔκρυψε τέχνην,
 ὕδροφόρου Δαναοῖο· τί γὰρ πλέον εὔρεν Ἀχαιοῖς,
 55 εἰ ποτε χαλκείῃσι πεδοσκαφέεσσι μακέλλαις
 χάσματος οὐδαίοιο χυτὸν κενεῶνα κολάψας
 δῖψιον Ἄργος ἔπαυσε, κονιομένοις δὲ πολίταις
 ὕγρα παδῶν ἐπίβαθρα πόρεν ξεινήιον ὕδωρ,
 ἐκ βυθίων λαγόνων ὀλίγον ῥόον· αὐτὰρ ὁ πάσῃ
 60 Ἑλλάδι φωνήεντα καὶ ἔμφρονα δῶρα κομίζων
 γλώσσης ὄργανα τεῦξεν ὁμόθροα, συμφυέος δὲ
 ἀρμονίης στοιχηδὸν ἐς ἄξυγα σύξυγα μίξας
 γραπτὸν ἀσιγήτοιο τύπον τορνῶσατο σιγῆς,
 πάτρια θεσπεσίης δεδαημένος ὄργια τέχνης,
 65 Αἰγυπτίης σοφίης μετανάστιος, ἥμος Ἀγήνωρ
 Μέμφιδος ἐνναέτης ἑκατόμπυλον ᾤκισε Θήβην·
 καὶ ξαθέων ἄρρητον ἀμελγόμενος γάλα βίβλων
 χειρὸς ὀπισθοπόροιο χαράγματα λοξὰ χαράσσων
 ἔγραφεν ἀγκύλα κύκλα· καὶ Αἰγυπτίου Διονύσου
 70 εὔια φοιτητῆρος Ὀσίριδος ὄργια φαίνων
 μῦστιδος ἐννυχίας τελετὰς ἐδιδάσκετο τέχνης,
 καὶ κρυφῇ μάγον ὕμνον ἀνέκλαγε θυιάδι φωνῇ
 λεπτὸν ἔχων ὀλόλυγμα, λιθοξοάνοιο δὲ νηοῦ
 γλυπτὰ βαθυνομένῳ κεχαραγμένα δαίδαλα τοίχῳ

- 275 *κουργῶν δεδάηκε· πολυφράστῳ δὲ μενοιῖνῃ*
μετρήσας φλογόεσσαν ἀνηρίδμων ἱτὺν ἄστρον
καὶ δρόμον· Ἑλλοιο μαθὼν καὶ μέτρα πορείης
χειρὸς ἐυστροφάλιγγος ὁμόπλοκα δάκτυλα κάμψας,
ἄστατα κύκλα νόησε παλιννόστοιο Σελήνης,
- 280 *πῶς τρισσαῖς ἐλίκεσσι μεάτροπον εἶδος ἀμείβει,*
ἀρτιφαῆς, διχόμηνις, ὄλῳ στίλβουσα προσώπῳ,
πῶς δὲ συναπτομένη καὶ ἀπόρρυτος ἄρσενι πυρσῷ
Ἑλλίου γενετῆρος ἀμήτορι τίκτεται αἶγλη,
πατρὸς ὑποκλέπτουσα παλιμφυῆς αὐτόγονον πῦρ.
- 285 *τοῖος ἔην. καὶ κραιπνὸς Ἀχαιῖδος ἄστεα βαίνων*
ναυτιλὴν μεθέηκε· σὺν Ἀρμονίῃ δὲ κομίζων
ἔσμον ἀλιπλανέων ἐτάρων χερσαίον ὁδίτην
ἄρμασιν ἱππέοισι καὶ ἀχθοφόροισιν ἀμάξαις
μαντῶις ἀδύτοισιν ἐπέστιχεν· ἐνθα κιχῆσας
- 290 *Δελφὸν ἀσιγήτοιο μεσόμφαλον ἄξονα Πυθούς*
μαντοσύνην ἐρέεινε, καὶ ἔμφρονα Πύθιος ἄξων
κυκλόθεν αὐτοβόητος ἐθέσπισε κοιλάδι φωνῇ·
„Κάδμε, μάτην, περίφοιτε, πολυπλανὲς ἶχνος
ἐλίσσεις·
- μαστεύεις τινὰ ταῦρον, ὃν οὐ βοέη τέκε γαστήρ,*
- 295 *μαστεύεις τινὰ ταῦρον, ὃν οὐ βροτὸς οἶδε κιχῆσαι·*
Ἀσσυρίης ἀπόειπε τεῆς ἡγήτορα πομπῆς,
ἄμφεπε βοῦν χθονίην, μὴ δίζεο ταῦρον Ὀλύμπου·
νυμφίον Εὐρώπης οὐ βουκόλος οἶδεν ἐλαύνειν·
οὐ νομόν, οὐ λειμῶνα μετέρχεται, οὐ τι νένετρον
- 300 *πείδεται, οὐ μάστιγι κελεύεται· οἶδεν αἰεῖρειν*
Κύπριδος ἀβρὰ λέπαδνα καὶ οὐ ξυγόδεσμον ἀρότρων,
αὐχένα μοῦνον Ἔρωτι καὶ οὐ Δήμητρι τιταίνει.
ἀλλὰ πόθον Τυρρίοιο τεοῦ γενετῆρος ἑάσας
μῖμνε παρ' ἄλλοδαποσι, καὶ Αἰγυπτίης σέο Θήβης
- 305 *πατρίδος ἄστν πόλισσον ἐπώννυμον, ἥχι πεσαῦσα*

εὐνήσει βαρύγουννον ἐὼν πόδα δαιμονίῃ βοῦς.“

ὥς φάμενος τριπόδων ἐπεκοίμισε θνιῖάδα φωνήν,
καὶ ρία Παρνησσοῖο τιτάσσειο Φοιβάδος ἡχοῦς
γείτονος εἰσαίοντα, καὶ ὁμφήεντι ῥεέθρῳ

110 Κασταλῆς πάφλαξε νοήμονος ἔνθεον ὕδωρ·
εἶπε θεός· καὶ Κάδμος ἐχάζετο καὶ παρὰ νηῶ
βοῦν ἰδε, νεισσομένη δὲ συνέστιχεν· ἐσπόμενοι δὲ
ἄνδρες ἀπλάγκτοιο βοὸς βραδυπειθεῖ χηλῇ
φειδομένην ἰσόμετρον ἐποιήσαντο πορείην

15 ὀτρηροὶ θεράποντες· ὅθεν τότε Κάδμος ὁδεύων
ἱερὸν ἔδρακε χῶρον ἐπόψιον, ἦχι νοήσας
Πύθιος ἐννεάκνκλον ὀρειάδος ὀλκὸν ἀκάνθης
εὐνασε Κιρραίης θανατηφόρον ἰὸν ἐχίδνης·

Παρνησσοῦ δὲ κάρηνα λιπὼν μετανάστιος ἀνῆρ
20 Δαυλίδος ἔστιχεν οὐδας ὁμούριον, ἔνθεν ἀκούω
σιγαλῆς λάλον εἶμα δυσηλακάτου Φιλομήλης,
Τηρεὺς ἦν ἐμίαινευ, ὅτε ζυγίη φύγεν Ἥρη
συζυγίην ἀχόρευτον ὀρεσσαύλων ὑμεναίων,
κούρη δ' ἀστορέεσσιν ἐπεστενάχιζε χαμεύναις

25 εἰνοδίου θαλάμοιο, λιπογλώσσοιο δὲ κούρης
μυρομένης Θρήισσαν ἀναγκαίην ἀφροδίτην
δάκρυσι μιμηλοῖσι λιπόδροος ἔστενευ Ἥχῳ,
παρθενικὴν φυγόδεμνον ὀδυρομένη Φιλομήλην,
ὅπποτε φοινῆεντι μεμιγμένον αἵματος ὀλκῷ

30 γλώσσης ἀρτιτόμοιο συνέβλυνεν αἶμα κορείης·
καὶ Τιτνοῦ πόλιν εἶδεν, ὅπῃ θρασὺς υἱὸς ἀρούρης
ἄλσεα καλλιπέτηλα διαστείχων Πανοπῆος
ἄγνὰ βιαζομένης ἀνεσείρασε φάρεα Λητοῦς·
καὶ ποδὸς ἔχνος ἔθηκε Ταναγραίῳ κενεῶνι,

35 ἐκ δὲ Κορωνείης Ἀλιάρτιον οὐδας ἀμείβων
Θεσπίεων τε πόλῃα βαθυκνήμους τε Πλαταιᾶς
Ἀονίης σχεδὸν ἦλθε πέδον Βοιωτὸν ὁδεύων,

- ἤχι ποτ' Ὀρίωνα δυσίμερον νύεα γαίης
 σκορπίος ἀστόργιοιο βοηθός Ἰοχεαίρης
 340 τηλίκον ἐκρήνιξεν, ἀνυμφεύτοιο θαλάνης
 ἀκροτάτην ἔτι πέξαν ἀναστείλαντα χιτῶνος,
 ὁ βραδὺς ἐρπύζων χθόνιον τέρας, ἀντιβίου δὲ
 ταρσὰ χαλαζήεντι τυχῶν ἐχαράξατο κέντρον.
 καὶ γαίης ἐπέβη Χαιρωνίδος, ἐνθα κούινῃ
 345 ἀργυφὲν τέμνουσα βοὸς λευκαίνετο χηλή,
 καὶ κραναῆς μεθέπων πολυκαμπέα κύκλα πορείης
 λευκὰ κونيομένων ἀπεσεύσατο λύματα ταρσῶν.
 καὶ βοὸς ὁμψήεσσα χαμευνάδος ὤκλασε χηλὴ
 ἄστεος ἐσσομένοιο προάγγελος. ἀλλ' ὅτε Κάδμῳ
 350 Πύθιον δῦδαίης ἐτελείετο θέσφατον ἡχοῦς,
 βοῦν ἱερὴν θυόεντι διαστήσας παρὰ βωμῷ
 δίζετο πηγαιῶν ὑδάτων χύσιν, ὄφρα καθήρη
 μαντικόλους ἔο χειρας, ἐπισπείσῃ δὲ θυηλαῖς
 ἄγνόν ὕδωρ· οὐπω γὰρ ἐν οἶνοφύτοισιν ἄλματα
 355 ἀβρὸς ἀεξομένης ἀνεφαίνετο καρπὸς ὀπώρης.
 καὶ πόδας ἐστήριξε δρακοντοβότῳ παρὰ Δίρκῃ·
 στή δὲ ταφῶν, ὅτι λοξὰ φανείς ὀφιώδει δεσμῷ.
 Ἄρεος αἰολόνωτος ὄφιν μιτρώσατο πηγὴν,
 καὶ στρατὸν ἐπτοίησεν, ὅσος πολὺς ἔσπετο Κάδμῳ·
 360 τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοισι δακῶν χαροποιῖσι γενείοις,
 τὸν δὲ θαφοινήεντι τυχῶν ἐχάραξεν ὀδόντι,
 ἄλλον μαρναμένοιο βιοσσόον ἦπαρ ἀμύξας
 θῆκε νέκυν· ψαφαρὴ δὲ κατ' ἀγένης ἔρρεε χαίτη
 αὐτομάτῃ, πλαδαροῖο διειλυσθεῖσα καρήνου·
 365 (377) ἄλλον ἀνεπτοίησε θορῶν ὑπὲρ ἄντυγα κόρης
 ἀνδρομέης, ἑτέρου δὲ διέτρεχεν ἀνθερεῶνος
 ἄσχετος, ἰοβόλῳ δὲ βαλὼν ὀφθαλμὸν ἐέρση
 μαρμαρέην ἥχλυσε μεμνκότος ὀμματος αἶγλην·
 ἄλλον ταρσὸν ἐμαρψε, χαρασσόμενον δὲ γενεῖφ

- 70 (382) εἶχε δακῶν, καὶ χλωρὸν ἀνήργεν ἀφρόν ὀδόντων
 εἰς δέμας ἡιθέοιο, πελιδναίῳ δὲ σιδήρῳ
 ἰσοφυῆς χλοᾶοντι διεψυχθῆ δέμας ἰῶ·
 ἄλλου φυσιόωντος ὑπὸ πληγῇσι γενείων
 ἄσταθές μῆνιγγες ἐκυμαίνοντο καρήνων
- 75 (387) δῆγματι φαρμακόμεντι, δι' ἐγκεφάλου δὲ χυθέντος
 388) μυδαλέῳ μυκτῆρι κατάσσυτος ἔρρεεν ἰχώρ.
 365) καὶ ταχὺς ἀμφιέλικτος ἐπὶ κνήμησιν ἀνέρκων
 Κάδμου ἀπειλητῆρι δράκων ἐξώσατο δεσμῶ,
 καὶ δέμας ὀρθώσας μελέων ἐπιβήτορι παλμῶ
- 80 (368) ταυρείης περίκνκλον ἐς ὀμφαλὸν ἄλτο βοεῖης·
 καὶ σκολιαῖς ἐλίκεσσι πόδας μιτρούμενος ἀνῆρ
 ὀλκαίῃ βαρύνδεσμος ἐχιδναίῃ κάμε σειρῇ
 φόρτον ἔχων δασπλῆτα, βαρυνόμενον δὲ φορῆα
 ὄρδιον ἐστηῶτα κατέσπασεν εἰς πέδον ἔλκων,
- 85 (373) καὶ στόμα πικρὸν ἔλυσε, δυσηλεγέος δὲ δράκοντος
 φοίνιος ὠμοβόρου πυλεὼν εὐρύνετο λαιμῶν,
 καὶ κεφαλὴν δόχμωσε, τινασσομένου δὲ καρήνου
- 95 (376) ὑψιτενῆς ἐλέλικτο μέσος κυρτούμενος αὐχίνῃ.
 ἀλλ' ὅτε Κάδμος ἔκαμνε, τότε σχεδὸν ἤλθεν Ἀθήνη
 90 ἐσσομένης δονέουσα προάγγελον αἰγίδα νίκης
 Γοργεῖα κομόωσαν ἐχιδνήεντι καρήνῳ,
 καὶ οἱ ἀτυζομένῳ λαοσσόος ἔαχε δαίμων·
 „Κάδμε, Γιγαντοφόνειο Διὸς συνάεθλε κυδοιμοῦ,
 δειμαίνεις ἓνα μοῦνον ἰδὼν ὄφιν; εἰ δὲ κεραυνοῖς
- 95 σοὶ πίσυνος Τυφῶνα κατεπρήνιξε Κρονίαν
 τοσσατίοις κομόωντα δρακοντείοισι καρήνοις,
 πάνεο θηρεῖων τρομέων συριγμὸν ὀδόντων·
 Παλλὰς ἐποτρύνει σε, καὶ οὐ φονίη παρὰ Δίῳ κη
 ρύσεται ἐρπυστήρα φυλάκτορα χάλκεος Ἄρης.
- 100 ἀλλὰ καταφθιμένοιο λαβὼν δασπλῆτας ὀδόντας
 θηρὸς ἐχιδνήεντι περισπείρας χθόνα καρπῶ

- κείρε Γιγαντεῖης ὀφριάδεα λήια χάρμης,
 γηγενέων δὲ φάλαγγας ἐνὶ ξύνωσον ὀλέθρῳ
 πέντε λιπῶν ζῶντας· ἐπεσσομένησσι δὲ Θήβαις
 405 σπαρτῶν ἀγλαόκαρπος ἀνασταχύοιτο γενέθλη·
 ὥς φαμένη θάρσυνε τεθηπότα Κάδμον Ἀθήνη,
 καὶ βαθὺν ἡνεμόεντι κατέγραφεν ἡέρα ταρσῶ,
 δυσάμενη Διὸς οἶκον. ὃ δὲ τραφερῇ παρὰ βῶλῳ
 μάρμαρον εὐρυάλωος ἐντροχον οὖρον ἀρούρης
 410 ἴστατο κουφίζων κραναὸν βέλος, ἰδυπόρῳ δὲ
 ἄκρα δρακοντείοιο καρήατος ἐθλασε πέτρῳ·
 θηγαλέην δὲ μάχαιραν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 αὐχένα θηρὸς ἐτεμνεν· ἀπαμηθεῖσα δὲ κόρσῃ
 σώματος ἐκτὸς ἔμιμνε, κυλινδομένη δὲ κονίῃ
 415 ἡθὰδα κύκλον ἔλισσε παλὶλλυτον ἄστατος οὐρή,
 καὶ δαπέδῳ τετάνυστο δράκων νέκυς. ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
 θοῦρος Ἄρης βαρύμηις ἀνέκραγε· χωομένου δὲ
 Κάδμος ἀμειβομένων μελέων ἐλικώδει μορφῇ
 ἄλλοφυνῆς ἤμελλε παρ' Ἴλλυρίδος σφυρὰ γαίης
 420 ξείνον ἔχειν ἰνδαλμα δρακοντείοιο προσώπων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν πέπρωτο μετὰ χρόνον. αὐτὰρ ὃ μέσση
 χαλκείῃ κινέῃ συνελέξατο καρπὸν ὀλέθρου
 θηρείων γενύων βλοσυρὸν θέρος· ἐνδαπίης δὲ
 Παλλάδος ὑβὸν ἄροτρον ἀπ' ὀργάδος εἰς χθὺν
 σύρων
 425 καὶ χαροπῆς ἀρόσας πολεμητόκον αὐλακα γαίης
 ἰοβόλων ἔσπειρε πολύστιχον ὄγμον ὀδόντων.
 καὶ στάχυν αὐτολόχευτος ἀνέξητο Γιγάντων,
 ὧν ὃ μὲν ὑψικάρηνος ἀνέδραμεν ἄκρα τιταίνων
 στήθεος εὐθώρηκος, ὃ δὲ προθορόντι καρήνῳ
 430 φορικτὸν ἀνοιγομένης ὑπερέσχεθεν ὦμον ἀρούρης,
 ἄλλος ἄνω προύκνυεν ἐς ὀμφαλόν, ὃς δ' ἐπὶ γαίῃ
 ἡμιτελῆς ἀνέτελλε πεδοτρεφὲς ὄπλον αἰείρων·

ἄλλος ὑπερκύπτοντα λόφον προβλήτα τιταίνων
 οὐπω στέρονον ἔφαινε, καὶ εἰσέτι μητρὸς ἀνέρπων
 35 ἐκ λαγόνων κατὰ βαιὸν ἀταρβεί μάρνατο Κάδμω
 τεύχεσιν αὐτοφύτοις κεκορυθμένος· ἅ, μέγα θαῦμα,
 ὦπλισεν Εἰλείθυια, τὸν οὐ μαιώσατο μήτηρ·
 καὶ τις ἀνηκόντιζεν ὁμόγνιον ἐγγχος ἀφάσσων
 ἡμιφανής, ὃ δὲ κοῦφος ὅλον δέμας εἰς φάος ἔλκων
 40 ἄκρα ποδῶν ἀτέλεστα πεπηγότα λείπεν ἀρούρη.

οὐ μὲν ἐφημοσύνης ἐπελήσατο Κάδμος Ἀθῆνης,
 ἀλλὰ παλιμφυέων καλάμην ἤμησε Γιγάντων,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν ἀνεμῶδε λόγχῃ,
 τὸν δὲ κατὰ κληῖδα παρὰ πλατὺν ἀνχένα τύψας
 45 ὅστέα λαχνήεντος ἀνέσχισεν ἀνθερεῶνος·
 51 ἄλλον μαρναμένοιο παρ' ἰσχύον ἄορι τύψας
 52 συμφυέος διέκερσε σὺν ἰξὺ νῶτα βοείης·
 46 ἄλλον ἀκοντιστήρι βαλὼν ἐχαράξατο πέτρῳ
 γαστέρος ἄχρι φανέντα· καὶ αἵματος αἰνογιγάντων
 ἐκχυμένου ποταμηδὸν Ἄρης ὠλίσθανε λύθρῳ
 φοινίξας ἐὰ γυῖα, παρισταμένης δὲ κυδοιμῷ
 50 πορφυρέῃ ραδάμιγγι χιτῶν ἐρυθαίνετο Νίκης·
 53 καὶ φόνος ἄσπετος ἔσκε· δαιτσομένων δὲ Γιγάντων
 λολίγιος αἱμαλέης ἀνεκήμεν αὐλὸς ἐέρσης
 55 ἄορι θεινομένων. ὃ δὲ Παλλάδος ἐμφροῖ βουλῇ
 γηγενέων τινὰ πέτρον ἐπηώρησε καρήνων·
 οἳ δὲ δαφοινήεντι πόθῳ μεθύοντες ἐννοῦς
 ἄρει βακχεύθησαν, ὁμογνήτῳ δὲ σιδήρῳ
 ἀλλήλων ὀλετήρες ἐτυμβεύοντο κονίῃ·
 60 ἄλλω δ' ἄλλος ἔριζεν· ἐρευθιόωντι δὲ λύθρῳ
 στικτὰ διαινομένης ἐμελαίνετο νῶτα βοείης
 γηγενέος κταμένοιο, κατουδαίης δὲ μαχαίρης
 γνωτοφόνῳ γλωχίνι δαίξετο καρπὸς ἀρούρης.

NONNOS ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
www.litweb.gr ΠΕΜΠΤΟΝ.

Πέμπτον ἔτι σκοπιάζε καὶ Ἀκταίωνα νοήσεις,
τὸν κεμὰς οὐκ ᾔδινε, κυνοσπάδα νεβρόν ἀλήτην.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πολέμων ὀφιώδεα λήια κείρων
Κάδμος ὀδοντοφύτων καλάμην ἤμησε Γιγάντων,
σπένδων λύθρον Ἄρρη θαλύσια δημοτῆτος,
φαιδρύνας ἐὰ γυῖα δρακοντοβότῳ παρὰ Δίρκῃ
5 Δελφίδα βοῦν ἱέρευσε θεοκλήτων ἐπὶ βωμῶν,
Παλλάδι καλὸν ἄγαλμα. καταρχόμενος δὲ θυηλῆς

* * * * *

δίζυγες ἔνθα καὶ ἔνθα περιρραίνοντο κεραταὶ
οὐλοχύταις· ὃ δὲ γυμνὸν ἑλὼν παρὰ γείτονι μηρῷ
φάσγανον Ἀσσυρίοιο παρήγορον ἐκ τελαμῶνος
10 ἀκροτάτην τρίχα τάμνε τανυκραίριοιο καρῆνου
ἄορι κωπήεντι· Θεοκλύμενος δὲ κεραίης
δραξάμενος μόςχοιο παλίντονον εἵρυσσε δειρήν,
αὐχενίους δὲ τένοντας ἀπηλοιήσε Θυέστης
ἀμφιτόμῳ βουπλήγι, καὶ αἱμαλέῳ βοὸς ὀλκῷ
15 λάινος Ὀγκαίης ἐρυθαίνετο βωμὸς Ἀθήνης,
καὶ βοέου κερόεντος ἀρασσομένοιο μετώπου
πρηνῆς μόςχος ἐπιπτε· δαίξομένης δὲ σιδήρῳ
πλευρὰ διατμήξαντες ἐμιστύλαντο μαχαίρῃ,
καὶ βοέην τρηχεῖαν ἐγυμνώσαντο καλύπτρῃν
20 ἐκταδλήν· ὃ δὲ παιδρὸν ἐπὶ χθονὶ φᾶρος ἐλίξας

- αὐτὸς ἄναξ πεπόνητο, καὶ εὐφυνέων κρέα μῆρῶν
ὥμᾱ διατμήξας ἐκαλύψατο δίζυγι δημῷ
μιστύλλων **κατὰ βαιόν,** ἐπ' ἀνδρακιῇ δὲ τανύσσας
σπλάγγνα σιδηρείοισι πεπαρμένα πάντα κορύμβοις,
²⁵ εἶρσεν, ὀπτήσας ἀπαλῷ πυρὶ· μεσσοπαγῇ δὲ
ἀροπόρῳ στοιχηθὸν ἄγων τετορημένα χαλκῷ
ἀνθοκόμου κατέθηκε χαμαιζήλοιο τραπέξης
δαιτρός, ἐπασσυτέρους ὀβελούς ζείοντας ἀείρας.
καὶ θυόεις ἐλέλικτο δι' ἥερος ἀτμός ἀλήτης
³⁰ Ἀσσυρίης λιβάνοιο· τελειομένης δὲ θυηλῆς
δεῖπνον ἔην, καὶ Κάδμος ἐλὼν ἐπένειμεν ἐκάστῳ
κεκριμένης ὀρέγων ἰσοελκέα μοῖραν ἐδωδῆς.
δαιτυμόνων δὲ φάλαγγες ἐπ' ἐνκύκλιοι τραπέξης
εἰλαπίνης ἀπέθεντο πόθον κεκορηότι θυμῷ.
³⁵ οὐδὲ δρακοντοφόνῳ καμάτων τέλος ἐπλετο Κάδμῳ,
ἀλλὰ μεθ' ἐρηπυστῆρα, μετ' ἄγρια φῦλα Γιγάντων,
Ἐκτῆνων προμάχοισι καὶ Ἄονι μάρνατο λαῷ
βάρβαρον ἀμύων στάχυν Ἄρεος, ἀγχιπόροις δὲ
ἔχραε Τεμμίκεσσι· καλεσσαμένοις δὲ μαχηταῖς
⁴⁰ ποικίλος ἔσμός ἴκανε περικτιόνων ἐπικούρων.
καὶ διδύμαις στρατιῇσιν Ἔρις ξύνωσεν ἐννῶ
φύλοπιν ὠδίνουσα· συνερχομένων δὲ κυδοιμῷ
τόξον ἐκυκλώθη, δόρυ πάλλετο, σείετο πῆληξ,
καὶ βέλος ἐρροίζησεν, ἐπ' ὀμφαλόεντι δὲ κύκλῳ
⁴⁵ βαλλομένη μυλόεντι λίθῳ σμαράγγησε βοεΐη.
καὶ κταμένων ῥέεν αἶμα· πολὺς δ' ἐπὶ φορβάδι γαίῃ
ἡμιθανὲς προκάρηνος ἀνὴρ κεκύλιστο κονίῃ.
καὶ στρατὸς ἀντιβίων ἱκέτης ἐκλίνετο Κάδμῳ·
λῦτο δ' ἄγῶν. φονίην δὲ μετὰ στροφάλιγγα κυδοιμοῦ
⁵⁰ Κάδμος ἀπυργώτοιο θεμέλια πῆγνυε Θῆβης.
πολλὰ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα μεριζομένων κενεῶνων
αὔλακες ἐτμήγοντο, πολυσχιδέων δὲ κελεύθων

- ἔδρανα καρχαρόδοντι βοῶν κεχάρακτο σιδήρῳ·
 πολλὰ δ' ἀντιπόρων ἀνέμων τετράζυγι κόσμῳ
 55 ἔμμοροι ἐν χορτοῖσιν ἐμετρήθησαν ἀγνυαί.
 καὶ πόλις Ἀουίη Τυρίης ποικίλλετο τέχνης
 κάλλει λατνέῳ· καὶ ἐποίπνυνεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
 γειοτόμῳ γλωχῖνι ταμῶν ἐτερόχροα πέτρην
 ἐργατίνης Βοιωτὸν ὑπὸ κλέτας, ἣν παρὰ λόχμῃ
 60 Τευμήσσου δρυόεντος ἐμαιώσαντο κολῶναι,
 ἣν Ἐλικὸν βλάστησε καὶ ἣν ὠδινε Κιθαिरῶν.
 καὶ νηοὺς ἐτέλεσσε θεῶν καὶ δώματα φωτῶν
 τορνώσας κανόνεσσιν· ἐπ' ἀρρήκτοις δὲ δομαίοις
 ἐπταπόρῳ πυλεῶνι περὶδρομον ἄστν χαράξας
 65 οὐρανὸν ἐπτάζωνον ἣ μίμησατο τέχνη,
 ἐσσόμενον ναέταις Ἀμφίονι τεῖχος ἑάσας
 πυργοδόμῳ κιθάρῃ πεφυλαγμένον· οὐρανόις δὲ
 ἐπτα πύλας ἀνέθηκεν ἰσηρίθμοισιν ἀλήταις
 ἰσοτύπους· πρῶτον μὲν ἐς ἐσπέριον κλίμα πῆξας
 70 Ὀγκαίην ἐπένειμε πύλην γλαυκώπιδι Μήνῃ
 ἐκ βοδὸς ὀγκηθμοῖο φερώνυμον, ὅττι καὶ αὐτῇ
 ταυροφυῆς κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνῃ
 τριπλόον εἶδος ἔχουσα πέλει Τριτωνίς Ἀθήνῃ·
 δεύτερον Ἐρμάωνι διαυγεί γείτονι Μήνῃς
 75 δῶκε γέρας πυλεῶνα· διαγράψας δὲ τετάρτην
 Ἠλέκτρην Φαέθοντος ἐπώνυμον, ὅττι φανέντος
 σύγχροος Ἠλέκτρης ἀμαρύνσεται ὄρθριος αἴγλη,
 Ἡελίῳ πυρόεντι πύλην ἀντώπιον Ἡοῦς
 μεσσατίνην ἀνέθηκεν, ἐπεὶ μέσος ἐστὶ πλανήτων·
 80 πέμπτην δ' Ἄρει δῶκε, πόρε τρίτῃτην Ἀφροδίτῃ,
 ἀμφοτέρων ἐκάτερθεν ὅπως Φαέθων μέσος εἴη,
 γείτονα θοῦρον Ἄρηα διατμήγων Ἀφροδίτης·
 ἕκτῃ Ζηνὸς ἄγαλμα φαινοτέρῳ κάμε κόσμῳ
 ὑψιφανῇ· πυμάτην δὲ Κρόνου λάχεν ἑβδομος ἀστὴ

- 85 τῶν ἔδος ποίησε· καὶ ἱερὸν ἄστὺ πολλίσσας
 Αἰγυπτίης ἐκάλεσεν ὁμώνυμον ἄστει Θήβης,
 κοικίλον ἀσκήσας χθονίον τύπον, ἴσον Ὀλύμπῳ.
 Ἀουίων δὲ θύγατρες ἀνεκρούσαντο χορείαις
 Ἀρμονίης ὑμέναιον· ἐπ' εὐθαλάμῳ δὲ μελάθρῳ
 90 θρηκίης φθέγγαντο χορίτιδες οὔνομα νύμφης.
 καὶ Παφίη νεότευκτον ἐκόσμεε παστάδα Κάδμῳ
 παιδὸς ἑῆς μέλπουσα θεοκλήτους ὑμεναίους
 μήτηρ ἱμερόεσσα· πατήρ δ' ὑπὸ χάσματι κούρης
 γυμνὸς ἄτερ σακέων ὠρχήσατο μείλιχος Ἄρης
 95 δεξιτερὴν ἀσίδηρον ἐπικλίνων Ἀφροδίτῃ,
 καὶ γαμήν σάλπιγγι μελλίξετο θεσμὸν Ἑρώτων
 ἀντίτυπον σύριγγι, σιδηροφόρου δὲ καρήνου
 ἡθάδας εὐπολέμοιο λόφους ἀπεσεύσατο χαίτης,
 μισρώσας πλοκαμίδας ἀναιμάκτοισι κορύμβοις,
 100 πλέξας κῶμον Ἑρώτι· σὺν ἀθανάτοις δὲ χορεύων
 εἰς γάμον Ἀρμονίης Ἰσμήνιος ἦλθεν Ἀπόλλων
 ἐπτατόνῳ κιθάρῃ φιλοτήσιον ὕμνον ἀράσσω·
 καὶ μέλος ἐκρούσαντο βιοσσόον ἐννέα Μοῦσαι,
 καὶ παλάμας ἐλέλιξε Πολύμνια ματα χορείης,
 05 μιμηλὴν δ' ἐχάραξεν ἀναυδέος εἰκόνα φωνῆς,
 φθεγγομένη παλάμῃσι σοφὸν τύπον ἔμφρονι σιγῇ
 ὄμματα δινεύουσα· πολυστρέπτῳ δὲ πεδίλῳ
 Ζηνὶ χαριζομένη θαλαμηπόλος ἵστατο Νίκη,
 Κάδμον ἀνευάζουσα Διὸς πρόμον, ἀμφὶ δὲ παστῶ
 10 παρθενίοις στομάτεσσι γαμήλιον ἔπλεκε μολπὴν,
 καὶ ποδὸς ἱχνος ἔλισσεν, ἐπ' εὐκύκλῳ δὲ χορείῃ
 αἰδομένη πτερὰ πάλλε παρὰ πτερόγεσσιν Ἑρώτων.
 ἐκ δὲ πολυσπερέων δαῖδων ὁμοφεγγέος αἰγλῆς
 ἐσπερίης ἀνέτελλε φάος ψευδήμονος ἡοῦς.
 15 καὶ λιγυροῖς στομάτεσσι φιλοσκάδμῳ παρὰ παστῶ
 πάννυχος ἔπλετο κῶμος ἀκοιμήτοιο χορείης

μελπομένων· σπεύδων γὰρ ἐς ἀγρόπνους ὕμεναιους

* * * * *

ἡθάδα φάβδον ἔλειπεν, ἐπεὶ ταμὴν πέλεν ὕπνον.

καὶ Θήβη χορὸς ἦεν Ὀλύμπιος· ἦν δὲ νοῆσαι

120 Κάδμον ὁμοῦ καὶ Ζῆνα μιῆς ψαύοντα τραπέξης.

καὶ γαμίοις θαλάμοισι φέρων νυμφοστόλον ὄρην

Ἀρκτῶς ἀνέτελλε δράκων ὁμόφοιτος ἀμάξης

ἄγγελος ἐσσομένων, ὅτι σύννομος ἦλκε νύμφη

ἐκ βροτῆς ἡμελλεν ἔχειν ὀφιδῶδα μορφήν

125 νυμφίος Ἀρμονίης. μακάρων δὲ τις ἄλλος ἐπ' ἄλλω

εἰς θαλάμους σπεύδοντι γέρας δωρήσατο Κάδμω·

Ζεὺς μὲν πάντα τέλεια· κασιγνήτην δὲ γεραίρων

Ἥρην πασιμέλουσαν, ἐπεὶ πέλεν Ἀρεὶ μήτηρ,

ἵππιος ὥκασε δῶρα θαλάσσια Κυανοχαίτης·

130 Ἐρμῆς σκῆπτρον ἔδωκεν, Ἀρης δόρυ, τόξον Ἀπόλλων,

καὶ στέφανον κομῶντα λίθων ἐτερόχροϊ κόσμῳ

Ἀρμονίης Ἥφαιστος ἐπηώρησε καρήνῳ,

χρυσεῖην κροτάφοισιν ἐπικρεμάσας ἀναδέσμην·

καὶ θρόνον εὐλαίγῃ πόρε χρυσόθρονος Ἥρῃ

135 Ἀρεα κυδαίνουσα· πολυφράδμων δ' Ἀφροδίτῃ

χρύσειον ὄρμον ἔχοντα λίθων πολυδαίδαλον αἰγλήν

λευκὸν ἐρευθιδίωντι συνήρμωσεν ἀνχένι κούρης.

Ἥφαιστου σοφὸν ἔργον, ὅπερ κάμε Κυπρογενεΐῃ,

τοξευτήρος Ἔρωτος ὅπως ὀπτήριον εἶη·

140 ἔλπετο γὰρ Κυθήρειαν αἰὲ βαρύνουρος ἀκοίτης

νῖα τεκεῖν σκάζοντα ποδῶν μίμημα τοκῆος·

ἀλλὰ μάτην ἐδόκησε, καὶ ἀρτίπον νῖα νοήσας

λαμπόμενον πετρύγεσσι ὁμοίον νῖεϊ Μαιῆς

ποικίλον ὄρμον ἔτευξεν, ὃς ἀστεροφεγγεῖ νώτῳ

145 ὥς ὄφρις ἦν ἑλικῶδες ἔχων δέμας· οἷα γὰρ αἰνὴ

δίστομος ἀμφίσβαινα μέσῳ μηρούεται ὀλκῷ

ἰὸν ἀποπτύουσα δι' ἀμφοτέροιο καρήνου

- ἀμφελελιζομένη μελέων ἑτερόζυγι παλμῷ,
 εἰς κεφαλὴν δὲ κάρηνον ἐφερπύζουσα συνάπτει
 50 λοξῇ καμπύλῃ νῶτα περισκαίρουσα πορείῃ·
 ὥς ὅγε ποικίλος ὄρμος ἐαγότα νῶτα τιταίνων
 κάμπτετο κυρτωθεῖσαν ἔχων διδυμάονα δειρήν,
 ἀμφιλαφῆς φολίδεσσιν ἐς ὀμφαλὸν ἄχρῃς ἱκάνων
 πλεκτὸς ὄφῃς δικάρηνος· ὑπὸ στροφάλλιγγι δὲ τέχνης
 55 χρύσεος ὀλκαῖς ἐλελίζετο κύκλος ἀκάνθης,
 καὶ οἱ ἐλίσσομένη κεφαλὴ πολυδινεῖ παλμῷ
 ψευδαλέον σύριγμα διήρυγεν ἀνθρεσῶνος.
 καὶ στομάτων ἐκάτερθεν, ὅπη τέλος ἐστὶ καὶ ἀρχή,
 αἰετὸς ἦν χρύσειος, ἅτε πλατὺν ἡέρα τέμνων,
 60 ὀρθὸς ἐχιδναίων διδύμων μεσσηγὺ καρῆνων
 ὑψιφανῆς περυγῶν πισύρων τετράζυγι κόσμῳ·
 τῇ μὲν ξανθὸς ἱασπὶς ἐπέτρεχε, τῇ δὲ Σελήνης
 εἶχε λίθον πάνλευκον, ὃς εὐκεράοιο θαλίης
 λειπομένης μινύθει καὶ ἀέξεται, ὀππότε Μῆνη
 65 ἀρτιφαῆς σέλας ὑγρὸν ἀποστίλβουσα κεραίης
 Ἑλλοῦ γενετῆρος ἀμέλγεται αὐτόγονον πῦρ·
 ἄλλη μάργαρον εἶχε φασφόρον, οὗ χάριν αἶγλης
 γλαυκὸν Ἑρυθραίης ἀμαρύσσεται οἶδμα θαλάσσης
 λαμπομένης· ἐτέρης δὲ μεσόμφαλος αἶθοπι κόσμῳ
 70 λεπτοφαῆς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυνεν Ἰνδὸς ἀχάτης.
 ἀλλήλαις δ' ἐκάτερθε συναπτομένων κεφαλάων
 χάσματα δισσὰ δράκοντος ἀνευρύνοντο καρῆνων,
 αἰετὸν ἀμφοτέροισι περικλείοντα γενελοῖς
 σύμπλοκον ἔνθα καὶ ἔνθα· δι' εὐφάεος δὲ προσώπου
 75 λυχνίδες ἡκόντιζον ἐν ὄμμασι σύμφυτον αἶγλην
 ὀξὺ σέλας πέμπουσαν, ὁμοῖον αἶθοπι λύχνῳ
 ἀπτομένῳ· κομόων δὲ λίθων πολυειδέϊ μορφῇ
 πόντος ἔην, γλαυκῆς δὲ λίθος χλοάουσα μαράγδον
 δεξαμένη κρύσταλλον ὁμόζυγον εἴκελον ἀφρῶ

180 εἶχε φαληριόωντα μελαινομένης τύπον ἄλμης·
 τῷ ἐνὶ δαίδαλα πάντα τετεύχατο, τῷ ἐνὶ πάντα
 χρυσοφαῖ μάρμαίρειν ἀλίστροφα πάσα λίμνης,
 οἷα περισκαίροντα, πολὺς δέ τις ὑγρὸς ὁδίτης.
 μεσσοφανῆς ἐχόρευεν ἐπιξύνων ἄλα δελφίς,
 185 ψευδαλέην δ' ἐλέλιξεν ἐὴν αὐτόσσυτον οὐρήν

καὶ χορὸς ὀρνίθων ἑτερόχρους, ὧν τάχα φαίης
 ἱπταμένων πτερύγων ἀνεμώδεα δοῦπον ἀκούειν.
 τοῖον ἐπεὶ Κυθήρεια γέρας δωρήσατο νύμφῃ,
 χρύσειον εὐλαίγγα παρήγορον αὐχένι κούρης
 * * * * *

190 καὶ γαμῶν ξευχθεῖσα πόθων ἰθύντορι κεστῷ
 Ἀρμονίῃ πολὺπαιδα γονὴν μαιώσατο κόλπῳ
 τικτομένην κατὰ βαιόν· ἀμοιβαίῃ δὲ λοχείῃ
 ἔγκυν ὄγκον ἔλυσε θυγατρογόνου καμάτοιο,
 τετράκις ἐννέα κύκλα διαπλήσασα Σελήνης.
 195 πρώτη δ' Αὐτονόῃ γονίμων ἀνεπήλατο κόλπων
 μητέρος ἐννεάμηνον ἀναπτύξασα λοχείῃν
 πρωτοτόκοις ὠδίσιν· ὁμογνήτῳ δὲ γενέθλῃ
 καλλιφυῆς Ἀθάμαντος ἀέξετο σύγγαμος Ἰνὼ
 μήτηρ δισσοτόκος· τριτάτῃ δ' ἀνέτελλεν Ἀγανῇ,
 200 ἣ ποτε νυμφευθεῖσα Γιγαντείοις ὑμεναίοις
 εἵκελον νῖα λόχευσεν ὀδοντοφύτῳ παρακοίτῃ·
 καὶ Χαρίτων Ἰνδαλμα ποδοβλήτοιο προσώπου
 Ζηνὶ φυλασσομένη Σεμέλῃ βλάστησε τετάρτῃ
 θυγατέρων, μούνη δὲ καὶ ὀπλοτέρῃ περ ἐούσῃ
 205 δῶκεν ἀνικῆτοιο φύσις πρεσβῆμα μορφῆς.
 ἄρσενα δ' ὀψιλόχευτον ὁμόζυγα θήλει φύτλῃ
 Ἀρμονίῃ νέον νῖα γεγηθότι γείνατο Κάδμῳ
 Ἀονίης Πολύδωρον ἑωσφόρον ἀστέρα πάτρης
 ὀπλότερον Σεμέλης ῥοδοειδέος, ὃν παρὰ Θήβαις

210 σκήπτρα λαβὼν ἀθέμιστος ἄναξ ἀπενόσφισε Πεν-
θεύς.

καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε γέρας χρόνος ὅψε τελέσσαι.
κεκριμένας δὲ θύγατρας ἐπεκλήσεν ἀκοίταις
Κάδμος ἀμοιβαίοιο γάμου τετράζυγι παστῶ,
καὶ λέχος ἄλλο μετ' ἄλλο συνήρμωσε· δωροφόρος γὰρ
215· πρῶτος Ἀρισταῖος, Νόμιος καὶ ἐπώνυμος Ἀργεὺς,
αἶμα σοφοῦ Φοίβοιο καὶ εὐπαλάμοιο Κυρήνης,
Αὐτονόην ξυγίων ἀρότων νυμφεύσατο θεσμῷ·
οὐ μὲν Ἀγνηορίδης πολυφερβέος Ἰδμονα τέχνης
γαμβρὸν ἔχειν ἀπέειπε βιοσσόον νιέα Φοίβου,
220 ἀλλὰ διυπετέων ἀνέμων ζωαρκέσιν αὖραις
λοῖγιον εὐνήσαντι πυρώπιδος ἀστέρα Μαίρης
παῖδα συνεκλήσσε περισσόνῳ παρακοίτη.
καὶ γάμος ἦν πολύολβος, ἐπεὶ γέρας ἄζυγι κούρη
δῶκε βίας, πόρεν αἶγας, ὀρίτροφον ὥπασε ποιμνὴν·
225 καὶ πολὺς ἀχθοφόρῳ βεβαρημένος ἔσμος ἀνάγκη
φόρτον ἐλαιοῖεντος ἐκούφισεν ἀμφιφορῆς,
ἔδνα γάμων, πολλὴν δὲ σοφῆς ἐκόμισσε μελίσσης
δαιδαλέην ὥδῖνα πολυτρήτοιο λοχείης.

κείνος ἀνὴρ πρῶτιστος ὀρίδρομος ἄλματι ταρσῶν
30 εὖρε φιλοσκοπέλοιο πόνον κεμαδοσσόον ἄγρης,
πῶς νοερῷ μυκτῆρι παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης
θηρὸς ἀσημάντοιο κύων μαντεύεται ὁδμήν,
ὄρθια λοξοκέλευθον ἐπὶ δρόμον οὐατα τείνων,
καὶ δολίης δεδάηκε πολὺπλοκα δίκτυα τέχνης
35 καὶ σταλίκων τύπον ὀρθόν, ὑπὲρ ψαμάθοιο δὲ θηρῶν
πρῶιον ἀτρίπτῳ κεχαραγμένον ἱχνος ἀρούρη

καὶ ποσὶν ἐνδρομίδας θηρητόρα φῶτ' ἀιδάξας
ἄσχετον αἰσσοντα κυνοσσόον εἰς δρόμον ἄγρης
πέπλα φαεινομένης ἐπιγουνίδος ἄχρι φορῆσαι,

- 240 μή ποτε θηρητῆρος ἐπειγομένου ποδὸς ὄρμη
 ἅψ ἀνασειράζοιτο καθιεμένοιο χιτῶνος.
 κεῖνος ἀνὴρ ἐνόησε πολυτρήτων στίχα σίμβλων,
 πλαζομένης δ' ἔστησεν ἐρημάδος ἔργα μελίσσης,
 ἣτις ἔσω λειμῶνος ἀπ' ἀνθεὸς ἀνθος ἀμείβει
- 245 εἰς φυτόν ἀγλαόκαρπον, ἐφιπταμένη δὲ κορύμβοις
 χεῖλεσιν ἀκροτάτοισιν ἀμέλγεται ἄκρον ἔεργης·
 καὶ λινέαις ἅψῃσι πολυπλέκτοιο χιτῶνος
 γυῖα περισφίλξας ὀνύχων ἄπο μέχρι κομάων
 (255) φρικτὰ κορυσσομένης ἐφυλάσσετο κέντρα μελίσσης,
- 250 (249) καὶ δολίῳ πνιγόνετι πυρὸς τεχνήμονι καπνῷ
 σινομένην πρήνεν, ὑπνήμειον δὲ τινάσσων
 πυρσὸν ἀπειλητῆρᾶ φιλοσμήνοιο μελίσσης
 δίξυγα χαλκὸν ἄειρεν, ὑπωροφίῃ δὲ λοχεῇ
 βομβηδὸν κλονέοντος ἀσιγήτοιο κυδοιμοῦ
- 255 (254) χειρὶ πολυκροτάλῳ διδυμάονα δοῦπον ἀράσσω
 καὶ προταμῶν κηροῖο πόλνυγλῶχίνα καλύπτρην
 ἐβλίσεν αἰόλα δῶρα μελισταγέος τοκετοῖο.
 πρῶτος ἐυρραθάμιγγος ἀλείφατος εὗρεν ἔεργην,
 καρπὸν ὅτε βρίθοντι ταμῶν μυλοειδέι πέτρῳ
- 260 πίονας ὑγροτόκοιο γονὰς ἔθλιψεν ἐλαίης.
 καὶ σκιερῆς πολύδενδρον ὑπὸ κλέτας εὐβοτον ὕλης
 εἰς ἔλος, εἰς λειμῶνα φυγῶν ἐδίδαξε βοτῆρας
 ἡέλιου φαίνοντος ἐς ἔσπερον ἄχρι νομεύειν.
 πλαζομένων δ' ἀκίχητον ἀπειθέα φοιτάδι χηλῇ
- 265 ἐσπομένων βραδὺν οἶμον ὀπισθοπόρων στίχα μήλων
 εἰς νομὸν ἀνθεμόεντα μιῇ ξύνωσε κελεύθῳ
 αἶγα λαβὼν προκέλευθον ὁμοξήλοιο πορείης.
 καὶ νομήν ἐνόησεν ὀρειάδα Πανὸς αἰοιδῆν.
 καὶ πυρὶ σειριάοντα κατεύνασεν ἀστέρα Μαίρης,
- 270 καὶ Διὸς ἱκμαίοιο θυώδεα βωμὸν ἀνάψας
 αἶματι ταυρεῖω γλυκερὴν ἐπεχεύατο λοιβήν

- ποικίλα φοιταλέης ἐπιβώμια δῶρα μελίσσης,
 πλήσας ἄβρᾶ κύπελλα μελικρήτου κυκεῶνος·
 Ζεὺς δὲ πατήρ ἤκουσε καὶ υἱὸς υἷα γεραίρων
 275 πέμψεν ἁλεξικάκων ἀνέμων ἀντίπνοον αὔρην
 Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο·
 εἰσέτι νῦν κήρυκες Ἀρισταίιο θυηλῆς
 γαῖαν ἀναψύχουσιν Ἐτήσiai ἐκ Διὸς αὖραι,
 ὁππότε ποικιλόβοτρος ἀέξεται οἴνας ὁπώρη.
 280 τὸν μὲν Ἑρως κόμπενεν ἐς Ἀονίους ὑμεναίους
 Φοῖβον Κήιον υἷα· βοοστίκτου δὲ θυηλῆς
 πᾶσα πόλις στεφθεῖσα, καὶ ἰδυτμήτες ἀγνιαὶ
 ὄρχηθμῳ μεμέληντο, παρὰ προπύλαια δὲ παστοῦ
 εἰλιπόδην ὑμέναιον ἐπερρώσαντο πολῖται,
 285 καὶ μέλος ἱμερόφωνον ἀνεκρούσαντο γυναικες,
 καὶ γαμῆλιν σύριγγιν συνέκλαγον Ἄονες αὐλοί.
 ἔνθεν Ἀρισταίιο καὶ Αὐτονόης ἀπὸ λέκτρων
 Ἀκταίων ἀνέτελλε· φιλοσκοπέλῳ δὲ μενοινῇ
 Ἀγρῆος αἶμα φέρων ἀπεμάξατο πάτριον ἄγρην,
 290 Ἀρτέμιδος θεράπων ὄρεσίδρομος — οὐ νέμεσις δὲ
 δύσμορον Ἀκταίωνα μαθεῖν μελεδήματα θήρης
 υἱωνὸν γεγαῶτα λεοντοφόνοιο Κυρῆνης —
 οὔποτε μιν φύγεν ἄρκτος ὄρεστιάς, οὔδὲ μιν αὐτῆς
 λοίγιον ἐποίησε λεχῶνδος ὄμμα λεαίνης·
 295 πολλάκι δ' ὑψιπότητον ἐπιθρῶσκοντα δοκεύων
 πόρδαλιν ἐπρήνιξεν· αἰεὶ δὲ μιν ὑπόθεν ὄχθου
 ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐδέεκετο μηλονόμος Πᾶν
 ὠκείης ἐλάφοιο παραῖσσοντα πορείην.
 ἀλλὰ οἱ οὐ χραίσμησε ποδῶν δρόμος, οὔδὲ φαρέτρῃ
 300 ἤρκεσεν, οὐ βελέων σκοπὸς ὄρθιος, οὐ δόλος ἄγρης·
 ἀλλὰ μιν ὦλεσε Μοῖρα κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην
 Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἔτι πνείοντα κυδοιμοῦ,
 εὔτε τανυπρέμνοιο καθήμενος ὑπόθι δένδρου

- λουομένης ἐνόησεν ὅλον δέμας Ἰοχεαίρης,
 305 θηρητῆρ δ' ἀκόρητος ἀθηήτοιο θεαίνης
 ἄγνὸν ἀννυφέντοιο δέμας διεμέτρεε κούρης
 ἀγχιφανῆς· καὶ τὸν μὲν ἀνείμονος εἶδος ἀνάσσης
 ὄμματι λατριδίῳ δεδοκημένον ὄμματι λοξῷ
 Νηιάς ἀκρήδεμνος ἀπόπροθεν ἔδρακε Νύμφη,
 310 ταρβαλέη δ' ὀλόλυξεν, ἐῆ δ' ἤγγειλεν ἀνάσση
 ἀνδρὸς ἐρωμανέος θράσος ἄγριον· ἡμιφανῆς δὲ
 Ἄρτεμις ἀρπάξασα σὺν εἵματι κυκλάδα μίτρην
 παρθενίῳ ζωστῆρι σαόφρονας ἔσκεπε μαζούς,
 καὶ διεροῖς μελέεσσιν ἔσω δύνουσα ρεέθρων
 315 αἰδομένη κατὰ βαιὸν ὅλον δέμας ἔκρυψε πηγῇ.
 Ἀκταίων βαρύποτμε, σὲ μὲν λίπεν αὐτίκα μορφῇ
 ἀνδρομέη, πισύρων δὲ ποδῶν ἐδιχάζετο χηλῇ,
 καὶ τανααὶ γναθμοῖσιν ἐμηκύνοντο παρειαί,
 κυῆμαι ἐλεπτύνοντο, καὶ ἀγκύλα δοιὰ μετώπῳ
 320 φύετο μακρὰ κόρυμβα ταννυπόρθοιο κεφαλῆς,
 καὶ στικτοῖς μελέεσσι νόθη ποιικίλλετο μορφῇ,
 καὶ λάσιον δέμας εἶχεν· ἀελλήεντι δὲ νεβρῷ
 εἰσέτι μῦνος ξην νόος ἔμπεδος· ὠκυπόρῳ δὲ
 ἔτρεχεν ἀξείνοιο δι' οὔρεος ἄλματι χηλῆς
 325 θηρητῆρ τρομέων θηρήτορας. ἄλλοφυῇ δὲ
 οὐκέτι τὸν πρὶν ἄνακτα κύνας μάθον· ἀχνυμένης γὰρ
 νεύμασιν ἀτρέπτοισι βαρύφρονος Ἰοχεαίρης
 φοιτάδος οἰστρήεντι μεμνηότες ἄσθματι λύσσης
 νεβροφόνων ἐχάραξαν ὁμόζυγον ὄγμον ὀδόντων,
 330 ψευδομένη δ' ἐλάφοιο παραπλαγχθέντες ὀπωπῇ
 στικτὸν ἐθωινήσαντο νόθον δέμας ἄφρονι λύσση·
 καὶ θεὸς ἄλλο νόησε κύνας βραδέεσσι γενεαίσι
 ἔμπνοον Ἀκταίωνα κεκασμένον ἔμφρονι θυμῷ
 δαρδάπτειν κατὰ βαιὸν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ
 335 ὀξυτέραις ὀδύνῃσιν· ὑπὸ βροτῇ δὲ μενοινῇ

- πότμον ἔδον στενάχων κινυροῇ βρυχήσατο φωνῇ·
 „ὄλβιε Τειρεσία, σὺ γὰρ ἔδρακες ἐκτὸς ὀλέθρου
 γυμνὸν ἀναινομένης οἰκτιρμονος εἶδος Ἀθήνης·
 οὐ θάνες, οὐκ ἐλάφοιο δέμας λάχες, οὐδὲ μετώπῳ
 340 ὑμετέρῳ προβλήτες ἐπηώρηντο κεραῖαι·
 ζώεις σῶν βλεφάρων ὀλέσας φάος· ὑμετέρων δὲ
 ὀφθαλμῶν ἀμάρυγμα νόῳ μετέθηκεν Ἀθήνη·
 χῶεται Ἰοχέαιρα κακώτερα Τριτογενεῖης.
 αἶθε μοι ἄλγος ὅπασσεν ὁμοίον, αἶθε καὶ αὐτῇ
 345 ὁμμασιν ἡμετέροισιν ἐπέχραεν ὥσπερ Ἀθήνη,
 αἶθε νόον μετάμειψεν, ἅπερ δέμας· ἄλλοφυής γὰρ
 μορφῇ θηρὸς ἔχει με, καὶ ἀνέρος ἥθος ἀέξω.
 σφωιτέρῳ πότε θῆρες ἐπιστενάχουσιν ὀλέθρῳ;
 ἀφραδέες ζῶουσι καὶ οὐ νοέουσι τελευτήν.
 350 μοῦνος ἐγὼ μεθέπω πινυτὸν νόον· ὀλλύμενος δὲ
 ὀφρύσι θηρείησιν ἐχέφρονα δάκρυα λείβω.
 ἄγριοι ἄρτι γένεσθε κύνες πλέον· οὐποτε τόσσον
 ἄλματι λυσσῆεντι κατεσσεύεσθε λεόντων.
 αἴλινον Ἀκταίωνι, φίλαι, φθέγγασθε, κολῶναι,
 355 ναί, λίτομαι, καὶ θῆρες ὁμοίον· εἶπέ, Κιθαιρών,
 Αὐτονόῃ, τάπερ εἶδες, Ἀρισταίῳ δὲ τοκῇ
 δάκρυσι πετραίοισιν ἐμὴν ἀγόρευε τελευτήν
 καὶ κύνας οἰστροθέντας ἀφειδέας. ὦμοι ἀνάγκης,
 αὐτὸς ἐμαῖς παλάμησιν ἐμοὺς ἔθρεψα φονῆας·
 360 αἶθε λέων με δάμασσεν ὀρίδρομος, αἶθε με σύρων
 πόρδαλις αἰολόνωτος ἀνέσχισεν, αἶθε με πικροῖς
 ἀμφιπαγεῖς ὀνύχεσσιν ἀφειδέσι λυσσάδες ἄρκτοι
 νεβροφανῇ χαροποῖσιν ἐδαιτρεύσαντο γενεῖοις,
 μηδὲ κύνες με δάμασσαν ὁμήθεες· οὐκέτι μορφῇν,
 365 οὐκέτι γινώσκουσιν ἐμὴν ἑτερόθροον ἡχώ.“
 ἡμιθανὴς τὰδ' ἔλεξε, καὶ οὐκ αἰόντα λιτάων
 θηρεῖν κύνα μάργον ἐλίσσετο πενθάδι φωνῇ·

- μύθους μὲν πρόεηκεν ἐχέφρονας, ἀντὶ δὲ φωνῆς
 ἀνδρομέης κελάδησεν ἀσημάντου θρόος ἡχοῦς.
- 370 ἦδη δ' αὐτοδίδακτος ὄρεστιάς ἵπτατο φήμη
 Αὐτονόη βοῶσα κυνοσπάδα παιδὸς ἀνάγκη,
 οὐ μὲν ὅπως ἐλάφοιο δασύτριχα δύσατο μορφήν,
 ἀλλ' ὅτι μοῦνον ὄλωλε. φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
 νήλιπος ἀκρήδεμνος ἱμάσσετο πένθει μήτηρ·
- 375 καὶ πλοκάμους ἐδάϊξεν, ὄλον δ' ἔρρηξε χιτῶνα,
 πενθαλίοις δ' ὀνύχεσσιν εἰς ἐχάραξε παρειᾶς
 αἷματι φοινίξασα, κατὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
 παιδοκόμων ἐρύθηνε φερέσβιον ἄντυγα μαζῶν
 μνησαμένη τοκετοῖο· φιλοθρήνου δὲ προσώπου
- 380 δάκρυσιν ἀενάοισιν ἐλούσατο φάρεα νύμφη.
 καὶ κύνες Ἀκταίωνος ἀπὸ σκοπέλοιο μολόντες
 μῦθον ἐπιστῶσαντο δυσάγγελον· ἡιδέον γὰρ
 δάκρυσι σιγαλίοισιν ἐμαντεύοντο τελευτήν.
 μυρομένους δ' ὀρώσα πολλὴ πλέον ἔστνε μήτηρ·
- 385 καὶ πολὴν πλοκαμίδα γέρον ἀπεκείρατο Κάδμος,
 Ἀρμονίῃ δ' ἰάχησε· φιλοκλαύτων δὲ γυναικῶν
 συμφερετὴ βαρύνδουπος ὄλον δόμον ἔβρεμεν ἡχώ.
 Αὐτονόη δ' ὁμόφοιτος Ἀρισταίῳ παρακοίτη
 ἦε μαστεύουσα πολὺπλανα λείψανα νεκροῦ·
- 390 εἶδε καὶ οὐ γίνωσκεν ἐὼν γόνον, ἔδρακε μορφήν
 δαιδαλέης ἐλάφοιο καὶ οὐκ ἶδεν ἀνδρὸς ὀπωπὴν,
 πολλάκι δ' ἀγνώστοιο παρῆστιχεν ὅστέα νεβροῦ
 ἐν χθονὶ κεκλιμένοιο καὶ οὐ μάθην· ὄλλυμένου γὰρ
 παιδὸς εἰς δοκέεσκεν ἰδεῖν βροτοειδέα μορφήν.
- 395 δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέμφομαι· ἄλλοφυῇ γὰρ
 λείψανα παιδὸς ὅπωπεν, ἀτεκμάρτου δὲ προσώπου
 γαμφηλὰς ἐνόησε καὶ οὐκ ἶδε κύκλον ὀπωπῆς,
 καὶ κεράων ἔφανσε καὶ νῆος οὐ μάθε κόρσῃν·
 λεπταλέους πόδας εὔρε καὶ οὐκ ἐφράσσατο ταρσοῦς,

- 400 λεπταλέους πόδας εἶδε καὶ οὐκ ἶδε κύκλα πεδίλων.
 δῦσμορον Ἀυτονόην οὐ μέμφομαι· οἰχομένου γὰρ
 ὀφθαλμοὺς βροτέους οὐκ ἔδρακεν, οὐκ ἶδε μορφῆς
 ἀνδρομέης Ἰνδαλμα, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἰούλων
 ἄνθει πορφυρέῳ κεχαραγμένον ἀνθερεῶνα.
- 405 φοιταλέοις δὲ πόδεσσι διερχομένη θάχιν ὕλης
 τρηχαλέης ἐπάτησε δυσέμβατα νῶτα κολώνης
 λυσιχίτων ἀπέδιλος· ὀριπλανέων δ' ἀπὸ μόχθων
 νόστιμος εἰς δόμον ἦλθεν· ἐπ' ἀπρήκτῳ δὲ μενοινῇ
 ἄχινυμένη μόγις εὗδε σὺν αἰνοτόκῳ παρακοίτῃ.
- 410 ἄμφω δὲ σκιεροῖσιν ἐφωμίλλησαν ὀνείροις,
 ὄμμασιν ἀρπάξαντες ἀηδονίου πτερόν ὕπνου.
 ψυχὴ δ' ἡιθέοιο κατηφεί πατρὶ παρέσθη
 στικτὸν ἔχων ἐλάφου σκίοεν δέμας, ἐκ βλεφάρων δὲ
 ἔμφρονα δάκρυα χεῦε, καὶ ἀνδρομέῃ φάτο φωνῇ·
- 415 „ὦ πάτερ, ὑπνώεις, καὶ ἐμὴν οὐκ οἶδας ἀνάγκην·
 ἔγρεο καὶ γίνωσκε νόθην ἄγνωστον ὀπωπὴν,
 ἔγρεο καὶ πῆχυνε φίλης ἐλάφοιο κεφαλῇν,
 καὶ κύσον ἔμφρονα θῆρα, τὸν Ἀυτονόης τέκε γαστήρ.
 αὐτὸν ὀπιπεύεις με, τὸν ἔτρεφες· ἀμφοτέρων γὰρ
- 420 δέρεαι Ἀκταίωνα καὶ Ἀκταίωνος ἀκούεις.
 εἰ παλάμην ποθέεις καὶ δάκτυλα παιδὸς ἀφάσσειν,
 προσθιδίους σκοπίαζε πόδας, καὶ χεῖρα νοήσεις·
 εἰ κεφαλὴν ποθέεις, κεφαλὴν ἐλάφοιο δοκεύοις·
 εἰ βροτέους κροτάφους, δολιχὰς σκοπίαζε κεφαλὰς·
- 425 εἰ πόδας Ἀκταίωνος, ὀπισθιδίην ἶδε χηλὴν·
 εἰ μελέων τρίχας εἶδες, ἐμοὶ γεγάσι χιτῶνες.
 νῖα, πάτερ, γίνωσκε, τὸν οὐκ ἐσάσσειν Ἀπόλλων·
 νῖα, πάτερ, στενάχισε, τὸν οὐκ ἐφύλαξε Κιθαιρών.
 ἄλλοφνῇ σέο παῖδα κατηφεί κεῦθε κοινῇ·
- 431 μὴ σε παραπλάνησει νόθῃ καὶ ἄπιστος ὀπωπὴ·
 430 μὴ τεὸν ἀκτερεῖστον ὀλωλότα νεβρόν ἐάσης.

- αἶθε, πάτερ, με φύλαξας ἀήθεα θηροσυνάων·
οὐκ ἂν ἐγὼ πόθον εἶχον ἐρημάδος Ἰοχεαίρης,
οὐκ ἂν ἐγὼ δέμας εἶδον Ὀλύμπιον. αἶθε δὲ κούρης
- 435 θνητῆς εἶχον ἔρωτα· χαμαιγενεάς δὲ γυναικας
καλλείψας ἐτέροισι καὶ ὠκυμόροισι ὕμεναιους
ἀθανάτην ἐπόθησα· χολωομένης δὲ θεαίνης
δεῖπνον, ἐμῶν σκυλάκων γενόμην, πάτερ· εἰδὼς
κολῶναι
- μάρτυρες· εἰ σκοπέλοις οὐ πείθεαι, εἰσο Νύμφας·
- 440 Νηιάδες δεδάσι, μάθε Δρυάς· ἱστούπους δὲ
θῆρας ἐμούς ἐρέεινε, καὶ οὓς ἐκάλεσσα νομῆας.
ἀλλὰ, πάτερ, πυμάτην πόρε μοι χάριν, ἀφραδέας δὲ
πένθος ἔχων φιλότεκνον ἐμούς μὴ κτεῖνε φονῆας,
παιδοφόνους οἰκτειρον ἀμεμφέας· ἡμετέραις γὰρ
- 445 θηρεῖαις ἀέκοντες ἀπεπλάγχθησαν ὀπωπαῖς.
τίς δὲ κύων ἐλάφου ποτὲ φεῖδεται; ἢ τίς ἀνὴρ
νεβροφόνους σκυλάκεσσι χολῶεται; ἃ πόσα δειλοὶ
κυκλάδες ἐνθα καὶ ἐνθα περιτροχώσι κολῶνας,
καὶ νέκυν ἰχνεύουσι, τὸν ἔκτανον· ἐκ βλεφάρων δὲ
- 450 δάκρυα μὲν προχέουσιν ἐχέφρονα, καὶ ποσὶν ἄκροις
δίκτυα πηχύνουσι φιλοστόργῳ· τινὶ θεσμῷ
ἀνδράσιν ἀχνημένοισιν ἐοικότες, ἡμετέρῃ δὲ
πενθαλείαις ὕλακῆσιν ἐπικλαίουσι χαμεύνη.
ναί, λίτομαι, μὴ κτεῖνε γοήμονας· ἡμετέρου γὰρ
- 455 δέρματα λαχνήεντος ἐδηήσαντο προσώπου,
οὐδὲ λιταῖς πείθοντο, καὶ οὐκ ἀνέκοψαν ὀδόντας
ἀλλοίῃς αἰόντες ἐμῆς μυκήματα φωνῆς,
καὶ κινυροῖς στομάτεσσιν ἐμὴν ἐρέεινον ἐρίπνην·
,σήμερον Ἀκταίωνα τίς ἤρπασεν, εἶπατε, πέτραι,
- 460 πῇ δρόμον ἀμφιέπει κεμαδοσσόον, εἶπατε, Νύμφαι·
τοῖα κύνες φθέρξαντο· καὶ ἀντιάχῃσε κολῶνῃ·
,τίς κεμὰς οὐρεσίφοιτος ἔχει κεμαδοσσόον ἄγρην;

οὐκ ἔλαφον ποτόμην ἐλαφηβόλον· ἄλλοφυῆς δὲ
 Ἀκταίων μετὰμειπτο καὶ ἔπλετο νεβρὸς ἐχέφρων,
 65 ὃς ποτε θῆρας ἔπεφνεν ὑπ' ἀνδροφόνῳ δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἀργεὸς αἶμα φέρων ἀγρεύεται Ἰοχαιίρῃ·
 τοῖα μὲν ἀχνυμένων σκυλάκων ἐβόησαν ἐρίπναι.
 πολλὰκι δ' Ἀρτεμις εἶπεν ἐμῷ μαστῆρι φονῆι·
 ,λῆγε, κύων βαρύνμοχθε, πολὺπλανον ἔχνος ἐλίσσων·
 70 δίξεται Ἀκταίωνα, τὸν ἐνδοδι γαστροὺς αἰρεῖς,
 δίξεται Ἀκταίωνα, τὸν ἔκτανες· ἦν ἐθελήσης,
 ὄψαι ὅστέα μοῦνα τεῆς ἔτι λείψανα φορβῆς·
 ἀλλὰ, πάτερ, κατὰ κόσμον ἐμὸν μόρον εἰς σε βοήσω.
 θάμνος ἦν τανύφυλλος, ὃ μὲν φυλῆς, ὃ δ' ἐλαίης·
 75 δειλὸς ἐγώ· φυλῆς γὰρ ἐπώνυμον ἔρνος ἐάσας
 πρέμνον ἐς ἀγκικέλευθον ἀνέδραμον ἀγνὸν ἐλαίης
 Ἀρτέμιδος χροά γυμνὸν ἀθηήτοιο δοκεύων.
 ἁσάμην· διδύμην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἀέξων
 Παλλάδος εἰς φυτὸν ἦλθον, ἰδεῖν δέμας Ἰοχαιίρης
 80 τολμηροῖς βλεφάροισιν, ὅθεν βαρύνμηνις ἀπειλὴ
 ἔχραεν Ἀκταίῳ καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀθήνης.
 ἄρτι γὰρ ἰδρώουσα πυραυγεί καύματος ἀτμῷ
 Ἀρτεμις εὐκαμάτοιο μετὰ δρόμον ἡθάδος ἄγρης
 λούετο μὲν καθαροῖσιν ἐν ὕδασι, λουομένης δὲ
 85 ὀφθαλμοὺς ἀμάρυσσεν ἐμοὺς ἀντώπιος αἴγλη
 χιονέας ἀκτῖνας ἀκοντίζουσα ῥεέθροις·
 φαῖης δ' , ὥς παρὰ χεῦμα παλίμπορον Ὠκεανοῖο
 ἐσπερίῃ σελάγριζε δι' ὕδατος ὄμπνια Μῆνη.
 Νηιάδες δ' ὀλόλυξαν ὀμήλυδες· ἰαχε Λοξῷ
 90 σύνθροον Οὐπιν ἔχουσα, γαληναίῳ δὲ ῥεέθρῳ
 νηχομένην ἀνέκοψε κασιγνήτην Ἐκαέργην.
 καὶ ζόφος ἡερόφοιτος ἐμὰς ἐκάλυψεν ὀπωπᾶς·
 ἐκ δὲ φυτοῦ προκάρηνος ἐπωλίσθησα κονίῃ,
 καὶ λάχον ἑξαπίνης δέμας αἰόλον, ἀντὶ δὲ μορφῆς

495 ἀνδρομέης ἄγνωστον ἐμὸν δέμας ἔσκεπε λάχνη,
καὶ κύνες ἀγρευτῆρες * * *

* * * οὓς ἔχαραξαν ὀδόντας.

σιγήσω τάδε πάντα· τί δεύτερον ἄλγος ἐνίψω,
μὴ σε καὶ ὑπνώοντα πάλιν στοναχῇσι πελάσσω;
πολλάκι δένδρον ἐκείνο παρέστιχες, ὅππῃδι κεῖται

500 λείψανον Ἀκταίωνος, ὑπὲρ δαπέδου δὲ λυθέντα
πολλάκι δαιδαλέοιο παρήλυθες ὅστέα νεβροῦ
γυμνὰ πολυβρώτων μελέων, μεμερισμένα γαίῃ,
ἀλλήλων ἀπάνευθεν. ἐγὼ δέ σοι ἄλλο βοήσω
πιστὸν ἐμοῦ θανάτου σημήιον· ἀρχεκάκου γὰρ

505 ὄψαι ἰοδόκην καὶ ἐμὸν βέλος ἐγγύθι δένδρον,
εἰ μὴ καὶ πτερόεντες ἐμορφώθησαν οἰστοί,
εἰ μὴ χωομένη πλέον Ἀρτεμις εἰς φυτὸν ὕλης
τόξον ἐμὸν μετὰμειψεν, ἐμὴν δ' ἥλλαξε φαρέτρην.
ὄλβιος Ὡτος ἔην, ὅτι μὴ πέλε νεβρὸς ἀλήτης·

510 οὐ κύνες Ὠρίωνα διέσπασαν· αἶθε καὶ αὐτὸν
σκορπίος Ἀκταίωνα κατέκτανεν ὅξει κέντρῳ.
δειλὸς ἐγὼ· κενεὴ γὰρ ἐμὸν νόον ἤπαφε φήμη,
εἰσαῖων δ', ὅτι Φοῖβος ἀδελφεὸς Ἰοχέαιρης
Κυρήνῃ παρίαυεν ἐμὸν δ' ἔσπειρε τοκῆα,

515 Ἀρτεμιν ὠισάμην ἐμφύλιον εἰς γάμον ἔλκειν.
καὶ πάλιν εἰσαῖων, ὅτι νυμφίον ἀργέτις Ἡὼς
ἤρπασεν Ὠρίωνα καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνῃ,
καὶ βροτὸν Ἰασίωνα πόσιν προσπτύξατο Δηῶ,
ὠισάμην, ὅτι τοῖος ἔην νόος Ἰοχέαιρης.

520 ἀλλὰ, πάτερ, κτερέιζε νόθην κεραελκέα μορφήν,
μηδὲ λίπης ἐτέροισι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
ἦν δὲ κατακρύψης ἐμὰ λείψανα κοιλάδι γαίῃ,
δῶρον ἐμοὶ καὶ τοῦτο χαρίζεο, τόξα καὶ ἰοὺς
πῆξον ἐμὸν παρὰ τύμβον· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θα-
νόντων.

125 ἀλλὰ βέλος καὶ τόξον ἔα, πάτερ, ὅτι βελέμοις
 τέρπεται Ἰοχέαιρα καὶ ἀγκύλα τόξα τιταίνει.
 ζωοτύπον δ' ἔκτενε πολύτροπον, ὄφρα χαράῃ
 στικτὸν ἑμὸν νόθον εἶδος ἀπ' ἀνχένος εἰς πόδας
 ἄκρους·

μοῦνον ἐμοῦ βροτέοιο τύπον τεύξειε προσώπον,
 530 πάντες ἵνα γνῶσιν ἐμὴν ψευδήμονα μορφήν.
 μὴ δέ, πάτερ, γράψειας ἐμὸν μόρον· οὐ δύναται γὰρ
 δακρυχέειν ἐμὸν εἶδος ὁμοῦ καὶ πότμον ὁδίτης.“

εἶπεν ὄνειρεῖν νοερὴ κεμάς, ἀπροϊδὴς δὲ
 ᾤχετο πωτήεσσα· καὶ Αὐτονόης παρακοίτης
 535 ἄνθορεν ὁμφήεντος ἀπορρίψας πτερὸν ὕπνου.
 ἐκ λεχέων δὲ δάμαρτα πολυπτοίητον ἐγείρας
 πέφραδε θηρεῖν κεραελκέα παιδὸς ὀπωπὴν,
 καὶ μύθους ἀγόρευεν, ὅσους φάτο νεβρὸς ἐχέφρων.
 καὶ γόος ἔπλετο μᾶλλον· Ἀρισταίιο δὲ νύμφη
 540 ἦε μαστεύουσα τὸ δεύτερον, ἀχνυμένη δὲ
 πυκνὰ τανυπρέμνοιο διέστιχεν ἔνδια λόχμης·
 καὶ κραναῶν στείβουσα δυσέμβατα κύκλα κελεύθων
 κελνο μόγις φυτὸν εὔρε μαιφόνον, εὔρε καὶ αὐτὴν
 ἰοδόκην καὶ τόξον ἐρημαίῳ παρὰ δένδρῳ.

145 ὅστέα δ' ἐνθα καὶ ἐνθα χυτῇ μεμερισμένα γαίῃ
 λείψανα πεπτηῶτα μόγις συνελέξατο μήτηρ,
 καὶ φιλή παλάμη γλυκερὴν πῆχυνε κεραῖην,
 καὶ κύσεν αἰνομόροιο δασύτριχα χεῖλεα νεβροῦ.
 ὅξυν δὲ κωκύουσα νέκυν τυμβεύσατο μήτηρ,
 550 πάντα δέ οἱ παρὰ τύμβον ἐπέγραφεν, ὅσσα τοκῇ
 ἔννυχος Ἀκταίωνος ὄνειρεῖν φάτο φωνή.

ὄφρα μὲν ἔβρεμε πένθος Ἀρισταίιο μελάθρῳ,
 τόφρα δὲ καλλίστερος Ἐχίονι τίκτεν Ἀγαυή
 γηγενέος θρασὺν νῖα θεημάχον· ἀρτιφάτου δὲ
 55 πένθεος Ἰσταμένοιο φερώννυμος ἔπλετο Πενθεύς.

καὶ Νεφέλης μετὰ λέκτρα, μετὰ προτέρους ὕμε-
ναίους

- εἰς θαλάμους Ἀθάμαντος ἐκώμασε παρθένος Ἰνώ·
αἰνοπαθῇ δὲ Λέαρχον ἐγείνατο καὶ Μελικέρτην
ποντιάς ἐσσομένη μετανάστις, οἷα τιθήνη
560 παιδοκόμος Βρομίοιο φερέσβιος· ἀμφοτέροις γὰρ
μαζὸν ἔνα ξύνωσσε Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.
καὶ Σεμέλῃ πεφύλακτο φαινοτέροις ὕμεναίσι·
ἤδη γὰρ μενέαινε νέον Διόνυσον ἀέξειν
ταυροφυνὲς μίμημα παλαιγενέος Διονύσου
565 αἰνομόρου Ζαγρῆος ἔχων πόθον ὑψιμέδων Ζεὺς,
ὃν τέκε Περσεφόνεια δρακοντείῃ Διὸς εὐνῇ
σύγγαμος οὐδαίοιο μελαγχλαίνου βασιλῆος,
Ζεὺς ὅτε πουλυέλικτος ἔχων ψευδήμονα μορφὴν
μείλιχος ἱμερόεντι δράκων κυκλούμενος ὀλκῷ
570 Περσεφόνης σύλησεν ἀνυμφεύτοιο κορείην
κευθομένης, ὅτε πάντες, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
παιδὶ μιῇ θέλγοντο καὶ ἀγχιγάμου περὶ κούρης
κυπριδίην· ἔριν εἶχον ἀσυλήτων ὕμεναίων
δωροφόροι· μήπω δὲ μολῶν ἐπὶ δέμνια Πειθοῦς
575 ῥάβδον ἔην ἐτίταινε γέρας θαλαμηπόλον Ἑρμῆς,
ᾧρεγε δ' ἔδνα γάμοιο λύρην εὐμυνον Ἀπόλλων,
καὶ δόρυ καὶ θώρηκα γαμήλιον ὥπασεν Ἄρης
ἀσπίδα δῶρον ἄγων νυμφήιον, εὐκελάδου δὲ
Ἀήμνιος ἀρτιτέλεστον ἔτι πνεύοντα καμίνου
580 ποικίλον ὄρμον ἔτεινε πολύχροον Ἀμφιγυήεις·
ἤδη γὰρ προτέρην ἀέκων ἡρονήσατο νύμφην
Ἄρει βακχευθεῖσαν ὀπιπεύον Ἀφροδίτην·
δείκνυε καὶ μακάρεσσι γαμοκλόπον ἄρπαγα λέκτρων,
ἀγγελίῃ Φαέδοντος ἀραχναῖω τινὶ δεσμῷ
585 γυμνῇ γυμνὸν Ἄρῃα περισφίγξας Ἀφροδίτῃ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ πολὺ μᾶλλον ἐθέλγετο Περσεφονείῃ·

- καὶ Διὶ παπταίνοντι φυῆς ἐνπάρθενον ἦβην
 ὄφθαλμὸς προκέλευθος ἐγίνετο πομπὸς ἐρώτων
 Περσεφόνης ἀκόρητος ὑπο κραδίην δέ οἱ αἰεὶ
- 90 λαίλαπες ἐρροίξησαν ἀκοιμήτοιο μερίμνης·
 καὶ Παφίης κατὰ βαιὸν ἀνήπτετο μείζονι πυρσῷ
 ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος· ἐπ' εὐκόλῳ δὲ θεαίνῃ
 Ζηνὸς ἐρωμανέοντος ἐδουλώθησαν ὀπωπαί.
 καὶ ποτε χαλκὸν ἔχουσα διαυγέα τέρπετο κούρη
- 95 κάλλεος ἀντιτύποιο δικασπόλον, αὐτομάτῳ δὲ
 σιγαλέῳ κήρυκι τύπον πιστώσατο μορφῆς
 ψευδαλέον σκιόεντι δέμας κρίνουσα κατόπτρῳ,
 μιμηλὴν δ' ἐγέλασεν ἐς εἰκόνα· Περσεφόνῃ δὲ
 αὐτοχάρακτον ἄγαλμα διοπτρεύουσα προσώπου
- 100 ψευδομένης νόθον εἶδος ἐδέρκετο Περσεφονείης·
 καὶ ποτε διψαλέοιο πυραυγεί καύματος ἀτμῷ
 καρφαλέης φεύγουσα μεσημβρινὸν ἰχνίον Ὠφης
 κερκίδος ἱστοπόνων καμάτων ἀμπαύετο κούρη,
 καὶ διερούς ἰδρωῆτας ἀποσμήξασα προσώπου,
- 05 σφιγγομένην στέρνοισι σαόφρονα λύσατο μίτρην,
 καὶ χροά λυσιπόνοισι καθικμαίνουσα λοετροῖς
 πηγαίῳ πεφόρητο καταψύχοντι ρεέθρῳ,
 νήματα καλλείψασα πεπαρμένα Παλλάδος ἱστῷ.
 οὐδὲ Διὸς λάθεν ὅμῃα πανόψιον· ἀσκεπέος δὲ
- 10 λουομένης ὅλον εἶδος ἐδέρκετο Περσεφονείης·
 οὐ τόσον ἱμερῶν ἐπεμήνατο Κυπρογενεῖη,
 ἣν ποθέων ἀκίχητα γονὴν ἔσπειρεν ἀρούρη
 θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν ἐρώτων,
 ἐνθεν ἀεξιτόκοιο Κερασιτίδος ἐνδοθι Κύπρου
- 15 Φηρῶν εὐκεράων διδυμόχροος ἦνθεε φύτλῃ.
 καὶ μεδέων κόσμοιο καὶ οὐρανὸν ἡνιοχεύων
 εἰς πόθον αὐχένα κάμψεν ὁ τηλίκος· οὐδὲ κε-
 ραννοί,

οὐ στεροπὴν χαίσμησε κορυσσομένης Ἄρ
Ἥρης δ' οἶκον ἔλειπε; λέχος δ' ἀπέειπε
620 Διουῆς φίφεν ἔρωτα, Θεμιν φύγε, κάλλι
μούνης δ' εἰς ὑμέναιον ἐθέλγεται Περσε

www.libtool.com.cn
NONNOR ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΕΚΤΟΝ.

Δίξεο θέσκελον ἔκτον, ὅπη Ζαγρεῖα γεραίρων
γαίης ἔδρανα πάντα κατέκλυσεν ὑέτιος Ζεὺς.

Οὐδὲ πατήρ τότε μῦθος ἔχεν πόθον· ἀλλὰ καὶ
αὐτοὶ

- ἐν βέλος ἴσον ἔχοντες, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
Δηφῆς ὑμέναιον ἐεδνώσαντο θεαίνης.
ἐνθα σέλας ῥοδέοιο διαλλάξασα προσώπου
5 ἄλγεσι κυμαίνοντα νόον μαστίζετο Δηῷ·
καὶ κεφαλῆς γονόεσσαν ἀπεσφῆκωσε καλύπτρην
ἀνχευίης λύσασα καθειμένα βόστρυχα χαίτης
παιδὶ περιφρίσσουσα· βαρυνομένης δὲ θεαίνης
δάκρυσιν αὐτοχύτοισι καθικμαίνοντο παρειαί,
10 ὅττι τόσους μνηστῆρας ξυὶ φλογόεντι βελέμνῳ
εἰς ἔριν οἰστροθέντας ὁμοξήλων ὑμεναίων
ξυνὸς Ἔρως βάκχευεν ἀμιλλητῆρας ἐρώτων·
πάντας μὲν τρομέεσκε, τὸ δὲ πλεόν ὄμπνια μήτηρ
παιδὸς ἔχειν Ἥφαιστον ἐδείδιδε χολὸν ἀκόλτην.
15 καὶ δόμον Ἀστραλοιο μετέστιχεν εὐποδὶ ταρσῷ
δαίμονος ὁμφήεντος· ὀπισθοπόρων δὲ κομῶων
ἄπλοκον ἀσταθέεσσιν ἐσείετο βόστρυχον αὔραις.
τὴν μὲν ἰδὼν ἤγγειλεν Ἑωσφόρος· εἰσαΐων δὲ
ᾧρτο γέρων Ἀστραλος· ὃ μὲν γραμμῆσι χαράσσω
20 κυανέην ἐνέπασσε κόνιν περὶ νῶτα τραπέξης,

- καὶ τυπόων ἐλικηδὸν ὑπ' ἀγκυλόδοντι σιδήρῳ
 πυθμένα τετράπλευρον ἐπέγραφεν αἰθοπι τέφρῃ,
 καὶ τύπον ἄλλον ἐτεύξεν ἰσογλώχινι τριγώνῳ.
 ἀλλὰ τὰ μὲν μεθέηκε καὶ ἤλυθεν ἄγχι θυράων
 25 ἀντιόων Δήμητρι· διεσσυμένων δὲ μελάθρου
 Ἑσπερος ἡγεμόνευε, καὶ εἰς θρόνον Ἰδρυε Δηὼ
 πατρὸς ἐοῦ παρὰ θῶκον· ὁμοστόργῳ δὲ μενοινῇ
 νεκταρέου κεράσαντες ἀπὸ κρητῆρος Ἀῆται
 δαίμονα λυσιπόνοισιν ἐδεικανόωντο κυπέλλοις
 30 υἱέες Ἀστράιοιο· πιεῖν δ' ἡρνήσατο Δηὼ
 Περσεφόνης μεθύουσα μεληδόνι· μουννοτόκοι γὰρ
 τηλυγέτους διὰ παῖδας ἀεὶ τρομέουσι τοκῆες·
 ἀλλὰ μόγισ παρέπεισεν ἀναινομένην ἔτι Δηὼ
 ἡδυεπῆς Ἀστράϊος ἔχων θελξίφρονα πειθῶ.
 35 ἐνθα γέρων μέγα δειπνον ἐπήρτυεν, ὄφρα μερίμνας
 θυμοδακῆς Δήμητρος ἀποσκεδάσει τραπέξῃ.
 καὶ πίσυρες λαγόνεσσι καθαψάμενοι τελαμῶνας
 πατρὸς ὑποδρηστῆρες ἐμιτρώθησαν Ἀῆται·
 νεκταρέῳ δὲ κύπελλα παρὰ κρητῆρι τιταίνων
 40 Εὐφρος ἐωνοχόει, προχόῳ δ' ἐπιδόρπιον ὕδωρ
 εἶχε Νότος, Βορέης δὲ φέρων ἐπέθηκε τραπέξῃ
 ἀμβροσίην, Ζέφυρος δὲ περιθλίβων θρόον ἀύλου
 εἰαρινοῖς δονάκεσσι μελλίζετο θῆλυς Ἀήτης·
 καὶ στεφάνους ἐπλεξεν Ἑωσφόρος ἄνθεα δῆσας
 45 ὀρθρινοῖς κομόωντα δροσιζομένοισι κορύμβοις·
 καὶ νυχίου λαμπτήρος ἐθήμονα πυρσὸν αἰέρας
 Ἑσπερος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελλίζετο παλμῷ
 ἔλκων καμπύλον ἴχνος, ἐπεὶ πέλε πομπὸς ἐρώτων,
 καὶ σκαρθμῷ μεμέλητο χοροπλεκέῳ ὕμναιών.
 50 ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ δαῖτα θεὰ κεκόρητο χορέης
 σεισαμένη βαρὺ κέντρον ἀμερσινόοιο μερίμνης,
 μαντοσύνην ἐρέεινε, φιλοστόργου δὲ γεραίου

λαιῇ μὲν παλάμῃ γονάτων θίγε, λίσσομένη δὲ
δεξιτερῇ ψάυεσκε βαθυσμήριγγος ὑπῆνης·

55 καὶ πολέας μνηστῆρας ἔης μυνθήσατο κούρης
θέσφατα μαστεύουσα παρήγορα· μαντοσύναι γὰρ
ἐλπίσιν ἐσσομένησιν ὑποκλέπτουσιν ἀνίας.

οὐδὲ γέρων Ἀστράτος ἀναίνετο· μουντοτόκου δὲ
κούρης ἀρτιλόχευτα γενέθλια μέτρα νοήσας
60 καὶ χρόνον οὐ πταίνοντα καὶ ἀπλανέος δρόμον Ὁρης
ἀρχηγόνου, κάμψας δὲ μετὰ τροπα δάκτυλα χειρῶν
ἀμφὶ παλιννόστοιο μετήλυδα κύκλον ἀριθμοῦ
ἐκ παλάμης παλάμῃ διεμέτρεε δίζυγι παλμῶ·
καὶ οἱ κεκλομένῳ θεράπων εὐκκυκλον αἰείρας

65 σφαῖραν ἐλίσσομένην, τύπον αἰθέρος, εἰκόνα κόσμου,
Ἀστερίων παρέθηκε λαβὼν ἅπο πώματα χηλοῦ.

ἐνθα γέρων πεπόνητο, καὶ ἄξονος ἄκρον ἐλίσσων
ζωδιακὸν περὶ κύκλον ἐὴν ἐτίταινεν ὀπωπὴν
λεύσσων ἐνθα καὶ ἐνθα καὶ ἀπλανέας καὶ ἀλήτας·

70 καὶ πόλον ἀμφελέλιξε· πολυστροφάλιγγι δὲ φιπῇ
εἰς δρόμον ἀστήρικτον ἀτέρμονι κάμπτετο νύσση
ἀστράσι ποιητοῖσι νόθος κυκλούμενος αἰθέρῳ
ἄξονι μεσσαιῶ τετορημένος· εὗρε δὲ δαίμων
σφαῖραν ἰδὼν στεφανηδόν, ὅτι πλήθοντι προσώπων

75 ἀγκύλα συνδέσμοιο διέτρεχε νῶτα Σελήνῃ,
καὶ Φαέθων ἰσόμοιρος ἔην ἀντώπιδι Μήνῃ
κέντρῳ ὑποχθονίῳ πεφορημένος, ἀχλυόεις δὲ
κῶνος ἀερσιπότητος ἀπὸ χθονὸς ὀξὺς ἀνέρπων
ἀντίτυπον Φαέθοντος ὅλην ἐκάλυψε Σελήνην·

80 καὶ γαμῖς φιλότητος ἀμιλλητῆρας ἀκούων
Ἄρεα δίζετο μᾶλλον, ὑπὲρ δυτικοῦ δὲ μελάθρου
φῶρα γάμων ἐνόησε σὺν ἀστέρι Κυπρογενείης
ἐσπερίῳ· καὶ κλῆρον ἐπώνυμον εὗρε τοκήων
παρθενικῆς ἀστράτον ὑπὸ σιάχυν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

85 ὁμβροτόκου Κρονίδαο φαεσσόος ἔτρεχεν ἀστήρ.

ἀλλ' ὅτε πάντα νόησεν ἀριθμήσας ἱτυν ἄστρον,
σφαῖραν αἰδίνητον ἀνέκρουφε κοιλάδι κίστη,
σφαῖραν ποικιλόντων· ἀνειρομένη δὲ θαεῖνῃ
τριπλόον ὁμφαλῆς ἀνερύγετο θέσφατον ἡχοῦς·

90 „Δημῆτερ φιλότεκνος, ὑπὸ σκιοειδέϊ κώνωφ
κλεπτομένης ἀκτῖνος ἀφωτίστοιο Σελήνης
νυμφίον ἄρπακτῆρα φυλάσσεο Περσεφονείης
κρυπτόν ἀσυλήτοιο τεῆς ληίστορα κούρης,
εἰ λῖνα Μοιράων ἐπιπείθεται· ἀπροῖδῃ δὲ

95 ἀθρήσεις πρὸ γάμοιο νόθον λαθραῖον ἀκοίτην
θηρομιγῇ δολόμητιν, ἐπεὶ δυτικῶ παρὰ κέντρῳ
σὺν Παφίῃ στείχοντα γαμοκλόπον Ἄρεα λεύσσω,
ὁμφοτέροις δὲ δράκοντα παρὰντέλλοντα δοκεύω.
ὀλβίστην δ' ἐνέπω σε· σὺ γὰρ τετράζυγι κόσμῳ

100 ἔσσειαι ἀγλαόκαρπος, ὅτι χθονὶ καρπὸν ὀπάσσεις
ἀτρυγέτῳ· κούρης γὰρ ὑπὲρ κλήροιο τοκήων
παρθένος Ἀστραίῃ σταχνώδεα χεῖρα τιταίνει.“

ὥς φάμενος μαντῶον ὑπὸ στόμα κοίμισεν ὁμφῆν.
ἀλλ' ὅτε Δημήτηρ δρεπανηφόρος ἐλπίδα καρπῶν

105 ἔσσομένων ἤκουσε καὶ αὐτοκέλευστον ἀκοίτην
τηλυγέτης ἀδμῆτος ἀνέγγυον ἄρπαγα κούρης,
ἔστενε μειδιώσας· δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
οἶκον ἐὼν σπεύδουσα κατηφεί δύσατο ταρσῷ.
καὶ ζυγὸν εὐδίνητον ἐχιδναίῃ παρὰ φάτιν

110 ἀμφοιταλαντεύσασα λόφῳ διδυμάονι θηρῶν
ἄζυγας ἐρπηστῆρας ἐπεσφῆκωσε λεπάδνῳ·
καὶ γένυν ἀγκυλόδοιτι περισφίγγουσα χαλινῷ
ξανθοφνῆς βλοσυροῖο δι' ἄρματος ἤγαγε Διὶ
παῖδα καλυπτομένην νεφέλης κυανάμπυκι μίτρῃ,

115 καὶ κτύπον ἀντικέλευθον ἐπιβρομέοντος ἀπήνῃ
θηρονόμῳ μᾶστιγι κατερρολίζησε Βορῆος,

ἤερίης ἱππηδὸν ἐπεσσυμένων δρόμον αὔρης
 ἄσταθέων πτερὰ κοῦφα περιστέλλουσα δρακόντων
 ἀμφὶ κέρας Λιβυκοῖο παλίσσιντον Ὠκεανοῖο.

- 120 Δικταίης δ' αἶουσα μέλος κορυθαίολον ἤχοῦς
 Κρήτα χορὸν παράμειβε βαρυσμαράγοιο βοείης
 νῶτα περισκαίροντα κυβιστητῆρι σιδήρῳ.
 καὶ τινα λαῖνον οἶκον ἐποπτεύουσα θεαλὴν
 Σικελίης τριλόφοιο Πελωρίδα δύσατο πέτρην
- 125 Ἀδριάδας παρὰ θύνας, ὅπη χύσις ἄστατος ἄλμης
 εἰς δύσιν ἐλκομένη περικάμπτεται εἵκελος ἄρπη,
 εἰς Αἶβα πομπεύουσα Βορειόθεν ἀγκύλον ὕδωρ·
 καί, Κυανὴν ὅδι πυκνὰ ρόος χυτλώσατο κούρην
 κρηναίῳ στροφάλιγγι χέων ὀπτήριον ὕδωρ,
- 130 γείτονα κόλπον ὅπως ἐσοσταθέοντα μελάθρῳ
 λαϊνῆς ὀρόφοιο περιστεφθέντα καλύπτρῳ,
 ὃν φύσις ἐθρίγκωσε χαραδραίῳ πυλεῶνι
 λαῖνον ἱστὸν ἔχοντα μεμηλότα γέιτοσι Νύμφαις.
 καὶ θεὸς ὀρφναίοιο διερπύξουσα μελάθρου
- 135 παῖδα πολυσφρήγιστον ἐνέκρυψε φωλάδι πέτρῃ·
 λυσαμένη δὲ δράκοντας ἐνπετρύγων ἀπὸ δίφρων
 τὸν μὲν δεξιτεροῖο παρὰ πρηγῶνα θυρέτρου,
 τὸν δὲ λιθογλώχινα πύλης παρὰ λαιὸν ὀχῆα
 στήσεν ἀθηήτοιο φυλάκτορα Περσεφονείης·
- 140 κείθι δὲ Καλλιγένειαν ἔην εὐπαιδα τιθήνην
 κάλλιπε σὺν ταλάροισι, καὶ ὀππόσα θήλει φύτλη
 Παλλάδος εὐπαλάμοιο νέμει ταλασήιος ἰδρώς·
 καὶ ποσὶν ἡέρα τέμνεν, ἐρημονόμοις δὲ φυλάξαι
 καμπύλα πετραίῃσιν ἐπέτρεπεν ἄρματα Νύμφαις.
- 145 ἀμφὶ δὲ καρχαρόδοντα γένυν πεπόνητο σιδήρου
 εἰροκόμφ ξαίνουσα περὶ κτενὶ λήνεα κούρη,
 ἡλακάτῃ δ' ἐνέλισσε· πολυστροφάδεσσι δὲ ῥιπαῖς
 εἰλυφῶν ἄτρακτος ἔλιξ βητάρμονι παλμῷ

νήθομένων ἐχόρευε μίτων κυκλούμενος ὀλκῷ·
 150 καὶ ποσὶ φοιταλέοισι καλίνδρομος ἄκρον ἀπ' ἀ
 πρωτοπαγῇ ποίησε διάσματα φάρεος ἀρχήν,
 ἱστῷ δ' ἄμφλς ἔλισσεν· ὕφαινε δὲ κερκίδι κού
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἄμφι δὲ πέπλι
 γνωτὴν ἱστοτέλειαν ἐὴν ἐλίγαινεν Ἀθήνην.

155 παρθένε Περσεφόνεια, σὺ δ' οὐ γάμον
 ἀλύξαι,

ἀλλὰ δρακοντείοισιν ἐνυμφεύθης ὕμεναίοις,
 Ζεὺς ὅτε πονυλέλικτος ἀμειβομένοιο προσώποι
 νυμφίος ἱμερόεντι δράκων κυκλούμενος ὀλκῷ
 εἰς μυχὸν ὄρφναίοιο διέστιχε παρθενεῶνος,
 160 σείων δαυλὰ γένεια· παρισταμένων δὲ θυρέτω
 εὐνασεν ἱσοτύπων πεφορημένος ὄμμα δρακόντι

καὶ γαμίαις γενύεσσι δέμας λιχμάζετο κούρης
 (164) μέλιχος. αἰθερίων δὲ δρακοντείων ὕμεναῖα
 (163) Περσεφόνης γονόεντι τόκῳ κυμαίνετο γαστρί
 165 Ζαργέα γειναμένη κερόεν βρέφος, ὃς Διὸς ἔδω
 μοῦνος ἐπουρανίης ἐπεβήσατο, χειρὶ δὲ βαιῇ
 ἄστεροπὴν ἐλέλιξε· νεηγενέος δὲ φορῆος
 νηπιᾶχοις παλάμησιν ἐλαφρίζοντο κεραυνοί.

οὐδὲ Διὸς θρόνον εἶχεν ἐπὶ χρόνον· ἀλλὰ ἐ
 170 κερδαλέῃ χρισθέντες ἐπὶ κλοπα κύκλα προσώπι
 δαίμονος ἀστόργοιο χόλῳ βαρυμήνιος Ἥρης
 Ταρταρίῃ Τιτῆνες ἐδηλήσαντο μαχαίρῃ
 ἀντιτύπῳ νόθον εἶδος ὀπιπεύοντα κατόπτρῳ.
 ἐνθα διχαζομένων μελέων Τιτῆνι σιδήρῳ

175 τέρμα βίου Διόνυσος ἔχων παλινάγρετον ἀρχὴν
 ἄλλοφυγῆς μορφοῦτο πολυσπερὲς εἶδος ἀμείβω
 πῇ μὲν ἄτε Κρονίδης δόλιος νέος αἰγίδα σείων
 πῇ δὲ γέρον βαρύνουνος ἄτε Κρόνος ὄμβρον ἰάλ

- ἄλλοτε ποικιλόμορφον ἔην βρέφος, ἄλλοτε κούρῳ
 10 εἴκελος οἰσטרηθέντι, νέον δέ οἱ ἄνθος ἰούλων
 ἀκροκελαινιδῶντα κατέγραφε κύκλα προσώπου·
 πῇ δὲ χόλῳ δασπλήτι λέων μιμηλὸς ἰάλλων
 φρικαλέον βρύχημα σεσηρότι μαίνεταιο λαιμῷ,
 ὀρθώσας πυκινῇσι κατάσκιον αὐχένα χαίταις,
 85 ἀμφελελιζομένης λασιότριχος ὑψόθι νώτον
 αὐτομάτῃ μάστιγι περιστίζων δέμας οὐρῆς·
 εἶτα λεοντείοιο λιπῶν ἰνδαλμα προσώπου
 ὑψιλόφῳ χρεμετισμὸν ὁμοίον ἔβρεμεν ἱππῳ
 ἄξυγι, γαῦρον ὀδόντα μετοχλίζοντι χαλινού,
 190 καὶ πολὺν λεύκαινε περιτρίβων γένυν ἀφρῶ·
 ἄλλοτε φοιζήεντα χέων συριγμὸν ὑπήνησ
 ἀμφιλαφῆς φολίδεσσι δράκων ἐλέλικτο κεραστῆς,
 γλῶσσαν ἔχων προβλήτα κεχηνότος ἀνθερεῶνος,
 καὶ βλοσυρῷ Τιτῆνος ἐπεσκήρτησε καρήνῳ
 95 ὄρμον ἐχιδνήεντα περίπλοκον αὐχένι δῆσας·
 καὶ δέμας ἐρπηστῆρος ἀειδίνητον ἑάσας
 τίγρις ἔην στίζας δέμας αἰόλον· ἄλλοτε ταύρῳ
 ἰσοφνῆς, στομάτων δὲ νόθον μυκηθμὸν ἰάλλων
 θηγαλέῃ Τιτῆνας ἀνεστυφέλιξε κεραίῃ.
 100 καὶ ψυχῆς προμάχιζεν, ἕως ξηλήμονι λαιμῷ
 τροχαλέον μύκημα δι' ἥερος ἔβρεμεν Ἥρη
 μητρυνὴ βαρύμηνις, ἰσόφθογγοι δὲ θεαίνῃ
 αἰθέριον κελάδημα πύλαι κανάχιζον Ὀλύμπου·
 καὶ θρασὺς ὤκλασε ταῦρος· ἀμοιβαίῃ δὲ φονῆς
 105 ταυροφυνῇ Διόνυσον ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ.
 Ζεὺς δὲ πατήρ, προτέραιοιο δαιζομένου Διονύσου,
 γινώσκων σκιδόντα τύπον δολίοιο κατόπτρου
 μητέρα Τιτῆνων ἐλάσας ποινήτορι πυρσῷ
 Ζαγρέος εὐκεράοιο κατεκλήμισσε φονῆας
 110 Ταρταρίῳ πυλεῶνι· καὶ αἰθομένων ἀπὸ δένδρων

- θερμὰ βαρυνομένης ἐμαραίνεταιο βόστρυχα γαίης.
 ἀντολίην δ' ἔφλεξε, καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ
 καίετο Βάκτριον ὕδασι, γαίης ἀγχιπόροις δὲ
 κύμασιν Ἀσσυρίοισιν ἔδαίετο Κάσπιον ὕδωρ,
 215 Ἰνδῶοί τε τένοντες, Ἐρυθραίοιο δὲ κόλπου
 ἐν πυρὶ κυμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνεταιο νηρεὺς·
 καὶ δύσιν ἀντικέλευθον ἑῷ πρήνιξε κεραυνῷ
 Ζεὺς πυρῶεις φιλότεκνος, ὑπὸ Ζεφύροιο δὲ ταρσῷ
 ἡμιδαῆς σέλας ὕγρον ἀπέπτυνεν ἐσπερὶς ἄλμῃ,
-
- 220 Ἀρκτῶοί τε τένοντες, ὁμοφλεγέος δὲ καὶ αὐτῆς
 πηγνυμένης πάφλαξε Βορῆια νῶτα θαλάσσης·
 καὶ Νοτίου φλογόεσσαν ὑπὸ κλίσιν αἰγοκερῆος
 θερμοτέρῳ σπινθῆρι μεσημβρινὸς ἔξεεν ἀγκῶν.
 καὶ διεροῖς βλεφάροις ποταμῆια δάκρυα λείβων
 225 Ὁκεανὸς λιτάνευε χέων ἱκετήσιον ὕδωρ·
 Ζεὺς δὲ χόλον πρήννε, μαραινομένην δὲ κεραυνῷ
 γαίαν ἰδὼν ἐλάειρε, καὶ ἥθελεν ὕδατι νίψαι
 λύματα τεφρῆεντα καὶ ἔμπυρον ἔλκος ἀρούρης.
 καὶ τότε γαίαν ἅπασαν ἐπέκλυσεν ὑέτιος Ζεὺς
 230 πυκνώσας νεφέεσσιν ὅλον πόλον, οὐρανὴν δὲ
 βρονταίοις πατάγοισι Διὸς μυκήσατο σάλπιγγι,
 ἀστέρες ὁππότε πάντες ἐνὶ σφετέροισι μελάθροισι
 κεκριμένοι δρόμον εἶχον, ἐπεὶ τετράζυγι δίφρῳ
 Ἡέλιος σελάγιζε λεοντείων ἐπὶ νώτων
 235 ἱππεύων ἐὼν οἶκον, ἐπιτροχώσῃ δὲ δίφρῳ
 καρκίνον ὀκταπόδην τριφυῆς κυκλοῦτο Σελήνη,
 καὶ δροσερὴν ὑπὸ πέξαν ἰσημερίῳ παρὰ κύκλῳ
 Κύπρις ἀπὸ κριοῖο μεταστήσασα κεραίης
 εἰαρινὸν δόμον εἶχεν ἀχείμονα ταῦρον Ὀλύμπου,
 240 γείτων δ' Ἡελίοιο προάγγελον Ἰστοβοῆος
 σκορπίον εἶχεν Ἄρης μιτρούμενον αἰθόπι κέντροφ

δόχμιος ἀντικέλευθον ὀπιπεύων Ἀφροδίτην,
 καὶ τελέων λυκάβαντα θυωδεκάμηνος ὁδίτης
 ἰχθύας ἀστερόεντας ἐπετρεχεν ἄκρόνυχος Ζεὺς
 45 δεξιτερὴν τρίπλευρον ἔχων ἐλικώδεα μορφὴν,
 καὶ Κρόνος ὄμβρῖα νῶτα διέστιχεν αἰγιοκερῆος
 φέγγει παχνήεντι διάβροχος, ἄμφι δὲ φαιδρῇ
 παρθενικῇ πετρύγεσσιν ἔην ὑψούμενος Ἑρμῆς,
 ὅτι Δίῃν δόμον εἶχε δικασπόλος. ἑπταπόρου δὲ
 50 αἰθέρως ὕδατόεντες ἀνωλήθησαν ὄχῃες
 Ζητὸς ἐπομβρήσαντος· ἐριφλοίσβοιο δὲ κόλπου
 κρουνοῖς πλειότεροισιν ἐμυκήσαντο χαράδραι,
 ὕδρηλαι δὲ θύγατρες ἀποσπάδες Ὠκεανοῖο
 λίμναι ἐκουφίζοντο, καὶ ἥερι νέρτερον ὕδωρ
 55 κρῦνοι ἀκοντιστῆρες ἀνέβλυν Ὠκεανοῖο,
 καὶ σκοπιαὶ ραδάμιζον, ὄρεσσιχύτῳ δὲ ρεέθρῳ
 διψαλέαι ποταμηδὸν ἐμορμύροντο κολῶναι·
 ὑψώθη δὲ θάλασσα, καὶ εἰς ὄρος ὑπόδι λόχμης
 Νηρεῖδες γεγάασιν Ὀρειάδες. ἃ μέγα δειλή,
 60 χερσὶν ἀπειρήτοισιν ἐνήχετο παρθένος Ἥχῳ
 ἀρχαίης φόβον ἄλλον ἀμειβομένη περὶ μίτρης,
 μήποτε Πᾶναφυγοῦσα Ποσειδάωνι μιγείη.
 ποντοπόροι δὲ λέοντες ἀήθεος ἐνδοθι πέτρης
 χερσαίων ἐχόρευον ἐνὶ σπήλυγγι λεόντων
 65 μυδαλέοις μελέεσσι· χαράδραίῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
 εἰναλίῳ δελφῖνι συνήντετο κάπρος ἀλήτης·
 98 καὶ βυθίῃ φάλαινα περισκαίρουσα κολῶναις
 99 πλάζετο μαστεύουσα χαμευνάδος ἄντρα λεαίνης.
 167 καὶ ξυνοῖς ροθίοισιν ὄρεσσιχύτου νιφετοῖο
 θῆρες ἐναντίλλοντο σὺν ἰχθύσιν· ἐλικόεις δὲ
 πούλυπος οὐρεσίφοιτος ἐπεσκήρτησε λαγῳ.
 170 καὶ διεροὶ Τρίτωνες ὑπὸ σφυρὰ φωλάδος ἄκρης
 ἐγγλοὺν αἰθύσσοντες ἐπ' ἱξυὶ δίπτυχον οὐρῇν

- Πανὸς ὄρεσσανύλοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροις,
 σύμπλοον ἡερίοισιν ἐπιτρέψαντες αἴταις
 στρεπτήν ἠθάδα κόχλον ἐν εὐδῶρ δὲ κολώνῃ
 276 μυδαλέην σύριγγα διαπλάουσας ἑάσας
 Πάν * * * * *
 275 Πανὶ φιλοσκοπέλῳ μετανάστιος ἦντετο Νηρεὺς,
 καὶ ναέτης πετραῖος ὄρος μετὰ πόντον ἀμείβων
 ἱκμαλέον σπέος εἶχεν ὑπωροφίης δόμον Ἥχους.
 καὶ διερχὼ τότε φῶτες ἀνοιδαίνοντες ὀλέθρῳ
 280 ὕδασι τυμβεύοντο, πολὺς δὲ τις ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
 πλώετο κυματόεντι νέκυς πεφορημένος ὀλκῷ·
 καὶ νιφετῷ κελάδοντι κεχηνότες ἀνθερεῶνος
 χανδὸν ἀπὸ σκοπέλοιο πιδὼν ὄρεσίδρομον ὕδωρ
 πίπτε λέων, πέσε κάπρος. ὁμοζεύκτῳ δὲ ρεέθρῳ
 285 λίμναι ὁμοῦ ποταμοῖσι, Διὸς ῥόος, ὕδατα πάντα,
 ἀλλήλοισ κεκέραστο, καὶ εἰν ἐν τέσσαρες αὖραι
 συμμιγέων ἀνέμων ἐπεμάστιον ἄκριτον ὕδωρ.
 καὶ διερχὴν χθόνα πᾶσαν ἰδὼν ὑπὸ μείζονι παλμῷ
 μᾶλλον ἀπειλητῇρι τινασσομένην Διὸς ὄμβρῳ
 290 πόντιος Ἐννοσίγαιος ἐὴν ἔρριψεν ἀκωκὴν
 ἀσχαλῶν, τίνα γαῖαν ἀνοχλίσσειε τριαίνῃ.
 Νηρεῖδων δὲ φάλαγγες ἐπέπλεον ἄβρομον ὕδωρ·
 καὶ χλοερῆς Θέτιν εἶχεν ἐπ' ἱξύος ὑγρὸς ὀδίτης
 Τρίτων εὐρυγένειος, ἐπ' ἰχθυόεντι δὲ νώτῳ
 295 πομπίλον ἠνιόχευεν ἐν ἡέρι φοιτὰς Ἀγανὴ,
 καὶ λόφον ὕδατόεντι φέρων κυκλούμενον ὀλκῷ
 297 Δωρίδα κουφίζων ματανάστιος ἔτρεχε δελφίς.
 300 καὶ τότε κυματόεσσαν ἰδὼν ὑπὸ γείτονα πέτρην
 νηχομένην Γαλάττειαν ἀνίαχε μυδαλέος Πάν·
 „πῇ φέρεαι, Γαλάτεια, δι' οὐρεος ἀντὶ θαλάσσης;
 μὴ τάχα μαστεύεις ἐρατὴν Κύκλωπος αἰοιδήν;
 πρὸς Παφίης λίτομαί σε καὶ ὑμετέρου Πολυφύμου,

- 305 μὴ κρήνης δεδαυῖα βαρὺν πόθον, εἰ παρὰ πέτραις
 νηχομένην ἐνόησας ἐμὴν ὄρεσίδρομον Ἥχῳ.
 ἦ ῥά σοι ἴσον ἔχει διερον δρομον; ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
 ἐξομένη δελφινι θαλασσαίης Ἀφροδίτης,
 ὥς Θέτις ἀκρήδεμνος, ἐμὴ ναντίλλεται Ἥχῳ;
- 310 δειδία, μὴ μιν ὄρινε δυσάντεια κύματα πόντου·
 δειδία, μὴ μιν θκευθε μέγας ῥόος· ὥς ἄρα δειλὴ
 ἄστατος ἐν πελάγεσσι μετ' οὔρεα κύματα βαίνει·
 ἦ ποτε πετρήεσσα φανήσεται ὑδριάς Ἥχῳ.
 ἀλλὰ τεὸν Πολύφημον ἔα βραδύν· ἦν ἐθελήσῃς,
- 315 αὐτὸς ἐμοῖς ὤμοισιν ἀεργάζων σε σαώσω·
 οὐ με κατακλύξει κελάδων ῥόος· ἦν ἐθελήσω,
 ἔχνεσιν αἰγελίοισιν ἐλεύσομαι εἰς πόλον ἄστρον.
 ὥς φαμένφ Γαλάτεια τόσῃν ἀντίαχε φωνήν·
 „Πᾶν φίλε, σὴν ἀνάειρε δι' οἰδματος ἄπλοον Ἥχῳ·
- 320 μὴ με μάτην ἐρέεινε, τί σήμερον ἐνθάδε βαίνω,
 322 καὶ γλυκερὴν περ ἐοῦσαν ἐῷ Κύκλωπος αἰοιδὴν.
 321 ἄλλον ἐμοὶ πλόον εὔρεν ὑπέρτερον ὑέτιος Ζεὺς·
 οὐκέτι μαστεύω Σικελὴν ἄλα· τοσσατίου γὰρ
 τάρβος ἔχω νιφετοῦ καὶ οὐκ ἀλέγω Πολυφήμου.“
- 325 εἶπε καὶ ὑγροπόροιο παρήλυθε Πανὸς ἐναύλους.
 πυκνὰ δὲ κυμαίνοντος ἀμαιμακέτου νιφετοῦ
 πᾶσα πόλις, πᾶς δῆμος ἔην ῥόος· οὐδέ τις ἀγκῶν
 ἄβροχος ἦν, οὐ γυμνὸς ἔην λόφος, οὐ ῥίον Ὀσσης,
 οὐ τότε Πήλιον ἄκρον· ὑπὸ τριλόφῳ δὲ κολώνῃ
- 330 Τρῶσηνός κελάδησεν· ἱμασσομένοιο δὲ πόντου
 Ἀδριαῖδες Σικελοῖσιν ἐρόχθεον ὕδασι πέτραι
 ὀμβρηροῖς ῥοδίοισιν. ἐν ἡρώῃ δὲ κελεύθῳ
 μαρμαρυγαὶ Φαέθοντος ἐθελύνοντο ρεέθροις·
 ζώνῃ δ' ἐβδομάτῃ χθαμαλῇς ὑπὲρ ἄντυγα πέξης
- 335 κύμασιν ἡλιβάτοισι σέλας ψύξασα Σελήνῃ
 μυδαλέων ἀνέκοψε λελουμένον ἀνχένα ταύρων·

ἀστραίῃ δὲ φάλαγγι μεμιγμένον ὄμβριον ὕδωρ
λευκοτέρην ποίησε γαλαξάην ἱτυν ἀφρῶ.

- καὶ ~~φοδῖα γονόεντι χέων~~ ἐπτάστομον ὕδωρ
340 Ἀλφειῶ δυσέρωτι συνήντετο Νεῖλος ἀλήτης,
ὣν ὃ μὲν εὐκάρποιο δι' αὐλακος ἤθελεν ἐρπειν
τέρπων ἱκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην,
ὃς δὲ παραΐξας προτέρην ὁδὸν ἡθάδος ἄγρης
ἄγνύμενος πεφόρητο· συνερπύζοντα δὲ λεύσσω
345 Πύραμον ἱμερόεντα τόσῃν ἀνενείκατο φωνήν·
„Νεῖλε, τί κεν ῥέξαιμι καλυπτομένης Ἀρεθούσης
Πύραμε, πῇ σπεύδεις; τί νι κάλλιπες ἡθάδα Θίσβην
ὄλβιος Εὐφρήτης, ὅτι μὴ λάχε κέντρον Ἐρώτων.
ζῆλον ἔχω καὶ δαίμα μεμιγμένον· ὑδατόεις γὰρ
350 ἱμερτῇ παρίαυε τάχα Κρονίδης Ἀρεθούσῃ·
δαίδια, μὴ προχοῇσι τεῇν νυμφεύσατο Θίσβην.
Πύραμος, Ἀλφειοῦ παραΐφασις, ἡμέας ἄμφω
οὐ Διὸς ὄμβρος ὄρινεν, ὅσον βέλος Ἀφρογενείης.
ἔσπεό μοι ποθέοντι, Συρηκοσίης δ' Ἀρεθούσης
355 ἰχνία μαστεύσω, σὺ δέ, Πύραμε, δίζεο Θίσβην.
ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι γαῖα τινάσσεται, ὅτι χαλέπτει
οὐρανός, ὅτι θάλασσα βιάζεται, ὅτι καὶ αὐτὸς
ἄπλοος ἀφριόωντι ῥόφῳ κυμαίνεται αἰθήρ·
οὐκ ἀλέγω νιφετοῦ μεμνηνός. ἅ μέγα θαῦμα·
360 αἰθομένην Διὸς ὄμβρος ὅλην χθόνα καὶ φλόγα πόντοι
καὶ ποταμούς ἐκάθηρεν, ἀπ' Ἀλφειοῦ δὲ μούνου
οὐτιδανὸν παφίης οὐκ ἐσβεσεν ἀπτόμενον πῦρ.
ἔμπης, εἰ κλονέει με τόσος ῥόος, εἰ πυρὶ κάμνω,
βαῖον ἐμῆς ὁδύνης πέλε φάρμακον, ὅτι καὶ αὐτὸς
365 πλάζεται ἄβροδ' Ἀδωνις ἀνιάζων Ἀφροδίτην.“
οὐπῶ μῦθος ἔλγηε, φόβος δ' ἐβιήσατο φωνήν.
καὶ τότε Λευκαλίων περόων ὑψούμενον ὕδωρ
ναυτίλος ἦν ἀκίχηςτος ἔχων πλόον ἡεροφολίτην,

καὶ στόλος αὐτοκέλευθος ἄτερ ποδός, ἄμμορος ὄρμον,
 370 λάρνακος αὐτοπόροιο κατέγραφε δύσνιφον ὕδωρ.

καὶ νύ κε κόσμος ἄκοσμος ἐγίνετο, καὶ νύ κεν
 ἀνδρῶν

ἄσπορον ἄρμονίην ἀνελύσατο πάντροφος Αἰών·
 ἀλλὰ Διὸς ξαθέοις ὑπὸ νεύμασι Κυανοχαίτης
 Θεσσαλικοῦ σκοπέλοιο μεσόμφαλον ἄκρον ἀράξας
 375 γειοτόμῳ τριόδοντι διέσχισε, καὶ διὰ μέσσον
 φηγνυμένου πρηῶνος ἐχάζετο μάρμαρον ὕδωρ·
 καὶ χύσιν ὑψικέλευθον ἀπώσαμένη νιφετοτο
 γατα φάνη παλίνροσος· ἐλαννομένων δὲ ῥεέθρων
 εἰς βυθίους κευθμῶνας ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι.
 380 καὶ χθονὸς ὕγρὰ μέτωπα χέων πολυδίψιον αἰγλην
 Ἥέλιος ξήραινε· παχυννομένων δὲ ροάων
 θερμότεραις ἀκτίσιν ἐχερσώθη πάλιν ἱλὺς,
 οἷα πάρος. βροτὴ δὲ τετυγμένα μεῖζονι τέχνῃ
 ἄστεα λαῖνέοισιν ἐνεστήρικτο θεμέθλοισι,
 85 δωμήθῃ δὲ μέλαθρα, νεοκτίστων δὲ πολλῶν
 ἀρτιγόνοις μερόπεσσι ἐρυμνώθησαν ἀγνυαί.
 καὶ φύσις ἅψ ἐγέλασσε· συνιπταμένων δὲ θυέλλαις
 ὀρνίθων πτερύγεσσι ἐρετμώθῃ πάλιν ἀήρ.

NONNOS ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΕΒΔΟΜΟΝ.

www.libtool.com.cn

Ἐβδομον ἐκείνην πολιὴν Αἰῶνος ἀεῖδει
καὶ Σεμέλην καὶ ἔρωτα Διὸς καὶ φάριον εὐνὴν.

Ἦδη δ' ἀενάοιο βίου παλινανξέει καρπῷ
ἄρσενά θηλυτέρῃ γόνιμον σπόρον αὐλακι μίξας
ἄσπυρον ἤρωσε κόσμον Ἐρως φιλότιτος ἀροτρεὺς·
καὶ φύσις ἐρρίξωτο τιθηνήτειρα γενέθλης,
5 καὶ χθονὶ πῦρ κεράσασα καὶ ἥρι σύμπλοκον ὕδωρ
ἀνδρομέην μόρφωσε γονὴν τετραῶνυγι δεσμῷ.

ἀλλὰ βίον μερόπων ἐτερότροπος εἶχεν ἀνίη
ἀρχόμενον καμάτοιο καὶ οὐ λήγοντα μερίμνης.
καὶ Διὶ παμμεδέοντι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν
10 ἄμμορον εὐφροσύνης ἐπεδεικνυε σύντροφος Αἰών·
οὐπω γὰρ τοκετοῖο λεχῶια νήματα λύσας
Βάκχον ἀνηκόντιζε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ,
ἀνδρομέης ἄμπαυμα μεληδόνης· οὐ τότε λοιβὴ
ἡερίλους ἐμέθυσσε πόρους εὐώδει καπνῷ
15 οἶνοβαφῆς, στεφάνους δὲ θεῶν λειμωνίδι ποίη
θυγατέρες λυκάβαντος ἀτερπέες ἐπλεκον Ὀραι·
οἶνου γὰρ χρεός ἦεν· ἀβακχεύτον δὲ χορείης
ἡμιτελὴς ἀνόνητος ἔην χάρις· ἀγρομένων γὰρ
ὄμματα μοῦνον ἔθειλεν, ὅτε στροφάδεσσιν ἐρωαῖς
20 ὀρχηστήρ πολὺκυκλὸς ἐλίσσεται λαίλαπι ταρσῶν,
νεύματα μῦθον ἔχων, παλάμην στόμα, δάκτυλα
φωνήν.

ἀλλὰ Διὸς πετάσας ἐπὶ γούνασι λευκάδα χαίτην

- Αἰὼν ποικιλόμορφος ἔχων κληῖδα γενέθλης
 ἱεσῆς ὀρέγων κεχλασμένον ὀλκὸν ὑπῆνης
 25 χεῖτε λιτάς· δαπέδῳ δὲ καθελκομένοιο καρήνου
 ἐπαδὴν ἐρριψε δάχιν κυρτούμενος ἀνχὴν·
 καὶ ποδὸς ὀκλάζοντος ἀτέρμονα χεῖρα τιταίνων
 ἀενάου βιότοιο γέρον ἐφθέγγετο ποιμὴν·
 „Ζεῦ ἄνα, καὶ σὺ δόκευε κατηφέος ἄλγεα κόσμου·
 30 οὐχ ὀράας, ὅτι γαῖαν ὅλην οἴστροησεν ἐννῶ
 ὦριον ἀμώσῃ ταχυφθιμένης στάχυν ἥβης;
 οὐπω λείψανα κείνα παρήλυθεν, ἐξ ὅτε φωτῶν
 ἐκλυσας ἔθνεα πάντα, καὶ ἡερίου ῥόος ὄμβρου
 αἰθέρα κυμαίνων ἐπεπάφλασε γείτονι Μῆνη.
 35 χαιρέτω ὠκυμόρων μερόπων βίος, ὧν ἐπὶ πότμῳ
 οὐρανίους οἰηκας ἀναίνομαι, οὐκ ἔτι κόσμου
 πείσμα κυβερνήσω· μακάρων δέ τις ἄλλος ἀρείων
 πηδάλιον βιότοιο παλιννόστοιο δεχέσθω·
 ἄλλος ἐμῶν ἐτέων ἐχέτω δρόμον· αἰνοπαθεῖ γὰρ
 40 οἰκτείρων ἐμόγησα πολυτλήτων γένος ἀνδρῶν.
 ἄρκιον οὐ πέλε γῆρας, ὅπερ νεότητα μαραίνει
 καὶ βραδὺν ἄνδρα τίθησι, κάτω νεύοντι καρήνῳ
 κυφὸς ὅτε τρομερῇσι περισσοπόδεσσι πορείαις
 γηροκόμῳ βαρύνουνος ἐρείδεται ἡθαδι βάκτρῳ·
 45 ἄρκιος οὐ πέλε πότμος, ὃς ἐκρυφε πολλάκι λήθῃ
 νυμφίον ἀρτιχόρευτον ὁμόστολον ἥλικι νύμφῃ,
 συζυγίης ἀλύτοιο φερέσβια πείσματα λύσας.
 οἶδα μὲν, ὥς ἐρόεις πέλεται γάμος, ἥχι λιγαίνει
 Πανιάδος σύριγγος ὁμόθροος αὐλὸς Ἀθήνης·
 50 ἐμπης, ποῖον ὄνειρα, ὅτε ζυγίῳ παρὰ παστῶ
 ἐπτατόνου φόρμιγγος ἀράσσεται ὄρθιος ἡχώ;
 πηκτίδες οὐ λύουσι μεληδόνας· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 νυμφιδίην ἀχόρευτος Ἔρως ἀπείσεισάτο πένκην
 τερπωλῆς χατέοντας ὀπιπεύων ὑμεναίους.

- 55 ἀλλὰ πολυκμήτων μερόπων ἐπλήθον ἀνίης
 φάρμακον ἐρρίξωτο βιοσσόον· οὐράνιον γὰρ
 οὐκ ὄφελ' ἐν ποτὶ κείνῳ πίθῳ κρηθέμενον ἀνοῖξαι
 ἀνδράσι Πανδῶρη γλυκερὸν κακόν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 ἀνδρομέης κακότητος ἐπαίτιός ἐστι Προμηθεύς,
 60 ὃς μογερῶν μερόπων ἐπικήδεται· ἀρχεκάκου γὰρ
 ἀντὶ πυρὸς γλυκὺ νέκταρ, ὅπερ μακάρων φρένο
 τέρπει,
 κλέψαι μᾶλλον ὄφελ' ἐκείνῳ ἀνδράσι δῶρον ὀπάσσαι,
 ὄφρα θεῶν σκεδάσειε ποτὶ μελεδήματα κόσμου.
 ἀλλὰ λιπὼν βιότοιο πολυφλοίσβοιο μερίμνας
 65 σὰς τελετὰς σκοπίαζε κατηφέας· ἡ δ' αὖ σε θέλγει
 ἀσπόνδων θυέων ἀνεμῳλὸς ἀτμός ἀλήτης ; “
 ὡς φασμένοιο γέροντος ἐπὶ χρόνον ἔμφορον σιγῇ
 μῆτιν ἔην ἐλέλιξεν ἀτέρμονα μητίετα Ζεὺς·
 καὶ φρενὸς ἡνία λῦσεν· ἐπασσυντέρησι δὲ βουλαῖς
 70 ἐγκεφάλου γονόεντος ἐδινεύοντο μενοιναί.
 καὶ Κρονίδης Αἰῶνι θεηγόρον ἱαχε φωνήν
 ἄξονος ὁμφήεντος ὑπέρτερα θέσφατα φαίνων·
 „ὦ πάτερ, ἀενάων ἐτέων αὐτόσπορε ποιμήν,
 μὴ νεμέσα· βροτὴ γὰρ ἁώριος οὔποτε λήγει
 75 πληθομένη μινύθουσα φύσις, μίμημα σελήνης.
 νέκταρ ἔα μακάρεσσι, καὶ ἀνδράσιν ἄλκαρ ἀνίης
 αὐτοχύτῳ γλυκὺν οἶνον ἑοικότα νέκταρι δῶσω·
 ἄλλο ποτὸν μερόπεσσιν ἐφάρμενον· ἀρχέγονος δὲ
 ἄχνηται εἰσέτι κόσμος, ἕως ἕνα παῖδα λοχεύσω.
 80 τίκτω ἐγὼ γενέτης, καὶ τλήσομαι ἄρσενι μηρῷ
 θηλυτέρας ὠδίνας, ὅπως ὠδῖνα σαώσω.
 χθιζὰ μὲν εὐρυάλωος ἐμῆς ὑπὸ νεύμασι Διῶν
 γαῖα χαρασσομένη σταχύων μνηστῆρι σιδήρῳ
 ξηρὸν ἀμαλλοτόκοιο λοχεύσατο καρπὸν ἀρούρης,
 85 ἥδη δ' ἀγλαόδωρος ἐμὸς πάϊς ἐν χθονὶ τέξει

- ὕγρον ἀεσσιπόνιοι θυνώδεα καρπὸν ὀπώρης,
 νηπενθῆς Διόνυσος ἀπενθέα βότρυν ἀέξων
 ἀντίπαλος Διμήτρι· καὶ αἰνήσεις με δοκεύων
 ἄμπελον οἰνοτόκοισιν ἐρευθιώσαν ἐέρσαις
 90 εὐφροσύνης κήρυκα, καὶ ἄγρονόμους παρὰ ληνῶ
 ποσσὶ βαρυνόμενοισιν ἐπιθλίβοντας ὀπώρην,
 Βασσαρίδων τε φάλαγγα φιλεύιον ὑπόθεν ὤμων
 ἄπλοκον αἰθύσσουσαν ἐς ἡέρα λυσσάδα χαίτην·
 καὶ φρένα βακχεύσαντες ἀμοιβαίοισι κυπέλλοις
 95 πάντες ἀνευάξουσιν ἐπ' εὐκελάδοιο τραπέξης
 ἀνδρομέης Διόνυσον ἀλεξητῆρα γενέθλης·
 τοῦτον ἀεθλεύσαντα μετὰ χθόνα σύνδρομον ἄστρον,
 γηγενέων μετὰ δῆριν, ὁμοῦ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
 Ζηνὶ συναστράπτοντα δεδέξεται αἰόλος αἰθήρ.
 00 καὶ θεὸς ἡμερίδων ἐπικείμενον οἶνοπι κισσῷ
 ὥς στέφος ἐρηστῆρα περὶ πλοκάμοισιν ἐλίξας
 * * * * *
 σῆμα νέης θεότητος ἔχων ὀφιώδεα μίτρην·
 καὶ μακάρων ὁμότιμος ἐπώνυμος ἀνδράσιν ἔσται
 ἄμπελοίς Διόνυσος, ἅτε χρυσόθραπισ Ἐρμῆς,
 05 χάλκεος ὥσπερ Ἄρης, ἑκατηβόλος ὥσπερ Ἀπόλλων.“
 εἶπε πατήρ· Μοῖραι δὲ συνήνεον· ἀμφὶ δὲ μύθῳ
 ἔσσομένων κήρυκες ἐπέταρον εὐποδες Ὠραι.
 καὶ τὰ μὲν ὥς εἰπόντε διέτμαγεν, ὃς μὲν ἱκάνων
 οἶκον ἐς Ἀρμονίης, ὃ δὲ ποικίλον εἰς δόμον Ἥρης.
 10 καὶ σοφὸς αὐτοδίδακτος Ἔρως αἰῶνα νομεύων
 πρωτογόνον Χάεος ξοφεροὺς πυλεῶνας ἀνοίξας
 ἰοδόκην ἐκόμισσε θεήλατον, ἧ ἔνι μῦνοι
 εἰς πόθον ἄλλοπρόσαλλον ἐπιχθονίων ὑμεναίων
 Ζηνὶ πυριτρεφές πεφυλαγμένοι ἦσαν οἱστοὶ
 15 δώδεκα, καὶ χρύσειον ἔπος μετρηδὸν ἐκάστω
 ἔγραφεν εἰς μέσα νῶτα * * *

- * * * ποθοβλήτοιο φαρέτρης·
 ,πρώτος ἄγει Κρονίωνα βοώπιδος εἰς λέχος Ἰούς·
 ,δεύτερος Εὐρώπην μνηστεύεται ἄρπαγι ταύρῳ·
 ,Πλουτοῦς εἰς ὑμέναιον ἄγει τρίτος ἀρχὸν Ὀλύμπου -
 120 ,τέτρατος εἰς Δανάην καλέει χρύσειον ἀκοίτην·
 ,πέμπτος ἐπεντύνει Σεμέλη φλογερούς ὑμεναίους·
 ,αἰετὸν Αἰγλήν πρόμον αἰθέρος ἕκτος ὀπάξει·
 ,ἕβδομος Ἀντιόπην Σατύρῳ δολόεντι συνάπτει·
 ,ὄγδοος ἔμφρονα κύκνον ἄγει γυμνόχορῳ Ἀήδῃ·
 125 ,εἵνατος ἵππια λέκτρα φέρει Περραιβίδι Δίῃ·
 ,θέλγεται Ἀλκμήνης δεκάτῳ τρισέληνος ἀκοίτης·
 ,ἐνδέκατος μεθέπει νυμφεύματα Λαοδαμείης·
 ,δωδέκατος τριέλικτον Ὀλυμπιάδος πόσιν ἔλκει·
 ἀλλ' ὅτε πάντας ὅπωπεν Ἔρως στοιχηδὸν ἀφάσσαν,
 130 ἄλλους μὲν μεθέηκε πυριγλώχινας οἰστούς,
 χειρὶ δὲ πέμπτον ἄειρε καὶ ἥρμοσεν αἰδοπι νευρῇ
 κισσὸν ἐπὶ γλωχίνι βαλὼν πετρόεντος οἰστοῦ,
 δαίμονος ἀμπελόεντος ἵνα στέφος ἄρμενον εἴη,
 νεκταρέου κρητῆρος ὅλον βέλος ἱκμάδι βάψας,
 135 νεκταρέην ἵνα Βάκχος ἀεξήσειεν ὀπώρην.
 ὄφρα μὲν εἰς Διὸς οἶκον Ἔρως κουφίζετο παλμῷ,
 τόφρα δὲ καὶ Σεμέλη ῥοδοειδέι σύνδρομος ὄρθρῳ
 ἀργυρέης ἐτίταινε δι' ἄστεος ἦχον ἱμάσθλης
 ἡμιόνους ἐλάουσα, καὶ ὄρθιος ἄκρα κονίης
 140 λεπτοῖς ἐκκνήμιδος ἐπέγραφεν ὀλκὸς ἀπήνης.
 ὄμμασι γὰρ ληθαῖον ἀμεργομένη πτερόν ὕπνου
 ἀντιτύπῳ πόμπευεν ἀλήμονα θυμὸν ὀνείρῳ
 θέσφατα ποικίλλοντι, καὶ ἀρτιγόνοισι κορύμβοις
 ἔλπετο καλλιπότηλον ἰδεῖν φυτὸν ἐνδοθι κήπου
 145 ἔγγλοον, οἰδαλέῳ βεβαρημένον ὄμφακι καρπῷ,
 νιφόμενον Κρονίωνος ἀεξιφύτοισιν ἐέρσαις·
 ἐξαπίνης δὲ πεσοῦσα δι' αἰθέρος οὐρανὴ φλόξ

δένδρον ὅλον πρήνιξε, μόνου δ' οὐχ ἦπτετο καρποῦ·
 ἀλλὰ μιν ἄρπάξας τανυσίπτερος ὄρνις ἀλήτης
 150 ἤμιτελῇ ~~χατέοντα~~ ~~τελεσσιγόνοιο~~ λοχείης
 ὥρεξεν Κρονίῳ· πατὴρ δέ μιν ἄρσενι κόλπῳ
 δέκτο λαβών, μηρῷ δὲ συνέρραφεν· ἀντὶ δὲ καρποῦ
 ταυροφνῆς κερόεντι τύπῳ μορφούμενος ἀνὴρ
 αὐτοτελὴς βλάστησεν ὑπὲρ βουβάνα τοκῆς·
 155 καὶ Σεμέλῃ φνυτὸν ἦεν. ὑπερφρίσσουσα δὲ κούρη
 ἐκ λεχέων ἀνέπαλτο καὶ ἐπτοίησε τοκῆα
 εὐπετάλων ἐνέπουσα σελασφόρον ἀτμὸν ὀνείρων.
 καὶ Σεμέλης δεδόνητο φνυτὸν πυρίκαυτον ἀκούων
 Κάδμος ἄναξ· καλέσας δὲ θεηγόρον νῖα Χαρικλοῦς
 160 πρῶιός αἰθαλόεντας ἐπέφραδε παιδὸς ὀνείρους.
 καὶ τότε Τειρεσίαιο δεδεγμένος ἐνθεον ὁμψὴν
 παῖδα πατὴρ προέηκεν ἐς ἡθάδα νειὸν Ἀθῆνης
 Ζηνὶ θυηπολέουσαν ἀκοντιστῆρι κεραυνοῦ
 ταῦρον ὁμοκραίροιο φνῆς Ἰνδαλμα Ἀναίου,
 165 καὶ τράγον ἐσσομένης σταφυλητόμον ἐχθρὸν ὀπώρας.
 ἐνθεν ἔβη πρὸ πόλης, ὅπως Διὶ βωμὸν ἀνάψῃ
 ἄστεροπῆς μεδέοντι· παρισταμένη δὲ θυηλαῖς
 αἵματι κόλπον ἔδευσε, φόνῳ δ' ἐρραίνετο κούρη·
 καὶ πλοκάμους ἐδίηναν ἀφειδέες αἵματος ὀλκοί,
 70 καὶ βοεαῖς λιβάδεσσιν ἐπορφύροντο χιτῶνες·
 καὶ δρόμον ἰθύνουσα βαθυσχοίνῳ παρὰ ποίῃ
 γείτονος Ἀσωποῖο μετέστιχε πάτριον ὕδωρ
 παρθένος αἰολόπεπλος, ἵνα σμῆξειε ῥέεθροις
 στικτὰ πολυρραθαμίγγι δεδευμένα φάρεα λύθρων.
 75 καὶ φόβον ἄλλον ἔδεκτο, καὶ ὑψόθι γείτονος ὄχτης
 ἧώην παρὰ πέζαν — — —
 — — — ἀλεξικάκον Διονύσου
 εἰς ῥόον, εἰς ἀνέμους ἀπεσεῖσατο τάρβος ὀνείρων.
 οὐκ ἀθεεὶ δὲ ῥέεθρα μετήιεν· ἀλλὰ ἐ κείνου

εἰς προχοὰς ποταμοῖο προμάντιες ἤγαγον ἔδραι.
 180 καὶ Σεμέλην ὀρώσασα παρ' Ἀσωποῖο ῥεέθροις
 λουομένην ἐγέλασεν ἐν ἡέρι φοιτὰς Ἑριννὺς
 μνησαμένη Κρονίωνος, ὅτι ξυνήονι πότηρ
 ἀμφοτέροισι ἤμελλε βαλεῖν φλογέοντι κεραυνῷ

* * * * *

κεῖθι δέμας φαίδρυνε, σὺν ἀμφιπόλοισι δὲ γυμνῇ
 * 185 χείρας ἐρετμώσασα δι' ὕδατος ἔτρεχε κούρη·
 καὶ κεφαλὴν ἀδλάντον ἐκούφισεν ἰδμονι τέχνῃ
 ὕψι τιταينوμένην ὑπὲρ οἰδματος, ἄχρι κομάων
 ὑγροβαφῆς, καὶ στέρνον ἐπιστορέσασα ῥεέθρῳ
 ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὥθειεν ὕδωρ.
 190 οὐδὲ Διὸς λάθεν ὄμμα πανόψιον· ἀμφὶ δὲ κούρῃ
 ὑψιφανῆς ἐλέλιξεν ἀτέρμονα κύκλον ὀπωπῆς.
 καὶ βιοτῆς ἐπίκουρον ἐν ἡέρι τόξον ἀνέλκων
 πατρὸς ὀπιπευτῆρος Ἑρως ἀντώπιος ἔστη,
 τοξευτῆρ ἀκίχτος· ὑπ' ἀνθοκόμῳ δὲ βελέμνῳ
 195 νευρὴ μὲν μέγα λίγξεν, ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
 ἐλκομένου ροίλῃσε σοφὸν βέλος εὖιον ἡχώ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ σκοπὸς ἦεν ὁ τηλίκος· οὐτιδανῷ δὲ
 αὐχένα κάμψεν Ἑρωτι· καὶ εἵκελος ἀστέρος ὀλκῷ
 συριγμῷ γαμῖν δεδονημένος ἰὸς ἐρώτων
 200 εἰς κραδίην Διὸς ἦλθε παράτροπος ἔμφρονι παλμῷ,
 ἀκροτάταις γλυφίδεσσιν ἐπιγράψας πτύχα μηροῦ,
 ἐσσομένου τοκετοῖο προάγγελος. ἐνθα Κρονίων
 ἄστατον ὄμμα φέρων γαμῖν ὀχετηγνὸν ἀνάγκης
 παρθενικῆς ἐς ἔρωτα πόθου μαστίζετο κεστῷ·
 205 καὶ Σεμέλην ὀρώων ἀνεπάλλετο, μὴ σχεδὸν ὄχθης
 Εὐρώπην ἐνόησε τὸ δεύτερον, ἐν κραδίῃ δὲ
 κάμνε πάλιν Φοῖνικα φέρων πόθον· ἀγλαΐης γὰρ
 τῆς αὐτῆς τύπον εἶχεν, αἰεὶ δὲ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
 πατροκασιγνήτης ἀμαρύσσετο σύγγονος αἰγλή.

- 210 Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεσσαν ἐὴν ἡλλάξατο μορφήν,
καὶ Σεμέλης δι' ἔρωτα προώριος αἰετὸς ἔπη
ὑπόθεν Ἰσσωποιοῖσι θυγατρογόνου ποταμοῖο,
Αἰγλήνης ἄτε μάντις ἐυπτερύγων ὑμεναίων
ὄξυφαῆς μίμημα φέρων ὄρνιθος ὀπωπῆς·
- 215 αἰθέρα δὲ προλέλοιπε καὶ ἀρχιπόρου σχεδὸν ὄχθης
γυμνὸν ἐυπλοκάμοιο δέμας διεμέτρεε κούρης·
οὐ γὰρ ἰδεῖν μενέαινεν ἀπόπροθεν, ἀλλὰ δοκεῖεν
ἀρχιφανῆς πάνλευκον ὄλον δέμας ἦθελε νύμφης,
ὅττι τόσον καὶ τοῖον ἀτέρμονα πάντοθι πέμπων
- 220 ὀφθαλμὸν περίμετρον ὄλου θηήτορα κόσμου
ἄρκιον οὐ δοκῆσκεν ἰδεῖν μίαν ἄξυνα κούρην.
καὶ ροδόεις μελέεσσιν ἐφοινίχθη μέλαν ὕδωρ,
καὶ ῥόος ἱμερόεις ποταμῆος ἔπλετο λειμῶν
ἀστράπτων χαρίτεσσιν· ὀπιπεύουσα δὲ νύμφην
- 225 Νηιάς ἀκρήδεμνος ἀνήρυγε θαύματι φωνήν·
,,μὴ προτέρην μετὰ Κύπριν ἀμερσιγάμῳ Κρόνος
ἄρπη
μῆδεα πατρὸς ἔτεμνεν, ὅπως πάλιν ἀφρὸς ἐχέφρων
εἰς τόκον αὐτοτέλεστον ἄγων μορφούμενον ὕδωρ
ὀπλοτέρην ὥδινε θαλασσαίην Ἀφροδίτην;
- 230 μὴ ποταμὸς μετὰ πόντον ὁμοζήλοισι λοχείαις
κύματος αὐτογόνοιο λεχάϊον ὀλκὸν ἐλίσσω
ἄλλην Κύπριν ἔτικτε, καὶ οὐχ ὑπόειξε θαλάσση;
μὴ μία Μουσάων τις ἐμὸν πατρώϊον ὕδωρ
γέλτονος ἐξ Ἑλικῶνος ἐθύσατο, καὶ τάχα πηγῆς
- 235 Πηγασίδος προλέλοιπε μελισταγῆς ἱππιον ὕδωρ
καὶ ῥόον Ὀλμειοῖο, τिताνομένην δὲ ρεέθροις
παρθένον ἀργυρόπεζαν ἔσω ποταμοῖο δοκεύω;
πείθομαι, ὥς ἐθέλουσα μολεῖν ἐπὶ Λάτμιον ἄντρον
εἰς λέχος Ἐνδυμίωνος ἀκοιμήτοιο νομῆος
- 240 λούεται Ἀουλήσιν ἐνὶ προχοῇσι Σελήνῃ·

- εἰ δὲ δέμας φαίδρυνε χάριν γλυκεροῖο νομῆος,
 τί χρέος Ἄσωποιο μετὰ ῥόον Ὠκεανοῖο;
 εἰ δὲ καὶ αἰθερίην μεθέπει χιονώδεα μορφήν,
 Μήνης ποῖον ἔχει σημήιον; ἄστομίῳ γὰρ
 245 οὐρήων ζυγόδεσμα καὶ ἀργυρόκυκλος ἀπήνη
 αἰγιαλῷ παρέασιν, ὑποξεῦξαι δὲ λεπάδνῳ
 ἡμιόνους οὐκ οἶδε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη.
 εἰ δέ τις οὐρανίη θεὸς ἦλυθε — παρθενικῆς γὰρ
 γλαυκὰ γαληναίων βλεφάρων ἀμαρύγματα λεύσσω —
 250 ναί, τάχα Τειρεσίαο παλαιότερην μετὰ πηγὴν
 λούσατο δεῖμα βαλοῦσα πάλιν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κούρη μὲν ῥοδόπηχυσ ἔχει θεοειδέα μορφήν·
 εἰ δέ μιν ἀγλαόφορτος ἐπιχθονίη τέκε γαστήρ,
 αἰθερίων Κρονίωνος ἐπᾶξιος ἔπλετο λέκτρων.“
 255 τοῖα μὲν ἐν ῥοθίοισιν ὑποβρυχίῃ φάτο φωνῇ.
 Ζεὺς δὲ πυριγλώχινι πόθου δεδονημένος οἴστρω
 νηχομένης πάπταινε ῥοδόχροα δάκτυλα κούρης·
 ἄσταθεὸς δ' ἐλέλιξεν ἀλήμονα κύκλον ὀπωπῆς,
 πῇ μὲν ὀπιπεύων ῥοδέου σπινθῆρα προσώπου,
 260 πῇ δὲ βοογλήνων βλεφάρων σέλας, ἄλλοτε χαίτην
 πλαζομένην ἀνέμοισι, παρελκομένων δὲ κομάων
 ἀσκεπέος σκοπίαξεν ἐλεύθερον ἀνχένα κούρης·
 στέρνα δὲ μᾶλλον ὄπωπε, κατὰ Κρονίδαο δὲ γυμνοὶ
 μαζοὶ ἐθωρήχθησαν ἀκοντιστῆρες ἐρώτων·
 265 καὶ χροὰ πάντα δόκευεν· ἀθηήτοιο δὲ μούνου
 ὄμμασιν αἰδομένοισι παρήλυθεν ὄργια κόλπου.
 καὶ Διὸς αἰθερίοιο νόος μετανάστις ἔρπων
 νηχομένη Σεμέλῃ συνενήχeto· θελγομένῳ δὲ
 ἡδυμανῇ σπινθῆρα δεδεγμένος ἡθαδι θυμῷ
 270 παιδὶ πατὴρ ὑπόειξεν· ἀκιδνοτάτῳ δὲ βελέμνῳ
 βαίος Ἔρως ἐφλεξεν οἰστευτῆρα κεραυνοῦ·
 οὐδὲ χύσις νιφετοῖο, καὶ οὐ φλογόεσσα φορῆ

ἄσπεροπὴ χραΐσμησεν, ἐνικῆθη δὲ καὶ αὐτὴ
 ἀπτολέμου Παφίης ὀλίγῳ πυρὶ τοσσατὴν φλόξ
 275 οὐρανὴν καὶ γυμνὸς Ἔρως λασιότριχι ρίνῳ,
 αἰγίδι κεστὸς ἔριξεν, ἐρωτοτόκῳ δὲ φαρέτρῃ
 βρονταίης βαρύδουπος ἐδουλώθη κτύπος ἡχοῦς.
 καὶ Σεμέλης δεδόνητο πόθου φρενοθελγεί κέντρῳ
 θάμβος ἔχων· φιλήῳ γὰρ ἔρως πέλε θάυματι γείτων.
 280 καὶ μόγισ εἰς πόλον ἦλθε δολοπλόκος ὑψιμέδων
 Ζεὺς

ἐνθεον ἀμφιέπων παλινάγρετον εἶδος ὀπωπῆς.
 καὶ νυχίης ἐθέλων Σεμέλης ἐπιβήμεναι εὐνῆς
 εἰς δύσιν ὄμμα τίταινε, πότε γλυκὺς Ἔσπερος ἔλθῃ·
 καὶ δολιχὴν Φαέθοντος ἐμέμφετο δαίμον ὦρην,
 285 καὶ φιλοῖς στομάτεσσι δυσίμερον ἔλαχε φωνήν·
 „ἔννεπε, Νυξ χρονίη, φθονερὴ πότε δύεται Ἥως;
 ἀλλὰ σὺ θαλὸν ἄειρε Διὸς προκέλευθον ἐρώτων,
 λαμπάδα νυκτιπόλοιο προθεσπίζουσα Λυαίου.
 ζηλήμων Φαέθων με βιάζεται· ἦ ῥα καὶ αὐτὸς
 290 ἱμεῖρει Σεμέλης καὶ ἐμοὶ ποθέοντι μεγάριε;
 Ἥελιε, κλονέεις με, καὶ εἰ μάθες οἶστρον ἐρώτων·
 φειδομένη μάλιστα πόθεν βραδὺν ἵππον ἱμάσσεις;
 οἶδα καὶ ὀξυτάτην ἐτέρην δύσιν· ἦν ἐθελήσω,
 καὶ σὲ καὶ Ἥριγένειαν ἐμοῖς νεφέεσσι καλύψω,
 295 καὶ σέο κευθομένοιο φανήσεται ἡματὶ Νυξ
 Ζηνὸς ἐπειγομένοιο γαμοστόλος, ὄφρα φαείνῃ
 ἄστρο μεσημβρίζοντα, καὶ ἡθάδα πομπὸν ἐρώτων
 Ἔσπερον ἀντέλλοντα καὶ οὐ δύνοντα τελέσω.
 ἀλλὰ τεὸν προκέλευθον Ἐωσφόρον εἰς δύσιν ἔλκων
 300 σοὶ καὶ ἐμοὶ ποθέοντι χαρίζεο, παννύχιος δὲ
 σῆς Κλυμένης ἀπόναιο, καὶ εἰς Σεμέλην ταχὺς ἔλθω.
 ξεῦξον ἐμοὶ τεὸν ἄρμα, φαεσφόρε καὶ σὺ Σελήνη,
 μαρμαρυγὴν πέμπουσα φυτηκόμον, ὅττι γενέθλην

θεσπίζει γάμος οὗτος ἀξιφύτου Διονύσου,
 305 καὶ Σεμέλης ἐρατοῖσιν ἐπαντέλλουσα μελάνθοις
 λάμπον ἐμοὶ ποθέοντι σὺν ἄστέρι Κυπρογενεΐης,
 καὶ γλυκερὴν μήκυνε Διὸς θαλαμηπόλου ὄρφνην.“

•τοῖα πατήρ ἀγόρευε, τάπερ πόθος οἶδε κελεύσαι -
 ἀλλ' ὅτε οἱ σπεύδοντι χαμαιγενὲς ἄλμα τιταίνων
 310 ἀκροτενὴς περίμετρος ἀνέδραμε κῶνος ὁμίχλης
 δυομένης ξόφον ὕγρον ἄγων ἀντίσκιον ἦους,
 ἄστερόεν τότε δῶμα παρέστιχεν αἰθέριος Ζεὺς
 εἰς Σεμέλης ὑμέναιον, ἀτεκμάρτῳ δὲ πεδίλῳ
 ἄλμα θορῶν πρώτιστον ὄλην παρεμέτρει ταρσῷ
 315 ἀτραπὸν ἡερίην· τὸ δὲ δεύτερον ἵκετο Θήβην,
 ὥς πτερὸν ἦε νόημα. διεσσυμένον δὲ μελάνθρου
 αὐτόματοι πυλεῶνος ἀνωίχθησαν ὀχῆες.

καὶ Σεμέλην φιλίῳ παλάμης ἡγκάσσατο δεσμῷ,
 πῇ μὲν ὑπὲρ λεχέων βοήην μυκῶμενος ἦχῳ
 320 ἀνδρομέοις μελέεσσιν ἔχων κερόεσσαν ὀπωπὴν,
 ἰσοφυνὲς μίμημα βοοκραίρου Διονύσου,
 πῇ δὲ λεοντείην πυκινότριχα δύσατο μορφήν,
 ἄλλοτε πόρδαλις ἦεν, ἅτε θρασὺν νῖα φυτεύων
 πορδαλίων ἐλατῆρα καὶ ἡνιοχῆα λεόντων·
 325 ἄλλοτε μιτρωθεῖσαν ὑπὸ σπείρῃσι δρακόντων
 νυμφίος ἀμπελόεντι κόμην ἐσφίγγετο δεσμῷ,
 οἶνοπα δινεύων ἐλικώδεα κισσὸν ἐθείρης,
 Βάκχου πλεκτὸν ἄγαλμα· δράκων δέ τις ἀγκύλος
 ἔρπων

ταρβαλέης λιχμᾶτο ροδόχροον αὐχένα νύμφης
 330 χεῖλεσι μελιχίοισι, κατὰ στέρονοιο δὲ βαίνων
 ἀκλινέων τροχόεσσαν ἵτυν μιτρώσατο μαζῶν
 συρῶζων ὑμέναιον, ἐυσμήνοιο μελίσσης
 ἥδ' ὑπὸ μέλι προχέων, οὐ λοίγιον ἰὸν ἐχίδνης.
 334 Ζεὺς δὲ γάμῳ δῆθ' ἔννε, καὶ ὥς παρὰ γείτονι ληνῷ

- 339 ἄγγελον ἔσσομένων λαθικηδέα βότρυν αἰέρων
 335 εἶον ἐσμαράγησε, φιλεύιον νῖα φυτεύων·
 καὶ στόματι στόμα πῆξεν ἑρωμανές, ἡμερόεν δὲ
 νέκταρ ἀναβλύζων Σεμέλην ἐμέθυσσεν ἀκοίτης,
 338 νεκταρέης ἵνα παῖδα τέκη σκηπτοῦχον ὀπώρας·
 341 ἄλλοτε θύρσον ἄειρε πολύπλοκον οἶνοπι κισσῶ,
 340 πυρσοφόρῳ νάρθηκι καταχθεά πῆχυν ἑρέϊδας,
 342 δέσμα φέρων ἐλάφοιο, γυναιμανέος δὲ φορῆος
 λαιῶ ποικιλόνωτος ἐσείετο νεβρίς ἀγοστῶ.
 γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε, καὶ αὐτοφύτοισι πετήλοις
 345 ὄρχατος ἀμπελόεις πάντη περιδέδρομεν εὐνῇν,
 καὶ δροσεροῦ λειμῶνος ἀνέβρουν ἀνθεα τοῖχοι
 ἀμφὶ γονῇ Βρομίοιο, καὶ ἀννεφέλων ἐπὶ λέκτρων
 βρονταίοις πατάγοισιν ἐπέκτυπεν ἐνδόμυχος Ζεὺς
 τύμπανα νυκτελλοιο προθεσπίζων Διονύσου.
 350 καὶ Σεμέλην μετὰ λέκτρα φίλῳ προσπτύξατο μύθῳ
 ἐλπίσιν ἔσσομένηνσι παρηγορέων ἔο νύμφην·
 „εἰμί, γύναι, Κρονίδης σέο νυμφίος· αἰθερίῳ
 μὲν
 αὐχένα γαῦρον ἄειρε συναπτομένη παρακοίτη,
 μελίζονα δὲ βροτέης μὴ δῖξο μέτρα γενέθλης.
 355 οὐ σοὶ ἐριδμαίνει Δανάης γάμος· ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
 πατροκασιγνήτης βοέων ὑμέναιον ἐρώτων
 ἔκρυφες· Εὐρώπη γὰρ ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ
 ἦλυθεν εἰς Κρήτην, Σεμέλη δ' ἐς Ὀλυμπον ἰκάνει.
 τί πλέον ἤθελες ἄλλο μετ' αἰθέρα καὶ πόλον
 ἄστρον;
 60 καὶ ποτέ τις λέξειεν, ὅτι Κρονίδης πόρε τιμὴν
 νερετρίην Μίνωι καὶ οὐρανίην Διονύσῳ.
 ἀλλὰ μετ' Αὐτονόης βροτὸν νῖέα καὶ τόκον Ἴουῶς,
 τὸν μὲν εἰὸς σκυλάκεσσι δεδουπότα, τὸν δὲ τοκῆος
 παιδοφόνου μέλλοντα θανεῖν πτερόεντι βελέμνῳ,

365 καὶ μετὰ λυσσαλέης μινυῶριον νλὸν Ἀγαύης
 ἄφθιτον νῖα λόχευε, καὶ ἀθανάτην σε καλέσσω·
 ὀλβίη, ὅττι θεοῖσι καὶ ἀνδράσι χάρμα λοχεύσεις
 νιέα κυσαμένη βροτέης ἐπὶ ληθον ἀνίης.“

NONNOS ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΟΓΔΟΟΝ.

www.libtool.com.cn

Ὅγδοον αἰολόμυθον ἔχει φθόνον ἄγριον Ἥρης
καὶ Σεμέλης πυρόεντα γάμον καὶ Ζῆνα φονῆα.

Ὡς εἰπὼν ἐς Ὀλυμπον ἔβη θεός· ἐν δὲ μελάθρῳ
ὑψορόφῳ νόον εἶχεν ἀλώμενον ἐγγύθι νύμφης,
θήβης οἴστρον ἔχων πλέον αἰθέρος· ἱμερόεις γὰρ
οὐρανὸς ἦν Κρονίδῃ Σεμέλης δόμος, ἀμφὶ δὲ παστῶ
ἅμφιπολοι Κάδμοιο Διὸς πέλον εὐποδες ὦραι.

- καὶ γαμῖη φαθάμιγγι Διυπετέων ὑμεναῖων
ὄγκῳ θλιβομένη Σεμέλης κυμαίνετο γαστήρ·
μαρτυρίῃ δὲ τόκοιο φιλοστεφάνου Διονύσου
στέμματι θυμὸν ἔτερεπεν, ἐπ' ἀνθοκόμῳ δὲ καρήνῳ
- 10 θυιάδος αὐτοέλικτον ἀνέπλεκε κισσὸν ἐθείρης,
Βασσαρίδων ἄτε μάντις, ἐπεσσομένησι δὲ νύμφαις
ὄψιμον ἀγχιτόκοισιν ἐπωνυμίην πόρε κισσοῦ.
καὶ βαρὺν ὄγκον ἔχουσα θεηγενέος τοκετοῖο,
εἴ ποτέ τις σύριγγι γέρων ἐμελίζετο ποιμήν,
- 15 γείτονος εἰσαΐουσα φιλαγραύλον μέλος Ἥχους,
οἰοχίτων θαλάμοιο διέστιχε θυιάδι ριπῇ·
εἰ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀκούετο δίζυγος αὐλοῦ,
ὑψορόφων· ἀπέδιλος ἀναθρώσκουσα μελάθρων
εἰς ῥάχιν αὐτοκέλευστος ἐρημάδος ἔστιχεν ὕλης·
- 20 κύμβαλον εἰ πλατάγησε, ποδῶν ἐλελίζετο παλαμῶ,
λοῦξῳ καμπύλον ἔχνος ὑποσκαίρουσα πεδίλῳ·

- εἰ δὲ τανυκράϊριοι μεμνκότης ἔκλυε ταύρου,
 ἀντίτυπον μίμημα βοὸς μυκήσατο λαίμῳ·
 πολλάκι ποιμένιην ὑπὸ δειράδα θυιάδι φωνῇ
 25 Πανὶ μέλος συνάειδε καὶ ἔπλετο σύνθροος Ἥχῳ,
 καὶ νόμιον κερόεντος ἀμειβομένη κτύπον αὐλοῦ
 εἰς χορὸν ἵχνος ἔκαμψε· πάϊς δ' ἀλόχευτος ἔχέφρω
 ἄλμασιν ἐνδομύχοισι συνεσκίρτησε τεκούσῃ
 αὐλομανὲς μίμημα, καὶ αὐτοδίδακτον αἰοδὴν
 30 ἡμιτελὲς κελάδησε χέων ὑποκόλπιον ἡχώ.
 ὥς ὃ μὲν ἀρσενόπαιδος ἀέξετο γαστέρος ὄγκῳ
 ἄγγελος εὐφροσύνης, νοερὸν βρέφος· ἀμφὶ δὲ κούρῃ
 ἀμφίπολοι Κρονίωνος ἐπέστεφον οὐρανὸν Ὠραι.
 καὶ Φθόνος ὑψιμέδοντος ὀπιπεύων Διὸς εὐνήν
 35 καὶ Σεμέλης ὥδ' ἵνα θεηγενέος τοκετοῖο
 Βάκχου ξῆλον ἔδεκτο καὶ ἐνδοθι γαστρὸς ἐόντος,
 αὐτοπαθὲς ἄστοργος ἔφ' βεβολημένος ἰῶ.
 καὶ φρενὶ κερδαλὴ σκολιὴν ἐφράσσατο βουλήν
 Ἄρεος ἀντίτυποιο φέρων ψευδήμονα μορφὴν
 40 ἔντεσι μιμηλοῖσι, καὶ οἷά περ αἵματος ὀλκῷ
 ἄνθ' εἰ φαρμακόεντι κατέγραφε νῶτα βοεΐης
 ποιητῇ φαθάμιγγι, καὶ ὥς καταμένων ἀπὸ φωτῶν
 βάψας ἰσοτύπῳ δεδολωμένα δάκτυλα μίλτῳ
 χεῖρας ἐρευθιόωντι νόθῳ φοινίσσεται λύθρῳ·
 45 καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος
 σμερδαλέοις στομάτεσσι χέων ῥηξήνορα φωνήν·
 κλεψινόοις δ' ὀάροισιν ἀνεπτοίησεν Ἀθήνην,
 καὶ φθονερὴν οἰστροῖσεν ἔτι πλέον εἰς χόλον Ἥρην·
 ἀμφοτέρας δ' ἐρέθιζε· τόσῳ δ' ἠνίκαπε μύθῳ·
 50 „δίξέ σοι νέον ἄλλον ἐν αἰθέρι νυμφίον, Ἥρην,
 ἄλλον, ἐπεὶ Σεμέλη τέδ' ἤρπασεν, ἧς χάριν εὐνῆς
 Θήβης ἐπαπύλοιο γαμήλιον οὐδας ἀμείβων
 οὐρανὸν ἐπτάζωνον ἀναίνεται· ἀντὶ σέθεν δὲ

- τέρπεται ἀγκὰς ἔχων χθονίην ἐγκύμονα νύμφην.
 55 πῇ μοι ξῆλος ἔβη μητρῴος; ἦ ῥα καὶ αὐτῆς
 εἰς Σεμέλης ὑμέναιον ἐδηλύνθη χόλος Ἥρης;
 πῇ σέο κέντρα μύωπος ἀφειδέος; οὐκέτι πόντῳ
 πόρτις ἀλιπτοίητος ἐλαύνεται; οὐκέτι βούτης
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι πολυσπερῆεσσιν ὀπωπαῖς
 60 κλεψιγάμου Κρονίδαο νεώτερα λέκτρα φυλάσσει;
 ἀλλὰ τί μοι δόμος οὗτος Ὀλύμπιος; εἰς χθόνα βαίνων
 αἰθέρα καλλεῖψω πατρῴιον, ἡμετέρην δὲ
 Θρήκην ναιετάων οὐ μητέρος ἄλγεα λεύσσω
 ἀχνημένης, οὐ Ζῆνα γαμοκλόπον· εἰ δέ ποτ' ἔλθῃ
 65 γαῖαν ἐς ἡμετέρην πόθῳ Βιστωνίδα κούρην,
 γνώσεται, οἷος Ἄρης, ὅτε χῶεται· ἡμετέρην γὰρ
 Τιτήνων ὀλέτειραν ἔχων θανατηφόρον αἰχμὴν
 ἐκ Θρήκης Κρονίωνα γυναιμανέοντα διώξω·
 καὶ πρόφασιν μεθέπων, ὅτι παρθένον εἰς λέχος ἔλκει,
 70 ἔσσομαι αὐτοκέλευστος ἐμῆς τιμήρορος Ἥρης,
 ὅττι χαμαιγενέεσσιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις
 αἰθέρα ποικιλόνωτον ἑὼν ἐπλησεν ἐρώτων.
 οὐρανὸς ἰλήκοι· μερόπων χορὸς ἄξονα βαίνει·
 Καλλιστῶ κατ' Ὀλυμπον ἐλίσσεται, ἥχι φαίνειν
 75 κύκλος ἀερσιλόφοιο φερώνυμος Ἀρκάδος ἄρκτου.
 Πλειάδος ἑπταπόρου στυγέω δρόμον· ἐν γὰρ Ὀλύμπῳ
 Ἥλέκτρῃ κλονέει με συναστράπτουσα Σελήνῃ.
 νῦν πόθεν ἡρεμέεις; ὑποκόλπιον υἷέα Αἰητοῦς
 ἥκαχες Ἀπόλλωνα, καὶ οὐ Διόνυσον ὀρίνεις;
 80 τικτομένης, Ἥφαιστε, μογοστόκε Τριτογενείης,
 υἷα νόθης ἀλόχοιο λοχεύσεται αὐτοτόκος Ζεὺς
 ὠδίνων τόκον ἄλλον ὑπέρτερον ἄρσενι μῆρῳ,
 οὐδὲ τεοῦ βουπλήγος ἔτι χρέος. εἶξον, Ἀθήνη,
 λῆγε Διὸς βοόωσα λεχώιον ἄντυγα κόρης,
 85 ὅττι σοφὴν ὠδῖνα τελεσιγόνου καρήνου

- αἰσχύνει Διόνυσος, ὅτι χθονίης ἀπὸ φύτλης
 ἔσσεται αὐτολόχευτος Ὀλύμπιος, ὥσπερ Ἀθήνη,
 κρύπτων Παλλάδος εὐχος ἀμήτορος. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 αἰδέομαι πολὺ μᾶλλον, ὅταν μερόπων τις ἐνίψῃ·
- 90 Ζεὺς πόρε δῆριν Ἄρηι καὶ εὐφροσύνην Διονίσῳ·
 ἀλλὰ πόλον Κρονίδαο νόθοις τεκέεσσιν ἑάσας
 ἴξομαι οὐρανόθεν μετανάστιος· ὕγροπαγῆς δὲ
 Ἴστρος ἐὼν σκηπτοῦχον ἀλητεύοντα δεχέσθω,
 πρὶν Διὸς οἶνοχόον Γανυμήδεα δεῦρο νήσω
- 95 βουκόλον εὐχαίτην, μετὰ Πέργαμον ἄστων Ὀλύμπου,
 οὐρανίης ἄψανστον ἀμειβόμενον δέπας Ἥβης,
 πρὶν Σεμέλην καὶ Βάκχον ἰδῶ ναετῆρας Ὀλύμπου,
 καὶ στέφος ἀστερόφοιτον ἐπιχθονίης Ἀριάδνης
 σύνδρομον Ἑλλοιο, συνέμπορον Ἡριγενείης.
- 100 κείθι μένω, μὴ κῆτος ἰδῶ, μὴ Περσέος ἄρπην,
 μὴ τύπον Ἀνδρομέδης, μὴ Γοργόνης ὄμμα Με-
 δούσης,
 οὓς Κρονίδης μετόπισθεν ἐνιστήσειεν Ὀλύμπῳ·“
- εἶπε καὶ αὐτογόνοιο νόον συνέχευεν Ἀθήνης,
 καὶ πλέον ἤεξεσε βαρυζήλου χόλον Ἥρης.
- 105 καὶ Φθόνος ὀξύς ὄρουσε, καὶ ἀγκύλα γούνατα πάλλων
 ἦιε λοξὰ κέλευθα δι' ἥερος· ἀνδρομέοις δὲ
 ὄμμασι καὶ πραπίδεσσιν ὁμοίως ἔσσυτο καπνῶ,
 εἰς δόλον, εἰς κακότητα νόον τελχῆνα κορύσσαν.
- οὐδὲ Διὸς βαρύμηνις ἐλώφεεν εὐνέτις Ἥρῃ·
- 110 ἀλλὰ θυελλήεντι παραίξασα πεδίλῳ
 ποικίλον εὐφάεεσσι κεκασμένον οὐρανὸν ἄστροις
 ἄσπετα φοιτητῆρι διέδραμεν ἄστεα ταρσῶ,
 κερδαλέην Ἀπάτην διζημένη, εἰ που ἐφρεύρη.
 ἀλλ' ὅτε Δικταίης Κορυβαντίδος ὑπόθι πέτρης
- 115 γείτονος Ἀμνισοῖο λεχώιον ἔδρακεν ὕδωρ,
 ἐνθα οἱ ἄλλοπρόσαλλος ὀρεστιάς ἦντετο δαίμων·

ἥ γὰρ αἶψα παρέμιμνε Διὸς ψευδήμονι τύμβῳ
 τερπομένη Κρήτεσσιν, ἐπεὶ πέλον ἡπεροπῆες.
 ἀμφὶ δέ οἱ λαγόνεσσι Κυδωνίας ἔρρεε μίτρη,
 τῇ ἐνὶ δαίδαλα πάντα βροτῶν θελκτήρια κεῖται·
 ἐν μὲν ἐπικλοπῇ πολυμήχανος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάφρασις, ἐν δὲ δόλοι πολυειδέες, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς
 σὺνδρομος ἡερίοις ἀπατήλιος ὄρκος ἀήταις.

καὶ δολίην Ἀπάτην δολίῳ μειλίξατο μῦθῳ
 Ἥρῃ ποικιλόμητις, ἀμυνομένη παρακοίτην·

„χαῖρε, θεὰ δολόμητι δολοπλανές· οὐ σε καὶ
 αὐτὸς

κλεψινούοις ὁάροισι παρέρχεται αἰμύλος Ἑρμῆς·
 δὸς καὶ ἔμοι ζωστήρα παναίολον, ὃν ποτὲ Πείη
 δῆσεν ἑαῖς λαγόνεσσιν, ἕως ἀπάφησεν ἀκοίτην.
 οὐ μὲν ἐγὼ Κρονίῳ φέρω πετρώδεα μορφήν,
 οὐδὲ λίθῳ δολόεντι παρακλέπτω παρακοίτην,
 ἀλλὰ γυνὴ χθονίῃ με βιάζεται, ἥς χάριν εὐνῆς
 θεοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀναίνεται αἰθέρα ναίειν.
 τί πλέον, εἰ γενόμην θεὸς ἄμβροτος; οὐτιδανὴ γὰρ
 θνητὴ ἐμὸν πόσιν ἔσχε, τὸν οὐ θεὸς ἤρπασε Διτῶ·
 οὐ Δανάη παρίαυε τὸ δεύτερον ὑέτιος Ζεὺς,
 ἀλλὰ σιδηροφόροιο μετὰ σφρηγίδα μελάθρου
 μεμφομένη χρυσεόισι γάμοις ναντίλλετο νύμφη,
 καὶ λάχεν ἔδνον ἔρωτος ὕδωρ ἁλός· ἐν δὲ θαλάσῃ
 σύμπλοος ἀσταθέεσσιν ἐνήχετο χηλὸς ἀήταις.
 οὐδὲ μετὰ Κρήτην πάλιν ἐπλεε ταῦρος Ὀλύμπου,
 οὐκ ἶδεν Εὐρώπην μετὰ δέμνιον· ὕγροβαφῆς δὲ
 οἰστρηθεῖσα μύωπι κερασφόρος ἐπλεεν Ἰώ.
 οὐδὲ θεὰ γάμον εἶχεν ἐλεύθερον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
 γαστέρι φόρτον ἔχουσα πολύστροφος ἔτρεχε Διτῶ,
 ἄστατα παπταίνουσα πολυπλανέων σφυρὰ νήσων
 καὶ σάλον οὐ μίμνοντα κακοξείνοιο θαλάσσης,

- καὶ λοχίης μόγῃς εἶδεν ἐλεύθερον ἔρνος ἐλαίης.
 Αἰτῶ τόσσα μόγησε, καὶ οὐ χραίσμησεν ἀκοίτης·
 150 θνητῆς δ' ὠκυμόροιο μῆτις διὰ δέμνια νύμφης
 οὐρανίης ἀπέειπε κασιγνήτης λέχος Ἥρης.
 δειδία, μὴ Κρονίδης με πόσις καὶ γνωτὸς ἀκούων
 αἰθέρος ἐξελάσειε γυναικείης χάριν εὐνῆς,
 μὴ Σεμέλην τελέσειεν ἐοῦ βασιλείαν Ὀλύμπου.
 155 εἰ δὲ Διὶ Κρονίῳ χαρίζεαι, ἥεπερ Ἥρη,
 μηδὲ τεῖν ὀπάσειας ἐμοὶ πανθελγέα μίτρον,
 ὅφρα μόλῃ πρὸς Ὀλυμπόν ἐμός πάλιν υἱὸς ἀλήτης,
 ὕστατίνην ἐπὶ πέξαν ἐλεύσομαι Ὠκεανοῖο
 αἰθέρα καλλείψασα χάριν βροτέων ὑμεναίων
 160 Τηθύος ἀρχεγόνοιο συνέστιος· ἐνθεν ἱκάνω
 εἰς δόμον Ἀρμονίης, καὶ Ὀφίονος ἐγγύθι μίμνω.
 ἀλλὰ σύ, κυδαίνουσα Διὸς παμμήτορα νύμφην,
 δός μοι ἔχειν ζωστῆρα βοηθόον, ὅφρα φυγόντα
 θέλξω θυῶρον Ἄρηα τὸ δεύτερον αἰθέρα ναίειν.“
 165 ὥς φαμένης ἀπάμειπτο θεὰ πεισθήμονι μύθῳ·
 „μῆτερ Ἐνναλίῳ, Διὸς πρωτόθρονε νύμφη,
 δώσω ἐμὸν ζωστῆρα, καὶ εἰ πλέον ἄλλο κελεύεις·
 πείθομαι, ὅττι θεοῖσι μετὰ Κρονίωνος ἀνάσσεις.
 δέχνησο τοῦτον ἱμάντα· περισφίγξασα δὲ κόλπῳ
 170 Ἄρεα μὲν κομίσειας ἐς οὐρανόν, ἣν δ' ἐθελήσῃς,
 θέλγε νόον Κρονίδαο καί, εἰ χρέος, Ὠκεανοῖο
 χωομένου· χθονίων δὲ λιπὼν ὑμέναιον ἐρώτων
 ἔξεται αὐτοκέλευστος ἐς οὐρανὸν ὑψιμέδων Ζεὺς
 ἡμετέρῳ δολόεντι περιγνάμψας φρένα κεστῷ·
 175 κεστὸς ἐμός Παφίης φρενοθελγέα κεστὸν ἐλέγχει.“
 ὥς φαμένη δολόμητις ὑπηνέμιος φύγε δαίμων
 ἥερα πατήεντι διαστείχουσα πεδίλῳ.
 Δικταίης δὲ λιποῦσα σακέσπαλον ἄντρον ἐρίπνῃς
 καὶ λοχίην σπήλυγγα τελεσσιγόνοιο θεαίνης

- 180 εἰς θάλαμον Σεμέλης ἀπατήλιος ἦλυθεν Ἥρη
 ξήλω φυσιώσα· μελιγλώσσῳ δὲ γεραιῇ
 ἰσοφανῆς φιλόπαιδι δέμας μορφοῦτο τιθήνη
 παιδοκόμῳ, τὴν αὐτὸς ἀνηέξησεν Ἀγῆνωρ,
 καὶ οἱ κλῆρον ἔδωκε, καὶ ὥπασεν ἀνδρὶ γυναικα,
 185 οἷα πατήρ· κομιδῆς δὲ χάριν τίνουσα καὶ αὐτὴ
 νήπιον εἰσέτι Κάδμον ἐῷ μαιώσατο μαζῷ
 καὶ βρέφος Εὐρώπην φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ.
 τῇ δέμας ἴσον ἔχουσα διέστιχεν εἰς δόμον Ἥρη
 χωομένη Σεμέλῃ καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ
 190 μήπω φέγγος ἰδόντι, καὶ ἀρτιγάμῳ παρὰ παστῷ.
 τοῖχον ἐς ἀντικέλευθον ἔην ἔκλινεν ὅπως ἦν
 ὄμμα παρατρέψασα, Διὸς μὴ λέκτρα νοήσῃ.
 τὴν μὲν Πειθιάνασσα καθίζανεν ὑπόθι δίφρου
 ἀμφίπολος Σεμέλης, Τυρῖης βλάστημα γενέθλης,
 195 Θελξινόῃ δὲ τάπητας ἐνήρμοσεν ἥνοπι δίφρῳ.
 ἔνθα θεὰ σχεδὸν ἦστο δολοπλόκος· εὗρε δὲ κούρην
 βριθομένην ᾧδ' ἐνι πεπαινομένου τοκετοῖο·
 καὶ τοκετὸν ψάλλοντα τελεσσιγόνοιο σελήνης
 γαστρὸς ἀσημάντου χλοερῇ κήρυξε παρειαῖ
 200 καὶ χλόος οἰνωπῶν μελέων πάρος· ἐξομένης δὲ
 Ἥρης ψευδομένης δολόεν δέμας ἔτρεμε παλμῷ
 ἀντιτύπῳ, καὶ νέρθεν ἐπὶ χθόνα κάμπτετο νεύων
 ὦμοις θλιβομένοισι γέρον κυρτούμενος αὐχὴν.
 καὶ πρόφασιν μόγις εὗρεν· ἐπεστενάχιζε δὲ μύθῳ
 205 δάκρυον εὐπολίητον ἀποψήσασα προσώπου,
 καὶ δολόεν κατέλεξεν ἔπος φρενοθελγεί φωνῇ·
 „εἰπέ, πόθεν, βασίλεια, τεὰ χλοάουσι παρειαί;
 πῇ σέο κάλλος ἔκεινο; τίς εἶδ' εἶσεο μεγάριων
 πορφυρέους σπινθῆρας ἀπημάλδυνε προσώπου;
 210 καὶ ῥόδα τίς μετὰμειψεν ἐς ὠκυμόρους ἀνεμῶνας;
 καὶ σὺ κατηφιόωσα τί τήκεαι; ἦ ῥα καὶ αὐτὴ

- ἐκλυες αἰσχεα κείνα, τάπερ βοόωσι πολῖται;
 ἐρρέτω ἀρχεκάκων ὀλοὸν στόμα θηλυτεράων.
 εἰπέ δέ μοι, μὴ κρύπτε τεῆς συλήτορα μίτρης·
 215 τίς σε θεῶν ἐμίγη; τίς ἤρπασε σεῖο χορείην;
 εἰ μὲν Ἄρης λαθραῖος ἐμὴν νυμφεύσατο κούρην
 καὶ Σεμέλῃ παρίαυεν ἀφειδήσας Ἀφροδίτης,
 ἐλθέτω εἰς σέο λέκτρα γαμήλιον ἐγγχος ἀφάσσω·
 γινώσκει μενέχαρμον ἔδον γενέτην σέο μήτηρ.
 220 εἰ δέ σοι ὦκυπέδιλος ἐκώμασε νυμφίος Ἑρμῆς
 καὶ Σεμέλης διὰ κάλλος ἐὴν ἡρνήσατο Πειθῶ,
 ῥάβδον ἐὴν ὀπάσειεν ἑῆς ἀντάγγελον εὐνῆς,
 ἥέ σε κοσμήσειεν ἑοῖς χρυσέοισι πεδίλοις
 δῶρον ἄγων λεχέων σέθεν ἄξιον, ὄφρα καὶ αὐτὴ
 225 εἰῆς χρυσοπέδιλος, ἄπερ Διὸς εὐνέτις Ἥρῃ.
 εἰ δέ σοι οὐρανόθεν πόσις ἦλυθε καλὸς Ἀπόλλων
 καὶ Σεμέλης ὑπ' ἔρωτι λελασμένος ἐπλετο Δάφνης,
 νόσφι δόλου κρυφίῳ δι' ἥερος εἰς σέ χορεύσῃ
 ἄβροδ' ἀσιγήτων ἐποχημένος ἄρματι κύνων
 230 ἔδνα τεῆς φιλότῃτος ἐὴν φόρμιγγα κομίζων,
 πιστὸν ἑὼν θαλάμῳ σῆμῃον· εἰσορόων γὰρ
 Κάδμος ἐπουρανίην κιθάρην Φοῖβοιο νοήσει,
 ἦν ἴδεν αἰολόφωνον ἑῆς παρὰ δεῖπνα τραπέξης
 Ἀρμονίης μέλπουσαν ἐπιχθονίους ὑμεναίους.
 235 εἰ δέ γυναιμανέων σε βιήσατο Κυανοχαίτης,
 καὶ σε σοφῆς προβέβουλεν ἀειδομένης Μελανίπης,
 ἀμφαδὰ κωμάσσειε, παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
 νυμφιδίης πῆξειεν ἑῆς γλωχίνα τριαίνης,
 ξυνώσας γέρας ἴσον ἐχιδνοκόμῳ παρὰ Δίρκῃ,
 240 οἷα παρ' Ἀργείοισι λεοντοβότῳ παρὰ Λέρνῃ
 σῆμα γάμων ἔστησεν Ἀμυμώνης, ὅθι νύμφης
 Λερναίης ἔτι χῶρος ἐπώνυμός ἐστι τριαίνης.
 ἀλλὰ τί κιχλήσκω σέ παρ' εὐνέτιν Ἑννοσιγαίου;

ποτα Ποσειδάωνος ἔχεις σημήια λέκτρων;
 245 ὕδρηλαῖς παλάμῃσι χυθεῖς ἡγκάσασατο Τυρῶ
 παφλάζων ~~δολόεντι βόω~~ μιμηλὸς Ἐνιπεύς.
 εἰ δὲ καί, ὥς ἐνέπεις, σέο νυμφίος ἐστὶ Κρονίων,
 ἐλθέτω εἰς σέο λέκτρα σὺν ἱμερόεντι κεραυνῷ
 ἄστεροπῇ γαμίῃ κεκορυθμένος, ὄφρα τις εἴπῃ·
 250 Ἥρης καὶ Σεμέλης νυμφοστόλοι εἰσὶ κεραυνοί·
 ζηλήμων περ ἑοῦσα Διὸς δάμαρ οὗ σε χαλέψει·
 οὐ γὰρ ἐπιτρέψειε τεὸς μητρῴως Ἄρης.
 ὀλβίῃ Εὐρώπῃ Σεμέλης πλέον, ἦν ὑπὲρ ὧμων
 Ζεὺς κερόεις ἀνάειρε· ποθοβλήτοιο δὲ ταύρου
 255 ἄβροχος ἀκροτάτοιο δι' ὕδατος ἔτρεχε χηλή,
 καὶ σκάφος ἦεν ἔρωτος ὁ τηλίκος. ἅ μέγα θαῦμα,
 παρθένος ἡνιόχευε τὸν αἰθέρος ἡνιοχῆα.
 ὀλβίῳ Δανάῃ Σεμέλης πλέον, ἧς διὰ κόλπου
 χρύσεος ἐξ ὀρόφοιο κατέρρεεν ὑέτιος Ζεὺς
 260 ἀφνειῇ ραθάμιγγι γυναιμανέος νιφετοῖο·
 οὐ μὲν χρύσεια δῶρα μακαρτάτῃ ἦτεε νύμφῃ·
 εἶχε γὰρ ἔδνον ἔρωτος Ἴλιν πόσιν. ἀλλὰ τις εἶη
 σιγὴ ἐφ' ἡμεῖων, γενέτης μὴ Κάδμος ἀκούσῃ·
 ὥς φαμένη λίπε δῶμα καὶ ἀχρυμένην ἔτι νύμφην,
 265 Ἥρης ζῆλον ἔχουσαν ἀμιμήτων ὑμεναίων,
 μεμφομένην Κρονίῳ· παλιννόστῳ δὲ κελεύθῳ
 αἰθέρος ἔνδον ἵκανε, καὶ οὐρανίῳ παρὰ θῶκῳ
 κείμενα δερκομένη Διὸς ἔντεα νόσφι φορῆς,
 οἷά περ εἰσαῖοντα, φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
 270 „βροντή, καὶ σὲ λέλοιπεν ἐμὸς νεφεληγερέτα
 Ζεὺς;

τίς πάλιν ἀρπάξας σε σέθεν γύμνωσε φορῆα;
 βροντή, ἐσυλήθης — οὐκ αἰτιὸς ἐστὶ Τυφωεύς —
 Ἥρης ξυνὰ παθοῦσα παρήγορε· νυμφοκόμος γὰρ
 ἡμέας ἀμφοτέρους ἀπαναίνεται ὑέτιος Ζεὺς.

- 275 οὐ νιφετοῖς ἔτι γαῖα παλύνεται, ὕγροχύτου δὲ
 ὄμβρου λειπομένου περιβόσκειται αὐχμὸς ἀρούρης
 αὐλάκα, ~~καρπὸν ἔχων ἀχρήμιον~~ ἀγρονόμοις δὲ
 ἀντὶ κελαινεφέος κικλήσκειται ἀννέφελος Ζεὺς.
 ἄσπεροπαί, Κρονίωνι πυρῶδεα ῥήξατε φωνήν,
 280 Ζηνὶ γυναιμανέοντι, φίλοι, φθέγγασθε, κεραυνῶ
 ἀλλὰ βαρυζήλων ἀχέων ποινήτορες Ἥρης
 εἰς Σεμέλην ἔρχεσθε γαμοστόλοι, ἔδνα δὲ μήτρης
 λισσομένη φλογόεντας ἐοὺς δέξαιτο φονῆας.“
 τοῖα μὲν ἀφθόγγοις Διὸς ἔντεσιν ἔαχεν Ἥρη
 285 ἀχθυμένη, φθονερῶ δὲ χόλῳ κυμαίνετο δαίμων.
 καὶ Σεμέλῃ βαρύμυθος ἑὼ νεοπενθεί θυμῷ
 ἄσπεροπὴν ποθέουσα πυραυγέα πομπὸν ἐρώτων
 μεμφομένοις στομάτεσσιν ἐὼν λιτάνευεν ἀκοίτην,
 Ἥραις ἐθέλουσα πυριστεφέος τύπον εὐνῆς·
 290 „πρὸς Δανάης λίτομαί σε θνηπενέων ὑμεναίων,
 δὸς χάριν, Εὐρώπης κερόεις πόσις· αἰδέομαι γὰρ
 κικλήσκειν Σεμέλῃς σε, τὸν ὥς ὄναρ εἶδον, ἀκοίτη
 Ἀκρίσιος Κάδμοιο μακάρτερος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
 ἦθελον, εἰ χρύσειον ἶδον γάμον, ὕετι Ζεῦ,
 295 εἰ μὴ τοῦτο γέρας σέο Περσέος ἤρπασε μήτηρ·
 ἦθελον, εἰ με κόμισσας ἐν ὕδασι ταῦρος ὀδίτης
 ὦμοις ὑμετέροισιν, ἵνα πλάξοιτο καὶ αὐτὸς
 γνωτὸς ἐμὸς Πολύδωρος ἀλήμονος ἄρπαγα νύμφης
 μαστεύων, ἅτε Κάδμος, ἐμὸν Κρονίωνα φορῆα.
 300 ἀλλὰ τί μοι βοέοιο γάμον τύπος ἢ νιφετοτο;
 οὐκ ἐθέλω γέρας ἴσον, ὅπερ χθονὶ λάχε νύμφη.
 Εὐρώπῃ λίπε ταῦρον, ἔα Δανάῃ χύσιν ὄμβρου·
 Ἥρης μῦθος ἔχει με γάμων φθόνος. εἰ με γεραίρει
 παστὸν ἐμὸν κόσμησον ἐπουρανίῳ σέο πυρσῷ
 305 αἰδυάσων νεφέων ἐρόεν σέλας, ἄσπεροπὴν δὲ
 ἔδνον ἐμῆς φιλότῃτος ἀπειθεί δειξόν Ἀγαθή·

- Ἀυτονόη φρίξειεν ἑμῷ παρὰ γείτονι παστῷ
 νυμφοκόμων αἰούσα μέλος βρονταῖον Ἑρώτων,
 σύμβολον αὐτοβόητον ἀκηρύκτων σέο λέκτρων.
 310 δὸς δέ, περιπτύξαιμι φίλην φλόγα καὶ φρένα τέρψω
 ἄστεροπῆς ψάφουσα καὶ ἀμφοφόωσα κεραυνούς.
 δὸς μοι σῶν θαλάμων ξυγίην φλόγα· πᾶσα δὲ νύμφη
 πυρσὸν ἔχει πομπῇα τελεσσιγάμων ὕμεναίων.
 ἢ ὅα τεῶν γαμῶν οὐκ ἄξιος εἰμὶ κεραυνῶν
 315 Ἄρεος αἷμα φέρουσα καὶ ὕμετέρης Ἀφροδίτης;
 δειλὴ ἐγώ· Σεμέλης μὲν ἔχει γάμος ὠκύμορον πῦρ
 καὶ χθονίους λαμπτήρας, ἐφαπτομένη δὲ κεραυνοῦ
 καὶ στεροπῆς ψάφουσα τεὴ νυμφεύεται Ἥρη.
 νυμφίε τερπικέραυνε, σὺ μὲν πολυφεγγεῖ παστῷ
 320 ἐνθεον εἶδος ἔχων ἐπὶ δέμνιον ἐρχεαι Ἥρης
 ἄστεροπαῖς γαμήησι κατανράζων σέο νύμφην
 Ζεὺς πυρόεις, Σεμέλη δὲ δράκων ἢ ταῦρος ἱκάνεις·
 κείνη μὲν βαρύδουπον Ὀλύμπιον ἦχον ἐρώτων
 εἰσαῖε, Σεμέλη δὲ τύπῳ σκιοειδέϊ μορῶν
 325 ταύρου ψευδαλέοιο νόθον μυκηθμὸν ἀκούει·
 ἄσφορος εἰς ἑμὰ λέκτρα κατέρχεται ἀννέφελος Ζεὺς,
 καὶ νεφεληγερέτης ὑψάχευι μίγνυται Ἥρη.
 κούρης δ' αἰνογάμοιο πατὴρ ἐμὸς αἰσχεα φεύγων
 ἐνδόμυχος σέο Κάδμος ἀλυσκάζει πάτον ἀνδρῶν,
 330 αἰδόμενος ναέτησι φανήμεναι, ὅτι πολῖται
 πάντες ἐφρυβρίζουσι τεοῖς κρυφίοις ὕμεναίοις
 μεμφόμενοι Σεμέλην, ὅτι φῶριον ἔσχεν ἀκοίτην·
 334 καὶ χορὸς ἀμφιπόλων ἐμὲ μέμφεται, ἔξοχα δ' ἄλλων
 335 δειμαίνω στόμα λάβρον ἀσιγήτοιο τιθήνης·
 333 καλὸν ἐμοὶ πόρες ἔδνον ὀνείδεα θηλυτεράων.
 μνώεο, τίς Τυφῶνι δολόφρονα πότμον ὑφαίνων
 σοὶ πόρεν ἀρπαμένοιο πάλιν σπινθῆρα κεραυνοῦ·
 δεῖξον ἑμῷ γενετήρι, τάπερ πόρε· γηραλέος γὰρ

Κάδμος ἀπαιτίζει με τεῆς σημήμιον εὐνῆς.

340 οὐπω ἐγὼ Κρονίωνος ἀληθέος εἶδον ὀπωπὴν,
οὐ βλεφάρων ἀκτῖνα σελασφόρον, οὐδὲ προσώποι
μαρμαρυγὰς ἐνόησα καὶ ἀστράπτουσαν ὑπὴνῃν·
οὐπω ἶδον τεὸν εἶδος Ὀλύμπιον, ἀλλὰ δοκεῖω
πόρδαλιν ἢ λέοντα, θεὸν δ' οὐκ εἶδον ἀκοίτην.

345 ὥς βροτὸν εἰσορόω σε θεὸν μέλλουσα λοχεύειν.
ἄλλον ἐγὼ πυθόμην φλογερὸν γάμον· Ἡέλιος γὰρ
σὺν πυρὶ νυμφιδίῳ Κλυμένην ἡγκάσσατο νύμφην.
ἔννεπεν αἰτίζουσα φίλον μόρον· ἴσα γὰρ Ἥρῃ
εἰς γάμον ἀθρῆσαι μιννώριος ἔλπετο νύμφη

350 μειλίχιον σπινθῆρα γαληναίοιο κεραυνοῦ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ αἰὼν φθονεραῖς ἐπεμέμφετο Μοί
ραις,

καὶ Σεμέλην ἐλέαιρεν ἁώριον· ἀμφὶ δὲ Βάκχῃ
κερδαλέης γίνωσκεν ἀμείλικτον χόλον Ἥρης.

Ἐρμείῃ δὲ κέλευεν ἀπὸ φλογεροῦ κεραυνοῦ

355 ἀρπάξαι νέον νῖα πυριβλήτοιο Θυώνης.

καὶ τινα μῦθον ἔλεξε πατὴρ ὑψάνχευι κούρῃ·

„ὦ γύναι, ἣ σε δόλοισ φθονερός νόος ἥπαφε
Ἥρης·

ἣ ῥα, γύναι, δοκέεις, ὅτι μείλιχοί εἰσι κεραυνοί;
τλήθι μένειν χρόνον ἄλλον, ἕως μὴ φόρτον ἀείρει

360 τλήθι μένειν χρόνον ἄλλον, ἕως ἐμὸν νῖα λοχεύεις·
μὴ πρὸ τόκου πυρόεντας ἀπαιτίζης με φονῆας·
οὐ στεροπὴν μεθέπων Δανάης σύλῃσα κορείνη,
οὐ βροντῆς κελάδημα, καὶ οὐ Τυρίης σέο νύμφης
Εὐρώπης ὑμέναιον ἐνυμφεύσαντο κεραυνοί,

365 οὐκ ἶδεν Ἰναχίη δαμάλη σέλας· ἀλλὰ σὺ μούνη
θνητὴ ἀπαιτίζεις με, τὰ μὴ θεὸς ἦτεε Λητώ.“
τοῖον ἔπος κατέλεξε καὶ οὐ μενέαινεν ἐρίξειν
νῆμασι Μοιριδίοισι· δι' αἰθερίοιο δὲ κόλπου

ἀστράπτων πεφόρητο καὶ ἱκεσίην ἔο νύμφης
 0 οὐκ ἐθέλων ἐτέλεσσε πόσις στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 εἰς Σεμέλην δ' ἐχόρευε κατηφεί χειρὶ τιταίνων
 νυμφιδίους σπινθῆρας ἀμερσιγάμοιο κεραυνοῦ·
 καὶ θάλαμος στεροπῆσιν ἐλάμπετο, καὶ πυρὸς ἀτμῶ
 Ἴσμηνὸς σελάγιζεν, ὅλη δ' ἀμαρύσσετο Θήβη.
 5 καὶ Σεμέλη φλογόεντας ἐοὺς ὁρώωσα φονῆας
 αὐχένα γαῦρον ἄειρε καὶ ὑψινόφ φάτο φωνῇ·
 „πηκτίδος οὐ χατέω λιγυηχέος, οὐ χρέος αὐλοῦ,
 7 οὐ χατέω φόρμιγγος ὀλίζονος· οὐρανίη γὰρ
 ἀστραίη-κιθάρη Σεμέλης ὑμέναιον αἰεῖδει,
 8 βρονταὶ ἐμοὶ γεγάσι Διὸς σύριγγες ἐρώτων,
 αὐλὸς ἐμοὶ κτύπος οὔτος Ὀλύμπιος, αἰθερίης δὲ
 0 θαλὸς ἐμῶν θαλάμων στεροπῆς σέλας· οὐτιδανῶν δὲ
 οὐκ ἄλέγω δαῖδων· δαῖδες δέ μοι εἰσι κεραυνοί.
 εἰμὶ δάμαρ Κρονίωτος, Ἐχίονός ἐστιν Ἀγαθή,
 Αὐτονοήν καλέσωσιν Ἀρισταίολο γυναικα·
 5 οὐ γενόμην Ἀθάμαντος ἐγὼ δάμαρ, ὠκύμορον δὲ
 οὐ τέκον Ἀκταίωνα κυνοσπάδα σύννομον ὕλης·
 4 Ἴνῳ ἔχει Νεφέλην, Σεμέλη λάχε σύγγαμον Ἥρην.“
 9 ἔννεπε κυδιόωσα καὶ ἦθελε χερσὶν ἀφάσσειν
 0 ἀστεροπὴν ὀλέτειραν, ἀφειδήσασα δὲ μοίρης
 τολμηρῇ παλάμῃ φονίῳ ἐψαυσε κεραυνῶν·
 καὶ γάμος ἦν Σεμέλης θανατηφόρος, ἥς ἐνὶ θεσμῶ
 πυρκαϊὴν καὶ τύμβον ἐθήκατο παστὸν Ἑριννύς·
 καὶ λοχίαις ἀκτίσι γαμήλιον ἄσθμα κεραυνοῦ
 5 Ζηνὸς ἀφειδήσαντος ὅλην τεφρώσατο νύμφην·
 καὶ στεροπὴ πέλε μαῖα, καὶ Εἰλείθνια κεραυνοί·
 κόλπου δ' αἰθομένοιο διαθρώσκοντα τεκούσης
 Βάκχον ἐπουρανίη μαιώσατο φειδομένη φλόξ,
 μητροφόνῳ σπινθῆρι μαραινομένων ὑμεναίων·
 0 καὶ βρέφος ἡλιτόμηνον ἀδηλήτου τοκετοῦ

ἄσθμασι φειδομένοισιν ἐχνηλώσαντο κεραυνοί·
 καὶ Σεμέλη πυρόεσσαν ἐσαθρήσασα τελευτήν
 ὤλετο τερπομένη λοχίον μόρον· ἦν δὲ νοῆσαι
 Ἰμερον, Εἰλείθυιαν, Ἐριννύας εἰν ἐνὶ παστῶ.
 405 καὶ βρέφος ἡμιτέλεστον ἐῷ γενετῇρι λοχεῦσαι
 οὐρανίῳ πυρὶ γυῖα λελουμένον ὥπασεν Ἑρμῆς.
 Ζεὺς δὲ βαρυζήλοιο μετατρέψας νόον Ἥρης
 ἄγριον ἐπρήννε καλλίλλυτον ὄγκον ἀπειλῆς,
 καὶ φλογερὴν Σεμέλην μετανάστιον εἰς πόλον ἄστρο
 410 οὐρανὸν οἶκον ἔχουσιν ἀνήγαγε μητέρα Βάκχου
 αἰθερίοις ναέτησιν ὁμέστιον, ὥς γένος Ἥρης,
 ὥς τόκον Ἀρμονίης ἐξ Ἄρεος, ἐξ Ἀφροδίτης·
 καὶ καθαρθῶ λούσασα νέον δέμας αἰδοπι πυρσῶ
 * * * * *
 καὶ βίον ἄφθιτον ἔσχεν Ὀλύμπιον· ἀντὶ δὲ Κάδμ
 415 καὶ χθονίου δαπέδοιο καὶ Αὐτονόης καὶ Ἀγαίης
 σύνθρονον Ἀρτεμιν εὔρε καὶ ὠμίλησεν Ἀθήνη
 καὶ πόλον ἔδνον ἔδεκτο, μιῆς ψαύουσα τραπέζης
 Ζηνὶ καὶ Ἑρμάωνι καὶ Ἄρει καὶ Κυθερείῃ.

NONNOS ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΕΝΝΑΤΟΝ.

Εἰς ἔνατον σκοπίαζε καὶ ὄψαι νῆα Μαιῆς
θυγατέρας τε Λάμουν καὶ Μύστιδα καὶ δρόμον Ἴνους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Σεμέλης φλογερῶν νωμήτορα
κόλπων

- ἤμιτελῇ λοχίοιο διαθρώσκοντα κεραυνοῦ
δεξάμενος Διόνυσον ἐπέρραφεν ἄρσενι μηρῷ,
μαρμαρυγὴν δ' ἀνέμιμνε τελεσσιγόνοιο σελήνης·
8 καὶ Διὸς ὠδίνοντος ἔτυς θηλύνετο μηροῦ,
καὶ πάϊς ἡλιτόμηνος ἀμήτορι τίκτετο θεσμῷ
10 ἄρσενά θηλυτέρην μετὰ γαστέρα γαστέρα βαίνων.
5 καὶ παλάμη Κρονίδαο κυβερνήτειρα λοχείης
αὐτομάτῃ πέλε μαῖα πολυρραφέος τοκετοῖο,
παιδογόνου λύσασα μογοστόκα νήματα μηροῦ.
11 τὸν μὲν ὑπερκύψαντα θεηγενέος τοκετοῖο
στέμματι κισσῆεντι λεχωίδες ἔστεφον ὤραι
ἔσσομένων κήρυκες, ἐπ' ἀνθοκόμφῳ δὲ καρήνῳ
εὐκεράων σκολιῇσιν ὑπὸ σπείρῃσι δρακόντων
15 ταυροφυῇ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο κεραστήν.
καὶ μιν ἔσω Δρακόνιοι λεχώιον ἀμφὶ κολώνῃν
πήχει κολπωθέντι λαβὼν Μαιήιος Ἐρμῆς
ἡερόθεν πεπότῃτο· λοχευομένῳ δὲ Ἀναίφῳ
πατρῶν ἐπέδθηκεν ἐπωνυμίην τοκετοῖο
20 κικλήσκων Διόνυσον, ἐπεὶ ποδὶ φόρτον αἰέρων
ἦε χωλαίνων Κρονίδης βεβριθότι μηρῷ,

νῦσος ὅτι γλώσση Συρακοσσίδι χαλὸς ἀκούει·
καὶ θεὸν ἀρτιλόχευτον ἐφήμισεν Εἰραφιώτην,
ὅττι μιν ἐνώδιον πατὴρ ἐρράψατο μηρῷ.

- 25 καὶ μιν ἀχυτλώτοιο διαῖσσοντα λοχέλης
πήχεϊ κοῦρον ἄδακρυν ἐκούφισε σύγγονος Ἑρμῆς,
καὶ βρέφος εὐκεράοιο φνῆς Ἰνδαλμα Σελήνης
ᾧπασε θυγατέρεςσι Λάμουν ποταμησί Νύμφαις,
παῖδα Διὸς κομέειν σταφυληκόμον· αἱ δὲ λαβοῦσαι
30 Βάκχον ἐπηγύναντο, καὶ εἰς στόμα παιδὸς ἐκάστη
ἀθλιβέων γλαγόεσσαν ἀνέβλυνεν ἱμάδα μαζῶν.
καὶ πάϊς ἀντικέλευθον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων
ὑπτιος ἦεν ἄνπνος, ἀμοιβαίησι δὲ φιπαῖς
ἡέρα λακτίζων διδυμάονι τέρπετο παλμῷ,
35 καὶ πόλον ἐσκοπίαζεν ἀήθεα, θαμβάλεος δὲ
πατρῶν ἐγέλασσε ἱτνυ δεδοκμημένος ἄστρον.
καὶ βρέφος ἀθρήσασα Διὸς μαστίζετο νύμφη

* * * * *

- θυγατέρες δὲ Λάμοιο χόλῳ βαρυμήνιος Ἥρης
δαιμονίης κακότητος ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλη·
40 ἐν δὲ δόμῳ δμῳῇσιν ἐπέχραον, ἐν τριόδοις δὲ
ξεινοφόνῳ δαίτρευνον ὁδοιπόρον ἄνδρα μαχαίρῃ·
φρικαλέαι δ' ἀλάλαζον, ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ φηπῇ
ὀφθαλμοὺς ἐλέλιζον ἀκοσμήτοιο προσώπου·
πάντῃ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα νοοπλανέεσσι μενοιναῖς
45 ἔτρεχον ἀσταθέων τροχαλῷ σκιρτήματι ταρσῶν·
καὶ πλοκάμους βάκχευον ἐς ἡέρα θυιάδες αὖραι
πλαζομένους· κροκόεις δὲ περὶ στέρνοισιν ἐκάστης
ἀφροκόμῳ θαθάμιγγι χιτῶν λευκαίνετο κόρυς.
καὶ νύ κε φοιταλέης ἐτερόφρονι κύματι λύσσης
50 νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ,
εἰ μὴ ἀσημάντοιο ποδὸς ληίστορι ταρσῷ
Βάκχον ὑποκλέψας περόεις πάλιν ἥρπασεν Ἑρμῆς,

- καὶ βρέφος ἄρτικόμιστον ἔχων ζωαρκεί κόλπῳ
εἰς δόμον ἄρτιτόκοιο λεχῶιον ἤγαγεν Ἴνους.
- 55 ἥ μὲν ἀνῆρταξεν ἐῆς προθορόντα λοχείης
νῆπιον εἰσέτι κοῦρον ἐπωλένιον Μελικέρτην
παιδοκόμοις παλάμῃσιν· ἀνοιδαίνοντο δὲ μαζοὶ
θλιβομένοιο γάλακτος ἀναβλύζοντες ἑέρσῃν.
καὶ φιλλίοις στομάτεσσι θεὸς μειλίξατο νύμφην
- 50 θέσκελον ὁμφήεντι χέων ἔπος ἀνδρεῶνι·
„δέξο, γύναι, νόθον νῖα, τεῶ δ' ἐνικάτθεο κόλπῳ
παῖδα κασιγνήτης Σεμέλης σέθεν, ὃν παρὰ παστῶ
οὐ στεροπῆς ἀμάθυνεν ὅλον σέλας, οὐδέ μιν αὐτοῦ
μητροφόνου σπινθῆρες ἐδηλήσαντο κεραυνοῦ.
- 55 καὶ βρέφος ἀγλυόεντι δόμῳ πεφυλαγμένον ἔστω,
μηδὲ μιν ἀθροῖσαι ἐσω γλαφυροῖο μελάθρου
ἡμάτιον Φαέθοντος ἢ ἐννυχον ὄμμα Σελήνης,
μηδὲ ἐκουρίζοντα, καὶ εἰ ταυρωῶπις ἀκούει,
ζηλήμων βαρύμηνις ἴδῃ κεκαλυμμένον Ἥρῃ.
- 70 δέξο κασιγνήτης σέθεν νῖα· σοὶ δὲ Κρονίων
ἄξια σῶν καμάτων ὁπάσει θρεπτήρια Βάκχου.
ὀλβίῃ ἐν πάσῃσι θυγατράσιν ἐπλεο Κάδμου·
ἤδη γὰρ Σεμέλῃ φλογερῶ δέδμητο βελέμνω,
Αὐτονόην δὲ θανόντι σὺν νῖεί γαῖα καλύψει,
- 75 ἀμφοτέροις δ' ἕνα τύμβον ἀναστήσεις Κιθαιρών,
καὶ μόρον οὐρεσίφοιτις ἔσαθρήσειεν Ἀγανὴ
Πενθέος ὀλλυμένοιο χυτῆς ψάνουσα κούρης,
παιδοφόνος γεγαυῖα λιπόπτολις· ἀλλὰ σὺ μούνη
ἔσσαι αὐχέσσαι, τόσης ναέτειρα θαλάσσης,
- 80 οἶκον ἀμειβομένη Ποσιδίῃον, εἰναλὴν δὲ
ὥς Θέτις, ὥς Γαλάτεια φατίζεαι Ἰθριάς Ἴνώ·
οὐ χθονὶ κενεῶνι κατακρύψει σε Κιθαιρών,
ἀλλὰ σὺ Νηρείδων μία γίνεαι· ἀντὶ δὲ Κάδμου
ἐλπίδι λωιτέρῃ καλέσῃς Νηρῆα τοκῆα

- 85 παιδὶ τεῷ ζῶουσα σὺν Ἀθανάτῳ Μελικέρτῃ
 Λευκοθέῃ, κρατέουσα χυτῆς κληῖδα γαλήνης,
 εὐπλοῖης μεδέουσα μετ' Αἰόλον· εὐφρόων δὲ
 σοὶ πίσυνος πλεύσειε φιλέμπορος εἰν ἄλλ' ναύτης
 βωμὸν ἔνα στήσας Ἐκασίχθονι καὶ Μελικέρτῃ,
 90 ῥέξων ἀμφοτέροισι· θαλασσαίοιο δὲ δίφρου
 δέξεται ἡνιοχῇ Παλαίμονα Κνανοχαίτης·
 ὥς εἰπὼν ἀκίχητος ἐς οὐρανὸν ἔδραμεν Ἐρμῆς
 ἥερι διενέων ἀνεμώδεα ταρσὰ πεδίλων.
 Ἴνῳ δ' οὐκ ἀπλῆσσε, φιλοστόργῳ δὲ μενοιῇ
 95 παιδοκόμῳ πῆχυνεν ἀμήτορα Βάκχον ἀγοστῷ,
 πῆχεϊ δ' ἀπλώσασα συνωρίδα δίζυγα παίδων
 δίζυγα μαζὸν ὄρεξε Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ·
 καὶ βρέφος ἀμφιπόλῳ παρεθήκατο Μύστιδι νύμφῃ,
 Μύστιδι καλλικόμῳ Σιδωνίδι, τὴν ἔτι κούρην
 100 Κάδμος ἀνηέξῃσσε πατὴρ θαλαμηπόλον Ἴνοῦς·
 ἥ τότε Βάκχον ἔλοῦσα θεοτρεφέων ἀπὸ μαζῶν
 ἀπροῖδ' ἱοφύοντι κατεκλήισσε βερέθρῳ.
 καὶ Διὸς αὐτοβόητος ἀπαγγέλλουσα λοχείην
 μαρμαρυγὴν σελάγριζε καταυγάζουσα προσώπου·
 105 τοῖχοι δ' ἀχλύόεντες ἔλευκαίνοντο μελάθρου,
 καὶ ξόφον ἔκρυψε φέγγος ἀθηήτου Διονύσου.
 καὶ Βρομίῳ παῖζοντι παρέξετο πάννυχος Ἴνῳ·
 πολλάκι δ' ἀστήρικτος ἀναθρόσκων Μελικέρτης
 χεῖλεσιν ἀντιτύποισιν ἀνέσπασε γείτονα θηλήν
 110 εὖια παππάζοντι παρερπύζων Διονύσῳ.
 καὶ θεὸν ἔτρεφε Μύστις ἔης μετὰ μαζὸν ἀνάσσης
 ὄμμασιν ἀγρύπνοισι παραδρήσσουσα Λυαίῳ·
 καὶ πινυτὴ θεράπαινα φερώννυμα μύστιδι τέχνῃ
 ὄργια νυκτελίοιο διδασκομένη Διονύσου
 115 καὶ τελετὴν ἄγρυπνον ἐπεντύνουσα Λυαίῳ
 πρώτη ῥόπτρον ἔσεισεν, ἐπεπλατάγησε δὲ Βάκχῳ

- κύμβαλα δινεύουσα περίκροτα δίζυγι χαλκῷ,
 πρώτη νυκτιχόρευτον ἀναψαμένη φλόγα πεύκης
 εὖιον ἐσμαραγῆσεν ἀκοιμητῷ Διονύσῳ;
- 120 πρώτη καμπύλον ἄνθος ἀναδρέψασα κορύμβων
 ἄπλοκον ἀμπελόεντι κόμην μιτρῶσατο δεσμῷ,
 πρώτη δ' ἐπλεκε θύρσον ὁμόζυγον οἶνοπι κισσῷ,
 ἀκρότατον δὲ σιδηρον ἐπεσφήκωσε κορύμβῳ
 κενθόμενον πετάλοισιν, ὅπως μὴ Βάκχον ἀμύξῃ.
- 125 καὶ φιάλας γυμνοῖσι περὶ στέρνοισι καθάψαι
 χαλκείας ἐνόησε καὶ ἱζύι δέρματα νεβρῶν·
 καὶ τελετῆς ζαθέης ἐγκύμονα μύστιδα κίστην
 παλγνία κουρίζοντι δεδισκομένη Διονύσῳ
 πρώτη ἐχιδνήεντα κατὰ χροὸς ἤψεν ἱμάντα
- 130 σύμπλοκον, εἰλικόεις δὲ δράκων περὶ δόπλακα μίτρην
 ἄμματα κυκλώσας ὀφιδεῖ κάμπτετο δεσμῷ.
 τὸν δὲ πολυκλήιστον ὑπὸ σφρηγίδα μελᾶθρου
 ὄμμασιν ἀπλανέεσσιν ἰδεν πανεπόπιος Ἥρῃ
 Μύστιδος ἀφράστοιο μυχῷ πεφυλαγμένον οἴκου·
- 135 καὶ Στυγὸς ὑστερόποινον ἐπώμνυε νέρτερον ὕδωρ
 παντοίῃ κακότητι κατακλύζειν δόμον Ἴνους.
 καὶ νύ κεν ἡμάλδυνε Διὸς γόνον· ἀλλὰ μιν Ἑρμῆς
 ἀρπάξας ἐκόμισσε Κυβηλίδος εἰς ῥάχιν ὕλης·
 Ἥρῃ δ' ὠκυπέδιλος ἐπέδραμεν εὐποδι ταρσῷ
- 140 ὑπόθεν ἀστήρικτος· ὃ δὲ δρόμον ἐφθασεν Ἥρῃς,
 πρωτογόνου δὲ Φάνητος ἀτέρμονα δύσατο μορφήν·
 καὶ θεὸν ἀζομένη πρωτόσπορον εἰκαθεν Ἥρῃ
 ψευδομένας ἀκτῖνας ὑποπτήσσουσα προσώπου,
 οὐδὲ νόθης ἐνόησε δολοπλόκον εἰκόνα μορφῆς·
- 145 κρυφότεροις δὲ πόδεσσιν ὀρειάδα πέξαν ἀμείβων
 χερσὶ περιπλεκέεσσι κερασφόρον νῆα κομίζων
 μητρὶ Διὸς γενέταο λεοντοβότῳ πόρε Πείῃ,
 καὶ τινα μῦθον ἔειπεν ἀριστῶδινι θεαίνῃ·

- „δέξο, θεά, νέον νῆα τεοῦ Διός, ὃς μόθον Ἰνδῶν
 150 ἀθλεύσας μετὰ γαίαν ἐλεύσεται εἰς πόλον ἄστρον,
 ἥρῃ χωμένη μεγάλη χάρις· οὐ γὰρ ἐφίκει,
 ὃν Κρονίδης ὤδινεν, ἔχειν κουροτρόφον Ἰνώ·
 μάλα Διωνύσοιο Διὸς γενέτειρα γενέσθω,
 μήτηρ Ζηνὸς ἐοῦσα καὶ νῆωνοιο τιθήνη.“
 155 ὥς εἰπὼν ταχύγοννος ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἑρμῆς
 ἀπλώσας βαλῆσιν ὑπηνέμιον πτερὸν αὔραις·
 αὐτογόνου δὲ Φάνητος ὑπέρτερον εἶδος ἀμείψας
 ἀρχαίην καλλίνορσος ἔην ἀνεδύσατο μορφήν
 μητέρι παιδοκόμῳ παλινανξέα Βάκχον ἑάσας.
 160 τὸν δὲ θεὰ κομέεσκε καὶ εἰσέτι κοῦρον ἔοντα
 ἄρματος ὠμοβόρων ἐπιβήτορα θῆκε λεόντων·
 καὶ τροχαλοὶ Κορύβαντες ἔσω θεοδόγμονος αὐλῆς
 παιδοκόμῳ Διόνυσον ἐμित्रώσαντο χορείῃ,
 καὶ ξίφεα κτυπέεσκον, ἀμοιβαίησι δὲ ῥιπαῖς
 165 ἀσπίδας ἐκρούσαντο κυβιστητῇρι σιδήρῳ
 κουροσύνην κλέπτοντες ἀεξομένου Διονύσου·
 καὶ πάις εἰσαῖων σακέων μαιήιον ἤχῳ
 πατρῷαῖς κομιδῇσιν ἀεξήθη Κορυβάντων.
 καὶ νέος εὐαστήρως ἔχων θηροκτόνον οἶστρον
 170 ποσσὶ μὲν ὠκυτέροισι παρέστιχεν ἵθμα λαγωῦ,
 χειρὶ δὲ νηπιάχῳ μεθέπων κεμαδοσσόον ἀλκὴν
 ποικίλον ἠώρησεν ἐπ’ αὐχένι νεβρὸν αἰείρων,
 καὶ θρασὺν αἰολόνωτον ἔχων τετανυσμένον ὄμφῃ
 τίγριν ἄνω κούφιζε μετάρσιον ἔκτοθι δεσμοῦ,
 * * * * *
 175 σκύμνους χερσὶν ἔχων ἐπεδείκνυε μητέρι Πείῃ
 ἀρπάξας νέα τέκνα πολυγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
 σμερδαλέους δὲ λέοντας ἔτι ζώοντας ἐρύσσας
 μητέρι δῶρα τίταινεν, ἵνα ζεύξειεν ἀπήνη
 δίζυγας ἀμφοτέρῃσι πόδας παλάμησι πιέζων.

- 180 θαμβαλέη δὲ γέλωτι γεγηθότι δέρκετο Πείη
 ἡνροφὴν καὶ ἄεθλα νεηγευέος Διονύσου·
 καὶ βλοσυρῶν Ἰόβακχον ἰδὼν ἐλατῆρα λεόντων
 ὄμμασι φαιδροτέροισι πατὴρ ἐγέλασσε Κρονίων.
 καὶ χροὶ λαχνήεττας ἀνεχλαίνωσε χιτῶνας
- 185 Εὖιος ἀρτιτέλεστον ἔχων παιδίον ἦβην,
 δαιδαλέην ἐλάφοιο φέρων ὥμοισι καλύπτειν,
 αἰθερίων μιμηλὸν ἔχων τύπον αἰόλον ἄστρον·
 καὶ Φρυγίης ὑπὸ πέξαν ἐς αὖλια λύνκας ἐλάσσας
 στικτοῖς πορδαλίεσσιν ἐὴν ἔξευξεν ἀπήνην,
- 190 οἷά τε πατρῶων δαπέδων Ἰνδαλμα γεραίρων·
 πολλάκι δ' ἀθανάτης ἐποχούμενος ἄρματι Πείης
 βαιῇ χειρὶ φέρων ἀπαλόχροι κύκλα χαλινού
 κραιπνὸν ἐπειγομένων ἀνεσείρασεν ἄρμα λεόντων·
 καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
- 195 δεξιτερὴν ἐτίττειν ἐπὶ στόμα λυσσάδος ἄρκτου,
 σμερδαλέαις γενύεσσιν ἀταρβέα δάκτυλα βάλλων,
 δάκτυλα κουρίζοντα· καὶ ἴστατο μειλιχίη θῆρ
 νηπιᾶχῳ στόμα δοῦλον ἐπιτρέψασα Ἀναΐφ,
 καὶ κύσε καρχαλίοισι φιλήμασι δάκτυλα Βάκχου.
- 200 ὥς ὃ μὲν ἠέξετο φιλοσκοπέλῳ παρὰ Πείη
 ἀρτιθαλῆς ἔτι κοῦρος ὀρίτροφος. ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 Πᾶνες ἐκυκλώσαντο χοροῖτυπον νῖα Θυῶνης
 ποσσὶ δασυκνήμοισι περισκαίροντες ἐρίπναις,
 Βάκχον ἀνευάζοντες· ἐλίσσομένων δὲ χορείῃ
- 205 αἰγείῃ κροτάλιζε θοῶ σκιρτήματι χηλή.
 καὶ Σεμέλῃ κατ' Ὀλυμπον ἔτι πνεύουσα κεραυνοῦ
 αὐχένα γαῦρον ἄειρε καὶ ὑψινόφῳ φάτο φωνῇ·
 „Ἥρῃ, ἐσυλήθης· Σεμέλης τόκος ἐστὶν ἀρεῖων·
 Ζεὺς ἐμὸν νῖα λόχευσε καὶ ἀντ' ἐμέθεν πέλε μήτηρ,
- 210 σπεῖρε πατὴρ καὶ ἔτικτε, τὸν ἤροσεν, αὐτοτόκος δὲ
 γαστρὶ νόθῃ τέκε παῖδα, φύσιν δ' ἥλλαξεν ἀνάγκης.

- Βάκχος Ἐνναλίου πέλε φέρτερος· ὑμέτερον γὰρ
 ἤρωσε μῶνον Ἄρηα καὶ οὐ τεκνώσατο μηρῶ.
 Θῆβη δ' Ὀφρυγίης κλέος ἐκρύφεν· οὐρανὴ γὰρ
 215 λάθριον Ἀπόλλωνα διωκομένη τέκε Λητώ·
 Λητὼ Φοῖβον ἔτικτε, καὶ οὐκ ᾔδινε Κρονίων·
 Ἑρμείαν τέκε Μαῖα, καὶ οὐκ ἐλόχευσεν ἀκοίτης·
 ἀμφαδίην δ' ἐμὸν νῖα πατὴρ τέκεν. ἅ μέγα θαῦμα,
 δέρκεο σῆς Διόνυσον ἐν ἀγκαλίδεσσι τεκούσης
 220 πῆγ' εἰ παιδοκόμῳ περικείμενον· ἀενάου δὲ
 πανταμῆι κόσμῳ, θεῶν πρωτόσπορος ἀρχή,
 παμμήτωρ, Βρομίου τροφὸς ἔπλετο· νηπιᾶχ' γὰρ
 Βάκχ' μαζὸν ὄρεξε, τὸν ἔσπασεν ὑψιμέδων Ζεὺς.
 τίς Κρονίδης ᾔδινε, τίς ἔτρεφεν Ἄρεα Πείη
 225 παῖδα τεόν; Κυβέλη δὲ φατιζομένη σέο μήτηρ
 Ζῆνα τέκεν καὶ Βάκχον ἀνέτρεφεν εἰν ἐνὶ κόλπῳ·
 ἀμφοτέρους ἀνάειρε καὶ νιέα καὶ γενετῆρα.
 οὐδὲ τόκῳ Σεμέλης ἀπάτῳ Ἥφαιστος ἐρίξοι
 ἄσπορος ἐκ γενετῆρος, ὃν αὐτογόνος τέκεν Ἥρη
 230 λεπταλέων σκάζοντα ποδῶν ἑτεραλκεί ταρσῶ,
 μητρῶν ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντα λοχείην.
 οὐ Σεμέλῃ πέλε Μαῖα πανείκελος, ἥς πάϊς Ἑρμῆς
 ἰσοφανῆς δολόεις κεκορνθμένος, οἷά περ Ἄρης,
 Ἥρην ἠπερόπευσεν, ἕως γλάγος ἔσπασε μαζῶν.
 235 εἴξατέ μοι· Σεμέλῃ γὰρ ἐὼν πόσιν ἔλλαχε μούνη
 τὴν αὐτὴν ἀρόωντα καὶ ᾠδίνοντα γενέθλην.
 ὀλβίστη Σεμέλῃ χάριν νιέος· ἡμέτερος γὰρ
 νόσφι δόλου Διόνυσος ἐλεύσεται εἰς χορὸν ἄστρον
 αἰθέρα ναιετάων πατρώϊον, ὅττι θεάλνης
 240 τοσσατὴς ὑπέδεκτο θεοτρεφὸς γάλα θηλῆς·
 ἵξεται αὐτοκέλευστος ἐς οὐρανόν, οὐδὲ χατίζει
 Ἥραϊοιο γάλακτος ἀρείονα μαζὸν ἀμέλξας.
 εἶπεν ἀγαλλομένη καὶ ἐν αἰθέρι· χωομένη δὲ

- Ζηνὸς ἀνεπτοίησε δάμαρ μετανάστιον Ἴνώ,
 45 ἀπροΐδης Ἀθάμαντος ἐπιβρίσασα μελάθρῳ,
 εἰσέτι κουρίζοντι χολωομένη Διονύσῳ.
 ἐκ θαλάμου δὲ φυγοῦσα διέδραμε δύσγαμος Ἴνώ
 τρηχάλεας ἀπέδιλος ἐπισκαίρουσα κολώνας
 ἶχνος ἀκηρύκτοιο μετεσσυμένη Διονύσου·
 50 φοιταλέη δὲ βέβηκε δι' οὔρεος ἄγκρα νύμφη,
 ἄχρι χαραδρήεσσαν ἐδύσατο Δελφίδα Πυθῶ·
 καὶ μόγις ἶχνος ἔκαμψε δρακοντοβότῳ περὶ λόχμῃ
 ἄσχετα παιφάσσουσα· κατὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
 πενθαλέον κήρυκα διαρρήξασα χιτῶνα
 55 αἰνυμανῆς πεφόρητο· νοοπλάγκτοιο δὲ νύμφης
 οἰμωγὴν αἰῶν ἐτερόθροον ἔτρεμε ποιμήν.
 πολλάκι θεσπεσίῃ τριποδήιδι σύμπλοκον ἔδρη
 αὐχμηραῖς τριέλικτον ὄφιν σπειρηδὸν ἐθείραις
 ἥρμοσε, λυσσαλέῳ δὲ περισφίγξασα καρήνῳ
 60 μηκεδανὴν μίτρωσε δρακοντείῳ τρίχῃ δεσμῷ·
 παρθενικὰς δ' ἐδίωκε θεωρίδας. οὐ τότε λοιβή,
 οὐδὲ θνηπολήν μεταδήμιος, οὐ παρὰ νηῶ
 Δελφὸς ἀνὴρ ἐχόρευε· τανυπλέκτοιο δὲ κισσοῦ
 γυιοβόροις ἐλίκεσσιν ἐμαστίζοντο γυναῖκες.
 65 θηρητὴρ δ' ἀλέεινεν ἰδὼν ὄρεσίδρομον Ἴνῶ
 καλλείψας σταλίκων λίνεον δόλον· ὑψιλόφου δὲ
 αἰπόλος ἥλασεν αἴγας ὑπὸ πτύχα φωλάδα πέτρης·
 καὶ βόας ἰδρωόντας ὑπὸ ξυγόδεσμον ἐλαύνων
 ἄλμασιν Ἰνῳόισι γέρον ἔφριξεν ἀροτρεὺς.
 70 καὶ χθονίης φρίξασα βοῆς ἀλλόθροον ἡχῶ
 Πυθιδᾶς ὁμψήεσσα δι' οὔρεος ἔτρεχε κούρη,
 ἡθάδα σείσαμένη κεφαλῇ Πανοπηίδα δάφνην·
 δυσάμενη δὲ κάρηνα βαθυκρηπίδος ἐρίπνης
 Δελφικὸν ἄντρον ἔναιε φόβῳ λυσσῶδεος Ἰνουῶς.
 75 ἀλλὰ διεσσυμένη πολυκαμπέος ἐνδιον ὕλης

οὐ λάθην Ἀπόλλωνα πανόψιον· ἄγχι δὲ Λόχμης
οἰκτείρων ταχὺς ἦλθε, καὶ εἰς βροτὸν εἶδος ἀμείψα
νύμφης ἐγγὺς ἔκτανε, καὶ ἀκρότατον δέμας Ἰνουῦ
φειδομέναις παλάμησι * * *

* * * πετάλοισι σοφῆς ἐπλέξατο δάφνης,
280 καὶ οἱ νήδυμον ὕπνον ἐπήγαγεν· ἀμβροσίῃ δὲ
ὑπναλέης ἔχρισεν ὅλον χροῶ λυσσάδος Ἰνουῦ
λυσιπόνῳ ραθάμιγγι μεμνηότα γυῖα διαλυνων.
καὶ χρόνον αὐτόθι μέμνεν ἔσω Παρνησσίδος ὕλης
τέτρατον εἰς λυκάβαντα, καὶ ὁμφαίῃ παρὰ πέτρῃ
285 εἰσέτι νηπιάχοιο χοροῦς ἰδρύσατο Βάκχου
Φοίβου μαντοσύνησι· σὺν ἀγρόπνοισι δὲ πεύκαις
Κωρυκίδες θυόεντα μετέστιχον ὄργια Βάκχαι,
καὶ ξαθείαις παλάμησιν ἀλεξητήρια λύσσης
φάρμακα συλλέξαντο καὶ ἐήσαντο γυναικα.

290 κεκλομένου δ' Ἀθάμαντος ὁπάονες ἦσαν ἀλγῆται
πάντοθι μαστεύοντες· ὀριπλανέες δὲ καὶ αὐταὶ
δμῳίδες ἐστιχόωντο πολυστρέπτοισι πορείαις
διζόμεναι περίφοιτον ἀπευθέος ἔχνος ἀνάσσης
πλαζομένης ἀκίχῃτα· φιλοδρῆνῶν δὲ γυναικῶν
295 στυνγνὸς ἐρευνθιώσαν ὄνυξ ἤμυσσε παρειήν,
καὶ ροδέοις ἐκόρυσσον ἐκούσια δάκτυλα μαζοῖς·
καὶ πολὺν οἰμωγῇσι δι' ἄστεος ἦχον ἰάλλων
πενθαλέης ὀλόλυξε βεβυσμένος οἶκος ἀνάγκης·
καὶ πλεον αἰολόμητις ἐδέχοντο Μύστις ἀνίην,
300 εἶχε δὲ διπλόον ἄλγος ἀλωομένης ἔτι δειλῆς
Ἰνουῦ τλησιπόνιοι καὶ ἀρπαμένου Διονύσου.

οὐ μὲν ἄναξ Ἀθάμας κινυρὴν ᾧδύρετο νύμφην,
ἀλλὰ λιπὼν ἄμνηστον ἀκηρύκτου πόθον Ἰνουῦ
δισσατόκου Νεφέλης προτέρης μετὰ δέμνια νύμφης
305 ἀβρὰ βαθυζῶνιο μετέστιχε λέκτρα Θεμιστοῦς,
καὶ τρίτον εἰς ὑμέναιον ἄγων Ἰψηίδα κούρην

Ἴνους ῥίψεν ἔρωτα· καὶ ὥς τροφὸς ἄβρὸν ἀθύρων
 ὑψιπόρῳ στροφάλιγγι μετάρσιον ἥερι πέμπων
 κούφισε ~~παπτάζοντα παρηγορέων~~ Μελικέρτην·
 310 καὶ οἱ δακρυχέοντι γαλακτοφόρου περὶ θηλῆς
 ἄρσενά μαζὸν ὄρεξε, πόθον δ' ἀνέκοψε τεκούσης.
 ἐκ λεχέων δ' Ἀθάμαντος ἀνηέξῃσε Θεμιστῶ
 υἱέας εὐθώρηκας ἀλεξητῆρας ἐννοῦς
 Σχοινέα καὶ Λεύκωνα, νέην εὐήνορα φύτλην,
 315 πρωτοτόκοις ὠδίσιν· ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ μήτηρ
 ξυνῆς δισσὰ γένεθλα μιῆς βλάστημα λοχείης
 γέλνατο Πορφυρίωνα καὶ ἔτρεφε πῖονι μαζῶ
 Πτώων ἀλεξικάκοιο θάλος παιδῆιον ἥβης,
 ἄμφω τηλυγέτους καὶ ὁμήλικας, οὓς ποτε μήτηρ
 320 μητρυνῆς ἄτε παῖδας ἀπηλόιησε Θεμιστῶ,
 δίπτυχον ἀγλαόπαιδος ὀιομένη γένος Ἴνους.

NONNOR ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΔΕΚΑΤΟΝ.

Καὶ δεκάτῃ μανίην Ἀθαμαντίδα καὶ δρόμον Ἴνου
ὄψαι εἰς ἄλὸς οἶδμα σὺν ἀρτιτόκῃ Μελικέτρῃ.

- Ὡς ἣ μὲν φονίῃ παιδοκτόνος ἐπλετο μήτηρ
μαινομένη· τεκέων δὲ πατὴρ ὑπὸ μάρτυρι ποιῆ,
ὅττι γονῆς ὀλέτειραν ὀμέστιον εἶχε Θεμιστώ,
οἰστρηθεὶς Ἀθάμας μανιώδῃ Πανὸς ἱμάσθλῃ
5 ποίμνης εἰς μέσον ἦλθε, καὶ ὥς θεράποντας ἱμάσσαν
εἰροπόκων ἐδίωκεν ἀναίτια πῶεα μῆλων·
καὶ μίαν ἡέρταξεν, ἐὴν ἄτε σύζυγα νύμφην,
σὺν διδύμοις βρεφέεσσι νεογλαγέων ἐπὶ μαζῶν
αἶγα λαβών· λασίους δὲ πόδας σφηκώσατο δεσμῷ
10 διχθαδίῳ· λύσας δὲ παρ' ἱξυὶ κυκλάδα μίτρην
σφιγγόμενον μᾶστιξε δέμας ψευδήμονος Ἴνου,
μὴ νοέων νόθον εἶδος. αἶε δὲ οἱ ἐνδον ἀκουῆς
Πανιάδος Κρονίης ἐπεβόμβεε δοῦπος ἱμάσθλης·
πολλάκι δ' ἀστήρικτος ἑὼν ἀνεπάλλετο θώκων
15 οὐάσι ταρβαλέοισι δεδεγμένος ἄσθμα δρακόντων.
πυκνὰ δὲ τόξα τίττεινε, βέλος δ' ἐπὶ κυκλάδι νευρῇ
εἰς κενεὸν σκοπὸν εἴλκεν ἀνούτατον ἥερα βάλλων.
Ταρταρίης δ' ὀφιῶδες ἰδὼν Ἰνδαλμα θαείνης
πάλλετο δειμαίνων ἑτερόχροα φάσματα μορφῆς,
20 ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα μάρτυρα λύσσης,
ὀφθαλμοὺς μεθύοντας ἀπειλητῆρας ἐλίσσαν.

καὶ οἱ ὀπιπεύοντι πολυπλανέεσσιν ἐρωαῖς
 ὄμματα φοινίσσοντο· διὰ κροτάφοιο δὲ λεπταὶ
 αὐταθέος μὴνιγγες ἐδινευοντο καρήνου.

- 25 ὦλετο δὲ ψυχῆς τρίτατον λάχος· ἀπλανέες γὰρ
 ἄφρονος ἐγκεφάλιοι μετατρωπῶντο μενοιναί,
 καὶ σφαλεραῖς ἐλίκεσσιν ἐβακχεύθησαν ὀπωπαὶ
 ἀνέρος οἰστρογηθέντος· ἀπεπλάζοντο δὲ χαίται
 σειόμεναι περὶ νῶτον ἀκερσεκόμοιο καρήνου.
- 30 καὶ στόμα οἱ βάμβαινε, καὶ ἥερι χεῖλεα λύσας
 πέμπεν ἀσημάντων ἐπέων ἑτερόθροον ἥχῳ.
 καὶ προτέρας βιότοιο μεληδόνας ἥρπασαν ὄρμαι
 Εὐμενίδων, καὶ γλῶσσα βαρύνετο θυιάδι φωνῇ·
 παπταίνων δ' ἐλικηδὸν ὑπὸ στροφάλιγγι προσώπου
- 35 αὐτοφυνὲς νόθον εἶδος ἀθηήτοιο Μεγαίρης
 οἰστρομανῆς Ἀθάμας· ἑτερόφρονι σείετο παλμῷ·
 καὶ βλοσυρῆς ἀπὸ χειρὸς ἀμερσινόοιο θεαίνης
 ἀρπάξαι μενέαινεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·
 γυμνώσας δὲ μάχαιραν Ἑριννύος ἀντία κόρης
- 40 ἥθελε Τισιφόνης ὀφιδώδεα βόστρυχα τέμνειν.
 καὶ κενεοῖς ὀάροισιν ὀμίλειε γείτονι τοίχῳ
 παπταίνων σκιοέσσαν ἐπὶ κλοπον εἰκόνα μορφῆς
 Ἀρτέμιδος, καὶ κοῦφον ἰδὼν εἰδωλον ὀπωπαῖς
 φάσμασιν ἀντιτύποισιν ἐς ἱμερον ἤλυθεν ἄγρης.
- 45 ὅψε δὲ ποικιλόδακρυς ἔτος μετὰ τέτρατον Ἰνώ
 νόστιμος εἰς δόμον ἤλθεν· ὀπιπεύουσα δὲ νύμφη
 καὶ πόσιν οἰστρογηθέντα καὶ ἀρσενόπαιδα Θεμιστῶ
 διπλόον ἄλγος ἔδεκτο. καὶ οὐ γίνωσκεν ἀκοίτης
 εὐνέτιν ἀθρήσας χρονίην παλινόστιμον Ἰνώ·
- 50 ἀλλὰ πόθον ταχύγοννος ἔχων κεμαδοσσόον ἄγρης
 εἰς σκοπιάς ἤϊξε θυελλήεντι πεδίλῳ
 νιδὼν ἰδὼν ἄτε θῆρα κερασφόρον· ἰδυτενὲς δὲ
 τόξον ἔχων ἀκίχης ἐπεσκίρτησε Λεάργῳ,

ὑψίκερων ἔλαφον δοκέων ψευδήμονι μορφῇ,
 55 θηρείοις μελέεσσιν ὁμοίον· αὐτὰρ ὃ φεύγων
 ταρβήεις πεπότητο θοώτερα γούνατα πάλλων.
 χερσὶ δὲ λυσσαλέησιν ὑπηνέμιον βέλος ἔλκων
 παιδοφόνῳ νέον νῖα πατὴρ ἐπέδησε βελέμνῳ·
 καὶ κεφαλὴν ἄγνωστον ἀπηλοίησε μαχαίρῃ
 60 φάσματι νεβρωθεῖσαν· ἀσημάντου δὲ προσώπου
 αἱμαλέης ἐγέλασσε γενειάδος ἄκρον ἀφάσσω,
 ἀμφοφόων ἄτε θῆρα, καὶ ἔδραμεν ἄλματι λύσσης
 παιδὸς ἔτι σπαίροντος ἀτυμβεύτοιο Λεάρχου
 μητέρα μαστεύων, στροφάδας δ' ἐλέλιξεν ὅπως
 65 οὐδέ τις ἀμφιπόλων σχεδὸν ἦε· φοιταλέος δὲ
 ἐπταμύχου θαλάμοιο διέστιχεν ὠκεί ταρσῶ
 κικλήσκων ἐὼν νῖα, τὸν ἔκτανεν. ἐν δὲ μελάθρῳ
 νήπιον ἀρτικόμιστον ἐσαθρήσας Μελικέρτην

* * * * *

στηριξας δὲ λέβητα πυρίπνοον ἐσχαρεῶνι
 70 εἰς μέσον νῖα θῆκεν, ἀναπτομένοιο δὲ πυρσοῦ
 φοίνιος ὑδατόεντι λέβης ἐπεπάφλασεν ἀτμῶ.
 παππάζων δ' ἰάχησε νέος παῖς, οὐδέ τις αὐτῷ
 ἀμφιπόλων χραίσμησεν· ἀελλήεσσα δὲ μήτηρ
 ἡμιδαῇ πυρίκαντον ἀφαρπάξασα λεβήτων
 75 ἄλμασι φοιταλέοισι ποδὴν νιμῶς ἔτρεχε·
 καὶ Λευκοῦ πεδίοιο διατμήγουσα κούρην
 Λευκοθέη πεφάτιστο φερώνυμος. ἐκ δὲ μελάθρον
 αἰνομανῆς Ἀθάμας ἀνεμώδεα γούνατα πάλλων
 ὠκυτέρην ἐδίωκε μάτην ὀρεσίδρομον Ἰνώ.
 80 ἀλλ' ὅτε οἱ σχεδὸν ἦλθε πολυπτοίητος ἀκοίτης
 ἄστατον ἔχων σφαλερῶ ποδί, δὴ τότε δειλὴ
 ἀγγιπόρῳ στήσασα διαινόμενον πόδα πόντῳ
 παιδὶ φιλοθρήνῳ κινυρὴν βρυχήσατο φωνήν,
 μεμφομένη Κρονίωνα καὶ ἄγγελον νῖα Μαίης·

35 „καλά μοι, Ἀργικέραυνε, πόρες θρεπτήρια
Βάκχον·

ἡμιδαῖ σκοπιάζε σὺν ἡλικα παῖδα Ἀναΐω·

ἦν ἐθέλης, πρήνιζον ἀφειδέι σεῖο κεραυνῶ
μητέρα καὶ νέον υἱά, τὸν ἔτρεφον εἰν ἐνὶ κόλπῳ
σύντροφον ὑμετέροιο θεηγενέος Διονύσου.

10 τέκνον, ἀναγκαίη μεγάλη θεός· εἰς τίνα φεύγεις;
ποῖον ὄρος δέχεται σε πεφυγμένον ἐγγύθι πόντου;
τίς σκοτίῳ κενεῶνι κατακρύψει σε Κιθαίων;
τίς βροτὸς οἴκτειρει σε, τὸν οὐ γενέτης ἐλαίρει;
ἢ ξίφος ἢ σε θάλασσα δεδέξεται· εἴπερ ἀνάγκη,

5 λῶιον ἐν πελάγεσσι δαμήμεναι ἢ μαχαίρῃ.

οἶδα, πόθεν τόδε πῆμα τεῇ κεκύλιστο τεκούσῃ,
οἶδα, πόθεν· Νεφέλῃ γάρ Ἑριννύας εἰς ἐμὲ πέμπει,
ὄφρα θάνω κατὰ πόντον, ὅπῃ πέσε παρθένος Ἑλλή.
ἔκλυον ἡερόθεν πεφορημένον εἰς χθόνα Κόλχων

0 ἄρπαγος ἀρνειοῖο μετήγορον ἡνιοχῆα

Φρίξον ἔτι ζῶειν μετανάστιον· αἶθε καὶ αὐτὸς
χρυσοπόκου κριοῖο μετάρσιον οἶμον ὁδεύοι
υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις ἀλυσκάζων Μελικέρτης·
αἶθε δὲ καὶ μετὰ Φοῖβον ἐποικτείρων σέθεν Ἴνῳ

5 ξεινοδόκος Γλαύκοιο Ποσειδάων σε σαώσῃ.

δεΐδια, μὴ μετὰ πότμον ἀτυμβεύτοιο Λεάρχου
νεκρὸν ἄθραπτον ἄδακρυν ὀλωλότα καὶ σὲ νοήσω
αἰμαλέῃ γενετῆρος ἐπισπαίροντα μαχαίρῃ.

σπεῦδε φυγεῖν Ἀθάμαντα μεμνηνότα, μὴδὲ νοήσης

0 παιδοφόνον γενετῆρα τεῆς ὀλετῆρα τεκούσης.

δέξο με καὶ σύ, θάλασσα, μετὰ χθόνα· δέχνυσο,

Νηρεῦ,

χειρὶ φιλοξείνῳ μετὰ Περσέα καὶ Μελικέρτην·

δέχνυσο καὶ Δανάης μετὰ λάρνακα σύμπλοον Ἴνῳ.

ἄξια δυσσεβίης καὶ ἐγὼ πάθον, ὅττι καὶ αὐτὴν

- 115 ἄσπορον ἡμετέρην γενεὴν ποίησε Κρονίων,
 ἄσπορον ὥς ἐτέλεσσα φερέσβιον αὐλακα γαίης·
 μητρυνὴ ποτὶ Ἰξοῦσα νόθην Ἀθαμαντίδα φύτλην
 ἀμῆσαι προβέβουλα, καὶ εἰς ἐμὲ χῶεται Ἥρη
 μητρυνὴ γεγαυῖα νεοτρεφείας Διονύσου.“
- 120 ὥς φαμένη τρομεροῖσιν ὑπ' ἔχνεσιν ἤλατο πόντῳ
 κραιπνὰ κυβιστήσασα σὺν υἱεῖ· Λευκοθέην δὲ
 πεπταμέναις παλάμῃσιν ἐδέξατο Κυανοχαίτης
 δαίμοσιν ὑγροπόροισιν ὁμέστιον· ἐνθεν ἀρήγει
 ναύταις πλαζομένοισι, καὶ ἐπλετο ποντίας Ἴνώ
- 125 Νηρεῖς ἀφλοίσβοιο κυβερνήτειρα γαλήνης.
 τὴν μὲν ἄναξ Κρονίδης ἐπεδείκνυε μητρὶ Λυαίου,
 ὅτι χάριν Βρομίῳ θεὰ πέλεν· ἡ δὲ χαρεῖσα
 γνωτῇ ποντοπόρῳ φιλοκέρτομον ἔαχε φωνήν·
 „Ἴνώ, πόντον ἔχεις, Σεμέλη λάχε κύκλον Ὀλύμ-
 πον·
- 130 εἶξον ἐμοί· Κρονίδην γὰρ ἐμῆς ἀροτῆρα γενέθλης
 ἀθάνατον πόσιν ἔσχον, ἐμῆς ὠδῖνα λοχείης
 ἀντ' ἐμέθεν τίκοντα, σὺ δὲ χθονίῳ παρακοίτῃ
 νυμφεύθης Ἀθάμαντι τεῆς ὀλετῆρι γενέθλης.
 σὸς πάις ἔλλαχε πόντον, ἐμὸς τόκος αἰθέρα ναίων
- 135 ἵξεται εἰς Διὸς οἶκον ὑπέρτερον· οὐ γὰρ ἐίσκω
 οὐράνιον Διόνυσον ὑποβρυχίῳ Μελικέρτῃ.“
 τοῖα μὲν αἰθερίῃ Σεμέλῃ μυθήσατο νύμφῃ
 γνωτῆς κερτομέουσα θαλασσονόμον βίον Ἰνοῦς.
 τόφρα δὲ καὶ Διόνυσος ὑπὸ κλίμα Λυδὸν ἀρούρης
- 140 εὖια διενέων Κυβεληίδος ὄργανα Ῥεῖης
 ἦνθεε μῆκος ἔχων, ὅσον ἤθελεν· ὑψιπόρου δὲ
 φεύγων Ἑλλοῖο μεσημβρίζουσιν ἱμάσθλην
 ἦσυχά παφλάζοντι δέμας φαίδρυνε λοετρῷ
 Μηονίου ποταμοῖο, χαριζόμενος δὲ Λυαίῳ
- 145 Πακτωλὸς κελάρυξε χέων χρυσόσπορον ὕδωρ

- πορφυρέαις ψαμάθοισι, βαθυπλούτων δὲ μετάλλων
 ἀφνειῷ κεκύλιστο βυθῷ χρυσοῦμενος ἰχθύς.
 καὶ Σάτυροι καίζοντες ἐν ἡέρι ταρσὰ μεθέντες
 εἰς ποταμὸν προχέοντο κυβιστητῇρι καρήνῳ,
 50 ὧν ὁ μὲν αὐτοφόρητος ἐνήχετο χερσὶν ἐρέσσων
 πρηγῆς ἐν ῥοθίοισι, καὶ οἰδμασιν ἰχνος ἐρείσας
 ποσσὶν ὀπισθοτόνοισι ῥυηφενὲς ἔσχισεν ὕδωρ·
 καὶ τις ὑποβρυχίων κατεδύσατο βένθος ἐναύλων
 νειόθι μαστεύων νεπόδων ἐτερόχροον ἄγρην,
 55 τυφλὴν νηχομένοισιν ἐπ' ἰχθύσι χεῖρα τιταίνων,
 καὶ βυθὸν αὐτίς ἔλειπε, καὶ ἰχθύας ὥρεγε Βάκχῳ
 ἰλύι φοινίσσοντας ἔχεκτεάνου ποταμοῖο·
 συμπλέγδην δὲ πόδεσσιν ἀρηρότα ταρσὰ συνάπτων
 κυφὸς ἐριδμάλων Σατύρῳ Σειληνὸς ἀλήτης
 60 κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπεσκίρτησε ρεέθρῳ
 ὑπόθεν εἰς βαθὺ λαῖτμα, καὶ ἰλύος ἥπτετο χαίτη,
 καὶ διδύμους στίλβοντι πόδας στηρίξατο πηλῷ
 ὄλβον ἐψηφίδα μεταλλεύων ποταμοῖο·
 καὶ τις ἐνὶ προχοῇσι μετάφρενον ἡέρι φαίνων
 65 ἄβροχον ὦμον ἔλειπε δι' ὕδατος, ἰσχία βάπτων
 ἀγκιβαθῆς ἀτίνακτος· ὃ δ' οὐατα γυμνὰ τιταίνων
 χεύματι μαρμαρέῳ λασίους ἐδιήνατο μηρούς,
 καὶ ῥόον αὐτοέλικτος ἐμάστιε σύμφυτος οὐρή.
 καὶ θεὸς ὀρθώσας κεφαλὴν καὶ στέρνα πετάσας
 70 χεῖρας ἐρετμώσας χρυσέην ἐχάραξε γαλήνην·
 καὶ ῥόδον αὐτοτέλεστον ἀκύμονες ἔπτυν ὄχθαι,
 καὶ κρίνον ἐβλάστησε, καὶ ῥόνας ἔστεφον Ὠραι
 Βάκχου λουομένοιο, καὶ ἀστράπτοντι ρεέθρῳ
 ἄπλοκα κυανέης ἐρυθαίνετο βόστρυχα χαίτης.
 75 καὶ ποτε θηρεῦων ὑπὸ φυλλάδα δάσκιον ὕλης
 ἥλικος ἡμιθέιο ῥοδῶπιδι θέλεγτο μορφή.
 ἦδη γὰρ Φρυγίης ὑπὸ δειράδα κοῦρος ἀθύρων

- Ἄμπελος ἤέξητο, νεοτρεφὲς ἔρνος Ἑρώτων·
 οὐδὲ οἱ ἄβρὸς Ἰουλος ἐρευθομένοιο γενεΐου
 180 ἄχνοα χιονέης χαράσσετο κύκλα παρειῆς,
 ἥβης χρύσειον ἄνθος· ὀπισθοπόροιο δὲ χαίτης
 βότρυες εἰλικόεντες ἐπ' ἀργυρέων θεῶν ὤμων
 ἀπλεκέες, λιγυρῶ δὲ συναΐσσοντες ἀήτη
 ἄσθματι κουφίζοντο· παρελκομένων δὲ κομάων
 185 ἀκροφανῆς ἀνέτελλε μέσος γυμνούμενος αὐχὴν
 καὶ σέλας ἠκόντιζε λιπόσκιος, οἷά τε λάμπει
 μεσσοφανῆς νέφος ὑγρὸν ἀνασχίζουσα Σελήνη·
 καὶ στόματος ῥοδέοιο μελίπνοος ἔρρεε φωνή·
 ἐκ μελέων δ' ὅλον εἶαρ ἐφαίνεται· νεισσομένου δ' **Ξ**
 190 ἐκ ποδὸς ἀργυρέοιο ῥόδων ἐρυθαίνετο λειμών·
 εἰ δὲ βοογλήνων φαέων εὐφεγγεῖ κύκλω
 ὀφθαλμοὺς ἐλέλιξεν, ὅλη σελάγισε Σελήνη.
 τὸν μὲν ἔχων Διόνυσος ὁμέσιον ἄβρὸν ἀθύρων
 εἶρετο θαμβαλέην προχέων ἐπὶ κάλλει φωνήν
 195 ὥς βροτός, ἀθανάτην δὲ δολοπλόκος ἔκρυφε μορφήν·
 „τίς σε πατήρ ἐφύτευσε; τίς οὐρανὴ τέκε γαστήρ;
 τίς Χαρίτων σε λόχευσε; τίς ἤροσε καλὸς Ἀπόλλων;
 εἰπέ, φίλος, μὴ κρύπτε τεὸν γένος· εἰ μὲν ἱκάνεις
 ἄπτερος ἄλλος Ἑρως βελέων δίχα, νόσφι φαρέτρης,
 200 τίς μακάρων σε φύτευσε παρευνάζων Ἀφροδίτῃ;
 καὶ γὰρ ἐγὼ τρομέω σέο μητέρα Κύπριν ἐνὶ ψαί,
 μὴ γενέτην Ἥφαιστον ἢ Ἄρεα σεῖο καλέσσω.
 εἰ δὲ σύ, τὸν καλέουσιν, ἀπ' αἰθέρος ἤλυθες Ἑρμῆς,
 δεῖξον ἐμοὶ πτερὰ κοῦφα καὶ ἔμπνοα ταρσὰ πεδίλων.
 205 πῶς μεθέπεις ἄτμητον ἐπήγορον αὐχένι χαίτην;
 μὴ σύ μοι αὐτὸς ἱκανὲς ἄτερ κιθάρης, δίχα τόξον,
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης κεχαλασμένα βόστρυχα σείων;
 εἰ Κρονίδης με φύτευσε, σὺ δὲ χθονίης ἀπὸ φύτλης
 βουκεράων Σατύρων μιννώριον αἷμα κομίζεις,

- 210 ἴσον ἔμοι βασίλευε, θεῶ βροτός· οὐ γὰρ ἐλέγξει
οὐράνιον τεὸν εἶδος Ὀλύμπιον αἶμα Λυαίου.
ἀλλὰ τί κικλήσκω σε μινυνθαδῆς ἀπὸ φύτλης;
γινώσκω τεὸν αἶμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·
Ἥελίφ σε λόχευσε παρεννηθεῖσα Σελήνη
- 215 Ναρκίσσῳ χαρίεντι πανεῖκελον· αἰθέριον γὰρ
εἶκελον εἶδος ἔχεις κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης.“
τοῖον ἔπος κατέλεξε. νέος δ' ἠγάλλετο μῦθῳ
κυνδιόων, ὅτι κάλλος ὑπέρβαλεν ἥλικος ἥβης
εἶδει φαιδροτέρῳ. καὶ ὀρειάδος ἐνδοθι λόχμης
- 220 εἰ μέλος ἔπλεκε κοῦρος, ἐτέρπετο Βάκχος ἀκούων,
εἰ μέλος αὐτῆς ἔπαυσεν, ἀμειδέας ἔσχε παρειάς·
εἰ Σάτυρος παρὰ δαῖτα φιλοσκάρθμοιο τραπέζης
τύμπανα χερσὶν ἔτυπτε περίκροτον ἤχον ἀράσσω,
καὶ νέος ἑκτὸς ἔην μεθέπων, ἐλαφηβόλον ἄγρην,
- 25 κούρου μὴ παρσέντος ἀναινέτο δίκτυπον ἤχῳ·
εἰ ποτε Πακτωλοῖο παρ' ἀνθεμόεντι ρεέθρῳ
δηθύνων ἀνέμιμνεν, ὅπως ἐπιδόρπιον ἦκοι
αὐτὸς ἐφ' βασιλῆι φέρων γλυκερώτερον ὕδωρ,
κούρου νόσφι μένοντος ἱμάσσετο Βάκχος ἀνίη·
- 30 εἰ λιγὺν αὐλὸν ἐγείρε Λιβυστίδος ὄργανον ἠχοῦς,
οἶδαλέη φύσημα παρηλίδι λεπτὸν ἰάλλων,
Μυγδόνος αὐλητῆρος οἶετο Βάκχος ἀκούμεν,
ὃν τέκε θεῖος Ἰαγνίς, ὃς εἰς κακὸν ἤρισε Φοῖβῳ
- 34 τρητὸν ἐπιθλίβων διδυμόθροον αὐλὸν Ἀθήνης·
67 εἰ δέ τί οἱ δύσμορφον ἐπήρατον εἶχεν ὀπωπῆν,
ἱμερόεν πέλε τοῦτο ποθοβλήτῳ Διονύσῳ,
φίλτερον ἥβητῆρος ὅλον χροός· εἰ δὲ καὶ ἄκρη
- 70 συμφερτὴ κεχάλαστο δι' ἱξύος ὄρθιος οὐρή,
καὶ μέλιτος γλυκεροῖο μελιχροτέρῃ πέλε Βάκχῳ·
καὶ πλόκαμοι ῥυπόωντες ἀκηδέστοιο καρήνου
- 73 αὐτοὶ μᾶλλον ἔτερπον ἐρωμανέοντος ὀπωπῆν.

- 235 εἰ δὲ σὺν ἡβητῇρι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
 κούρου φθεγγομένου πολυτερπέας εἶχεν ἀκουάς,
 παυομένου δὲ νέοιο κατηφέας εἶχε παρειάς·
 εἰ δὲ βαθυσκάρθοιο πόνου πεφορημένος οἴστροφ
 Ἄμπελος ὄρχηστῇρι ποδῶν ἐλελλίζετο παλμῶ,
 240 καὶ Σατύρῳ παίζοντι συνέπλεκε χεῖρα χορεύων,
 δόχμιον ἐκ ταρσοῦ μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
 Βάκχος ὀπιπεύων φθονερῇ δεδόνητο μερίμνῃ.
 εἰ ποτε Σειληνοῖσιν ὀμίλειεν, εἰ τινι κούρῳ
 ἥλικι θηρητῇρι συνέτρεχευ εἰς δρόμον ἄγρης,
 245 ξηλήμων Διόνυσος ἐρήτυε, μὴ τις οἴστῳ
 βλήμενος ἰσοτύπῳ φρενοθελγεί λάρις Ἑρώτων
 παιδὸς ἐλαφρονόοιο παραπλάγξειε μενοινῇ,
 καὶ νέον ἱμερόεντα μεταστήσειε Λυαίου,
 ἀριθαλῆς ἄτε κοῦρος ὁμόχρονον ἥλικα τέτρων.
 250 ἀλλ' ὅτε θύρσον ἄειρε καταντία λυσσάδος ἄρκτου
 ἢ βριαρῶ νάρθηκι κατηκόντιζε λεαινῆς,
 εἰς δύσιν ὄμμα τίταινεν ἐς ἥερα λοξὰ δοκεύων,
 μὴ Ζεφύρου πνεύσειε πάλιν θανατηφόρος αὖρη,
 ὥς πάρος ἡβητῆρα κατέκτανε πικρὸς ἀήτης
 255 δίσκον ἀκοντιστῆρα καταστρέψας Ἰακίνθου·
 δειδιδε, μὴ Κρονίδης ἐρασίπτερος ὄρνις Ἑρώτων
 ἀπροιδῆς ἀκίχνητος ὑπὲρ Τιμώλοιο φανείη
 φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐς αἰδέρα παῖδα κομιζων,
 Τρώιον οἶά τε κοῦρον ἑὼν δρηστῆρα κυπέλλων·
 260 ἔτρεμε καὶ δυσέρωτα κυβερνητῆρα θαλάσσης,
 μὴ μετὰ Τανταλίδην χρυσέων ἐπιβήτορα δίφρων
 εἰς δρόμον ἡερόφοιτον ἄγων πετρόεσσαν ἀπήνην
 Ἄμπελον ἀρπάξειεν ἐρωμανέων Ἑνοσίχθων.
 274 ἦματι μὲν κεχάρητο συνέμπορος· ἄχυντο δ' αἰεὶ
 275 νυκτὸς ἐπερχομένης, ὅτε μηκέτι παιδὸς ἀκούων
 οὔασι θελγομένοισιν ἐδήμονα δέχυντο φωνήν,

Ῥεῖης ὀβριμόπαιδος ἐνὶ σπήεσσιν ἰαύων·
καὶ γλυκὺν εἶχεν ὄνειρον ὄνειροτόκων ἐπὶ λέκτρων,
καὶ φίλους ὀαρίζε νέφ' ψευδήμονι μύθους
μιμηλῆς ὁρόων σκιοειδέα φάσματα μορφῆς.

καὶ μιν ἰδὼν Σατύρων τις ἐθέλγετο θέσπιδι
μορφῇ,

καὶ κρυφίην ἐρόεσσαν ὑποκλέπτων φάτο φωνήν·

„ἀνδρομέης κραδίης ταμίη, φιλοτήσιε Πειθῶ,
μοῦνος ἐμολ νέος οὔτος ἐπήρατος ἱλῆος εἴη·
καὶ μιν ἔχων, ἄτε Βάκχος, ὁμέψιον οὐ μενεαίνω
αἰθέρα ναιετάειν μετανάστιος, οὐ θεὸς εἶναι
ἤθελον, οὐ Φαέθων φαεσίμβροτος, οὐ πόθον ἔλκω
νέκταρος, ἀμβροσίης δ' οὐ δεύομαι· οὐκ ἀλεγίζω,
Ἄμπελος εἰ φιλέει με καὶ ἐχθαίρει με Κρονίων.“

ὥς ὁ μὲν ἀμφιέπων ὑποκάρδιον ἰὼν Ἐρώτων
κρυπτὸν ἀνηϋτήσεν ἔπος ξηλήμονι φωνῇ,
θαύματι φίλτρον ἔχων κεκερασμένον. ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς

Εὖιος ἡιδέου βεβολημένος ἡδέει κέντρον
ἰαχε μειδιόων Κρονίδῃ δυσέρωτι τοκῇ·

„νεῦσον ἐμοὶ φιλέοντι μίαν χάριν, ὦ Φρύγιε Ζεῦ·
νηπιάχῳ μὲν ξειπεν ἐμὴ τροφὸς εἰσέτι Ῥεῖη,
ὥς στεροπὴν Ζαγρῇ πόρες, προτέρῳ Διονύσῳ
εἰσέτι παππάζοντι τετὴν πυρόεσσαν ἀκωκὴν
καὶ βροντῆς κελάδημα καὶ ἡερίου χύσιν ὄμβρου,
καὶ πέλε δεύτερος ἄλλος ἔτι βρέφος ὑέτιος Ζεὺς·
σεῖο δ' ἐγὼ πρηστῆρος ἀναίνομαι αἰθέριον πῦρ,
οὐ νέφος, οὐ βροντῆς ἐθέλω κτύπον· ἦν δ' ἐθε-
λήσης,

Ἡφαίστῳ πυρόεντι δίδου σπινθήρα κεραυνοῦ,
Ἄρης σῶν νεφέων ἐχέτω θώρηκα καλύπτειν,
δὸς χάριν Ἐρμῶνι Διυπετέος χύσιν ὄμβρου,

καὶ στεροπὴν γενετῆρος ἀεργάσσειεν Ἀπόλλων·
μοῦνον ἐμοί, φίλε, * * *

* δῶμα φιλοσκάρδμυρ Διονύσφ·

305 καλὸν ἐμοί Σεμέλης στεροπὴν ὀλέτειραν ἀείρειν,
μητροφόνου σπινθῆρες ἀτερπέες εἰσὶ κεραυνοῦ.
ναίω Μαιονίην· τί γὰρ αἰθέρι καὶ Διονύσφ;
κάλλος ἐμοῦ Σατύροιο φιλαίτερόν ἐστιν Ὀλύμπου.
εἰπέ, πάτερ, μὴ κρύπτε· τεὸς νέος ὄρκιος ἔστω·

310 αἰετὸς ὁππότε κοῦρον ὑπὸ σφυρὰ Τευκρίδος Ἰδης
φειδομένῳ κούφιζες ἐς οὐρανὸν ἄρπαγι ταρσῶ,
τηλίκον ἔλλαχε κάλλος ὁ βουκόλος, ὃν σὺ τραπέξῃ
αἰθερίῃ ξύνωσας ἔτι πνείοντα βοαύλων;

Ζεῦ πάτερ, ἰλήκοις, τανυσίπτερε· μὴ μοι ἐνίψῃς

315 Τρώιον οἶνοχοῖα τεῶν δρηστῆρα κυπέλλων,
ὅττι φαεινότεροιο φέρων ἀμάρνυμα προσώπου
Ἄμπελος ἱμερόεις Γαννυμήδεος εἶδος ἐλέγχει·
Τρωῖος Ἰδαίου πέλε φέρτερος. εἰσὶ δὲ πολλὰ
ἄλλων ἡθῶν ἐραταὶ στίχες, οὓς ἅμα πάντα,

320 ἦν ἐθέλῃς, ἀγάπαξε λιπῶν ἓνα παῖδα Λυαίφ·

τοῖον ἔπος κατέλεξε πόθου δεδονημένος οἴστρω·

οὐχ οὕτω λασίης Μαγνησιίδος ἐνδοθεν ὕλης

324 παιδὸς ἐρωτοτόκου βεβολημένος ἡδέϊ κέντρῳ

323 βουκόλος Ἀδμήτοιο βόας ποίμεινεν Ἀπόλλων,

325 ὅσσον ἐπ' ἡμῶν φρένα τέρπετο Βάκχος ἀθύρων.

ἄμφω δ' ἐσιόωντο συνήλυδες ἐνδοθι λόχμης,

πῇ μὲν ἀκοντίζοντες ἐς ἡέρα θύρσον ἀλήτην,

πῇ δὲ παρὰ πλαταμῶνα λιπόσκιον, ἄλλοτε πέτραις

ἔστιχον ἀγρώσσοντες ὀρίτροφα τέκνα λεόντων·

330 καὶ ποτε μουνωθέντες ἐρημάδος ὑψόθεν ὄχθης

ἐν ψαμάθοις παλζοντες ἐνκροκάλου ποταμοῖο

ἀμφὶ παλαισμοσύνης φιλοπαίγμονος εἶχον ἀγῶνα·

τοῖσι μὲν οὐ τρίπος ἦεν ἀέθλιον, οὐδ' ἐπὶ νίκη

ἀνθεμόεις παρέκειτο λέβης, οὐ φορβάδες ἵπποι,
 335 ἀλλὰ λιγυφθόγγων διδυμόθροος ἀνλὸς Ἑρώτων.
 ἀμφοτέροις δ' ἔρις ἦεν ἐπηρatos· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἴστατο μάργος Ἑρως περόεις ἐναγώνιος Ἑρμῆς,
 στέμμα πόθου νάρκισσον ἐπιπλέξας ὑακίνθῳ.

339 ἄμφω δ' εἰς μέσον ἦλθον ἀεθλητῆρες Ἑρώτων,
 * * * * *

347 καὶ παλάμην Βρομίου παλάμης περὶ καρπὸν ἐλίξας,
 χερσὶ συναπτομέναις ἐτερόζυγον ἄμμα πιέζων,
 διχθαδίῳ συνέργεν ἀρηρότα δάκτυλα δεσμῷ,
 350 δεξιτερὴν ἐθέλοντος ἐπισφίγγων Διονύσου.

340 καὶ παλάμας στεφανηδὸν ἐλιξάμενοι διὰ νώτου
 ἀμφοτέρων σφίγγαντες ἐπ' ἱεὺ δεσμὸν ἀγοστῶν
 πλευρὰ διεσφήκωσαν ὁμόζυγι πῆχeos ὀλκῷ,
 καὶ δέμας ἀλλήλων ἀνεκούφισαν ὑπόθι γαίης
 χερσὶν ἀμοιβαίησι· καὶ ἦπτετο Βάκχος Ὀλύμπου

345 ἀμφὶ παλαισμοσύνης μελιθεός, εἶχε δὲ δισσην
 τερπωλὴν ἐρόεσσαν, ἀειρόμενος καὶ ἀείρων·

351 ἐνθα μὲν ἥβητῆρος ἐπ' ἱεὺ χεῖρας ἐλίσσων
 Βάκχος ἐρωμανέεσσι δέμας παλάμησι πιέζων
 Ἄμπελον ἤερταζεν, ὃ δὲ Βρομίοιο τυχήσας
 κόψε ποδὸς κώληπα· καὶ Εὐνιος ἦδ' ὀ γελάσσας

355 ἦλικος ἡιθέοιο τυπὰς ἀπαλόχοι ταρσῷ
 ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε κονίῃ·
 καὶ χθονὶ κεκλιμένοιοι θελήμονος ὑπόθι Βάκχον
 γυμνῇ νηδυί κοῦρος ἐφίζανεν· αὐτὰρ ὃ χαίρων
 ἐκταδὸν ἐνθα καὶ ἐνθα χυθεῖς ἐπεκέκλιτο γαίῃ
 360 γαστέρι κουφίζων γλυκερὸν βάρος· ἰδυτενὲς δὲ
 ἄκρον ὑπὲρ ψαμάθοιο πεδοτριβὲς ἔχνος ἐρείσας
 νῶτον ἀνηώρησε μετὰτροπον, ἡνορέην δὲ
 φειδομένην ἀνέφηνεν, ἀμιλλητῆρι δὲ παλμῷ
 χειρὸς ἀναινομένης ἀπεσεύσατο φόρτον Ἑρώτων·

- 365 πλευρὰ δὲ δοχμῶσας, πελάσας δ' ἀγκῶνα κονίη
 ἥβητῆρ πολυίδρις ἐπ' ἀντιπάλου θόρε νώτου
 λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσιν, ὑπὲρ λαγόνος δὲ καθάψας
 ἄκρα ποδὸς κώληπι, παρὰ σφυρὸν ἔχνος ἐρείσας,
 γαστέρα διχθαδίῳ μεσάτην μιτρώσατο δεσμῶ,
 370 πλευρὰ περιθλίβων, ὑπὸ γούνατι ταρσὸν ἔλξας
 ὄρθιον ἀπλωθέντα· κυλινδομένων δὲ κονίη
 ἀμφοτέρων καμάτοιο προάγγελος ἔρρεεν ἰδρώς.
 ὁψὲ δὲ νικηθέντος ἀνικῆτου περ ἑόντος
 Ζηνὸς ἀεθλητῆρος ἔχων μίμημα τοκῆος
 375 νικῆθη Διόνυσος ἐκούσιος, ὅτι καὶ αὐτὸς
 Ζεὺς μέγας αὐτοκύλιστος ἐπ' Ἀλφειοῖο παλαίῳ
 ὤκλασεν Ἡρακλῆϊ θελήμονα γούνατα κάμψας.
 τοῖος ἀγὼν τετέλεστο φιλέψιος· ἡμιθέου δὲ
 δίτρουον αὐλὸν ἄεθλον ἐκούφισε τερπομένη χεῖρ.
 380 καὶ νέος ἰδρώων φαιδρύνετο γυῖα ρεέθρων
 καὶ κόνιν ἱμαλέην ἀπενίψατο· λουομένου δὲ
 ἐκ χροὸς ἰδρώοντος ἐπήρατος ἔρρεεν αἶγλη.
 οὐδὲ παλαισμοσύνης τελέσας γυιαλκέα νίκη
 σύννομος ἥβητῆρος ἐπαύετο Βάκχος ἀθύρων,
 385 ἀλλὰ ποδωκέλης ἀνεμώδεα θῆκεν ἀγῶνα.
 καὶ βαλίου κερόεντας ἄγων μνηστῆρας ἀγῶνος
 πρῶτῳ μὲν θέτο δῶρα Κυβηλίδος ὄργανα Ῥεῖης
 κύμβαλα χαλκεόνωτα καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν·
 νίκης δ' ἦεν ἄεθλα τὰ δεύτερα Πανὸς ἐταίρῃ
 390 σύριγξ ἡδυέπεια καὶ ἡχήεσσα βοεῖη
 χαλκοβαρῆς· τριτάτῳ δὲ τίθει Διόνυσος ἀθύρων
 ψάμμον ἐρευθιόωσαν ἐτοιμοτάτου ποταμοῖο.
 καὶ Βρόμιος σταδίῳ μεμερισμένον οὐδας ὀρίζων
 δισσὰ τιταينوμένης διεμέτρεεν ἄκρα κελεύθου
 395 ὀρθώσας δεκάδωρον ἐπὶ χθονὶ σῆμα πορείης,
 στήσας τέρμα δρόμου ταναὸν ξύλον· ἀντιπόρου δὲ

νίκην ἡιθέοιο τεθηπότες· ἄβροκόμης δὲ
 δέκτο νέος τὰ πρῶτα, τὰ δεύτερα δέχνυτο Ἀηνεὺς
 ξῆλον ἔχων, φθονερόν δὲ δόλον γίνωσκε Ἀναίου
 καὶ πόθον· αἰδομένη δὲ συνήλικας εἶδεν ὀπωπῇ
 430 λοίσθια Κισσὸς ἄεθλα κατηφεί χειρὶ κομίζων.

NONNOY ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἐνδέκατον δὲ δόκευε καὶ ἱμερόεντα νοήσεις
Ἄμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἄρκαγι ταύρῳ.

Αὐτὸ δ' ἀγών· ἐρόεις δὲ νέος φιλοκαίγμονι νίκη
κνυδιόων σκληρῆσεν ὁμέψιος ἥλικι Βάκχῳ
εἰλιπόδην περὶ κύκλον ἀλήμονα ταρσὸν ἀμείβων,
δεξιτερὴν πάνλευκον ἐπικλίνων Διονύσῳ·
καὶ μιν ἰδὼν Ἰόβακχος ἀγήνορα δίζυγι νίκη
ποσσὶ περισκαίροντα φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·

„σπεῦδε πάλιν, φίλε κοῦρε, ποδωκείης μετὰ νίκην
καὶ μετὰ δεύτερον ἄθλον ἔχειν τρίτον ἄλλον ἀγῶνα,
νηχομένῳ δ' ἀκίχητος ὁμήλικι νήχεο Βάκχῳ.

Ἄμπελε νικήσας με παρὰ ψαμάθοισι παλαίων
ἔσσο καὶ ἐν προχοῇσιν ἐλαφρότερος Διονύσου,
καὶ Σατύρους παίζοντας ἔτι σκαρθμοῖσιν ἐάσας
εἰς τρίτατον πάλιν ἄλλον ἐπείγῃς μῶνος ἀγῶνα·
ἐν χθονὶ νικήσας με * * *

* νικήσεις καὶ ἐν ὕδασι, καὶ μετὰ νίκην
σοὺς ἐρατοὺς πλοκάμους διδύμοις στέψαιμι κορύμβοις
διπλόα νικηθέντος ἀνικητόιο Λυαίου.

ἔπρεπε σοὶ ῥόος οὗτος ἐπήρατος, ἔπρεπε μόνῳ
κάλλει σῶν μελέων, ἵνα διπλόος Ἄμπελος εἴῃ
χρυσεῖῃ παλάμῃ χρυσαυγέα φεύματα τέμνων·
καὶ γυμνοῖς μελέεσσι τιταινομένου περὶ νίκης

κοσμήσει σέο κάλλος ὅλον Πακτώλιον ὕδωρ.
 δὸς ποταμῷ γέρας ἴσον Ὀλύμπιον, ὅτι καὶ αὐτὸς
 Ὠκεανῷ Φαίδων ῥοδέας ἀκτῖνας ἰάλλει·

Πακτωλῷ πόρε καὶ σὺ τεὸν σέλας, ὄφρα φανεῖη
 25 Ἀμπελος ἀντέλλων ἄτε Φωσφόρος· ἀμφοτέρων γὰρ
 ἀστράπτει ῥόος οὗτος ἐρευθιόωντι μετάλλῳ,
 ὥς σὺ τεοῖς μελέεσσι· βαθυπλούτῳ δὲ ῥεέθρῳ
 σύγχροον εἶδος ἔχοντα καὶ ἥβητῆρα δεχέσθω
 μίξας κάλλει κάλλος, ὅπως Σατύροισι βοήσω·

30 ,πῶς ῥόδον εἰς ῥόδον ἦλθε; πόθεν μία κίρνατα
 αἰγλη

καὶ χροῖ φοινίσσονται καὶ ἀστράπτουσι ῥεέθρῳ;
 αἶθε καὶ ἐνθάδε, κοῦρε, πέλεν ῥόος Ἡριδανοιο,
 Ἡλιάδων ὅθι δάκρυ βυηφενές, ὄφρα κεν ἄμφω
 καὶ χρυσῷ σέο γυῖα καὶ ἡλέκτροισι λοέσσω·

35 ἀλλ' ἐπεὶ Ἑσπερίου ποταμοῦ μάλα τηλόθι ναίω,
 ἔξομαι εἰς Ἀλύβην ἀγχίπτολιν, ὀππόθι γείτων
 Γεῦδις ἐκτεάνων ὑδάτων λευκαίνεται ὀλκῷ,
 ὄφρα σε Πακτωλοιο λελουμένον ἐκ ποταμοιο,
 Ἀμπελε, φαιδρύνοιμι καὶ ἀργυρέοισι ῥεέθροις.

40 Ἔρμος ἐυρρείτης ἐτέροις Σατύροισι μελέσθω·
 οὐ γὰρ ἀπὸ χρυσοιο φέρει ῥόον· ἀλλὰ σὺ μοῦνος
 χρύσεος ἐπλεο κοῦρος, ἔχouis καὶ χρύσειον ὕδωρ·

ὥς εἰπὼν πεφόρητο δι' ὕδατος· ἐκ δαπέδου δὲ

Ἀμπελος ἠώρητο καὶ ὠμάρτησε Ἀναίῳ·

45 καὶ γλυκὺς ἀμφοτέροισιν ἔην δρόμος ἄκρον ἅ
 ἄκρον

νηχομένοις ἐλικηδὸν ἐρικτεάνου ποταμοιο.

καὶ θεὸς ὑδατόεντα φέρων ταχυτῆτος ἀγῶνα

ἔτρεχεν ἀστήρικτος ἐν ὕδασι, γυμνὰ ῥεέθροις

στέρνα βαλὼν, δονέων δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἐρέσσαν

50 ἀφνειῆς ἀτρίνακτα κατέγραφε νῶτα γαλήνης,

πῇ μὲν ἔχων ὁμόφοιτον ἐὼν δρόμον ἥλικι κούρῳ,
 πῇ δὲ παραΐσσων πεφυλαγμένος, ὅσσον ἑάσῃ
 Ἀμπελον ἀγκικέλευθον ὀμηλυδα γείτοσι Βάκχῳ,
 ἄλλοτε κυκλώσας παλάμας, ἅτε κύματι κάμνων,

55 ὕγροπόρῳ ταχύγουνος ἐκούσιος ὥπασε νίκην.

καὶ ποταμοῦ μετὰ χεῦμα μετήειν ἐνδια λόχμης
 Ἀμπελος αὐχένα γαῦρον ἔχων ποταμηίδι νίκη.
 καὶ πλοκάμους μίτρῳσεν ἐχιδνήεντι κορύμβῳ
 φρικτὸν ἔχων μίμημα δρακοντοκόμοιο Λυαίου·

60 πολλάκι δ' αἰολόνωντον ἰδὼν Βρομίῳ χιτῶνα
 δαιδαλέην μελέεσσι νόθην ἐσθῆτα καθάψας
 πορφυρέῳ πόδα κοῦφον ἐπεσφῆκωσε κοδόρῳ,
 στικτὸν ἔχων χροῖ πέπλον· ὀρεσσάυλῳ δ' ἐνὶ δίφρῳ
 πορδαλίῳ Ἰόβακχον ὀπιπεύων ἐλατήρα

65 γαῦρα φιλοσκοπέλων ἐπεδείκνυε παίγνια θηρῶν·
 πῇ μὲν ὀρεστιάδος λοφιῆς ἐπιβήμενος ἄρκτου
 θηρὸς ἐπειγομένης βλοσυρὴν ἀνεσεύρασε χαίτην,
 πῇ δὲ λεοντεῖην λασίην ἐπεμάστιε δειρὴν,
 ἄλλοτε δαιδαλέων ἐποχημένους ὑψόθι νῶτων

70 ἄστεμφῆς ἀχάλινον ἐτέρπετο τίγριν ἐλαύνων.

καὶ μιν ἰδὼν Διόνυσος ἔχων προηΐαν ἀπειλὴν
 εἶπε παρηγορέων φιλήῳ μαντώδεϊ μύθῳ,
 μεμφομένοις στομάτεσσι χέων οἰκτίρμονα φωνήν·

„πῇ φέρεαι, φίλε κοῦρε; τί σοι τόσον εὖαδεν ὕλη;

75 μίμνε μοι ἀγρώσσοντι συναγρώσσω Διονύσῳ·

εἰλαπίνης ψαύοντι συνειλαπίναζε Λυαίῳ
 κωμάζων, ὅτε κῶμον ἐγὼ Σατύροισιν ἐγείρω.
 πόρδαλις οὐ κλονέει με καὶ ἀγροτέρης γένυς ἄρκτου,
 μὴ τρομέοις στόμα λάβρον ὀρεσσινόμοιο λεαίνης·

80 μοῦνον ἀμειλίχτιοι κεράατα δείδιδι ταύρου.“

ἐννέπεν οἰκτεῖρων θρασὺν Ἀμπελον ἡίθεος δὲ

οὔασι μῦθον ἄκουε, νόος δέ οἱ ἐνδοθι παίζων

* * * * *

- ἐνθα φάνη μέγα σῆμα φιλοστόργῳ Διονύσῳ
 "Ἀμπελον ἀγγέλλον μινυώριον· ἐκ σκοπέλου γὰρ
 85 ἀρτιθαλῇ τινὰ νεβρὸν ὑπὲρ νώτοιο κομίζων
 ἀμφιλαφῆς φολλίδεσσι δράκων ἀνέτελλε κεραστής,
 καί μιν ὑπὲρ βωμοῖο φέρων ἐφύπερθε θεμέθλων
 σμερδαλέῃ πρήνιξεν ἀλοιηθέντα κεραίῃ
 κύμβαχον αὐτοκύλιστον, ὀρεσσινόμοιο δὲ νεβροῦ
 90 ὅξυ μέλος κλάγξαντος ἀπέπτατο θυμὸς ἀλήτης·
 σπονδῆς δ' ἐσσομένης αὐτάγγελος αἵματος ὀλκῷ
 λαίνος αἱμαλείαις ἐρυθαίνεται βωμὸς ἐέρσαις,
 οἶνον λειβομένοιο φέρων τύπον. εἰσορόων δὲ
 Εὖιος ἐρηπστῆρα κερασφόρον ἄρπαγα νεβροῦ
 95 ἄφρονος ἡιθέοιο μαθὼν ὀλετῆρα κεράστην
 πένθος μῖξε γέλῳτι, καὶ ἄστατον εἶχε μενοινῆν
 διχθαδίην, κραδίῃ δὲ μερίζετο, γέλτονα πότμον
 ἥβητῆν στενάχων, γελῶν χάριν ἡδέος οἶνου.
 ἔμπης δ' ἱμερόεντι συνέμπορος ἦε κούρῳ
 100 εἰς ὄρος, εἰς πλαταμῶνα, καὶ εἰς δρόμον ἡθάδος
 ἄγρης.

καί μιν ἰδὼν ἔτι Βάκχος ἐτέρπετο· καὶ γὰρ ὅπαπα
 οὔποτε δερκομένοισι κόρον τίκτουσιν ἐρώτων.

- πολλάκι καὶ Βρομίῳ παρεξομένοιο τραπέξῃ
 ἡίθεος σύριξεν ἀήθεα μοῦσαν ἀμείβων,
 105 καὶ δονάκων συνέχευεν ὅλον μέλος· οἷα δὲ κούρου
 καλὰ μελιζομένοιο, καὶ εἰ τόνον ἐκλάσε μολπῆς,
 Βάκχος ὑπὲρ δαπέδοιο θορῶν ἀνεμώθει παλμῷ
 χερσὶ συνεπλατάγησε πολύκροτος, ἡιθέου δὲ
 εἰσέτι μελπομένοιο περὶ στόμα χεῖλος ἐρείσας
 110 ἀρμονίης πρόφασιν φιλίῳ προσπτύξατο δεσμῷ·
 ὥμοσε καὶ Κρονίδην, ὅτι τηλίκον ὕμνοπόλος Πάν

- οὔποτε θυθμόν ἄεισε, καὶ οὐ λιγύφωνος Ἀπόλλων.
καὶ θρασὺν εἰσορώωσα νέον θανατηφόρος Ἄτη
οὔρεσιν ἀγρώσσοντος ἀποπλαγχθέντα Λυαίου,
115 ἡμέτερον χαρίεντος ὁμοῖος ἥλικι κούρῳ
Ἄμπελον ἡπεροπῆι τόσῃ μειλίξατο μύθῳ,
μητρειῇ Φρυγίοιο χαριζομένη Διονύσου·
„σὸς φίλος, ἄτρομε κοῦρε, μάτην Διόνυσος ἀκούει·
ποῖον ἐταιρείης γέρας ἔλλαχες; οὐ σὺ Λυαίου
120 θέσκελον ἄρμα φέρεις, οὐ πόρδαλιν ἡνιοχεύεις.
δίφρα τεοῦ Βρομίοιο Μάρων λάχε, χεῖρα τιταίνων
θηρονόμῳ μάστιγι καὶ εὐλαίγῃ χαλινῷ·
ποῖον ἔχεις ποτὲ δῶρον ἀπ' εὐθύρσοιο Λυαίου;
πηκτίδα Πᾶνες ἔχουσι καὶ εὐκελάδων θρόον ἀνλῶν,
125 καὶ Σατύροισι πόρε κύκλον ἐρισμαράγοιο βοείης
σὸς ταμίης Διόνυσος, ὄρεστιάδες δὲ καὶ αὐταὶ
Βασσαρίδες ῥαχίησιν ἐφεδρήσσουσι λεόντων.
ποῖα τεῆς φιλότητος ἐπάξια δῶρα κομίζεις,
πορδαλίων ἐλατῆρι μάτην πεφιλημένε Βάκχῳ;
130 πολλάκι Φοιβέιοιο καθήμενος ὑψόθι δίφρον
ὑψιφανῆς ἤλανεν Ἀτύμνιος ἡέρα τέμνων·
ἔκλυες αὖ τὸν Ἄβαριν, ὃν εἰς δρόμον ἡεροφοίτην
ἱπτάμενον πόμπευεν ἀλήμονι Φοῖβος ὀιστῷ.
αἰετὸν ἡνιόχευεν ἐν αἰθέρι καὶ Γανυμήδης
135 Ζῆνα νόθον πετρόεντα, τεοῦ γενετῆρα Λυαίου·
Ἄμπελον οὔποτε Βάκχος ἐκούφισεν ὄρνις ἐρώτων,
σὸν δέμας ἀδρύπτουσιν ἑοῖς ὀνύχεσσιν αἰείρων.
Τρώϊος οἰνοχόος πέλε φέρτερος, ὃς Διὸς αὐλήν
οἶκον ἔχει. σὺ δέ, κοῦρε, φέρων πόθον εἰσέτι δί-
φρον
40 εἰς δρόμον ἀστήρικτον ἀνάλνεο πῶλον ἐλαύνειν,
ὅττι πολυστροφάλιγγι ποδῶν δεδονημένος ὄρμη
ἵππος ἀελλήεις ἀποσεύεται ἡνιοχῆα·

- Γλαῦκον ἀπεστυφέλιξαν ἐπὶ χθόνα λυσσάδες ἱπποι,
καὶ ξυνῆς μεθέπων Ποσιδήιον αἶμα γενέδλης·
145 ἡερόθεν προκάρηνον ἀπόσπορον Ἐννοσιγαίου
Πήγασος ὠκυπέτης ἀπεσείσατο Βελλεροφόντην.
δεῦρό μοι εἰς ἀγέλην, λιγυηχέες ἦχι νομῆες
καὶ βόες ἱμερόεντες, ἐφεδρήσσοντα δὲ ταύρω
ὑψιφανῇ τελέσω σε βοοσσόον ἡνιοχῆα·
150 σὸς γὰρ ἄναξ πολὺ μᾶλλον ἐπαινῆσει σε δοκεύων
ταυροφυῆς Διόνυσος ἐφήμενον ἱξὺ ταύρου.
νόσφι φόβον δρόμος οὗτος, ἐπεὶ καὶ θῆλυς ἐοῦσα
παρθένος Εὐρώπη βοέων ἐπεβήσατο νώτων,
χερσὶ κέρας κρατέουσα καὶ οὐ χατέουσα χαλινού.“
155 ὥς φραμένη παρέπεισε, καὶ ἡέρα δύσατο δαίμων.
καὶ τις ἀπὸ σκοπέλοιο κατέδραμε ταῦρος ἀλγῆτης
ἀπροιδῆς, καὶ γλῶσσαν ἑῆς ἐπιμάρτυρα δίψης
χείλεσιν οἰγομένοισι προῖσχανεν ἀνθερεῶνος,
καὶ πλέν· ἀμφὶ δὲ κοῦρον ἄπερ παρέοντα νομῆα
160 ἴστατο γινώσκοντι πανεῖκελος· οὐδὲ μετώπου
λοξὸν ἐὼν κέρας εἶχεν· ἀμαιομακέτοιο δὲ ταύρου
πυκνὸν ἐρευνγομένοιο ποτὸν πολυχανδέϊ λαίμῳ
ἥβητὴν ἐδίηνε κατάρρυντος ἱκμᾶς ἐέρσης,
ἐσσομένων ἄτε μάντις, ὅτι χθονίῳ βόες ὀλκῷ
165 ἀμφὶ μῆ μογέοντες ἀτέρμονι κυκλάδι νύσση
ὑδασιν ἀμπελόεσσαν ἐπαρδεύουσιν ὀπώρην.
καὶ θρασὺς ἴστατο κοῦρος ὑπὲρ βοέοιο μετώπου
ἀμφαφῶων ἐπικυρτον ἀταρβεί χειρὶ κεραίην·
καὶ βοὸς ὑλονόμοιο τεθηγμένος ἡδέϊ κέντρῳ
170 ἤθελεν ἄξυγα ταῦρον ὀρίδρομον ἡνιοχεύειν.
δρεψάμενος δὲ πέτηλα βαθυσχοίνῳ παρὰ ποίῃ
ψευδαλέην χλοεροῖσι λύγοις ἐπλεξεν ἱμάσθλην
μόσχους ὀξυτέροισι, πολυστρέπτῳ δὲ κορύμβῳ
γνάμψας ἀγκύλα κύκλα τύπον ποίησε χαλινού·

75 καὶ δροσεροῖς πετάλοισι δέμας διεκόσμεε ταύρου,
καὶ ῥόδα φοινίσσοντα πέριξ ἐπεδήσατο νώτῳ,
καὶ κρίνα καὶ νάρκισσον ἐπηώρησε μετώπῳ,
ἀνχένι πορφύρουσαν ἐπικρεμάσας ἀνεμώνην·
καὶ διδύμην ἐκάτερθε κατεχρύσωσε κεραίην

80 χερσὶ βαδυνομέναις ξανθόχροα πηλὸν ἀφύσσω
γέλτονος ἐκ ποταμοῦ. καὶ αἰόλον ὑπόδι νώτου
δέρμα περιστορέσας ῥαχίης ἐπεβήσατο ταύρου·
καὶ βοέαις πλευρῇσι νόθην μάστιγα τιταίνων,
εὐχαίτην ἄτε πῶλον, ἐὼν μάστιξε φορῆα.

85 καὶ θρασὺς ἡύτησεν ἔπος ταυρώπιδι Μῆνῃ·
„εἷζον ἐμοί, κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνῃ·
ἄμφω γὰρ κερόεις γενόμην καὶ ταῦρον ἐλαύνω.“
τοῖον ἐπαυχήσας ἔπος ἔαχε κυκλάδι Μῆνῃ.

καὶ φθονερῆς σκοπίαζε δι' ἥερος ὄμμα Σελήνης
90 Ἀμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἄρπαγι ταύρῳ,
καὶ οἱ πέμπε μύωπα βοοσσόον· αὐτὰρ ὁ πικρῷ
ἄστατα φοιτητῇρι δέμας κεχαραγμένος οἴστρῳ
θύσβατον ἀμφὶ τένοντα κατέτρεχεν εἰκελος ἵππῳ.

καὶ νέος ἄζνυα ταῦρον ἰδὼν λυσσώδει κέντρῳ
95 ἔχνος ἀερσιλόφοισιν ἐπιρρήσσοντα κολώναις,
ταρβαλέος πρὸ μόροιο γοήμονι λίσσετο φωνῇ·
„σήμερον ἴστασο, ταῦρε, καὶ αὖριον ὠκὺς ὀδεύ-
σεις·

μὴ με κατακτείνεις ἐρημάδος ὑπόδι πέτρης,
πότμον ἐμὸν νήπυστον ὅπως μὴ Βάκχος ἀκούσῃ.
100 μὴ κοτέῃς, ὅτι, ταῦρε, τέην χρύσωσα κεραίην·
μὴ φθονέῃς, ὅτι Βάκχος ἐμὴν φιλότητα φυλάσσει.
εἰ δὲ κατακτείνεις με καὶ οὐκ ἄλέγεις Διονύσου,
οὐδέ τις οἶκτος ἔχει σε γοήμονος ἡνιοχῆος,
ὅτι νέος γενόμην, ὅτι καὶ φίλος εἰμὶ Ἀναίου,
105 εἰς Σατύρους με κόμιζε καὶ αὐτόθι, ταῦρε, δαμάσσεις,

- ὄφρα τύχω μετὰ πότμον ἐρικλαύτοιο κούρης·
 ναί, λίτομαι, φίλε ταῦρε· παραιφασίην δὲ νοήσω,
 πότμον ἐμὸν στείναχόντος ἀδακρύτου Διονύσου.
 εἰ τεὸν ἡνιοχῆα κερασφόρον ἡπεροπεύεις
 210 εἵκελον εἶδος ἔχοντα τεῇ ταυρώπιδι μορφῇ,
 γίνεο φωνήεις καὶ ἐμὸν μόνον εἰπὲς Ἀναίω·
 ταῦρε, τεῆς Δήμητρος ἀνάρσιε καὶ Διονύσου,
 ἀγνυμένον Βρομίοιο συνάχνυται ὄμπνια Δηώ.“
 τοῖον ἔπος ῥοδόεις νέος ἔννεπεν Ἄιδι γέλτων
 215 δύσμορος· αἰσῶν δὲ ποδῶν διδυμάωνι χηλῇ
 οὔρεος ἄκρα κάρηνα δυσέμβατα λυσσαλέος βοῦς
 ἡβητὴν προκάρηνον ἑὼν ἀπεσεύδατο νῶτων·
 ἦριπε δ' αὐτοκύλιστος· ἐπ' ἀστραγάλου δὲ πεσόντος,
 λεπτὸν ὑποτρίζων ἐδιχάζετο δόχμιος ἀνχήν·
 220 καὶ μιν ὑπὲρ δαπέδοιο παλινδίνητον ἔλξεας
 θηγαλέῃ γλωχίνι κατεπρήνιξε κεραίης.
 καὶ νέκυς ἦν ἀκίχητος· ἀτυμβεύτοιο δὲ νεκροῦ
 λευκὸν ἐρευθιδιώντι δέμας φοινίσσεται λύθρῳ.
 καὶ τις ἰδὼν Σατύρων κεκονιμένον ὑπόδι γαίης
 225 Ἀμπελον ἱμερόεντα δυσάγγελος ἤλυθε Βάκχῳ.
 καὶ θεὸς εἰσαΐων ταχὺς ἔδραμεν εἵκελος αὐραῖς·
 οὐτόσον Ἡρακλῆς δρόμον ἦννευ, ὁππότε Νύμφαι
 ἄβρὸν Ἰλαιν φθονεροῖσι κατεκρύψαντο ῥεέδροις
 νυμφίον ἱκμαλέῃ πεφυλαγμένον ἄρπαγι κούρῃ,
 230 ὥς τότε Βάκχος ὄρουσεν ὀρίδρομος· ἐν δὲ κούρῃ
 κείμενον ἔστεινε κοῦρον αἵτε ζῶοντα δοκεύων.
 καὶ μιν ἀνεχλαίνωσε τὸν ἄπνοον, ὑπόθεν ὤμων
 νεβρίδα καὶ ψυχροῖσιν ἐπὶ στέρνοισι καθάψας,
 καὶ νέκυός περ ἐόντος ἐδήσατο ταρσὰ κοδόρνοις·
 235 καὶ ῥόδα καὶ κρίνα πάσσε κατὰ χροός, ἀμφὶ δὲ χαι-
 ταις,
 οἷα μινυνθαδίοιο δεδονπότος ὀξεί κέντρῳ,

- ἄνθος ἀνηώρησε ταχυφθιμένης ἀνεμώνης·
 καὶ παλάμη πόρε θύρσον, ἔῳ δέ μιν ἔσκεπε πέπλω
 πορφυρέῳ· καὶ δῶρον ἀκερσεκόμοιο καρήνου
 40 πλοχμὸν ἓνα τμήξας ἐπεθήκατο μάρτυρι νεκρῷ
 λοίσθιον· ἀμβροσίην δὲ λαβὼν παρὰ μητέρι Πείῃ
 ὠτειλαῖς ἐπέχευεν, ὅθεν νέος εἶδος ἀμείψας
 ἀμβροσίην εὐοδμον ἔῃ μετέθηκεν ὀπώρῃ.
 καὶ νέκνυς χαρίεντος ὑπὲρ δαπέδοιο ταθέντος
 45 οὐ γλόος ἀμφεχύθη ροδόεν δέμας· ὠκυμόρου δὲ
 καὶ πλόκαμοι χαρίεντες ἐρωτοτόκοιο καρήνου
 αὔραις φειδομένῃσιν ἐπαιθύσσονται προσώπῳ·
 50 οὐδὲ ἐ κάλλος ἔλειπε, καὶ εἰ θάνεν· ὥς Σάτυρος δὲ
 κειτο νέκνυς, γελῶντι πανεῖκελος, οἷάπερ αἰεὶ
 χέλλεσιν ἀφθόγγοισι χέων μελιηδέα φωνήν·
 48 ἦν δὲ καὶ ἱμερόεις κεκονιμένος. ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
 Σειληνοὶ στενάχιζον, ἐπωδύροντο δὲ Βάκχοι.
 53 καὶ νέκνυν εἰσορόων κινυρὴν ἀνευεῖκατο φωνήν
 νηπενθῆς Διόνυσος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπὴν·
 55 „Μοιράων πεσέτω φθονερόν λίνον· ἧ ῥα καὶ
 αὐτοὶ
 ταῦροι ἐπ' ἡιθέοις ζηλήμονες, ὥσπερ ἀῆται;
 τίς Ζέφυρος μετὰ Φοῖβον ἐπέχραε καὶ Διονύσῳ;
 ὄλβιος ἔπλετο Φοῖβος Ἀτύμνιος· ἡιθέον γὰρ
 ἔλλαχεν οὖνομα τοῦτο· Θεραπναίου δὲ καὶ αὐτοῦ
 50 φάρμακον ἥβητῆρος ἐπώνυμον ἄνθος αἰερεῖ,
 αἴλινον ἐν πετάλοισιν ἐπιγράψας ὑακίνθου,
 ποῖον ἔχω καὶ ἐγὼ πλοκάμοις στέφος, ἧ τίνα πάλλῳ
 ἄνθεα φωνήεντα παρήγορα παιδὸς ἀνίης;
 ἀλλὰ τεοῦ θανάτου τιμήρορος εἰς φόνον ἔλκων
 65 ἄξομαι εἰς σέο τύμβον, ἁώριε, ταῦρον ἀλήτην.
 οὐ μὲν ἐγὼ βουπλήγῃ τεδὸν κτείνοιμι φονῆα,
 ὄφρα λάχῃ μόρον ἴσον ἀρασσομένοιο μετώπου

- ταύροις σφαζομένοισιν, ἀναρρήξαιμι δὲ πικροῦ
 ταύρου γαστέρα πᾶσαν ἐμῆς γλῶχτιν κεφαλῆς,
 270 ὅττι τανυκροαίῳ σε κατεπονήνιξεν ἀκωκῇ.
 ὄλβιος Ἐννοσίγαιος, ἐπεὶ τινα γείτονα πάτρης
 παιδὸς ἐμοῦ Φρύγα κοῦρον ἐφίλλατο, τὸν δὲ κομίζων
 χρόσεον εἰς Διὸς οἶκον ἀνήγαγεν ἄστὸν Ὀλύμπου,
 καὶ οἱ, ὅτε σπεύδεσκεν ἐς ἱπποσύνην ἀφροδίτης,
 275 ὥπασεν ἄβροχον ἄρμα γαμοστόλον Ἴπποδαμείης.
 μοῦνος ἐγὼ νέον ἔσχον ἰώριον· ἡμερόεις γὰρ
 Ἄμπελος οὐ γάμον εἶδε βιοσσόον, οὐδ' ἐπὶ παστῶ
 νυμφιδίην νέος οὗτος ἐμὴν ἐξευξεν ἀπήνην,
 ἀλλὰ θανῶν λίπε πένθος ἀπενθήτῳ Διονύσῳ.
 280 οὐπω μοι, φίλε κοῦρε, τεὸν στόμα κάλλιπε Πειθῶ,
 ἀλλὰ σέθεν φθιμένοιο καὶ ἄπνοα χεῖλεα ναίει·
 καὶ νέκνός περ ἐόντος ἔτι στίλβουσί παρειά,
 ὀφθαλμοὶ γελώωσι καὶ εἰσέτι, διχθαδίης δὲ
 εἰσέτι σῆς παλάμης χιονώδεές εἰσιν ἀγοστοί,
 285 σοὺς δ' ἐρατοὺς πλοκάμους λιγυροὶ δονέουσιν αἴηται·
 οὐ ρόδα σῶν μελέων θανατηφόρος ἔσβεσεν ὦρη,
 ἀλλ' ἔτι σοι τάδε πάντα φυλάσσεται. ὦμοι ἐρώτων,
 τί χρέος ἦν, ἵνα ταῦρον ἀμείλιχον ἥνιοχεύεις;
 εἰ σε διεπτοίησεν ἀλλοπόδων πόθος ἵππων,
 290 τίπτε μοι οὐκ ἀγόρευες, ὅπως ἀπὸ γείτονος Ἰδῆς
 ἐνθάδε δίφρον ἄροιμι, καὶ ἀρχαίης ἀπὸ φύτλης
 Τρώιον εἰς σὲ κόμιζον ἐπουρανίων γένος ἵππων
 πατρίδα συλήσας Γανυμήδεος, ὃν τρέφεν Ἰδη
 σοὶ δέμας ἴσον ἔχοντα, τὸν ἀνδροφόνων ἀπὸ ταύρων
 295 φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐκούφισεν ὑψιπέτης Ζεὺς·
 εἰ ἐτεὸν μενέαινες ἐν οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
 τίπτε μοι οὐ κατέλεξας, ὅτι χρέος ἐπλετο δίφρου;
 καὶ κεν ἐμῆς ἤλαυνες ἀπήμονα κύκλον ἀπήνης,
 καὶ κεν ἐμῆς ἄψαυστα δεδεγμένος ἥνία Ῥεΐης

- 300 μειλίχων ἀδόνητος ἐμάστιες ἄρμα λεόντων.
 302 οὐκ ἐτι Βασσαρίδεσσι φιλοκροτάλοισι κελεύεις,
 301 οὐκ ἐτι σὺν Σατύροισιν ἐποίνιον ὕμνον ἀείδεις,
 οὐκ ἐτι θηρεύοντι συναγρώσσεις Διονύσφ.
 ὦμοι, ὅτ' οὐκ Ἀΐδης πέλεν ἥπιος, οὐδ' ἐπὶ νεκρῶ
 305 δέχνυται ἀγλαὰ δῶρα βαθυπλούτοιο μετάλλου,
 Ἄμπελον ὄφρα θανόντα πάλιν ζῶντα τελέσσω.
 ὦμοι, ὅτ' οὐκ Ἀΐδης ποτὲ πείθεται· ἦν δ' ἐθε-
 λήσῃ,
 ὄλβον ὅλον στίλβοντα χαρίζομαι Ἡριδανοῖο
 δένδρεα συλήσας ποταμήϊα, μαρμαρέην δὲ
 310 ἄζομαι ἀστράπτουσιν Ἐρυθραίων λίθον Ἰνδῶν
 ἀφνειῆς τ' Ἀλύβης ὅλον ἄργυρον, ἀντὶ δὲ νεκροῦ
 παιδὸς ἐμοῦ χρύσειον ὅλον Πακτωλὸν ὀπάσσω.
 ὡς εἰπὼν στενάχισε νέκυν φίλον· ἐν δὲ κονίῃ
 κείμενον εἰσορόων πάλιν ἱαχε πενθάδι φωνῇ·
 315 „Ζεῦ πάτερ, εἰ φιλέεις με, καὶ εἰ πόνον οἶδας
 ἐρώτων,
 Ἄμπελον ἀνδρήντα τίθει πάλιν εἰς μίαν ὥρην,
 ὑστάτιον καὶ μοῦνον ὅπως ἓνα μῦθον ἐνίψῃ·
 τί στενάχεις, Διόνυσε, τὸν οὐ στοναχῆσιν ἐγείρεις;
 οὐατά μοι παρέασι, καὶ οὐ βοόωντος ἀκούω,
 320 ὄμματά μοι παρέασι, καὶ οὐ στενάχοντα δοκεῖω·
 νηπενθῆς Διόνυσος, ἐμοὶ μὴ δάκρυα λείβῃς,
 ἀλλὰ τεὸν λίπε πένθος, ἐπεὶ φονίῃ παρὰ πηγῇ
 Νηιάδες στενάχουσι καὶ οὐ Νάρκισσος ἀκούει,
 Ἥλιάδων Φαέθων κινυρὴν οὐκ οἶδεν ἀνίην·
 325 ὦμοι, ὅτ' οὗ με φύτευσε πατήρ βροτόν, ὄφρα κεν
 εἴην
 σύννομος ἡμέτερον καὶ ἐν Ἄιδι, μηδ' ἐνὶ Λήθῃ
 Ἄμπελον ἱμερόεντα δεδουπότα μοῦνον ἔάσω.
 εἰς πόθον ἡμέτερο μακάριτερός ἐστιν Ἀπόλλων

οὖνομα παιδὸς ἔχων πεφυλαγμένον· αἶθε καὶ αὐτὸς
330 εἶην Ἀμπελόεις, Ῥακίνθιος ὥσπερ Ἀπόλλων.

ὑπνώεις ~~τέον μέχρηι~~ καὶ οὐκέτι, κοῦρε, χορεύεις;
εἰς προχοὰς ποταμοῦ τί σήμερον οὐκέτι βαίνεις
κάλπιν ἔχων εὐχαλκόν; ὀρεσσαύλω δ' ἐνὶ λόχμῃ
ἡθάδος ὀρχηθμοῦ τεῇ πάλιν ἦλυθεν ὦρη.

335 εἰ κοτέεις, φίλε κοῦρε, ποθοβλήτω Διονύσω,
φθέρῃγγο Σειληνοῖσιν, ὅπως σέο μῦθον ἀκούσω.
εἰ σε λέων ἐδάμασσεν, ἐγὼ ξύμπαντας ὀλέσσω,
πάντας, ὅσους Τρωῶλοιο φέρει λέπας, οὐδὲ λεόντων
Ῥεῖης ἡμετέρης ποτὲ φείσομαι, ἀλλὰ δαμάσσω,

340 εἰ βλοσυραῖς γενύεσσι τεοῖ γεγάσι φονῆες·
πόρδαλις εἰ προήνιξε τεὸν δέμας, ἄνθος ἐρώτων,
οὐκέτι πορδαλίων δέμας αἰόλον ἥνιοχεύσω·
ἄλλοι θῆρες ἔασιν, ὅλης δ' ἐπιήρανος ἄγρης
Ἄρτεμις ἐξ ἐλάφων κεραελκέα δίφρον ἐλαύνει·

345 νεβρίδα πέπλον ἔχων ἐποχήσομαι ἄρματι νεβρῶν·
εἰ σε σύες κατέπεφνον ἀναιδέες, εἰν ἐνὶ μάρφας
πάντας ἐγὼ κτείνοιμι, καὶ οὐχ ἓνα μούνον ἔασω
κάπρον ἔτι ζῶοντα λελειμμένον Ἰοχαιρῇ·
εἰ δέ σε ταῦρος ἔπεφνεν ἀτάσθαλος, ὅξεί θυρσῶ
350 ταυρείην προθέλυμνον αἰστώσαιμι γενέθλην.“

ὥς ὃ μὲν ἐστενάχισεν. Ἔρωσ δέ οἱ ἐγγύθεν ἔσται
Σειληνοῦ λασίοιο φέρον κεραελκέα μορφήν,
θύρσον ἔχων, καὶ στικτὸν ἐπὶ χροῖ δέσμα καθάψας
γρηγοκόμεν νάρθηκι δέμας στηρίζετο βάκτρῳ·

355 καὶ Βρομίω γούωντι παρήγορον ἱαχε φωνήν·

„ἄλλω λῦσον ἔρωτι τεῶν σπινθῆρας ἐρώτων
εἰς νέον ἡβητῆρα μετὰτροπον οἶστρον ἀμείψας,
λησάμενος φθιμένοιο· παλαιότεροιο γὰρ αἰεὶ
φάρμακόν ἐστιν ἔρωτος ἔρως νέος· οὐ γὰρ ὀλέσσαι

360 ὁ χρόνος οἶδεν ἔρωτα, καὶ εἰ μάθε πάντα καλύπτειν.

εἰ δὲ τεῆς ἐθέλεις ὀδυνήφατον ἄλκαρ ἀνίης,
 φέρτερον ἄμφεπε παῖδα· πόθος πόθον οἶδε μαραί-
 www.libtool.com. νειν.

- καὶ Ζέφυρον κλονέσκε Λάκων νέος· ἀλλὰ θανόντος
 ἤβητῇν Κυπάρισσον ἰδὼν ἐρατεινὸς ἀήτης
 365 εὗρεν Ἀμνκλαῖοιο παραιφασίην Ἰακίνθου.
 ἦν ἐθέλης, ἐρέεινε φυτηκόμον· ἐν δαπέδῳ γὰρ
 κείμενον ἀφρήσας κεκονιμένον ἄνθος ἀροτρεὺς
 φάρμακον ὀλλυμένοιο νεώτερον ἄλλο φυτεῦει.
 κλῦθι, παλαιγενέων μερόπων ἵνα μῦθον ἐνίσῃ·
 370 ἄβρὸς ἔην ποτὲ κοῦρος, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
 Μαιάνδρου παρὰ χεῦμα πολυσχιδέος ποταμοῖο,
 εἶδει λεπταλέῳ ταναός, πόδας ὄξυς, ἐδείρας
 ἰδυτενῆς, ἀνίουλός· ἐπ' ἀμφοτέραις δὲ παρειαῖς
 αὐτοφυῆς χάρις ἦεν ἐπισκαίρουσα προσώπῳ
 375 ὄμμασιν αἰδομένοισιν, ἀπὸ βλεφάρων δὲ οἱ αἰεὶ
 κάλλος οἰστεύοντος ἐκηβόλος ἔρρεεν αἴγλη·
 καὶ δέμας εἶχε γάλακτι πανεῖκελον, ἀμφὶ δὲ λευκῷ
 ἀκροφανὲς πόρφυρε ρόδον διδυμόχροι πυρσῷ.
 τὸν Κάλαμον καλέεσκε πατὴρ φίλος, ὃς διὰ γαίης
 381 ἐρπύζων αἰδήςλος, ὑπὸ χθόνα λοξὸς ὀδίτης,
 380 νειόθι κυμαίνων σκολιὸν ῥόον εἰς φάος ἔλκων,
 ὄξυς ἀναθρώσκων ὑπερίσχηται ἀνχένα γαίης,
 ἐνδόμυχος Μαιάνδρος ἄγων ὑποκόλπιον ὕδαρ·
 τοῖος ἔην ἐρόεις Κάλαμος ταχύς. ἡίθεος δὲ
 385 ἱμερτῷ ῥοδόπηχυν ὁμήλικι τέρπετο Καρπῷ,
 ὃς τόσον ἔλλαχε κάλλος, ὃ μὴ βροτὸς ἔλλαχεν ἀνὴρ·
 εἰ γὰρ ἔην νέος οὗτος ἐπὶ προτέρων ποτὲ φωτῶν,
 καὶ κεν ἐνσμήριγγος ἐγίνετο νυμφίος Ἡοῦς,
 φέρτερον εἶδος ἔχων, ῥοδέῳ χροὶ μῦνος ἐλέγξας
 390 ἀγλατῇν Κεφάλαιο καὶ Ὠρίωνος ὀπωπὴν·
 οὐδὲ κεν εὐκάρπῳ παλάμῃ πηχύνετο Διῷ

νυμφίον Ἰασίωνα, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη·
 ἀλλὰ νέος τάχα κείνος ἀρείονος εἵνεκα μορφῆς
 εἰς πόσις ἀμφοτέρων νυμφευσατο λέκτρα θεάων,
 395 Διοῦς ξανθοκόμου μεθέπων πολυλήιον εὐνήν,
 καὶ ξυνὴν ὁμόλεκτρον ἔχων ζηλήμονα Μήνην.
 τοῖος ἔην ἐρόεις Καλάμῳ φίλος, ἄνθος ἐρώτων,
 κάλλος ἔχων· ἄμφω δὲ συνήλικες ὑψόθεν ὄχθης
 γείτονος ἐψιόνοντο πολυγνάμπτου ποταμοῖο.
 400 τοῖσι μὲν ἔσκε διάυλος ἔλιξ δρόμος, ἀμφοτέ-
 ροις δὲ
 ἦεν ἔρις· Κάλαμος μὲν ἐπέτρεχεν εἰκελος αὖραις,
 καὶ πτελέην βαλβίδα φέρων καὶ νύσσαν ἐλαίην
 ἥϊονας ποταμοῖο διέδραμεν ἄκρον ἀπ' ἄκρον·

καὶ Κάλαμος ταχύγουνος ἐκούσιος ἦριπε γαίῃ,
 405 καὶ Καρπῷ χαρίεντι θελήμονα κάλλιπε νίκην.
 407 (406) παιδί δὲ λουομένῳ συνελούετο κοῦρος ἀθύρων,
 406 (407) καὶ πάλιν εἰκελον ἄλλον ἐν ὕδασι εἶχον ἀγῶνα,
 412 καὶ διερῆς βαλβίδος ἔην δρόμος· ἦρισαν ἄμφω,
 τίς τίνα νικήσειεν, ὅπως παλινόστιμος ἔλθῃ
 ὄχθης ἀμφοτέρης διδυμάονα νύσσαν ἀμείβων
 415 γαῖαν ἐς ἀντιπέραϊαν ἐρεσσομένων παλαμάν·
 419 καὶ Κάλαμος προκέλευθος ἔην ἀνεσείρασεν ὄρμην,
 420 ἡμῶς δ' ὑπόειξε· καὶ ἔδραμε χεῖρας ἐρέσσων
 κοῦρος ἀελλήεις ὑπὲρ οἰδματος ἀνχένα τείνων,
 416 καὶ προχοῇν ὁδὸν εἶχεν· αἶε δὲ οἱ ἐγγὺς ἱκάνων
 Καρπὸς ἐπειγομένης παλάμης πεφιδημένος ὄρμης
 νηχομένων σκοπιάζε ροδόχροα δάκτυλα χειρῶν·
 408 καὶ βραδὺς ἐν προχοῇσιν ἐνήχετο Καρπὸν ἑάσας
 πρόσθε μολεῖν, ἵνα χερσὶν ὀπίστερος οἰδματα τέ-
 μνων
 410 Καρποῦ νηχομένοιο παρὰ σφυρὰ δεύτερος ἔλθῃ

- ἡιδέου προθέοντος ἐλεύθερα νῶτα δοκεύων.
 122 καὶ νῦ κεν ἐκ ῥοθίων ἐπεβήσατο Καρπὸς ἀρούρης,
 καὶ μετὰ χερσαίην ποταμίδα δέξατο νίκην,
 ἀλλὰ μιν ἀντικέλευθος ἀνεστυφέλιξεν ἀήτης,
 125 καὶ γλυκὺν ἔκτανε κοῦρον ἀμείλιχος· ἡιδέου γὰρ
 οἰγομένῳ νήριθμον ὕδωρ ἐπεσύρετο λαιμῷ.
 καὶ Κάλαμος φθονεροῦτο φυγῶν ἀνέμοιο θνέλλας
 ἔκτοθεν ἡβητῆρος ἐδύσατο γείτονας ἀκτᾶς·
 καὶ φίλον οὐ παρεόντα καὶ οὐκ αἰόντα νοήσας
 130 ἰμερόεν στενάχων κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
 „Νηιάδες, φθέγξασθε, τίς ἤρπασε Καρπὸν ἀήτης;
 ναί, λίτομαι, πνύατῃν δότε μοι χάριν, ἔλθετε πηγὴν
 εἰς ἐτέρην, καὶ πατρὸς ἐμοῦ θανατηφόρον ὕδωρ
 φεύγετε, μὴδὲ πλῆτε ῥόον Καρποῦτο φονῆα.
 35 οὐ μὲν ἐμὸς γενέτης νέον ἔκτανεν· ἀλλὰ μεγάριων
 καὶ Καλάμῳ μετὰ Φοῖβον ἀπώλεσε Καρπὸν ἀήτης,
 καὶ τάχα μιν ποθέων ζηλήμονι τύψεν ἀέλλη
 ἡιδέῳ μετὰ δίσκον ἄγων ἀντίπνοον αὔρην.
 οὐπω ἐμὸς προχοῇσι λελουμένος ἀνθορεν ἀστήρ,
 40 οὐπω ἐμὸς σελάγιζεν ἑωσφόρος· ἀλλὰ ῥεέθροις
 Καρποῦ δυομένοιο τί μοι φάος εἰσέτι λεύσσειν;
 Νηιάδες, φθέγξασθε, τίς ἔσβεσε φέγγος ἐρώτων;
 446) θηθύνεις ἔτι, κοῦρε; τί σοι τόσον εὐαδεν ὕδωρ;
 κρείσσονά μοι φίλον εὗρες ἐν ὕδασι, τῷ παρα-
 μίμων
 45 (448) δειλαίου Καλαμοῦ πόθους ἔρριψας ἀήταις;
 εἰ μίᾳ Νηιάδων σε δυσίμερος ἤρπασε Νύμφη,
 ἔννεπε, καὶ πάσῃσι κορύσσομαι· εἰ δέ σε τέρπει
 γυνωτῆς ἡμετέρης γαμῶν ὑμέναιος ἐρώτων,
 εἰπέ, καὶ ἐν προχοῇσιν ἐγὼ σέο παστὸν ἀνάψω.
 50 (453) Καρπέ, παραπλώεις με λελασμένος ἡθάδος
 ὄχθης;

- κάμνον ἐγὼ καλέων σε, καὶ οὐ βοόωντος ἀκούεις.
 εἰ Νότος, εἰ Θρασύς Εὐρος ἐπέπνεεν, αὐτὸς ἀλάσθω
 νηλεῖς ἀχόρευτος, αἰάσθαλος ἐχθρὸς Ἑρώτων·
 εἰ Βορέης σε δάμασσεν, ἐς Ὠρείδυιαν ἱκάνω.
 455 (458) εἰ δέ σε κύμα κάλυψε καὶ οὐκ ἤδέσσατο μορφήν,
 καὶ σε πατήρ ἐμὸς εἶλεν ἀφειδέϊ κύματος ὀλκῷ,
 ὕδασι νῆα νηροφύοισιν ἐὼν καὶ παῖδα δεχέσθω,
 καὶ Κάλαμον κρύψειεν ὀλωλότος ἐγγύθι Καρποῦ.
 ἀλλὰ πεσὼν προκαρηνος, ὅπῃ θάνε Καρπὸς ἀλήτης,
 460 (463) σβέσσω θερμὸν ἔρωτα πιῶν Ἀχερούσιον ὕδωρ.
 εἶπεν ἀναβλύζων βλεφάρων ῥόον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
 κυανέην πλοκαμίδα κατηφεί τάμνε σιδήρῳ,
 ἣν τρέφεν, ἣν κομέεσκε, καὶ ὥρεγε πενθάδα χαίτην
 Μαιάνδρῳ γενετῇρι, καὶ ὕστατίην φάτο φωνήν·
 465 (468) „δέξο μετὰ πλοκάμους καὶ ἐμὸν δέμας· οὐ
 δύναμαι γὰρ
 εἰς μίαν ἡριγένειαν ἰδεῖν φάος ἔκτοθι Καρποῦ·
 Καρπῷ καὶ Καλάμῳ βιοτὴ μία, καὶ λάχον ἄμφω
 εἵκελον οἶστρον ἔρωτός ἐπὶ χθονός· ὕδατοῖς δὲ
 εἰς μόρος ἀμφοτέροισι καὶ ἐν προχοῇσι γενέσθω.
 470 (473) τεύξατε, Νηιάδες, ποταμίδος ὑψόθεν ὄχθης
 ἄκριτον ἀμφοτέροισι κενήριον, ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
 γράμμασι πενθαλέοισιν ἔπος κεχαραγμένον ἔστω·
 ,Καρποῦ καὶ Καλάμοιο πέλω τάφος, οὗς πάρος ἄμφω
 ἀλλήλους ποθέοντας ἀμείλιχον ἔκτανεν ὕδωρ·
 475 (443) καὶ Καλάμῳ δυσέρωτι κασιγνήτῳ περ ἐόντι
 βαιὸν ἔνα θνήσκοντι δαΐξατε βότρυν ἐθέρως,
 (445) καὶ πλοκάμους ξύμπαντας ὀλωλότι κείρατε Καρπῷ.“
 εἶπε καὶ αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ
 πατρὸς ἀναινομένοιο πιῶν παιδοκτόνον ὕδωρ.
 480 καὶ Κάλαμος καλάμοισιν ἐπώνυμον ὥπασε μορφήν
 ἰσοφυῇ, καὶ Καρπὸς ἀέξετο καρπὸς ἀρούρης.“

τοῖα παρηγορέων φίλῳ μειλίξατο μῦθῳ
 δοῦρος Ἔρως, γλυκὺ κέντρον ἐλαφρίζων Διονύσῳ.
 καὶ κινυρῇ πολὺ μᾶλλον ἱμάσσετο θυμὸν ἀνίη

* * * * *

- 185 ἡϊθέου διὰ πότμον ἁώριον. ἄσταθός δὲ
 θυματέρες λυκάβαντος ἀλλοπόδοιο τοκῆος
 εἰς δόμον Ἑελίοιο ροδῶπιδες ἦιον Ὠραι
 ὧν ἡ μὲν νιφόεντι κατὰσκιον ἀμφὶ προσώπῳ
 λεπταλέον πέμπουσα κελαινεφείος σέλας αἰγλης
 190 ψυχρὰ χαλαζήεντι συνήρμοσε ταρσὰ πεδίλῳ,
 καὶ διερωῶ πλοκαμίδας ἐπισφίγξασα καρήνῳ
 ὀμβροτόκον κρήδεμνον ἐπεσφήκωσε μετώπῳ,
 καὶ νοτερόν στέφος εἶχε καρήατι, χιονέη δὲ
 στήθεα παχνήεντα κατέσκεπε λευκάδι μίτρῃ.
 195 ἡ δὲ χελιδονίων ἀνέμων τερψίμβροτον αὔρην
 ἔπτυε φρυσιώσα, φιλοξεφύρου δὲ καρήνου
 εἰαρινὴν δροσόεντι κόμην μιτρώσατο δεσμῷ,
 ἀνθεμόεν γελώσα, διαιθύσσουσα δὲ πέπλον
 ὄρθριον οἰγομένοιο ῥόδου δολιχόσκιον ὁδμήν
 200 διπλόρον ἔπλεκε κῶμον Ἀδώνιδι καὶ Κυthereίῃ
 ἄλλη ἅμα γνωτῆσι θαλυσιας ἔστιχεν Ὠρη,
 καὶ στάχυν ἀκροκόμοισι περιφρίσσοντα κορύμβοις
 δεξιτερῇ κούφιξε καὶ ὀξύτόμου γένυν ἄρπης
 ἄγγελον ἀμητοῦ, δέμας δ' ἐσφίγγετο κούρη
 205 ἄργενναῖς ὀθόνησιν, ἐλισσομένης δὲ χορείῃ
 φαίνεται λεπταλέοιο δι' εὔματος ὄργια μηρῶν,
 καὶ νοτεροὺς ἰδρωτάς ἀνιεμένοιο προσώπου
 θερμοτέρῳ φαέθοντι καθικμαίνοντο παρειαί·
 ἄλλη ἐυσκάρθμοιο προηγῆται χορείης
 210 θαλλὸν ἐλαιήεντα λιπότριχι δῆσατο κόρσῃ
 ἑπταπόρον ποταμοῖο διάβροχον ὕδασι Νείλου,
 καὶ ψεδνὴν μεθέπουσα μαραινομένην τρίχα κόρσης

καρφαλέον δέμας εἶχεν, ἐπεὶ φθινοπωρὶς ἐοῦσα
 φυλλοχόοις ἀνέμοις ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην·
 515 οὐπω γὰρ ~~χρυσέων ἐλίκων~~ πλεκτοῖσι κορύμβοις
 βότρυες ἀμπελόεντες ἐπέρρεον αὐχένι νύμφης,
 οὐδέ μιν οἴνωθεισα φιλακρήτω παρὰ ληνῷ
 πορφυρέης ἐμέθυσσε Μαρωνίδος ἱκμὰς ἐέρσης,
 οὐδὲ παλινδίνητος ἀνέδραμε κισσὸς ἀλήτης·
 520 ἀλλὰ τότε χρόνος ἦλθε μεμορμένος, οὗ χάριν αὐτὰ
 εἰς δόμον Ἑελλοιοι συνήλυδες ἔδραμον ὦραι.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Δωδεκάτῳ φρένα τέρπον, ὅπῃ νέον ἄνθος Ἐρώτων
Ἄμπελος εἶδος ἀνῆκεν ἐς ἀμπελόεσσαν ὀπώρην

- Ὡς αἶ μὲν δυτικοῖο παρ' ὀφρύσιν Ὠκεανοῖο
Ἥελίου γονόεντος ἐναυλίζοντο μελάθροις.
τῇσι δὲ νεισσομένησι συνήντεεν Ἑσπερος ἀστήρ
θρῶσκων ἐκ μεγάρου· διεσσυμένη δὲ καὶ αὐτὴ
5 ἀρτιφανῆς ἀνέτελλε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη.
αἶ δὲ φερεζώοιο παρ' ὄμμασιν ἡνιοχῆος
κάρπιμον ἔχνος ἔκαμψαν. ὃ μὲν δρόμον ἄρτι τελέσας
ἡερόθεν νόστησε· πυριγλήνου δ' ἐλατῆρος
Φωσφόρος αἰγλήεις τετράζυγος ἐγγύθι δίφρου
10 θήκατο θερμὰ λέπαδνα καὶ ἀστερόεσσαν ἱμάσθλην,
γείτονος Ὠκεανοῖο παρὰ προχοῇσι καθήρας
μυδαλέων ἰδρωῖτι πυριτρεφέων δέμας ἵππων·
πῶλοι δ' ἀνχενίας νοτερὰς δονέοντες ἐθείρας
μαρμαρέοις ὀνύχεσσιν ἐπέκτυπον αἶθοπι φάτνῃ.
15 θυγατέρες δὲ Χρόνοιο πέριξ φλογεροῖο θοώκου
ἱστάμεναι στεφανηδὸν ἀτειρέος ἡνιοχῆος
τέσσαρας ἡσπάζοντο δωδεκά κυκλάδες Ὠραι,
δμῳίδες Ἥελίοιο, συνήλυδες αἶθοπι δίφρῳ,
μυστιπόλοι λυκάβαντος ἀμοιβάδες· Ὠγγυγὲ γὰρ
20 ἀνχένα δοῦλον ἔκαμψαν ὅλον νωμῆτορι κόσμον.
καὶ οἱ ἀνῆντησεν ἔπος σταφυληκόμος Ὠρη

μάρτυρος ἱκεσίην σχομένη φθινοπωρίδος Ὁρῆς·

„Ἡέλιε ξείδωρε, φύτερόμε, κολῶνε καρπῶν,
οἰνοτόκον ποτε βότρυν ἀεξήσουσιν ἄλωαί;

- 25 καὶ μακάρων τίνι τοῦτο γέρας μνηστεύεται Αἰών;
ναί, λίτομαι, μὴ κρύπτε, κασιγνήτων ὅτι μούνη
πασάων ἀγέραςτος ἐγὼ πέλον· οὐ γὰρ ὀπώρην,
οὐ στάχυν, οὐ λειμῶνα, καὶ οὐ Διὸς ὄμβρον ἀέξω.“

ἔννεπεν· ἔσσομένης δὲ τιθηνήτειραν ὀπώρης

- 30 Ἡέλιος θάρσυνε, καὶ ἀντιπόρῳ παρὰ τοίχῳ
δάκτυλον ὀρθώσας ἐπεδείκνυε κυκλάδι κούρῃ
κύρβιας Ἀρμόνιης ἑτερόζυγας, αἷς ἐνὶ κεῖται
εἰν ἐνὶ θέσφατα πάντα, τάπερ πεπρωμένα κόσμῳ
πρωτογόνοιο Φάνητος ἐπέγραφε μαντιπόλος χεῖρ,

- 35 καὶ γραφίδων ποικιλλεν ἐφάρμενον οἶκον ἐκάστη.
καὶ τινα μῦθον ἔειπε πυρὸς ταμίης Ὑπερίων·

„κύρβιδι μὲν τριτάτῃ, πόθεν ἔσσεται οἰνὰς ὀπώρῃ,
γνώσεται, ἧχι λέων καὶ παρθένος· ἐν δὲ τετάρτῃ,
τίς σταφυλῆς σκηπτοῦχος, ὅπῃ γλυκὺ νέκταρ ἀφύσδων

- 40 γραπτῇ χειρὶ κύπελλον ἀερετάξει Γανυμήδης.“

τοῖα θεοῦ φαμένοιο φιλάμπελος ἔτρεχε κούρῃ
ὄμματα δινεύουσα, καὶ ὀμφαίῳ παρὰ τοίχῳ
πρώτην κύρβιν ὅπωπεν ἀτέρμονος ἡλικά κόσμου
εἰν ἐνὶ πάντα φέρουσας, ὅσα σκηπτοῦχος Ὀφίων

- 45 ἦνυσεν, ὅσσα τέλεσσε γέρον Κρόνος, ὅππότε τέμνων
ἄρσενα πατρὸς ἄροτρα λεχώιον ἤροσεν ὕδωρ,
σπείρων ἄσπορα νῶτα θυγατρογόνοιο θαλάσσης,
ὅς ποτε λάινον νῖα κεχηνότι δέξατο λαιμῷ
Ζηνὸς ψευδομένοιο νόθον δέμας εἰλαπινάζων·

- 50 καὶ λίθος ἐνδομύχων τεκέων μαιώσατο φύτλῃν
φόρτον ἀκοντίζων ἐγκύμονος ἀνθερεῶνος.
ἀλλ’ ὅτε μαρναμένοιο Διὸς πυριλαμπέα νίκην
καὶ Κρονοῦ νιφετοῖο χαλαξήεσαν ἐννῶ

- ἀμφίπολος Φαέθοντος ἀελλόπος ἔδρακεν Ὠρη,
 5 γείτονα δέρετο κύρβιν ἀμοιβαδὶς· εἶχε δὲ κείνη,
 πῶς βροτέην ᾧδινε γονὴν πίτυς, ἣ πόθεν ἄφνω
 δεινδρείην γονόεσσαν ἀναπτύξασα λοχείην
 ἄσπορον αὐτοτέλεστον ἀνήργεν νῖέα πεύκη,
 καὶ πόθεν ἄστεα πάντα κατέκλυσεν ὑέτιος Ζεὺς
 0 ἡλιβάτοις πελάγεσσιν ἄγων ὑψούμενον ὕδωρ,
 πῶς Νότος ἐκ Βορέας, καὶ ἐκ Λιβὸς Εὐρος ἱμάσσων
 λάρνακα Δευκαλίωνος ἀλήμονα γείτονα Μήνης
 εἰς πλόον ἡερόφοιτον ἐκούφισεν ἄμμορον ὄρμον.
 καὶ τριτάτην ὅτε κύρβιν ἐπέδραμεν εὐποδι ταρσῶ
 5 μυστιπόλος λυκάβαντος ἔλιξ στηρίζετο κούρη,
 μόρσιμα παπταίνουσα πολύτροπα θέσφατα κόσμου,
 γράμματα φοινίσσοντα, σοφῇ κεχαραγμένα μίλτῳ,
 ὅπποσα ποικιλόμυθος ἐπέγραφεν ἀρχέγονος χεῖρ,
 τοῖα προθεσπίζοντα, καὶ ἐν πινάκεσσιν ἀνέγνω·
 1) „Ἡρῆς βουκόλος Ἄργος ἐς ὄρνεον εἶδος ἀμείψει
 φαιδρὸν ἔχων βλεφάρων τύπον αἰόλον· ἀλλὰ καὶ αὕτῃ
 Ἀρπαλύκη μετὰ λέκτρον ἀλιτροβίων ὑμεναίων
 νῖέα δαιτρεύσασα θυγατρογάμῳ γενετῆρι
 ἡερίην πτερόεσσαν ἐρετμώσσειε πορείην
 2 ὄρνις ἀελλήεσσα· καὶ ἰστοπόνος Φιλομήλη
 3 δαιδαλα φωνήεντα σοφῶ γράψασα χιτῶνι
 4 ἔσσειται αἰολόδειρος ὑποτρύξουσα χελιδών,
 μαρτυρίην βοῶσα λιπογλώσσοιο σιωπῆς·
 5 καὶ Νιόβη Σιπύλοιο παρὰ σφυρὰ πέτρος ἐχέφρων
 6 δάκρυσι λαυνέουσιν ὀδυρομένη στίχα παίδων
 στήσεται οἰκτρὸν ἄγαλμα· καὶ ἔσσειται αὐτόθι γείτων
 Πύρρος ἐρωμανέων Φρύγιος λίθος, εἰσέτι Πείης
 οἷστρον ἔχων ἀθέμιστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
 Θίσβη δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ Πύραμος ἥλικες ἄμφω
 7 ἀλλήλους ποθέοντες· ἐυστεφάνοιο δὲ κούρης

Μίλακος ἱμείρων Κρόκος ἔσsetαι ἄνθος Ἐρωάτων·
καὶ γαμῖν μετὰ νύσαν ἀελλοπόδων ὑμεναίων
καὶ Παφίης μετὰ μῆλα λεοντείην ἐπὶ μορφῇ
Ἄρτεμις οἰστρήσειεν ἀμειβομένην Ἀταλάντην·“

90 καὶ τὰ μὲν εἰν ἐνὶ πάντα παρέστιχεν ἄστατος Ὀρη,
εἰσόκε χῶρον ἵκανεν, ὅπη πυρόεις Τπερίων
σύμβολα μαντοσύνης ἀνεμῶδεϊ πέφραδε κούρη,
ἦχι λέων ἐτέτυκτο σελασφόρος, ἦχι καὶ αὐτῇ
παρθένος ἀστερόεσσα νόθη ποικίλλετο μορφῇ

95 οἶνοπα βότρυν ἔχουσα, θερειγενὲς ἄνθος ὀπώρης·
κεῖθι Χρόνου θυγάτηρ πόδας εὖνασε, ταῦτα δ'
ἀνέγνω·

„Κισσὸς ἀερσιπότης ἐρόεις νέος εἰς φυτὸν ἔρπων
ἔstαι κισσὸς ἔλιξ καὶ ἐν ἔρνεσιν· ἡιθέου δὲ
ὄρθιος ἐκ Καλάμοιο δόναξ κυρτούμενος αὖραις
100 λεπτὸν ἀξιφύτοιο φανήsetαι ἔρνος ἀρούρης
ἡμερίδων στήριγμα· καὶ εἰς φυτὸν εἶδος ἀμείψας
Ἄμπελος ἀμπελόεντι χαρίζεται οὖνομα καρπῷ·“

ἀλλ' ὅτε θέσφατα ταῦτα θαλυσιάς ἔδρακε κούρη,
δίξετο χῶρον ἐκεῖνον, ὅπη παρὰ γείτονι τοίχῳ
105 ποιητῷ κεχάρακτο τύπῳ Γανυμήδεος εἰκῶν
ἱκμάδα νεκταρέην χρυσέῳ στάζουσα κυπέλλῳ,
ἦχι χαρασσομένων ἐπέων τετράζυγος ὁμφῇ·
κεῖθι θεὰ φιλόβοτρυς ἐκώμασεν, εὖρε δὲ νύμφη
θέσφατα κισσοφόρῳ πεφυλαγμένα ταῦτα Ἀναΐῳ·

110 „Φοῖβῳ Ζεὺς ἐπένευσεν ἔχειν μαντώδεα δάφνην,
καὶ ῥόδα φοινίσσοντα ῥοδόχροι Κυπρογενεῖη,
γλαυκὸν Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι θαλλὸν ἐλαίης,
καὶ στάχνας Δῆμητρι, καὶ ἡμερίδας Διονύσῳ·“

τοῖα μὲν ἐν γραφίδεσσι φιλεύιος ἔδρακε κούρη·

115 τερπομένη δ' ἦξε, κασιγνήτας δὲ λαβοῦσα
εἰς ῥόον ἠώοιο διέστιχεν Ὠκεανοῖο

ἱπποσύνη Φαέθοντος ὁμόδρομος. οὐδὲ *Ἀναΐφ*
 φάρμακον ἦν ἐτάριοιο δεδονπότος, οὐδὲ χορεΐης
 μνηστis ἔην· *Φιλίφ* δὲ νόον δεδονημένος οἰστρῶ
 120 αἰλίνα πικρὰ λίγαινε, ἀκηδέστῳ δὲ σιωπῇ
 χάλκεα νῶτα λέλοιπεν ἀδουπήτοιο βοεΐης·
 οὐδὲ ἐπηκτις ἔτερπεν. ἀμειδίτῳ δὲ προσώπῳ
 οἰκτρὰ κινυρομένοιο φιλοστόργου Διονύσου
 ἔσχετο μὲν *Ἀνδοῖο* ῥόος δονακώδεος Ἔρμου
 125 κραιπνὰ κυλινδόμενος προχοῆς ἀνεμώδει παλμῷ,
 οὐδὲ ῥέειν μενέαινε· βαθυκτεάνῳ δὲ ῥεέθρῳ
 Πακτωλὸς κροκόεις ἀνσεύρασε πένθιμον ὕδωρ
 ἀνδρὸς ἔχων μίμημα κατηφέος· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
 πηγαίων ἀνέκοψε παλίσσυντον ὀλκὸν ἐναύλων
 130 Σαργάριος προχέων Φρύγιον ῥόον· αἰνοτόκου δὲ
 Ταυταλίδος στοναχῇσι διάβροχος ἄπνοος εἰκὼν
 διπλόα δάκρυα χεῦεν ὀδυρομένου Διονύσου·
 καὶ πίτυς αἰάζουσα συνέμπορος ἥλικι πενύχῃ
 λεπταλέον ψιθύριζεν· ἀκερσεκόμου δὲ καὶ αὐτῇ
 135 Φοίβου δένδρον ἐοῦσα κόμην ἀπεσεύσατο δάφνῃ
 πενθαλέοις ἀνέμοις· λιπαρὴ δ' ἄτμητος ἐλαίῃ
 φύλλα χαμαὶ κατέχευε, καὶ εἰ φυτὸν ἦεν Ἀθήνης.
 τοῖα πόθῳ στενάχοντος ἀδακρύτου Διονύσου
 φρικτὰ μετετρέψαντο παλίλλυντα νήματα Μοῖραι·
 140 καὶ γόον ἀχνυμένοιο παραιφαμένη Διονύσου
 Ἄτροπος ἐμπεδόμυθος ἀνήρυγε ἐνθεον ὁμφὴν·
 „ῥῶει τοι, Διόνυσε, τεὸς νέος, οὐδὲ περήσει
 πικρὸν ὕδωρ Ἀχέροντος· ἀκαμπέα δ' εὗρατο λῦσαι
 σὸς γόος ἀτρέπτου παλινάγρετα νήματα Μοίρης·
 145 Ἄμπελος οὐ τέθνηκε, καὶ εἰ θάνεν· ἱμερόεν γὰρ
 εἰς ποτόν, εἰς γλυκὺ νέκταρ ἐγὼ σέο κοῦρον ἀμείψω·
 τὸν μὲν ἐντροχάλου παλάμης βητάρμου παλμῷ
 δόρπιον ἀρμονίην διδυμόθροος αὐλὸς ἀράσσω

- ὑμνήσει, Φρύγα θυθμὸν ἔχων ἢ Δωρίδα μολπὴν·
 150 ἥέ μιν ἐν θυμέλῃσιν ἀνὴρ εὐρυθυμὸς ἀείσει
 Ἄονιου καλὰμοιο χέων Ἰσμήνιον ἡχῶ
 ἐνναέτης Μαραθῶνος· ἀνευάξουσιν δὲ Μοῦσαι
 Ἄμπελον ἱμερόεντα σὺν ἀμπελόεντι Λυαίῳ.
 καὶ σκολιὴν πλοκάμοιο λιπὼν ὀφιδῶδεα μίτρον
 155 στέμματα βοτρυνόντα περιπλέξεις σέο χαίτη
 Φοῖβῳ ξῆλον ἄγων, ὅτι πένθιμα χεῖρὶ τιταίνει
 αἰλίνα δενδρῆεντα φιλοκλαύτων ὑακύνθων,
 καὶ σὺ ποτὸν μεθέπεις βροτέης ἄμπανμα μερίμνης
 νέκταρος οὐρανίου χθόνιον τύπον, ἀνθεμόεν δὲ
 160 παιδὸς Ἀμυκλαίοιο τεὸς νέος εὐχὸς ἐλέγξει·
 εἰ δὲ πόλις κέλνοιο μαχήμονα χαλκὸν αἰερεῖ,
 καὶ σέθεν ἡϊθέοιο φεραυγέα πατρὶς ἀέξει
 ὑγρὸν ἐρευθομένης ποταμῆϊδος ὄμβρον ἐέρσης,
 χρυσῷ ὅλῃ κομώσῃ, καὶ οὐ χαίρουσα σιδήρῳ·
 165 εἰ ποταμοῦ κελάδοντος ἀγάλλεται ἀμφὶ ρεέθρῳ,
 φέρτερον Εὐρώταο πέλει Πακτώλιον ὕδωρ.
 Ἄμπελε, πένθος ὅπασσας ἀπενθήτῳ Διονύσῳ,
 ὄφρα μελιρραθάμιγγος ἀεζομένου σέθεν οἶνον
 τερωπλὴν ὀπάσειας ὄλῳ τετράζυγι κόσμῳ
 170 καὶ σπονδὴν μακάρεσσι καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ·
 Βάκχος ἄναξ δάκρυσε, βροτῶν ἵνα δάκρυα λύσῃ.
 ὥς φαμένη γνωτῆσι συνέμπορος ἔστιχε δαίμων.
 καὶ κινυρῷ μέγα θάμβος ἐφαίνετο μάρτυρι Βάκχῳ·
 καὶ γὰρ ἀναΐξας ἐρόεις νέκυς ὥς ὄφιν ἔρπων
 175 Ἄμπελος αὐτοτέλεστος ἐὼν ἡλλάξατο μορφῇν,
 καὶ πέλε νήδυμον ἄνθος· ἀμειβομένοιο δὲ νεκροῦ
 γαστῆρ θάμνος ἔην περιμήκετος, ἄκρα δὲ χειρῶν
 ἀκρεμόνες βλάστησαν, ἐνεργίζωντο δὲ ταρσοί,
 βόστρυχα βότρυες ἦσαν, ἐμορφώθη δὲ καὶ αὐτὴ
 180 νεβρὶς ἀεζομένης πολυδαίδαλον ἄνθος ὀπώρης,

- ἀμπελόεις δὲ κόρυμβος ξην δολιχόσκιος αὐχὴν,
 ἰσοφυῆς δ' ἀγκῶνι τιταίνετο καμπύλος ὄρηξ
 οἰδαίνων σταφυλήσιν, ἀμειβομένου δὲ καρήνου
 γναμπτῆς κυρτὰ κόρυμβα τύπον μιμεῖτο κεραίης.
 85 κελθι φυτῶν στίχες ἦσαν ἀπείρονες· αὐτοτελὴς δὲ
 ὄρχατος ἀμπελόεις χλοερὸς ὄρηκας ἐλίσσων
 οἶνοπι γέλτονα δένδρα νέφ μιτρώσατο καρπῷ.
 καὶ νέον ἐπλετο θάμβος, ἐπεὶ τότε κοῦρος ἀθύρων
 εἰς φυτὸν ὑψιπέτηλον ἐὼν πόδα λοξὸν ἐλίσσων
 90 Κισσὸς ἀερσιπότητος ἐὼν δενδρώσατο μορφῇν,
 καὶ πέλεν ἀγκύλον ἔρνος ἐπώνυμον, ἀρτιφυῆ δὲ
 ὄρχατον ἡμερίδων σκολιῷ μιτρώσατο δεσμῷ.
 καὶ φιλλοῖς πετάλοισι κατὰσκιον ἔσκεπε κόρσην,
 καὶ πλοκάμους ἐμέθυσσε φιλακρήτων ἀπὸ φύλλων
 95 κυδιόων Διόνυσος· ἀξιφύτοιο δὲ κούρου
 ἄρτι πεπαινομένης ἐδρέψατο καρπὸν ὀπώρης.
 καὶ θεὸς αὐτοδίδακτος ἄτερ ποδὸς ἔκτοθι ληνοῦ
 βότρυν ἐπισφίγγων παλάμης βεβριθότι καρπῷ
 χερσὶ περιπλεκέεσσι μέθης ὠδῖνα πιέζων
 00 πορφυρέης ἀνέφηγε νεόρρυτον ὄγκον ὀπώρης,
 καὶ γλυκερὸν ποτὸν εὗρε· καὶ οἶνοχύτου Διονύσου
 λευκὰ διαινομένων ἐρυθαίνετο δάκτυλα χειρῶν.
 καὶ δέπας ἀγκύλον εἶχε βοὸς κέρας· ἡδυπότου δὲ
 χεῖλεσιν ἀκροτάτοισιν ἐγέυσατο Βάκχος ἐέρσης,
 105 γέυσατο καὶ καρποῖο, καὶ ἀμφοτέροις φρένα τέρπων
 μῦθον ἀγνηορέοντος ἀνήρυγεν ἀνθρεῶνος·
 „ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐμὸν Διός, Ἄμπελε, τί-
 κτεις·
 ἔρνεα δισσὰ φέρων πεφιλημένα καρπὸν Ἀπόλλων
 109 οὐ φάγε δαφνήεντα καὶ οὐ πλεν ἐξ ὑακίνθου·
 115 εἶξον ἐμοί, Κλυτότοξε, πολυθρήνων ὅτι φύλλων
 πενθαλέφ μιτρώσας ἀπενθία βόστρυχα δεσμῷ·

- αἶλινα σοῖς πετάλοισι χαράσσεται· εἰ δ' ἐνὶ κήπῳ
 στέμμα φέρεϊ Κλυτότοξος, ἐγὼ γλυκὺν οἶνον ἀφύσσω,
 καὶ στέφος ἡμεροῖσι περιβάλλομαι, ἡδυνότην δὲ
 250 ἐνδον ἐμῆς κραδίας ὄλον· Ἀμπελον αὐτὸν αἰείρω.
 εἶξον Ἐρισταφύλῳ, Κορυθαίολος· αἱματόεις γὰρ
 σπένδει λύθρον Ἄρηι, καὶ ἀμπελόεις Διονύσῳ
 βότρυος οἶνωθέντος ἐρευθιώσαν ἐέρσην.
 Δηῶ, ἐσυλήθης μετὰ Παλλάδος· οὐ γὰρ ἐλαῖαι
 255 εὐφροσύνην τίκτουσι, καὶ οὐ στάχυς ἀνέρα θάλλγει,
 210 οὐ στάχυς ὠδίνει γλυκερὸν ποτόν· Ἰλαθι, Δηῶ·
 εἶδαρ ἐγὼ μερόπεσσι καὶ οὐ πόμα μῦνον ὀπάσσω.
 259 ὑμείων γενόμεν πολὺν φέρτερος· ἡμετέρου γὰρ
 260 οἶνου μὴ παρεόντος ἀτερπέα δειπνα τραπέξης,
 οἶνου μὴ παρεόντος ἀθελγέες εἰσὶ χορεῖται.
 εἰ δύνασαι, Γλαυκῶπι, τεῆς πίε καρπὸν ἐλαίης·
 σὸν φυτὸν ἀγλαόδωρος ἐμῇ νίκησεν ὀπώρῃ,
 ὅττι τεῶ λιπόωντι δέμας χροῖουσιν ἐλαίῳ
 265 ἄνδρες ἀεθλητῆρες ἀτερπέες, αἰνοπαθῆς δὲ
 εὐνέτιν ἢ δύνατρα * * *
 * * * βαλὼν ξυνήονι πότμῳ,
 ἢ τεκέων φθιμένων ἢ μητέρος ἢ γενετῆρος
 ἀνὴρ πένθος ἔχων, ὅτε γεύσεται ἡδέος οἶνου,
 στυνγνὸν ἀεξομένης ἀποσεύσεται ὄγκον ἀνίης.
 270 Ἀμπελε, καὶ μετὰ πότμον ἐνφραίνεις φρένα Βάκχον·
 πᾶσιν ἐμοῖς μελέεσσιν ἐγὼ σέο πῶμα κεράσσω.
 212 Ἀμπελε, καὶ σέο πότμος ἐπήρατος· ἢ ῥα καὶ αὐτῆς
 εἰς σέ καὶ εἰς σέο κάλλος ἐθελύνθη λίνα Μοίρης,
 εἰς σέ καὶ οἰκτίρμων Ἀΐδης πέλεν, εἰς σέ καὶ αὐτὴ
 215 Περσεφόνη τρηχεῖαν ἐὴν ἡμειψε μενοινήν,
 καὶ σέ νέκυν ζώγρησε κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
 οὐ θάνες, ὥς τέθνηκεν Ἀτύμνιος· οὐ Στυγὸς ὕδωρ,
 οὐ φλόγα Τισιφώνης, οὐκ ἔδρακες ὄμμα Μεγαίρης·

ζώεις δ' εἰσέτι, κοῦρε, καὶ εἰ θάνεις· οὐδέ σε Αἴθης
 220 κρύψεν ὕδωρ, οὐ ξυνὸς ἔχει τάφος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
 μορφὴν ὑμετέρεην ἠδέσσοτο γαῖα καλύψαι·
 ἀλλὰ φυτὸν σε τέλεσσε πατὴρ ἐμὸς ὕλα γεραίρων,
 σὸν δέμας εἰς γλυκὺ νέκταρ ἄναξ ἤμειψε Κρονίων.
 οὐ φύσις, ὥς γραπτοῖσι Θεραπναίοισι κορύμβοις,
 225 αἶλινον ἀκλαύτοισι τεοῖς ἐχάραξε πετῆλοισι·
 χοροῖν δ' ὑμετέρεην καὶ ἐν ἔρνεσι, κοῦρε, φυλάσσεις·
 σῶν μελέων ἀκτῖνα τετὴ κήρυξεν ὀπώρα·
 οὐπω σε προλέλοιπεν ἐρευθαλέῃ σέο μορφῇ.
 ἀλλὰ τεοῦ θανάτου τιμήορος οὐ ποτε λήξω
 30 θνομένῳ τεὸν οἶνον ἐπισπένδων ὀλετῆρι
 ἀνδροφόνῳ. σὺ δὲ μῶμον Ἀμαδρυάδεσσιν ἀνάπτεις
 σοῖς ἐρατοῖς πετάλοισιν· ἀπ' εὐόδμων δὲ κορύμβων
 33 ἱκμάδες ἡμετέρων με περιπνέουσιν ἐρώτων.
 56 ὄχνη καρπὸν ἔχει μελιηδέα, μύρτος ἀέξει
 ἄνθεα κηῶεντα, καὶ οὐ φρενοθελγεί καρπῷ
 ἀνδρομέας ἀνέμοισιν ἀκοντίζουσι μερίμνας·
 34 καρπὸν ἐγὼ μῆλοιο πότε κρητῆρι κεράσσω;
 35 νεκταρέῳ πότε σῦκον ἐπιστάξαιμι κυπέλλῳ;
 σῦκον ὁμοῦ καὶ μῆλον ἔχει χάριν ἄχρις ὀδόντων.
 οὐ δύναται φυτὸν ἄλλο τεαῖς σταφυλῆσιν ἐρίζειν·
 οὐ ρόδον, οὐ νάρκισσος ἐύχροος, οὐκ ἀνεμώνη,
 οὐ κρίνον, οὐχ ὑάκινθος ἰσάζεται ἔρνεϊ Βάκχου,
 40 ὅττι πολυτρίπτοιο νέαις λιβάδεσσιν ὀπώρης
 σὸν ποτὸν ἄνθεα πάντα δεδέξεται· ἐν ποτὸν ἔσται
 μιγνύμενον πάντεσσι, καὶ εἰς μίαν ἵξεται ὁδμὴν
 ἄνθεσι παντοίοις κεκερασμένον, εἰαρινὴν δὲ
 44 κοσμήσει τεὸν ἄνθος ὄλην λειμωνίδα ποίην·
 72 ἀμφὶ δὲ δένδρεα πάντα κάτω νεύοντι καρήνῳ
 εἵκελα λισσομένοις κυρτούμενον αὐχένα κάμπτει,
 ὑπὶ τευῇ δὲ πέτηλα γέρων ἐκλίνατο φοῖνιξ·

275 ἀμφὶ δὲ μηλείῃ τανύεις πόδας, ἀμφὶ δὲ συκῇ
 χειρας ἐφαπλώσας ἐπερείδεται, ὑμετέρην δέ,
 δμῳίδες ὥς δέσποιναν, ἐλαφρίζουσιν ὁπώρην,
 εὔτε τιταينوμένων πετάλων ἐλικώδει παλμῷ
 ἀμφιπόλων ὑπὲρ ὤμον ἀνέρχεται· ἀγχιφύτων δὲ
 280 ἄβρᾶ πολυσπερέων ἐτερόχροα φύλλα κορύμβων,
 οἷα σέθεν κνώσσοντος, ἐπαιθύσσουσι προσώπων
 αὔραις φειδομένησι καταψύχοντες ἄηται,
 λεπταλέην ἄτε λάτρεις ἐδήμονα διπίδα σείει,
 ψυχρὸν ἐφ' βασιλῇ φέρων ποιητὸν ἀήτην,
 285 εὔτε μεσημβρίζουσιν ἄγει Φαέθοντος ἀπειλὴ

* * * * *

σῆς σταφυλῆς προκέλευθος ἐτησιὰς ἔρχεται αὔρη
 δίψιον εὐνάξουσα πυρώδεος ἀστέρα Μαίρης,
 ὀππότε θερμαίνει σε θερειγενέος δρόμος Ὁρῆς
 θάλλων Σειριόεντι μαραινομένην δρόσον ἀτμῷ.“

290 ἔννεπε κυδιῶν, προτέρας δ' ἔρριψε μερίμνας
 φάρμακον ἥβητῆρος ἔχων εὐοδμον ὁπώρην.
 καὶ τὰ μὲν ἀμπελόεντος αἰδέεται ἀμφὶ κορύμβον,
 πῶς πέλεν ἥβητῆρος ἐπώνυμος. ὑμνοπόλων δὲ
 ἄλλη πρεσβυτέρη πέλεται φάτις, ὥς ποτε γαίῃ
 295 οὐρανόθεν φερέκαρπος Ὀλύμπιος ἔρρεεν ἰχὼρ
 καὶ τέκε Βακχιάδος σταφυλῆς ποτόν, ἐν σκοπέλοις δὲ
 αὐτοφυῆς ἀκόμιστος ἀέξετο καρπὸς ὁπώρης·
 οὐπω δ' ἡμερὶς ἦεν ἐπώνυμος, ἀλλ' ἐνὶ λόχμαϊς
 ἀγριὰς ἥβώσασα πολυγνάμπτουσιν ἐλίνους
 300 οἶνοτόκων βλάστησε φυτῶν εὐάμπελος ὕλη
 ὕγρὸν ἀναβλύζουσα βεβυσμένον ὄγκον ἐέρσης·
 καὶ πολὺς ὄρχατος ἦεν, ὅπῃ στοιχηδὸν ἀνέρκων
 σείετο φοινίσσων ἐπὶ βότρυνι βότρυν ἀλήτης·
 ὦν ὁ μὲν ἡμιτέλεστος εἰς ὠδίναν ἀέξων
 305 αἰόλα πορφύρων ἐτερόχροι φαίνετο καρπῷ,

ὃς δὲ φαληριῶων ἐπεπαίνετο σύγχροος ἀφρῶ,
 καὶ πολὺς ὣθεεν ἄλλος ὁμόζυγα γείτονα γείτων
 ξανθοφνῆς, ἑτέρος δὲ μέλας, ἰνδάλλετο πίσση
 περκάζων ὅλον ἄνθος, ἀπ' οἰνοτόκων δὲ πετήλων
 10 σύμφυτον ἀγλαόκαρπον ὅλην ἐμέθυσεν ἐλαίην·
 ἄλλου δ' ἀρτιχάρακτος ἐπέτρεχεν ὄμφακι καρπῷ
 βότρυος ἀργυρέοιο μέλας αὐτόσσυτος ἄηρ,
 ὄγκῳ βοτρυνόεντι φέρων σφριγώσαν ὀπώρην·
 καὶ λίτνυ ἀντικέλευθον ἔλιξ ἔστεψεν ὀπώρης
 15 συμφερτοῖς σκιάσῃ περισκεπὲς ἔρνος ἰάμνους,
 καὶ φρένα Πανὸς ἔτερπε· τινασσομένους δὲ Βορῇ
 ἀκρεμόνας πελάσασα παρ' ἀμπελόεντι κορύμβῳ
 ἀγχιφανῆς ἐλέλιξε κόμην εὐώδεα πένκη.
 ἀμφὶ δέ μιν σκολιῇσι δράκων δινωτὸς ἀκάνθαις
 20 λαρὸν ἐνρραθάμιγγος ἀμέλγετο νέκταρ ὀπώρης,
 καὶ βλοσυραῖς γενύεσσι ποτὸν Βακχεῖον ἀμέλξας
 βότρυος οἰνωθέντος ἐπιστάζων πόμα λαιμῷ
 πορφυρέῃ ραθάμιγγι χανῶν φοίνιζεν ὑπήνην.
 καὶ θεὸς οὐρεσίφοιτος ὄφιν θάμβησε δοκεύων
 25 οἰνωπῇ ραθάμιγγι πεφυρμένον ἀνδρεῶνα·
 καὶ στικταῖς φολίδεσσι μετὰτροπον ὀλκὸν ἐλῖξας
 πετραίην βαθύκολπον ἐδύσατο γείτονα χειρὶν
 Εὖιον ἀθρήσας ὄφιν αἰόλος. εἰσορόων δὲ
 Βάκχος ἐρευνθαλέης ἐγκύμονα βότρυν ἐέρσης
 30 ὀμφαῖης ἐνόησε παλαιότερα θέσφατα· Πείης.
 καὶ σκοπέλους ἐλάχηνε, πεδοσκαφὸς δὲ σιδήρου
 θηγαλὲν γλωχῖνι μυχὸν κοιλήνατο πέτρης·
 λειήνας δὲ μέτωπα βαθυνομένων κενεῶνων
 τάφρον ἐυσταφύλοιο τύπον ποιήσατο ληνοῦ,
 35 βότρυνας ἀμῶων νεοθηλέας ὅξει θύρσῳ,
 τεύχων ὀψιγόνιοιο τύπον γαμψώνυχος ἄρπης.
 καὶ Σατύρων χορὸς ἦεν ὁμόστολος· ὧν ὁ μὲν αὐτῶν

ὄξυς ἔην τρυγῶν, ὃ δὲ βότρυας ἄγγει κοίλῳ
 δέχυντο τεμνομένους, ὃ δὲ σύμπλοκα φύλλα δαΐζων
 340 γλῶρα φιλακρητῶν ἀπεσείσατο λύματα καρπῶν·
 ἄλλος ἄτερ θύρσοιο καὶ εὐθήκτοιο σιδήρου
 δεξιτερὴν ἀσίδηρον ἐπ' ἀκρεμόνεσαι τιταίνων
 βότρυος εἰλικόεντος ἀπέκλασεν ἄκρα κόρυμβα,
 ὀκλάζων ἐπίκυρτον, ἐς ἄμπελον ὄμμα τιταίνων·
 345 καὶ γλαφυρῷ κενεῶνι χυτὴν ἔστρωσεν ὀπώρην
 ὀγκώσας σταφυλῇσι μεσόμφαλα νῶτα χαράδρης,
 * * * * *

βότρυας εἰλικόεντας ἐπασσυτέρους θέτο κόλπῳ
 ἑκταδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ὥς θημῶνας ἀλώης
 πλήσας κόλπον ἅπαντα συνήλασε κοιλάδι πέτρῃ,
 350 καὶ σταφυλὴν ἐπάτησε ποδῶν βητάρμονι παλμῷ.
 καὶ Σάτυροι σείοντες ἐς ἡέρα θυιάδα χαίτην,
 ἰσοφυῆς μίμημα διδασκόμενοι Διονύσου,
 στικτὰ περισφίγξαντες ἐπωμίδι δέρματα νεβρῶν
 Βακχεῖης ἀλάλαζον ὁμόγλωσσον μέλος ἡχοῦς,
 355 ποσὶ πολυσκάρθμοισι περιθλίβοντες ὀπώρην
 Εὖιον αἰείδοντες· ἐρισταφύλοιο δὲ κόλπου
 οἴνου ἀναβλύζοντος ἐπορφύροντο χαράδραι·
 στειβομένη δὲ πόδεσσιν ἀμοιβαίοισιν ὀπώρῃ
 λευκὸν ἐρευνθαλέης ἀνεκῆκιεν ἀφρὸν ἐέρσης.
 360 καὶ βοέοις ἀρύοντο κεράσιν ἀντὶ κυπέλλων
 μήπω φαινομένων, ὅθεν ὕστερον ἐξεῖ κείνου
 θέσκελον οὔνομα τοῦτο κεραννυμένῳ πέλεν οἶνον.
 καὶ τις ἀναβλύζων φρενοθελγέος ἱκμάδα Βάκχον
 ἀγκύλον ἔχνος ἔκαμψε ποδῶν ἐλικώδει παλμῷ,
 365 δεξιὸν ἐκ λαιοῦ μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων·
 367 ἄλλος ἀνεσκίρτησε μέθης δεδονημένος οἷστρω
 φρικτὸν ἀφασσομένης αἶων μύκημα βοείης·
 καὶ τις ἀκεσσιπόνιοι πινὼν ῥόον ἄσχετον οἴνου

- 170 κυανέην ῥοδόεντι ποτῶ πόρφυρεν ὑπήνην
 166 καὶ λασίας ἐδίηνε γενειάδας ἱκμάδι Βάκχον·
 171 ἄλλος ἄνω τανύων σφαλερὴν ἐπὶ δένδρον ὀπωπὴν
 ἡμίφανῇ σκοπίαζεν ἀνάμπυκα γείτονα Νύμφην,
 καὶ νύ κεν ὑψιπέτηλον ὀρειάδος εἰς φυτὸν ὕλης
 εἴρπεν ὀλισθηροῖο ποδὸς γαμψώνυχι ταρσῶ,
 75 εἰ μὴ μιν Διόνυσος ἐρήτυεν· ἀμφὶ δὲ πηγὰς
 ἄλλος ἐγερσινόοιο μέθης ἑτερόφρονι παλμῶ
 ὑδρηλὴν ἐδίωκεν ἀνείμονα Νηίδα κούρην,
 καὶ νύ κε νηχομένην λασίῳ πῆχυνεν ἀγοστῶ,
 εἰ μὴ μιν φθαμένη βυθίῳ κεκάλυπτο ῥεέθρῳ.
 80 μούνῳ δ' οἰνοποτῆρι Διωνύσῳ πόρε Πείη
 λυσσαλέης ἀμέθυστον ἀλεξήτειραν ἀνάγκης.
 πολλοὶ δ' εὐκεράων Σατύρων φιλοπαίγμονι ταρσῶ
 εἰς χορὸν οἰστρογηθέντες ἐκώμασαν· ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
 θερμὸν ἔχων νέον οἰστρον ὑπὸ φρένα πομπὸν ἐρώτων
 85 πῆχλει λαχνήεντι μέσσην ἡγκάσσατο Βάκχην,
 ὃς δὲ νοοπλάγκτοιο μέθης δεδονημένος οἰστρῶ
 παρθενικῆς ἀγάμοιο σαόφρονος ἤψατο μέτρης·
 90 καὶ τις ἀναινομένην ἀνεσείρασε μύστιδα κούρην
 λαμπάδα νυκτιχόρευτον ἀναπτομένην Διωνύσῳ,
 88 αὐτὸν ἐρύων δ' ἐπὶ κύπριν ἀπειθέος εἴματα νύμφης
 χερσὶν ὀπισθοτόνοις ῥοδέων ἐπαφήσατο μηρῶν·
 92 ὃς δὲ περὶ στέρνοις πεφιδημένα δάκτυλα βάλλων
 οἰδαλέην ἐθλίψεν ἀκαμπέος ἄντυγα μαζοῦ.
 καὶ γλυκερῆς Διόνυσος ἑὴς μετὰ κῶμον ὀπώρας
 95 δύσατο κυδιόων Κυβεληίδος ἄντρα θεαίνης
 κλήματα βοτρυνόεντα φιλανθείη χειρὶ τιταίνων,
 Μαιονίην δ' ἐδίδαξεν ἐὴν ἄγρουπνον ἑορτήν.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΓ.

Ἐν τρισκαιδεκάτῳ στρατιὴν νῆριθμον ἐνίψω
καὶ προμάχους ἥρωας ἀγειρομένους Διονύσῳ.

- Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκεν ἐς αὖλια θέσκελα Ῥεῖης
Ἴριν ἀπαγγέλλονσαν ἐγερσιμότῳ Διονύσῳ,
ὄφρα δίκης ἀδίδακτον ὑπερφιάλων γένος Ἴνδῶν
Ἀσίδος ἐξελάσειεν ἔφ' ποινήτορι θύρῳ,
5 δύσμαχον ἀμήσας ποταμήμιον νῖα κεράστην
Δηριάδην βασιλῆα, καὶ ἔθνεα πάντα διδάξῃ
ὄρμα νυκτιχόρευτα καὶ οἶνοπα καρπὸν ὀπώρας.
ἧ μὲν ἐρεσσομένων περὺ γων ἀνεμώδει ριπῇ
δυσασμένη κελάδοντα λεοντοκόμου μυχὸν ἄντρου
10 ἄσσοφον ἶχνος ἔπηξεν, ἀφωνήτῳ δὲ σιωπῇ
σφιγξαμένη στόμα δοῦλον ὀρειάδος ἐγγὺς ἀνάσσης
ἵστατο κυρτωθεῖσα, καθελκομένου δὲ καρήνου
χείλεσιν ἱκεσίοισι πόδας προσπτύξατο Ῥεῖης.
καὶ τὴν μὲν Κορύβαντες ἀμειδέι νεύματι Ῥεῖης
15 θεσπεσίης ἀρέσαντο παρὰ κρητῆρι τραπέξης·
θαμβалέη δὲ πιούσα νεηγενέος χύσιν οἶνου
τέρπετο βακχευθεῖσα· καρηβαρέουσα δὲ δαίμων
παιδὶ Διὸς παρέοντι Διὸς μυθήσατο βουλήν·
„ἄλκῃεις Διόνυσσε, τεὸς γενέτης σε κελεύει
20 εὐσεβίης ἀδίδακτον αἰστώσαι γένος Ἴνδῶν·
ἀλλὰ τεαῖς παλάμῃσι μαχήμονα θύρσον ἀείρων

- αἰθέρος ἄξια ῥέξον, ἐπεὶ Διὸς ἄμβροτος αὐλή
οὗ σε πόνων ἀπάνευθε δεδέξεται, οὐδέ σοι Ὄραι
μήπω ἀεθλεύσαντι πύλας πετάσουσιν Ὀλύμπου·
- 25 Ἐρμείας μόγις ἦλθεν ἐς οὐρανόν, ὁππότε ράβδῳ
ὄμμασιν ἀστράπτοντα ποδῶν ἀπο μέγρι κομάων
βουκόλον Ἄργον ἔπεφνε, καὶ Ἄρεα λύσατο δεσμῶν·
Δελφύνην δ' ἐδάμασσε καὶ αἰδέρα ναῖεν Ἀπόλλων·
οὐδὲ τεὸς γενέτης μακάρων πρόμος ὑψιμέδων Ζεὺς
- 30 νόσφι πόνων ἀνέβαινεν ἐς οὐρανὸν ὄρχαμος ἄστρον,
εἰ μὴ πρῶτον ἔδησεν ἀπειλητῆρας Ὀλύμπου
Ταρταρίῳ Τιτῆνας ὑποκρύψας κενεῶνι.
καὶ σὺ μετ' Ἀπόλλωνα, μεθ' Ἐρμάωνα, μογήσας
μισθὸν ἔχοις καμάτων πατρώϊον αἰδέρα ναίων·
- 35 ὥς φαμένῃ πρὸς Ὀλυμπὸν ἔβη θεὸς· αἶψα δὲ Πείη
παμμήτωρ προέηκεν ἀγέστρατον ἀγγελιώτην
Πύρριχον, ὄρχηστῆρα φιλοσμαράγιοι βοεῖης,
φύλοπιν ἀγγέλλοντα κορυσσομένοιοι Λυαίου.
καὶ στρατιὴν πολύμορφον ἀολλίζων Διονύσῳ
- 40 Πύρριχος ἀενάοιο διέδραμεν ἔδρανα κόσμου·
Εὐρώπης δὲ γένεθλα καὶ Ἀσίδος ἔθνεα γαίης
πάντας ἄγων νόστησεν ἐς ἄβροβίων χθόνα Λυδῶν.
ἀλλὰ πολυσπερέων προμάχων ἡρώϊδα φύτλην
καὶ λασίων Σατύρων * * *
- * * * Κενταυρίδος αἶμα γενέθλης
- 45 Σειληνῶν τε φάλαγγα δασυκνήμιοι γέροντες
καὶ στίχα Βασσαρίδων Κορυβαντίδες εἶπατε Μοῦσαι·
οὐ γὰρ ἐγὼ τόσα φῦλα δέκα γλώσσησιν αἰίσω
οὐδὲ δέκα στομάτεσσι χέων χαλκόθροον ἡχώ,
ὁππόσα Βάκχος ἄγειρε δορυσσόος, ἀλλὰ λιγαίνων
- 50 ἡγεμόνας καὶ Ὀμηρον ἀοσσητῆρα καλέσσω
εὐεπίης ὅλον ὄρμον, ἐπεὶ πλωτῆρες ἀλῆται
πλαγκτοσύνης καλέουσιν ἀρηγόνα Κυανοχαίτην.

- πρῶτα μὲν εὐθύρσοιο καλεσσαμένου Διονύσου
 Ἀκταίων ταχὺς ἦλθεν ὁμόγνιον αἷμα γεραίρων,
 55 πατρίδος Ἀουλῆς ἐπαύστομον οὐδας ἑάσας·
 Βοιωτῶν δὲ φάλαγγες ἐπέρρεον, οἳ χθόνα Θήβης
 ὤκεον εὐπύργιοι καὶ ἔνδιον Ἐννοσιγαίου
 Ὀρχηστον, Πετρεῶνα καὶ Ὠκαλέην καὶ Ἐρύθρας,
 Ἀρνην βοτρυνέσσαν ἀγαλλομένην Διονύσῳ,
 60 οἳ τε Μίδειαν ἔναιον, αἰδομένας τε πολίχνας
 Εἰλέσιον καὶ Σκῶλον ἀλικρήπιδά τε Θίσβην,
 ὄρμον ἐντρήρωνα θαλασσαίης Ἀφροδίτης,
 καὶ δάπεδον Σχοίνιοι καὶ εὐχαίτην Ἐλεῶνα
 Κώπας τ' ἀγλαὸν οὐδας, ὅπῃ περίπυστον ἀκούω
 65 ἐργελύων θρέπτειραν ἐπώνυμον εἰσέτι λίμνην,
 καὶ λάσιον Μεθεῶνα, καὶ οἳ λάχον εὐβοτον Ἴλην,
 σκυτοτόμου Τυχλοῖο ταυνοκρήπιδα τιθήνην,
 καὶ πέδον εὐρύαλον, χθονίῃ πεφυλαγμένον ὁμφῇ,
 ἄρματος ὀψιγόνιοι φερώνυμον Ἀμφιαράκον,
 70 Θεσπιέων τε πόλῃα βαθυκρήμνους τε Πλαταιᾶς
 ὑδρηλήν θ' Ἀλῖαρον, ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο
 χεύμασι μεσσαίοισι μεριζομένην Ἐλικῶνος,
 οἳ τ' εἶχον πυμάτην Ἀνθηδόνα γείτονα πόντου,
 βαιὴν ἰχθυβολῆος ἀειζώοιο πολίχνην
 75 ὕδροβίου Γλαύκοιο, καὶ οἳ δυσπέμφελον Ἀσκλην
 πατρίδα δαφνήεσσαν ἀσιγῆτοιο νομῆος,
 Γραίης θ' ἱερὸν ἄστυ καὶ εὐρυχόρου Μυκαλησσοῦ,
 Εὐρυάλης μέμημα φερώνυμον ἀνθερεῶνος,
 καὶ χθόνα Νισαίην καὶ ἐπώνυμον ἄστυ Κορώνου·
 80 τοῖσι μὲν ἐρχομένοισιν Ἑώϊον εἰς κλίμα γαίης
 Ἀκταίων πρόμος ἦεν, ἐπ' ἡϊθέοιο δὲ νίκη
 πατροπάτωρ δαφναῖος ἐπέπταρε μάντις Ἀπόλλων.
 Βοιωτῶν δ' ἐτέροιο προσηγεμόνευεν ὁμίλου
 εὐχαίτης Ὀυμένηιος ἔχων ἀχάρακτον ὑπήνην,

- 85 ἀρτιθαλής, Βρομίῳ πεφιλημένος· ἐρχομένῳ δὲ
 κούρῳ παιδοκόμος πολὺς πρόμος οὖνομα Φοῖνιξ
 εἶπετο, Λαοκόωντι πανέκελος, ὃς πάρος Ἀργοῦς
 νηὸς Ἰησονίης ἐπιβήμενος εἰς χθόνα Κόλχων
 σύμπλοος ὠμάρτησε κορυσσομένῳ Μελεάγρῳ.
- 90 τοῖος ἐὼν ἐτι κοῦρος ἔχων παιδίῳ ἦβην
 ἀβροκόμης Ὑμέναιος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν,
 δινεύων ἐκάτερθε παρηίδος ἥλικα χαίτην·
 καὶ οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται,
 οἳ τ' Ἀσπληδόνοιο ἄστει, καὶ ὃν Χάρις οὔποτε λείπει
- 95 Ὀρχομενὸν Μινύαιο, χοροῖτυπον ἄλσος Ἐρώτων,
 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο θεηδόκον, οὐδ' αὖ ἀρούρης,
 ξεινοδόκον μεθέπουσαν ἐπωνυμίην Ὑρίης,
 ἥχι Γύγας ἀπέλεθρος ἀπειρογάμων ἀπὸ λέκτρων
 Ὠρίων τριπάτωρ ἀπὸ μητέρος ἄνθορε γαίης,
- 100 εὐτε θεῶν τριγόνοισιν ἀεξεθεῖσα ῥεέθροις
 εἰς τόκον αὐτοτέλεστον ἐμορφώθη χύσις οὖρων
 αὐλακα νυμφεύσασα τελεσσιγόνοιο βοεῖης,
 καὶ χθονὸς ἄσπορον νῆα λαγὼν μαιώσατο βύρσης,
 οἳ τ' ἔχον ἀγρομένων ξεινηδόκον οὐδας Ἀχαιῶν
- 105 Αὐλὶδα πετρήεσαν, ἐδέθλιον Ἰοχεαίρης,
 ἥχι θεὰ βαρύμητις ὀρεσσαύλῳ παρὰ βωμῷ
 δέκτο θυηπολίην ψευδήμονος Ἰφιγενείης,
 καὶ κεμὰς οὐρεσίφοιτος ἀμεμφεὶ καίετο πυρσῷ
 ἀρπαμένης νόθον εἶδος ἀληθέος Ἰφιγενείης,
- 110 ἦν Ὀδυσσεὺς ἐκόμισσε δολοπλόκος ὥς Ἀχιλλῆος
 ἐσσομένην πρὸ μόθοιο παρευνέτιν, ἐνθεν ἀκούει
 Αὐλῆς ἀνυμφεύτοιο γαμοστόλος Ἰφιγενείης,
 ὀλκάσι δ' Ἀργείων ἐπεσύρισε πομπὸς ἀήτης
 ἄσφοα μαστίζων ἐχεννίδος ἄκρα γαλήνης,
- 115 νεβροφόνῳ βασιλῇ φέρων παλινάγρετον αὖρον,
 κούρῃ δ' αἶψα μολοῦσα μετάρσιος εἰς χθόνα Ταύρων

φρικτὰ κακοξείνων ἐδιδάσκετο θεσμὰ λεβήτων
 ἀνέρα δαιτρεύουσα, καὶ ἀνδροφόνῳ παρὰ βωμῷ
 γνωτὸν ἀλιπτοίητον ἀνείργησεν Ὀρέστην.

- 120 Βοιωτῶν τόσος ἦλθεν ἀμετρήτων στόλος ἀνδρῶν
 Ἰνδῶν ἐπὶ δῆριν ὁμαρτήσας Ἱμεναίῳ.

τοῖσι συνεστρατόωντο σοφῇ παρὰ Δελφίδι πέτρῃ
 ἀγγέλοροι Φωκῆες ὁμήλυδες, οἱ Κυπαρίσσου
 εἶχον ἔδος καὶ δῖαν Ἰάμπολιν, ἦνπερ ἀκούω

- 125 Ἀουίης υἱὸς οὐδας ἐπώνυμον, ἣ περὶ μορφῆς
 αὐχένα γαῦρον ἄειρε καὶ ἤρισε Τριτογενεῖη,
 οἱ τε λάχον Πυθῶνα καὶ ἀμφίκρημνον ἄλωήν,
 Κρίσαν ἀειδομένην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
 γείτονα Βάκχον ἔχοντες, ἐπεὶ δαφναῖος Ἀπόλλων

- 130 κλῆρον ἐὼν ξύνωσε κασιγνήτῳ Διονύσῳ,
 Παρνησὸν δικάρηνον, ἀγειρομένοισι δὲ λαοῖς
 Πυθιάς ὁμφήεσσα θεηγόρος ἔκλαγε πέτρῃ
 καὶ τρίπος αὐτοβόητος, ἀσιγήτοιο δὲ πηγῆς
 Κασταλῆς λάλον οἶδμα σοφῷ πάφλαξε ῥεέθρῳ.

- 135 Εὐβοέων δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἀσπιδιῶται
 παιδοκόμοι Κορύβαντες ἀεξομένον Διονύσου,
 οἱ Φρύγα κόλπον ἔχοντες ὀρεσσιπόλῳ παρὰ Ῥεῖη
 νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐκνκλώσαντο βοεῖαις,
 τὸν ποτε πορφυρέῳ κεκαλυμμένον οἶνοπι πέπλῳ

- 140 εὖρον ἐνὶ σκοπέλοις κερθέν βρέφος, ἐνθα μιν Ἰνῶ
 Μύστιδι παιδοκόμῳ παρεκάτθετο μητρὶ Κορύμβου·
 οἱ τότε πάντες ἱκανον ἀειδομένης ἀπὸ νήσου,
 Πρυμνεὺς ἐλλιπόδης τε Μίμας καὶ ὀρίδρομος Ἄκμων
 Δαμνεὺς τ' Ὀκυνθόος τε σακεσπάλος, οἷς ἅμα βαίνων

- 145 σύνδρομος Ἰδαίῳ κορυθαίολος ἦλθε Μελισσεὺς,
 οὓς ποτε δυσσεβίης κεκορυθμένος ἄφρονι κέντρῳ
 Σῶκος ἀλιζώνιο πατὴρ νοσφίσσατο πάτρης
 Κόμβης ἐπτατόκου μετὰ μητέρος· οἱ δὲ φυνγόντες

- Κνώσσιον οὐδας ἴκοντο, καὶ ἔμπαλιν ἦσαν ἀλῆται
 150 εἰς Φρυγίην Κρήτηθεν, ἀπὸ Φρυγίης ἐς Ἀθήνας,
 ἀλλοδαποὶ ναετῆρες ὁμέστιοι, εἰσόκε Κέκροφ
 Σῶκον ἀπηλοίησε δίκης ποινήτορι χαλκῶ,
 καὶ χθόνα καλλείψαντες ἀλικλύστου Μαραθῶνος
 νόστιμον ἔχνος ἐκάμψαν ἐς ἱερὸν οὐδας Ἀβάντων,
 55 Κουρήτων προτέρων χθόνιον γένος, οἷς μέλος αὐλῶν,
 οἷς βίος εὐκελάδων ξιφέων κτύπος, οἷς τιμὴ θυμῶ
 κύκλα ποδῶν μεμέλητο καὶ ἀσπιδόεσσα χορεΐη.
 τοῖσι συνεστρατόωντο μαχήμονες υἱὲς Ἀβάντων,
 οἳ λάχον ὀφρυόεσσαν Ἐρέτριαν, οἳ λάχον ἄμφω,
 60 καὶ Στύρα καὶ Κήρινθον, ἀειδομένης τε Καρύστου
 ἔδρανα καὶ Δίου κραναὸν πέδον, οἳ τ' ἔχον ἀκτὴν,
 ἀκτὴν κυματόεσσαν ἀσιγήτοιο Γεραιστοῦ,
 καὶ Στύρα καὶ Κοτύλαιον ἔδος καὶ Σιρίδος ἔδρην
 Μαρμαρίου τε τένοντα καὶ Ὠγυγίης πέδον Αἰγῆς·
 65 τοῖς ἅμα λαὸς ἴκανεν ὁμόστολος, οἷς πέλε πάτρη
 Χαλκίς ὀπισθοκόμων μητρόπολις Ἑλλοπιήων.
 ἐπτα μὲν ἡγεμόνες στρατὸν ὤπλισαν, ἀλλ' ἓνα πάντες
 θυμὸν ἔχον κατ' ἄρῃ· καὶ ἀστέρας αἰθιοπι βωμῶ
 ζωδιακῆς ναετῆρας ἐμειλίξαντο κελεύθου,
 70 δῆριν ἰσηρίθμοισιν ἐπιτρέψαντες ἀλῆταις.

Κεκροπίδας δ' ἐκόρυσσε μῦθων ἀκόρητος Ἐρε-
 χθεύς,

- χρίσειν ἀγλαόπαιδος Ἐρεχθεὸς αἶμα κομίζων,
 τὸν ποτε πυρσοφόροιο κατὰ πτύχα παρθενεῶνος
 παρθένος αὐτολόχευτον ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῶ
 75 παιδοκόμος Γλαυκῶπις ἀνῆροτος, αἰδομένη δὲ
 παρθενίῳ πῆχυνεν ἀήθει κοῦρον ἀγοστῶ
 Ἑφαιστηιάδην, ὅτε δύσγαμος Ἀμφιγυῆις
 ἀλλοίῃ φιλότῃτι γονὴν ἐσπείρειν ἀρουρή,
 θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν ἐρώτων·

- 180 τοῖος Ἀθηναίων στρατιῆς πρόμος ἦλθεν Ἐρεχθεύς,
 Σίφνον ἔχων συνάεθλον ὁμόπτολιν ἡγεμονίᾳ —
 οἷ λάχον Οἰνώης γόνιμον πέδον, οἷ τε καρήνων
 γείτονος Ὑμηττοῦ μελισσήμεντας ἐναύλους
 καὶ τέμενος βαθύδενδρον ἐλαιοκόμου Μαραθῶνος,
 185 οἷ τε πόλιν Κελεοῦ, καὶ οἷ λάχον ὄρμον Ἀθήνης,
 ἀγχίαλον Βραύρωνα κενήριον Ἰφιγενείης,
 καὶ δάπεδον Θορίκιο καὶ εὐώδιος Ἀφίδνης,
 οἷ τ' ἔχον ἀγλαόπαιδος Ἐλευσινίην χθόνα Διοῦς,
 μυστιπόλοι ταλάροιο καὶ εὐκάρποιο θεαίνης,
 190 Τριπτολέμου γεγαῶτες ἀφ' αἵματος, ὅς ποτε Διοῦς
 δίφρον ἐχιδνήεντα δι' ἠέρος ἠνιοχεύων
 στικτὰ φερεσταχύων ἐπεμάστιε νῶτα δρακόντων·
 καὶ πολὺς ἐνθα καὶ ἐνθα σιδήρεα τεύχεα πάλλων
 παισὶ κορυσσομένοισι γέρον ᾤρεξεν Ἀχαρνεὺς·
 195 καὶ στίχες Ἀτθίδες ἦλθον ἐπήλυδες, ἐγρεμόθων δὲ
 σὺν δορί, σὺν ξιφέεσσιν ἐπειγομένων ναετήρων
 εἰς μόθον εὐπήληκες ἐβακχεύθησαν Ἀθηναί,
 ἐσσυμένων δ' ἐς ἄρῃα λιμὴν ἤχησε Φαληρεὺς·
 καὶ πολὺς ἀγγέλλων προτέρην αὐτόχθονα φύτλην
 200 χρύσεος εὐπλέκτησι κόμαις ἐσφίγγετο τέττιξ.
 πατρίδα γαίαν ἔλειπε καὶ Αἰακός, ὃν νόθος ὄρνις
 ἀρπαμένη σπέρμηνε μίγεις Ἀσωπίδι νύμφῃ,
 αἰετὸς Αἰγίνης πτερόεις πόσις ὑψιπέτης Ζεὺς·
 ἐκ δὲ γάμου πεφάτιστο καὶ Αἰακός· ἔξοχα δ' ἄλλων
 205 χραισμῆσαι μενέαινε κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
 Μυρμιδόνων δὲ φάλαγγας ἐκόσμεεν Ἰδμονι τέχνῃ,
 οἷ πρὶν ἔσαν μύρμηκες ἐφερπύζοντες ἀρούρη
 ποσσὶ πολυσπερέεσσι μεμηλότες, εἰσόκεν αὐτῶν
 ἐκ χροῶς οὐτιδανοῦ χαμαιγενὲς εἶδος ἀμείψας
 210 φέρετρον εἰς δέμας ἄλλο μετέπλασεν ὑψιμέδων Ζεὺς,
 καὶ στρατὸς ἐβλάστησεν ἐνόπλιος· ἐξαπίνης γὰρ

ἄλλοφυνης ἄφθογγος ἀπόσπορος ἐσμὸς ἀρούρης
 εἰς βροτὸν αὐδήεντα δέμας μορφώσατο μύρμηξ·
 τῶν πρόμος Δίακος ἦρχεν, ἐν εὐτύκτῳ δὲ βοείῃ
 5 Ζῆνα νόθον σοφὸν ὄρνιν ἐπέγραφε, σῆμα γενέθλης,
 φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐλαφρίζοντα γυναικα,
 καὶ ποταμὸς πυρίκαντος ἔην σχεδόν, ἄγχι δὲ κούρη
 οἰκτρὰ κατηφιόωσα, καὶ εἰ πέλεν ἄπνοος εἰκῶν,
 δόχμιον ὄμμα τίταινεν, ἄτε στενάχουσα τοκῆα
 10 Ἀσωπὸν βαρύνουνον, ἔοικε δὲ τοῦτο βοῆσαι·
 ,καλὸν ἐμοὶ πόρες ἔδνον ἐμὸν γενετῆρα δαμάσσας·
 Κρήτης δ' ἡγεμόνευε πολυγλώσσων ναετήρων
 Ἀστέριος φαιδρωπὸν ἔχων δέμας, ἀμφοτέρων δὲ
 ὄσσον ἔην ἐρόεις τόσον ἄλκιμος, ὃν ποτε νύμφη
 15 λυσαμένη Μίνωι σαόφρονος ἄμμα κορείης
 Φαιστιᾶς Ἀνδρογένεια Κυθωναίῃ τέκεν εὐνῇ·
 ὃς τότε λαὸν ἄγων ἐκατόμπολιν οἶνοπι Βάκχῳ
 ἵκετο κυδαίνων ἐμφύλιον αἷμα γενέθλης
 πατρὸς εὐῷ· Σεμέλης γὰρ ἀνεψιὸς ἐπλετο Μίνως,
 20 Κάδμου ξυνὰ γένεθλα· πολυσπερές δὲ μαχηταὶ
 πάντες ἐνὶ σπεύδοντι συνέρρεον ἡγεμονῆι,
 οἳ μὲν ἀπὸ Κνωσσοῦ μαχήμονος, οἳ δ' ἀπὸ Λύκτου
 Μιλήτου στρατιῇσι συνήλυδες· οἷς ἅμα πολλοὶ
 ὑψιλόφου Γόρτυνος ἐθωρήσσοντο πολλῖται
 25 καὶ νάσται Ρυτίοιο καὶ εὐκάρποιο Λυκάστου
 οἳ τ' ἔχον Ἰδαίοιο * * *
 καὶ χθόνα Δικταίοιο Διὸς καὶ ἐδέθλια Βοίβης
 καὶ δάπεδον Κισάμοιο, καὶ ἄστυα καλὰ Κυταίου.
 τοῖος ἀπὸ Κρήτης πρόμος ἦλυθεν· ἐρχομένῳ δὲ
 θερμοτέραις ἀκτίσι χέων μαντήιον αἰγλήν
 30 Ὀΰστερίῳ σελάγριζεν ὁμώνυμος Ἄρεος ἀστὴρ
 νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελος· ἀλλ' ἐνὶ χάσμῳ
 νικήσας νόθον οἷστρον ἀήθεος ἔσχεν ἀρούρης

- νηλής· σὺ γὰρ ἔμελλεν ἰδεῖν μετὰ φύλοπιν Ἴνδῶν
 πάτριον Ἰδαίης κορυθαίολον ἄντρον ἐρίπνης,
 245 ἀλλὰ βίον προβέβουλε λιποπτολιν, ἀντὶ δὲ Δίκτης
 Κνωσσίος ἐν Σκυθίῃ μετανάστιος ἔσκε πολίτης,
 καὶ πολὺν Μίνωα καὶ Ἀνδρογένειαν ἐάσας
 ξεινοφόνων σοφὸς ἦλθεν ἐς ἔθνεα βάρβαρα Κόλχων,
 Ἀστερίου δ' ἐκάλεσσε καὶ ὥπασεν οὖνομα Κόλχοις
 250 Κρητικόν, οἷς ξένα θεσμὰ φύσις πόρε, παιδοκόμου δὲ
 πάτριον Ἀμνισοῦ ῥόον Κρηταῖον ἐάσας
 αἰδομένοις στομάτεσσι νόθον πίε Φάσιδος ὕδωρ.
 μούνος Ἀρισταῖος βραδὺς ἦε λοίσθιος ἄλλων,
 ὅσσοι γαίαν ἔναιον ὁμούριον Ἑλλάδι γαίῃ,
 255 ὃς μέλιτος γλυκεροῦ πολυτρήτων ἀπὸ σίμβλων
 αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ οἶνοχύτῳ Διονύσῳ
 ἦρισεν ἀπρήκτῳ μελιθεός ἐλπίδι νίκης·
 ἀμφοτέροις δ' ἐδίκαζον, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου·
 ἀλλὰ παῖς Φοῖβοιο νεόρρυντα χεύματα σίμβλων
 260 ἀθανάτοις ὀρέγων μελιθεός ἡμβροτε νίκης,
 ὅτι θεοὶ παχὺ χεῦμα φιλοπτόρθοιο μελίσσης
 δεξάμενοι κόρον ὅξυν ἀτερπέος εἶχον ἐέρσης·
 καὶ κόρος ἦν μακάρων τρίτατον δέπας, οὐδὲ τετάρτου
 κίρναμένου γεύσαντο παλιννόστοιο κυπέλλου,
 265 καὶ μάλα διψῶντες· ἀρνομένοιο δὲ Βάκχου
 ὄμβρῳ ἐνρραθάμιγγι νόον τέρποντες ὁπῶρης
 εἰς ὄλον ἡμαρ ἐπινον ἀλωφήτου χύσιν οἶνον·
 καὶ μεθύων γλυκὺν οἶνον ἐθάμβεεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
 ἐξ ἑτέρου ποθέων ἕτερον δέπας ἡδέϊ κέντρῳ,
 270 εὐφροσύνην ἀκόρητον ἔχων θελξίφρονος οἶνον·
 Ζεὺς δὲ μελιρραθάμιγγος ἀπέστνγεν ἔργα μελίσσης
 δαιδαλέην τ' ὠδῖνα φιλοσμήνου τοκετοῦ,
 δῶρον Ἀρισταίῳ, καὶ οἶνοχύτῳ Διονύσῳ
 ὥπασε λυσιπόνοιο φέρειν πρωτάγρια νίκης.

- 275 ἐνθεν Ἀρισταίος βραδὺς ἦεν εἰς μόθον Ἰνδῶν,
 ὄψιμος εὐνήσας πρότερον χόλον ἄρπαγι νίκης,
 ἐνδιον Ἐρμείας λιπὼν Κυλλήνιον ἔδρην·
 οὐπω γὰρ προτέρῃ Μεροπηίδι νάσσατο νήσω,
 οὐπω δ' ἀτμὸν ἔπαυσε πυρώδεα διψάδος ὥρης
 280 Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο φέρων φνσίζοον αὔρην,
 οὐδὲ σιδηροχίτων δεδοκμημένος ἀστέρος αἴγλην
 Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο
 ἐννύχιον πρήνυε, τὸν εἰσέτι διψαλέον πῦρ
 θερμὸν ἀκοντίζοντα δι' αἰθέρος αἰθοπι λαιμῷ
 285 ἄσθμασι λεπταλέοισι καταψύχουσιν ἤηται·
 ἀλλ' ἔτι Παρρασίης πέδον ὤκεεν. ἐρχομένῳ δὲ
 λαὸς ἐθωρήχθη βαλανηφάγος Ἀρκὰς ἀλήτης,
 οἳ τ' εἶχον Λασιῶνα καὶ ἄλσεα καλὰ Λυκαίου
 καὶ κранаὴν Στύμφηλον, ἀειδομένην τε πολίχνην
 290 Ῥίπην καὶ Στρατίνην καὶ Μαντινέην καὶ Ἐνίσπην
 Παρρασίην τ' εὐδενδρον, ὅπη πέδον ἐστὶ θεαίνης
 ἀστιβὲς ἀρχεγόνοιο λεχάιον εἰσέτι Ῥείης,
 καὶ δάπεδον Φενεοῖο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
 Ὀρχομενὸν πολύμηλον, ἐδέδλιον Ἀπιδανήων,
 295 οἳ τ' ἔχον Ἀρκαδίην πόλιν Ἀρκάδος, ὃν ποτε μήτηρ
 Καλλιστῶ Διὶ τίκτε, πατὴρ δέ μιν εἰς πόλον ἄστρων
 στηρίξας ἐκάλεσσε χαλαζήεντα Βωώτην·
 τόσσον Ἀρισταίος στρατὸν ὤπλισεν Ἀρκάδι λόγχῃ
 ἀνδράσι μαρναμένους νομάδας κύνας εἰς μόθον
 ἔλκων,
 300 τὸν ποτε Κυρήνη κεμαδοσσόος Ἄρτεμις ἄλλη
 Φοιβείῃ φιλότῃτι λεοντοφόνος τέκε νύμφη,
 ὅπποτε μιν Λιβύῃ ψαμαθῶδει καλὸς Ἀπόλλων
 ἦγαγε νυμφοκόμῳ μετανάστιον ἄρπαγι δίφρῳ.
 καὶ μιν ἐπισπεύδοντα λιπὼν μαντῶδεα δάφνην
 305 αὐτὸς ἑαῖς καλάμησι πατὴρ θώρηξεν Ἀπόλλων·

παιδί δὲ τόξον ἔδωκε, καὶ ἤρμωσε χειρὶ βοεῖην
 δαιδαλέην, γλαφυρὴν δὲ καθιεμένην διὰ νώτου
 ὠμαδίῳ τελαμῶνι κατεκλήσσε φαρέτρην.

Τῷ δ' ἐπὶ Σικελίῃθεν ἐκηβόλος ἦλθεν Ἀχάτης,
 310 καὶ οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται,
 Κιλλυρίων τ' Ἐλύμων τε πολὺς στρατός, οἳ τε Πα-
 λίκων

ἔδρανον ἀμφενέμοντο, καὶ οἱ Κατάνην παρὰ λίμνην
 γείτονα Σειρήνων πόλιν ᾤκεον, ἄς Ἀχελῷῳ
 Τερψιχόρῃ ῥοδόεσσα βοοκραίρων ἀπὸ λέκτρων
 315 τίκτεν ἀελλήεντι συναπτομένη παρακοίτῃ·
 οἳ τ' εἶχον Καμάριναν, ὅπῃ κελάδοντι ῥεέθρῳ
 Ἴππαρις ἀστήρικτος ἐρεύγεται ἀγκύλον ὕδωρ,
 Ἴβλης θ' ἱερὸν ἄστν, καὶ οἱ σχεδὸν ᾤκεον Αἰτνης,
 ἥχι πυρὸς κρητῆρες ἀναπτομένης ἀπὸ πέτρης
 320 θερμὸν ἀναβλύζουσι Τυφαινίης σέλας εὐνῆς,
 οἳ τε δόμους ἐδάσαντο παρ' ὀφρυόεντι Πελώρῳ,
 καὶ δάπεδον νησαῖον ἀλιρροῖζιο Παχύννῳ,
 καὶ Σικελὴν Ἀρέθουσαν, ὅπῃ μετανάστιος ἔρπει
 στέμματι Πισαίῳ κομόων Ἀλφειὸς ἀλήτης
 325 πορθμεύων βατὸν οἶδμα, καὶ ἀκροτάτου διὰ πόντον
 ἔλκει δοῦλον Ἑρωτος ὑπέρτερον ἄβροχον ὕδωρ,
 θερμὸν ἔχων ψυχροῖο δι' ὕδατος ἀπτόμενον πῦρ.

τοῖς ἐπὶ Φαῦνος ἵκανε πυρισφρήγιστον ἐάσας
 Σικελίης τριλόφοιο Πελωρίδα πέζαν ἐρίπνης,
 330 τὸν βυθίῳ Κρονίῳ συναπτομένη τέκε Κίρκη,
 σύγγονος Αἰήταο πολύθρονος, ἥ παρὰ λόχμῃ
 ᾤκεε πετραῖοιο βαθύσκια κύκλα μελάθρου.

καὶ Αἰβυες στρατόωντο παρ' ἐσπέριον κλίμα γαίης
 ἀργινεφῇ ναίοντες ἀλήμονος ἄστεα Κάδμου·
 335 κειθι γὰρ ἀντιπόρων ἀνέμων πεφορημένος αὔραις
 εἰς χρόνον ᾤκεε Κάδμος, ἔχων Σιδωνίδα νύμφην

- σύμπλοον, Ἀρμονίην ἔτι παρθένον, ἧς διὰ μορφὴν
 γέλτονας ἀντιβίους πολεμητόκος ὤπλισε φήμη,
 ἦν Χάριν ἐξουόμηνε Λιβυς ἀτρατός — ἀβροτέρη γὰρ
 340 Βιστονὶς ἐβλάστησεν ἐπιχθονίη Χάρις ἄλλη,
 τῆς ἅπο καὶ Λιβύης Χαρίτων λόφος —, ἧς ἐπὶ μορφῇ
 ἄρπαγος ὑσμίνης δεδονημένος ἄφρονι κέντροφ
 φρικτὸς ἐρωμανέων ἐκορύσσετο βάρβαρος ἄρης,
 λαὸς ἐρημονόμος Μαυρούσιος· ἀλλὰ τινάσσων
 345 χερσὶ γυναιμανέεσσι Λιβυστίδος ἔργχος Ἀθῆνης
 Ἀρμονίης πολέμιζε προασπίζων παρακοίτης,
 ἐσπερίων δ' ἐφόβησεν ὅλον γένος Αἰθιοπῶν
 σὺν Διὶ θωρηχθέντι, σὺν Ἄρει καὶ Κυθερείῃ·
 κείθι καί, ὥς ἐνέπουσι, παρὰ Τριτωνίδι λίμνῃ
 350 Ἀρμονίη παρέλεκτο ροδάπιδι Κάδμος ἀλήτης,
 Νύμφαι δ' Ἑσπερίδες μέλος ἐπλεκον, ὧν ἀπὸ κήπου
 Κύπρις ὁμοῦ καὶ Ἑρωτες ἐκόσμεον εὐγάμον εὐνήν,
 χρυσέην θαλάμοισιν ἐπικρεμάσαντες ὁπώρην,
 νύμφης ἔδνον ἔρωτος ἐπάξιον, ἧς ἀπὸ φύλλων
 355 Ἀρμονίη καὶ Κάδμος ἐχεκτεάνω παρὰ παστῶ
 βόστρυχον ἀφνειοῖσιν ἐμιτρώσαντο κορύμβοις
 ἀντὶ ρόδου γαμίοιο· καὶ ἀβροτέρη πέλε νύμφη
 χρύσεια δῶρα φέρουσα, γέρας χρυσῆς Ἀφροδίτης·
 καὶ μέλος ἀστράλης κιθάρης ἐπὶ κωμον ἐγείρας
 360 μητροπάτωρ σφαιρηδὸν ἐφ' βητάρμονι παλμῶ
 οὐρανὸν ἀμφελέλιξε Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
 καὶ μέλος Ἀρμονίης ἐμελίζετο γέλτοιν φωνῇ·
 καὶ ξυγίης φιλότῃτος ἑῆς μνημήια νύμφης
 δῶκε ποδῶν ἐπίβαθρα Λιβυστίδι Κάδμος ἀρούρη,
 365 δωμήσας πολλῶν ἑκατοντάδα, δῶκε δ' ἐκάστη
 δύσβατα λαϊνέοις ὑψούμενα τέλχεα πύργους.
 κέλνου μνηστὶν ἔχοντες ἐπεστρατόωντο μαχηταὶ
 μαρναμένου Βρομίοιο προασπιστῆρες ἐννοῦς,

- τικτομένης ναίοντες ἐδέδλια γείτονα Μήνης
 370 καὶ Διὸς Ἀσβύσταιο μεσημβρίζοντας ἐναύλους
 μαντιπόλου κερδέντος, ὅπῃ ποτὲ πολλάκις Ἄμμων
 ἄρνειοῦ τριέλικτον ἔχων Ἰνδαλμα κεφαλῆς
 ὀμφαίοις στομάτεσσιν ἐθέσπισεν ἐσπέριος Ζεὺς·
 οἳ τε ῥόον Χρεμέταιο καὶ οἳ παρὰ Κίνυφος ὕδωρ
 375 ὥκεον ἀξאלέης ψαμαθῶδεα πέξαν ἀρούρης,
 Αὐσχίσαι Βάκαλές τε συνήλυδες, οὓς πλέον ἄλλων
 ἄρει τερπομένους Ζεφυρήιος ἔτρεφεν ἀγκών.
 τόσσος λαὸς ἔην ἐκατόμπολις· ἐρχομένης δὲ
 πληθύνος ἡγεμόνευε Κραταιγόνος, ὃν ποτε κούρη
 380 Ἀγχιρόη Χρεμέταιο παρὰ πλαταμῶνα τοκῆος
 Ψύλλου κουφονόοιο μινυνθαδὴ τέκεν εὐνῇ
 νυμφίον ἀγκὰς ἔχουσα θεημάχον, οὗ ποτε καρπὸς
 ἄσθματι διψαλέω Νότος ἐφλεγέ θερμὸς ἀήτης·
 αὐτὰρ ὃ θαρσύνων κορυθαίολον ἄρεα νηῶν
 385 ναῦμαχον ἐσμόν ἄγειρεν, ὅπως ποινήτορι θυμῷ
 ἠέροις ἀνέμοισιν ἀναστήσειεν ἐννώ,
 ἰέμενος κτεῖναι φλογερὸν Νότον· ἄγχι δὲ νῆσον
 Αἰολίης στόλος ἦλθε σακέσπαλος, ἀλλὰ μανέντος
 ἀνδρὸς ἀκουτιστῆρες ἀελλήεντι κυδοιμῷ
 390 ὀλκάδα μαστίζοντες ἐθωρήχθησαν ἀῆται
 συμφερετὴν δονέοντες ἀρηγὸνα σύμπνοον αὔρην,
 καὶ στρατιὴν καὶ Ψύλλον ἐτυμβεύσαντο θαλάσση.
 Θρηκίης δὲ Σάμοιο συνέρρεον ἀσπιδιῶται,
 κοίρανος οὓς προταλλε βαθυσμήριγγος ὑπῆνης
 395 Ἡμαδίω βαρύγοινος, ἔχων χιονῶδεα χαίτην,
 Τιτήνων μελέεσσιν εἰκότας, οἳ τ' ἔχον ἄμφω,
 ἀγχίαλον Μύρμηκα καὶ ἀνθεμόεντα Σαώκην,
 καὶ χθόνα Τεσμερίοιο καὶ εὐλειμωνος ἀρούρης
 ἄλσεα Φυσιάδαο κατάσκια δενδράδι λόχη,
 400 καὶ ξαθέην Ζήφυνθον ἀκοιμήτων Κορυβάντων

- κτίσμα φατιζομένης Περσηίδος, ὅπποθι κούρης
 μυστιπόλων δαῖδων διασώδεές εἰσιν ἐρίπναι,
 οἳ τε πολυγλώχινος ὑπὸ κρηπίδος ἀρούρης
 Βρώτιον ἀμφενέμοντο, καὶ ἄς ἐπὶ γείτονι πόντῳ
 05 Ἀτραπιτοὺς βυθίοιο Ποσειδάωνος ἀκούω.
 τόσσαι μὲν στίχες ἦλθον ὁμήλνδες, ἀρχηγόνου δὲ
 Ἥλέκτρης ὁμόφυλον ἐπιστώσαντο γενέθλην·
 κεῖθι γὰρ Ἀρμονίην γένος αἰθέρος, αἶμα θαλάσσης,
 Ἄρης, Ζεὺς, Κυθέρεια θεῶν χραισμῆτορι Κάδμῳ
 10 κουριδίην ἀνάεδνον ἐδωρήσαντο γυναῖκα.
 τοῖσι κορυσσομένοισι σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ
 Ἥλέκτρης ἀνέτελλε δι' αἰθέρος ἔβδομος ἀστήρ
 δεξιὸν ὑσμίνης σημήιον, ἀμφὶ δὲ νίκη
 Πληιάδων κελάδησε βοῆς ἀντίδροος ἡχῶ
 15 γνωτῆς αἶμα φέροντι χαριζομένη Διονύσῳ,
 καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὀλώιον· ἐρχομένων δὲ
 Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης,
 Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων·
 τοῦ μὲν ἔην ἄγναμπτον ὄλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου
 20 αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων
 ἰσοφανεῖς πλοκαμῖδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις
 ἔρρεον ἱξύος ἄχρι κατήλνδες· εἶχε δὲ δειρὴν
 μηκεδανὴν περίμετρον ὁμοῖον αὐχένι πέτρης,
 βάρβαρον εἶδος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ
 25 φέρτερος ἄλλος ἵκανε· Ἐώιον εἰς μόθον Ἰνδῶν
 νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην
 Ἰνδῶν χθόνα παῖσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.
 καὶ θρασὺς νῖδς Ἄρης ἐὼν Πίμπλειαν ἐάσας
 Βιστονίης Οἰαγρος ἐκώμασεν ἀστὸς ἀρούρης,
 30 Ὀρφέα καλλείψας ἐπὶ γούνασι Καλλιοπίης
 νήπιον ἀρτιχύτῳ μεμελημένον εἰσέτι μαζῶ.
 Κυπριάδας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεε Λίτρος ἄγῆνωρ

- εὐχαίτης τε Λάπηθος· ἐθωρήσσοντο δὲ πολλοί,
 οἳ τ' ἔλαχον Σφήκειαν, ἀλίκτυπον ἄντυγα νήσου,
 435 Κύπρον εὐπτερυγίων θεοδέγμονα νήσον Ἐρώτων,
 Κύπριδος αὐτογόνοιο φερώνυμον, ἧς ποτε Κύπρου
 ἄκρα περιγράψας βυθίῃ γλωχίνι τριαίνης
 ἰσοφυῇ δελφῖνι τύπον τορνώσατο Νηρέυς,
 — ὁπότε γὰρ γονόεσσα κατάρρυντος ἄρσενι λύθρῳ
 440 Οὐρανίῃ μόρφωσε λεχώιον ἄφρον ἑέρση
 καὶ Παφίην ᾧδινε, Κεραστίδος εἰς χθόνα Κύπρου
 ἔμφρονα θυμὸν ἔχων ὑπὲρ οἴδατος ἔτρεχε δελφίς
 ἔξομένην λοφίησιν ἐλαφρίζων Ἀφροδίτην —
 οἳ τ' ἔχον Ὑλάταο πέδον καὶ ἐδέθλια Σηστοῦ
 445 καὶ Τάμασον καὶ Τέμβρον Ἐρύσθειάν τε πολίχνην
 καὶ τέμενος βαθύδενδρον ὀρεσσαύλοιο Πανάκρου·
 ἐκ δὲ Σόλων κεκόρυστο πολὺς στρατός, ἐκ δὲ Λα-
 πήθου,
 ὕστερον ἦν ἐκάλεσσαν ὁμώνυμον ἡγεμονῆος,
 ὃς τότε λαὸν ἄγειρεν, ἐν εὐθύρσῳ δὲ κυδοιμῷ
 450 ἀτίθανε καὶ κτερέϊστο καὶ οὖνομα λείπε πόλittais·
 οἳ τε πόλιν Κινύρειαν ἐπώνυμον εἰσέτι λέκτρων
 ἀρχηγόνου Κινύραο, καὶ Οὐρανίης πέδον ἔδρης
 αἰθερίου κενεῶνος ἐπώνυμον, ὅτι πόλittas
 ἔτρεφεν ἀστράπτοντας ἐπουρανίων τύπον ἄστρον,
 455 οἳ τ' εἶχον Κραπάσειαν, ἀλίστεφες οὐδας ἀρούρης,
 καὶ Πάφον ἀβροκόμων στεφανηφόρον ὄρμον Ἐρώτων,
 ἐξ ὕδατων ἐπίβαθρον ἀνερχομένης Ἀφροδίτης,
 ἧχι θαλασσιγόνου Παφίης νυμφῆιον ὕδωρ
 Σάτραχος ἡμερόεις, ὅθι πολλάκις οἴδμα λιπούσα
 460 Κύπρις ἀνεχλαίνωσε λελουμένον νιέα Μύρκης,
 καὶ πόλιν ἀρχηγόνου τότε Περσέος, ἧ ποτε Τεύκρος
 καλλείψας Σαλαμίνα χολωομένου Τελαμῶνος
 ὀπλοτέρην πύργωσεν ἀειδομένην Σαλαμίνα.

- Λυδῶν δ' ἄβρὸς ὄμιλος ἐπέρρεεν, οἳ τ' ἔχον ἄμφω,
 165 Κίμψον ἐνψήφίδα καὶ ὄφρυόεσσαν Ἰτώνην,
 οἳ τε Τορήβιον εὐρύ, καὶ οἳ Πλουτόιο τιθήνας
 Σάρδιας εὐώδινας, ὁμήλικας Ἥριγενείης,
 καὶ χθόνα Βακχείην σταφυληκόμον, ἥγί τε κούρος
 ἀμπελόεις Διόνυσος ἔχων δέπας ἔμπλεον οἶνου
 170 Ῥεῖη πρῶτα κέρασσε, πόλιν δ' ὀνόμηνε Κεράσσας,
 καὶ σκοπιὰς Ὀάνοιο, καὶ οἳ ῥόον ἔλλαχον Ἑρμου
 ὑδατόεν τε Μέταλλον, ὅπη Πακτώλιος ἰλὺς
 ξανθὸν ἀποπτύων ἀμαρύσσεται ὄλβον ἐέρσης·
 καὶ Στατάλων κεκόρυστο πολὺς στρατός, ἥχι Τυ-
 φωεύς
 175 θερμὸν ἀναβλύζων πυριθαλπέος ἄσθμα κεραυνοῦ
 ἐφλεγε γέλτονα χῶρον, ἀελλήεντι δὲ καπνῷ
 γλίζομένου Τυφῶνος ἐτεφρώθησαν ἐρίπναι
 γνιοβόρῳ σπινθῆρι μαραινομένων κεφαλάων·
 ἀλλὰ Διὸς Λυδοῖο θυώδεα νηὸν ἐάσας
 180 ἀρητῆρ Ἀσίδηρος ἐμάρνατο κέντορι μῦθῳ,
 μῦθῳ ἀκοντιστῆρι, καὶ οὐ τμητῆρι σιδηρῳ,
 γλώσση ἐρητύων πειθήνιον υἱὸν ἀρούρης
 ἔγχος ἔχων στόμα θυῶρον, ἔπος ξίφος, ἀσπίδα φωνήν,
 τοῦτο θεοκλήτῳ προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι
 85 „στῆθι, τάλαν“ φλογόεις δὲ Γίγας ὑπὸ μύστιδι τέχνη
 ἀρραγέος μύθοιο σοφῷ στηρίζετο δεσμῷ
 ἀνέρα δειμαίνων κεκορυθμένον ἔμφρονι λόγχῃ,
 γνιοπέδην ἀσίδηρον ἔχων ποινήτορι μῦθῳ·
 οὐδὲ τόσον τρομέεσκεν οἰστευτήρα κεραυνοῦ
 90 αἰνογίγας πολύπηχυς, ὅσον βήξήνορα μύστην
 γλώσση οἰστεύοντα λάλον βέλος, εἶχε δὲ κάμνων
 ἔλκεα φωνήεντα πεπαρμένος ὀξεῖ μῦθῳ,
 καὶ πυρὸς ἔλκος ἔχων τετορημένος ἔργχει θερμῷ
 ἄλλῳ θερμοτέρῳ νοερῷ πυρὶ κάμνε Τυφωεύς,

- 495 καὶ στατὸν ἀστυφέλικτον ἐνεργίζωσεν ἀνάγκη
 ταρσὸν ἐχιδνήεντα πεπηγρότα μητέρι Γαίῃ,
 οὕτῃθ' εἰς ἀχάρακτον ἀναιμάκῳ δέμας αἰχμῇ.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτέροισιν ἐν ἀνδράσιν ἤγαγεν αἰών·
 τοὺς δὲ λίγα κροτέοντας ὑπ' εὐρύθιμῳ χθόνα ταρσῷ
- 500 καὶ Γάβιος καὶ Στάμνος ἐπὶ κλόνον ὥπλισαν Ἴνδων·
 καὶ στρατὸν ὀρχηστῆρα περισκαίροντα δοκεύων
 τοῖον ἔπος λέξεας, ὅτι πρόμος ἡγεμονεύει
 εἰς χορόν, οὐκ ἐπὶ δῆριν ἐνόπλιον ἄνδρα κομίζων
 τοῖσι γὰρ ἐρχομένοισιν ἀνακροῦνσά χορείην
- 505 Μυγδονὶς ἐργεκύδοιμος ἐπὶ κλόνον ἔβρεμε φόρμιγγ'·
 ἀντὶ χοροῦ πέμπουσα μόθου λαοσσόον ἥχῳ,
 καὶ πολέμων σάλπιγγες ἔσαν σύριγγες ἐρώτων,
 καὶ δίδυμοι Βερέκυντες ὁμόζυγες ἔκλαγον αὐλοί,
 καὶ κτύπον ἀμφιπλήγα βαρυσμαράγων ἀπὸ χειρῶν
- 510 χαλκείοις πατάγοισιν ἐμνήσαντο βοεῖαι.
 καὶ Φρύγες ἐστρατόωντο παρ' ἐργεμόθων στίχα
 Ἀνδῶν,
 οἳ τ' ἔλαχον Βούδειαν, αἰδομένην τε πολίχνην
 δενδροκόμον Τεμένειαν, εὐσκιον ἄλσος ἀρούρης,
 οἳ Δρεσίην ἐνέμοντο καὶ Ὀβριμον, ὅστε ρεέθροις
- 515 Μαιάνδρου σκολιοῖσιν ἐὼν παραβάλλεται ὕδωρ,
 καὶ δάπεδον Δοίαντος ἐπώνυμον, οἳ τε Κελαινὰς
 εὐρυχόρους ἐνέμοντο καὶ εὐναστήριον Ὀργοῦ·
 τοῖσι συνεστρατόωντο καὶ οἳ λάχον ἄστεα ναίειν
 γείτονα Σαγγαρίου, καὶ Ἐλέσπιδος ἔδρανα γαίης.
- 520 τῶν πρόμος ἡγεμόνευε λιπὼν ὀφιώδεα Δίρκην
 Πρίασος, Ἀουίνης μετανάστιος ἀστὸς ἀρούρης·
 ὁπότε γὰρ Φρυγίης πέδον ἔκλυσεν ὑέτιος Ζεὺς,
 ὁμβρηγοῖς πελάγεσσι χέων ὑψίδρομον ὕδωρ,
 καὶ δρυές ἐκρύφθησαν, ἀκανθοφόροις τ' ἐνὶ βήσσαις
- 525 διψαλεαὶ πρταμηδὸν ἐκυμαίνοντο κολῶναι,

- ἱκαλῆον τότε δῶμα λιπὼν κεκαλυμμένον ὄμβρῳ
 καὶ ῥόον ἡερόφοιτον ἀκοντιστήρα μελάθρων
 Πρίασος Ἀοινὴς μετανάσαστο κόλπον ἀρούρης,
 Ζηνὸς ἀλυσκάζων θανατηφόρον ὄμβριον ὕδωρ·
 530 αἰεὶ δ' ἄλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσι δάκρυα λείβων
 μνώετο Σαγγαρίοιο καὶ ἡθάδα δίξετο πηγῇν,
 Ἀοινίου ποταμοῦ πινὼν ἀλλότριον ὕδωρ·
 ὅψε δὲ δύσνιφον οἶδμα καὶ ὕδατόεσσαν ἀνάγκην
 Ζεὺς ὕπατος πρήνυε, καὶ ἐκ Σιπύλοιο καρήνων
 535 κλυζομένης Φρυγίης παλινάγρετον ἤλασεν ὕδωρ·
 καὶ ῥόον Ἐννοσίγαιος ὄλον μετέθηκε τριαίνῃ
 εἰς βυθίους κευθμῶνας ἀτεκμάρτοιο θαλάσσης,
 καὶ νιφετοῦ κελάδοντος ἐγνυμνώθησαν ἐρίπναι·
 καὶ τότε Βοιωτοῖο παλίνδρομος οὐδας ἐάσας
 540 Πρίασος ὑστερόμητις ἐὼν ὑπεδύσατο πάτρην,
 καὶ γενέτην βαρύγουννον ἀπήμονι πῆχεος ὀλκῷ
 νόστιμος ἀγκὰς ἐμαρψεν, ὃν εὐσεβέων χάριν ἔργων
 Ζεὺς μέγας ὄμβρῳ ἑντος ἀνεξώγρησεν ὀλέθρου,
 Βρόμβιον ὃν καλέουσιν· ἀπὸ Φρυγίοιο δὲ κόλπου
 545 Πρίασον αὐχήμεντες ἐκνκλώσαντο μαχηταί.
 Ἀστερίου δ' ἀπάνευθεν ἐοῦ γενέταο μολόντος,
 ἀρτιθαλῆς Μίλητος ὁμόστολος ἦκετο Βάκχῳ
 Καῦνον ἔχων συνάεθλον ἀδελφεόν, ὃς τότε Καρῶν
 λαὸν ἄγων ἔτι κοῦρος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν·
 550 οὐπὼ γὰρ δυσέρωτα δολοπλόκον ἐπλεκε μοιπὴν
 γνωτῆς οἰστρον ἔχων ἀδαήμενος, οὐδὲ καὶ αὐτὴν
 ἀντιτύπου φιλότητος ὁμοξήλων ἐπὶ λέκτρων
 Ζηνὶ συναπτομένην ἐμελίζετο σύγγονον Ἥρην
 Λάτμιον ἀμφὶ βόαυλον ἀκοιμήτοιο νομῆος,
 555 ὀλβίζων ὑπ' ἔρωτι μεμηλότα γείτονι πέτρῃ
 νυμφίον Ἐνδυμῖωνα ποθοβλήτοιο Σελήνης·
 ἀλλ' ἔτι Βυβλὶς ἔην φιλοπάροθενος, ἀλλ' ἔτι θήρη

Καῦνος ὁμογνήτων ἐδιδάσκετο νῆις ἐρώτων·
 οὐπω δ' ἄβροκόμοιο κασιγνήτοιο φυγόντος
 560 δάκρυσιν ὁμβρηθεῖσα δέμας μορφώσατο κούρη,
 καὶ ῥόον ὕδατόεντα γοήμονος ἔβλυε πηγῆς

τῷ δ' ἄμα θαρσύνεντες ἐπερρώοντο μαχηταί,
 οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο, καὶ οἳ λάχον ἀγκύλον ὕδωρ
 εἰς χθόνα δυσμένιοι παλιννόστου ποταμοῖο
 565 Μαιάνδρου σκολιοῖο διερπύζοντος ἐναύλων.

τόσσαι μὲν στίχες ἦλθον· ὁμοξήλω δὲ πορεῖη
 λαῶν ἀγρομένων Κυβεληίδες ἔκτυπον αὐλαί,
 Μυγδονίης τε πόλῃος ἐκυκλώθησαν ἀγνυαί.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΔ.

Εἰς δέκατον δὲ τέταρτον ἔχε φρένα· κείθι κορύσσει
δαιμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἴνδικὸν ἄρεα Ῥεῖη.

Ῥεῖη δ' ὠκυπέδιλος ὄρεσσάνυφ' παρὰ φάτνῃ
αὐχένα λαχνήεντα περισφίγξασα λεόντων
σύνδρομον ἠώρησεν ὑπηνέμιον σφυρὸν αὔραις·

5 θεσπεσίας δὲ φάλαγγας ἀολλίζουσα Λυαίφ

4 ἡερίους κενεῶνας ἐρετμώσασα πεδίλῳ

ὥς πτερὸν ἥλ' νόημα διέστιχεν ἔδρανα κόσμου
εἰς Νότον, εἰς Βορέην, εἰς Ἑσπερον, εἰς κλίσιν Ἡοῦς·
καὶ δρυσι καὶ ποταμοῖσι μίαν ξυνώσατο φωνήν
Νηιάδας καλέουσα καὶ Ἀδρυάδας στίχας ὕλης.

10 δαιμονίη δ' αἰούσα γονὴ Κυβελήϊδος ἡχοῦς
πάντοθεν ἠγερέθοντο. καὶ ὑπόθεν εἰς χθόνα Λυδῶν
ἀπλανὲς ἔχνος ἄγουσα μετάρσιος ἔκετο Ῥεῖη·
καὶ νυχίην παλίνροστος ἐκούφισε μύστιδα πεύκη
Μύγδονι θερμαίνουσα τὸ δεύτερον ἥερα πυρσῶ.

15 ἀλλὰ μετὰ βροτέην προμάχων ἡρωίδα φύτλην
καὶ στρατιὴν ξαθέην με διδάξατε, Φοιβάδες ὀμφαί.

πρῶτα μὲν ἐκ Δήμνιοι πυριγλώχινος ἐρίπνης
φήμη ἀελλήεσσα Σάμου παρὰ μύστιδι πεύκῃ
υἱέας Ἠφαίστοιο δ' ὡς θῶρηξε Καβείρους,

20 οὖνομα μητρὸς ἔχοντας ὁμόγνιον, οὓς πάρος ἄμφω
οὐρανίῳ χαλκῇ τέκε Θρηῖσσα Καβειρῶ·

- "Αλκων Εὐρυμέδων τε, δαήμονες ἐσχαρεῶνος.
 καὶ βλοσυροὶ Κρήτηθεν ἀλλίλizonτο μαχηταὶ
 Δάκτυλοι Ἰδαῖοι κραναῆς ναετῆρες ἐρίπνης
 25 γηγενεές Κορύβαντες ὀμήλυδες, ὧν ποτε Πείη
 ἐκ χθονὸς αὐτοτέλεστος ἀνεβλάστησε γενέθλη·
 οἱ βρέφος ἀρτιλόχευτον ἀεξιτόκῳ παρὰ πέτρῃ
 Ζῆνα φερεσσακέσσιν ἐμιτρώσαντο χορείαις,
 κῶμον ἀνακρούοντες ὀρίκτυπον ἡπεροπῆα,
 30 ἤερα βακχεύοντες· ἀρασσομένοιο δὲ χαλκοῦ
 ἀγχινεφῆς Κρονίοισιν ἐπέβρεμεν οὐασιν ἤχῳ
 κουροσύνην Κρονίωνος ὑποκλέπτουσα βοείαις·
 καὶ πρόμος ἡγεμόνευε χοροπλεκέων Κορυβάντων
 Πύρριχος Ἰδαῖός τε σακέσπαλος, οἷς ἅμα βαίνων
 35 Κνώσσιος αἰόλα πῦλα παρώνυμος ὤπλισε Κύρβας.
 καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπήλυδες εἰς μόθον Ἰνδῶν
 ἐκ βυθίου κενεῶνος ἀλλίλizonτο θαλάσσης·
 καὶ δολιχῇ παλάμῃ δονέων περιμήκετον αἰχμὴν
 ἦλθε Δύκος, καὶ Σκέλμις ἐφῄσπετο Δαμναμενῆι
 40 πάτριον ἰδύνων Ποσιδήιον ἄρμα θαλάσσης,
 Τληπολέμον μετὰ γαῖαν ἀλιπλανέες μετανάσται,
 δαίμονες ὑγρονόμοι μανιώδεις, οὓς πάρος αὐτοὶ
 πατροφῆς ἀέκοντας ἀποτμήξαντες ἀρούρης
 Θρίναξ σὺν Μακαρῇ καὶ ἀγλαὸς ἦλασαν Αὔρης,
 45 υἱέες Ἑλίοιο· διωκόμενοι δὲ τιθήνης
 χερσὶ βαρυζήλοισιν ἀρούμενοι Στυγὸς ὕδωρ
 ἄσπορον εὐκάρποιο Ῥόδου ποίησαν ἄλωήν,
 ὕδασι Ταρταρίοισι περιρραίνοντες ἀρούρας.
 τοῖς ἐπὶ Κενταύρων διφυῆς παρὰμειβε γενέθλη·
 50 ἵππιον εἶδος ἔχοντι Φόλῳ συνομάρτεε Χείρων
 ἄλλοφυῆς ἀδάμαστος, ἔχων ἀχάλινον ὑπήνην.
 Κυκλώπων δὲ φάλαγγες ἐπέρρεον· ὧν ἐνὶ χάρμῃ
 χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀκοντίζοντο κολῶναι

ἔγχεα πετρήεντα, καὶ ἀσπίδες ἦσαν ἐρίπναι,
 55 καὶ σκοπιὴ λοφώεσσα χαραδραίη πέλε πῆληξ,
 καὶ Σικελοὶ σπινθήρες ἔσαν φλογέοντες οἰστοί·
 καὶ σέλας αἰθύσσοντες ἐθήμονος ἔσχαρεῶνος
 πυρσοφόροις παλάμησιν ἐθωρήσσοντο μαχηταί,
 Βρόντης τε Στερόπης τε καὶ Εὐρύαλος καὶ Ἐλατρεὺς,
 60 Ἄργης τε Τράχιός τε καὶ αὐχήμενος Ἀλιμήδης.
 ἀλλὰ τόσος καὶ τοῖος ἐλείπετο μοῦνος ἐννοῦς
 ἀγχινεφῆς Πολύφημος ἀπόσπορος Ἐννοσιγαῖον,
 ὅττι μιν ὑγροκέλευθος ἐρήτυεν αὐτόθι μίμνειν
 ἄλλος ἔρως πολέμοιο φιλαίτερος· εἰσορόων γὰρ
 65 ἡμιφανὴ Γαλάτειαν ἐπέκτυπε γείτονι πόντῳ,
 νυμφιδίῃ σύριγγι χέων φιλοπάρθενον ἡχώ.

καὶ σκοπέλων ναετῆρες ἀπ' αὐτορόφοιο μελάθρον,
 οὖνομα Πανὸς ἔχοντες ἐρημονόμου γενετῆρος
 Πᾶνες ἐθωρήχθησαν ὁμήλιδες, ὧν ἐπὶ μορφῇ
 70 ἀνδρομέῃ κεκέραστο δασύτριχος αἰγὸς ὅπωπῃ·
 καὶ νόθον εἶδος ἔχοντες ἐγκραίριοιο καρῆνου
 δώδεκα Πᾶνες ἔσαν κεραελκέες, ἀρχηγόνου δὲ
 Πανὸς ἐνὸς γεγάασιν ὀρεσσαύλοιο τοκῆς.
 τὸν μὲν ἐφημίζαντο Κελαινέα μάρτυρα μορφῇ,
 75 τὸν δὲ φυτῆς Ἀργεννὸν ὁμώνυμον· Αἰγικόρφῳ δὲ
 ἄρμενον οὖνομα θῆκαν, ἐπεὶ νομίῃ παρὰ πόλιν
 αἰγείων κεκόρητο περιθλίβων γάλα μαζῶν·
 ἄλλος δ' Ἑυγένειος ἀκούετο θεσπέσιος Πᾶν
 ἀμφιλαφῇ πλοκάμοισιν ἔχων λειμῶνα γενεῖον·
 80 καὶ νομίῳ κεκόρουστο σὺν Ὠμηστῆρι Δαφοινεύς·
 καὶ Φόβος ὠμάρτησε δασυκνήμιδι Φιλάμνῳ·
 Ξάνθῳ Γλαῦκος ἵκανεν ὁμόστολος· ἀντιτύποις γὰρ
 Γλαῦκος εἶς μελέεσσιν ὁμόχροος ἔσκε θαλάσσης
 γλαυκιῶν, καὶ Ξάνθος ἔχων ξανθόχροα χαίτην
 85 οὖνομα τοῖον ἔδεκτο κερασφόρος ἀστὸς ἐρίπνυς·

καὶ θρασὺς Ἄργος ἔκανε φέρων χιονώδεα χαλτῆν.
 τοῖσιν ἔσαν δύο Πᾶνες ὁμήλυδες, οὓς τέκεν Ἑρμῆς
 κεκριμένη φιλότῃ μιγείς διδυμάοσι Νύμφαις·
 τὸν μὲν ὀρεστιάδος Σωσοῦς μετανεύμενος εὐνὴν
 90 μαντιπόλου σπέρμηνε θεηγόρον ἔμπλεον ὁμφῆς,
 Ἀργεῖα θεροφόνου μελέτῃ πεπυκασμένον ἄργης·
 τὸν δὲ νομαῖς ὀϊων Νόμιον φίλον, ὅππότε Νύμφης
 δέμνιον ἀγραύλοιο διέστιχε Πηνελόπειης,
 ποιμενὴν σύριγγι μεμηλότα. τοῖς ἅμα Φόρβας
 95 ὠμηστῆς ἀκόρητος ὁμόστολον εἶχε πορείην.

καὶ παλάμην νάρθηκι γέρων Σειληνὸς ἐρείδας
 δισσοφυῆς κεκόρυστο κερασφόρος υἱὸς ἀρούρης,
 τρισσοὺς παῖδας ἄγων διασώδεας· εἰς ἐνοπὴν γὰρ
 Ἀστραῖος κεκόρυστο, Μάρων κίεν, ἔσπετο Ἀηνεύς,
 100 χεῖρας ἐλαφρίζοντες ὀριπλανέος γενετῆρος
 γηροκόμοις ῥοπάλοισι· λιποσθενέων δὲ γερόντων
 νοχελὲς ἀμπελόεντι δέμας κουφίζετο βάκτρον,
 ὦν μάλα πονυλέλικτος ἦν χρόνος, ὦν ἄπο θερμῇ
 πουλυγάμων Σατύρων διφυῆς ἀνέτελλε γενέθλη.
 105 καὶ Σατύρους κερύοντας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες
 Ποιμένιος Θιάσός τε καὶ Ὑψίκερως καὶ Ὀρέστῃς,
 καὶ κεραῶ Φλεγραῖος ἐφωμάρτησε Ναπαῖα·
 ἦλθε Γέμων, κεκόρυστο Λύκων θρασύς· ἀκροπό-
 τῃς δὲ

Πετραίῳ γελῶντι φιλέψιος ἔσπετο Φηρεὺς,
 110 καὶ Λάμις οὐρεσίφοιτος ὁμόστολον εἶχε πορείην
 Ἀηνοβίῳ, καὶ Σκιρτὸς ἐκάμασε σύνδρομος Οἰστρῳ,
 σὺν δὲ Φερεσπόνδῳ Λάκος ἦεν ἡχέτα κῆρυξ
 καὶ Πρόνοος πρᾶπίδεσσι κεκασμένος, οὓς τέκεν Ἑρμῆς
 Ἰφθίμην κρυφτοῖσιν ὑποζεύξας ὕμεναίσις,
 115 τὴν ποτε Δῶρος ἔτικτε, Διὸς βλάστημα γενέθλης,
 ῥίξα γονῆς Ἑλληνος, ἀπ' ἀρχεγόνουιο δὲ Δῶρον

Δωρίδος ἐβλάστησεν Ἀχαικὸν αἷμα γενέθλης·
τοῖσι γέρας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπεν Εἰραφιώτης
οὐρανίου κήρυκος ἀξιόδοιο τοκῆος.

- 120 αἶετ' μὲν μεθύουσα φιλακρήτοισι κυπέλλοις
πᾶσα γονὴ Σατύρων θρασυκάρδιος, ἐν δὲ κυδοιμοῖς
δειλοὶ ἀπειλητῆρες αἰετ' φεύγοντες ἐννῶ,
νόσφι μόθοιο λέοντες, ἐνὶ πολέμοις δὲ λαγωοί,
ἰθμονες ὄρχηστῆρες, ἐπιστάμενοι πλεόν ἄλλων
125 οἰνοδόκου μέθυ λαρὸν ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσειν·
τῶν ὀλίγοι γεγάσι μαχήμονες, οὓς θρασὺς Ἄρης
παντοίην ἐδίδαξε μεληδὸνα δημοτῆτος.

- κόσμησαν δὲ φάλαγγα· κορυσσομένου δὲ Ἀναίου
οἱ μὲν ἀδελφῆτοισι δέμας κρύψαντο βοεῖαις,
130 οἱ δὲ δορατὲς λασίησιν ἐκαρτύνοντο λεόντων,
ἄλλοι πορδαλλίων βλοσυρὰς δύσαντο καλύπτρας,
οἱ δὲ ταυνπτόρθοισιν ἐθωρήσσοντο κορύμβοις,
οἱ δὲ ταυνκραίων ἐλάφων ἀντίρροπον ἄστρον
ποικίλον ἐν στέροισιν ἀνεξάννυντο χιτῶνα·

- 135 τοῖς μὲν ἐπὶ κροτάφοις διδυμάονες ἄμφι μετώπῳ
ὄξυτενεῖς γλωχίνες ἐμηκύνοντο κεφαλῆς,
ψεδνὴ δ' ὀκριόεντι καρήατι φύετο χαίτη
ἀκροφανῆς σκολιῇσιν ἐπ' ὀφρύσιν, οὗατα δ' ἄμφω
νεισσομένων πετρόεντες ἀνερολίπιζον ἀῆται

- 140 ἰθὺτενῇ λασίοισιν ἐπικτυπέοντα γενείοις
ἐκταδόν, ἱππείῃ δὲ τιταινομένη διὰ νώτου
ὄρθιος ἀμφιέλικτος ἀπ' ἰξύος ἔρρεεν οὐρή.

- ἀνδροφυῆς δ' ἑτέρῃ Κενταυριᾶς ἔκετο φύτλη,
Φηρῶν εὐκεράων λάσιον γένος, οἷς πόρεν Ἥρη
145 δισσοφυῆς δέμας ἄλλο κερασφόρον· ὑγρογόων γὰρ
Νηιάδων ποτὲ παῖδες ἔσαν βροτοειδέϊ μορφῇ,
ἃς Τάδας καλέουσι Λάμου ποταμηίδα φύτλην,
καὶ Διὸς εὐώδινα τιθηνήσαντο γενέθλην.

- Βάκχον* ἔτι πνείοντα πολυρραφῆος τοκετοῖο,
 150 παιδοκόμοι φυτῆρες ἀθηήτου Διονύσου,
 οὐ ξένον εἶδος ἔχοντες ἐν σκοτίῳ δὲ μελάθρῳ
 πολλάκι πηγύναντο κεκυφότει κοῦρον ἀγοστῶ,
 αἰθέρα παππάζοντα, Διὸς πατρώιον ἔδρην,
 εἰσέτι κουρίζοντα, σοφὸν βρέφος. ἀρτιτόκῳ δὲ
 155 πῇ μὲν ἔην ἐρίφῳ πανομοίος ἐνδοθι μάνδρης
 κρυπτομένῳ, δολιχῇ δὲ δέμας πυκνώσατο χαίτη
 ἄλλοφανής, δόλιον δὲ χέων βληχληθμὸν ὀδόντων.
 ἰχνεσιν αἰγέλοισι νόθην μιμήσατο χηλὴν.
 πῇ δὲ γυναικείην φορέων ψευδήμονα μορφήν
 160 μιμηλὴ κροκόπεπλος ἐν εἵμασι φαίνεται κούρη
 ἀρτιθαλής, φθονεργῆς δὲ παραπλάζων νόον Ἥρης
 χεῖλεσιν ἀντιτύποισιν ἀνήρυγε θῆλυν ἰωήν,
 καὶ πλοκάμοις εὐοδμον ἐπεσφῆκωσε καλύπτρην
 θήλεα πέπλα φέρων πολυδαίδαλα· μεσσαιῶ δὲ
 165 στῆθεϊ δεσμὸν ἔβαλλε καὶ ὄρθιον ἄντυγα μαζοῦ
 * * * * *

- παρθενίῳ ξωστῆρι, καὶ οἷά περ ἄμμα κορείης
 πορφυρέην λαγόνεσσι συνήρμωσε κυκλάδα μίτρην.
 καὶ δόλος ἦν ἀνόνητος, ἐπεὶ μάθην ὑψόθεν Ἥρη
 πάντοθι δινεύουσα πανόψιον ὄμμα προσώπου
 170 μορφήν ἄλλοπρόσαλλον ὀπιπεύουσα Λυαίου·
 καὶ Βρομίου φυλάκεσσι ἐχώσατο· δρεψαμένη δὲ
 Θεσσαλίδος δολόεντα δι' ἀχλὺς ἄνθεα γαίης
 174 μάγγανα φαρμακόμεντα κατασταλάουσα κομάων
 173 ὕπνον θελγομένων φυλάκων ἐπέχευε καρὴν,
 175 καὶ μάγον ὕγρὸν ἄλειφα περιχρίσασα προσώπῳ
 ἀνδρομέης ἤμειψε παλαιότερον εἶδος ὅπωπῆς·
 τοῖσι μὲν οὐατόεσσα φυχῆς ἰνδάλλετο μορφή,
 ἱππείῃ δ' ἀνέτελλε δι' ἱξύος ὄρθιος οὐρὴ·
 ἰσχία μαστίζουσα δασυστέρνοιο φορῆς.

- 90 καὶ βοέη βλάστησε κατὰ κροτάφοιο κεραίῃ,
 ὄμματα δ' εὐρύνοντο τανυκράριοι μετώπου,
 καὶ σκολιαὶ πλοκαμίδες ἀνηξήντο καρήνων,
 γναθμοὶ δ' ἀργιόδοντες ἐμηκύνοντο γενείων,
 ξείνη δ' αὐτοτέλεστος ἀπ' ἱξύος εἰς πόδας ἄκρους
 95 ἀμφιλαφὴς λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη.
 δῶδεκα δὲ ξύμπαντας ἐκόσμεον ἡγεμονηες,
 Σπαργεύς τε Γληνεὺς τε χοροίτυπος, ἄλλοφυνὴς δὲ
 σύνδρομος Εὐρυβίῳ σταφυληκόμος ἔκετο Κηπεύς,
 καὶ Ῥιφόνῳ Πετραῖος ὁμάρτεεν, ἀκροπότης δὲ
 90 Αἰσακος Ὀρθάων τε συνέστιχον, οἷς μίαν ἄμφω
 Ἀμφίθεμις καὶ Φαῦνος ἐποίησαντο πορείην,
 εὐκεράῳ δὲ Φάνητι συνέμπορος ἦλθε Νομείων.
 Κενταύρων δ' ἑτέρη διφυνὴς κεκόρυστο γενέθλη,
 Κυπριάς, ὁππότε Κύπρις ἐπέτρεχεν εἰκελος αὐραῖς
 95 ἱχνιον ἱμείροντος ἀλυσκάουσα τοκῆος,
 μὴ γενέτην ἀθέμιστον ἐσαθρήσειεν ἀκοίτην,
 Ζεὺς δὲ πατὴρ ὑπόειξε γάμων ἄψαυστον ἐάσας
 ὠκυγέρην ἀκίχητον ἀναινομένην Ἀφροδίτην·
 ἀντὶ δὲ Κυπριδίων λεχέων ἔσπειρεν ἀρούρη
 90 παῖδογόνων προχέων φιλοτήσιον ὄμβρον ἐρώτων·
 γαῖα δὲ δεξαμένη γαμίνην Κρονίωνος ἔερσεν
 ἄλλοφυνῇ κερόεσσαν ἀνηκόντιζε γενέθλην.
 τοῖσι κορυσσομένοισι συνέδραμον εἰν ἐνὶ Βάκχαι,
 αἱ μὲν Μηονίης ἀπὸ ῥωγάδος, αἱ δὲ κολώνης
 95 ἡλιβάτων ἦξαν ὑπὲρ Σιπύλοιο καρήνων.
 Νύμφαι δ' ἐλκεχίτωνες ὀρειάδες ἄρσενι θυμῷ
 λυσσάδες ἐρρώνοντο σὺν εὐθύρσοισι μαχηταῖς,
 αἵτε παλιννόστων ἐτέων πολυδινεὶ νύσση
 μηκεθανὸν ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, αἱ μὲν ἐρίπναις
 10 γείτονες οἰονόμων ἐπιμηλίδες, αἱ δὲ λιποῦσαι
 ἄλσεα δεινδρήεντα καὶ ἀγριαῖδος ῥάχιν ὕλης,

- συμφυτές Μελίαι δρυὸς ἡλικος· αἱ τότε πᾶσαι
 εἰς μόθον ἠπείγοντο συνήλυδες, αἱ μὲν ἔχουσιν
 τύμπανα χαλκιδόνεα Κυβηλίδος ὄργανα Πείης,
 215 αἱ δὲ κατηρεφές πλοκάμους ἐλικώδεϊ κισσῷ,
 ἄλλαι ἐμιτρώθησαν ἐχιδναίοισι κορύμβοις·
 χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρον ἀκαχμένον. ὥς τότε Λυδαὶ
 Μαινάδες ὠμάρτησαν ἀταρβέες εἰς μόθον Ἰνδῶν·
 ὧν ἔτι Βασσαρίδες θιασώδεες Ἰδμοῖνι τέχνη
 220 κρείσσονες ἠπείγοντο Διωνύσοιο τιθῆναι,
 Αἶγλη Καλλιχόρη τε καὶ Εὐπετάλη καὶ Ἰώνη,
 καὶ Καλύκη γελώωσα Βρόνυσά τε σύννομος Ὀραις,
 Σειλήνη τε Ρόδη τε καὶ Ὀκυννόη καὶ Ἐρευνῶ,
 Ἀκρήτη τε Μέθη τε, καὶ ἔσπετο σύννομος Ἀρρη
 225 Οἰνάνθη βοδόεσσα καὶ ἀργυρόπεζα Λυκάστη,
 Στησιχόρη Προθόη τε· φιλομμειδῆς δὲ γεραῖη
 οἰνοβαρῆς Τρυγίη πυμάτη κεκόρυστο καὶ αὐτὴ.
 κεκριμένον μὲν ἕκαστος ἐὼν στρατὸν ἤγαγε
 Βάκχῳ,
 πάντων δ' ἡγεμόνευε πυρίβρομος Εἰραφιώτης
 230 ἀστράπτων ἀρίδηλος· ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων
 οὐ σάκος, οὐ δόρυ θοῦρον ἐκούφισεν, οὐ ξίφος ὦμῳ,
 οὐ κυνέην ἐπέθηκεν ἀκερσεκόμοισιν ἐδείραις,
 χάλκεον ἀρραγέος κεφαλῆς σκέπας, ἀλλὰ καρήνου
 ἄπλοκον ἐσφήκωσε δρακοντείῳ τρίχᾳ δεσμῷ,
 235 κράσι κυκλώσας βλοσυρὸν στέφος· ἀντὶ δὲ τυκτῆς
 δαιδαλέης κνημίδος ἐῆς ἐπιγουνίδος ἄκρης
 ἄργυρα πορφυρέοις ἐπεδήκατο ταρσὰ κοδόρνοις,
 νεβρίδα λαγνήεσσαν ἐπὶ στέρνοιο καθάψας,
 239 στικτὸν ἔχων θώρηκα τύπον κεχαραγμένον ἄστρον·
 246 καὶ χρυσῆν λαγόνεσσι περίτροχον ἤρμοσε μίτρην.
 240 λαιῇ μὲν κέρας εἶχε βεβυσμένον ἠδέος οἶνου,
 χρύσειον εὐπόλητον, ἀπ' οἰνοχύτου δὲ κεραίης

- ὄρθιος οἶνοπότοιο κατέρρεεν ὀλκὸς ἐέρσης·
 χειρὶ δὲ κέντορα θύρσον ἐελμένον οἶνοπι κισσῷ
 δεξιτερῇ κονφίζεν, ἐπ' ἀκροτάτῳ δὲ κορύμβῳ
 245 χαλκοβαρῆς πετάλοισι κατ' ἄσκιος ἦεν ἄκωκῇ·
 247 ἀλλ' ὅτε δὴ Διόνυσος ἔσω Κορυβαντίδος αὐλῆς
 χρύσειον εὐποίητον ἐδύσατο κόσμον ἐννοῦς,
 εὐδία καλλείψας χοροτερπῆος ἐνδια΄Ρεῖης
 250 Μηονίην παράμειβεν· ὀρεσσιβάτοις δ' ἅμα Βάκχαις
 δαίμονι βοτρυνόεντι συνεσσεύοντο μαχηταί·
 οἱ μὲν ἐντροχάλοιο κυβερνητῆρες ἀπήνης
 φυταλιῆς κομίσαντο νέης μοσχεύματα Βάκχον·
 πολλὰ δ' ἡμιόνων στίχες ἦιον, ἀμφὶ δὲ νώτῳ
 255 νέκταρος ἀμπελόεντος ἐκούφισαν ἀμφοφορῆας·
 καὶ βραδέων ἐπέθηκαν ὄνων τετληῷτι νώτῳ
 ῥήγεα φοινικόεντα καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν·
 ἄλλοι δ' οἶνοποτῆρες ἅμα χρυσέοισι κυπέλλοις
 ἀργυρέους κρητῆρας ἀγίνεον, ὅπλα τραπέξης·
 260 καὶ χαροπῆς Κορύβαντες ἐποίπνουν ἀγγῳδί φάτνης
 αὐχένα πορδαλίῳν ξυγίῳ δῆσαντες ἱμάντι,
 κισσοδέτοις δὲ λέοντας ἐμित्रώσαντο λεπάδνοις
 χεῖλος ἐπισφίγγαντες ἀπειλητῆρι χαλινῷ.
 καὶ λασίην Κένταυρος ἔχων φρίσσουσιν ὑπήνην
 265 εἰς ξυγὸν αὐτοκέλευστος ἐκούσιον αὐχένα τείνας
 καὶ Σατύρων πολὺ μᾶλλον ἔχων πόθον ἠδέος οἶνου
 ἡμιτελὲς χρεμέτιζεν ἀνὴρ κεκερασμένος ἵππῳ,
 ἰέμενος Διόνυσον ἐοῖς ὥμοισιν αἰερεῖν.
 καὶ θεὸς εὐόρηκος ἐφήμενος ἄντυγι δίφρῳ
 270 Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα κόλπον ἀρούρης,
 λαϊνέης Νιόβης παρεμέτρεε πενθάδα πέτρην·
 καὶ λίθος Ἴνδον ὅμιλον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ
 δακρυόεις ὀφθῶν βροτέην πάλιν ἰαχε φωνήν·
 „ μὴ μόθον ἐντύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἴνδοί,

- 275 παιδὶ Διός, μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐννῶ
 λαυνέους τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥσπερ Ἀπόλλων,
 μυρομένους τύπον ἴσον ἐμῇ πετρῳδεῖ μορφῇ,
 μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώννυμον Ἴνδὸν Ὀρόντην
 γαμβρὸν ἐσαθρήσητε δεδουπότα Δηριαδῆος.
- 280 Ῥεῖη χλωμένη δύναται πλέον Ἰοχαιρῆς·
 Φοῖβον φεύγετε Βάκχον ἀδελφεόν· αἰδέομαι γὰρ
 Ἴνδῶν κτεινομένων ἀλλότρια δάκρυα λείβειν.
 τοῖα λίθον βοόωντα πάλιν σφρηγίσσατο σιγῇ.
 καὶ θεὸς ἀμπελόεις Φρυγίης μετὰ πέζαν ἐρίκνης
- 285 Ἀσκανίης ἐπέβαινεν. ὁμηγερέες δὲ πολῖται
 πάντες, ὅσοις Ἰόβακχος ἐὼν ὥρεξεν ὀπώρην,
 καὶ τελετὰς ἐδέχοντο καὶ ἡσπάζοντο χορείας,
 αὐχένα δοχμῶσαντες ἀνικῆτῃ Διονύσῃ,
 εἰρήνης ἐθέλοντες ἀναιμάκτοιο γαλήνῃ.
- 290 Βάκχων τοῖος ἐὼν κερόεις στρατός, οἷς ἅμα Βάκχαι
 εἰς μόθον ὠπλίζοντο. φιλαγρύπνῃ δὲ Ἀναΐφ
 πάννυχος ἀστερόεντα πυρίτροχον ὀλκὸν ὑφαίνων
 οὐρανὸς ἐβρόντησεν, ἐπεὶ τότε μάρτυρι πυρσῷ
 νίκης Ἰνδοφόνιοι τέλος μαντεύσατο Ῥεῖη.
- 295 εἰς ἐνοπὴν δ' ἠΰος ἔβη θεὸς ὕβριν ἐλαύνων
 ἀνδρῶν κυανέων, ἵνα δούλιον αὐχένα Λυδῶν
 καὶ Φρυγίης ναετῆρα καὶ Ἀσκανίης πολιήτην
 κοιρανίης δασπλήτος ἀποξεύξειε λεπάδων.
 τοῖς τότε Βάκχος ἔπεμπε δῦο κήρυκας ἐννοῦς
- 300 ἀγγελίην ἐνέπειν, ἥ φευγέμεν ἢ πολεμίζειν·
 καὶ σφισι νεισσομένοισι συνέστιχεν αἰγίβοτος Πάν,
 στήθεος ὄλον σκιοῶντα φέρων πώγωνα κομήτην.
 Ἥρῃ δ' ὠκυπέδιλος ἐειδομένη δέμας Ἴνδῳ
 οὐλοκόμφῃ Μελανῇ μὴ οἶνοπα θύρσον αἰεῖρειν
- 305 Ἀστράεντα κέλευε δορυσσόον ὄρχαμον Ἴνδῶν,
 μηδὲ φιλακρήτων Σατύρων ἀλάλαγμα γεφαίρειν,

ἀλλὰ μάχην ἄσπονδον ἀναστῆσαι Διονύσῳ·
καὶ τινὰ μῦθον ἔειπε παραιφαμένη πρόμον Ἰνδῶν·
,, ἡδὺς ὁ ~~δριμαίνων ἀπαλήν~~ ~~στίχα~~ ~~θηλυτεράων~~.

310 Ἀστράεις, πολέμιζε· κορύσσειο καὶ σύ, Κελαινεῦ,
χαλκὸν ἔχων τμητῆρα κορυμβοφόρου Διονύσου·
ἔρχετ' οὐ πέλε θύρσος ὁμοῖος. ἀλλὰ, Κελαινεῦ,
Δηριάδην πεφύλαξο μεμνηνότα, μή σε δαμάσση
οὔτιδανὴν ἀσίδηρον ἀλυσκάζοντα γυναικα.

315 ὥς φαμένη παρέπεισε, καὶ ἤερα δύσατο δαίμων,
μητρυνὴ κοτέουσα μενεπτολέμου Διονύσου.

καὶ Βρομίου κήρυκες ἐπήλυθον· ἀγχιφανῆς δὲ
Ἀστράεις ὑπέροπλος ἔχων ἄστοργον ἀπειλήν
μαίνεται βονκεράους Σατύρους καὶ Πᾶνα διώκων,
320 μειλίχιον κήρυκας ἀτιμάζων Διονύσου.

οἱ δὲ παλιννόστοιο ποδὸς δεידήμονι ταρσῷ
φύξιμον ἔχνος ἔκαμψαν ἐγερσιμόθῳ Διονύσῳ.

καὶ στρατὸν ὥπλισε Βάκχος ἐς ἀντιπόρων στίχας
Ἰνδῶν.

οὐδ' ἔλαθε ζοφόντα Κελαινεά θῆλυς ἐννώ,
325 ἀλλὰ θορῶν ἀκίχητος ὅλον στρατὸν ὥπλισεν Ἰνδῶν·
καὶ θρασὺς Ἀστράεις μενεδήιον οἷστρον ἀέξων
Ἀστακίδος κελάδοντα περὶ ῥόον ἵστατο λίμνης,
δέγμενος ἀμπελόεντος ἐπηλυσίην Διονύσου.

ἀλλ' ὅτε δὴ διδύμης στρατιῆς ἐτερόζυγι λαῷ
330 ἀμφοτέρων στίχα πᾶσαν ἐκόσμεον ἡγεμονῆες,
κλαγγῇ μὲν ζοφόντες ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἰνδοί,
Θρηκίοις γεράνοισιν ἐοικότες, εὔτε φρυγῶσαι
χειμερίην μᾶστιγα καὶ ἡερίου χύσιν ὄμβρου
Πυγμαίων ἀγεληδὸν ἐπαῖσσουσι καρήνοις

335 Τηθύος ἀμφὶ ῥέεθρα, καὶ ὀξύεντι γενεῇφ
οὔτιδανῆς ὀλέκουσι λιποσθενὲς αἷμα γενέθλης,
ἰπτάμεναι νεφεληδὸν ὑπὲρ κέρας Ὠκεανοῦ·

- εἰς ἐνοπήν δ' ἐτέρωθεν ἐβακχεύοντο μαχηταὶ
ἀκλινεὲς θεράποντες ἐγερσιμόθου Διονύσου·
- 340 Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες ἐπέρρεον· ἄγρομένων δὲ
ἢ μὲν ἐχιδναίῳ κεφαλὴν ἐξώσατο δεσμῶ,
ἢ δὲ διεσφῆκωσε κόμην εὐώδει κισσῶ,
ἄλλη χαλκοφόρῳ παλάμην ἐκορύσσετο θύρῳ
οἰστρομανῆς, ἑτέρη δὲ κατ' αὐχένος ἄμμορα δεσμῶν
- 345 μηκεδανῆς μεθέηκε καθειμένα βόστρυχα χαίτης,
Μαιναλὶς ἀκρήθεμνος, ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ οἱ ὤμων
ἀπλεκέας πλοκαμιδας ἀνερρίπιξεν ἀήτης·
ἄλλη ῥόπτρα τίνασσε συνήορα δίζυγι χαλκῶ
πλοχμοὺς εἰλικόνετας ἐπαιθύσσουσα καρήνῳ·
- 350 ἄλλη δ' ἐν παλάμῃσι κατάσχετος ἄλματι λύσσης
352 ὄρθιον ἐσμαράγησε μόθων ἀντίκτυπον ἡχώ,
351 χερσὶ περικροτέουσα βαρύβρομα νῶτα βοείης·
καὶ πέλεν ἔγχεα θύρσα, καλυπτομένη δὲ πετῆλοις
δούρατος ἀμπελόεντος ἔην χαλκήλατος αἰχμῇ·
- 355 ἢ δὲ δαφνοινήεντος ἐφιμείρουσα κυδοιμοῦ
ὠμοβόρων ἐξευξεν ἐπ' αὐχένι δεσμὰ δρακόντων·
ἄλλη ποικιλόντων ἐπὶ στέρνοιο καλύπτρην
πορδαλίῳ, ἑτέρη δὲ κατὰ χροὸς οἷα χιτῶνα
στικτὰ φιλοσκοπέλων ἐνεδύσατο δέρματα νεβρῶν,
- 360 δαιδαλέης ἐλάφοιο περισφίγξασα καλύπτρην·
ἄλλη σκύμνον ἔχουσα δασυστέρνοιο λεαίνης
ἀνδρομέῃ γλαγόνετι νόθῳ πιστώσατο μαζῶ·
καὶ τις ὄφιν τριέλικτον ἀπήμονι δήσατο κόλπῳ
ἐνδόμυχον ζωστήρα, κεκηνότα γείτονι μηρῶ,
- 365 μέλιχα συρρίζοντα, φιλακρήτοιό τε κούρης
ὑπναλέης ἄγρυπνον ὀπιπευτήρα κορείης·
ἄλλη ταρσὰ φέρουσα κατ' οὐρεα γυμνὰ πεδίλων
ποσσὶ βάτους πατέουσα καὶ ὀξυέθειας ἀκάνθας
θηγαλέῃ στατὸν ἔχνος ἐπεστήριξεν ἀχέρδῳ·

- 170 καὶ τις ἐπαῖξασα ταχυνκνήμιδι καμήλῳ
 καμπύλον ἀμητῆρι διέθρισεν ἀνχένα θύρῳ,
 καὶ τυφλοῖσι πόδεσσιν περιπατοῦσα κελεύθῳ
 ἡμιφανῆς πεφόρητο, πολυγνάμπτῳ δὲ πορείῃ
 φοιταλέης ἀκάρηνον ἐπέλεγτο σῶμα καμήλου,
 175 καὶ σφαλερῇ πλήσσουσα βαθυνομένην χθόνα χηλῇ
 ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε κονίῃ·
 ἄλλῃ δ' ἔχνος ἄγουσα βοοτρόφον εἰς ῥάχιν ὕλης
 ἄσχετα μαινομένοιο δορῆς ἐδράξατο ταύρου,
 καὶ βλοσυροῖς ὀνύχεσσι χαρασσομένης ἀπὸ δειρῆς
 80 ταυρεῖην ἀτόρητον ἀπεφλοίωσε καλύπτρην·
 ἄλλῃ δ' ἔγκατα πάντα διήφυσεν. ἦν δὲ νοῆσαι
 παρθένον ἀκρῆδεμον ἀσάμβalon ὑπόδι πέτρης
 τρηχαλέῳ πρηῶνι περισκαίρουσαν ἐρίπνης·
 οὐ σκοπιὴν δ' ἐφριξε δυσέμβατον, οὐ πόδα κούρης
 85 ὄξυπαγῆς ἀπέδιλον ὄνυξ ἐχάραξε κολώνης.
 πολλὴ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα παρ' Ἀστακίδος στόμα
 λίμνης
 Ἰνδῶν δεδάικτο γονὴ Κουρήτι σιδήρῳ.
 δυσμενέων δὲ φάλαγγας ἐκυκλώσαντο μαχηταὶ
 τεύχεσιν ἀντιτύποισι, φερεσσακέος δὲ χορείης
 90 ὄνυμον ἐμιμήσαντο ποδῶν ἐλικώδει καλμῷ·
 καὶ λασίῃ παλάμῃ σκοπιὴν λοφόεσσαν αἰέρω
 οὖρεος ἄκρα κάρηνα ταμῶν ἐκορύσσετο Ἀηνεύς,
 πέμπων ὀκρίεσσαν ἐπ' ἀντιβίοισι κολώνην·
 Βάκχῃ δ' ἀμφαλάλαξε, καὶ ἀμπελόεσσαν ἀκωκὴν
 95 Βασσαρὶς ἠκόντιξε, μελαρρίνου δὲ γενέθλης
 ἄρσενά πολλὰ κάρηνα δαΐζετο θήλει θύρῳ.
 καὶ φονίῳ θρασύν ἄνδρα διατμήγουσα κορύμβῳ
 Εὐπετάλῃ κεκόρυστο, πολυσταφύλῳ δὲ πετήλῳ
 κέντορα κισσὸν ἐπεμπευ ἀλοιητῆρα σιδήρου·
 10 Στησιχώρῃ δ' εὐβοτρὺς ἐπεσκήρτησε κυδοιμῷ,

καὶ δηῖων ἔσσευε γένος ῥηξήνορι ῥόμβῳ
κύμβαλα διενέουσα βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ.

καὶ πολὺς ἀμφοτέροισιν ἔην μόθος· ἔβρεμε
σύριγξ,

σύριγξ ἐγρεκύδοιμος, ἐπέκτυπε δ' αὐλὸς ἐννοῦς,
405 Βασσαρίδες δ' ὀλόλυξαν· ἐγειρομένου δὲ κυδοιμοῦ
βρονταίοις πατάγοισι μέλας μυκῶμενος ἤηρ
ἐκ Διὸς ἐσσομένην Βρομίῳ μαντεύσατο νίκην.
καὶ πολὺς ἐσμός ἐπιπτεν· ὅλη δ' ἐρυθαίνεται λύθρῳ
ὑγρῷ διψᾷς ἄρουρα, καὶ Ἀστακίδος στόμα λίμνης
410 αἰμοβαφὲς κελάρυξε φόνῳ κεκερασμένον Ἴνδῶν.

ἀντιβίους δ' ὥκτειρε θεὸς φιλοπαίγμονι θυμῷ
καὶ προχοαῖς κατέχευε μέθης γέρας, ἐν δὲ ῥεέθροις
χιονέην ἤμειψε φυὴν ξανθόχροον ὕδωρ,
καὶ ποταμὸς κελάρυξε μελίρρυτα χεύματα σύρων,
415 καὶ προχοαῖς ἐμέθυσσαν· ἀμειβομένων δὲ ῥοάων
ἐπνερν ἀρτιχύτοιο μέθης εὐώδεις αὔραι·
ὄχθαι ἐφοινίσσοντο· πινὼν δέ τις Ἴνδος ἀγήνωρ
τοίην ἐκ στομάτων πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·
„ξείνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ ποτόν· ὥς γλάγος
αίγῳν

420 ἄργυρον οὐ πέλε τοῦτο, καὶ οὐ μέλαν οἶάπερ ὕδωρ,
οὐδέ μιν οἶον ὅπῃα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
βομβήεσσα μέλισσα λοχεύεται ἡδέϊ κηρῷ·
ἀλλὰ νόον τέρπουσαν ἔχει καλλίπνοον ὁδμήν.
ἀνῆρ διψαλέος πολυθαλπεί καύματος ἀτμῷ
425 βαιὸν ἑαῖς παλάμῃσιν ἀφυσσάμενος χυτὸν ὕδωρ
λαίλαπα καρχαλέης ἀποσείεται ἀντίκα δόψης·
καὶ μέλι μᾶλλον ἔχει ταχινὸν κόρον· ἃ μέγα θαῦμα,
τοῦτο πινὼν ἐθέλω πιεῖν πάλιν· ἀμφοτέρων γὰρ
καὶ γλυκερὸν τόδε χεῦμα καὶ οὐ κόρον ἀνδράσι τίκτει
430 Ἥβη, κάλπιν ἄειρε καὶ ἐρχεο δεῦρο λαβοῦσα

Τρώιον οἶνοχόον, ξαθέων δρηστῆρα κυπέλλων,
 ὄφρα μελιρραθάμιγγος ἀφυσσάμενος ποταμοῖο
 Ζηνὸς ὅλους κρητῆρας ἀναπλήσῃ Γανυμήδης.
 δεῦτε, φίλοι, γεύσασθε μελισταγέος ποταμοῖο.
 435 ἐνθάδε παπταίνω τύπον αἰθέρος· αὐτόχυτον γὰρ
 κείνο, τόπερ καλέουσι Διὸς πόμα, νέκταρ Ὀλύμπου
 Νηιάδες χθονίοισιν ἀναβλύξουσι κυπέλλοις.“

NONNOS ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

www.libtool.com.cn

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΙΕ.

Πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ βριαρὴν Νίκαιαν αἶδω,
θηροφόνον ξοδόπηχυν ἀπειλήτειραν ἐρώτων.

- Ὡς φαμένον νεφεληδὸν ἐπέρρεον αἰθοπες Ἴνδοι
ἀμφὶ ῥόον ποταμοῖο μελίπνοον· ὦν ὁ μὲν αὐτῶν
ἀγχιβαθῆς στατὸν ἔχνος ἐπ' ἱλύϊ δισσοῖν ἐρείσας
ἡμιφανῆς ἔστηκε, καὶ ὀμφαλὸν ὕδατι δεύων
5 κυρτὸς ἔσω ποταμοῖο κεκυφὸτα νῶτα συνάπτων
χερσὶ βαθυνομένησι μελισταγῆς ἤφυσεν ὕδωρ,
ὃς δὲ παρὰ προχοῇσι κατὰσχετος αἰθοπι δίσψῃ
πορφυρέῳ προβλήτῃ γενειάδα κύματι βάπτων
στήθος ἐφαπλώσας ποταμηίδος ὑπόθεν ὄχθης
10 οἰγομένοις στομάτεσσιν ἀνείρυσεν ἱκμάδα Βάκχον·
πρηγῆς δ' ἄλλος ἔην πελάσας στόμα γείτονι πηγῇ,
καὶ διερὰς δαπέδῳ ψαμαθῶδεϊ χεῖρας ἐρείσας
χείλεσι διψαλέοισιν ἐδέχοντο δίσπιον ὕδωρ·
ἄλλοι δ' ὄστρακόεντι μέθην ἀρύοντο κυπέλλῳ,
15 πυθμένα κουφίζοντες ἐαρότος ἀμφοφορῆς·
καὶ πολὺς ἔσμος ἐπινεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ,
κισσυβίῳ προχέων ποταμηίδος ὄμβρον ἐέρσης,
μηλονόμων ἄγραυλον ἔχων δέπας. ἀντιβίων δὲ
οἶνον ἐρευγομένων πολυχανδέος ἀνθερεῶνος
20 ὄμμασι δερκομένοισιν ἐδιπλώθησαν ἐρίπναι,
καὶ βλεφάρους δοκέεσκον ἰδεῖν διδυμόζυγον ὕδωρ.
καὶ προχοὴ κελάρυξε φιλακρήτου ποταμοῖο

- ξανθὸν ἀναβλύζουσα μέθης ῥόον· ἡδυπότου δὲ
οἰνάδος ἡρείγοντο ῥοὰς εὐώδεις ὄχθαι.
- 25 δυσμενέας δ' ἐμέθυσε χάλις ῥόος. ἔνθα τις ἀνὴρ
Ἴνδὸς ἀμερσινόοιο μέθης δεδονημένος οἷστρεφ
εἰς ἀγέλην ἦιξε, καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
ταῦρον ἀπειλητῆρα μετήγαγε δέσμιον ἔλκων,
διχθαδίων κερῶν κεχαραγμένον ἄκρον ἐρύσσας
- 30 τολμηραῖς παλάμαις, διδυμάονος οἷα κεραίης
ταυροφυῇ Διόνυσον ὑπὸ ζυγὰ δούλια σύρων·
ἄλλος ἔχων δασπλῆτα σιδηρεῖης γένυν ἄρπης
αἰγὸς ὄρεσσινόμοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα,
θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαγμένον, οἷά τε δειρὴν
- 35 Πανὸς ἐνκραίροιο ταμῶν γαμφώνυχι χαλκῷ·
ἄλλος ἀπηλόησε βοῶν κεραελκέα φύτλην,
οἷά περ ἀμῶν Σατύρων ταυρώπιδα μορφήν,
ὃς δὲ ταυνκραίων ἐλάφων ἐδίωκε γενέθλην
στικτῆς εἰσορόων πολυδαίδαλον εἶδος ὀπωπῆς,
- 40 οἷά τε Βασσαρίδων ὀλέκων στίχα· δαιδαλαίαις γὰρ
νεβρίσιν ἰσοτύποισι παρεπλάγχθησαν ὀπωπαί·
καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ὄλον θώρηκα μαινῶν
Ἴνδὸς ἀκοντιστῆρι μέλας ἐρυθαίνεται λύθρῳ.
καὶ τις ὁμοκλήσας ἐκορύσσετο γείτονι δένδρῳ
- 45 μαστίζων ἐκάτερθε, καὶ εἰαρινοῖσι δοκεύων
σειομένην ἀνέμοισι φυτῶν ἐλικώδεα χαλτην
ἄβροκόμων ὄρηκας ἀπηλόησε κορύμβων,
φύλλα διασχίζων λασίης δρυός, οἷα μαχαίρῃ
πλοχμὸν ἀκερσεκόμοιο διατμήγων Διόνυσον,
- 50 μαρνάμενος πετάλοισι καὶ οὐ Σατύροισιν ἐρρίζων,
τερπωλὴν ἀνόνητον ἔχων σκυοειδέι νίκη.
μαίνεται δ' ἀντιβίων ἕτερος χορός· ἀντὶ δὲ λόγῃς
ὃς μὲν ἔλῶν βαρύδουπον ἐπωμαδίῳ τελαμῶνι
τύμπανον ἤεραξε, καὶ ἀμφιπλήγι βοεῖη

- 55 δίζυγον ἐσμαράγησε μέλος χαλκόκροτον ἤχώ·
 ὃς δὲ πολυτρήτοιο βοῇ δεδονημένος αὐλοῦ
 ἄστατος εἰλικόειπε ποδῶν βακχεύετο παλμῷ·
 καὶ τις ἀπειρήτοις ἐπὶ χεῖλεσι λωτὸν ἐρείσας
 δίθροον ἀρμονίην ἐμελίζετο Μυγδόνοιο αὐλοῦ·
 60 γηραλέον δὲ φυτοῖο θυρῶν παρὰ γείτονι ῥίξῃ
 γλαυκὸν ἑυρραθάμιγγος ἀνείρυσε θαλλὸν ἐλαίης
 ὄμβρῳ ἐερσήεντι διάβροχον, οἷα πιέζων
 οἶνωπῇ ῥαθάμιγγι * * *
 * * * Μαρωνίδος ἀσκὸν ἐέρσης.
 ἄλλοι σὺν ξιφέεσσι, σὺν ἔγχεσι, σὺν τρυφαλείαις
 65 ἄσχετα βακχευθέντες ἀμερσινόφω φρένας οἶνω
 ὄργια μιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων,
 ἔχνια δινεύοντες ἐνόπλιον ἀμφὶ χορείην·
 καὶ παλάμης ἐλικηδὸν ἀμοιβαίησιν ἐρωαῖς
 ἀσπίδες ἐκρούοντο κυβιστητῆρι σιδήρῳ·
 70 καὶ τις ὀπιπεύων διασώδεος ὄργια Μούσης
 μιμηλὴν Σατύροισι συνεσκίρτησε χορείην·
 καὶ τις ἄρασσομένης αἰῶν κελάδημα βοείης
 μελίχον ἦθος ἔδεκτο, φιλοσμαράγῳ δὲ μενοινῇ
 ῥιγεδανὴν ἀνέμοισιν ἐὴν ἐρριψε φαρέτρην,
 75 λύσσαν ἔχων· ἔτερος δὲ γυναιμανέων πρόμος Ἴνδῶν
 ἀπλεκέος πλοκαμίδος ἐλὼν ὑψαύχενα Βάκχην
 παρθενικὴν ἀδάμαστον ἀτάσθαλον εἰς γάμον ἔλκων
 σφίγξεν ὑπὲρ δαπέδοιο, τανυσσαμένης δὲ κονίῃ
 χερσὶν ἐρωμανέεσσιν ἀπεσφρηγίσσατο μίτρην,
 80 ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἑξαπλὴς γὰρ
 ὄρθιος εἶρπε δράκων ὑποκόλπιος ἰξύι γείτων,
 δυσμενέος δ' ἦιξε κατ' αὐχένος, ἀμφὶ δὲ δειρῇ
 σὺραλὰς ἐλίκεσσιν ἀνέπλεκε κυκλάδα μίτρην·
 ταρβαλέοις δὲ πόδεσσι φυγῶν μελανόχροος ἀνῆρ
 85 θερμὸν ἀνυμφεύτων ἀπεσεύδατο κέντρον ἐρώτων,

αὐχένιον τρομέων ὀφιώδεος ὄρμον ἀκάνθης.

ὄφρα μὲν οἰνωθέντες ἐν οὔρεσιν ἔτρεχον Ἴνδοί,
τόφρα δὲ νηδυμὸς ὕπνος ἐόν πτερόν οὔλον ἑλίσσας
ἀκλινέων σφαλεροῖσιν ἐπέχραεν ὄμμασιν Ἴνδῶν,

90 εὐνάσε δ' οἰστρηθέντας ἀμετρήτῳ νόον οἶνφ,

Πασιθέης γενετῆρι χαριζόμενος Διονύσφ·

ὦν ὃ μὲν ὕπτιος εὐδεν ἄνω νεύοντι προσώπφ
ὑπναλέφ μυκτῆρι μεθυσφαλὲς ἄσθμα τιταίνων,
ὃς δὲ βαρυνομένην κεφαλὴν ἐπεθήκατο πέτρφ,

95 νωθρὸς ἐνκοκάλφ ποταμηίδι κείμενος ὄχθῃ,

ἡματιδίσι δ' ὀάριξε νοοπλανεέσσιν ὀνείροις

ὀρθὰ περὶ κροτάφοισι πεπηγότα δάκτυλα βάλλων·

πρηνῆς δ' ἄλλος ἔην τετανυσμένος, εἶχε δὲ δισσήν
χεῖρα καθιεμένην ἰσοελκέα δίξυγι μηρῷ·

100 καὶ τις ἔης παλάμης κεφαλὴν ἐπερείσατο καρπῷ

οἶνον ἀναβλύζων· ὃ δὲ καμπύλα γυῖα συνάπτων,

ὥς ὄφρις ἀμφιέλικτος, ἐκέκλιτο λοξὸς λαύων.

καὶ χορὸς ἀντιβίων πεφορημένος εἰς ῥάχιω ὕλης,

ὃς μὲν ὑπὸ δρυὸς εὐδεν, ὃ δὲ πτελέης ὑπὸ θάμνφ,

105 ἄλλος ἐπὶ πλευροῖσι πεσὼν ἐκλίνετο φηγῷ,

λαιὴν ὀφρυόεντι βαλὼν ἐπὶ χεῖρα μετώπφ·

καὶ πολὺς ἐσμὸς λαυε λάλος νέκυς, ἥερι πέμπων

ἄλλοιης ἀχάλινον ἀσημάντου θρόον ἡχοῦς

οἶνοβαρῆς· ἕτερος δὲ τινασσομένοιο καρήνου

110 γηραλέης πλατὺ νῶτον ἐπέτρεπε πυθμένι δάφνης·

τὸν δὲ βαρὺ κνώσσοντα βαθυστρώτων ἐπὶ λέκτρον

ἀκροκόμον φοίνικος ἢ εὐώδινος Ἀθήνης

ῥιπίζων ἀνέμοισιν ἔλιξ ἐπεσύρισεν ὄρηξ·

καὶ τις ὑπὲρ δαπέδοιο χυτῇ κεκύλιστο κονίῃ,

115 ἄκρα ποδῶν προχοῇσι κατακλύζων ποταμοῖο·

ἄλλος ἀπειρήτοιο μέθης βακχεύετο παλμῷ,

καὶ κεφαλὴν βαρύνθουσαν ἐπέτρεπε γέλτονι πεύκῃ·

ἄλλον φυσιόωντος ἐσέλετο νεῦρα μετώπου.

καὶ δήλους κνώσσοντας ἰδὼν γελῶντι προσώπῳ

120 Βάκχος ἄναξ ἀγόρευε χέων σημάντορα φωνήν·

„Ἰνδοφόνοι θεράποντες ἀνικήτου Διονύσου,

νόσφι μόθου σφίγξαντες ἀλλέας υἱέας Ἰνδῶν

πάντας ἀναιμάκτῳ ζωγρήσατε δημοτῆτι·

καὶ βριαρῷ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνας Διονύσῳ

125 Ἰνδὸς ὑποδρήσειεν ἐμῇ θιασώδει Πελῆ,

σεῖων οἶνοπα θύρσον, ἀπορρίψας δὲ θυέλλαις

ἀργυρέην κνημίδα πόδας σφίγξειε κοθόρνοις,

καὶ κεφαλὴν σφίγξειεν ἐμῷ κισσώδει δεσμῷ,

γυμνώσας πλοκαμίδας ἀερσιλόφου τρυφαλείης,

130 καὶ πολέμων ἀλάλαγμα λιπὼν καὶ θούριον ἤχῳ

εὖϊον ἀείσειε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ.“

ὣς φραμένον δρηστῆρες ἐπολίνυνον· ὦν δ' μὲν

αὐτῶν

αὐχένι δυσμενέων ὀφιώδεα δεσμὸν ἐλίσξας

εἴλκε θρακοντείη πεπεδημένον ἀνέρα σειρῇ,

135 ἄλλος ἐλὼν λασίης κεχαλασμένον ὄλκον ὑπήνης

ἄνδρα βαθυσμήριγγος ἀνείρυσεν ἀνθερεῶνος·

καὶ τις εἰς παλάμας τανύσας σκολιότριχι κόρσῃ

ἀνέρα δουρίκτητον ἀδέσμιον εἴλκεν ἐθείρης·

ἄλλος ὁμοπλέκτους παλάμας περὶ νῶτα καθάψας

140 δῆιον εἰλικόεντι λίνων μιτρώσατο δεσμῷ

αὐχενίῳ· τρομερῷ δὲ Μάρων ἐλελίζετο παλμῷ

οἶνῳ ἀμερσινῷ βεβαρημένον Ἰνδὸν αἰέρων·

ἄλλος ἀκοντιστῆρα λαβὼν βεβημένον ὕπνῳ,

δεσμῷ βοτρύοντι περίπλοκον αὐχένα σύρων,

145 στικτῶν πορδαλίων ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων·

ἄλλον κεκλιμένοιο φιλεύιος ἐσμὸς ἀλήτης

χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ,

καὶ λοφίης ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων ἐλεφάντων·

- καὶ πολὺς εὐκύκλοιο λαβὼν τελαμῶνα βοεῖης
 150 Ἴνδον ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἴλκεν ἱμάντι.
 καὶ τις ἀεργαζούσα καλαυροπα μηλοβοτῆρος
 Βασσαρὶς ἀφριόωσα λαθίφρονι κύματι λύσσης
 Ἴνδον ἐρευνητῆρα βαθυπλούτοιο θαλάσσης
 τολμηρῇ παλάμῃ πολυκαμπέος εἴλκεν ἐθείρης
 155 δούλιον εἰς ζυγόδεσμον. ἐπειγομένου δὲ Ἀναίου
 δῆμον εὐθώρηκα σιδήρεος εἶχεν Ἐρεχθεὺς
 ὦμοις ἀκλινέεσσι· μεθυσφαλέος δὲ φορῆος
 θῆρα κελαινόρρινον ὀρεστιάς ἤλασε Βάκχη,
 ἰσχία μαστίζουσα δορικτήτων ἐλεφάντων·
 160 καὶ χρυσέην Ἰμέναιος ἀνῆρταξε βοεῖην
 ἀνέρα συλήσας χρυσάσπιδα, γηδόσυννος δὲ
 κοῦρον ἐρωμανέεσσιν ἐδέρκετο Βάκχος ὀπωπαῖς
 τεύχεσιν ὑπναλέοιο καταναγάζοντα φορῆος·
 καὶ νέος ἠκόντιζεν ἐν ἔντεσιν ὄλβιον αἶγλην,
 65 ὥς Ἀνκίου Γλαύκοιο λαβὼν ἀμάρυσσε μαχηταῖς
 ἀφνειοῖς σακέεσσιν ἀπαστράπτων Διομήδης.
 ἄλλους δ' ἀντιβίους στρατιῇ ληίσσατο Βάκχων,
 νῆδυμον ὕπνον ἔχοντας ὁμόστολον ἡδέος οἴνου.
 Ἐνθα τις ἀγκυλότοξος ἐρημάδι σύννομος ὕλη
 70 παρθένος Ἀστακίδεσσιν ὁμότροφος ἦνθες Νύμφαις
 καλλιφυῆς Νίκαια, λαγωβόλος Ἄρτεμις ἄλλη,
 ἄλλοτρίῃ φιλότητος, ἀπειρήτη κυθερείης,
 θῆρας ὀιστεύουσα καὶ ἰχνεύουσα κολώναις·
 οὐδὲ μυχῶ θυόεντι καλύπτετο παρθενεῶνος.
 75 καὶ οἱ ἐνὶ σκοπέλοισιν ἐρημονόμῳ παρὰ πέτρῃ
 ἡλακᾶτη πέλε τόξον αἰδέως ἐνδοθι λόχμης,
 μηκεδανοὶ κλωστῆρες ἔσαν περόεντες ὀιστοί,
 καὶ σταλίκων ξύλον ὀρθὸν ὀρειάδος ἱστὸς Ἀθήνης·
 καὶ καθαρῇ συνάεθλος ὁμίλεεν Ἴοχαιρῃ,
 80 καὶ λίνον ἐν σκοπέλοισιν ἀνέπλεκεν ἡθαῖδος ἄργης

νήματος ἀσκητοῖο φιλαίτερον· οὐποτε τόξον
 ποικίλον εἶδος ἔχοντος ἀνάλκιδος ἤπιετο νεβροῦ,
 δορκάδας οὐκ ἐδίωκε, καὶ οὐκ ἔψαυε λαγωοῦ,
 ἀλλὰ περιζεύξασα δαφοινήεντι χαλινῷ

185 γλαυκὰ δασυστέρνων ἐπεμάστιε νῶτα λεόντων,
 πολλάκι δ' ἔγχος ἄειρε καταντία λυσσάδος ἄρκτου·
 μέμφετο δ' Ἰοχέαιραν ἐκηβόλον, ὅτι λιποῦσα
 στικτῶν πορδαλίων γενεὴν καὶ φῦλα λεόντων
 οὐτιδαναῖς ἐλάφοισιν ἐὴν ἔξευξεν ἀπήνην.

190 οὐδὲ μύρῳ μεμέλητο, μελικρήτων δὲ κυπέλλων
 ὕδατόεν προβέβουλε χαραδραῖης πόμα πηγῆς
 ψυχρὸν ὕδωρ ποθέουσα· καὶ αὐτορόφῳ κενεῶνι
 κούρης δύσβατος οἶκος ἐρημάδες ἦσαν ἐρίπναι·
 πολλάκι δ' εὐκαμάτοιο μετὰ δρόμον ἡθάδος ἄγρης

195 πορδαλίων σχεδὸν ἦστο, μιῇ δ' ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ
 μίμνε μεσημβρίζουσα λεχωίδος ἄγχι λεαίνης·
 ἥ δὲ γαληναίῃσιν ὑπ' ὄφρ' οὐ μελιχλή θήρ
 ἀδρύπτοις γενέσσει δέμας λιχμάζετο κούρης,
 καὶ κινυροῦ μίμημα κυνὸς δειδήμονι λαιμῷ

200 ὠμοτόκου στόμα λάβρον ὑπεκνυζᾷτο λεαίνης
 χεῖλει φειδομένῳ, δοκέων δέ μιν Ἄρτεμιν εἶναι
 εἰς πέδον ἱκεσίοιο καθελκομένοιο καρήνου
 ἀνχένι λαχνήεντι λέων ἐκλίνετο νύμφῃ.

καὶ τις ἐνὶ ξυλόχοις ὀρεσίτροφος ἦνθεε βούτης,
 205 ἰδυτενῆς περίμετρος, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης·
 οὐνομά οἱ πέλεν Ὕμνος, ὃς ἀγριάδος μέσον ὕλης
 ἱμερτὰς ἐνόμει βόας παρὰ γείτονι κούρῃ·
 καὶ νομῇν ἐρατῇσι καλαῦροπα χερσὶ τινάσσων
 εἰς βαθὺν ἦλθεν ἔρωτα καὶ οὐκέτι τέρπετο ποίμναις,
 210 εἵκελος Ἀγχίσῃ ῥοδοειδέι, τοῦ ποτε Κύπρις
 ἀργεννήν ἐνόμειν ὀρεσσινόμων στίχα τάυρων
 κεστὸν ἐλαφρίζουσα βοοσσόον· ἀμφὶ δὲ λόχη

- βουκόλος ἀγρώσσουσεν ἰδὼν χιονώδεα κούρην
 οὐ βοῆς ἀγέλης ἐμπάζετο· φοιταλέη δὲ
 15 εἰς ἔλος αὐτοκέλευστος ἐβόσκετο πόρτις ἐρήμη ,
 ἀρχαίου δυσέρωτος ἀποπλαγχθεῖσα νομῆς,
 καὶ θαμάλη πεφόρητο περισκαίρουσα κολώναις
 ποιμένα μαστεύουσα· νέος δ' ἐπλάζετο βούτης
 παρθενικῆς ὁρόων ῥοδοειδέα κύκλα προσώπου.
- 20 καὶ δολόεις ἐρέθιζεν Ἑρως ποθέοντα νομῆα
 οἷστρω λαβροτέρῳ δεδονημένον· ἐν σκοπέλῳ γὰρ
 παρθενικῆς ἀκίχητον ἐπεσσυμένης δρόμον ἄγρης
 πέπλον ὅλον κόλπωσεν ἐς ἡέρα κοῦφος ἀήτης·
 καὶ χροὸς ἦνθεε κάλλος· ἐλευκαίνοντο δὲ μηροὶ
- 25 καὶ σφυρὰ φοινίσσοντο, καὶ ὥς κρίνον, ὥς ἀνεμῶνη
 χιονέων μελέων ῥοδόεις ἀνεφαίνετο λειμῶν·
 καὶ νέος ἡμερόφοιτος ἔχων ἀκόρητον ὀπωπὴν
 ἄσκεπέων ἐδόκευεν ἐλεύθερον ἄντυγα μηρῶν.
 βότρυν ὀπισθοπόροιο κόμης ἐλέλιξεν ἀήτης
- 30 κουφίζων ἐκάτερθεν, ἀειρομένων δὲ κομῶων
 λευκοφαῆς σελάγιζε μέσος γυμνούμενος αὐχὴν.
 καὶ νέος οὐρεσίφοιτος ὁμάρτεε πολλάκι κούρη,
 πῆ μὲν ἐπιψαύων σταλίκων ἢ τόξον ἀφάσσω,
 πῆ δὲ ποθοβλήτοιο τιταινομένοιο βελέμνου
- 35 ἡμερτῆς ἐδόκευε ῥοδόχροα δάκτυλα κούρης·
 εἴ ποτε τοξεύουσα κέρας κυκλώσατο νευρῇ,
 καὶ παλάμη γυμνοῦτο, λαθὼν νέος ὄμματι λοξῷ
 λευκὸν οἰστευτῆρα βραχίονα δέσκετο κούρης,
 ὄμμα παλινδίνητον ἄγων ὀχετηγὸν ἐρώτων,
- 40 εἰ τόσον, ὥς Νίκαια, πέλεν λευκώλενος Ἥρη·
 Ἑσπερίην δ' ἐπὶ πέξαν ἐὼν ἐτίτταινεν ὀπωπὴν,
 εἰ πλέον ἀργυφὴ πέλε παρθένος, ἢ Σελήνη.
 καὶ νέος, ἀμφιέπων ὑποκάρδιον ἔλκος ἐρώτων,
 ἐγγυὲς ἐὼν καὶ νόσφιν ἐὼν ἐμνώετο κούρης,

- 245 πῶς βέλος εἰς σκοπὸν εἵλκεν ὀρειάδος ἀντίον ἄρκτου,
 πῶς δὲ λεοντείῃ καλὰ μιν ἐσφίγγατο δειρῇ
 δίξυγα γυνώσασα βραχίονα μάρτυρι δεσμῷ,
 πῶς πάλιν ἰδρώουσα λοέσσατο χεῦματι πηγῆς
 ἡμιφανῆς, καὶ μᾶλλον αἶε μιμνήσκετο πέπλου,
 250 ὅπποτε μιν δονέων καὶ ἐς ὀμφαλὸν ἄχρῃς αἰέτων
 γυμνώσας χροὸς ἄνθος ἀνηκόντιζεν ἀήτης·
 κείνου μνηστὴν ἔχων γλυκερὰς ἰκέτευεν ἀέλλας,
 ὄφρα πάλιν βαθύκολπον ἀναστελλῶσι χιτῶνα.
 καὶ νέος ἀστήρικτος ἐνκραίρῳ παρὰ πόλμνῃ
 255 γείτονα θηρεύουσιν ἰδὼν ὑψαύχενά κούρην
 τοῖον ἀπερροίβδησεν ἔπος ζηλήμονι φωνῇ·
 „αἶθε βέλος γενόμην ἢ δίκτυον ἢ φαρέτρην,
 αἶθε βέλος γενόμην θηροκτόνον, ὄφρα με γυμναῖς
 χερσὶν ἐλαφρίσσειεν· ὀπισθοτόνοιό δὲ τόξον·
 260 εἶην νεῦρα βόεια πολὺ πλέον, ὄφρα με μαζῶ
 χιονέῳ πελάσειε σαόφρονος ἔκτοθι μήτρης,
 ναὶ δαμάλη, ναὶ μόσχε, σαόφρονος ἔκτοθι μήτρης.
 παρθένε, κουφίζεις βέλος ὄλβιον· ὑμέτεροι γὰρ
 Ἵμνου μηλονόμοιο μακάρτεροί εἰσιν ὀιστοί,
 265 ὅττι τεῶν ψάνουσιν ἐρωτοτόκων παλαμάων.
 σοῖς γλυκεροῖς σταλίκεσσιν ἀφωνήτοισι μεγάλῳ·
 οὐδὲ μόνων σταλίκων με φέρει πόθος· ἀλλὰ καὶ
 αὐτοῦ
 ξῆλον ἔχω τόξοιο καὶ ἀπνεύστοιο φαρέτρης.
 αἶθε μεσημβρίζουσα ποδοβλήτῳ παρὰ πηγῇ
 270 γυῖα καταψύξειεν, ἰδὼ δ' ὑψαύχενά κούρην,
 ναὶ δαμάλη, ναὶ μόσχε, δίχα φθονεροῖο χιτῶνος.
 πῇ ποτέ μοι, Κυθήρεια, τόσῃν ἡγείρας ἀνάγκῃ;
 Θρινακίην οὐκ οἶδα καὶ οὐ κεραελκέα ποίμνην,
 οὐ βόας Ἑλλοῖο κατ' οὔρεα ταῦτα νομεύω,
 275 οὐ κρυφίην ἡγγεῖλε πατὴρ ἐμὸς Ἄρεος εὐνῇν.

παρθένε, μή με δίωκε, καὶ εἰ βόας εἰς νομὸν ἔλκω·
οὐρανίων λεχέων ἐπιβήτορές εἰσι νομῆες·

Τιθωνὸς ῥοδόεις νόμιος πέλεν, ὃν διὰ μορφὴν
δίφρον ἐὼν στήσασα φαεσφόρος ἤρπασεν Ἡώς·

280 καὶ Διὸς οἶνοχόος πέλε βουκόλος, ὃν διὰ κάλλος
φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐκούφισεν ὑψιπέτης Ζεὺς.
δεῦρο, βόας ποιμαίνε, καὶ ὀπλοτέρην σε καλέσσω
ἄλλω βουκολέοντι σὺν Ἐνδυμίωνι Σελήνῃ·
ῥίπτε βέλος καὶ ψαῦε καλαύροπος, ὄφρα τις εἴπῃ·

285 „Τμνον μηλονόμοιο βόας Κυθήρεια νομεύει.“

ὥς φάτο καὶ λιτάνευε, φίλων δ' ἐδράξατο γούνων
χερσὶ γυναιμανέεσσι, καὶ ἔσπετο, καὶ οἱ ἐνίψαι
ἔτρεμεν οἰστρον Ἔρωτος, ἔη δ' ὑπεμέμφετο σιγῇ.

καὶ ποτε θάρσος ἔχων γαμίων ὑποεργὸν ἐρώτων
290 κείμενα Νικαίης ἀνεκούφισεν ἔντεα θήρης,
καὶ δόρυ θοῦρον ἄειρε, πόθου δ' ὑπὸ μείζονι κέντρῳ
κούρης χωομένης γλυκερὴν ἤειρε φαρέτρην,
καὶ κύσε δίκτυα κωφὰ καὶ οὐ πνεύοντας οἰστούς,
χείλεσι τερπομένοισι μαιφόνον ἰὼν ἐρείσας,

295 καὶ στέρνοις ἐπέλασσε ἀφειδέι χειρὶ πιέζων·
καὶ τινα μῦθον ἔειπεν ἀδονπήτῳ τινὶ φωνῇ·

„πρὸς Παφίης, φθέγγασθε πάλιν, δρυές, ὥς ἐπὶ
Πύρρης,

ὥς ἐπὶ Δευκαλίωνος, ἐλέγξατε λυσσάδα κούρην·
Δάφνη καὶ σὺ φίλῃ, δενδρώδεα ῥῆξον ἰωήν·

300 αἶθε καλὴ Νίκαια πάρος πέλε, καὶ κεν Ἀπόλλων
ἄβροτέρην ἐδίωκε, καὶ οὐ φυτὸν ἐπλετο Δάφνη.“

ὥς φάτο· καὶ σύριγγι σαόφρονος ἐγγύθι κούρης
μάρτυν ἔης ὀδύνης, γαμὴν ἐμελλέτο μολπήν.
παρθενικὴ δ' ἀγόρευεν ἐπεγγελόωσα νομῇ·

305 „ἦδὺς ὁ συρίζων Παφίης μέλος ὑμέτερος Πάν·
πολλάκι μέλψεν Ἔρωτα καὶ οὐ πέλε νυμφίος Ἡχρὺς·

- ἃ πόσα Δάφνης ἄειδεν ὁ βουκόλος· ἀμφὶ δὲ μολπῇ
 παρθένος ἀστιβέεσσιν ἐκεύθετο μᾶλλον ἐρίπναις
 ποιμενίης φεύγουσα βοῆς μέλος. ἃ πόσα Φοίβον
 310 ἔκλυε μελπομένοιο καὶ οὐ φρένα θέλγετο Δάφνη·
 ὥς φαμένη δόρυ θυῶρον ἐδείκνυνεν ἄφρονι βούτῃ.
 αὐτὰρ ὃ λυσσῇεντι τετυμμένος ἡδέϊ κέντρῳ
 μὴ νοέων, ὅτι τόσσον ἔην ἄστοργος Ἀμαζών,
 πομπὸν ἐοῦ θανάτοιο δυσίμερον λαχε φωνήν·
 315 „ναί, λίτομαι, προῖαλλε φίλον δόρυ, χιονέη δὲ
 κτεῖνέ με σῇ παλάμῃ, καὶ τέρπομαι· οὐ σέο λόγχην,
 οὐ τρομέω, φνυγόμενε, τεδὸν ξίφος, ὅτι τελευτήν
 ὀξυτάτην ὀπάσειεν, ὅπως ποτὲ πικρὸν ἀλύξω
 ἔμπεδον ἔλκος Ἑρωτος, ὑπὸ φρένα βοσκόμενον πῦρ.
 320 τεθναίνην, ὅτι πότμος ἐπήρατος· εἰ δὲ βελέμνω
 τοξοφόρος μετὰ Κύπριν οἰστεύσεις με καὶ αὐτή,
 πρὸς Παφίης, μὴ πέμπε κατ' ἀνχένος, ἡμετέρην δὲ
 σὸν βέλος εἰς φρένα πῆξον, ὅπῃ βέλος ἐστὶν Ἑρώτων.
 ἀνχένι μᾶλλον λαλλε τεδὸν δόρυ, μὴ φρένα τύψῃς·
 325 ὠτειλῆς ἐτέρης οὐ δεύομαι. εἰ δέ σε τέρπει,
 τλήσομαι ἄλλο βέλεμνον, ὅπως ἐμὲ γαῖα καλύψῃ
 καὶ πυρὸς ἔλκος ἔχοντα καὶ οὐτηθέντα σιδήρῳ.
 κτεῖνέ με τὸν δυσέρωτα, τεῆς μὴ φείδεο νευρῆς.
 θηλύνεις δὲ σίδηρον, ὅταν ψαύσειας οἰστών·
 330 ἴσταμαι αὐτοκέλευστος ἐγὼ σκοπός, ὅμματι τερπνῷ
 δάκτυλα μαρμαίροντα περὶ γλυφίδεσσι δοκεύων,
 ἐκταδὸν αὖ ἐρύοντα τετὴν μελιηδέα νευρὴν
 δεξιτερῷ ῥοδόεντι πελαζομένην σέο μαζῷ.
 θνήσκω νεκρὸς Ἑρωτος ἐκούσιος ἡδέϊ πότμῳ·
 335 οὐκ ἄλγῳ θανάτοιο καὶ οὐ τρομέω νέφος ἰών,
 γυμνὴν ὑμετέρην χιονώδεα χεῖρα δοκεύων
 ἀπτομένην τόξοιο καὶ ἱμερόεντος οἰστοῦ.
 εἰς ἐμὲ πάντα βέλεμνα τεῆς προῖαλλε φαρέτρης,

εἰς ἐμὲ πέμπε βέλεμνα μαιφόνου· πικρότεροι γὰρ
 40 ἄλλοι ἐμὲ κλονέουσι πυριγλώχινες ὀιστοί.
 ἦν δὲ κατακτείνης με τεῶν φρενοδελγεί τόξω,
 παρθένε, μὴ φλέξειας ἐμὸν δέμας ἡθάδι πυρσῶ·
 πυρκαϊῆς ἑτέρης οὐ δεύομαι· ἀλλὰ σύ, κούρη,
 μούνον ἐμοὶ φθιμένω γλυκερὴν περιέχευε κούλην
 45 χειρὶ τεῇ, πυμάτην ὀλίγην χάριν, ὅφρα τις εἴπῃ·
 ,παρθένος ὡς ἐλάειρε, τὸν ἔκτανε·' μὴδὲ θανόντος
 αὐλὸς ἐμός, μὴ πηκτὶς ἐμῶ περὶ σήματι κείσθω,
 ποιμενίην μὴ βάλλε καλαύροπα μάρτυρα τέχνης·
 ἀλλὰ κατακταμένοιο τεὸν βέλος ὑψόθι τύμβου
 50 πῆξον, ἐμῶ δυσέρωτι λελουμένον εἰσέτι λύθρῳ.
 δὸς δέ μοι ὑστατίην ἑτέρην χάριν· ὑψόθι τύμβου
 ἄνθεα Ναρκίσσοιο ποθοβλήτοιο γενέσθω,
 ἢ κρόκος ἱμερόεις, ἢ Μίλακος ἄνθος ἐρώτων,
 εἰαρινὴν τε φύτευε μινυνθαδίην ἀνεμώνην
 55 πᾶσιν ἀπαγγέλλουσαν ἐμὴν μινυνώριον ἦβην.
 εἰ δέ σε μὴ τέκε πόντος ἀμελίχος ἧε κολῶναι,
 βαιὸν ἐμοὶ χέε δάκρυ, τόσον μόνον, ὅσσον ἐέρσαις
 ἱμερτῆς ῥοδόεντα παρηίδος ἄκρα διαίνειν,
 χειρὶ δὲ σεῖο χάραξον ἔπος τόδε πενθάδι μίλτω·
 60 ,ἐνθάδε βουκόλος Τυμνος, ὃν ἔκτανεν ἄμμορον εὐνῆς
 παρθενικὴ Νίκαια καὶ ἐκτερέϊξε θανόντα·"
 ὣς φαμένου Νίκαια χολώετο· λυσσαλέῃ δὲ
 λοίγιον ἰοβόλου γυμνώσατο πῶμα φαρέτρης
 καὶ βέλος ἰθυκέλευθον ἀνείρυσεν, ἐκταδίῃ δὲ
 65 κυρτὸν ὀπισθοτόνοιο κέρας κυκλώσατο τόξου,
 ἠνεμόεν δὲ βέλεμνον ἐς ἀνθερεῶνα νομῆος
 φθεγγομένου προέηκε, καὶ ἄσχετος ἰὸς ἀλήτης
 μῦθον ἔτι προχέοντι μέσῳ σφρηγίσσατο λαιμῶ.
 ἀλλ' οὐ νεκρὸς ἄδακρυς ἔην τότε· μεμφομένη δὲ
 70 ἀνδροφόνον Νίκαιαν ὀρεστιάς ἄχυντο Νύμφαι,

- μυρομένη νέκυν Τυνον· ἐν εὐδένδρῳ δὲ μελάδρῳ
 ῥυνδακίς ὑγροφόρητος ἀσάμβαλος ἔστεινε κούρη·
 Νηιάδες δ' ἐκλαυσάντο· ὑπὲρ Σιπύλοιο δὲ γείτων
 δάκρυσιν αὐτοχύτοις Νιόβης πλέον ἔστεινε πέτρῃ.
 375 κούρη δ' ὀπλοτάτῃ γαμίων ἔτι νῆις ἐρώτων,
 μήπω Βουκολίωνος ὁμιλήσασα χαμεύναις,
 Νηλὶς Ἀβαρβαρέῃ νεμεσίξετο πολλάκι νύμφῃ·
 ἀμφὶ δὲ Δινδυμον ἄκρον ὁμήλυδες ἐγγύθι λόχμης
 Ἀστακίδος μέμψαντο Κυβηλίδες ἡθεα νύμφης,
 380 αἰλίνα δὲ φθέγγαντο· καὶ οὐ τόσον αἰδοπι πότμῳ
 Ἡλιάδες Φαέθοντος ἐδακρύσαντο θανόντος.
 καὶ φονίης ἀδάμαστον ὀπιπεύων φρένα κούρης
 τόξον Ἔρως ἔρριψε, καὶ ὄρκιον ᾤμοσε βούτῃν,
 παρθενικὴν ἀέκουσαν ὑποξυῖται Διονύσῳ.
 385 ὄμμασι δ' ἀκλύτοισι λεοντείων ἐπὶ δίφρῳ
 Δινδυμὶς ἡμιθέιοι δεδονπότος ἔστεινε Πείῃ,
 μήτηρ Ζηνός, ἄνασσα· καὶ ὀλλυμένου μόρον Τυνοῦ
 ἢ γάμον ἐχθαίρουσα κινύρετο παρθένος Ἥχῳ.
 καὶ δρυὲς ἐφθέγγαντο· τί σοι τόσον ἦλιντε βούτης;
 390 μήποτε σοὶ Κυθέρεια, μὴ Ἀρτεμις Ἰλαος εἴη·
 ἔδρακε δ' Ἀδρήστεια, μαιφόνον ἔδρακε κούρην,
 ἔδρακεν Ἀδρήστεια νέκυν σπαίροντα σιδήρῳ,
 καὶ νέκυν ἀρτιδαίικτον ἐδείκνυε Κυπρογενεῖῃ,
 μέμψατο δ' αὐτὸν Ἔρωτα. καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
 395 Τυνον ἐποικτεῖροντος ἐλείβετο δάκρυα ταύρου,
 καὶ δάμαλις δάκρυσε, καὶ ἔστεινεν ἀχρυσμένη βοῦς
 ποιμένος ἀσπαίροντος, ἔοικε δὲ τοῦτο βοῆσαι·
 „βούτης καλὸς ὦλῳλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη·
 παρθενικὴ ποθέοντα κατέκτανεν, ἀντὶ δὲ φίλτρων
 400 πότμον μισθὸν ἔδωκε, ποθοβλήτου δὲ νομῆος
 αἵματι χαλκὸν ἔβαψε καὶ ἔσβεσε πυρσὸν ἐρώτων.
 βούτης καλὸς ὦλῳλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη·

καὶ Νύμφας ἀκάχησεν, ὀρειάδος οὐ κλύε πέτρης,
οὐ πτελέης ἤκουσε καὶ οὐκ ἠδέσσατο πεύκην
405 λισσομένην ~~μηδὲ μέλπε βέλος~~, μὴ κτείνε νομῆα.⁶
408 βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη.
ἄλλο λέπας δίξεσθε, βόες, μαστεύσατε, ταῦροι,
410 ξεῖνον ὄρος· ποθέων γὰρ ἐμὸς γλυκὺς ὤλετο βούτης
θηλυτέρῃ παλάμῃ δεδαῖγμένος, εἰς τινα λόχμην
ἵχνος ἄγων· σῶζεσθε, νομαί, σῶζεσθε, χαμεῦναι.
βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη.
χαίρετέ μοι, σκοπιαί τε καὶ οὔρεα, χαίρετε, πηγαί,
415 χαίρετε, Νηιάδες, καὶ ἅμα δρύες. ἀμφότεροι δὲ
Πᾶν νόμιος καὶ Φοῖβος ἀνίαχον·, αὐλὸς ἀλάσθω.⁶
πῇ Νέμεσις; πῇ Κύπρις; Ἔρως, μὴ ψαῦε φαρέτρης·
σύριγξ, μηκέτι μέλπε· λιγύθροος ὤλετο βούτης.⁶
δειλαίου δὲ νομῆος ἀμειδέα λύθρον ἐρώτων
420 γνωτῇ Φοῖβος ἔδειξε, καὶ ἔστενεν Ἄρτεμις αὐτῇ
Ἕμνον νεκρὸν ἔρωτα, καὶ εἰ πέλε νῆις ἐρώτων·
406 καὶ λύκος ἔστενεν Ἕμνον, ἀναιδέες ἔστενον ἄρκτοι,
καὶ βλοσυροῖς βλεφάροισι λέων ὠδύρετο βούτην.

www.libtool.com.gr
NONNOS PANOPOΛITOY
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Ις.

Ἐκτὴ καὶ δεκάτῃ γαμῖν Νίκαιαν αἰίδω,
εὐνέτιν ὑπνώουσαν ἀκοιμήτου Διονύσου.

Οὐδὲ φόνος νήποινος ἔην κινυροῖο νομῆος,
ἀλλὰ λαβὼν ἐὰ τόξα καὶ ἱμερόεν βέλος ἔλκων
θοῦρος Ἔρως αἰδήλος ἐθωρήχθη Διονύσῳ
ἐξομένῳ παρὰ χεῖλος ἐνκροκάλου ποταμοῖο.

- 5 καὶ ταχινὴ Νίκαια μετὰ δρόμον ἡθάδος ἄγρης
ἄσχετον ἰδρώουσα φιλοσκοπέλων ἀπὸ μόχθων
γυμνὸν ὀρεσσιχύτοισι δέμας φαίδρυνε λοετροῖς.
οὐ μὲν Ἔρως δῆθυνεν ἐκηβόλος· ἀμφὶ δὲ νευρῇ
ἀκροφανῇ πῶγωνα βαλὼν πτερόεντος οἰστοῦ
- 10 τόξον ἐὼν κύκλωσεν, ἐρωμανέος δὲ Λυαίου
εἰς κραδίην κατέπηξεν ὄλον βέλος. ἐν δὲ ρεέθροις
νηχομένην Διόνυσος ἰδὼν γυμνόχροα κούρην
ἡδυμανῇ πυρόεντι νόον δεδόνητο βελέμῳ.
ἦιε δ' ἐνθα καὶ ἐνθα, λαγωβόλος ὀππόθι κούρη,
- 15 πῇ μὲν ὀπιπεύων ἐλικώδεα βόστρυχα χαλτῆς
εἰς δρόμον ἱμένης δεδονημένα κυκλάσιν αὔραις,
πῇ δὲ παρελκομένων πλοκάμων στίλβοντα δοκεύων
αὐχένα γυμνωθέντα, σέλας πέμποντα Σελήνης·
καὶ Σατύρων ἀμέλησε καὶ οὐκέτι τέρπετο Βάκχαις·
- 20 παπταίνων δ' ἐς Ὀλυμπον ἐρωτοτόκῳ φάτο φωνῇ·
,,ἤξομαι, ἦχι πέλει δροσερὸς δρόμος, ἦχι φαρέτρη,

- ἦχι βέλος καὶ τόξον ἐπήρατον, ἦχι καὶ αὐταὶ
 παρθενικῆς ἀγάμοιο μύρου πνέουσι χαμεῦναι·
 ψαύσω καὶ σταλλικῶν καὶ δίκτυα χερσὶ πετάσσω·
 25 ἀγρώσσω καὶ ἔγωγε καὶ ἡθάδα νεβρὸν ὀλέσσω.
 εἰ δέ μοι ὥς βαρύθυμος ὀνειδίσσειεν Ἀμαζῶν
 θῆλυν ἐρευγομένη μελιθδέος ὄγκον ἀπειλῆς,
 κούρης χωομένης ἐπὶ γούνασι χεῖρα πελάσσω,
 ψαύων ὥς ἐκείης ἐρατοῦ χροός, οὐ μὲν ἐλαίης
 30 θαλλὸν ἀερτάζων, ὅτι δένδρεόν ἐστιν Ἀθήνης
 παρθενικῆς ἀγάμου καὶ ἀθελγέος, ἀντὶ δὲ πικροῦ
 ἀκρεμόνος λιπόωντος ἐμῇ μελιθδέϊ νύμφῃ
 οἶνοπα καρπὸν ἔχοντα μελιρραθαμίγγος ὀπώρης
 βότρυν ἀερτάζων ἐκετήσιον. ἦν δὲ χαλεψῇ
 35 παρθένος ἀγκυλότοξος, ἐμῷ χροῖ μὴ δόρου πῆξῃ,
 μὴ βέλος αὖ ἐρύσειε μαιφόνον, αἰδομένη δὲ
 ἀκροτάτῳ πλήξειεν ἐμὸν δέμας ἡδέϊ τόξῳ·
 πληγῆς οὐκ ἄλέγω φρενοθελγέος. ἦν δ' ἐθελήσῃ,
 ἡμερταῖς παλάμῃσιν ἐμῶν θράξαιτο κομάων,
 40 σφιγγομένης ἐρύουσα θελήμονα βόστρυχα χαίτης.
 οὐ μὲν ἐρητύσω ποτὲ παρθένον, ὥς κοτέων δὲ
 δεξιτερὴν σφίγγουσαν ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζω
 δάκτυλα φοινίσσοντα λαβὼν γαμψώνυχι δεσμῷ,
 κυπριδίον καμάτοιο παρήγορα· παρθενικὴ γὰρ
 45 κάλλος ὅλον σύλησεν Ὀλύμπιον· ἴλαθι, Κέρνη·
 Ἀστακὶς ἐβλάστησε νήϊ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἄλλῃ ἀνηώρητο φαεσφόρος· ὀπλοτέρῃ δὲ
 εἵκελον εἶδος ἔχουσα πέλει Νίκαια Σελήνη.
 ἦθελον ἡμετέρων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείψαι,
 50 εἰ μὴ ἐρήτυέν με σέβας πατρώιον αἰδοῦς·
 καὶ κεν ἐγὼ Τυρρίοιο δι' ὕδατος ὑγροπόρος βοῦς
 ἄβροχον ἐν πελάγεσσιν ἐμὴν Νίκαιαν αἰέρω
 ἔπλεον, Εὐρώπης ἄτε νυμφίος, ὥς ἀέκων δὲ

- νῶτον ἐμὸν δονέσκον, ὀρινομένης ἵνα κούρης
 55 δεξιτερῇ πάνλευκος ἐμῆς δράξαιτο κεραίης.
 ἦθελον, εἰ γενόμενι πτερόεις πόσις, ὄφρα χορεύσω
 κουφίζων ἀτίνακτον ὑπὲρ νῶτοιο γυναῖκα,
 ὥς Κρονίδης Αἰγιναν, ὅπως μετὰ λῆκτρα τελέσσω
 αἰετὸν ὄρνεον ἄλλο γαμοστόλον ἄστρον ἐρώτων.
 60 οὐ μὲν ἐμῆς ἀλόχοιο βαλὼν γενετῆρα κεραυνῷ
 νύμφῃ πατρὸς ὄλεθρον ἀτάσθαλον ἔδνον ὀπάσσω,
 μὴ γλυκερὴν Νίκαιαν ἀποφθιμένοιο χαλέψω.
 αἶθε πέλον νόθος ὄρνις εὐπτερος, ὅττι καὶ αὐτῇ
 παρθένος ἡμετέρῃ φιλεῖ πτερόεντας οἰστούς.
 65 μᾶλλον ἐγὼ Δανάης ποθέων τύπον ὑγρὸν ἐρώτων
 ἦθελον, εἰ χρύσειος ἐγὼ πέλον ὄμβρος ἀκοίτης,
 αὐτὸς δῶρα γάμων, αὐτὸς πόσις, ὄφρα χορεύσω
 ἀφνειῆς προχέων φιλοτήσιον ὄμβρον ἐέρεσης·
 ἔπρεπε γὰρ Νίκαιαν ἐμὴν εὐώπιδα κούρην
 70 χρύσειον εἶδος ἔχουσιν ἔχειν χρύσειον ἀκοίτην·
 τοῖον ἐρωμανέων ἔπος ἔαχε θυιάδι φωνῇ.
 καὶ ποτε κηῶντος ἔσω λειμῶνος ὀδεύων
 ἄνθεα πάντα δόκευε τεθηλότα σύγχροα κούρης,
 καὶ τινα μῦθον ξειπεν ἐς ἡερόεντας ἀήτας·
 75 „ἄρτι μόγις, Νίκαια, τήν ἰδον ἐνθάδε μορφήν·
 μὴ σέο κάλλος ἄμειψας ἐς ἄνθεα; καλλιφυῇ γὰρ
 παπταίνων ροδεῶνα τεὰς ἐνόησα παρειάς·
 ἀλλὰ τεὸν θαλερεὶ ῥόδον ἔμπεδον, ἀμφιέπει γὰρ
 ἔμφυτον οὐ λήγουσαν ἐρευθομένην ἀνεμώνην·
 80 εἰς κρίνον ὄμμα φέρων χιονώδεις εἶδον ἀροστούς,
 ἀθρήσας δ' ὑάκινθον ἰδον κυανόχροα χαίτην.
 δέξο με θηρεύοντα συνέμπορον· ἦν δ' ἐθελήσης,
 αὐτὸς ἐγὼ σταλίκων γλυκερὸν βάρος, αὐτὸς ἀεῖρω
 ἐνδρομίδας καὶ τόξα καὶ ἱμερόεντας οἰστούς,
 85 αὐτὸς ἐγὼ· Σατύρων οὐ δεύομαι· οὐ παρὰ λόχμῃ

- δίκτυα Κυρήνης ἀνεκούφισεν αὐτὸς Ἀπόλλων;
 τίς φθόνος, εἰ μεθέπω καὶ ἐγὼ λίνον; οὐ μογέω δὲ
 αὐτὸς ἐμοῖς ὥμοισιν ἐμὴν Νίκαιαν αἰέρων.
 οὐ μὲν ἐγὼ γενετῆρος ὑπέτερος· ἐν ῥοθίοις γὰρ
 90 Εὐρώπην ἀδιάντον ἐκούφισε ποντοπόρος βοῦς.
 παρθενικὴ ῥοδόεσσα, τί σοι τόσον εὖαδον ὕλαι;
 σῶν ἐρατῶν μελέων περιφείδεο, μῆδ' ἐπὶ πέτραις
 ἀστορέες σέο νῶτα κατατρίψωσι χαμεῦναι.
 ἔσσομαι, ἣν ἐθέλῃς, θαλαμηπόλος· ἐν δὲ μελάθρῳ
 95 αὐτὸς ἐγὼ στορέσω σέο δέμνια, τοῖσι πετάσσω
 δέρματα πορδαλίων πολυδαίδαλα, τοῖς ἅμα βάλλω
 φρικτὰ λεοντείης πυκινότριχα νῶτα καλύπτρης
 γυμνώσας ἐμὰ γυῖα· σὺ δὲ γλυκὺν ὕπνον λαύοις
 νεβρίσι δαιδαλέησι καλυπτομένη Διονύσου·
 00 Μυγδονίης δ' ἐλάφου σκέπας ἄρμενον ὑπόθι βάλλω
 γυμνώσας Σατύρους. σκυλάκων δὲ σοὶ εἰ χρέος εἴη,
 σοὶ κύνας εἰν ἐνὶ πάντας ἐμοῦ τάχα Πανὸς ὀπάσσω,
 ἄξομαι ἐκ Σπάρτης ἐτέρους κύνας, οὓς ἀτιτάλλει
 ἡθῶν ἐς ἔρωτας ἐμὸς Κάρνειος Ἀπόλλων,
 05 καὶ κύνας ἀγρευτῆρας Ἀρισταίολοι καλέσσω·
 καὶ λῖνα σὺν σταλίνεσσι καὶ ἄρμενα δῶρα κομίσσω
 ἐνδρομίδας Νομίολοι καὶ Ἀγρέος, ὃς πάρος ἔγνων
 καὶ νομὸν εὐλείμωνα καὶ εὐκαμάτου δρόμον ἄγρης.
 εἰ δὲ θερειγενέος τρομέεις φλόγα διψάδος ὥρης,
 10 ἡμερίδων ὄρηκας ὑπὲρ λέκτροιο φυτεύσω,
 καὶ σε περιπνεύσουσι μέθης εὐώδεις αὔραι
 κεκλιμένην κατὰ μέσσα πολυσταφύλιοι καλύπτρης.
 παρθενικὴ περίφοιτε, ποθοβλήτοιο προσώπου
 βαλλομένης Φαέθοντι τεὰς ἐλέαιρε παρειάς,
 15 μὴ σέλας Ἥελίου μελέων ἀκτῖνα μαραίνῃ,
 μὴ πλοκάμους πτερόεντες ἀμαλδύνωσιν ἀῆται·
 εὐδε ῥόδων ἀνὰ μέσσα καὶ ἐν πετάλοις ὑακίνθων,

- γείτονι σεῖο κάρηνον ἐφρυσάμενη Διονύσῳ,
 ἀθανάτοισι πισύρεσσιν ὅπως ἕνα κῶμον ἀνάψῃς
 120 Φοῖβῳ καὶ Ζεφύρῳ καὶ Κῆφρῳ καὶ Διονύσῳ.
 ληιδίην δ' ὀπάσαιμι γονὴν μελανόχροον Ἰνδῶν
 παστάδος ὑμετέρης θαλαμηπόλον· ἀλλὰ τί φύτλην
 κυανέην ὀνόμηνα τεῆς νυμφοπόλον εὐνῆς;
 νυκτὶ μελαγχλαίνῳ πότε μίσγεται ἀργέτις Ἡώς;
 125 Ἀστακίς ὀπλοτέρη πέλες Ἀρτεμις· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
 δμωίδας ἐξήκοντα χορίτιδας εἰς σέ κομίσσω,
 ὄφρα χορὸν νῆριθμον ὀπάονα σεῖο τελέσσω,
 ἀμφιπόλοισι ἰσόμετρον ὀρειάδος Ἰοχεαίρης,
 εἵκελον Ὠκεανοῖο θυγατράσι, μὴ σοι ἐρίξῃ
 130 Ἀρτεμις ἀγρώσσουσα, καὶ εἰ πέλε δεσπότις ἄγρης.
 σοὶ Χάριτας ξαθέοιο χαρίζομαι Ὀρχομενοῖο
 ἀμφιπόλους, ἐμὰ τέκνα μεταστήσας Ἀφροδίτης.
 ἀλλὰ πόθῳ φρένα θέλξον ἀθελγέα, καὶ σε δεχέσθω
 θηροσύνης μετὰ μόχθον ἐμὸν λέχος, ὄφρα φανείης
 135 Ἀρτεμις ἐν σκοπέλοισι καὶ ἐν θαλάμοις Ἀφροδίτη.
 τίς φθόνος, ἀγρώσσειν σε σὺν ἀγρώσσοντι Ἀναΐφ;
 εἰ δὲ μόθου λάχης οἷστρον, ἄτε κλυτότοξος Ἀμαζών,
 Ἴξαι Ἰνδῶν ἐπὶ φύλοπιν, ὄφρα κεν εἴης
 Πειθῶ νόσφι μόθοιο καί, ὀππότε δῆρις, Ἀθήνη.
 140 δέξο καί, ἣν ἐθέλῃς, ἐλαφηβόλα θύρσα Ἀναίου,
 νεβροφόνος δὲ γένοιο· καὶ ὑμετέρων ἀπὸ χειρῶν
 ὑμετέροισι τε πόνοισιν ἐμὴν κόσμησον ἀπήνην
 πόρδαλιν ἥ ἐλέοντας ὑποξεύξασα χαλινῶ.“
 ὣς εἰπὼν ἐδίωκεν ὀρειάδα γείτονα κούρην,
 145 τοῖον ἔπος βοόων· μένε, παρθένε, Βάκχον ἀποκτείν·
 ἥ δὲ χολωμένη βριαρὴν ἀνενείκατο φωνήν
 παρθενική, στόμα λάβρον ἐπαιθύσσουσα Ἀναΐφ·
 „ταῦτα μολὼν ἀγόρευε φιλοστόργῳ τινὶ νύμφῃ.
 εἰ δύνασαι Γλαυκῶπιν ἢ Ἀρτεμιν εἰς γάμον ἔλκειν,

- 50 καὶ βριαρὴν Νίκαιαν ἔχοις πειθήμενα νύμφην·
 εἰμὶ γὰρ ἀμφοτέρῃσιν ὁμόστολος. εἰ δέ σε φεύγει
 ἀπροιδὴς ὑμέναιος ἀπειρώδινος Ἀθήνης,
 καὶ νόον οὐ θέλξειας ἀπειθέος Ἰοχαίρης,
 δέμνια Νικαίης μὴ δίζεο· μηδὲ σε λεύσσω
- 55 ἀπτόμενον τόξοιο καὶ ἀμφαφόωντα φαρέτρην,
 μὴ μετὰ βουκόλον Ὑμνον ὀλωλότα καὶ σὲ θαμάσσω.
 οὐτήσω Διόνυσον ἀνούτατον· εἰ δὲ σιδήρῳ
 γυῖα φέρεις ἀχάρακτα καὶ οὐκ εἰκοντα βελέμνῳ,
 υἱέας ὑψιλόφους μιμήσομαι Ἰφιμεδείης,
- 60 καὶ σε σιδηρεῖησιν ἀλυκτοπέδησι πεδήσω
 σείο κασιγνήτῳ πανομοίον, ἐνδόμυχον δὲ
 χαλκείοις κεράμοισι μετ' Ἄρεα καὶ σὲ φυλάξω,
 ἄχρῃς ἀναπλήσας δυοκαίδεκα κύκλα Σελήνης
 ἡερίοις ἐμὸν οἷστρον ἀπορρίψειας ἀήταις.
- 65 χερσὶ γυναιμανέεσσιν ἐμῆς μὴ ψαῦε φαρέτρης·
 τόξον ἔχω, σὺ δὲ θύρσον· ἐν Ἀστακίῃ μὲν ἐρίπνῃ
 εἰς ὕας ἢ λέοντας ἐμὸν βέλος ἐνθάδε πέμπω
 Ἀρτεμίδος συνάεθλος, ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ πέτρης
 νεβροῦς καὶ σὺ δίωκε συναγρώσσων Ἀφροδίτῃ.
- 70 οὐδέχομαι σέο λέκτρα, καὶ εἰ Διὸς αἶμα κομίζεις·
 εἰ δὲ θεὸν μενέεινον ἔχειν πόσιν, οὐκ ἂν ἀκοίτην
 ἀβροκόμην ἀσίδηρον ἀνάλκιδα θήλει μορφή
 εἶχον ἐγὼ Διόνυσον, ἐμῷ δ' ἐφυλάσσετο παστῷ
 νυμφίος ἢ κλυτότοξος ἄναξ ἢ χάλκεος Ἄρης,
- 75 ὃς μὲν τόξον ἔχων, ὃ δὲ φάσγανον ἔδνον ἐρώτων·
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ μακάρων τινὰ δέξομαι, οὐδὲ καὶ αὐτὸν
 πενθερὸν οἷστρος ἔχει με τεὸν Κρονίωνα καλέσσαι,
 ἄλλην δίζεο, Βάκχε, νέην πειθήμενα νύμφην.
 τί σπεύδεις; ἀκίχλητον ἔχεις δρόμον, ὥς ποτε Δά-
 φνην
- 80 Αἰητοῖδης ἐδίωκε, καὶ ὥς Ἥφαιστος Ἀθήνην·

τί σπεύδεις; δρόμος οὗτος ἐτώσιος· ἐν σκοπέλοις γὰρ
ἐνδρομίδες πολὺ μᾶλλον ἀρξέοντές εἰσι κοδόρωνων.

ὥς φάμεν ἡ λίπε Βάκχον. αἰεὶ δ' ὑπὸ φορβάδα
λόχημν

- παρθενικὴν μάστευεν ὀρέπλανον· ἐσσυμένῳ δὲ
185 σύνδρομος ὠμάρτησε κύων πινυτόφρονι θυμῷ,
τόν ποτε θηρεύοντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ
ᾧ πασε δῶρον ἔχειν σκυλακοτρόφος ὑψίκερως Πάν.
καί μιν ἄτε φρονέοντα καὶ αὐδήεντα δοκεύων
σύννομον ἰσοκέλευθον ἑῶν ξυνήονα μόχθων,
190 Βάκχος ἐρωμανέων φίλῳ προσπτύξατο μύθῳ·
,,τίπτε, κύων περίφοιτος, ὁμόδρομός ἐσσι Δαναίῳ,
Πανὸς αἰεὶ ποθέοντος ἐπάξις; τίπτε σὺ μούνης
παρθένον ἰχνεύοντι σνιχνεύεις Διονύσῳ,
197 μούνης ἐποικτείρεις με, καὶ ὥς βροτὸς εἰς ῥάχιν
ῥύλης

- πλαξομένης λοφόμεντα μετέρχεαι ἐνδία κούρης;
194 ἦ ῥά σε σὸς ταμίης οἰκτίρμονα θῆκεν ἐρώτων;
195 'παρθένον ἡμετέρην ἔτι δῖξο, μηδ' ἐνὶ πέτραις
Βάκχον ἀλητεύοντα κατ' οὐρεα μούνον ἐάσης·
199 κάμνε τεῶ βασιλῆϊ· χάριν δὲ σοὶ εἵνεκα μόχθων
200 δώσω ἀμοιβαίην· μετὰ Σείριον ἀστέρα Μαίρης
αἰθέρος ἐνδον ἄγω σε καὶ ἀστερόεντα τελέσσω
ἄγχι κυνὸς προτέρου, σταφυλὴν ἵνα καὶ σὺ πεπαίνης
βότρυος εἰλείθυιαν ἀκοντίζων σέθεν αἶγλην.
τίς φθόνος ἀντέλλειν τρίτατον κύνα; καὶ σὺ φαι-
νοῖς

- 205 σύνδρομος ἀστερόεντος ἐπειγομένοιο λαγωῦ.
εἰ θέμις, οἰκτείρων με σαόφρονι μέμφεο κούρῃ
δόχημιον ὄμμα φέρων Κυβελίδος εἰς ῥάχιν ῥύλης,
ὅττι με μαστεύοντα γυνὴ θεὸν εἰσέτι φεύγει·
μέμφεο δ' ἀμφοτέροισιν, Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,

- 210 φοιταλέην δὲ δίωκε δι' οὐρεος ἄστατον Ἠχώ,
 μὴ τελέσῃ φυγόδεμνον ἐμὴν πλέον εἰσέτι νύμφην·
 μηδὲ λίπῃς σέο Πᾶνα δυσίμερον ἐγγύθι κούρης,
 μὴ μιν ἐλὼν ζεύξειεν ἀναγκαίοις ὕμεναίοις.
 παρθένον αἶ κεν ἰδῇς, ταχὺς ἔρχεο, μάρτυρι σιγῇ
 215 ἢ νοεραῖς ὕλακῇσιν ἀπαγγέλλων Διονύσῳ·
 ἄγγελος ἔσσο πόθοιο· κύων δέ τις ἄλλος ἀλάσθω
 ἢ σῶας ἢ ἐλέοντας ἀπὸ σκοπέλοιο διώκων.
 Πᾶν φίλε, κικλήσκω σε μακάριστον, ὅττι καὶ αὐτοὶ
 σείο κύνες γεγάασιν ἐρευνητῆρες ἐρώτων.
 220 ἀνδρομέην, πολύμορφε Τύχη, παίζουσα γενέθλην
 Ἰλαθι, πανδαμάτειρα· μετὰ βροτέην τάχα φύτλην
 καὶ σκυλάκων κρατέεις, ὅτι σύνδρομος οὗτος ἀλήτης
 θηγεύει μετὰ Πᾶνα καὶ ἱμεῖροντι Ἀναίφ·
 226 εἰσὶ καὶ ἐν σκυλάκεσσιν ἐχέφρονες, οἷσι Κρονίων
 ἀνδρομέην φρένα δῶκε καὶ οὐ βροτέην πόρε φω-
 νήν.
 224 παρθενικὴν μέψασθε, φίλαι δρυές, εἴπατε, πέτραι·
 225 ,καὶ κύνες οἰκτεῖρουσι, καὶ οὐκ ἐλείπειν Ἀμαζών·“
 228 ἐννεπεν ἄγχι φυτοῖο· δι' εὐπετάλου δὲ κορύμβου
 φθογγὴν εἰσαΐουσα γυναιμανέος Διονύσου
 230 ἀρχαίη Μελίη φιλοκέρτομον ἱαχε φωνήν·
 „ἄλλοι μὲν, Διόνυσσε, κυνοσσόοι Ἰοχέαιρῃ
 ἐνθάδε θηρεύουσι, σὺ δ' ἀγρώσσεις Ἀφροδίτῃ·
 ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἀπαλόχροον ἄξυγα κούρην·
 Βάκχος ὁ τολμήεις ἱκέτης πέλε λάτρεις Ἐρώτων·
 235 Ἰνδοφόνους παλάμησιν ἀνάλκιδα λίσσετο κούρην.
 σὸς γενέτης οὐκ οἶδε πόθου θελέλφρονι μύθῳ
 εἰς γάμον, εἰς ὕμέναιον ἄγειν πειθήμονα κούρην·
 οὐ Σεμέλῃν ἱκέτευεν, ἕως ἐτύχησεν ἐρώτων,
 οὐ Δανάην παρέπεισεν, ἕως σύλησε κορείην·
 240 Ζηνὶ συναπτομένην Ἰξίονος οἶσθα γυναῖκα

καὶ γάμιον χρεμέτισμα καὶ ἱππέλους ὑμεναίους·
 Ἀντιόπης ἐδάης φιλοπαίγμονα θεσμὸν ἐρώτων
 καὶ Σάτυρον γελῶντα νόθου μίμηλὸν ἀκοίτην·“

ὥς φάτο κερτομέουσα νόον δειδήμονα Βάκχου,
 245 καὶ δρυὸς ἐντὸς ἴκανεν ὁμήλικος. ἐν δὲ κολώναις
 ἀσχαλόων Διόνυσος ὁμάρτεε θνιιάδι κούρη
 ποσσὶν ἐρωμανέεσσι, καὶ ὠκυπέδιλος Ἀμαζῶν
 ἄσματος ἄκρα κάρηνα μετήιε δύσβατα πέτρης,
 ἱχνος ἐρευνητῆρος ὑποκλέπτουσα Λυαίου.

250 καὶ φλογερῷ Φαέθοντος ἱμασσομένης χροῖα πυρρῇ
 ἄβροχα διψαλῆς τερσαίνετο χεῖλα κούρης·
 καὶ δόλον ἀγνώσσουσα γυναιμανέος Διονύσου
 ξανθὸν ὕδωρ ἐνόησε φιλακρήτου ποταμοῖο,
 καὶ πλεν ἥδ' ὕφρεθρον, ὅθεν πλεον αἰθοπες Ἴνδοι·

255 καὶ φρένα δινηθεῖσα μέθη βακχεύετο κούρη,
 καὶ κεφαλὴν ἐλέλιξε μετήλυδα δίξυγι παλμῷ,
 καὶ διδύμην ἐδόκησεν ἰδεῖν πολυχανδέα λίμνην
 ὄμματα δινεύουσα· βαρυνομένου δὲ καρήνου
 δέρεκετο θηροβότου διπλούμενα νῶτα κολώνης·

260 καὶ τρομεροῖσι πόδεσσιν ὀλισθήσασα κονίῃ
 εἰς περὸν αὐτοκύλιστος ἐσύρετο γέλτονος ὕπνου·
 καὶ γαμῖν βαρύνπνος ἐθέλγετο κώματι νύμφη.

τὴν μὲν ἰδὼν εὐδουσαν Ἔρως ἐπεδείκνυε Βάκχῳ
 Ὕμνον ἐποικτείρων· Νέμεσις δ' ἐγέλασεν ἰδοῦσα.

265 καὶ δολόεις Διόνυσος ἀδουπήτοισι κοθόρνοις
 εἰς γάμον ἄσφορος εἶπε ποδῶν τεχνήμονι παλμῷ.
 κούρης δ' ἐγγὺς ἴκανε· καὶ ἀτρέμας ἄκρον ἐρύσας
 δεσμὸν ἀσυλήτοιο φυλάκτορα λύσατο μέτρης
 φειδομένη παλάμη, μὴ παρθένον ὕπνος ἔαση.

270 γὰρ δὲ κηώεσσαν ἀναπτύξασα λοχεῖην
 φυταλὴν ὦδινε χαριζομένη Διονύσῳ,
 πολλὴν δ' ἀμπελόεσσαν ἐλαφρίζουσα καλύπτειν

- πλεκτή βοτρυόεντι κάμαξ ἐβαρύνετο καρπῷ·
 καὶ λέχος ἦν πετάλοισι κατάσκιον· ἡμερίδων γὰρ
 75 αὐτοφυῆς μίτρῳσεν ἔλιξ εὐάμπελον εὐνήν·
 καὶ πολὺς ἐνθα καὶ ἐνθα μετάρσιος οἶνοπι καρπῷ
 Κυπριδίους ἀνέμοισιν ἐσείετο βότρους ἀλήτης,
 ἀμφοτέρους δ' ἐπύκαζεν· ἐλινοφόρῳ δὲ κορύμβῳ
 ἱμερόεις ἐμέθυσεν ὁμόζυγος οἰνάδος ὄρηξ
 80 πλεκτὸν ἀεξομένης ἐπιβήτορα κισσὸν ὀπώρας.
 καὶ δολόεις γάμος ἦεν ὄνειρείης τύπον εὐνῆς
 Ὕπνον ἔχων συνάεθλον· ἐνοσφίσθη δὲ κορείης
 παρθενικὴ κνώσσουσα, καὶ ἔδρακε πομπὸν ἐρώτων
 Ὕπνον ὑποδρηστῆρα μεθυσφαλέων ὑμεναίων.
 85 πνοιῇ δ' ὑψιπόρῳ σκιρτήματι θυιάδος ὕλης
 ἄστατος αὐτοβόητος ἀνέπλεκεν ὕμνον ἐρώτων,
 καὶ μέλος ἠνεμόφοιτον ὄρεσσαύλων ὑμεναίων
 αἰδομένοις στομάτεσσιν ἀμείβετο παρθένος Ἥχώ,
 Πανιὰς ὕστερόφωνος· ὑπὲρ δαπέδον δὲ χορεύων
 90 ἄμπελος σμαράγγησεν Ὑμὴν Ὑμεναίε' λιγαίνων·
 ἱμερόεις γάμος οὗτος· ὄρεστιὰς ἱαχε πεύκη.
 ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀναῖξασα νομῆος
 παρθένον ὑπναλέην νυχίοις ἐρέθιζεν ὀνείροις·
 „εἰσὶ καὶ ἱμείροντος Ἑριννύες, εὐγάμε κούρη·
 95 νυμφίον εἰ φύγες Ὕμνον, ἐνυμφεύθης Διονύσῳ·
 λοξὰ θεμιστεύεις, θαλαμηπόλε παρθένε νύμφη·
 κτείνεις γὰρ ποθέοντα, καὶ οὐ γαμέοντα διώκεις.
 παρθένε, χάλκεον Ὕπνον ἐρασσαμένῳ πόρες Ὕμνῳ·
 παρθένε, νήδυμος Ὕπνος ἀπώλεσε σεο κορείην.
 100 οἰκτρὸν ἰδες γελώσῃα δεδουπότος αἶμα νομῆος·
 οἰκτρότερον στενάχουσα τεῆς ἰδες αἶμα κορείης.“
 ὥς φαμένη σκιοέεντι πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ
 ψυχὴ δακρυόεσσα ποθοβλήτοιο νομῆος,
 Ταρταρίην δ' ἀκίχης ἐδύσατο πάνδοκον αὐλήν,

- 305 Βάκχου ξῆλον ἔχουσα μεθυσφαλέων ὑμεναίων.
καὶ λιγυροῖς δονάκεσσι γαμήλιον ἤχον ἀράσσαν
~~ξῆλον ὑποκλέπτων ὑποκάρδιον~~ ὑμνοπόλος Πάν
μεμφόμενον μέλος εἶπεν ἐς ἄλλοτρίους ὑμεναίους.
καὶ τις ἐρωμανέων Σατύρων παρὰ γείτονι λόχη
310 θηητῆρ ἀκόρητος ἀθηήτων ὑμεναίων
Βακχείην ἀγόρευεν ἰδὼν εὐπάρθενον εὐνήν·
„Πάν κερόεις, ἔτι μοῦνος ἔχεις δρόμον εἰς ἀφρο-
δίτην;
καὶ σὺ διωκομένης πότε νυμφίος ἔσσαι Ἥχους;
καὶ σὺ δόλον πότε τοῖον ἀοσσητήρα τελέσσεις
315 ὑμετέρων ἐπίκουρον ἀννυμφεύτων ὑμεναίων;
Πάν φίλε, καὶ σὺ γένοιο φυτοσκάφος ἀντὶ νομῆος,
ποιμενίνην δ' ἀπόειπε καλαύροπα καὶ παρὰ πέτρῃ
λεῖπε βόας καὶ μῆλα· τί σοι ῥέξουσι νομῆες;
ἔρχεο, καὶ σὺ φύτευε γαμοστόλον οἶνον ἐρώτων.“
320 οὐπω μῦθος ἔλγηε, καὶ ἔαχεν αἰγίβοτος Πάν·
„αἶθε πατήρ με δίδαξε τελεσσιγάμου δόλον οἶνου·
αἶθε νοοσφαλέος σταφυλῆς, ἄτε Βάκχος, ἀνάσσω·
καὶ κεν ἐμῶν ἐτέλεσσα πολὺπλανον οἷστρον ἐρώτων
ὑπναλέην μεθύουσαν ἰδὼν δυσπάρθενον Ἥχώ.
325 ἰλήκοι νομὸς οὗτος, ἐπεὶ παρὰ γείτονι πηγῇ
ἀρδεύω τάδε μῆλα, φιλακρήτῳ δὲ ῥεέθρῳ
παρθενικᾶς Διόνυσος ἀθελγέας εἰς γάμον ἔλκει.
φάρμακον εὖρεν ἔρωτος ἐὼν φυτόν· ἐρρέτω αἰγῶν,
ἐρρέτω ἡμετέρων ὄλων γλάγος· οὐ δύναται γὰρ
330 εἰς πόθον ὕπνον ἄγειν ἢ παρθένον εἰς γάμον ἔλκειν.
μοῦνος ἐγώ, Κυθήρεια, βιάζομαι· ὥμοι Ἐρώτων·
Σύριγξ Πανὸς ἔφευγεν ἀννυμφεύτους ὑμεναίους
καὶ γάμον ἀρτιτέλεστον ἀνευάζει Διονύσου
αὐτομάτοις μελέεσσι· τὸ δὲ πλεόν ἡθάδι μολπῇ
335 φθεγγομένης Σύριγγος ἀμείβετο σύνθροος Ἥχώ.

νυμφιδίης Διόνυσσε μέθης θελξίμβροτε ποιμήν,
ὄλβιος ἔπλεο μοῦνος, ἀναινομένης ὅτι νύμφης
εὗρες ἀοσσητήρα γαμοσιόλον οἶνον ἐρώτων.“

τοῖον ἔπος κατέλεξε δυσίμερος ἀχνύμενος Πάν,
140 ξῆλον ἔχων δυσέρωτα τελεσσιγάμοιο Λυαίου.

καὶ τελέσας φιλότητα καὶ εἰνοδίης πόθον εὐνῆς
ἀφράστῳ Διόνυσος ἀνηώρητο πεδίλῳ.

νύμφη δ' ἐγρομένη ποταμίδι μέμφετο πηγῇ,

Ἵπνω χωομένη καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ,

145 ὄμβρῳ δακρυόεντι κατάρρυντος· ἀχνυμένη δὲ

ἔκλυε Νηιάδων γαμῆς ἔτι λείψανα μολπῆς,

καὶ λεχέων κήρυκα ποθοβλήτοιο Λυαίου

ἡμερίδων πετάλοισι κατάσκιον εἶδε χαμεῖνῃν

νεβρίσι νυμφιδίησι πυκαζομένην Διονύσου,

150 κρυπταδίῳ λεχέων αὐτάγγελον· εἶδε καὶ αὐτὴν

μίτρην παρθενίην γαμῆς πλήθουσαν ἐέρσης.

καὶ ῥοδείας ἐχάραξε παρηίδας, ἀμποτέρους δὲ

μαξοὺς πληξαμένη κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·

„ὦμοι παρθενίης, τὴν ἤρπασεν εὖιον ὕδωρ·

155 ὦμοι παρθενίης, τὴν ἤρπασεν ὕπνος ἐρώτων·

ὦμοι παρθενίης, τὴν ἤρπασε Βάκχος ἀλήτης.

ἐρρέτω Ἵδριάδων δολόεν ποτόν, ἐρρέτω εὐνή.

Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, τίνα μέμψομαι; ἡμετέρεην γάρ

Ἵπνος, Ἔρως, δόλος, οἶνος ἐληίσσαντο κορείην.

60 παρθενικὰς ἀπέειπε καὶ Ἄρτεμις· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ

τίπτε μοι οὐ φυγόδεμνος ὅλον δόλον ἐννεπεν Ἥχῳ;

τίπτε μοι εἰς ἐμὸν οὐας, ὅσον μὴ Βάκχον ἀκοῦσαι,

οὐ Πίτυς ἐπιθύριξε καὶ οὐκ ἐφθέγγατο Δάφνη;

παρθενική, πεφύλαξο πιεῖν ἀπατήλιον ὕδωρ·“

65 ἐννεπε, καὶ πολὺδακρυὸν ἀνέβλυσεν ὄμβρον ὁπω-
πῆς.

καὶ ποτε μὲν μενέαινε κατ' αὐχένος ἄορ ἐρεῖσαι,

- ἄλλοτε δ' αὐτοκύλιστος ἀπ' οὐρεος ἤθελε πίπτειν
 ὑστατὴν προκάρηνος ὀλισθήσασα κονίη·
 καὶ γαμῆς μενέαινεν αἰστώσαι πόμα πηγῆς,
 370 εἰ μὴ ἀμειψαμένη προτέρη χύσις ἱκμάδα Βάκχου
 λευκὸν ὕδωρ κελάρυξε καὶ οὐκέτι χεῦμα Λυαίου.
 καὶ Κρονίδην ἱκέτευε καὶ Ἄρτεμιν, ὅφρα τελέσῃ
 αἴθλια Νηιάδων κεκονιμένα διψάδι χέρσῳ.
 πολλὰκι δ' ὄμμα τίταινε δι' οὐρεος, εἴ που ἐφεύροι
 375 ἱχνιον ἀστήρικτον ἀθηήτου Διονύσου,
 ὅφρα βάλλῃ τόξοισι γυνὴ θεόν, ὅφρα δαμάσῃ
 δαίμονα βοτρυόεντα· καὶ ἤθελε μᾶλλον ἐκείνην
 ἄμπελον εὐναίην φλογερῷ πυρὶ πᾶσαν ὀλέσσαι.
 πολλὰκι δ' ἀθρήσασα δι' οὐρεος ἱχνία Βάκχου
 380 ἡερίας τόξευεν οἰστεύουσα θυέλλας·
 πολλὰκι δ' ἔγχος ἄειρε, καὶ εἰς σκοπὸν ἀντίον ἔστη,
 ὅφρα δέμας πλῆξειεν ἀνουτήτου Διονύσου·
 ἀλλὰ μάτην προέηκε καὶ οὐκ ἐτύχησε Λυαίου.
 καὶ ποταμῷ κεχόλωτο καὶ ὤμοσε, μὴ ποτε πηγῆς
 385 χεῖλεσι διψαλέοισι πιεῖν ἀπατήλιον ὕδωρ·
 ὤμοσε καὶ κατὰ νύκτας ἔχειν ἄγρυπνον ὀπωπὴν,
 ὤμοσε μὴ γλυκὺν ὕπνον ἐν οὐρεσιν ἄλλον λαύειν.
 καὶ σκύλακας νεμέσῃσε φυλάκτορας, ὅτι καὶ αὐτοὶ
 οὐ τότε θωρήσσοντο γυναιμανέοντι Λυαίῳ.
 390 δίζετο δ' ἀγχονίοιο μετάρσιον ἄλλαρ ὀλέθρου
 θλιβομένη σφριγκτῆρι περίπλοκον ἀνχένα δεσμῷ,
 μῶμον ἀλευομένη φιλοκέρτομον ἥλικος ἥβης.
 ἀρχαίην δ' ἀέκουσα λίπεν θηροτρόφον ὕλην,
 αἰδομένη μετὰ λέκτρα φανήμεναι Ἰοχαιρῇ.
 395 καὶ ξαθῆς ῥαθάμιγγι γονῆς πλησθεῖσα Λυαίου
 γαστέρι φόρτον ἄειρε, τελειομένης δὲ λοχείης
 θῆλυν ἐμαιώσαντο τόκον ζωθαλπές Ὠραι,
 καὶ δρόμον ἐννεάκνυλον ἐπιστώσαντο Σελήνης·

ἐκ δὲ γάμου Βρομίοιο θεόσσυτος ἦνθεε κούρη,
100 ἦν Τελετὴν ὀνόμηνεν αἰεὶ χαίρουσαν ἑορταῖς,
κούρην νυκτιχόρευτον, ἐφεισπομένην Διονύσῳ,
τερπομένην κροτάλοισι καὶ ἀμφιπλήγι βοεῇ·
καὶ πόλιν εὐλαίγῃ φιλακρήτῳ παρὰ λίμνῃ
τεῦξε θεὸς Νίκαιαν, ἐπώνυμον ἦν ἀπὸ νύμφης
105 Ἀστακίης ἐκάλεσσε, καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην.

NONNOR ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΖ.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ πρωτάγειον ἄρεα μέλω
καὶ ῥόον οἰνωθέντων μελισταγέος ποταμοῖο.

- Οὐδὲ φιλακρήτοιο μέθης πεπεδημένον ὕπνῳ
ζωγρήσας ἀτίνακτον ἀνουτήτων γένος Ἴνδῶν
ληθαίοις Διόνυσος ἐπέτρεπε δῆριν ἀήταις·
ἀλλὰ πάλιν Φρύγα θύρσον ἐκούφισεν, ὑψιλόφον δὲ
5 εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἐπέλγετο Δηριαδῆος,
παιδὸς Ἀμαζονίης δολίην ἄμνηστον ἑάσας
οἰνοβαρὴ φιλότητα καὶ ὑπναλέους ὕμεναλους.
καὶ θεὸς ἡγεμόνευε, Διὸς κήρυκα γενέθλης
οὐρανίην ἀκτῖνα φέρων στίλβοντι προσώπῳ·
10 ἀμφὶ δὲ Λύδιον ἄρμα γιγαντοφόνου Διονύσου
θυρσοφόροι στίχες ἦσαν, ἐμιτρώθη δὲ μαχηταῖς
μεσσοφανῆς ἐκάτερθε, καὶ ἀντήστραπτεν Ὀλύμπῳ·
κάλλει δ' ἐκρυφε πάντας· ἰδὼν δὲ μιν ἡ τάχα φαίης
Ἥελιον πυρόεντα πολυσπερέων μέσον ἄστρον.
15 καὶ στρατιῆς ἀσίδηρον ἄναξ ὤπλισσεν ἐννῶ,
οὐ ξίφος, οὐ μελίην θανατηφόρον, ἀντὶ δὲ χαλκοῦ
κισσὸν ἔχων ἄρρηκτον ἐὼν δόρυ· καὶ μιν ἐλίσσων
Ἀσίδος ἐν πολίεσσι, καὶ Ἀσίδος ἐν χθονὶ πῆξας
ἄγριον ἡνιόχευε Κυβηλίδος ἄρμα θεαίνης,
21 ἡμερίδων τελαμῶνι κατάσκιον ἥλικι κισσῷ,
20 ἀνθοκόμῳ μάλιστα μετήλυδα δίφρον ἱμάσσω·

Ἡφῆν δ' ἐμέθυσσε Μαρωνίδι γαίαν ὀπώρη.
καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ὅλος στρατὸς ἔρρεε Βάκχων,
θάρσος ἔχων προτεροῖο μῦθον χάριν, ὅππότε δισσῶ
25 ἡδυμανῆς ἀσίδηρος ὁμόζυγι πῆχει μάρψας
ἐμφρονα νεκρὸν ἄναυδον, ἐνόπλιον Ἴνδον αἰέρων
Σειληνὸς βαρύγουνος ἐχάζετο νωθρὸς ὁδίτης·
ὅππότε κωμάζουσα ποδῶν διδυμάονι ρυθμῷ
Βακχιάς ἀκρήδεμνος ἐπεκροτάλιζε Μιμαλλῶν
30 Ἴνδον ἔτι κνώσσοντα, περισφίγξασα δὲ δειρῆν
ληίδα θηρεύουσα μάχης αὐτόσσυτον ἄγρην
* * * * *

ἐκ πόλιος δὲ πόλῃα μετήιεν, ἀγχιπόρου δὲ
ἦλυθεν εἰς Ἀλύβης πέδον ὄλβιον, ὅπποθι γείτων
χεύμασιν ἀφνειοῖσι διυπετὲς οἶδμα κυλίνδων
35 Γεῦδις ἐχεκτεάνων ὑδάτων λευκαίνεται ὀλκῶ,
ἀργυρέου δαπέδοιο περιζύων κενεῶνα.
ἐνθα διαστείχοντα βαθυπλούτῳ παρὰ πέτρῃ
βουκεράοις Σατύροισιν ὁμήλυδα πεζὸν ὁδίτην
Βάκχον ἀνὴρ ἄγραυλος ἐρημάδι δέκτο καλιῇ,
40 Βρόγγος, ἀδωμήτων ὄρεσίδρομος ἀστὸς ἐναύλων,
γηγενέων ἀχάρακτον ὑπὸ κρηπίδα θεμέθλων
ναίων οἶκον ἄοικον· ἐυφροσύνης δὲ δοτῆρα
αἰγὸς ἀμελγομένης κεράσας χιονωπὸν ἔερσην
Ξεινοδόκος γλαγόεντι ποτῷ μειλίξατο ποιμήν
45 εἶδασιν οὔτιδανοῖσι καὶ ἀγραύλοισι κυπέλλοις,
καὶ μίαν εἰροπόκων ὁίων ἀνελύσατο μάνδρης,
ὄφρα κε δαιτρεύσειε θυηπολίην Διονύσῳ·
ἀλλὰ θεὸς κατέρυκε· γέρων δ' ἐπεπεΐθετο Βάκχον
νεύμασιν ἀτρέπτοισιν, ὃν δ' ἄψανστον ἐάσας
50 ποιμενίην τινὰ δαῖτα θελήμονι θῆκε Ἀναίῳ,
τεύχων δειπνον ἄδειπνον ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης,
οἷα Κλεωναίοιο φατίζεται ἀμφὶ Μολόρκου

κείνα, τάπερ σπεύδοντι λεοντοφόνους δι' ἀγῶνας
 ὥπλισεν Ἡρακλῆι· χύδην δ' ἐπέβαλλε τραπέξῃ
 55 εἰν ἄλλ' νηχομένης φθινοπωρίδος ἄνθος ἐλαίης
 Βρόγγος, ἔχων μίμημα φιλοστόργοιο νομῆος,
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι νεοπηγέα τυρὸν αἰείρων,
 ἱμαλέον τροχόεντα· θεὸς δ' ἐγέλασσε δοκεύων
 ἀγρονόμων λιτὰ δειπνα, φιλοξείνῳ δὲ νομῇ
 60 ἴλαον ὄμμα φέρων ὀλίγης ἔψαυσε τραπέξης
 δαρδάπτων ἀκόρητος· αἰεὶ δ' ἐμνώετο κείνης
 εἰλαπίνην ἐλαχείαν ἀναιμάκτοιο τραπέξης
 μητρὸς ἧς παρὰ δόρπον ὄρεσσανύλοιο Κυβήλης.
 καὶ κραναοὺς πυλεῶνας ἐθάμβεε κυκλάδος αὐλῆς,
 65 πῶς φύσις ἐργοπόνος δόμον ἐγλυφε, πῶς δίχα τέχνης
 ἀντιτύποις κανόνεσσιν ἐτορνώθησαν ἐρίπναι.

ἀλλ' ὅτε Βάκχος ἄναξ νομῆς ἐκορέσσατο φορβῆς,
 δὴ τότε δαιμονίῳ δεδονημένος ἄσθματι Βάκχου
 ἀγρονόμος σύριξεν ἐθήμονα Πανὸς αἰοιδῆν
 70 Βρόγγος, ἐπιθλίβων διδυμόθροον αὐλὸν Ἀθήνης,
 ὕμνειων Διόνυσον· ὃ δὲ φρένα τέρπετο μολπῇ,
 καὶ κεράσας κρητῆρι νεόρρντον ἱμάδα ληνοῦ
 δῶκε πιεῖν Βρόγγῳ, καὶ ἔφη θελξίφρονι μύθῳ·

„δέξο, γέρον, τόδε δῶρον ὅλης ἄμπαυμα μερίμνης·
 75 οὐ χυτῆεις δὲ γάλακτος ἔχων εὐδομον ἐέρσην,
 νέκταρος οὐρανόθεν χθόνιον τύπον, οἶον ἀφύσσων
 Ζῆνα μέγαν κατ' Ὀλυμπον ἐυφραίνει Γανυμήδης.
 ἀρχαίου δὲ γάλακτος ἕα πόθον· ἀρτιτόκων γὰρ
 μαζῶν θλιβομένων χιονώδεις ἱμάδες αἰγῶν
 80 ἀνέρας οὐ τέρπουσι καὶ οὐ λύουσιν μερίμνας.“

ὥς εἰπὼν νομῆς ξεινήμια δῶκε τραπέξης
 μητέρα λυσιπόνοιο μέθης εὐβοτρυν ὀπώρην·
 καὶ μιν ἄναξ ἐδίδαξε φιλάνθεμον ἔργον ἀλωῆς
 κλήματα γυρώσαντα φυτῶν ἐνὶ κυκλάδι βόδρῳ

85 γηραλέου τμήξαντα τεθηλότος ἄκρα κορύμβου
 βότρυος οἰνοτόκοιο νέους ὄρηκας ἀέξειν.

καλλείψας δὲ νομῆα καὶ ἀγροάδος ῥάχιν ὕλης
 εἰς ἐτέρην ἔσπευδεν ὀρειάδα φύλοπιν Ἰνδῶν·
 καὶ Σατύρων ὁμόφοιτον ὀρίδρομον ἶχνος ἐπείγων
 90 ἀμφιπόλοισ παλίνορσος ὁμίλει θυιάσι Βάκχαις.

διψῶν δὲ φόνοιο καὶ εὐθύρσοιο κυδοιμοῦ
 Τυρσηνῆς βαρύδουπον ἔχων σάλπιγγα θαλάσσης
 πομπὸν ἐνναλλίοιο μέλος μυκήσατο κόχλῳ,
 λαὸν ἀολλίζων· βριαροὺς δ' ἐμέθυσσε μαχητάς,

95 θερμότεροις ἐς ἄρῃα νοήμασιν ἀνέρας ἔλκων
 Ἰνδῶν ὀλετηρὰς ἀβακχεύτοιο γενέθλης.

τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἐκόσμεεν εἰς μόθον Ἰνδῶν·
 Ἀστράεις δ' ἀκίχητος ἰὼν ἤγγειλεν Ὀρόντη
 Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ ἰαχε πενθάδι φωνῇ·

100 „γαμβρὲ δοριθρασέος μενεδήμει Δηριαδῆος,
 κλυθι, καὶ εἰσαῖτων μὴ χῶεο· καὶ σε διδάξω
 νίκην φαρμακόεσσαν ἀθωρήκτου Διονύσου.

Ἰνδοῖς καὶ Σατύροισιν ἔην μόθος· ἔβρεμε δ' αἰχμὴ
 Βασσαρίδων, καὶ λαὸς ἐμὸς κεκόρυστο Λυαίῳ

105 ἀστράπτων σακέεσσιν, ἀκοντοφόρους δὲ δοκεύων
 Αὐδὸς ἀνὴρ πολυίδρις ἐμοὺς ἔφριξε μαχητάς·
 ἴστατο δ' ἀπτολέμων Σατύρων πρόμος, οὐ δόρυ
 χάρμης

χειρὶ φέρων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐδ' ἐπὶ νευρῇ
 εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον ὑπηνέμιον βέλος ἔλκων·

110 ἀλλὰ κέρας βοὸς εἶχεν, ἐνὶ γλαφυρῇ δὲ κεραίῃ
 φάρμακον ὕγρὸν ἄειρε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο
 εἰς προχοᾶς δολόεσσαν ὄλην κατέχευεν ἑέρσην
 ἱκμάδι φοινίξας γλυκερὸν ῥόον· ἐκ δὲ ῥεέθρων
 καύματι διψῶντες ὅσοι πῖον αἰθοπες Ἰνδοί,

115 ἄφρονα λύσσαν ἔχοντες ἀνεκρούσαντο χορείην·

- καὶ σφισι λοίγιος ὕπνος ἐπέχραεν, ἀκλινέες δὲ
 ἄσχετα βακχευθέντες ἐπεννάζοντο βοελαῖς·
 ἄλλοι δ' ἀστορέεσσι κατεκλίνοντο χαμεύναις
 νωθρὸν ἐπιτρέψαντες ἀκοιμήτῳ δέμας ὕπνῳ,
 120 Βάκχαις ἀδρανέεσσιν ἐλώρια καὶ Διονύσῳ.
 τοὺς δὲ δίχα πτολέμοιο καὶ εὐθήτσιοιο σιδήρου
 δούλιον εἰς ζυγόδεσμον ἐλήϊσαντο γυναῖκες
 βριθομένους μελέεσσι, καὶ ἀντιβίων ὑπὲρ ὤμων
 ὡς νέκυνες ζῶντες ἐλαφρίζοντο μαχηταί,
 125 οἱ μὲν ἔτι βλύζοντες ἐπὶ κλοπὴν ἱμάδα Βάκχου
 ἀπτολέμοις Σατύροισιν ἐδουλώθησαν ἀνάγκη,
 χεύματι φαρμακόμεντι μεμνηότες. ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
 μοῦνος ἐγὼ λιπόμην δολίης ἔτι νῆις ἑέρσης,
 χεῖλεσιν ἀβρέκτοισι φηγῶν ἀπατήλιον ὕδωρ.
 130 ἀλλὰ ποτὸν πεφύλαξο, δορυσσός, μὴ μετὰ νίκην
 κερδαλέην ἀσίδηρον ἀναιμάκτιο Ἀναίου
 ζωγράφῃ δόλος ἄλλος ἐν ἄρει λείπανον Ἰνδῶν.
 ὡς φαμένον βαρύμηνις ἐχώσατο μᾶλλον Ὀρόντης,
 καὶ ταχὺς εἰς μόθον ἦλθε παλίνδρομος· ἡμιτελής γὰρ
 135 ἦεν ἀγών, ἐτέρης δὲ θεμελίῃα κήγνυτο χάρμης.
 ὄφρα μὲν Ἰνδὸν ὁμίλον ὀρίδρομος ὥπλισεν ἄρης,
 τόφρα δὲ Βασσαρίδες πολυκαμπέος ὑφόδι Ταύρου
 εἰς μόθον ἡπείγοντο, συνεστρατόωντο δὲ Βάκχοι
 ὀπλοφόροι καὶ Φῆρες ἀτευχέες· οἱ μὲν ἐναύλων
 140 ῥηξάμενοι κρηπίδας ἐκούφισαν, οἱ δὲ κολώνης
 ὑψιτενῇ προῶνα· καὶ ἀρχομένοιο κυδοιμοῦ
 ἔχραον ἀντιβλοῖσι· πολυσχιδές δὲ χαράδραι
 Ἰνδῶσις ἐλικηδὸν διστεύοντο καρήνησι.
 καὶ ποσὶ λεπταλέοισιν ἐπισκαίροντες ἐρίπνῃ
 145 Πᾶντες ἐθωρήσσοντο μεμνηότες, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
 μάρφας εὐκαλάμῳ βεβημένον ἀνχένα δεσμῷ
 δῆιον αἰγείῃσιν ἀνέσχισεν ἀνέρα χηλαῖς,

- σὺν βριαρῷ θώρηκι μέσον κενεῶνα χαράσσων·
 ὃς δὲ ταυνυπτόρθων κεράων εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς
 150 ὀρθιον ἀρπάξας τετορημένον Ἴνδον ἀλήτην
 μεσσοπαγῇ κούφισεν, ἐς ἡερίας δὲ κελεύθους
 δύσσοον ὑψιπότητον ἀνηκόντιζε κεραίης,
 κύμβαχον αὐτοκύλιστον· ἀμαλλοφόροιο δὲ Διοῦς
 ἄλλος ἐπὶ παλάμῃ δονέων καλαμητόμον ἄρπην,
 55 ὥς στάχυν ὑσμίνης, ὥς δράγματα δηιοτήτος,
 δυσμενέων ἤμησε γονὰς γαμψώνυχι χαλκῷ,
 τεύχων κῶμον Ἄρηι, θαλύσια καὶ Διονύσῳ,
 τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα· καὶ ὥρεγε μάρτυρι Βάκχῳ
 καμπύλον ἀνδρομέῃ πεπαλαγμένον ἄορ ἐέρση,
 60 λοιβὴν αἱματοέσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ,
 καὶ Μοίρας ἐμέθυσσε νυνάλιον πόμα λείβων·
 ἄλλου δ' ἰσταμένου δεδραγμένος αἰγίβοτος Πᾶν
 χερσὶν ὁμοπλεκέσσιν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἐλίξας
 δῆιον εὐθώρηκα μετεστυφέλιξε κεραίῃ,
 65 δισσοτόμῳ γλωχύνι δαίξομένου κενεῶνος·
 ἄλλος ἐπαῖσσοντα καλαύροπι φῶτα δαίξων
 μεσσόθεν ὀφρυόεντα διέθλασεν ἄκρα μετώπου.
 καὶ θρασὺς Ἴνδῶν στρατιὴν θάρσυνεν Ὀρόντης
 μῦθον ἀπειλητῆρα χέων ὑψηνοῖσι φωνῇ·
 70 „δεῦτε, φίλοι, Σατύροισιν ἀναστήσωμεν ἐννώ·
 ἄρεα μὴ τρομέοιτε φυγοπτολέμον Διονύσου·
 μηδὲ τις ὑμείων πιέτω ξανθόχροον ὕδωρ,
 μὴ γλυκερῆς δολέοντα μεμνηνότα φάρμακα πηγῆς,
 Ἴνδων αἰνομόρων δεδαγμένα χειρὶ Ἀναίου
 75 μὴ μετὰ τόσσα κάρηνα καὶ ἡμέας ὕπνος ὀλέσση.
 δεῦτε, πάλιν μαχόμεσθα πεποιθότες· ἀπτόλεμος δὲ
 ἀμφαδίην πότε Βάκχος ἐμὴν στήθειεν ἐννώ;
 εἰ δύναται, μενέτω με φυγὰς πρόμος, ὅφρα δαίη,
 οἶους Δηριάδης προμάχους ἐς ἄρηα κορύσσει.

- 180 μαρνάσθω πετάλοισιν, ἐγὼ δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.
 χάλκεον ἔγχος ἔχοντι τί μοι ῥέξειε κορύμβοις
 Ἀνδὸς ἀκοντίζων θρυνόεν βέλος; ἀλλὰ μαχητὴν
 σφιγγόμενον βαρύδεσμον ἀνάκλιδα τοῦτον ἐρύσσω
 θηλυμανῇ Διόνυσον ὁπάονα Δηριαδῆος·
- 185 οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἀπαλὸν χροά, πάντας ἔασας
 Ἴνδους τοσσατίους ἐνὶ μάρναο μοῦνον Ὀρόντη.
 ἡδὺς ὁ διενεύων κεχαλασμένα βόστρυχα χαίτης,
 ἡδὺς ὁ Βασσαρίδων ἐρόεις πρόμος· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
- 189 κάλλει τοξεύουσι καὶ οὐ βελέεσσι γυναῖκες·“
- 192 ὥς εἰπὼν προμάχοισιν ἐπέδραμε θερμὸς Ὀρόντης,
 Ἄρεος ἀμῶων διφυὲς θέρους· οὐδέ τις ἔτλη
 τοσσατίου προμάχοιο μένειν ἀντίξουν ὁρμῇ,
- 195 οὐ θρασὺς Εὐρυμέδων πυρόεις, οὐ σύγγονος Ἄλκων
 φεῦγε δὲ Πετραῖος Σατύρων πρόμος, οὐδέ τις αὐτῶν
 Σειλήνων παρέμιμνεν. ἀελλήεντι δὲ ταρσῶ
 γαμβρὸς ἐριπτοίητος ἐμαίνετο Δηριαδῆος
 ἀντία Κενταύρων ἀνεμώδεα λαῶν αἰείρων,
- 200 καὶ τύχεν Ἰτλαίοιο· δασυστέρνου δὲ νομῆος
 ἔθλασεν ἄκρα μέτωπα βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῃ,
 καὶ σκέπας ἐστυφέλιξε χαραδρήεντι βελέμνῳ,
 ψευδαλέον μίμημα τετυγμένον ἡθάδι γύψῳ,
 ἀντίτυπον πήληκος ἀληθείος ἔρκος ὀπωπῆς·
- 205 καὶ τὸ μὲν ἐν χθονὶ πίπτε πολυσχιδές, αἰθιοπι τέφρῃ
 εἵκελον, ἀργυφῇ δὲ πέλεν κόνις· αὐτὰρ ὁ κάμνων
 ἔργχει πετρήεντι πέδον πήχυνεν ἀγοστῶ.
 Κενταύρου δ' ἐτέροιο δι' εὐκεράοιο καρήνου
 ἀμφιτόμῳ βουπλήγι τυχὼν λασίοιο μετώπου
- 210 ταυρεῖην ἐπίκυρτον ἀπηλοίησε κεραίην·
 καὶ πολὺς εἰς χθόνα πίπτειν, ἐπισκαίρων δὲ καρήνῳ
 ἡμιθανῆς κεκύλιστο, καὶ οὐάσι τύπτε κονίην·
 καὶ δέμας ὀρθώσας πυμάτῳ βακχεύετο παλμῶ,

- ἐλλιπόδην ἀγέλαστον ἔχων ὀρχηθμόν ὀλέθρον·
 15 καὶ κτύπον ἐσμαράγησε πέλωρ, ἄτε ταῦρος ἰάλλων
 τροχαλέον *μυκήμα* θεσηφότος ἀνθερεῶνος,
 κρᾶτα τυπεῖς. Ἐλίκην δὲ βαλὼν ἄστοργος Ἐρεμβεὺς
 στήθεϊ χαλκὸν ἔλασσε, καὶ ἄργυρον ἄντυγα μαζοῦ
 αἵματι φοινίσσοντι κατέγραφε κυανὴ χεῖρ·
 20 τὴν δὲ κονιομένην ἐτέρῃ ξύνωσαν ἀνὴρ
 πέπλον ἀναστείλαντες ἀκοντιστῆρες ἄηται·
 καὶ χροὸς ἔβλυε φίλτρον ἐπήρατον· αἰδομένη δὲ
 δεξιτερῇ συνάγειρεν ἐὼν φεύγοντα χιτῶνα
 γυμνὰ φυλασσομένη χιονώδεος ὄργια μηροῦ·
 25 καὶ θεὸς ἀθρήσας δηλῶν ἑτεραλκέα νίκην
 καὶ Σατύρους πτώσσοντας ἐπεσμαράγησε κυδοιμῷ,
 ὥς στρατὸς ἐννεάχιλος ἐριγδούπων ἀπὸ λαιμῶν
 συμπερτοῖς στομάτεσσι χέων ἀντίκτυπον ἤχῳ.
 καὶ Βρομίῳ ταχύγουνος ἐμάρνατο μῦθος Ὀρόντης,
 30 θνητὸς ἑὼν, βροτὴν δὲ θεὸν προκαλίζετο φωνῇ.
 ἄμφω δ' εἰς μόθον ἤλθον ὁμήλυδες, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
 ἔγχος ἔχων, ὃ δὲ θύρσον ἀκαχμένον. ἄκρα δὲ Βάκχου
 κρατὸς ἀνουτήτοιο βαλὼν ὑπέροπλος Ὀρόντης
 θηγαλέην Βρομλοῖο μάτην ἤρασσε κεραλὴν·
 35 οὐ γὰρ ἄναξ Διόνυσος ἀδηλήτοιο καρήνου
 ταυροφυῇ τύπον εἶχε τανυκραίροιο μετώπου
 τεμνόμενον βουπλήγρος ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
 ὥς κερόεις Ἀχελῷος αἰδέεται, οὐ ποτε κόψας
 Ἡρακλῆς κέρας εἶλε γαμοστόλον· ἀλλὰ *Λυαῖος*
 40 οὐράνιον μίμημα βοώπιδος εἶχε Σελήνης,
 δαιμονίης ἄρρηκτων ἔχων βλάστημα κερατῆς,
 ἀντιβλοῖς ἀτίνακτον· ὃ δὲ θρασὺς ἀντὶ Βάκχου
 ἡερίη βαρύδουπος ὁμοῖος Ἴνδὸς ἀέλλη
 δεύτερον ἠκόντιζεν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 45 νεβρίδος ἀψαμένη μολίβου τύπον. ἀντιβλοῖ δὲ

πέμπων οἶνοπα θύρσον ἐπὶ πλατὺν ὤμον Ὀρόντου
 Βάκχος ἐκὼν ἀφάμαρτεν· ἐπεγγελόων δὲ Λυαίου
 ἐρχεῖ κισσὴν τε ~~ἰδε~~ ~~μα~~ ~~χ~~ ~~ος~~ ~~εἶ~~ ~~π~~ ~~εν~~ Ὀρόντης·

„οὗτος ὁ θῆλυν ὁμίλον ἐμαῖς στρατιῇσι κορύσσω,
 250 εἰ δύνασαι, πολέμιξε γυναικείῳ σέο θύρσῳ,
 εἰ δύνασαι, προμάχιζε· καί, εἰ μερόπων φρένα
 θέλγεις

πανδαμάτωρ, ἓνα μοῦνον ἀθελγέα θέλξον Ὀρόντην.
 ἴστασο δηριῶν καὶ γνώσεται, οἶον ἀέξει
 ὄρχαμον ἀλκήεντα γέρον ἐμὸς Ἴνδὸς Ἰθάσπης.

255 οὐ Φρυγίης γενόμεν, ὅθεν ἄρσενές εἰσι γυναῖκες,
 ἄσπορον ἀμήσαντες ἀνυμφεύτου στάχυν ἤβης·
 οὐ θεράπων ἀσίδηρος ἀνάγκιδός εἰμι Λυαίου.
 φάρμακα σοὺς προμάχους οὐ φύσεται· ὑμετέρας δὲ
 Θυιάδας ἀμφιπόλους ληίσσομαι, ἐκ δὲ κυδοιμῷ

260 Σειληνοὺς θεράποντας ἐμῷ βασιλῇ κομίσσω,
 190 σὰς προπόλους Ἴνδοισι γυναιμανέεσσι συνάψω
 ἐλκομένας ἐπὶ λέκτρα δορικτήτων ὕμεναιων,
 261 σοὺς Σατύρους πτώσσοντας ἐμῷ δορὶ πάντας
 ὀλέσσω.“

εἶπεν ὁμοκλήσας στρατιῆς πρόμος· εἰσαῖων δὲ
 Βάκχος ἄναξ κεχόλωτο, καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ
 τύψε κατὰ στέφνου πεφιδημένος· οὐτιδανῷ δὲ
 265 ἄνθεϊ βοτρυνόεντι τυπεὶς ἐσχίζετο θώρηξ·
 οὐδὲ καλυπτομένου χροῶς ἤψατο Βακχίᾱς αἰχμή,
 οὐ δέμας ἄκρον ἄμυξε· σιδηρείου δὲ χιτῶνος
 ῥηγνυμένου βαρύδουπος ἐχάζετο γυμνὸς Ὀρόντης·
 Ἠφῆν δ' ἐπὶ πέξαν ἐὰς ἐτίταινεν ὀπωπὰς

270 ἀντιπόρῳ Φαέθοντι καὶ ὕστατῇν φάτο φωνήν·
 „Ἡέλιε, φλογεροῖο δι' ἄρματος αἰθέρα τέμνων,
 γείτονα κυανέην ὑπὲρ αὖλακα φέγγος ἰάλλων
 στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἐννεπε Δηριαδῇ

- Ἴνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδάκτιον Ὀρόντην
 275 καὶ θύρσους ὀλίγους φηξήνορας, εἶπε καὶ αὐτοῦ
 νίκην φαρμακόςσσαν ἀπειρομόδου Διονύσου,
 καὶ ῥόον οἰνωθέντα νοοσφαλέος ποταμοῖο·
 εἶπε δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἴνδῶν
 λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.
 280 εἰ δὲ τεῆς Κλυμένης μιμνήσκειαι εἰσέτι λέκτρων,
 ῥύεο Δηριάδῃα, τεῆς βλάστημα γενεθλῆς,
 Ἀστρίδος αἶμα φέροντα φατιζομένης σέο κούρης.
 οὐ πιθόμην Βρομίῳ θηλύφρονι· μάρτυρας ἔλκω
 ἡέλιον καὶ γαῖαν ἀτέρμονα καὶ θεὸν Ἴνδῶν,
 285 ἄγνόν ὕδωρ. σὺ δὲ χαῖρε, καὶ Ἰλαος ἔσσο κυδοιμῷ
 Ἴνδῶν μαρναμένων, καὶ ὀλωλότα θάψον Ὀρόντην.“
 ὣς εἰπὼν ξίφος εἴλκε, μέσῳ δ' ἐνὶ γαστέρι πῆξας
 αὐτοφόνῳ βαρύνποτος ἐπεσκίρτησε σιδήρῳ·
 καὶ ποταμῷ κεκύλιστο καὶ οὖνομα δῶκεν Ὀρόντη.
 290 καί μιν ἔτι πνέοντα καὶ ἀσπαίροντα δοκεῦων
 Βάκχος ἄναξ ἀγόρευε χέων φιλοκέρτομον ἡχώ·
 „κεῖσο, νέκυσ, ξείνοισιν ἐν ὕδασιν· ὑμέτερον δὲ
 Δηριάδην θνήσκοντα πατήρ κρύνψειν Ἰθάσπης.
 ὑμέας ἀμφοτέρους ἐκυρὸν καὶ γαμβρὸν ὀλέσσω,
 295 ἀντὶ δορὸς φονίοιο καὶ εὐθήκτοιο μαχαίρης
 σείων εὖια θύρσα καὶ ἀμπελόεσσαν ἀκωκήν.
 ἀλλὰ δαφωινήντι κατακτείνων σε σιδήρῳ
 οὐ πῖες ἄβρὰ ῥέεθρα μελισταγέος ποταμοῖο·
 καὶ ποταμός σε κάλυψε καὶ ἡμβροτες ἡδέος οἶνον.
 300 ἦν ἐθέλῃς, πῖε μῦνος ὄλον ῥόον· ἀλλὰ ρεέθρων
 οὐ χατέεις ποταμοῖο πινὼν Ἀχερούσιον ὕδωρ
 λοίγιον· ἀνδροφόνῳ δὲ ῥόῳ καὶ χεύματι πικρῷ
 γαστέρα κυμαίνουσιν ἔχων ἐγκύμονα μοίρης
 γεύεο Κωκυτοῖο, καί, ἦν ἐθέλῃς, πῖε Λήθην,
 305 ἄρεος ὄφρα λάθιοι καὶ αἱμαλέοιο σιδήρου.“

ἐννεπε κερτομέων διερὸν νέκυν. οἰδαλέος δὲ
κύμασιν ἀσταθέεσσιν ἐσύρετο νεκρὸς Ὀρόντης·
καὶ ψυχροῖς μελέεσσι διαπλώοντα ρεέθρῳ
ἄπνοον ἠρεύγοντο νέκυν ποταμῆίδες ὄχθαι.

310 τὸν μὲν ἐταρχύσαντο καὶ ἔστενον αἰλίνα Νύμφαι,
Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, ἱερῆς παρὰ πνυθμένα
δάφνης

ἄμφι ῥοὰς ποταμοῖο, καὶ ἔγραφον ὑπόθι τύμβου·
,Βάκχον ἀτιμήσας στρατιῆς πρόμος ἐνθάδε κεῖται,
αὐτοφόνῳ παλάμῃ δεδαγμένους Ἴνδὸς Ὀρόντης·

315 οὐδὲ μόθου τέλος ἦεν ἀτερπείος· ἡμιτελὴς γὰρ
ἦεν ἀγὼν καὶ δῆρις ἀνήνυτος· ὑψιφανὴς δὲ
Ἴνδὸς ἄρης ἀλάλαξε· παλιννόστῳ δὲ κυδοιμῷ
Ἀνδὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ὄγκον ἀπειλῆς
Βακχιάς εἰς μόθον ἄλλον ἐκώμασε θυιᾶς ἐννώ,

320 δῆιον ἀνδροφόνουισιν ἀκοντίζουσα· κορύμβοις,
ἄρει βακχευθεῖσα· φιλοπτόρθου δὲ Ἀναίου
δυσμενεές δρυόεντι κατεκτείνοντο βελέμνῳ
φοίνιον ἔλκος ἔχοντες· ἀθωρήκτοιο δὲ Βάκχης
ἔγχεϊ βοτρυνόεντι δαΐζομένοιο σιδήρου

325 Ἴνδοι χαλκοχίτωνες ἐθάμβεον ὅξει κισσῷ
στήθεα γυμνωθέντα νεούτατα· φηίτεροι γὰρ
ἀσκεπέων θώρηκος οἰστεύοντο φορῆς.
ἄλλων δ' ἄλλος ἔην φόνος ἄσπετος, ὦν ὑπὸ λύθρῳ
σχιζόμενοι πετάλοισιν ἐφοινίσσοντο χιτῶνες

330 μαρναμένων, ὅθι Ταῦρος· ἐκνκλώσαντο δὲ Βάκχῃ
ἀκλινέες στεφανηδὸν ὁμοζυγέων στίχας Ἴνδῶν.
καὶ θρασὺς αὐλὸς ἔμελλε φόνου μέλος· ἐν δὲ κυδοιμῷ
Βάκχοι μὲν θεράποντες ἐλινοφόρου Διονύσου
τυπτόμενοι πελέεσσι καὶ ἀμφιτόμοισι μαχαίραις
335 πάντες ἔσαν πυργηδὸν ἀπήμονες· οὐλόκομοι δὲ
δυσμενεές λεπτοῖσι κατεκτείνοντο πετήλοισι·

- ἐξείης δ' ἐπέπηκτο τανυπτόροισι ἐνὶ δένδροις
 Ἴνδῶν πυκνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχεϊ νύσσετο πεύκη
 τηλεπόρῳ, βέβλητο κίτυς, τοξεύετο δάφνη
 340 Φοῖβον δένδρον ἐοῦσα καὶ αἰδομένοις ἐνὶ φύλλοις
 πεμπομένων ἐκάλυπτε τανυπτερύγων νέφος ἰῶν,
 μὴ μιν ἰδῆ βελέεσσιν οἷστευθεῖσαν Ἀπόλλων.
 καὶ γυμνῇ παλάμῃ σακέων δίχα, νόσφι σιδήρῳ,
 Βάκχῃ ρόπτρα τίνασσε, καὶ ἤριπεν ἀσπιδιώτης·
 345 τύμπανα δ' ἐσμαράγησε, καὶ ὠρχήσαντο μαχηταί·
 κύμβαλα δ' ἐκροτάλιξε, καὶ αὐχένα κύψε Λυαίῳ
 Ἴνδὸς ἀνὴρ ἰκέτης. ὀλίγῳ δ' ἐνὶ δέρματι νεβρῶν
 ἀφραγέες γλωχίνες ἐδοχμώθησαν ἀκόντων·
 χαλκοβαρῆς δ' ἄγναμπος ἐτέμνετο φυλλάδι πῆληξ.
 350 καὶ τις ἀρειμανέων Σατύρων πρόμος ἀνέρα βάλλον
 εὔια ρίπτε πέτηλα, νεουτήτου δὲ φορῆος
 χάλκεος ἀμπελόεντι χιτῶν ἐσχίζετο κισσῷ.
 ἀθρήσας δὲ τάλαντα μάχης ἐτεραλκεί ριπῇ
 ἰλκην Ἴνδοφόνῳ προθεσπίζοντα Λυαίου
 355 Ἀστράεισι ἀκίχῃτος ἐχάζετο, πότμον ἀλύξας,
 ἐγχείην τανύφυλλον ὑποπτήσων Διονύσου.
 τόφρα δ' Ἀρισταῖος φυσίλοα φάρμακα πάσων
 Βασσαρίδων ὅλον ἔλκος ἀκέσματο Φοιβάδι τέχνη,
 τῆς μὲν ἐπὶ πληγῇσι βαλὼν Κενταυρίδα πόλιν,
 360 τῆς δὲ βαρυνομένης φονίην ἐκάθηρεν ἑέρσην
 αἶμα περιθλίβων· κινυρὴν δ' ἰήσατο Βάκχην
 συντριψας βοτάνας πολυειδέας ἔλκεσι κούρης,
 ἥ ποδός, ἥ παλάμης, ἥ στήθεος, ἥ κελεῶνος.
 ἄλλου δὲ προμάχου φονίῳ βληθέντος οἰστῷ
 365 εἶλκε θοὴν γλωχίνα, καὶ ἔλκεα χειρὶ πιέξων
 αἱμαλέην κατὰ βαιὸν ἀνηκόντιξεν ἑέρσην·
 ἄλλῳ χεῖρα πέλασσε, καὶ ἔλκεος ἄκρα χαράξας
 ἰῶ φαρμακόμεντι σεσηπότα τάμνε μαχαίρῃ,

- ἀκροτάτῃ παλάμῃ πεφιδημένα δάκτυλα βάλλων·
 370 καὶ χλοερῶ συνέμιξε βιαρκέος ἄνθει γαίης
 δαιδαλέας ὠδίνης ἀλεξικάκοιο μελίσσης,
 χειρὶ περιφραίνων ὀδυνήφατον ἱκμάδα Βάκχου·
 ἄλλους δ' οὐταμένους ἰήσατο Φοιβάδι φωνῇ,
 φρικτὸν ὑποτρύζων πολυώνυμον ὕμνον ἀοιδῆς,
 375 (377) πατρῷης νοέων ζωαρκέος ὄργια τέχνης.
 (375) ὥς ὃ μὲν αἰόλον ἔλκος ἀκέσαστο. μαρναμένων δὲ
 (376) ἦδη βαρβαρόφωνος ἐπαύσατο θυιᾶς ἐννῶ.
 καὶ πολέας ζώγρησαν ἀπὸ πτολέμοιο μαχητὰς
 Βασσαρίδες· πολλοὶ δὲ λελοιπότες οὖρεα Τάυρου
 380 δυσμενεές νόστησαν ἐς Ἴνδῶν κλίμα γαίης
 ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐς οἰκίαν Ἀθριαδῆος,
 ἀμφιλαφεὶς ἐλατῆρες ἀμετροβίων ἐλεφάντων.
 καὶ Σατύρους μετὰ δῆριν ἐποίνιον εἰς χορὸν ἔλκων
 Πὰν νόμιος κελάδησε χέων ἐπινίκιον ἡχῶ.
 385 καὶ Βλέμυς οὐλοκάρηνος Ἐρυθραίων πρόμος
 Ἴνδῶν
 ἱεσίης κούφιζεν ἀναίμονα θαλλὸν ἐλαίης,
 Ἴνδοφόνῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ.
 καὶ θεὸς ἀθρήσας κυρτούμενον ἄνδρα γαίῃ
 χειρὶ λαβὼν ὤρθωσε, πολυγλώσσῳ δ' ἅμα λαῶ
 390 * * * Ἐρυθραίων πρόμον Ἴνδῶν
 κυανέων πόμπευεν * * * τηλόθεν Ἴνδῶν,
 κοιρανίην στυγέοντα καὶ ἦθεα Ἀθριαδῆος,
 Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντῳ
 ὄλβιον οὐδας ἔναιε καὶ οὐνόμα δῶκε πολίταις·
 καὶ Βλέμυς ὠκὺς ἵκανεν ἐς ἐπταπόρου στόμα Νείλου,
 395 ἐσσόμενος σκηπτοῦχος ὁμόχροος Αἰθιοπῶν·
 καὶ μιν αἰειθερέος Μερῶς ὑπεδέξατο πυθμῆν,
 ὀπιγόνους Βλεμύεσσι προώνυμον ἡγεμονῆα.

www.libtool.com.cn
NONNOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΗ.

Ὀκτωκαιδεκάτῳ Στάφυλος καὶ Βότρυς ἱκάνει,
εἰς θαλίην καλέοντες ὀρίθρομον νῆα Θυώνης.

- Ἦδη δὲ πτερόεσσα πολύστομος ἔπατο Φήμη
Ἀσσυρίων στίχα πᾶσαν ὑποτροχόωσα πολίων,
οὔνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου,
καὶ θρασὺν Ἴνδον ἄρηα καὶ ἀγλαόβοτρυν ὀπώρην.
5 καὶ Στάφυλος Σατύρων στρατιὴν ἀσίδηρον ἀκούων
ὄργιά τ' ἀμπελόεντα καὶ εὖια θύσθλα Λυαίου
Βάκχον ἰδεῖν μενέαινε· καὶ νῆα Βότρυν ἐπέλγων
κοίρανος Ἀσσυρίων ἀνεμώκεος ὑψόθι δίφρου
ἦντετο βοτρύεοντι παρερχομένῳ Διονύσῳ.
10 τὸν μὲν ἰδὼν ἐπιόντα καὶ ἀργυρόκυκλον ἀπήνην
πορδαλίῳν τε λέπαθνα καὶ ἡνία φαιδρὰ λεόντων
Βότρυς ἀκερσεκόμης ἀνεσείρασεν ἄρμα τοκῆος·
καὶ Στάφυλος σκηπτουῆχος ἐοῦ κατεπήλατο δίφρου
πορδαλίῳν στατὸν ἔχνος ὀπιπεύων Διονύσου,
15 καὶ ποδὸς ὀκλάζοντος ἐπὶ χθονὸς ἔχνος ἐρείδων
θαλλὸν ἐλαιοῆντα θεοῦδ' ἐχειρὶ τιταίνων
* * * * *
καὶ φιλὶφ Διόνυσον ἄναξ μειλίσσέτο μῦθῳ·
,, πρὸς Διὸς ἱκεσίῳιο τεοῦ, Διόνυσε, τοκῆος,
πρὸς Σεμέλης θεόπαιδος, ἐμὸν μὴ δῶμα παρέλθης.
20 ἔκλυον, ὥς ὑπέδεκτο τεὸν γενετήρα Λυκάων,

- αὐτὸν ὁμοῦ μακάρεσσι, καὶ νῆα χειρὶ δαΐξας
 Νύκτιμον ἀγνώσσκοντι τεῶ παρὲβαλλε τοκῆι,
 καὶ Διὶ παμμεδέοντι μίης ἔψαυσε τραπέξης,
 Ἄρκαδῆς παρὰ πέζαν· ὑπὲρ Σιπύλου δὲ καρήνων
 25 Τάνταλος, ὥς ἐνέπουσι, τεὸν ξείνισσε τοκῆα,
 δαιτρεύσας δ' ἐὼν νῆα θεοῖς παρέθηκεν ἐδωδῆν·
 καὶ Πέλοπος πλατὺν ὤμον, ὅσον θοιυήσατο Διῶ,
 μορφώσας ἐλέφαντι, νόθῳ τεχνήμονι κόσμῳ,
 νῆα δαιτρευθέντα πάλιν ζώγρησε Κρονίων,
 30 ἔμπαλιν ἀλλήλοις μεμερισμένα γυῖα συνάπτων.
 ἀλλὰ τί σοι, Διόνυσε, Λυκάονα παιδοφονῆα
 ξεινοδόκον μακάρων, καὶ Τάνταλον ἡεροφοίτην
 νεκταρέων ὀνόμηνα δολόφρονα φῶρα κυπέλλων,
 δῆιον ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἄνδρα πιφαύσκων;
 35 Ζῆνα καὶ Ἀπόλλωνα μιῇ ξείνισσε τραπέξῃ

* * * * *

- καὶ Φλεγύας ὅτε πάντας ἀνερρίξωσε θαλάσση
 νῆσον ὅλην τριόδοντι διαρρήξας Ἐνὸσίχθων,
 ἀμφοτέρους ἐφύλαξε καὶ οὐ πρήνιξε τριαίνῃ.
 καὶ σύ, φέρων μίμημα τεοῦ ξενόιο τοκῆος,
 40 εἰς μίαν ἡριγένειαν ἐμῶν ἐπίβηθι μελάθρων·
 δὸς χάριν ἀμφοτέροις, καὶ Βότρυι καὶ γενετήρι.“
 ὡς εἰπὼν παρέπεισεν· ἐῷ δ' ἐποχήσατο δίφρῳ,
 ὀλβίζων ἐὼν ρίκον ἐφespoμένου Διονύσου·
 καὶ θρασὺς ἱππεῖην ἀνεκούφισε Βότρυς ἱμάσθλην,
 45 Ταυρεῖην δ' ἐλικηδὸν ἐρημάδα πέζαν ὀδεύων
 ἤλασε πάτριον ἄρμα, καὶ ἡγεμόνευε Αὐαίῳ
 Ἀσσυρίην ἐπὶ γαῖαν· ἐπανχεύοις δὲ λεπάδνοις
 χρύσεα Μυγδονόιο δεδεγμένους ἡνία δίφρου
 ἡνίοχος Βρομόιο Μάρων ἀκόρητος ἱμάσθλης
 50 θηρονόμου μᾶστιγος ἀφειδέα φοῖζον ἰάλλων
 πορδαλίῳν ἤλανυνεν ἀελλήεσσαν ἀπήνην·

- καὶ Σάτυροι προθέοντες ἀνεκρούσαντο χορείην
 ἀμφιπερισκαίροντες ὀρίδρομον ἄρμα Λυαίου·
 πολλή δ' ἔνθα καὶ ἔνθα φιλόνθυμος ἔτρεχε Βάκχη
 55 δύσβατον οἶμον ἔχουσα βατῶ ποδί, καὶ πτύχα πέτρης
 στεινὴν κλιμακόεσσαν ἐμέτρεεν ὡκεί ταρσῶ,
 καὶ παλάμη κροτάλιζε καὶ εὐρύθυμοισι πεδίλοις,
 μόχθον ὑποκλέπτουσα βαθυκρήμιοι κελεύθου,
 οἰστρομανής· καὶ Πᾶνες ἐδήμονος ὑπόδι πέτρης
 60 ποσσὶ δασυκνήμοισιν ἐπωρχήσαντο κολώνῃ,
 ἀστιβέος πρηῶνα διαστείχοντες ἐρίπνης.
 ἀλλ' ὅτε νεισσομένοισι φάνη βασιλῆιός αὐλή
 τηλεφανῆς στίλβουσα λίθων ἑτερόχροι κόσμῳ,
 εὐχαίτης τότε Βότρυς ὅχον πατρῶον ἑάσας
 65 εἰς θόμον ὠκυπέδιλος ἔβη προκέλευθος ὁδίτης,
 ἐντύνων ἅμα πάντα, φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
 (68) ὥπλισε πιαλῆς ἑτερότροπα δειπνα τραπέζης.
 (67) ὄφρα μὲν εἰσέτι Βότρυς ἐκόσμεε δαῖτα Λυαίῳ,
 τόφρα δὲ ποικιλόδωρος ἄναξ ἐπεδείκνυε Βάκχῳ
 70 κάλλεα τεχνήεντα λιθοστρώτοιο μελάθρου,
 τῶν ἄπο μαρμαρῆ πολυδαίδαλος ἔρρεεν αἰγλή,
 72 σύγχροος ἤελλοιο καὶ ἀντιτύποιο σελήνης·
 74 καὶ μερόπων σπινθῆρας ἐπαστράπτουσα προσώπῳ
 75 λύχνις ἔην λύχνοιο φερώνυμος· εἶχε καὶ αὐτὴν
 οἶκος ἔρευθιόωντι κεκασμένος αἶθοπι πέτρῳ
 οἴνωπὴν ἀμέθυστον ἐρειδομένην ὑακίνθῳ·
 αὐγὴν δ' αἰθαλόεσσαν ἀπέπτυνεν ὥρὸς ἀχάτης,
 καὶ φολίδων στικτοῖσι τύποις ἀμάρυσσεν ὀφίτης·
 80 Ἀσσυρίῃ δὲ μάραγδος ἀνήρυσεν ἐγγλοὺν αἰγλήν.
 73 τοῖχοι δ' ἀργυρέοισιν ἐλευκαίνοντο μετάλλοις,
 81 κιονέῃ δὲ φάλαγγι περιστρωθέντα μελάθρων
 χρύσεια δουρατῆς ἐρυθαίνετο νῶτα καλύπτρης
 ἄφνειοῖς ὀρόφοισι· πολυσχιδέων δὲ μετάλλων

φαιδρὸν ἐνψήφιδι πέδον ποικίλλετο τέχνη·
 85 καὶ πυλεὼν περιμέτρος ἐνγλύπτῳ τινὶ θεσμῷ
 λεπτοφυῇ τύπον εἶχε νεοπριστῶν ἐλεφάντων.

τοια γέρων σκηπτοῦχος ἐδείκνυε μάρτυρι Βάκχῳ
 καὶ μόγισ ἶχνος ἔκαμψεν ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς
 χειρὸς ἔχων Διόνυσον· ὃ δὲ βραδυπειθεὶ ταρσῶ
 * * * * *

90 πλαζομένην ἐλικηδὸν ἐὴν ἐτίταινεν ὀπωπὴν·
 καὶ θεὸς ἀστερόεσσαν ἐθάμβεεν ἥνοπι κόσμῳ
 ξεινοδόκου βασιλῆος ἰδὼν χρυσήλατον αὐλήν.

ἀμφιπόλους δ' οἴσטרησεν ἄναξ καὶ δμῶας ἐπέλγων,
 ταῦρων ζατρεφῶν ἀγέλην καὶ πῶεα μῆλων

95 δαιτρεῦειν Σατύροισι βοοκραύρου Διονύσου.
 καὶ Σταφύλον σπεύδοντος ἦν ταχυεργὸς ἀπειλή
 δμῶσιν ἀμοιβαίοισιν· ἐπερρώοντο δὲ πολλοὶ
 εἰλαπλνῆς δρηστῆρες· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι
 καὶ νομάδων οἴων λιπαρὰι στίχες. ἦν δὲ χορείη·

100 καὶ δόμον εὐφόρμιγγα θυώδεις ἔπνεον αὐραι,
 εὐόδμου δὲ πόλῃος ἀνεκνίσσασαν ἀγνιάς·
 ἀμφιλαφεῖς δ' ἐμέθυσαν ὅλον δόμον ἱκμάδες οἴνου.
 κύμβαλα δ' ἐπλατάγησε, παρ' εὐκελάδῳ δὲ τραπέξῃ
 Πανιάδες σύριγγες ἐβόμβεον, ἔβρεμον αὐλοὶ

105 συμπλεκέες, καὶ κύκλος ἐριγδούποιο βοείης
 διχθαδίους πατάγοισιν ἐπεσμάράγησε μελάθρῳ,
 καὶ κτύπος ἦν κροτάλων ἐπιδόρπιος. ἐν δ' ἄρα
 μέσσοις

οἰνοβαρῆς τρομεροῖο φέρων ποδὸς ἄστατον ὁρμὴν
 ἦεν ἔνθα καὶ ἔνθα Μάρων δεδονημένος οἴστροφ,
 110 ὄρθιον ἐκ δαπέδοιο παλίσσυτον ἶχνος ἔλίσσων,
 χεῖρας ἅς διδύμων Σατύρων ὑπὲρ ὦμον ἐρείσας
 μεσσοφανῆς· ἐτέρου δὲ ποδὸς κουφίζετο παλμῷ,
 ἀλλότριον ξανθωπὸν ἔχων χρόα, μεσσόδι πέμπων

- πορφυρέας ἀκτῖνας ὅλῳ στίλβοντι προσώπῳ,
 115 ἀντίτυπον μίμημα Σεληνάησι κεραφαίαις,
 λαιῇ μὲν νεοδαρτον ἐθήμονος ἔγκυνον οἴνου
 ἀνχενίῳ ζωστήρι περίπλοκον ἀσκὸν αἰείρων,
 δεξιτερῇ δὲ κύπελλον· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι
 γηραλέον σκαίροντα ποδῶν ἑτεραλκεί παλμῷ,
 120 οἷα πεσεῖν μέλλοντα τινασσομένοιο καρήνου,
 οὗ ποτε πεπτηῶτα. μεθυσφαλέες δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἀμφίπολοι καὶ δμῶες ἐβακχεύοντο χορείῃ,
 γευσάμενοι πρῶτιστον ἀήθεος ἡδέος οἴνου.
 καὶ Σταφύλου βασιλῆος ἀριστῶδινα γυναικα
 125 Βακχιάς ἀμπελόεσσα Μέθην ἐμέθυσσεν ἐέρση·
 ἥ δὲ καρῆβαρέουσα πιεῖν πάλιν ἦτε Βάκχας,
 οἰνοδόκον κρητῆρα περισκαίρουσα Ἀναίου·
 καὶ κεφαλὴν ἐλέλιξε μετήλυδα δίξυγι παλμῷ,
 ὦμῳ ἐπικκλίνουσα κόμην ἑτεραλκεί ριπῇ
 130 ἄστατος, ἔνθα καὶ ἔνθα καλλίντροπος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
 πυκνὰ πεσεῖν μέλλουσιν ὀλισθηροῖσι πεδίλοις
 θνιᾶδα χερσὶ λαβοῦσα Μέθην ὠρχήσατο Βάκχη.
 καὶ Στάφυλος μεμέθυστο· φιλακρήτῳ δὲ κυπέλλῳ
 Βότρυος οἰνωθέντος ἐφοινίσσοντο παρειαί·
 135 καὶ πάϊς ἀρτιγένειος ἅμα Σταφύλῳ γενετῆρι
 ἀπλεκέας πλοκαμίδας ἀήθει δήσατο κισσῷ
 μιτρώσας στεφανηδόν· ἐπ' ἔχνη δ' ἔχνος ἀμείβων
 ποσσὶν ὁμοζήλοισιν ἔλιξ ὠρχήσατο Βότρυς,
 δεξιὸν ἐκ λαιοῦ μετήλυδα ταρσὸν ἐλίσσων·
 140 καὶ Στάφυλος σκίρτησε ποδῶν βητάρμονι παλμῷ,
 καμπύλον ἔχνος ἄγων τροχαλῷ κυκλούμενον ὀλκῷ,
 Βότρυος ὠρχηστῆρος ἐπ' ἀνχένι πῆχυν ἐρείσας·
 καὶ ποτὸν εὐφήμησε χοροπλεκέος Διονύσου
 ἄστατος, ἔνθα καὶ ἔνθα καθευμένα βόστρυχα σείων
 145 ὦμῳ ἐπαίττοντα· Μέθη δ' ἐχόρευε καὶ αὐτῇ,

- πῆχυν ἐπικλίνουσα καὶ νύξαι καὶ παρακοίτη,
 μεσσατὴ Σταφύλου καὶ Βότρυος· ἦν δὲ νοῆσαι
 τερπωλὴν τριέλκτον ὁμοπλέκτοιο χορείης.
 καὶ Πίδος ὁμογέρων πολὴν ἀνέμοισι τινάσσων
 150 χεύματος ἡδυπότοιο βεβυσμένος ἄχρῃς ὀδόντων
 οἶνοβαρῆς ἐχόρευε, μεθυσφαλὲς ἴχνος ἐλίσσων·
 καὶ γλυκεραῖς λιβάδεσσιν ἐρευρομένων ἀπὸ λαιμῶν
 ξανθὴν ἀφριόωσαν ἐὼν λεύκαινεν ὑπὴν.
- καὶ πῖον εἰς ὅλον ἤμαρ· ἀφυσσομένων δὲ κυπέλλων
 155 ἐσπερίην χθονὰ πᾶσαν ὑπόσκιος ἐσκεπεν ὄρφνη
 ἀκροκελαινιώσα, καὶ αἰόλα φέγγει λεπτῷ
 ἄστρα καταυγάζων ἐμελαίνετο δίχρους ἀήρ,
 δυομένου Φαέθοντος ὑπὸ σκιοειδέϊ κώνω,
 βαῖον ὀπισθοκέλευθον ἔχων ἔτι λείψανον Ἑοῦς·
 160 καὶ ζόφον ἐχλαίνωσεν ἐὼ χροῖ σιγαλή νύξ
 οὐρανὸν ἀστερόεντι διαγράψασα χιτῶνι.
 οἱ δὲ μετὰ κρητῆρα μέθης, μετὰ δείπνα τραπέζης
 Βότρυς ὁμοῦ γενετῆρι καὶ οἶνοχύτῳ Διονύσῳ
 κεκριμένοι στοιχηδὸν ἐυστρώτων ἐπὶ λέκτρων
 165 ὕπνου δῶρον ἔλοντο καὶ ὠμίλησαν ὀνείροις.
- ἀλλ' ὅτε δὴ φοδέοις ἀμαρύνμασιν ἄγγελος Ἑοῦς
 ἀκροφαῆς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρος ὁμίχλην,
 εὐχαίτης τότε Βάκχος ἑώιος ἄνθορεν εὐνῆς,
 ἐλπίδι νικαίῃ δεδουνημένος· ἐννύχιος γὰρ
 170 Ἰνδῶν ἐδάϊξε γονὴν κισσῶδει θύρῳ,
 ὑπναλὲς μεθέπων ἀπατήλιον εἰκόνα χάρμης.
 καὶ κτύπον εἰσαῖων Σατύρων καὶ δοῦπον ἀκόντων
 φλοῖσβον ὀνειρείης ἀπεσεύσατο δημοτῆτος,
 ὕπνον ἀποσκεδάσας πολεμῆιον· εἶχε δὲ θυμῷ
 175 μαντιπόλου φόβον αἰνὸν ἀπειλητῆρος ὀνείρου·
 μιμηλὴς γὰρ ὅπως μάχης Ἰνδαλμα Λυκούργου
 ἐσσομένων προκέλευθον, ὅτι θρασὺς ἐνδοθεὶ λόχη

δύσμαχος ἐκ σκοπέλοιο λέων λυσσῶδεις λαιμῷ
 Βάκχον ἔτι σκαίροντα καὶ οὐ ψάνοντα σιδήρου
 180 εἰς φόβον ἐπτοίγησε, καὶ ἤλασεν ἄχρι θαλάσσης
 κρυπτόμενον πελάγεσσι, πεφυζότα θηρὸς ἀπειλήν·
 καὶ φόβον ἄλλον ὅπως, λέων θρασὺς ὅτι γυ-
 ναῖκας

θυρσοφόρους ἐδίωκε κεκηνότος ἀνδρεῶνος

* * * * *

αἱμάσσων ὀνύχεσσι, χαρασσομένων δὲ γυναικῶν
 185 μύστιδος ἐκ παλάμης ἐκυλίνδετο θύσθλα κονίη,
 κύμβαλα δ' ἐν χθονὶ κείτο· μεταστρεφθεῖσα δὲ
 Βάκχη

δεσμὰ λεοντείουσιν ἐπεσφῆκασε γενείοις
 σειρὴν ἀμπελόεσσας ἐπισφίγξασα καρῆνῃ,
 ἀγχονίῳ δὲ λέοντος ἐπέπλεκεν αὐχένα δεσμῷ·
 90 θηρὶ δὲ θῆλυς ὄμιλος ἐπέδραμεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
 καὶ βλοσυροὺς ἐχάραξε πόδας καὶ χεῖρας ἀκάνθαις·
 καὶ μόγις ἐλικοέεντι περιζωσθέντα κορύμβῳ
 Ἄρτεμις ἐξώγρησεν· ἀπ' αἰθερίοιο δὲ κόλπου
 ἄστεροπὴ πυρόεσσα καταΐξασα προσώπου
 95 θῆρα παλινδίνητον ἐθήκατο τυφλὸν ὀδίτην.

τοιοῦ ὄναρ Διόνυσος ἐσέδρακεν· ἐκ λεχέων δὲ
 ὀρθὸς ἐὼν ἐνέδυνε φόνῳ πεπαλαγμένον Ἴνδῶν
 χάλκεον ἄστερόεντα κατὰ στέρνοιο χιτῶνα,
 καὶ σκολιῷ μίτρωσε κόμην ὀφιώδεις δεσμῷ,
 100 καὶ πόδας ἐσφῆκασεν ἐρευθιόωντι κοδόφῳ,
 χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε φιλάνθεμον ἔγχος ἐννοῦς·
 καὶ Σάτυρον κίκλησεν ὀπάονα. θεσπεσίην δὲ
 Βακχείων στομάτων αἰῶν ἀντίκτυπον ἡχὸν
 κοῖρανός ἔργετο Βότρυς, εἶον δ' ἐνέδυνε χιτῶνα·
 15 καὶ Πίθον ὑπνώοντα * * *

* * * Μέθη δ' ὥς ἐκλυε φωνήν,

κράτα μόγις κούφιζε, βαρυνομένου δὲ καρήνου
 ὀκναλῆ παλιν εὐδε· καὶ ὄρθριον εἰσέτι νύμφη
 μίμνεν ἀμεργομένη γλυκερώτερον ὕπνον ὀπωπαῖς,
 ὅψε δὲ λέκτρον ἔλειπεν ἐφ' βραδυνπαιθεῖ ταρσῶ.

210 καὶ Στάφυλος φιλόβοτρυς ἐφωμάρτησε Ἀναίφ
 εἰς ὁδὸν ἐσσυμένῳ ξεινήϊα δῶρα τιταίνων,
 χρύσειον ἀμφοφορῇα σὺν ἀργυρέοισι κυκέλλοις,
 οἷς πάρος αἰὲν ἐπινεν ἀμελγομένων γλάγος αἰγῶν·
 καὶ πόρε ποικίλα πέπλα, τάπερ παρὰ Τίγριδος ὕδαρ

215 νήματι λεπταλέῳ τεχνήσατο Περσὶς Ἀράχνη.
 καὶ Βρομίῳ πολύδαρος ἄναξ ἐφθέγγετο φωνήν·
 „μάρναό μοι, Διόνυσε, καὶ ἄξια ῥέξε τοκῆς·
 δεῖξον, ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος· ἀρτιδαλῆς γὰρ
 γηγενέας Τιτήνας ἀπεστυφέλιξεν Ὀλύμπου

220 σὸς γενέτης ἔτι κοῦρος· ἐπέλγες καὶ σὺ κυδοιμῷ
 γηγενέων ὑπέροπλον αἰστώσαι γένος Ἴνδων.
 μέμνημαί τινα μῦθον, ὃν ἡμετέρῳ γενετῆρι

(224) Ἀσσύριός ποτε Βῆλος ἐμῆς πολιοῦχος ἀρούρης

(223) πατροπάτωρ ἐμὸς εἶπεν, ἐγὼ δέ σοι αὐτὸς ἐνέψω·

225 κουφίλων Κρόνος ὕγρὸς ἀμερσιγάμου γένυν ἄρπης,

227 ἥ ποτε μητροφῆσιν ἐπεσσυμένειοι χαμεύναις

228 τάμνεν ἀνυμφεύτων σιάχυν ἄρσενα πατρὸς ἀρό-
 τρων,

226 Τιτήνων προκέλευθρος ἐμάρνατο σεῖο τοκῆι·

229 καὶ Κρόνος εὐρυγένειος ἀνερρῆριζεν ἐνυθῷ

230 ἔγχεα παχνήεντα κατὰ Κρονίανος ἰάλλων,

ψυχρὸν ἀκοντίζων διερὸν βέλος· ὄξυτενεῖς δὲ
 ἡερόθεν πέμποντο χαλαζήεντες ὀιστοί.

καὶ πλέον Ἑλλόιο κορύσσετο πυρσοφόρος Ζεὺς
 θερμοτέρῃ σπινθῆρι λύων πετρούμενον ὕδαρ.

235 ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἐπὶ κλόνον Ἴνδον ἱμάσσαν
 μὴ τρομέοις ἐλέφαντας, ἐπεὶ τεὸς ὑψιμέδων Ζεὺς

Κάμπην ὑψικάρηνον ἀπηλοίησε κεραυνῷ,
 ἧς σκολιὸν πολύμορφον ὄλον δέμας· ἄλλοφυνεῖς γὰρ
 λοξὴν αὐτοέλικτον ἀνερρίπιζον ἐνυῶ

- 240 χεῖλεσιν ἐρπυστῆρες ἐχιδναίων ἀπὸ λαιμῶν
 ἰὸν ἐρενγόμενοι δολιχόσκιον, ἀμφὶ δὲ δειρὴν
 ἦνθεε πεντήκοντα καρήατα ποικίλα θηρῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐβρυχάτο λεοντείοισι καρήνοισι
 Σφιγγὸς ἀσημάντοιο τύπον βλοσυροῦτο προσώπου,
 245 ἄλλα δὲ καπρείων ἀνεκήκιεν ἀφρὸν ὀδόντων,
 συμφερτῇ δὲ φάλαγγι πολυσκυλάκων κεφαλάων
 Σκύλλης ἰσοτέλεστον ἔην μίμημα προσώπου·
 καὶ χροὶ μεσσατίφ διφυῆς ἀνεφαίνετο νύμφη
 ἰοβόλοισι κομόωσα δρακοντείοισι κορύμβοις·
 250 τῆς μὲν ἐπὶ στέρνοισιν ἐς ἀκροτάτην πτύχα μηρῶν
 κητελαῖς φολίδεσσι νόθη τρηχύνετο μορφὴ
 ὑψιτενῆς· ὄνυχες δὲ πολυσπερέων παλαμάων
 λοξὸν ἔδοχμώσαντο τύπον γαμφώνυχος ἄρκης·
 ἐξ ὑπάτου δὲ τένοντος ἀμαιμακέτων διὰ νῶτων
 255 σκορπίος αὐτοέλικτος ἐπήγορος αὐχένος οὐρῇ
 εἶρπε χαλαζήεντι τεθηγμένος ὀξεί κέντρῳ.
 τοίη ποικιλόμορφος ἔλιξ κουφίξετο Κάμπη,
 καὶ χθόνα διενέουσα καὶ ἥερα καὶ βυθὸν ἄλμης
 ἵπτατο κυανέων πετρύγων ἐτερόζυγι παλμῷ,
 260 λαίλαπας αἰθύσσουσα καὶ ὀπλίζουσα θυέλλας,
 Νύμφη Ταρταρίη μελανόπτερος· ἐκ βλεφάρων δὲ
 τηλεπόρους σπινθῆρας ἀνήρυγε φοιταλέη φλόξ.
 ἀλλὰ τόσον κτάνε θῆρα πατήρ τεὸς αἰθέριος Ζεὺς,
 καὶ Κρονίην νίκησεν ἐχιδνήεσσαν ἐνυῶ.
 265 γίνεο καὶ σὺ τοκῇ πανείκελος, ὄφρα καὶ αὐτὸν
 γηγενέων ὀλετῆρα μετὰ Κρονίδην σὲ καλέσω,
 δῆμιον ἀμήσαντα χαμαιγενέων στάχυν Ἴνδῶν.
 σοὶ μόθος οὗτος ἔοικεν ὁμοίως· ἀρχέγονον γὰρ

- σὸς γενέτης Κρονίοιο προασπιστήρα κυδοιμοῦ
 270 ἡλιβάτοις μελέεσσι κεκασμένον υἱὸν ἀρούρης
 Ἴνδὸν ἀπεπρήνιξεν, ὅθεν γένος ἔλλαχον Ἴνδοί·
 Ἴνδῳ σὸς γενέτης, σὺ δὲ μάρανο Δηριαδῆι.
 γίνεό μοι καὶ Ἄρηι πανείκελος, ὅττι καὶ αὐτὸς
 τηλίκον ἐπρήνιξε θεημάχον υἱὸν Ἐχίδνης,
 275 φρικτὸν ἀποπτύοντα δυσειδέος ἰὸν Ἐχίδνης,
 ὃς λάχε διπλόον εἶδος ὁμόζυγον, ἐνδοθι λόχμης
 μητρῶης δονέων ἐλικώδεα κύκλον ἀκάνθης·
 τὸν Κρόνος ἄπλετον εἶχε καταιχμάζοντα κεραυνοῦ
 ἄρεα συρίζοντα ποδῶν ὀφιδέει ταρσῶ,
 280 ὅππότε κουφίζων παλάμας ὑπὲρ ἄντυγα μηροῦ
 Ζηνὶ τεῶ πολέμιζεν, ἐν ἡερίῃ δὲ κελεύθῳ
 στοιχάδας ὑψιλόφῳ νεφέλας ἔστησε καρήνῳ,
 καὶ σχολιαῖς ὄρνιθας ἐπιπλεχθέντας ἐθείραις
 πολλάκι συμμάρψας πολυχανδέϊ δαίνυντο λαιμῷ·
 285 τοῦτον ἀριστεύοντα τεὸς κτάνε σύγγονος Ἄρης.
 Ἄρεος οὐ καλέω σε χερσίονα· καὶ γὰρ ἐρίζοις
 πᾶσι Διὸς τεκέεσσιν, ἐπεὶ φονίῳ σέο θύρῳ
 τόσσόν ἀριστεύεις, ὅσον ἄορι μάρανται Ἄρης,
 καὶ τελέεις, ἅτε Φοῖβος, ἀέθλια. θηροφόνον δὲ
 290 υἱὸν ἐγὼ Διὸς ἄλλον ἐμῷ ξείνισσα μελάθρῳ·
 χθιζὰ γὰρ εἰς ἐμὸν οἶκον ἐύπτερος ἦλυθε Περσεὺς
 γείτονα Κωρυκίοιο διανυγέα Κύδνον ἐάσας,
 ὥς σὺ, φίλος, καὶ ἐφασκεν ἐπώνυμον ὠκέϊ ταρσῶ
 ἀνδράσι παρ Κιλίκεσσι νεόκτιτον ἄστν χαράξαι·
 295 ἀλλ' ὃ μὲν ἡέртаξεν ἀθηήτοιο Μεδούσης
 Γοργόνης ἄκρα κάρηνα, σὺ δ' οἶνοπα καρπὸν αἰ-
 ρεις,
 ἄγγελον εὐφροσύνης, βροτέης ἐπίληθον ἀνίης·
 Περσεὺς κῆτος ἔπεφνεν Ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ,
 καὶ σὺ καταπρήνιξον Ἐρυθραίων γένος Ἴνδῶν,

100 κτείνε δὲ Δηριάδην, ὥς ἔκτανες Ἴνδὸν Ὀρόντην
 κήτεος εἰναλίῳ κακώτερον· ἀχυνυμένην μὲν
 Περσεὺς Ἀνδρομέδην, σὺ δὲ θύεο μείζονι νίκη
 πικρὰ βιαζομένην ἀδίκων ὑπὸ νεύμασιν Ἴνδῶν
 Παρθένον ἀστερόεσσαν, ὅπως ἔνα κῶμον ἀνάψω
 105 Γοργοφόνῳ Περσῇ καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.“

ὥς εἰπὼν παλίνορσος ἔφ' νόστησε μελάθρῳ
 ἄβρὸς ἄναξ Βρομίῳ ξεινηδόκος· εἰσαίτων δὲ
 φθεγγομένου βασιλῆος ἐτέρπετο κέντροι μῦθῳ
 θυρσομανῆς Διόνυσος, ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ
 110 οὔασι θελγομένοισι μόθον πατρῷον ἀκούων·
 καὶ Κρονίδῃ νεμέσῃσε, καὶ ἥθελε μείζονα νίκην
 ἔσσομένην τριτάτην, διδύμην μετὰ φύλοπιν Ἴνδῶν,
 ζῆλον ἔχων Κρονίδαο. Φερέσπονδον δὲ καλέσσας
 οὐρανίου κήρυκος ἀπόσπορον, εἵκελον αὔραις,
 115 Ἰφθίμης σοφὸν νῖα φίλῳ προσπτύξατο μῦθῳ·

„ὦ τέκος Ἑρμάωνος, ἔμοι πεφιλημένε κῆρυξ,
 τοῦτο μολῶν ἄγγελιον ἀγήνορι Δηριάδῃ·
 ,κοίρανε, νόσφι μάχης ἢ δέχνησο δῶρα Ἀναίου,
 ἢ Βρομίῳ πολέμιζε καὶ ἔσσεαι ἴσος Ὀρόντη.“

20 εἶπε· καὶ ὠκυνέδιλος ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων
 Ἥφην ἐπὶ πέξαν ἀταρπιτὸν ἦνυε κῆρυξ,
 σκῆπτρον ἔχων γενετῆρος· ὃ δὲ χρυσέων ἐπὶ δίφρων
 βότρυν ἀεράζων φρενοτερπέα καρπὸν ὀπώρης
 ποσσὶ πολυγνάμπτουσιν ἀπ' ἄστεος ἄστεα βαίνων
 25 Ἀσσυρίην χθόνα πᾶσαν ἧς ἐπλησεν ὀπώρης,
 ἄγρονόμοις ὀρέγων σταφυληκόμον ἄνθος ἀλώης.

ὄφρα μὲν ἀντολιχοῖο παρὰ πτερὸν αἰθιοπος Εὐῖρου
 φοιταλέῳ Σύρον οὔδας ἐμέτρεεν οἶνοπι δίφρῳ,
 τόφρα δὲ καὶ Σταφύλῳ μόρος ἔχραεν· ἐν δὲ μελάθρῳ
 30 δμῶες ἀνερρήξαντο κατὰ στέροιο χιτῶνας,
 ἀμφίπολοι δ' ἀλάλαζον· ἐφοινίσσοντο δὲ μαζοὶ

τυπτόμενοι παλάμησι· πολυθρήνων δὲ γυναικῶν
πενθαλέοις ὀνύχεσσι χαράσσετο κύκλα προσώπου.

- ὄψε δὲ δὴ καλίνορσος ἐρισταφύλων ἐπὶ δίφρων
335 νοστήσας Διώνυσος ἐθύσατο Βότρυος αὐλήν,
μνηστὶν ἔχων Σταφύλοιο φιλοστόργοιο τραπέξης·
καὶ Πίθον ὥς ἐνόησε κατηφιόωντι προσώπῳ,
πότμον ἐοῦ Σταφύλοιο σοφῇ μαντεύσατο σιγῇ
αὐτόματος· καλέσας δὲ Μέδην ἐξείρετο μύθῳ·
340 „εἰπέ, γύναι, τί παθοῦσα τεὴν ἡλλάξαι μορφήν;
αὐχμηρὴν ὁρώ σε, καὶ ἀστράπτουσιν ἕσσαι·
τίς τεδὸν ἐσβέσας κάλλος ἀθέσφατον; οὐκέτι πέμπεις
ἔμφυτον οἴνωπῇσι παρηΐσι πορφύρεον πῦρ.
καὶ σύ, γέρον, μὴ κρύπτε, πόθεν τάδε δάκρυα
χεύεις;
345 τίς τάμεν, εὐρυγένειε, τεδὸν πῶγονα κομήτην;
τίς πολιὴν ἤσχυνε; τίς ἔσχισε σεῖο χιτῶνα;
καὶ σύ, φιλακρήτοιο Μέδης βλάστημα τεκούσης,
τέκνον ἐμοῦ Σταφύλοιο, πόθεν λάχες ἄτριχα κόρσην;
τίς φθόνος ἡμάλδυνε τεὴν ἐλικώδεα χαίτην;
350 οὐ πλόκαμοι προχυθέντες ἐπ’ ἀργυρέων σέθεν ὤμων
ἀπλεκέες Τυρίοιο μύρου πέμποσιν ἀντμήν,
οὐκέτι βακχευθέντος ἀφ’ ὑμετέρουιο καρήνου
(354) μαρμαρυγὴν φοδόεσσαν διστεύουσι παρειαί.
(353) πῶς φορέεις τάδε πέπλα χυτῇ θυπῶντα κονίη;
355 πῇ μοι ἔβη Τυρίης βασιλῆια πέπλα θαλάσσης;
οὐκέτι γινώσκω σε μαραινόμενοι προσώπου.
πῇ Σταφύλος σκηπτοῦχος ἀπήλυθεν, ὄφρα νοήσω;
εἰπέ, τεδὸν γενετῆρα τίς ἤρπασεν εἰς μίαν ὥρην;
γινώσκω σέο πῆμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·
360 φωνῆς ὑμετέρης οὐ δέομαι· αὐτόματοι γὰρ
σιγαλέου σέο πένθος ἀπαγγέλλουσιν ὀπωκαί·
γινώσκω σέο πῆμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·

δάκρυα σὰς ὀδύνας μαντεύεται, αὐσταλέοι δὲ
 πότμον ἐμοῦ Σταφύλοιο τεοὶ βοόωσι χιτῶνες.
 365 ἐλπίδα δ' ἡμετέρεην φθονος ἤρπασεν· ὠισάμην γὰρ
 Ἴνδῶν μετὰ δῆριν ἄμα Σταφύλῳ βασιλῆϊ
 χερσὶν ἀεργάζειν θαλαμηπόλον ἐσπέριον πῦρ,
 Βότρυος ἀγχιμάχοιο τελειομένων ὑμεναίων.“

NONNOU ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΙΘ.

Ἐννεακαιδεκάτῳ Σταφύλου περὶ τύμβον ἐγείρει
Βάκχος ἐπὶ κρητῆρι θυώδεϊ τερπνὸν ἀγῶνα.

Ὡς φαμένον βαρὺ κέντρον ἔχων νεοπενθίῃ θυμῷ
κοῦρος ἀφωνήτῳ σφρηγίσσατο χεῖλεα σιγῇ,
δάκρυσιν αὐτοχύτοις νικῶμενος· ὅψε δὲ μήτηρ
οἰκτρὸν ἔπος κατέλεξε Μέθη χαίρουσα Λυαίῳ·

5 „ὑμετέρης ἄγρουπνον ὀπιπευτῆρα χορείης,
σὸν Στάφυλον, Διόνυσσε, κατεύνασεν ὕστατος ὕπνος,
σὸν Στάφυλον, Διόνυσσε, Χαρωνίδες ἥρπασαν αὖραι.
δισσὸν ἔμοι βαρὺ πένθος ἐπέχραεν· ἀμπελόεις μὲν
Βάκχος ἐμὲ προλέλοιπε, πόσις δ' ἐμὸς ἔμπεσε νούσῳ·

10 καὶ ξυνὴν μεθέπεσκον ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀνίην,
καὶ Σταφύλῳ θνήσκοντι καὶ οὐ παρεόντι Λυαίῳ.
ἀλλὰ τεῆς, φίλε Βάκχε, πολυρραθαμίγγος ὀπώρας
δός μοι σείτο κύπελλον ἐνίπλεον, ὄφρα πιούσα
εὐνήσω βαρὺ πένθος ἀπενθήτῳ σέθεν οἴνῳ.

15 ἔλπις ἔμοι, Διόνυσσε φιλεΰιε, μοῦνον ὀπώρην,
μοῦνον ἴδω κρητῆρα, καὶ οὐκέτι δάκρυα λείβω.“

ὥς φαμένην ἐλέαιρε, κερασσάμενος δὲ κυπέλλῳ
ἱκμάδα λυσιμέριμνον ἀλεξικάκου πόρεν οἴνου
παιδὶ νέῳ καὶ μητρὶ κατηφεί· καὶ πῖον ἄμφω
20 τερψινόῳ ραθαμίγγι μελίρρυντον ὄγκον ὀπώρης·
καὶ στοναγὴν πρήυνε Μέθη καὶ Βότρυς ἀνίην·
καὶ τινα μῦθον ἔειπε γυνὴ θελξίφροني Βάκχῳ·

„ἦλθες ἐμοί, φίλε Βάκχε, φίλον φάος· οὐκέτ' ἀνίη,
23* οὐκέτι πένθος ἔχει με Διωνύσοιο φανέντος·

23** ἦλθες ἐμοί, φίλε Βάκχε, φίλον φάος· ὑμετέρῳ δὲ
δάκρυον ἐπρήννα ποτῶ παιήονος οἴνου.

25 οὐ πόσιν, οὐ πατέρος στενάχω μόρον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ
Βότρυος, ἣν ἐθέλῃς, νοσφίσσομαι· ἀμφαδίην γὰρ
Βάκχον ἔχω γενετήρα καὶ νιέα καὶ παρακοίτην.
ἔσπομαι, ἣν ἐθέλῃς, καὶ εἰς τεὸν οἶκον ἰκάνω·
εἴην Βασσαρίδεσσιν ὁμόστολος· ἦν δ' ἐθέλῃς,

30 κουφίξω σέο θύρσα καὶ ἱμερόεσσαν ὀπώρην,
χείλεσι δ' ἡμετέροις ἐπιλήνιον αὐλὸν ἐρείσω.
χῆρην μὴ με λήψῃ, μὴ διπλὸν ἄλγος ἄξω
καὶ φθιμένου Σταφύλοιο καὶ οἰχομένου Διωνύσου.

Βότρυν ἔχοις θεράποντα· διδασκέσθω δὲ χορείας
35 καὶ τελετὰς καὶ θύσθλα καί, ἣν ἐθέλῃς, μῦθον
Ἰνδῶν·

καί μιν ἶδω γελῶντα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῷ
ποσσί περιθλίβοντα τεῆς ὠδίνης ὀπώρης.
γηραλέον δὲ Πίθου μιμνήσκεο, μὴ μιν ἐάσῃς
σῆς τελετῆς ἀδίδακτον ἢ ἄμμορον ἡδέος οἴνου.“

40 ὥς φεμένην θάρσυνε Μέθην· γελῶντι προσώπῳ
Βάκχος ἀναξ καὶ τοῖα φιλακρήτῳ φάτο νύμφῃ·

„ὦ γύναι, ἀγλαόδωρε μετὰ χρυσέῃν Ἀφροδίτην,
εὐφροσύνης δῶτειρα * * *

* * * τερψίμβροτε μῆτερ ἐρώτων,
εἰλαπλινὴς ψαύοντι συνειλαπίναναι Ἀναίῳ·

45 ἔσσο Διωνύσῳ στεφανηφόρος, ὥς Ἀφροδίτῃ,
ἄνθεσι μιτρωθεῖσα καὶ εὐθαλέεσσι κορύμβοις·
στέμματα σῶν πλοκάμων τελέσει ζηλήμονα Νίκην.
οἶνοχόον τελέσω σε μετὰ χρυσόθρονον Ἥβην·
ἔσσαι ἀμπελόεντι συναντέλλουσα Ἀναίῳ

50 Βακχείων ὁμόφοιτος ὑποδρήστειρα κυπέλλων,

55 οὐδὲ Μέθης ἀπάνευθε δυνήσομαι εἰλαπινάξειν,
 οὐδὲ Μέθης ἀπάνευθεν ἐγὼ ποτε κῶμον ἐγείρω,
 52 καὶ σε Μέθην καλέσουσι κόρον τερψίμβροτον οἴνου·
 Βότρυν ἐμῆς καλέσω λαδικηδέα καρπὸν ὀπώρας,
 καὶ σταφύλῃν φερέβοτρυν ἀπὸ Σταφύλοιο καλέσω
 ἡμερίδων ὠδίνα καὶ ἀμπελόεσσας ἐέρσην.“

57 ὥς εἰπὼν Σταφύλοιο μεθυσφαλέος παρὰ τύμβῳ
 νηπενθῆς Διόνυσος ἀπενθέα θῆκεν ἀγῶνα·
 καὶ τράγον εὐπάγωνα καὶ ἄρσενα ταῦρον ἐρύσσας

60 διπλόα θῆκεν ἄεθλα, καὶ εὐφόρμιγγας ἐρίξειν
 Πιερικῆς ἐκάλεσσαν ἀμιλλητῆρας αἰοιδῆς·
 διπλόα θῆκεν ἄεθλα, καὶ ἀθλητῆρας ἐπείγων
 ἰδμονας εὐκελάδοιο λύρης μειλίζατο μύθῳ·

„Ἀττικὸν ἐνθάδε κῶμον ἐγείρομεν· ἀδλοφόρῳ γάρ

65 ἀνέρι νικήσαντι λιπόχροα ταῦρον ὀπάσσω,
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι δασὺν τράγον ἐγγυαλίξω.“

ὥς φαμένου Βρομίοιο λυρόκτυπος ἄνδορεν ἀνῆρ,
 Βιστουίνης Οἰαγρος ἀθαλπέος ἀστὸς ἀρούρης,
 πλῆκτρον ἔχων φόρμιγγι παρήθορον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

70 Ἀτθίδος ὕμνοπόλου ναέτης ἀνόρουσεν Ἐρεχθεύς.
 ἄμφω δ' εἰς μέσον ἦλθον ἀεθλητῆρας ἀγῶνος
 φορμίγγων ἐλατῆρες· ἐμιτρώσαντο δὲ χαλτῇ
 δαφναίοις πετάλοισιν· ἀνεξώννυντο δὲ πέπλους.
 ἀρχόμενοι δ' ἐλέλιζον ἐδήμονι δάκτυλα παλμῷ

75 ἐκταδὴς θλίβοντες ἀμοιβαίην στίχα νευρῆς
 ἄκρα περισφίγγοντες, ὅπως μῆτ' ὄρθιος εἴη,

* * * * *

μή ποτε θηλύνειε, παρειμένος ἄρσενα μολπῇν.

καὶ πρότερος κλήροιο τυχὼν τεχνήμονι θυθμῷ
 Κεκροπίης ναέτης κιθάρην ἐλέλιξεν Ἐρεχθεύς,

80 μέλπων πάτριον ὕμνον, ὅτι „ἑαθείαις ἐν Ἀθήναις
 καὶ Κελεὸς ξένισσε βίου καμμήτορα Διῷ

Τριτολέμῳ σὺν παιδὶ καὶ ἀρχαίῃ Μετανείρῃ,
καὶ σφισὶ καρπὸν ὅπασσεν, ὅθεν χθονὸς αὐλακα
νύκτων

Τριτολέμος σπόρον εὗρε φερεσταχύων ἐπὶ δίφρων,
85 καὶ Κελεοῦ φθιμένοιο νεοδμήτῳ παρὰ τύμβῳ
ὄμμασιν ἀκλαύτοισι θαλυσιάς ἔστεινε Διῷ,
ἀλλὰ παρηγορέουσα πάλιν θελξίφρονι μύθῳ
Τριτολέμου βαρὺ πένθος ἀπέσβεσε καὶ Μετανείρης·
οὕτω καὶ Διόνυσον ἐφ' ξείνισσε μελάρθρῳ

90 Ἀσσυρίων σκηπτοῦχος· ἄναξ δέ οἱ ἀντὶ τραπέξης
ᾧπασεν εὖια δῶρα καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην,
καὶ Σταφύλου φθιμένοιο φιλακρήτῳ βασιλῆος
νιέα Βότρυν ἔπαυσε φιλοθρήνοιο μερίμνης,
καὶ κινυρῆς ἀλόχοιο Μέθης εὐνησεν ἀνίην.“

95 τοῖα σοφὸς φόρμιξε λυροκτύπος· ἀμφὶ δὲ φυνδυῷ
πάντες ὁμοῦ θέλγοντο· σὺν εὐθύρῳ δὲ Λυαίῳ
ἄρμενον ἡμερόφωνον ἐθάμβεον Ἀτθίδα μολπῇ.

δεύτερος αἰόλον ὕμνον ἄναξ Οἰαγρος ὑφαίνων,
ὥς γενέτης Ὀρφῆος, ὁμέστιος ἡθάδι Μούσῃ,
100 δίστιχον ἁρμονίην ἀνεβάλλετο Φοιβάδι μολπῇ,
παυροεπῆς λιγύμυθος Ἀμνκλαίῳ τινὶ θεσμῷ·
„εὐχαίτην Ἰάκινθον ἀνεξώγησεν Ἀπόλλων,
καὶ Σταφύλον Διόνυσος αἰεὶ ζῶντα τελέσσει.“

οὕπῳ κῶμος ἔληγεν, ἐπεφθέγγαντο δὲ λαοὶ
105 εὐφήμοις ἐπέεσιν ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν,
καὶ Σάτυροι σμαράγησαν ἀολλέες· ἐκ δὲ θοάκου
ἄστατος ἄλλετο Βάκχος, ἄνω καὶ ἐνερθε τινάσσω
δεξιτερὴν, καὶ Βότρυς ἀνέδραμεν, εὐάδι φωνῇ
ἁρμονίην εὐρυθμον αἰδοπόλοιο γεραίρων·

110 Οἰάγρου δὲ κάρηνον ἄναξ ἑστέψατο κισσῷ,
καὶ γενέτης Ὀρφῆος ἐπιρρήσων χθόνα ταρσῷ
ἄσμενος ἄξυγα ταῦρον ἐδέξατο μισθὸν αἰοιδῆς·

- ἀμφι δέ μιν στοιχηδὸν ἐπεσκέρτησαν ἑταῖροι.
 καὶ τράγον εὐρυγένειον ἄχος καὶ ξῆλον ἄεξων
 115 αἰδομέναις παλαμῆσιν ἀνείρυσεν ἄστος Ἀθήνης.
 εὐχαίτης δ' Ἴοβακχος ἀφειδέει χειρὶ κομίζων
 ἄξια θῆκεν ἄεθλα χοροπλεκέος περὶ νίκης,
 γηραλέου κρητῆρα θυώδεος ἔγκυνον οἶνου,
 χρύσειον, ἄσπετα μέτρα κεχανδότα, διψάδι γαίῃ
 120 ἱκμάδα τετραέτηρον ἀναβλύζοντα Λυαίου,
 Ἥφαίστου σοφὸν ἔργον Ὀλύμπιον, ὃν ποτε Κύπρις
 ὤπασε βοτρυόεντι κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
 μέλινα δὲ κρητῆρα μέσῳ παρέθηκεν ἀγῶνι
 ἀργύρεον, στίλβοντα, περὶτροχον, ὃν ποτε Βάκχῳ
 125 δῶκεν ἄναξ Ἀλύβης ξεινήιον οἰκία ναίων
 ἀφνειήν παρὰ πέξαν, ὅπῃ χθονόλοιο μετάλλου
 ἀργυρέοις νώτοισι μέλας λευκαίνεται ἀγκῶν,
 τοῦ περὶ χεῖλεος ἄκρον ἐπ' ἀμπελόεντι κορυμβῷ
 κισσὸς ἐλιχρύσιοιο πέριξ δαιδάλλετο κόσμῳ·
 130 τοῦτον ἄγων ἔστησε βαθυνομένῳ κενεῶνι
 ληνὸν ἔτι πνείοντα νεώτερον ὄγκον ὀπώρης,
 γλεῦκος ἀνυμφεύτοιο μέθης ποτόν· οὐ νέμεσις γὰρ
 ἀνέρα νικηθέντα πιεῖν ἀμέθυστον ἔερχην.
 ἀλλ' ὅτε Βάκχος ἄεθλα μέσῳ στήριξεν ἀγῶνι,
 135 Ἰδμονας ὀρχηθμοῖο καλέσσατο μάρτυρι φωνῇ·
 „ὅστις ἀεθλεύσει κυκλούμενος Ἰδμονι ταρσῷ
 νικήσας τροχαλοῖο ποδὸς κρίσιν, οὗτος ἐλέσθω
 καὶ χρύσειον κρητῆρα καὶ ἡδυπότου χύσιν οἶνου·
 ὃς δὲ πέσοι σφαλεροῖο ποδὸς δεδονημένος ὀλκῷ,
 140 ἥσσονα δ' ὀρχήσαιο, καὶ ἥσσονα δῶρα δεχέσθω·
 οὐ γὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὁμοῖος· ἀθλοφόρῳ δὲ
 ἀνέρι νικῆσαντι χοροίτυπον ἄβρὸν ἀγῶνα
 οὐ τρίποδα στίλβοντα καὶ οὐ ταχὺν ἵππον ὀπάσσω,
 οὐ δόρυ καὶ θώρηκα φόνῳ πεπαλαγμένον Ἰνδῶν,

* * * * *

- 145 δίσκον ἐς ἰθυκέλευθον ἀκοντιστήρας ἐγείρων·
 149 οὐδὲ παλαισμοσύνη γυῖα λακί δῶρα τιταίνω,
 146 οὐδὲ ποδωκείης τέταται δρόμος, οὐ δορός αἰχμὴ
 τηλεφόρου· Σταφύλῳ δὲ καταφθιμένῳ βασιλῆι
 ἀνδρὶ φίλοσκάρθμῳ φιλοπαίγμονα θυθμόν ἐγείρω·
 150 οὐ δρόμος ἱπποσύνης, οὐκ Ἥλιδος εἰσιν ἀγῶνες,
 οὐ δρόμος Οἰνομάου γαμβροκτόνος· ἡμετέρῃ γὰρ
 νύσσα χορός, βαλβίδες ἐπισκιρτήματα ταρσῶν,
 χεῖρ τροχαλὴ καὶ σκαρθμός ἔλιξ, καὶ νεῦμα προσώπου
 ἄστατα κινυμένοιο, καὶ ἀνδρήσσεια σιωπῇ
 155 δάκτυλα δινεύουσα καὶ ὀρχηστῆρος ὀπωπὴν·
 τοῖον ἔπος φαμένον κερόεις Σειληνὸς ἀνέστη,
 καὶ τριγέρον βαρύνθοντι Μάρων ἀνεπήλατο ταρσῶ
 χρύσειον ἀστράπτοντα μέγαν κρητῆρα δοκεύων,
 οὐ μὲν ὅτι χρύσεος καὶ ὑπέρτερος, ἀλλ' ὅτι μούνον
 160 εἶχεν ἐνρραδάμιγγα παλαίτατον ὄγκον ἐέρσης
 ἄκρου χεῖλεος ἄχρῃ· ἔρως δέ μιν ἡδέος οἴνου
 θῆκε νέον, πολιὴν δὲ βιήσατο Βακχιάς ὁδμή·
 καὶ πόδας ἀμφελέλιξεν ἑὴς πειρώμενος ἀλκῆς,
 μὴ βαρὺ γῆρας ἔπαυσε λελασμένα γυῖα χορείης.
 165 καὶ ψυχὴν Σταφύλοιο γέρον μειλίξατο φωνῇ,
 νηφάλιον λασίῳ προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
 „εἰμὶ Μάρων συνάεθλος ἀπενθήτιοι Ἀναίου·
 δακρυχέειν οὐκ οἶδα· τί δάκρυσσι καὶ Διονύσῳ;
 κύκλα ποδῶν ἐμὰ δῶρα τάφημα σῶ παρὰ τύμβῳ·
 170 δέξο με μειδιῶντα· Μάρων οὐκ οἶδε μερίμνας,
 οὐ γόον οἶδε Μάρων, οὐ πενθάδος ὄγκον ἀνίης·
 ἱμερόεις πέλε λάτρις ἀπενθήτου Διονύσου.
 176 καὶ Σταφύλῳ μετὰ πότμον, αἶτε ζῶντι, χορεύσω,
 ὅττι χορὸν προβέβουλα φιλοκνίσσοιο τραπέζης·
 σοί, Στάφυλε, ζῶντι καὶ οὐ πνεῖντι χορεύω

- κῶμον ἀνακρούων ἐπιτύμβιον· εἰμὶ δὲ Βάκχου,
 180 οὐ θεράπων Φοῖβοιο, καὶ οὐ μάθον αἶλινα μέλπειν,
 οἷα παρὰ Κρήτεσσιν ἀναξέλλαινε· Ἀπόλλων
 δακρυχέων ἐρατεινὸν Ἀτύμνιον· Ἡλιάδων δὲ
 ξείνος ἐγὼ γενόμεν, ἀλλότριος Ἡριδανοῖο
 εἰμὶ, νόθος Φαέθοντος ὀλωλότος ἡνιοχῆος·
 185 οὐ Σπάρτης ναέτης, οὐ πένθιμον ἄνθος ἀείρω
 σείων ἄβρα πέτηλα φιλοκλαύτων ὑακίνθων.
 σήμερον, εἰ Μίνωι παρήμενος ἴσα δικάξεις,
 εἴτε καὶ ἀνθεμόεσσαν ἔχεις Ῥαδαμάνθους αὐλήν,
 Ἥλυσιος λειμῶνος ἐν ἄλσεσιν ἄβρὸν ὀδεύων,
 190 κέκλυθι σεῖο Μάρωνος· ἐγὼ δέ σοι ἀντὶ κυπέλλων
 ἀσπόνδοις στομάτεσσιν ἐρεύνομαι ἔμφρονα λοιβήν·
 ἴλαθι σεῖο Μάρωνι, δίδου δέ μοι οἶνοπα νίκην,
 νίκην πασιμέλουσαν· ἐγὼ δέ σοι ὑπόθι τύμβου
 σπείσω ἐμῶν χρυσέων πρωτάγρια καλὰ κυπέλλων
 195 ἀρχόμενος κρητῆρος ἐμῆς μετ' ἀέθλια νίκης·
 173 ἴλαθι σεῖο Μάρωνι, καὶ εἰ πλες ὕδατα Λήθης,
 δὸς χάριν, ὄφρα πίοιμι παλαιγενέος χύσιν οἶνου,
 175 Σειληνὸς δὲ νέης πιέτω νέον ὄγκον ὀπώρας·
 196 ὥς εἰπὼν ἐχόρευε Μάρων ἐλικώδει παλμῷ,
 δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
 σιγὴν ποιικιλόμυθον ἀναυδέϊ χειρὶ χαράσσω·
 ὀφθαλμοὺς δ' ἐλέλιξεν ἀλήμονας εἰκόνα μύθων,
 200 νεύματι τεχνήεντι νοήμονα θυθμόν ὑφαίνων·
 καὶ κεφαλὴν ἐτίνασσε καὶ ἤθελε βόστρυχα σείειν,
 εἰ μὴ γυμνὰ μέτωπα λιπότριχος εἶχε καρήνου.
 οὐδὲ μὲν, οἷα γέρων Τιτήνιον αἶμα κομίζων,
 ἔγραφε φωνήεντι τύπῳ Τιτηνίδα φύτλην,
 205 οὐ Κρόνον ἢ Φάνητα παλαιότερον, οὐδὲ γενέθλην
 Ἥελιον Τιτῆνος ὁμόχρονον ἥλικι κόσμῳ·
 ἀλλὰ λιπὼν ξύμπαντα καὶ ἀρχαίης χύσιν ὕλης

- οίνοχόον Κρονίδαο σοφῇ ποίκιλλε σιωπῇ
 Ζηλὶ δέπας τανύοντα καὶ ἀθανάτων χορὸν ἄλλων
 210 αἶνεν ἐπασσύνεροισιν εὐφραίνοντα κυπέλλοις,
 νεκταρέην προχέοντα κατὰ κρητῆρος ἑέρσην·
 ἦν δέ οἱ ἄρμονίη γλυκερὸν ποτόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
 νέκταρ ἀρυομένην ὠρχήσατο παρθένον Ἥβην·
 εἰς Σατύρους ὁρώων Γανυμήδεος ἔγραψε μορφήν
 215 χερσὶν ἀφωνήτοισι, καὶ ὁππότε δέρκετο Βάκχας,
 Ἥβην χρυσοπέδιλον ἐχέφρονι δείκνυε σιγῇ.
 τοῖα Μάρων ἐχάρασσε πολύτροπα δάκτυλα πάλλων,
 καὶ ποδὸς εὐρύθυμοιο σοφὴν ἀνεσεύρασεν ὁρμήν,
 ἄσταθός τελέσας πολυκαμπέα μέτρα χορείης.
 220 ἴστατο δὲ τρομέων δεδοκμημένος ὄμματι λοξῷ,
 τίς τίνα νικήσεις, τίς εἰς ἐὼν οἶκον ἱκάνοι
 μεῖζονα καὶ πλήθοντα μέθης κρητῆρα κομίζων.
 Σειληνὸς δ' ἐχόρευε· πολυστρέπτοιο δὲ τέχνης
 σύμβολα τεχνήεντα κατέγραφε σιγαλή χειρ.
 225 καὶ παλάμαις τότε τοῖος ἦν τύπος, ὥς ποτε πολλῇ
 νύκτι Κυρήνης ξρις ἔμπεσε καὶ Διονύσῳ
 ἄμφι πότου, μάκαρες δὲ συνήιον· οὐ τότε πυγμῇ,
 οὐ δρόμος, οὐ τότε δίσκος ἀέθλια· παιδὶ δὲ Φοίβου
 ὄργανα κείτο κύπελλα μεμηλότα καὶ Διονύσῳ
 230 καὶ δίδυμοι κρητῆρες, ὃ μὲν χρονίου χύσιν οἶνου,
 ὃς δὲ φέρων νέα δῶρα φιλοπτόρθοιο μελίσσης·
 καὶ Κρονίδης ἐκάθητο δικασπόλος, ἀθλοφόροις δὲ
 ἄβρὸς ἀγῶν τετάνυστο μελισταγέος περὶ νίκης·
 ὄργανα κείτο κύπελλα· καί, ὥς χρυσόπτερος Ἑρμῆς,
 235 αὐτὸς Ἔρως ἐρόεις ἐναγώνιος εἰς μέσον ἔστη,
 χειρὶ μὴ καὶ κισσὸν ἔχων καὶ θαλλὸν ἐλαίης,
 Βάκχῳ κίσσινον ἄνθος, Ἀρισταίῳ δὲ προτείνων
 στέμμασι Πισαίοισιν ἐοικότα θαλλὸν ἐλαίης,
 Παλλάδος ἀγνὸν ἄγαλμα. μελικρήτῳ δὲ κυπέλλῳ

- 240 πρῶτος Ἀρισταῖος κεράσας ὠδῖνα μελίσσης
 ὥρεγεν ἀθανάτοισι σοφὸν ποτόν, ἄλλον ἐπ' ἄλλῃ
 εὐφραίνων, καὶ ἔνειμε δέπας στοιχηδὸν ἐκάστῳ·
 τοῖσι μὲν ἀρχομένοισιν ἐνρραδάμιγγος ἐέρσης
 * * * * *
- ὀξύτατος κόρος ἔσκειν, ἀρνομένων δὲ κυπέλλων
 245 τὸ τρίτον ἠρνήσαντο, καὶ οὐχ ἦψαντο τετάστου,
 καὶ μέλιτος μέψαντο ταχὺν κόρον· ἠδυνότου δὲ
 ἀβροχίτων Διόνυσος ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω
 κούφισε δισσὰ κύπελλα καὶ ὥρεγε δίξυγι παλμῷ
 τὸ πρῶτον Κρονίδῃ, τὸ δὲ δεύτερον ὤπασεν Ἥρῃ,
 250 πατροκασιγνήτῳ τρίτατον δέπας Ἐννοσιγαίῳ·
 ἐξείης δ' ἅμα πᾶσι θεοῖς καὶ Ζηνὶ τοκῇ
 τερπομένοις ἐκέρασσε, κατηφιόωντι δὲ μούνῳ
 μειδιῶν ἐτίταινε δέπας ξηλήμονι Φοίβῳ·
 οἳ δὲ πολυσπερέεσσι νόον θέλγοντο κυπέλλοις,
 255 διψαλέοι δ' ἔτι μᾶλλον αἰεὶ γίνοντο πiónτες,
 καὶ πάλιν ἤτεον ἄλλο, καὶ οὐ κόρος ἔσκε κυπέλλων.
 ἀθάνατοι δ' ὀλόλυξαν, ἐπετρέψαντο δὲ Βάκχῳ
 οἰνάδος ἠδυνότοιο φέρειν πρεσβῆια νίκης,
 καὶ μεθύων ἀκίχῃτος Ἔρωσ ὀχετηγὸς ἀγῶνος
 260 κισσῷ βοτρυνόεντι κόμην ἔστεψε Λυαίου.
 τοῦτο σοφῇ παλάμῃ κερόεις Σειληνὸς ὑφαίνων
 δεξιτερὴν μὲν ἔπαυσε, πολυσκάρθμῳ δὲ πεδίλῳ
 ἐκ χθονὸς ἠώρητο καὶ ἡέρι πέμπεν ὀπωπᾶς,
 πῇ μὲν ἐπ' ἀλλήλοισιν ὁμόζυγα ταρσὰ συνάπτων,
 265 πῇ δὲ διαξεύξας ἐτετραλκεί πάλλετο τέχνη,
 ἄλλοτε πουλυέλικτος ὑπὲρ δαπέδοιο χορεύων
 ὀρθὸς ἐπὶ πτέρναις ἐλικώδει σείετο παλμῷ·
 δεξιτερῇ δ' ἄγναμπος ἐπεστηρίζετο ταρσῷ
 δάκτυλον ἄκρον ἔχων ἐτέρου ποδός, ἣ γόνυ κάμψας
 270 συμφερατὶς παλάμῃσιν, ἣ ἑκταδίην πτύχα μηρῶν

- Σειληνὸς βαρύγουνος, ἔχων ποδὸς ὄρθιον ὀρμήν·
καὶ πόδα λαὶὸν ἄειρεν ἐπὶ πλευροῖο καὶ ὤμου
κουφίζων ἐλικηδὸν, ὁπισθοτόνῳ δ' ὑπὸ τέχνῃ
καμπύλον ἠώρησεν ἐπ' ἀνένι ταρσὸν ἐλλίξας·
- 275 καὶ βαλλή στροφάλιγγι παλιννόστοιο χορείης
ὑπτιος αὐτοέλικτος ἐκάμπτετο κυκλάδι τέχνῃ
πεπταμένην ἐπίκυρτον ἐς ἡέρα γαστέρα φαίνων,
τὴν αὐτὴν στεφανηδὸν ἀτέρμονα νύσσαν ἀμείβων·
καὶ κεφαλὴ πεφόρητο παρήγορος, οἶά περ αἰεὶ
- 280 ἀπτομένη δαπέδοιο καὶ οὐ ψάνουσα κούρης·
καὶ ποδὶ λαχνήεντι πέδον Σειληνὸς ἀράσσω
ἄστατος ἐνθα καὶ ἐνθα θοῶ βακχεύετο παλμῷ.
καὶ τότε γούνατα κάμνε, τινασσομένου δὲ καρήνου
ὑπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησεν ἀρούρη·
- 285 καὶ ποταμὸς μορφοῦτο· δέμας δέ οἱ ἔβλυνεν ὕδωρ
χεύμασιν αὐτομάτοισιν· ἀμειβομένου δὲ μετώπου
εἰς προχοὴν ἐπίκυρτον ἐκυμαίνοντο κεραταί,
καὶ ῥόδιον κορυφοῦτο κυκώμενον ὕψι κάρηνον,
καὶ βυθὸς ἰχθυόεις ψαμάθῳ κοιλαίνετο γαστήρ·
- 190 Σειληνοῦ δὲ χυθέντος ἀμειβομένη πέλε χαλτῇ
εἰς θρύον αὐτοτέλεστον· ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ γείτων
ὄξυτενῆς σύριξε δόναξ δεδονημένος αὔραις
αὐτοφυῆς. γλυκερὴν δὲ Μάρων ἀνεδέξατο νίκην,
ἀγκὰς ἔχων κρητῆρα βεβυσμένον ἠδέος οἴνου·
- 195 Σειληνοῦ δὲ χυθέντος ἀέθλιον, οἶά τε λοιβήν,
ἀργύρεον κρητῆρα λαβὼν ἐρριψε ῥεέθροις,
καὶ προχοὰς ἐμέθυσε χοροπλεκέος ποταμοῖο,
χῶρος ὅθεν κρητῆρος ἐπάνυμος, ἡδυπότου δὲ
Σειληνοῦ κελάδοντος ἀκούεται εὖιον ὕδωρ.
- 00 καὶ τινα μῦθον ἔλεξε Μάρων ποταμηίδι πηγῇ·
,,οὗ σε Μάρων, Σειληνέ, βιάζεται· εἰς σὲ δὲ ῥίψω
οἶνον ἐρευθιδίοντα καὶ οἶνοδόκον σε καλέσσω.

- δέξο, μέθης ἀκόρητε, τεὸν μέθυ, δέχυνσο Βάκχον
 ἀργύρεον κρητῆρα, καὶ ἔσσειαι ἀργυροδίνης.
 305 εἰλιπόδη Σειληνέ, καὶ ἐν προχοῇσι χορεύεις,
 σεῖο ποδῶν στροφάλιγγα καὶ ἐν ῥοθίοισι φυλάσσεις,
 εἰσέτι κωμάξεις διερὸν τύπον· ἀλλὰ σὺ Βάκχαις
 Ἰλαθι καὶ Σατύροισι καὶ οἰνοδότῃσιν ὁπώραις,
 Σειληνοὺς δὲ φύλασσε τεῆς βλάστημα γενέθλης·
 310 ἀκροπότῃ δὲ Μάρωνι χαρίζεο, μηδὲ σε νίκης
 ζῆλον ὑποκλέπτοντα καὶ ἐν ποταμοῖσι νοήσω.
 ὕδασι μᾶλλον ἄεξε Μαρωνίδος οἶνον ὁπώρας·
 ἔσσο καὶ ἐν ποταμοῖσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ.
 νῆπιε, τίς σε δίδαξεν ἀρειοτέροισιν ἐρίζειν;
 315 Σειληνὸς πέλεν ἄλλος ὑπέρβιος· αὐλὸν ἀνευρὼν
 αὐχένα γαῦρον ἄειρε καὶ εἰς ἔριν ἤλυθε Φοῖβ'·
 ἀλλὰ ἔ γυμνώσας λασίου χροὸς ἔρνει δῆσας
 ἔμπνοον ἄσκον ἔθηκε, καὶ ὑπόθι πολλάκι δένδρον
 ἐνδόμυχος κόλπῳσε τύπον μιμηλὸν αἴτης,
 320 οἷα πάλιν μέλποντος ἀσιγῆτοιο νομῆος·
 καὶ μιν ἐποικτείρων μορφώσατο Δελφὸς Ἀπόλλων,
 καὶ ποταμὸν πόησεν ὁμώνυμον· εἰσέτι κείνου
 Σειληνοῦ λασίοιο φατίζεται ἀγκύλον ὕδωρ,
 καὶ κτύπον ἠνεμόφοιτον ἐρεύγεται, οἷα περ αἰεὶ
 325 ἀντιτύποις δονάκεσσι μελιζομένου πάλιν αὐλοῦ.
 καὶ σὺ δέμας μετάμειψας ἀρείονι νεῖκος ἀνάψας
 Σειληνῷ προτέρῳ πανομοίως. ἀλλὰ σὺ νύμφην
 μηκέτι μαστεύσεις ἀσάμβαλον ἡθάδα Βάκχην,
 Βάκχην λυσιέθειραν ὀρειάδα· λυσικόμων γὰρ
 330 Νηιάδων ἀπέλεθρος ἐυφραίνει σε γενέθλη.
 μηκέτι μαστεύσης ὀφιώδεα δεσμὰ Λυαίου,
 ἐγγέλους μεθέπων σκολιὴν ὠδὶνα ῥοάων,
 καὶ στικταῖς φολιδέσσιν ἀρηρότες ἀντὶ δρακόντων
 ἰχθύες ὑμετέροισιν ἐφερπύζουσι ρεέθροις.

- 35 εἰ δὲ σὺ βοτρυνόεντος ἐνοσφίσθης Διονύσου,
 μᾶλλον ἐπολβίζω σε· σὺ γὰρ καὶ βότρυν ἀέξεις·
 τί πλέον ἤθελεις ἄλλο τεῶν θρεπτήρα βοάων
 Ζῆνα φέρων μετὰ Βάκχον, ὅλης γενετῆρα γενέθλης;
 ἀντὶ τεῶν Σατύρων ποταμῶν στίχες· ἀντὶ δὲ ληνοῦ
 40 Ὁκεανοῦ κελάδοντος ὑπὲρ νώτοιο χορεύεις.
 εἰκελον εἶδος ἔχεις καὶ ἐν ὕδασιν· οὐ νέμεσις δὲ
 Σειληνὸν κομόωντα βοοκραίροισι μετώποις
 ταυρείην κεφόεσσαν ἔχειν ποταμηίδα μορφήν.“
 εἶπε Μάρων· καὶ πάντες ἐθάμβεον ἀγκύλον ὕδωρ
 45 Σειληνοῦ ξαχύτοιο κυβιστητῆρος ἰδόντες,
 ἰσοφυῆς μίμημα πολυγνάμπτου ποταμοῖο.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

K.

Είκοστόν μεθέπει φονίου βουπλήγα Λυκούργου,
εἰς βυθὸν ἰχθυόεντα διωκομένου Διονύσου.

- Αὐτο δ' ἀγών· Σάτυροι δὲ σὺν εὐθύρῳ Διονύῳ
 Βότρως ἀφνειοῖσιν ἐναυλίζοντο μελάθροις.
 τοῖσι δὲ δαινυμένοις ἐπεκώμασαν οἰνάδες ὦραι·
 καὶ κτύπος ἦν τυπάνων ἐπιδόρπιος, ὃξὺ δὲ σύριγξ
 5 ἀμφιλαφῆς ἐλλίγαιεν, ἀρνομένοις δὲ κυπέλλοις
 οἰνοχόοι μογέεσκον ἄλωφῆτῳ παρὰ δειπνῷ·
 καὶ πλέον αἰτίζεσκον ὀπάοντας οἶνον ἀφύσσειν
 δαιτυμόνες χαίροντες· ἀνεσκίρτησε δὲ Βάκχη
 κύμβαλα δινεύουσα, φιλοσκάθμοιο δὲ κούρης
 10 ἄπλοκος ἀκρήδεμνος ἐσείετο βόστρυχος αὔραις.
 καὶ θεὸς ἀμπελόεις καλέσας Σταφύλοιο γυναῖκα
 αὐχμὸν ἀποσμήξας ἐπεκόσμεεν οἶνοπι πέπλῳ·
 καὶ Πίθον εὐρυγένειον ὅλον ῥυπόωντα καθήρας
 ἀργεννῷ παλίνροστος ἀνεχλαίνωσε χιτῶνι,
 15 ῥίψας πένθιμα πέπλα χυτῇ πεπαλαγμένα τέφρῃ·
 οὐκέτι δ' αὐτοχύτοισι παρήια δάκρυσι δεύων
 Βότρως ἀνεστενάχιξε, Διονύῳ δὲ πιθήσας
 φωριαμοὺς ᾤξε θυώδεας· οἴγομένων δὲ
 μαρμαρυγῇ σελάγιζε πολυγλήνων ἀπὸ πέπλων·
 20 κείμεν ἑλὼν Σταφύλου βασιλῆα φαιδρὰ τοκῆος
 δύσατο πορφυρέῳ πεπαλαγμένα φάρεα κόχλῳ,

καὶ θαλῆς ψαύοντι συνειλαπίναξε *Αναίω*.

τοῖσι δὲ τερπομένοισιν ἀνέδραμεν Ἑσπερος ἀστήρ
φέγγος ἀναστείλας χοροτερπέος Ἥριγενείης.

25 δαιτυμόνων δὲ φάλαγγες ἀμοιβαδὶς ἐνδοθεν αὐλῆς
ὑπνου δῶρον ἔλοντο βαθυστροφῶτων ἐπὶ λέκτρων.

καὶ Πίθος ἄγχι Μάρωνος ἀνῆεν εἰς μίαν εὐνὴν,
νεκταρέης εὐοδμον ἀναβλύζων πόμα ληνοῦ,

ἀλλήλους δ' ἐμέθυσαν ἴσῃν πέμποντες αὐτμὴν

30 πάννυχοι. Εὐπετάλη δὲ τιθηνήτειρα *Αναίου*

δαλὸν ἀναψαμένη καὶ Βότρυϊ καὶ Διουνύφῳ

δισσὴν ἀμφοτέροις ἀλιπόρφυρον ἐντυεν εὐνὴν.

γείτονι δ' ἐν θαλάμῳ Σατύρων δίχα, νόσφι *Αναίου*,
ἀμφίπολοι στορέσαντο λέχος χρύσειον ἀνάσση.

35 Βάκχῳ δ' ἦλθεν ὄνειρος, Ἑρὶς πολέμοιο τιθήνη,

ἄρμασι μιμηλοῖσιν ἐφεδρήσουςα λεόντων,

ῥεῖης εἶδος ἔχουσα φιλοκροτάλοιο θεαίνης.

καὶ Φόβος ἡνιόχευεν ὄνειρεῖων ζυγὰ δίφρων

ἀντιτύποις μελέεσσι νόθος μορφούμενος Ἄττις,

40 καὶ θρόον ὄξυν ἔχων ἀπαλόχροος ἄρσενι μορφῇ

ἡνίοχον Κυβέλης ἀπεμάξατο θήλει φωνῇ.

Βάκχου δ' ὑπναλέοιο παρέστηνῖα καρήνῳ

φοιτὰς Ἑρὶς νεμέσησε, καὶ ἐργεμόθῳ φάτο φωνῇ.

„ὑπνώεις, Διόνυσε θεηγενές· εἰς ἐνοπὴν δὲ

45 Δηριάδης καλέει σε, καὶ ἐνθάδε κῶμον ἐγείρεις·

μητρυνὴ δ' ὀρόωσα τετὴν φύξην ἐννῶ

Ἥρῃ κερτομέει σε, σὺ δὲ στρατὸν εἰς χορὸν ἔλκεις.

αἰδέομαι Κρονίωνι φανήμεναι, ἄξομαι Ἥρῃ,

ἄξομαι ἀθανάτους, ὅτι μὴ κάμες ἄξια ῥεῖης.

50 Τιτήνων δ' ὀλετήρα προασπιστήρα τοκῆος

αὐχένα γαῦρον ἔχοντα κατ' οὐρανὸν Ἄρεα φεύγω,

ἀσπίδα κουφίζοντα διάβροχον ἡθάδι λύθρῳ.

καὶ γνωτὴν σέο μᾶλλον, ἀριστογόνοιο τοκῆος

- αὐτοτελῇ γονόεντος ἀμήτορα παῖδα καρήνου,
 55 Παλλάδα δειμάλνω κορυθαίολον, ὅττι καὶ αὐτὴ
 μέμφεται ἄρσενά Βακχὸν ἄεργα θῆλυς Ἀθήνη·
 εἰκαθεν αἰγίδι θύρσος, ἐπεὶ ποτε Παλλὰς ἀγῆνωρ
 αἰγίδα κουφίζουσα πύλας ἔστεψεν Ὀλύμπου
 Τιτῆνων σκεδάσασα θυελλήεσσιν ἐννώ,
 60 πατρῶου δ' ἐγέραιρε σοφὴν ᾧδ' ἵνα καρήνου,
 καὶ σὺ Διὸς γονόεσσαν ἐπαισχύνεις πτύχα μηροῦ.
 ἡνίδε, πῶς γελώωσι καὶ Ἑρμείας καὶ Ἀπόλλων,
 ὃς μὲν ἄεργάων δίδυμον βέλος εἰσέτι λύθρῳ
 ὑψιλόφων τεκέων πεπαλαγμένον Ἴφιμεδείης,
 65 ὃς δὲ καταφθιμένοιο πολυβλεφάροιο νομῆος
 ῥάβδον ἔχων ὀλέτειραν· ἐγὼ δ' ἐμὸν αἰθέρα φεύγω
 μῶμον ἄλυσκάζουσα φυγοπτολέμου Διονύσου.
 θύρσους δ' ἠρεμέοντας ὀπιπεύουσα Ἀναίου
 μέμφεται ὀρχηστῇρι φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ
 70 παρθένος Ἰοχέαιρα, κυβερνήτειρα δὲ δίφρου
 οὔτιδανῶν ἐλάφων, βαλλίῳ ὀλέτειρα λαγῶν,
 μέμφεται οὐρεσίφοιτος ὀρειάδος ἐγγύθι Ῥείης
 πορδαλίῳ ἐλατῇρι καὶ ἡνιοχῇ λεόντων.
 παιδὸς ἐμοῦ Διὸς οἶκον ἀναίνομαι· ἐν γὰρ Ὀλύμπῳ
 75 ἄζομαι ἀνχέεσσαν ἀγαλλομένην ἔτι Διτῷ,
 ἰὸν ἐμοὶ τανύουσιν ἐὼν χραισμήτορα λέκτρων,
 γηγενέος Τιτυοῖο ποθοβλήτοιο φονῆα.
 καὶ διδύμαις ὀδύνῃσιν ἱμάσσομαι, ὅττι δοκεύω
 ἀχνυμένην Σεμέλῃν καὶ ἀγῆνορος ἀστέρα Μαίης.
 80 οὐ σὺ Διὸς τεκέεσσιν ὁμόλιος· οὐ κτάνες ἰῶ
 Ὄτον ἀπειλητῆρα καὶ ὑψιπόδην Ἐφιάλτην,
 οὐ Τιτυὸν πετρέοντι τεῶ κατέπεφνες οἰστῶ,
 οὐ θρασὺν Ὀρίωνα δυσίμερον, οὐ πρόμον Ἥφης
 Ἄργον ἀξιφύτοιο βοοσκόπον νιὸν ἀφούρης,
 85 Ζηνὸς ὀπιπεντῆρα βοοκραίρων ὑμεναίων·

- ἀλλὰ παρὰ Σταφύλῳ καὶ Βότρυνι κῶμον ὑφαίνεις,
 ἀκλειῆς ἀσίδηρος ἐποίνιον ὕμνον ἀείδων·
 αἰσχύνεις Σάτυρων χθονιον γένος, ὅττι καὶ αὐτοὶ
 Βακχιάδος ψαύοντες ἀναιμάκτοιο χορείης
 90 ἄρεος ἐλπίδα πᾶσαν ἐπετρέψαντο κυπέλλοις.
 ἔστι καὶ εἰλαπίνῃ μετὰ φύλοπιν, ἔστι χορεύειν
 Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἔσω Σταφύλοιο μελάθρων·
 πηκτίδες αὖ ψάλλουσιν ἐνυαλίην μετὰ νίκην·
 νύσφι πόνων οὐκ ἔστιν ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν·
 95 οὐ πέλε ρηιδίῃ μακάρων ὁδός· ἔξ ἀρετῆς δὲ
 ἀτραπὸς Οὐλύμποιο θεόσσυτος εἰς πόλον ἔλκει.
 τέταθι καὶ σὺ πόνους πολυαλγέας· οὐρανίην γὰρ
 Ἥρῃ σοὶ κοτέουσα Διὸς μαντεύεται αὐλήν·
 ὥς φαμένῃ πεπότητο. θεὸς δ' ἀνεπήλατο λέκτρων,
 100 φορικτὸν ἔχων ἔτι δοῦπον ἀπειλητῆρος ὀνειρόν.

- καὶ θρασὺς ἄνθορε Βότρυνς, ἐὼν δ' ἐνέδυνε χιτῶνα
 Σιδονίης ἀκτῖνας ἀκοντίζοντα θαλάσσης,
 καὶ χρυσέῳ συνέεργεν ἀρηρότα ταρσὰ πεδίλῳ·
 ὦμοις δ' ἀκαμάτοις λιπαρῇ κληίδι συνάπτων
 105 φαιδρὸν ἀλιχλαίνων περονήσατο φᾶρος ἀνάκτων,
 πατρῶν λαγόνεσσι βαλὼν ὑψήνορα μίτρον,
 σκῆπτρον ἔχων. Σάτυροι δὲ δαφαινέσσαν ἀπήνῃ
 πορδαλίῳ ἔξευξαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ·
 Σειληνοὶ δ' ἀλάλαζον· ἐμυκήσαντο δὲ Βάκχαι
 110 θυρσοφόροι· στρατιαὶ δὲ συνήλνδες εἰς μόθον
 Ἰνδῶν
 στοιχάδες ἐρρῶντο· καὶ ἔβρεμεν αὐλὸς Ἐννοῦς·
 κεκριμένας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες.
 καὶ τις ὑπὲρ νώτοιο θυρῶν ἐπιβήτορι παλμῷ
 εἰς δρόμον ἐσσυμένως λοφίην ἐπεμάστιεν ἄρκτου
 115 λυσσαλέης· ἕτερος δὲ δασύτριχα γαστέρα νύσσω

ἄγριον ἡνιόχευε καλὰ ῥοπι ταῦρον ἀλήτην,
 πλευραῖς ἀμφοτέραις κεχαλασμένα ταρσὰ συνάπτων·
 ὃς δὲ ~~δασυστερέων~~ ἰσχυρὸς ἐπέβαινε λεόντων
 αὐχενίων πλοκάμων δεδραγμένος ἀντὶ χαλίνου.

- 120 καὶ μέγαρον πατρῶον ὁμοῦ καὶ κληρον ἐάσας
 Βότρως ἐφρευθήεις, τετράζυγον ἄρμα τιταίνων,
 σύνδρομος ἡνιόχευε φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ,
 δμῶας ἔχων κατόπισθε· Μέθη δ' ἅμα μητέρι νύμφῃ
 λευκοχίτων ἀνέβαινε ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην,
 125 καὶ ξυγίων Φασύλεια κυβερνήτειρα λεπάδνων
 εἰς λόφον ἡμιόνων χρυσέην ἐλέλιξεν ἱμάσθλην·
 καὶ Πίθος εὐρυγένειος, ὀπίστερον ἄρμα τιταίνων,
 ἔσπετο θητεύων καὶ Βότρουι καὶ Διονύσῳ.

οὐ μὲν ἔην ἀγέραςτος· ἐλὼν δέ μιν εἰς χθόνα Λυδῶν

- 130 Βάκχος ἄναξ ἔστησε μέθης ἐγκύμονι ληνῷ,
 δεχνύμενον χυτὸν ὄγκον ἐνρραθάμιγγος ὀπώρης
 ἄγγεσιν οἰνοδόκοις, ὅθεν οὔνομα τοῦτο φυλάσσω
 πορφυρέῳ κενεῶνι πίθος παρὰ γέλτονι ληνῷ
 ἴσταται εὔϊα δῶρα δεδεγμένος εἰσέτι Βάκχου,

- 135 σῆμα Πίθου προτέροιο· καὶ εἰ βροτέην λάχε φωνήν,
 τοῖον ἔπος Σατύροισιν ἐρεύγετο κῶμον ἀκούων·

„εἰμὶ Πίθος προτέροιο φερώννυμος, ἄγχι δὲ ληνοῦ

δέχνυμαι ἡμερίδων γλυκερὸν ρόον· Ἀσσυρίων δὲ
 λάτρεις ἐγὼ Σταφύλου καὶ Βότρουος, ἀμφοτέρους δὲ

- 140 νηπιάρχους ἔθρεψα γέρων τροφός· εἰσέτι δ' ἄμφω,
 οἷα πάλιν ζώοντας, ἑμαῖς λαγόνεσσιν αἰέλω.“

καὶ τὰ μὲν ὥς ἡμελλε μετὰ χρόνον ὅψε τελέσσαι
 Βάκχος ἄναξ. περόων δὲ Τύρον καὶ Βύβλον ὀδεύων
 καὶ ποταμοῦ θυόεντος Ἀδώνιδος εὐγάμον ὕδωρ

- 145 καὶ σκόπελον Λιβάνοιο καὶ ἔνδια Κυπρογενείης
 Ἀρραβίης ἐπέβαινε, καὶ εὐόδμων ὑπὸ δένδρων
 Νυσιάδος τανύφυλλον ἐθάμβεε δειράδα λόχμης,

καὶ πόλιν αἰπύδμητον ἀκοντοφόρων τροφὸν ἀνδρῶν.

- ἐνθα τις Ἄρεος αἷμα μαιφόνος ᾤκευ ἀνὴρ,
 150 ἦθεσι διγεδανοῖσιν ἔχων μίμημα τοκῆος,
 ὀθυνεῖους ἀθέμιστος ἀμεμφέας εἰς μόρον ἔλκων,
 αἰνομανῆς Λυκόοργος· ἀποκταμένων δὲ σιδήρῳ
 ἔστρεφεν ἀνδρομέοισιν ἐὼν πυλεῶνα καρῆνοις
 εἰκελος Οἰνομάῳ καὶ ὁμότροπος, οὗ ποτε δειλῇ
 155 πατρὸς ἀννυμφεύτοισι δόμοις ἐφυλάσσετο κούρη
 χήρη, γηραλέη, γαμῶν ἔτι νῆις ἐρώτων,
 εἰσόκε Τανταλίδης ἱππῆλατον οἶδμα χαράσσων
 ἄβροχον ἄρμα φέρων τετράζυγον Ἐννοσιγαίου
 νυμφίδιον δρόμον εἶχεν, ὅτε τροχοειδέϊ κύκλῳ
 160 Μύρτιλος αἰολόμητις ἐπὶ κλοπῶν ἦνυσεν νίκην
 μιμηλῶ τελέσας ἀπατήλιον ἄξονα κηρῶ,
 οἶκτον ἔχων καὶ ἔρωτα γοήμονος Ἰπποδαμείης·
 καὶ δρόμος ἦν ἀνόνητος· ὑπ' Ἑλλοιοῖο δὲ δίφρῳ
 κηροπαγῆς φλογόεντι τύπος θερμαίνεται πυρσῶ,
 165 καὶ τροχὸν ἠκόντιζε λυθεῖς μινυῶριος ἄξων.
 τοῖος ἔην Λυκόοργος ὁμότροπος· ἀχθοφόρους δὲ
 πολλάκις ἐν τριόδοισιν ἀλήμονας ἄνδρας ὁδίτας
 δῆσας εἰς δόμον εἶλκεν, Ἐνναλίῳ δὲ τοκῇ
 δαιτρεύων ἰέρευνε· δαΐζομένων δὲ μαχαίρῃ
 170 ἄκρα ταμῶν ἐπύκαζε κακοξείνους πυλεῶνας.
 ὥς δ' ὅτε δυσμενέων μετὰ φύλοπιν ὄψε μολόντος
 ἀνδρὸς ἀκοντοφόροιο νέης ἀναθήματα νίκης
 ἀσπίδες ἢ πῆληκες ἐπεκρεμόωντο μελάθρῳ,
 οὕτω καὶ φονίιο παρὰ προπύλαια Λυκούργου
 175 ἄκρα ποδῶν καὶ χεῖρες ἐπηώρηντο θανόντων.
 καὶ φόνος ἦν· ξενίου δὲ Διὸς παρὰ γείτονι βωμῶ
 ὀθυνεῖοι στενάχοντες ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ,
 οἷα βόες καὶ μῆλα, περιρραίνοντο δὲ βωμοὶ
 σφαζομένων, στικτὴ δὲ κόνις φοινίσσετο λυθρῳ

- 180 δώματος ἀμφὶ θύρετρα· βιαζόμενοι δὲ πολίται
 ἀντὶ Διὸς σπεύδοντο θυηπολέειν Λυκοόργῳ.
 οὐδ' ἔλαθες, Διόνυσε, δολογραφέος φθόνον
 Ἥρης·
 ἀλλὰ πάλιν κοτέουσα τεῇ θεόπαιδι γενέθλη
 ἄγγελον Ἴριν ἔπεμπε δυσάγγελον, ὅφρα σε θέλῃ
 185 κλεψινόφῳ κεράσασα δόλῳ ψευδήμονα πειθῶ·
 δῶκε δὲ οἱ βουπλήγα θεημάχον, ὅφρα κομίσῃ
 Ἀρραβίης μεδέοντι Δρυαντιάδῃ Λυκοόργῳ.
 οὐδὲ θεὰ δῆθυνεν· ἀμειβομένῳ δὲ προσώπῳ
 Ἄρεος ἀντιτύποιο νόθην ἐψεύσατο μορφήν·
 190 καὶ λόφον εὐπήληκα διαιθύσσουσα καρῆνου
 δαιδαλέους κροκόεντας ἐοὺς ῥίψασα χιτῶνας
 σμερδαλέῳ θώρηκι καλύπτετο μαῖα κυδοιμοῦ,
 αἱμαλέῳ θώρηκι, καὶ ἐργεκύδοιμον ἀπειλήν
 ἄρσενά κερδαλέῃ βλοσυρῷ πέμπουσα προσώπῳ
 195 γλῶσσαν Ἐνναλίου τροχαλῇ μιμήσατο φωνῇ·
 „τέκνον, ἀνικῆτου σπόρος Ἄρεος, ἧ ῥα καὶ αὐτὸς
 Βασσαρίδων τρομέεις ἀπαλόχροα θῆλιν ἀπειλήν;
 οὐκ ἀπὸ Θερμώδοντος Ἀμαζόνες εἰσι καὶ αὐταί,
 οὐκ ἀπὸ Κανκασίοιο μαχήμονες εἰσι γυναῖκες·
 200 οὐ θοὰ τόξα φέρουσι, καὶ οὐ δονέουσιν ὀιστούς·
 οὐ θρασὺν ἵππον ἔχουσιν ἀρήιον· οὐδ' ὑπὲρ ὧμων
 βάρβαρον ἡμιτέλεστον ἐλαφρίζουσι βοεῖην.
 αἰδέομαι καλέων σε ποτὶ κλόνον, ὅτι γυναῖκες
 δῆριν ἀπειλείουσιν ἀδελφίῳ Λυκοόργῳ.
 205 ἡρεμέεις, Λυκοόργε, κορυσσομένου Διονύσου;
 θυητὸς ἀνὴρ πέλεν οὗτος αἰώριος, οὐκ ἀπὸ φύτης
 οὐρανίης βλάστησε· Διὸς δέ μιν Ἑλλάδι φήμη
 ἔμμεναι ἔπλασε μῦθος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι
 ἀμφὶ τόκου Κρονίωνος, ὅτι βροτὸν ἄρσενι μηρῷ
 210 νύξαι θῆλιν ἔτικτε πατὴρ ἐμὸς ὑψιμέδων Ζεὺς·

- μύθοις ψευδαλίοις οὐ πείθομαι, εἰ βροτὸς ἀνὴρ
 Ζηνὸς ἐμοῦ τόκον ἔσχευ, ὅθεν βλάστησεν Ἀθήνη·
 Ζεὺς ἐμὸς οὐ δεδαήκεν ἀνάλκιδα παῖδα λοχεῦσαι·
 Ἄρεα σὸν γενέτην ἔχε μάρτυρον· εἶδες Ἀθήνην
 15 παῖδα Διὸς θήλειαν ἀρειοτέρην Διονύσου.
 τέκνον ἐμόν, μεθέπεις ἴδιον σθένος, οὐδὲ χατίζεις
 πατρός· Ἐνυαλίῳ, καὶ εἰ πολέμοισιν ἀνάσσει·
 ἔμπης δ', ἣν ἐθέλῃς, θωρήξομαι, οὐδέ σε λείψω
 μούνον ἐνὶ πτολέμοισι· θεὰ δέ σοι, εἰ χρέος εἴη,
 20 γνωτὴ Ζηνὸς ἄκοιτις ὁμόστολος εἰς μόθον Ἥρῃ
 ἔσπεται νίωνοιο προασπίζουσα Λυκούργου.

- στήσω δ' ὑμετέρου θεοδέγμονος ἔνδοθι νηοῦ
 θύρσους Βασσαρίδων, νόθα δούρατα· βουκεράων δὲ
 Κενταύρων ἀτίνακτα κεράατα μακρὰ δαΐξας
 25 τοξοφόρων Ἀράβων κεραελκέα τόξα τελέσσω,
 ὥς θέμις· ἔκταδ' ἔλιν δὲ ταμῶν δολιχόσκιον οὐρὴν
 Σειληνῶν λασίην τελέσσω πλήξιππον ἱμάσθλην.
 ταῦτα μὲν εἰς σὲ φέρω μετὰ φύλοπιν· ἀπτολέμου δὲ
 Βάκχου ξανθὰ πέδιλα γυναικέους τε χιτῶνας
 30 πορφυρέους καὶ θῆλυν ἐπ' ἱξὺ κυκλάδα μίτρην
 γνωτῇ σεῖο δάμαρτι φυλάξομεν Ἀφρογενεῖη,
 ἄρμενα θήλεα δῶρα· γυναιμανέος δὲ Λυαίου
 ἀμφιπόλων στίχα πᾶσαν ἐμοῖς δμῳέσσι συνάψω
 εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὕμεναίων,
 35 οἷα δορικτήτοισι πέλει θέμις· οὐτιδανῶν δὲ
 ἡμερίδων ὄρηκα καὶ εὖια δῶρα Λυαίου
 θερμότερον σπινθῆρι δεδέξεται Ἀρραβίη φλόξ.
 καὶ βριαρὴ θεράπαινα χοροπλεκτός Διονύσου
 Βασσαρίς ἁλλοίην ἐχέτω καὶ ἀήθεα τέχνην
 40 δῶματα ναιετάουσα μετ' οὔρεα, δαιδαλέην δὲ
 νεβρίδα καλλείψασα δέμας κρύψειε χιτῶνι,

- καρπὸν ἀλετρεύουσα μύλης τροχοειδέι πέτρῃ·
καὶ στεφάνους ῥίψασα, καὶ ἦν καλέονσιν ὁπώρην,
ξυνὰ διδασκέσθω μελεδήματα δίλυνγι θεσμῷ,
245 δμῶς ἀναγκαίῃ καὶ Παλλάδι καὶ Κυthereίῃ
ἡματίοις ταλάροισι καὶ ἐννυχίοις ὕμεναίοις,
κερκίδα κουφίζουσα καὶ οὐκέτι κύμβαλα ῥείης.
Σειληνοὶ δὲ γέροντες ἐμῆς παρὰ δαῖτα τραπέξης
εὖιον αἰείσωσι, καὶ ἡθάδος ἀντὶ Ἀναίου
250 κῶμον ἀνακροῦσάσι καὶ Ἄρει καὶ Λυκοόργῳ.“
ὥς φαμένου μείδησε θεὰ χρυσόπτερος Ἴρις,
ψευδαλέην ἱρηκος ἐρετμώσασα πορείην.
καὶ μιν ἰδὼν Λυκοόργος ἐὼν μαντεύσατο νίκην
γινώσκων ταχὺν ὄρνιν, ὅτι πτερὰ φοίνια πάλλων
255 ἄδρανέας δεδάηκε πελειάδας εἰς φόνον ἔλκειν·
εἶδε γάρ, εἶδεν ὄνειρον ὁμοίον, ὥς παρὰ λόχη
χαιτήεις κεκόρυστο λέων λυσσώδει λαίμῳ
καὶ βαλίων ἐλάφων κεραὴν ἐδίωκε γενέθλην.
τοιοῦτον ὄναρ νοέων ἐκορύσσετο θνιάσι Βάκχαις,
260 Βασσαρίδας κεμάδεσσιν ἀπειρομόθοισιν ἐίσκων,
καὶ πλέον ἔλλαβε θάρσος. ἀναΐξασα δὲ δαίμων
νεύμασιν Ἡραίοισι προάγγελος ἦλθε Ἀναίῳ,
ταρσὰ ποδῶν πτερόεντι περισφίγξασα πεδίλῳ,
ῥάβδον ἐλαφροῖζουσα, καὶ ὥς Διὸς ἄγγελος Ἑρμῆς
265 Βάκχῳ χαλκοχίτωνι δολοπλόκον ἐννεπε φωνήν·
„γνώτε, περισσονόοιο Διὸς τέκος, ἔκτοθι χάρμης
ὄργια σεο κόμιζε φιλοξένῳ Λυκοόργῳ.
λεῖπε μόθον, μὴ κτείνε φίλον, μὴ φεῦγε γαλήνην,
ἴλαθι μελιχίοισι· τίς ἦπιον ἄνδρα δαμ' ὀσει;
270 μὴδὲ τεοῖς λκέτησιν ἀναστήσειας ἐννώ·
μὴ τεδὼν ἀστερόεντι δέμας θώρηκι καλύψης·
μὴ κεφαλὴν σφίγξειας ἀερσιλόφῳ τρυφαλεῖ·
μὴ τρίχα μιτρώσειας ἐχιδνήεντι κορύμβῳ·

- ἀλλὰ λιπὼν σέο θύρσα μιαίφωνα, καὶ κέρας οἶνον
 275 ἔμπλεον ἡδυπότοιο καὶ ἡθάδα φάβδον ἀείρων,
 εὖα δῶρα ~~τίταινι φιλοσταφύλῃ~~ Λυκοόργῳ·
 ἄρτι δέμας κόσμησον ἀναιμάκτῳ σέο πέπλῳ,
 ἄρτι μέλος πλέξωμεν ἀθωρήκτοιο χορείης,
 καὶ στρατὸς ἡρεμέων μενέτω παρὰ δάσκιον ὕλην,
 280 μὴ μόθον ἐντύνειε γαληναίῳ βασιλῆϊ·
 285 οὐ μὲν ἄναξ Λυκοόργος ἀνάκτιδα θυμὸν ἀέξει·
 ἔστι γὰρ Ἄρεος αἷμα Διυπετές, ἐν δὲ κυδοιμοῖς
 πατρὸς Ἐνναλλίοιο φέρων ἐμφύλιον ἀλχῆν
 288 οὐδὲ τεοῦ Κρονίωνος ὑποπτήξειεν ἐννώ.
 281 ἀλλὰ βαλὼν πλοκάμοισι φίλον στέφος ἔρχεο χαίρων
 εἰς δόμον ἀκλήιστον ἐτοιμοτάτου Λυκοόργου,
 ἔρχεο κωμάζων, ὅτε νυμφίος· Ἰνδοφόνους δὲ
 284 θύρσους σεῖο φύλαξον ἀπειθείῃ Δηριαδῇ.
 289 ὥς φαμένη παρέπεισε, μεταχρονίῳ δὲ πεδίλῳ
 290 αἰθέρος ἐνδον ἵκανε. δολοφροσύνη δὲ θαλίης
 ἐργεμόθους Διόνυσος εἰὺς ἀπεσεύσατο θύρσους,
 καὶ κυνέην λοφόεσσαν ἐὼν ἀνέλυσε κομάων,
 καὶ σάκος ἀστερόνωτον ἐθήκατο· χειρὶ δὲ γυμνῇ
 πορφυρέης ἤειρε βεβυσμένον ἄγγος ἑέρεσης,
 295 ὃξὺ κέρας καὶ βότρυν ἀπενθέα· μηκεδανὴν δὲ
 ἄπλοκον ἀμπελόεντι κόμην ἐστέψατο κισσῷ.
 καὶ στρατιὴν εὖοπλον ἐγερσιμόθους τε γυναικας
 ἐγγῦδι Καρμήλοιο λιπῶν καὶ δίφρα λεόντων
 ἀβροχίτων ἀσιδῆρος ἐκώμασε πεζὸς ὁδίτης·
 300 καὶ μέλος εὐφροσύνης ἐπιδόρπιον ἔαχε σύριγξ,
 καὶ φίλιον σύριγμα συνωρίδες ἔβρεμον αὐλῶν·
 χερσὶ δὲ διενέουσα φιλεύια φόπτρα Λυαίου
 Βασσαρίς ἐσκήρτησε παρὰ προπύλαια Λυκοόργου.
 καὶ θρασὺς ὥς ἤκουσεν ἄναξ ἀλάλαγμα χορείης,
 305 αὐλοῦ μελπομένοιο μέλος Βερεκυντίδος ἤχου,

- καὶ καναχὴν σύριγγος, ἀρασσομένης δὲ καὶ αὐτῆς
μαλινετο παπταίνων διδυμόκτυπα κύκλα βοεῖης·
καὶ θεὸν ἀμπελόμενα παρὰ προθύροισι δοκεῦων
σαρδόνιον γελῶν φιλοκέρτομον ἱαχε φωνήν,
310 Βασσαρίδων ἐλατῆρι χέων ἄσπονδον ἀπειλήν·
,,ἡμετέρων ὁράας ἀναθήματα ταῦτα μελάθρων;
καὶ σύ, φίλος, κόσμησον ἐμὸν δόμον, ἢ σέο θύρσοις
ἢ ποσὶν ἢ παλάμῃσιν ἢ αἵματόεντι καρήνῃ.
εἰ κεραοῖς Σατύροισι, κερασφόρε Βάκχε, κελεύεις,
315 ὑμέας ἴσα βόεσσιν ἐμῷ βουπλῆγιν δαμάσσω.
τοῦτό σοι ἐξ ἐμέθεν ξεινήιον, ὄφρα τις εἴπῃ
ἢ θεὸς ἢ μερόπων τις, ὅτι προπύλαια Λυκούργου
ἡμιτόμοις μελέεσσιν ἐμιτρώθη Διονύσου.
οὐ παρὰ Βοιωτοῖσιν ἀνάσσομεν, οὐ τὰδε Θῆβαι,
320 οὐ Σεμέλης δόμος οὗτος, ὅπῃ νόθα τέκνα γυναικὲς
ἄστεροπῇ τίκτουσι καὶ ὠδίνουσι κεραυνῷ.
σελοῖς οἶνοπα θύρσον, ἐγὼ βουπλῆγα τινάσσω,
καὶ σε διατμήξας βοέου κατὰ μέσσα μετώπου
ὑμετέρεην ἐπίκυρτον ἀναρρήξαιμι κεράην.“
325 ὥς εἰπὼν ἐδίωκε Διωνύσοιο τιθήνας
θεινομένας βουπλῆγι· φιλοσκάρθμων δὲ γυναικῶν
ἢ μὲν εἴς παλάμης ἀπεσεύσατο κύμβαλα ῥεῖης,
ἢ δὲ φιλοκροτάλων ἀπεθήκατο τύμπανα χειρῶν,
ἄλλη βοτρυόεσσαν ἀνηκόντιζεν ὀπώρην,
330 ἄλλη νεκταρέοισι συνωλίσθησε κυπέλλοις·
πολλὰ δ' αὐτοκύλιστον ἀπερρίψαντο κονίη
ἡδυμελῇ σύριγγα καὶ ἔμπνοον αὐλὸν Ἀθήνης.
ὥς δ' ὅτε τις μετὰ χεῖμα γαληναίῃ παρὰ λόχημ
ἀννεφέλου Φαέθοντος ἰδὼν τερψίμβροτον αἶγλην
* * * * * ποιμήν,
335 Πανὶ δὲ κῶμον ἔγειρε, συνωρχήσαντο δὲ Νύμφαι·
ἄφνω δ' ἐκ σκοπέλοιο χύθη κυκλούμενον ὕδωρ

κύμασι πυργωθέντος ὄρεσσιχύτου ποταμοῖο·
 αὐτὰρ ὃ συρίζων ἀπεσεΐσατο πηκτίδα χειρῶν
 δειμαίνων θρασὺ κύμα χαράθραιον ποταμοῖο,
 40 οἶδαλέφ μὴ μῆλα κατακρύψειε ῥεέθρῳ·
 ὥς ὄγε τερψινόου σκεδάσας ἀλάλαγμα χορείης
 εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνάμπυκας ἤλασε Βάκχας·
 καὶ κλονέων ἀχόρευτος ἀλήμονα θῆλυν ἐνυῶ,
 θηγαλέον βουπλήγα φέρων κειμήλιον Ἥρης,
 45 χαλκοχίτων Λυκοόργος ἀτευχεὶ μάρνато Βάκχῳ·
 καὶ κέλαδον βρονταῖον ἐπέκτυπε δύσμαχος Ἥρη,
 μητρυνὴ βαρύδουπος ἐπιβρίθουσα Λυαίῳ,
 καὶ μιν ἀνεπτόλησε· βαρυζήλου δὲ θεαίνης
 ὕψι κορυσσομένης ἐλελλέτο γούνατα Βάκχου·
 50 ἔλπετο γὰρ Κρονίωνα προασπίζειν Λυκοόργου,
 αἰθερίου πατάγοιο τύπον βρονταῖον ἀκούων·
 ταρβαλέοις δὲ πόδεσσι φυγῶν ἀκίχητος ὀδίτης
 γλαυκὸν Ἐρυθραίης ὑπεδύσατο κύμα θαλάσσης.
 τὸν δὲ Θέτις βυθίῃ φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῶ,
 55 καὶ μιν ἔσω δύνοντα πολυφλοίσβοιο μελάθρου
 χερσὶ φιλοξεῖνοισιν Ἄραψ ἡσπάζετο Νηρεὺς·
 τὸν δὲ παρηγορέων φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
 „εἰπέ, τί σοι, Διώνυσε, κατηφές εἰσὶν ὀπωπαί;
 οὗ σε χαμαιγενέων Ἀράβων στρατός, οὗ σε διώκων
 60 θνητὸς ἀνὴρ νίκησε, καὶ οὐ βροτέην φύγες αἰχμήν·
 ἀλλὰ Διὸς Κρονίδαο κασιγνήτη δάμαρ Ἥρη
 οὐρανόθεν κεκόρυστο συναιχμάζουσα Λυκούργῳ,
 Ἥρη καὶ μενέχαρμος Ἄρης καὶ χάλκεος αἰθήρ,
 τέτρατος ἦν Λυκοόργος ὁ τηλίκος· ὑψιμέδων δὲ
 65 πολλὰκι σὸς γενέτης πρόμος αἰθέρος εἰκαθεν Ἥρη.
 σοὶ πλέον ἔσσεται εὖχος, ὅταν μακάρων τις ἐνέψῃ,
 ὅττι Διὸς μέγαλοιο δάμαρ καὶ σύγγονος Ἥρη
 χεῖρας εἰς θάφῃξεν ἀθωρήκτῳ Διονύσῳ.“

τοῖα παρηγορέων Βρομίῳ μυθήσατο Νηρεΐς.

370 καὶ χαροκοῖς ῥοθίοισι καλυπτομένου Διονύσου
ἀσχαλῶν Ἀνκοόργος ἐς ὕδατα ῥῆξεν ἰωήν·

„αἶθε πατήρ με δίδαξε μετὰ κλόνον ἔργα θα-
λάσσης,

ὥς κεν ἀεθλεύσαιμι καὶ ἰχθυόλων ἐς ἀγῶνα
ἀγρεύσας Διόνυσον, ὑποβρυχίων δ' ἀπὸ κόλπων

375 Ἀνδρὸν ἐμὸν θεράποντα τὸ δεύτερον εἰς χθόνα
σύρω.

ἀλλ' „ἐπεὶ οὐ μάθον ἔργα θαλασσοπόρων ἀλίων
καὶ βυθίης οὐκ οἶδα λινογραφέος δόλον ἄγρης,
Λευκοθέης ἔχε δῶμα βαθύρροον, εἰσόκε πόντον
καὶ σὲ καὶ ὃν καλέουσι μεταστήσω Μελικέρτην,

380 σύγγρονον αἶμα φέροντα· καὶ οὐ χρέος ἔστι σιδήρου,
οὐ χθονίου βουπλήγος ἀφειδέος, ἀλλὰ χατίζω
ἰχθυόλων, ἵνα δύντες Ἐρυθραίης βυθὸν ἄλμης
ἐνδόμυχον Διόνυσον ἀφαρπάξωσι θαλάσσης·
ἰχθυόλοι, Νηρῆος ἐρευνητῆρες ἐναύλων,

385 δίκτυα μὴ νεπόδεσσιν ἐφαπλώσητε θαλάσσης,
ἀλλὰ λίνοις Διόνυσον ἐρύσσετε· Λευκοθέη δὲ
εἰς χθόνα νοστήσειε συναγρευθεῖσα Ἀναΐφ,
καὶ θρασὺς εἰς ἐμὸν οἶκον ὁμαρτήσειε Παλαίμων
ἀβρέκτοις μελέεσσιν ὑποδρήσων Ἀνκοόργω,

390 ὄφρα λιπὼν Ἐφύρειον ἀλιτρεφέων δρόμον ἵππων
δίφρον ἐμὸν ξεύξειεν ἐπιχθονίῃ παρὰ φάτνῃ,
αὐτὸς ὁμοῦ καὶ Βάκχος ὁπάονες· εἰς πόνος ἔστω,
εἰς πόνος ἀμφοτέροισι Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.“

ὥς εἰπὼν κεχόλωτο, καὶ ἠπέλιψε θαλάσση

395 καὶ πολιῷ Νηρῆϊ, καὶ ἤθελε πόντον ἱμάσσειν.

Ζεὺς δὲ πατήρ ἰάχῃσεν ἀμαιμακέτῳ Ἀνκοόργῳ·

„ἀφραίνεις, Ἀνκοόργε, μάττην ῥοθίοισιν ἐρίζων·
χάξο σοῖσι πόδεσσιν, ἕως ὁρώωσιν ὀπωπαί.

ἔκλυες, ὥς τὸ πάροιθεν ὀρεσσιχύτῳ παρὰ πηγῇ
 400 γυμνὴν Τειρεσίας θηήσατο μούνον Ἀθήνην,
 οὐ δόρυ θούρον ἄειρε, καὶ οὐ πολέμιζε θεαίνῃ,
 ἔμπης μούνον ὅπωπε, καὶ ᾤλεσε φέγγος ὀπωπῆς.“
 τοῖον ἔπος κατέλεξε δι' ἡέρος ὑψιμέδων Ζεὺς
 δυσσεβίην ὑπέροπλον ὀπιπεύων Λυκοόργου.

NONNOR ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΑ.

Εἰκοστὸν πρῶτιστον ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου
καὶ μόθον Ἀμβροσίης φηξήνορα καὶ λόχον Ἰνδῶν.

Οὐδὲ Δρυαντιάδης προτέρης ἐπελήσατο χάρις·
ἀλλὰ λαβὼν βουπλήγα τὸ δεύτερον ἐνδοθι λόχμης

* * * * *

ἔθνεα Βασσαρίδων διζήμενος. Ἀμβροσίῃ δὲ
δῶκε μένος καὶ θάρσος ἀρειμανὲς οὐράνιος Ζεὺς,
5 ἢ τότε βακχευθεῖσα κατὰσχετος ἄλματι λύσσης
μάρμαρον ἤερταζε καταιχμάζουσα Ἀνκούργου,
καὶ βριαρὴν τρυφάλειαν ἀπεστυφείλιξε κομῶων.
αὐτὰρ ὃ θαρσύνεις ἐπεμάρνατο μείζονι πέτρῃ
τροχηλέῃ, καὶ στέρνα βοῶπιδος ἤλασε Νύμφης·
10 οὐδέ μιν ἐπρήνιξε, χόλῳ δ' ἀνενείκατο φωνήν·
,,Ἄρες, ἄναξ πολέμοιο, πάτερ κρατεροῖο Ἀνκούρ-
γου,

αἰδόμενος σκοπιάζε τεὸν γόνον ἀντὶ Λυαίου
οὐτιδανὴν ἀσίδηρον οἰστεύοντα γυναιῖκα.

πόντος ἐμὸν βουπλήγα βιάζεται· ἐν φοθίοις γὰρ
15 κρύπτετο μὲν Διόνυσος, ἐγὼ δ' ἄπρηκτος ὁδεύων
ἵξομαι εἰς ἐμὸν ἄστυ, πόνον δ' ἀτέλεστον ἐάσω.“

ἔννεπεν· Ἀμβροσίην δὲ μέσσην γυιαλκεί δεσμῷ
χειρὶ λαβὼν ἐπέλεξε· καὶ ἤθελε δεσμὰ καθάψας·

- οἷα δορικτῆτην, μετανάστιον εἰς δόμον ἔλκων
 20 παιδοκόμον Βρομίοιο φέρειν διασώδεα Νύμφην,
 ἀμφιτόμῳ βουπλήγι μεταφρενα δούλια νύσσω.
 οὐδέ μιν ἰσταμένην ἀνεσεύρασεν, οὐδέ ἐ λύθρῳ
 ἀρτιχύτῳ φοίνιξεν ἀρασσομένοιο καρήνου·
 ἀλλὰ φύγε θρασὺν ἄνδρα καὶ εὖξατο μητέρι γαίῃ
 25 Ἀμβροσίῃ κροκόπεπλος, ὅπως Λυκούργον ἀλύξῃ.
 γαῖα δὲ καρποτόκεια πετασσαμένη κενεῶνα
 ἀμφίπολον Βρομίοιο φιλήτορι δέξατο κόλπῳ
 Ἀμβροσίην ζώουσαν· αἰστωθεῖσα δὲ Νύμφη
 εἰς φυτὸν εἶδος ἄμειψε καὶ ἀμπελόεις πέλεν ὄρηξ·
 30 σειρήν δ' αὐτοέλικτον ἐπιπλέξασα Λυκούργῳ
 ἀγχονίῳ σφήκωσεν ὁμόξυγον ἀνχένα δεσμῷ,
 μαρναμένη μετὰ θύρσον ἀπειλητῆρι κορύμβῳ.
 καὶ φυτὸν αὐδῆεν ζαμενῆς ποιήσατο Ῥεῖη
 ἡμερίδων βασιλῆι χαριζομένη Διονύσῳ·
 35 Ἀμβροσίῃ δ' ὀλόλυξε καὶ ἔμπνοον ἱαχε φωνήν·
 „οὐδὲ φυτὸν περ ἐοῦσα τεήν ποτε δῆριν ἀλύξω,
 σὸν δέμας οὐτήσω καὶ ἐν ἔρνεσιν, ἀντὶ δὲ σειρής
 χαλκείης ἀλύτοις σε περισφίγγαιμι πετήλοις·
 εἰς σὲ καὶ ἀμπελόεσσα κορύσσομαι, ὄφρα τις εἴπῃ·
 40 „Βασσαρίδες κτείνουσι καὶ ἐν πετάλοισι φονῆας·
 φυταλιάς πεφύλαξο μαχήμονας· ἀντιβίους γὰρ
 ἡμερίδες βάλλουσι καὶ αἰχμάξουσιν ὀπῶραι.
 σοὶ μαχόμεν ζώουσα καὶ ὀλλυμένη σε θαμάσσω·
 οὕτω ἀριστεύουσι Διωνύσοιο τιθῆναι.
 45 ἔκλυες εἰναλὴν ἐχενηίδα, πῶς ἐνὶ πόντῳ
 ἰχθὺς βαιὸς ἀναλκίς ἐπέχραε πολλάκι ναύταις
 ἄψ ἀνασειράζων, ὀλίγῳ δ' ὑπὸ χάσματι λαιμοῦ
 μηκεδανὴν ἀνέκοψε κατὰσχετον ὀλκάδα δεσμῷ;
 δέξο με χερσαίην ἐχενηίδα, δέξο πετηλῶν
 50 αὐτοπέδην ἀσίδηρον ἐρισταφύλοιο κυδοιμοῦ.

μίμνε μοι αὐτόθι, μίμνε δεδεγμένος νῆα Θουάης,
εἰσόκε νοστήσειε θαλασσαιῶν ἀπὸ κόλπων.“

τοῖα μὲν ἀμπελόεσσα κορυμβοφόρῳ φάτο φωνῇ

Ἀμβροσίῃ τανύφυλλος ἐρυκομένοιο Λυκούργου·

55 καὶ χλοεροῖς δεσμοῖσι κατάσχετος ἄγριος ἀνὴρ
ἄφραγέων ἀτίνακτος ἀλυκτοπέδησι πετήλων
ἀμφιπαγῆς ἀλάλαξεν ἀπειλείων Διονύσῳ·
οὐδὲ φνεῖν σθένος εἶχε, μάτην δ' ἐτίνασσεν ἀνάγκη
οὐτιδαναῖς ἐλίκεσσι περίπλοκον ἀνθερεῶνα·

60 οὐδὲ δι' ἀσφαράγοιο μέση πορθμεύετο φωνῇ
θλιβομένου στεφανηδόν· ἐκνκλώσαντο δὲ Βάχχαι
ἀνέρα * * * *

αὐχένα μιτρωθέντα μέσον πνικτῆρι κορύμβῳ.
καὶ πέλεκυν δασπλῆτα δορυσσόος ἤρπασεν Ἄρης
παιδὸς ἐοῦ· Βρομίνην γὰρ ἐδείδιε λυσσάδα Βάχχην,

65 μὴ φονεῖν βουπλῆγιν δέμας πλήξειε Λυκούργου·
οὐδὲ Δρυαντιάδην χλοερῶν ἀπελύσατο δεσμῶν
καὶ μάλα περ ποθέων, στεροπῇ δ' ὑπόειξε τοκῆς
δοῦπον ἀπειλητῆρα Διὸς βρονταῖον ἀκούων.

καὶ δολιχὴν προθέλυμνον ἐπιπροχυθεῖσα καρήνῃ

70 ἀνδρὸς ἀμαιμακέτοιο κόμην ὦλοψε Πολυξῷ·
γαστέρι δ' ἀντιβίου μανιώδεα χεῖρα βαλοῦσα
ἀπτομένη θώρηκος ἀνέσπασεν ἄρπαγι καλμῷ,
χωομένη δ' ἔρρηξε — μαχήμονες, εἴπατε, Μοῦσαι,
οἷον ἔην τότε θαῦμα δαΐζομένοιο χιτῶνος

75 θηλυτέροις ὀνύχεσσι, σιδηρείου περ ἐόντος·
καὶ ταναοῖς πλέξασα λύγοις ἐλικώδεα σειρήν
Κλειτῇ λυσιέθειρα καὶ ἀμπελόεσσα Γιγαρτὴν
εὐπετάλῳ μᾶστιγι δέμας φοίνιξε Λυκούργου
αἱμαλήν σμώδιγγι χαρασσομένων ἐπὶ νώτων·

80 Φλοιῷ δ' ὄξυντέρῃσι κατέγραψε ταρσὸν ἀκάνθαις
αἰνομανῆς· Ἐρίφῃ δὲ συνέμπορος Εὐραφιδῇ

- δραξαμένη μέσσοιο δασύτριχος ἀνδρεῶνος
 ἄνδρα βαλεῖν μενέαινεν ἐπὶ χθονί· μαινομένη δὲ
 Βακχέης Φασύλεια κυβερνήτειρα χορείης
 85 δυσμενέος κενεῶνα κατέγραφεν ὅξει κέντρῳ·
 καὶ Θεόπη κεκόρυστο τιθηνήτειρα Λυαίου
 ρινοτόμῳ νάρθηκι· δέμας δ' ἥρασσε Λυκούργου
 καὶ Βρομῇ Βρομίοιο φερώνυμος· αἷς ἅμα Νύμφη
 Κισσηῖς φιλόβοτρυς ἐμάστιεν ἀνέρα κισσῷ.
 90 καὶ πολέμῳ δρυόεντι βιαζομένοιο Λυκούργου
 πῆμα φάνη πάλιν ἄλλο κακώτερον· Ἀρραβίη γὰρ
 πόντιον Ἐννοσίγαιον ὀρεστιάς ὥπλισε Πείη
 σχιζομένων καναχηδὸν ἀκοντιστήρα θεμέθλων·
 καὶ δαπέδου βαθύκολπον ἀπεστυφέλιξεν ὀχῆα
 95 αἰχμᾶζων τριόδοντι θαλασσομέδων Ἐννοσίγαιον,
 ἐνδομύχοις ἀνέμοισιν ἱμασσομένων κενεῶνων,
 γειοτόμοις ἀνέμοισιν, ἐπεὶ νωμήτορι παλμῷ
 χάσματα κοιλαίνουσι σεσηρότα φωλάδες αὐραι·
 Ἀρραβίης δ' ἀτίνακτος ἐσείετο κόλπος ἀρούρης,
 100 ἀγγινεφῇ δὲ μέλαθρα τινάκτορι λύετο παλμῷ,
 καὶ δρυές εἰς χθόνα πίπτου, ἀρασσόμενος δὲ τριαίνῃ
 Νύσιος ἀμφιέλικτος Ἄραψ ὠρχήσατο πνυθμῆν.
 ὄφρα μὲν ἔννοσίγαιος ὑπὸ χθόνα λάβρος ἀήτης
 νερερίων κευθμῶνα μετερρίζωσεν ἐναύλων,
 105 τόφρα πέλεν κακὸν ἄλλο νεώτερον· ὕλονόμοι γὰρ
 θεινόμεναι μάστιγι δρακοντοκόμοιο Μεγαίρης
 Νυσιάδες ταυρηδὸν ἐμυκήσαντο γυναῖκες,
 114 καὶ σφετέροις τεκέεσσιν ἐπέδραμον, ἀρτιτόκους δὲ
 115 νιέας, οὓς ἐλόχευσαν, ἐμιστύλαντο μαχαίρῃ,
 118 σφωιτέρων τεκέων δηλήμονες· ἐσσυμένη δὲ
 ἦ μὲν ἀνηκόντιζεν ἐς ἡέρα κοῦρον ἀλήτην
 120 ἡερόθεν προκάρηνον ὀλισθήσαντα κονίη,
 ἦ δὲ φίλον βρέφος εἶλκε, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζοῦ·

ἄλλη παιδοφόνῳ παλάμην φοίνιξε σιδήρῳ
 υἷα δαιτρεύσασα, καὶ ἐπλετο μαινὰς Ἀγαυή.

— www.libtool.com.cn —

- 116 ἄλλος ὑποπτήσων μανιώδεα Πανὸς ἱμάσθλην
 εἰς ἐνοπὴν ἄγραυλον Ἄραψ βακχεύετο ποιμήν.
 τοῖα μὲν οἰστροῦντι χόλῳ κυμαίνεται βούτης
 δαιτρεύων ἐὰ τέκνα, καὶ υἷας εἰλαπινάζων
 120 παιδοβόροις γενύεσσι· νοοσφαλέων δὲ βοτῆρων
 ἄτροφον ἀρσενόπαιδα τόκον τυμβεύσατο γαστήρ.

Νυμφάων παλάμησι· πολυγνάμπτοις δὲ πετῆλοις
 ἀμφιπαγῆς πεπέδητο, καὶ οὐ γόνυ κάμψε Λυαίφ,
 οὐ Διὶ χεῖρα τίταινεν ἀλεξήτειραν ἀνάγκης,

- 125 οὐ βροντῆς φόβον εἶχεν· ἀπιλήσας δὲ προσώπῳ
 χώετο Βασσαρίδεσσιν· ἐπεσσυμένην δὲ καρήνῃ
 ἄστεροπὴν ἐνόησε, καὶ οὐχ ὑπόειξε Λυαίφ.
 βάλλετο δ' ἐνθα καὶ ἐνθα, πολυσπερέων δὲ βολάων
 τοσσατὴν ἔστηκε μένων ἀντίξοον ὄρμην,
 130 Ἄρεα μῦνον ἔχων χραισμήτορα, μῦνος ἐρῶν
 Ζηνί, Ποσειδάωνι, Ῥέῃ, Χθονί, Νηρεί, Βάκχῳ.
 καὶ μογέων ἀχάλινον ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
 „ἄψατε πῦρ, φλέξωμεν ὅλον φντόν, ἐν πυρὶ
 κείσθω

Βακχικὰ ταῦτα πέτηλα, καὶ αἰδομένας κατὰ πόντου

- 135 ἡμερίδας ὀρώμεν ὑποβρυχίῳ Διονύσῳ,
 ἡνορέης Ἀράβων σημήιον· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
 δεξαμένη κατὰ κῦμα Θέτις πυρίκαιτον ὀπώφην
 τέφρην ἀμπελόεσσαν ἀποσβέσσειε θαλάσση.
 λύσατε φάσματα ταῦτα καὶ αἰόλα μάγγανα δεσμῶν·
 140 μάγγανα Νηρείδων Ποσιδῆια ταῦτα δοκεύω·
 λύσατε, καὶ ροθίοις με πελάσσετε· μαντιπόλῳ γάρ
 Πρωτεί φαρμακόμεντι κορύσσομαι· ἄψατε πεύκην,

ὄφρα μολὼν παρὰ πόντον ἐμῷ ποιήτορι δαλῶ
 ξεινοδόκον Βρομίοιο καταφλέξω Μελικέρτην.“

45 εἶπεν ἀπεικείων καὶ Νηρῆϊ καὶ Διονύσῳ.

* * * * *

Ἄρραβίης σχεδὸν ἦλθεν· Ἐνναλλίου δὲ καμόντα
 νιέα δευδρήεντος ἀνεξώγρησε κυδοιμοῦ

Ἄρεος ἄορ ἔχουσα σιδήρεον, ἀμφὶ δὲ Βάκχαις
 δαιμονίης γύμνωσε σελασφόρα νῶτα μαχαίρης,

50 εἰς φόβον αἰθύνσουσα Κυβηλίδα θῆλυν ἐννώ·

Ἀμβροσίης δὲ πέτηλα διατμήξασα σιδήρῳ
 δεσμοὺς βοτρυνόεντας ἀπεσφήκωσε Λυκούργου.

καὶ χθονὸς ἐπρήνυε τινάκτορα Κυανοχαίτην
 γνωτὸν ἐὼν καὶ Ζῆνα πόσιν καὶ μητέρα Ῥεῖην,

55 ὄνυσσάμενη Λυκούργον, ὅπως ἐναρίθμιος εἴη
 ἀθανάτοισ· Ἄραβες δὲ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν,

ὥς θεόν, νῖα Δρύαντος ἐμειλίξαντο θυηλαῖς,
 ἀντὶ Διωνύσοιο μελιρραδάμιγγος ὁπώρης

λύθρον ἐπισπένδοντες ἀβακχεύτῳ Λυκούργῳ.

60 καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε γέρον χρόνος ὅψε τελέσσαι·

Ζεὺς δὲ πατήρ, ἵνα μὴ τις ἀγνηορέων βροτὸς ἀνὴρ
 ἄλλος ἔχων μίμημα δορυθρασέος Λυκούργου

μῶμον ἀναστήσειεν ἀμωμήτῳ Διονύσῳ,
 αἰνομανῇ Λυκούργον ἐθήκατο τυφλὸν ἀλήτην,

65 ἄστεος ἀγνώστοιο παλινδίνητον ὁδίτην,

πομπὸν ἀναγκαίης διζήμενον ἀτραπιτοῖο,

πολλάκις αὐτοκέλευθα ποτιπταλοντα πεδίλοις.

καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοισιν. Ἐρυθραῖω δ' ἐνὶ

πόντῳ

θυγατέρες Νηρῆος ἔσω βαθυκύμονος αὐλῆς

70 εἰναλίη Διόνυσον ἐμειλίξαντο τραπέξῃ·

καὶ Σεμέλης ῥίψασα Διιπετέος φθόνον εὐνῆς

οἶνοφύτῳ λιγὺν ὕμνον ἀνακρούουσα Λυαίῳ

- μαῖα Διωνύσοιο μελίζετο ποντιάς Ἴνω·
καὶ Βρομίω γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω
175 σύντροφος ~~ἰσοέτηρος ἱερνοχόει~~ Μελικέρτης.
ὥς ὁ μὲν αὐτόθι μέμνεν ἔσω βαθυκύμονος αὐλῆς
πόντον ἔχων πλατὺν οἶκον, ὑποβρύχιος μετανάστης·
καὶ Θέτιδος βρυόεντι χυθεὶς ἐπεκέλιτο κόλπῳ·
Καδμείην δ' ἀκόρητος ἦν εὐπαιδα τιθήνην
180 αὐτοκασιγνήτην προσκτύξατο μητέρους Ἴνώ,
καὶ φιλήῳ πῆχυνε Παλαίμονα πολλάκι δεσμῶ
σύντροφον ἰσοέτηρον. ἄδουπῆτῳ δὲ πεδίλῳ
οὐκέτι πουλυέλικτον ἀνακρούουσα χορείην,
Βάχου μὴ παρόντος, ἀνεπτόλητο Μιμαλλῶν
185 ἴχνια μαστεύουσα θαλασσοπόροιο Λυαίου·
καὶ Σάτυρος φιλόμολπος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπὴν
ξείνῳ πένθει κάμνεν, ὀριπλάγκτοισι δὲ χηλαῖς
ἔτρεχον οἰστρήεντες ἀνὰ δρυμὰ Πᾶνες ἀλῆται,
Πᾶνες, ἐρευνητῆρες ἀκηρύκτου Διονύσου·
190 Σειληνὸς δ' ἀχόρευτος ἀκηδέα κύμβαλα ρίψας
κεῖτο κατηφιῶν· Κρονίῃ δ' ἐλελίζετο Νύμφη
Μάκρῃς ἀπενθήτοιο Διωνύσοιο τιθήνῃ,
Βακχείης ὁμόδιφρος ἐυκνήμιδος ἀπῆνης.
ὥς οἱ μὲν δεδόνηντο κατηφέες· ἀχνυμένοις δὲ
195 Σκέλῃς ἀκνύαντοιο λιπῶν κευθμῶνα θαλάσσης
πατρῶν ἀδίδαντον ἦν ἤλαυνεν ἀπῆνην,
νόστον ἐπερχομένοιο προαγγέλλων Διονύσου.
ὄφρα μὲν ἄμφεπε Βάκχος ἄλτροφα δείπνα τρα-
πέξης,
τόφρα δὲ Κανκασίοιο δι' οὖρεος εἰς πόλιν Ἰνδῶν
200 οἶνοφύτου Βρομίῳ ποδὴννεμος ἵκετο κῆρυξ
ταυροφυῆς, νόθον εἶδος ἔχων κεραελκέι μορφῇ,
ἀντίτυπον μίμημα Σεληναίῃσι κεραλαῖς,
αἰγὸς ὄρεσσινόμοιο περὶ χορῷ δέσμα συνάψας,

- ἀρχενίῃ κληῖδι καθειμένον ἐξ ἑνὸς ὦμου,
 205 δεξιτεροῦ πλευροῖο κατήγορον εἰς πτύχα μηροῦ,
 ἀμφοτέρῃς ἐκαστέρῃ παρηλίδος οὐατα σείων,
 ὥς ὄνος οὐατόεις, λάσιος δέμας· ἐκ μεσάτης δὲ
 ἱξύος αὐτοέλικτος ἐσύρετο σύγγονος οὐρή.
 ἀμφὶ δέ μιν γελῶντες ἐπέρρεον αἰδοπες Ἴνδοί,
 210 εἰσόκεν ἐγγὺς ἵκανεν, ὅπῃ διδυμόζυγι δίφρῳ
 ἔζετο Δηριάδης περιμήκετος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἡλιβάτων στατὸν ἱχνος ἀναστέλλων ἐλεφάντων.
 καὶ Σατύρῳ γελῶν φιλοκέρτομον ἔαχε φωνήν·
 „οἷους Δηριάδῃ διδυμόχροας ἀνδρας ἰάλλει
 215 ταυροφυγῆς Διένυσος, ἀθύρματα δημοτῆτος,
 ἄλλοφυνες, οὐ φῶτας ὅλην βροτοειδέα μορφήν,
 θηρῶν εἶδος ἔχοντας, ἐπεὶ διδυμάονι μορφῇ
 εἰσὶ νόθοι ταῦροί τε καὶ ἀνέρες· ἀμφοτέρων γὰρ
 219 καὶ βοὸς εἶδος ἔχουσι καὶ ἀνδρομέοιο προσώπου.“
 225 ἔννεπε, καὶ πολέμοιο προάγγελα σήματα φαίνων
 ἄσπινδα ποικιλόνωτον ἀφειδέι τύψε μαχαίρῃ
 μεσσοφανῇ περίκυκλον ἐς ὀμφαλόν· ἐκ δὲ βοείης
 χαλκὸς ἀρασσομένης ἐπεβόμβεε λοίγιον ἡχώ.
 καὶ βλοσυρῷ βασιλῇ τεθηπότη χεῖλεα λύσας
 230 ἀγγελίην Βρομίῳ ταχύδρομος ἔννεπε κῆρυξ·
 „Δηριάδῃ, σκηπτοῦχε, θεὸς Διόνυσος ἀνώγει
 Ἴνδους δεχνυμένους λαθικηδέος οἶνον ὀπώρης
 σπένδειν ἀθανάτοισι, δίχα πτολέμων, δίχα μόχθων·
 εἰ δέ κε μὴ δέξαιντο, κορύσσεται, εἰσόκε θυροῖς
 235 Βασσαρίδων γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειν Ἰθάσπης.
 ἀγγελίης ἤκουσας ἀληθέος· εἰπέ καὶ αὐτὸς
 εἰρομένῳ τινὰ μῦθον, ἵν' ἀγγείλω Διονύσῳ.“
 ὥς φαμένου σκηπτοῦχος ἀνήρυγε λυσσάδα φωνήν·
 „ὦ πόποι, οἶον ἔπος θρασὺς ἔννεπεν ἀνδρόμεος θήρ.
 240 αἰδέομαι κήρυκα μαχήμονι χειρὶ δαμάσσει,

- οὐ δόρυ θοῦρον ἔχοντα καὶ οὐ ψαύοντα βοείης.
 ἔκλυον, ὅσσα μόγησε τεὸς πρόμος· ἔκλυε Γάγγης
 ἄδρανίνην **Βρομίλοιο καὶ ἡγορέην** Λυκοόργου·
 οἶδα τεὸν βασιλῆα νόθον θεόν, ὅπποτε φεύγων
 245 εἰς βυθὸν ὠλίσθησεν ἀλεξικάκοιο θαλάσσης·
 220 καὶ πυρόεις σέο Βάκχος ἀκούεται, ὅτι τεκούσης
 ἐκ λαγόνων ἀντέλλε Διοβλήτοιο Θυνώνης·
 καὶ πυρός ἐστιν ὕδωρ πολὺ φέρτερον· ἦν ἐθέλῃσθι.
 χεύματι παφλάζοντι πατὴρ ἐμὸς Ἴνδὸς Ἰθάσπης
 224 Ζηνὸς ἀποσβέσσειε πυρίπνοον ἄσθμα κεραυνοῦ.
 246 ἦν ἐθέλῃς, πόδα κάμψον ὁμούριον εἰς χθόνα Μήδων
 κελθὶ μολῶν ἀγόρευε χοροστασίας Διονύσου.
 δεῖξω Βάκτριον οὐδας, ὅπου θεὸς ἐπλετο Μίδης,
 Ἀσσύριος Φαέθων ἐν Περσίδι· Δηριάδης γὰρ
 250 οὐ μάθην οὐρανίων μακάρων γένος, οὐδὲ γεραίρει
 Ἥελιον καὶ Ζῆνα καὶ εὐφαέων χορὸν ἄστρον.
 253 οὐ Κρόνον ἀγκυλόμητιν ἐὼν θοινήτορα παῖδων,
 Αἰθέρος ἀμήσαντα φντοσπόρον ὄγμον ἀρότρων,
 252 οὐ Κρόνον, οὐ Κρονίδην ἐδάην ὀλετῆρα τοκῆος·
 261 οὐ μακάρων ἀλέγω τεκέων Διὸς· ἀμφοτέρω γὰρ
 μῦνοι ἐμοὶ γεγάασι θεοὶ καὶ Γαῖα καὶ Ἴδωρ.
 255 ἀγνώσσω σέο δῶρα, καὶ ἦν ὀνόμηνας ὁπώρην·
 οὐ δέχομαι ποτὸν ἄλλο μετὰ χρύσειον Ἰθάσπην·
 οἶνος ἐμὸς πέλεν ἐγχος, ὃ δ' αὖ πότος ἐστὶ βοείη.
 οὐ Σεμέλη με λόχευσε πυριβλήτοις ὕμεναίσι
 δεξαμένη θαλάμοις φόνιον φλόγα, χαλκοχίτων δὲ
 260 ἡμέας ἤεξεσε μόθων ἀκόρητος Ἐνυώ.
 263 ταῦτα μολῶν ἀγόρευε φνγοπτολέμω Διονύσῳ·
 ἔρρε φηγὼν ἀκλίητος, ἕως ἔτι τόξον ἐρύκω,
 265 ἔρρε φηγὼν ἐμὸν ἐγχος· ἐς ὕσμίνην δὲ κορύσσας
 ἡμιτελεῖς σέο θῆρας ἀθωρήκτους τε γυναικάς
 Δηριάδη πολέμιζε, καὶ Ἰνδῶν μετὰ νίκην

σύνδρομον αὖ ἐρύσω σε δορικτήτῳ Διονύσῳ.
 οὐ μὲν ἐγὼ τελέσω σε διάκτορον· οὐ δύνασαι γὰρ
 270 λάττριον ἔργον ἔχειν οἰκοσσοῦν· ἀλλὰ σε μακροῖς
 οὔασι ῥιπίζοντα παρ' εἰλαπίνησιν ἐάσω.“

ὥς εἰπὼν ἀπέπεμψεν ἀπειλείοντι προσώπῳ·
 καὶ πῖνακος πτυκτοῖο μέσον κενεῶνα χαράξας
 τοῖον ἔπος βραχύμυθος ἐπέγραψε δίζυγι δέλτῳ·
 275 „εἰ δύνασαι, Διόνυσε, κορύσσεο *Δηριαδῆι*.“

τοῖα μὲν εἰσαῖτων πάλιν ἔδραμεν ἡχέτα κῆρυξ.
Σειληνούς δ' ἐκίχρησε γεγηθότας· ἐξανιών γὰρ
 ἐκ ῥοθίων Διόνυσος ὀρειάσι μίγνυτο *Νύμφαις*·
 καὶ Σάτυροι σκίρτησαν, ἐπωρῆσαντο δὲ *Βάκχαι*,
 280 γηραλέοις δὲ πόδεσσι *Μάρων* ἡγήσατο μολπῆς
 πῆχυν ἐπικλίνων διδυμάονος αὐχένι *Βάκχης*
 μεσσοφανῆς, εὐοδμον ἀναβλύζων χύσιν οἴνου·
 καὶ μέλος ἀκρήδεμνος ἐπεσμαράγγησε *Μιμαλλών*,
Ἰχθυον αἰθύσσουσα * * *

* * * παλιννόστου Διονύσου.
 285 καὶ θεὸς ἀμπελόεις προτέρας ἔρριψε μερίμνας,
 τερπωλῆς δ' ἐπέβαινε, ἐπεὶ μάθεν ἔνδοθι πόντου
 πάντα *Τορωναίοιο* παρὰ *Πρωτῆος* ἀκούων,
 ἀξείνων *Ἀράβων* ἐνοσίχθονα παλμὸν ἀρούρης,
 καὶ σφαλερὸν *Λυκόοργον* ἑῷ ποδὶ τυφλὸν ἀλήτην·
 290 ἔκλυε καὶ νομῆς θανατηφόρον οἶστρον ἀνάγκης,
 πῶς χορὸς ἀγρονόμων ἐλελλζετο, πῶς ἐνὶ βήσσαις
 σφωιτέρας ὠδῖνας ἐδαιτρεύσαντο γυναικες·
 ἔκλυε δ' αἰθιερίων *Γάδων* χορόν, ἔκλυεν αὐτήν
Ἀμβροσίην μετὰ γαῖαν ἐπαντέλλουσάν *Ολύμπῳ*,
 295 *Ἀμβροσίην* ἀκάμαντι κορυσσομένην *Λυκοόργῳ*,
 καὶ μόθον εὐόρηκα καὶ ἀμπελόεσσάν ἐννώ.
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι παλίνδρομος ἦε κῆρυξ,
 ἀσκηθῆς πολύευκτος ἀγαλλομένῳ Διονύσῳ,

- ἀφροσύνην ἐνέπων ὑψάχχενα Δηριαδῆος,
 300 δῖζυγα δέλτον ἔχων ἐγκύμονα δημοτῆτος.
 οὐ μὲν ἄναξ ἀμέλησεν ἐς ὅσμήνην δὲ μαχητὰς
 θαρσύνεις ἐβόησε, προάγγελα Δηριαδῆος
 σύμβολα γινώσκων κεχαραγμένα μάρτυρι δέλτῳ.
 καὶ καλέσας Ῥαδαμᾶνας ἀλήμονας, οὓς ποτε γαίης
 305 Κρηταίης ἀέκοντας ἀπὸ χθονὸς ἤλασε Μίνως
 Ἀρραβίης ἐπὶ πέξαν, ἐπέφραδε νεύματι Ῥείης
 πῆξαι νῆια δοῦρα θαλάσσιον εἰς μόθον Ἴνδῶν.
 καὶ ταχὺς ἤλασε δίφρον Ἐώιον εἰς κλίμα γαίης
 τεύχεσιν ἀστράπτων, ἅτε Φωσφόρος· ἀμφὶ δὲ πέτρην
 310 Καυκασίην λοφόμενα διαστείχων κενεῶνα
 Ἡῶης παράμειβε φεραυγέα πέξαν ἀρούρης,
 Ἥελίου βαλβίδα μεσημβρίζουσαν ὁδεύων.
 ὄφρα μὲν εὐθύρσοιο μάχης ἠκούετο φωνή
 καὶ στρατὸς ἀγκικέλευθος ὀρεσσινόμου Διονύσου,
 315 τόφρα δὲ Δηριάδης πυκινὸν λόχον ἴδρυνεν Ἴνδῶν,
 γαίαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐὼν στρατὸν ἄζυγα πέμπων,
 πᾶσαν ἐπιτρέψας δολομήχανον ἐλπίδα χάρις
 Ἄρει χαλκοχίτωνι· καὶ ἔπλεεν ὑπόδι νηῶν
 λαὸς ἐρετωσάσας πεπερημένον Ἴνδὸν Ἰθάσπην.
 320 καὶ στρατιαῖς διδύμησι μερίζετο φύλοπις Ἴνδῶν
 ἀμφοτέρην παρὰ πέξαν ἀκοντοφόρου ποταμοῖο,
 Θουρεὺς μὲν Ζεφύροιο παρὰ σφυρὰ, Δηριάδης δὲ
 ἀντιπόρου σχεδὸν ἤλθε παρὰ πτερὸν αἰθιοπος Εὐρου.
 ἦν δὲ τις αὐτόθι γῶρος ἐύσκιος, ὀππόδι πυκνοῖς
 325 ἔρνεσι παντοίοισιν ἐμιτρώθη ῥάχις ὕλης
 εὐρυτενῆς, καὶ κοῖλον ἔην σπέος· ἱπτάμενος δὲ
 οὐ ποτε δένδρεα κεῖνα κατέγραφεν ἰὸς ἀλήτης,
 εἴ τις οἰστεύσειε, καὶ οὐ ποτε μεσσοῖδι θάμνων
 ἥελιος πεφόρητο κατάσσυτος ὀξεί πυρσῷ
 330 ἐνδομύχοις ἀκτίσιν ὁμόπλοκα φύλλα χαράξας,

οὐ χύσις ἡερόφοιτος ἐδύσατο δάσκιον ὕλην
 ἐκ Διὸς ὑετίοιο, μόγις δέ οἱ ὕδατος ὀλκῶ
 ὑψιφανῆς Διὸς ὄμβρος ἐπέβρεχεν ἄκρα πετήλων.
 κείθι τανυπρέμνοισιν ἐν ἄλσεσι φώριος ἄρης
 335 ἡλιβάτων χλοεροῖσι φυτῶν κεκάλυπτο κορύμβοις,
 ἀπροῖδής ἀτίνακτος, ἐνὶ δρυόεντι δὲ κόλπῳ
 εἶχεν ἀδονπήτων πεφυλαγμένον ἴθμα πεδίλων,
 οὐδὲ διαξαίνων κρυφίῳ ποδὶ φυλλάδα λόχμην,
 οὐ ποδὸς ὀκλάζοντος ἔχων ψόφον, οὐ λάλον ἤχῳ
 340 χεῖλει βαμβαίνοντι, καὶ οὐ χλόον ἀμφὶ προσώπου·
 ἀλλὰ νόον θρασὺν εἶχε καὶ ἔμπεδον, ἐν δὲ χαμεύναις
 μετρητὸν βλεφάροισιν ἐνόπλιον ὕπνον λαύων
 * * * * *
 δέγμενος ἐρχομένης στρατιῆς εὐρυθυμον ἐννώ.

NONNOR ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΒ.

Δεύτερον εικοστὸν Βρομίον μόθον ἔργα τε μέλπει,
Διακὸς ὅσσα τέλεσσε καὶ ἐν πεδίῳ καὶ Ὑδάσπῃ.

- 39 Καὶ τότε παιπαλόεντα κατ' ἄγκυα Πᾶνες ἀλῆται
40 δύσβατα λεπταλέοισι διέτρεχον οὔρεα χηλαῖς
φρικτά, τὰ μὴ θρασὺς ὄρνις ἐν ἡέρι κοῦφος ὁδίτης,
ὑψιπόρων πτερυγῶν διεμέτρεε δίζυγι παλμῷ.
1 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἔχον ἐνκροκάλου ποταμοῖο
Βάκχου πεζὸς ὄμιλος, ὅπῃ βαθυδίνει κόλπῳ
πλωτὸν ὕδωρ, ἅτε Νεῖλος, ῥεεύγεται Ἰνδὸς Ὑδάσπης,
δὴ τότε Βασσαρίδων ἐμελλίζετο θῆλυς ἀοιδῇ
5 (6) Νυκτελίῳ Φρύγακῶμον ἀνακρούουσα Λυαίῳ,
(5) καὶ λασίων Σατύρων χορὸς ἔβρεμε μύστιδι φωνῇ·
γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι,
Νηιάδες δ' ὀλόλυξαν, ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ Νύμφαι
σιγαλίοις ἐλικηδὸν ἐδινήσαντο ῥεέθροις
10 καὶ Σικελῆς ἐλίγαινον ὁμόζυγα φυνθμὸν ἀοιδῆς,
οἷον ἀνεκρούοντο μελιγλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
ὑμνοπόλοι Σειρήνες· ὅλη δ' ἐλελλίζετο λόχη,
καὶ μέλος ἐφθέγγαντο σοφαὶ δρυῖς εἰκελον ἀνὰ λῶ,
Ἀδρυάδες δ' ἀλάλαζον, ἐπ' εὐπετάλοιο δὲ Νύμφῃ
15 ἡμιφανῆς ἤειδεν ὑπερκύψασα κορύμβου.
χιονέφ δὲ γάλακτι χυτὴ λευκαίνετο πηγῇ,
ὑδροηλή περ ἑοῦσα, χαραδραίῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ

- Νηιάδες λούσαντο γαλαξαιόισι φεέθροις,
 καὶ γάλα λευκὸν ἔπινον· ἔρευθιόωντι δὲ μαῶ
 20 οἶνον ἔρευγομένη κραναή πορφύρετο πέτρη,
 γλεῦκος ἀμοσχεύτοιο διαβλύζουσα κολώνης
 ἡδυπότοις λιβάδεσσι· καὶ αὐτοχύτων ἀπὸ δένδρων
 λαρὰ μελιρραθάμιγρος ἐλείβετο δῶρα μελίσσης,
 σίμβλων οὐ χατέοντα· καὶ αὐτοτόκων ἐπὶ θάμνων
 25 ἔγχυον ὀξυέθιφος ἀνέδραμε μῆλον ἀκάνθης·
 αὐτομάτου δὲ χυθέντος ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἐλαίου
 ἱκμάσιν ἀθλιβέεσσιν ἐλούετο δένδρον Ἀθήνης.
 καὶ κύνας ὀρχηστῆρας ἐπηχύνοντο λαγωοί·
 μηκεδανοὶ δὲ δράκοντες ἐβακχεύοντο χορείῃ
 30 Ἴχνια λιχμῶντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου,
 αὐχένα δοχμῶσαντες, ἀνήγυγε δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
 μειλίχιον σύριγμα γεγηθότος ἀνθερεῶνος·
 τερπομένου δὲ δράκοντος ἔην τότε θυμὸς ἐχέφρων,
 καὶ δολιχῆς ἐλέλικτο περίπλοκος ὀλκὸς ἀκάνθης
 35 ποσσὶν ἀδειμάντοισι περισκαίρων Διονύσου·
 Ἴνδῶν δ' ἐλικηδὸν ἐπισκαίροντες ἐρίπνην
 τίγριδες ἐψιόωντο· πολὺς δὲ τις ἐνδοθὶ λόχμης
 ἔσμος ἀνεσκίρτησεν ὄρεσσινόμων ἐλεφάντων·
 43 καὶ δονέων πλοκαμίδα παρήγορον ἀνθερεῶνος
 σύννομος ἀντεχόρευε λέων βητάρμου κάπρω·
 * * * * *
 48 καὶ χλωροῖς μελέεσσι παρήγορον ὄρθιον οὐρῇν
 ἐκταδὸν αἰθύσσοντες· ὁμοξήλῳ δὲ χορείῃ
 50 πόρδαλις ὑψιπότητος ἐπέτρεχε σύνδρομος ἄρκτω.
 καὶ βαλίων σκυλάκων ἀνσεύρασεν Ἀρτεμὶς ὀρμήν,
 μειλίχης ὀρώσῃ χοροίτυπον ἄλμα λεαίνης·
 αἰδομένη δ' εὐκυκλον ἔην ἀνελύσατο νευρήν,
 τερπομένους μὴ θῆρας οἰστεύσεις βελέμνοις.
 45 ἀνδρομέης δ' ὄρνιθες ἀνέκλαγον εἰκόνα φωνῆς

- μιμηλὴν ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντες ἰωήν,
νίκην Ἴνδοφόνοιο προθεσπίζοντες ἀγῶνος.
- 55 καὶ τις ἐσαθρήσας ἐτερότροπα θαύματα Βάκχου
ὄμμα βαλὼν πνικινόιο δι' ἀκροτάτοιο κορύμβου,
φύλλα περιστείλας θηήτορα κύκλον ὀπωπῆς
τόσσον ἰδεῖν μεθέηκεν, ὅσον περιδέρεται ἀνῆρ
ὄμμασι ποιητοῖσι διοπτρεύων τρυφαλείης,
- 60 ἢ ὅποτε τραγικοῖο χοροῦ δεδαημένος ἀνῆρ
φρικτὸν ἔχων μύκημα τανυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν
ἐνδόμυχον τυκτοῖο δι' ὄμματος ὄμμα τιταίνει,
ψευδαλέον βροτέοιο φέρων Ἰνδαλμα προσώπου·
ὥς ὅγε θαύματα πάντα λαθὼν ὑπὸ δάσκιον ὕλην
- 65 ἀπροῖδῆς ἐδόκευεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ·
ἀντιβλοῖς δ' ἤγγειλε· φόβῳ δ' ἐλελλίζετο Θουρεὺς
μεμφόμενος Μορρῇ καὶ ἄφρονι Δηφιαδῇ.
ἔτρεμε δ' Ἴνδὸς ὄμιλος, ἀφειδήσας δὲ κυδοιμοῦ
χάλκεα ταρβαλέων ἀπεσεύσατο τεύχεα χειρῶν,
- 70 δένδρεα παπταίνων δεδονημένα θυιάδι ζιπῇ.
καὶ νῦ κεν Ἴνδὸς ὄμιλος ἐλὼν ἀπὸ γείτονος ὄχθης
μάρτυρον ἱεσίνης γλανκόχροα θαλλὸν ἐλαίης
αὐχένα δοῦλον ἐκαμψεν ἀδηρίτῳ Διονύσῳ·
ἀλλὰ μεταλλάξασα δέμας πολυμήχανος Ἥρη
- 75 δυσμενέας θάρσυνε καὶ ἤπαφεν ὄρχαμον Ἴνδῶν,
78 οἷά τε φαρμακτῆρος ἀφαρμάκτου ποταμοῖο
76 Θεσσαλίδων μάγον ὕμνον ἐφαψαμένου Διονύσου,
καὶ Κίρκης κυκεῶνα θεοκλήτους τ' ἐπαοιδάς·
79 καὶ πίδεν ἀντιβλοῖς ταχυπειθείας· εἶπε δ' ἐκάστῳ,
80 μή ποτέ τις σφάλλοιτο κατάσχετος αἰθοπι δίψῃ
κλεψινόου ποταμοῖο πιεῖν δεδολωμένον ὕδωρ.
καὶ νῦ κεν ἀφράστοιο διαθρώσκοντες ἐναύλου
δαινυμέναις στρατιῇσιν ἐπέχραον αἰθοπες Ἴνδοί·
ἀλλὰ τις ἠνεμόεντος ὕπε κύψασα κορύμβου

- 85 ἐκ λασίου κενεῶνος Ἀμαδρυὰς ἄνθορε Νύμφη·
χειρὶ δὲ θύρσον ἔχουσα φυτὴν ἰνδάλλετο Βάκχη,
μιμηλὴν ~~δρυόεντι~~ ~~πυκλαζομένη~~ ~~τρίχα~~ κισσῷ·
δυσμενέων δ' ἐνέπουσα δόλον σημάτωνοι σιγῇ
οὔασι βοτρυόεντος ἐπεψιδύριξε Ἀναίου·
- 90 „ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμμε κοίρανε καρπῶν,
σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει·
Βασσαρις οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Ἀναίου,
μοῦνον ἐμὴ παλάμη ψευδήμονα θύρσον αἰέρει·
οὐ πέλον ἐκ Φρυγίης σέο πατρίδος, οὐ χθόνα Ἀνδῶν
- 95 ναιετάω παρὰ χεῦμα ρυηφενέος ποταμοῖο·
εἰμὶ δὲ καλλιπέτης Ἀμαδρυάς, ἥχι μαχῆται
δυσμενέες λοχόωσιν, ἀφειδήσασα δὲ πάτρης
ῥύσομαι ἐκ θανάτοιο τεὸν στρατόν· ὑμετέροις γὰρ
πιστὰ φέρω Σατύροισι καὶ Ἰνδῶν περ ἑοῦσα,
- 00 ἀντὶ δὲ Δηριαδῆος ὁμοφρονέω Διονύσῳ·
σοὶ γὰρ ὀφειλομένην ὀπάσω χάριν, ὅτι ρεέθρων
ὑγροτόκους ᾠδῖνας, ὅτι δρύας αἰὲν ἀέξει
ὁμβρορῆν ῥαθάμιγγι πατὴρ μέγας ὑέτιος Ζεύς.
δός μοι σείο πέτηλα, καὶ ἐνθάδε ταῦτα φυτεύσω,
- 05 δός μοι σείο κόρυμβα, τάπερ λύνουσι μερίμνας.
ἀλλὰ, φίλος, μὴ σπεῦδε ῥόον ποταμοῖο περῆσαι,
μή σοι ἐπιβρίσωσιν ἐν ὕδασι γείτονες Ἰνδοί·
εἰς δρύας ὄμμα τίταινε καὶ εὐπετάλω παρὰ λόχημ
ἀπροιδῆ σκοπίαζε καλυπτομένων λόχον ἀνδρῶν.
- 10 ἀλλὰ τί σοι ῥέξουσιν ἀνάλκιδες ἐνδοθι λόχμης;
δυσμενέες ζῶουσιν, ἕως ἔτι θύρσον ἐρύκεις.
σιγῇ ἐφ' ἡμέων, μὴ δῆιός ἐγγὺς ἀκούσῃ,
μὴ κρυφίους Ἰνδοῖσιν ἐπαγγείλειεν Ἰθάσπης.“
ὥς φασμένη παλίνορος Ἀμαδρυὰς ᾤχετο Νύμφη,
- 15 ὥς πτερόν ἢ νόημα, μεταλλάξασα δὲ μορφὴν
ἰσοφυῆς ὄρνιθι διέτρεχε φυλλάδος ὕλης,

- ἥλικος αἰσσοῦσα κατὰ δρυός. αὐτὰρ ὃ σιγῇ
 μίσγετο Βασσαρίδεσσιν, Ἀμαθρυνάδος δὲ θαλίης
 εἶπεν ἑοῖς ~~προμάχοισιν~~ εἰς οὐατα μῦθον ἐκάστω
 120 νεύμασι δενδίλλων, νοερῇ δ' ἐκέλευε σιωπῇ
 τεύχεσι θωρηχθέντας ἀνὰ στήχας εἰλαπινάζειν,
 καὶ κρυφίων ἀγόρευε δολογραφέων λόχον Ἴνδῶν,
 μὴ σφιν ἐπιβρίσωσιν ἀθωρήκτοισι μαχηταί,
 εἰσέτι δαινυμένοισιν ἀνὰ στρατόν· οἱ δὲ Λυαίφ
 125 κεκλομένῳ πελιδντο, καὶ εἰς μόθον ἦσαν ἐτοίμοι
 σιγαλέον παρὰ δειπνον ἀκοντοφόροιο τραπέξης.
 146 τεύχεσι δ' ἀφνειοῖσι κορύσσετο Λύδιος ἀνὴρ,
 χρυσοφαῖ Λυκίοιο τύπον Γλαύκιοιο κομίζων,
 κηρύσσων ἐὼν οὐδας, ὅπη Πακτωλίδος ὄχθης
 φαιδρὸς ἐρευθομένης ἀμαρύνσεται ὄλβος ἐέρεης,
 150 καὶ ροδέαις ἥστραψε βολαῖς ἀντώπιον Ἡοῦς,
 σείων ξανθὰ μέτωπα θνηφενέος τρυφαλείης
 Λυδὸς ἀνὴρ ἀρίδηνος, ἀπὸ στέρνων δὲ φορῆς
 μαρμαρυγῇ σελάγιζεν ἐρευθομένοιο χιτῶνος·
 καὶ κυνέην στίλβουσιν ἐπὶ κροτάφοισι τινάσσων
 155 ἐξ Ἀλύβης πρόμος ἄλλος ἀριστεύων Διονύσῳ
 πάτριον ὄλβον ἔφαινε, ἀπ' εὐφαιέος δὲ καρήνου
 ἀργυρέης πῆληκος ἐλάμπετο μάρμαρος αἰγλή,
 158 χιονέης σέλας ἴσον ἀκοντίζουσα Σελήνης.
 127 καὶ ταχινὸν μετὰ δόρπον ἐπέρρεον ἀσπιδιῶται
 γείτονος ἐκ ποταμοῖο πιεῖν ἐπιδόρπιον ὕδωρ,
 νεύμασι θεσπεσίοισι περισσόνου Διονύσου,
 130 μὴ στρατὸν εὐνήσειε μέθη καὶ κῶμα καὶ ὄρφνη.
 καὶ στρατὸς ἐνθα καὶ ἐνθα φιλοπτολέμῳ πέσεν ἐνὶ
 βαιὸν ἐνυαλῆς ὑπὲρ ἀσπίδος ὕπνου λαύων.
 Ζεὺς δὲ πατήρ δολόεντα μετατρέψας νόον Ἴνδῶν
 ἐσπερίην ἀνέκοψε μάχην μυκήτορι βόμβῳ,
 135 ὄμβρου παννυχίοιο χέων ἀπερείσιον ἡχώ.

- ἀλλ' ὅτε χιονόπεζα χαραξαμένη ζόφον ἥως
 ὀρθρον ἐρευγομένη δροσερῇ πορφύρετο πέτρῃ,
 ἄκρον ὑπερκυψάντες ἐγεροῖμόδου σκέπας ὕλης
 δυσμενέες προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δὲ Θουρεὺς
 140 Ἴνδφον πολέμοιο πέλῳ πρόμος, εἵκελος ὀρμῇν
 ἡλιβάτῳ Τυφῶνι καταΐσσουντι κεραννοῦ.
 καὶ στρατιαὶ πινυτοῖο δολόφρονι νεύματι Βάκχου
 ψευδαλέον φόβον εἶχον ἀταρβέες, ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
 αὐτόματοι χάζοντο θελήμονες, εἰσόκεν Ἴνδοι
 145 εἰς πεδῖον προχέοντο λελοιπότες ἐνδια λόχμης.
 226 οὐ μούνοι τότε φῶτες ἐπέβρεμον· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἵπποι χαλκοχίτωνες ἐπεσμαράγγησαν ἐννώ,
 ἄρεα σαλπίζοντες ἐνναλίῳ χρεμετισμῷ.
 κούρη δ' ὕστερόφωνος ὀρεσσαύλων ἀπὸ λαιμῶν
 230 πετραλοῖς στομάτεσσιν ἀμειβομένη κτύπον αὐτῶν
 μιμηλὴ χρεμέτιζε μέλος πολεμήμιον ἥχῳ.
 218 καὶ τότε τις προμάχοιο περὶ στόμα χαλκὸν ἐ-
 λάσσας
 δεξιτερῇν δασπλῆτι γενεαῖα δα τύψε μαχαίρῃ·
 220 καὶ τις ἐπ' ἀντιβίωσιν ἐν ἡέρι βόμβον ἰάλλων
 εἰς σκοπὸν ὑψικέλευθον ἐπέμπετο λάας ἀλήτης,
 καὶ λίθος ἡερόφοιτος ἐπεσμαράγγησε καρῆνῳ,
 καὶ λόφον εὐπήληκος ἀπεστυφέλιξεν ἐθείρης,
 αὐχενίου δεσμοῖο παρ' ἀνθερεῶνα λυθέντος·
 225 τῆς δὲ κυλινδομένης κεφαλῇ γυμνουῦτο φορῆος.
 243 ἄλλου βαλλομένοιο τανυγλώχινι σιδήρῳ
 λευκὸς ἀκοντιστῆρι χιτῶν ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
 245 ἄλλου μαρναμένοιο τιταينوμένων ἀπὸ τόξων
 αἰμοβαφῆς πτερόεντι χαράσσετο μηρὸς οἰστῷ.
 232 καὶ πολὺς ἀρτιδαίκτος ἐλίσσετο νεκρὸς ἀρούραις
 θερμὸν ἀποπτύων ῥόον αἵματος· ὀλλυμένων δὲ
 οἱ μὲν ἐπὶ πλευροῖσιν ἐπηώρηντο θανόντες,

- 235 ὃς δὲ τυπείς κεκύλιστο χαρασσομένου κενεῶνος,
 ἄλλος ὑπὲρ θαπέδοιο χυτῇ τετάνυστο κονίη,
 ἄλλος ἐπεσθῆρκετο παρ' ὀμφαλόν, ὃς δ' ἐπὶ γαίῃ
 ἀνέρος ἀσπαίροντος ἐπεσθίρτησε καρήνῳ,
 ὃς δὲ πεσὼν ἰάχῃσε τετυμμένος ἀνδρεῶνα,
 240 καὶ πόδας ἀμφελέλιξεν ἔχων ὀρχηθμὸν ὀλέθρου·
 προηνῆς δ' ἄλλος ἔκειτο, καὶ ὥς κοτέων ὀλετῆρι
 εὐρυχανῆς ἐσφιγξε μεμνηνότε γαίαν ὀδόντι.
- 168 κυανέην δ' Οἰάγρος ἀνεστυφέλιξεν ἐννῶ
 ἀμῶων ἀκόρητος ἐπασσυτέρων στίχας ἀνδρῶν,
 170 ἔρχει Βιστονίῳ κορυθαίολα λήϊα τέμνων.
 ὥς δ' ὅτε τις προχέων ποταμός δυσπέμφελον ὄρμην
 ἄστατος ἐκ σκοπέλοιο χαραδρήεντι ῥεέθρῳ
 ἔρχεται εἰς πεδίον πεφορημένος, οὐδέ μιν αὐταὶ
 ἔρκεσιν ἀρραγέσσιν ἀναστέλλουσιν ἀλωαὶ
 175 λαϊνῆς μέσα νῶτα διαξύνοντα γεφύρης·
 πολλὴ μὲν κεκύλιστο πίτυς; πολλὴ δὲ πεσοῦσα
 ὑψιφανῆς προθέλυμνος ἐσύρετο χεύματι πεύκῃ·
 ὥς ὅγε δυσμενέων στρατὸν ἄμπεπεν, ἄλλον ἐπ'
 ἄλλῳ
 πεξὸν ἐπιστροφάδην ὀλέκων Σιθωνίδι λόγχῃ
 212 κραιπνός, ἀερσιλόφοιο καθημένος ὑπόθεν ἱππου.
- 180 καὶ μιν ἐκνκλώσαντο, καὶ ἦν καλέουσι μαχηταὶ
 μιμηλὴν σακέεσσιν ἐπυργώσαντο χελώνην·
 ἔρχει μὲν στατὸν ἔγχος ἐρείδετο, κεκλιμένη δὲ
 ἀσπίς ἔην προθέλυμνος ἀμοιβαδὶς ἀσπίδι γείτων
 στεينوμένη, καὶ ἔνευε λόφῳ λόφος, ἀγχιφανῆς δὲ
 185 ἀνδρὸς ἀνὴρ ἔφαυεν· ἐγειρομένης δὲ κονίης
 ἱππέοις ὀνύχεσσιν ἐλευκαίνοντο μαχηταί.
- 207 αὐτὰρ ὃ λυσσῆεντι μόθου δεδονημένος οἰστρῷ
 ἔρχειν ἐλέλιξε μετήλυθα κυκλάδι τέχνῃ
 ἢ πλευρῆς ἐκάτερθεν ἢ αὐχένος ἢ σχεδὸν ὤμου·

- 210 σείων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητον ἀκωκὴν
στεινομένης μέσα νῶτα διέτμαγε δημοτῆτος.
- 213 ὥς δ' ὅτε φριγαλέου σκλερὴν μετὰ χείματος ὤρην
φαίνεται ἀσκεπέων νεφέων γυμνούμενος ἀήρ,
- 215 φέγγεος εἰαρινοῖο δεδεγμένος αἰθριον αἴγλην·
ὥς ὅγε βακχεύων πυκινὰς στίχας ἄτρομος ἀνὴρ
Ἰνδῶν σχιζομένων μεσάτην γυμνώσατο χάρμην.
- 187 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον Ἴδι πέμπων
Βιστουλῆς Οἰαγρος ἀπέθρισεν ἀστὸς ἀρούρης,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐῆς ἀλόχοιο τελέσσας
- 190 ἔργα φατιζομένης ἐπιδευέα Καλλιопείης;
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο θοῶ δορί, τὸν δὲ δαίτων
ἄορι κωπήεντι κατ' ἀνχένος, αἰνομανῇ δὲ
θήιον ἄλλον ἐνυξε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ φονίης δὲ
ὠτειλῆς ἐὼν ἐγχος ἀνείρυσεν, ἐλκομένῳ δὲ
- 195 σπλάγχχνα δαφοινήεντι συνέσπασε θερμὰ σιδήρῳ·
ἄλλου μαρναμένοιο κατέδραμε φάσγανον ἔλκων,
- 205 ἄορι δ' ἀσπίδα τύψεν, ἀρασσομένης δὲ σιδήρῳ
ἀφραγέος βόμβησε μεσόμεφαλα νῶτα βοείης,
- 197 ἄορι δ' εὐθήκτῳ παλάμην τάμεν, ἥ δὲ πεσοῦσα
αἰμοβαφῆς ἥσπαιρεν ἐπὶ χθονὸς ἀλλομένη χειρ·
καὶ παλάμη τέμνητο καὶ οὐ μεθέηκε βοείην
- 200 ἄκρα περισφίγγουσα κονιομένου τελαμῶνος·
ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀναΐξασα θανόντος
συμπλεκέος ποθέεσκεν ἐθήμονα σώματος ἥβην.
ἄλλον ἀπηλοίησεν ἀφειδέι δουρὶ πατάξας,
θηγαλέῃ γλωχίνι βραχίονος ἄκρα τορήσας.
- 320 κυκλώσας δ' ἐὰ τόξα, καὶ ἀπλώσας ἐπὶ νευρὴν
ὄρθιον ἀκροτάτου τετανυσμένον ἄχρι σιδήρου
εἰς σκοπὸν εἴλκε βέλεμνον· ἀριστοτόκῳ δ' ἔο
νύμφῃ
νίκη ἐλπίδα πᾶσαν ἐπέτρεπε Καλλιοπείῃ.

- ἐννέα μὲν προέηκε τανυγλώχινας ὀιστούς·
 325 ἐννέα δ' ἄνδρας ἔπεφνεν· ἔην δέ τις ἴσος ἀριθμὸς
 πεμπομένοις βελέεσσι καὶ ὀλλυμένοισι μαχηταῖς·
 ὧν ὁ μὲν ἄκρα μέτωπα διέσχισεν ἰὸς ἀλήτης,
 ὃς δὲ δασυστέρνοιο κατέγραφεν ἄντυγα μαζοῦ,
 ἄλλος ὑπὲρ λαγόνων, ἕτερος δ' ἐπὶ νηδυί πίπτων
 330 μεσσατίῃ πεφόρητο χαρασσομένου κενεῶνος,
 ὃς δὲ διὰ πλευροῦ διέδραμεν, ὃς δὲ φυγόντος
 ὀρθὸς ἀελλήεντι θορῶν ἐνεπήγνυτο ταρσῶ,
 καὶ χθονίῳ σφήκωσεν ὁμόξενκτον πόδα δεσμῶ.
 ἡνεμόεν δὲ βέλεμνον αἰὲ ρέεν· ἐκ δὲ φαρέτρης
 335 ἄλλου πεμπομένοιο κατέδραμεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
 ἡερίῃ στροφάλιγγι κατὰσσυτος ὄμβρος ὀιστῶν.
 ὥς δ' ὅτε χαλκεύων τις ἐπ' ἄκμονι χαλκὸν ἐλαύνων
 ἀκαμάτῳ φαιστῆρι πυρίβρομον ἤχον ἰάλλει,
 τύπτων γείτονα μύδρον, ἀποθρῶσκουσι δὲ πολλοὶ
 340 ἀλλόμενοι σπινθῆρες ἀρασσομένοιο σιδήρου
 ἡέρα θερμαίνοντες, ἀμοιβαίῃσι δὲ ριπαῖς
 ὃς μὲν ἔην προκέλευθος, ὃ δὲ σχεδόν, ἄλλος ὀ-
 ρούσας
 ἄλλον ἔτι θρῶσκοντα κιχάνεται αἰθοπι παλμῶ·
 ὧς ὅγε τοξεύων στρατιὴν ἀντώπιον Ἴνδῶν
 345 μαρναμένων ἐκέδασσεν ἀλωφήτων ἀπὸ τόξων,
 κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον ἐπασσυντέροισι βελέμνοισι.
 μεσσατίης δὲ φάλαγγος ἀλευαμένης νέφος ἰῶν
 χῶρος ἐγυμνώθη, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης,
 ἀμφιφαῆς ὅτε βαιὸν ἀποστίλβουσα κεραίης
 350 ἄκρα διαπλήσασα δύω νεοφεγγέος αἰγλῆς
 κεκλιμέναις ἀκτίσι μέσον κύκλιοι χαράσσει,
 δίζυγι κεκριμένῳ μαλακῶ πυρί· μεσσατίης δὲ
 γυμνὰ χαρασσομένης ἔτι φαίνεται κύκλα Σελήνης.
 159 καὶ θεὸς ἀστήρικτος ὅλους ἐφόβησε μαχητὰς

160 δυσμενέων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐ δόρυ πάλλων,
 ἀλλὰ μέσος προμάχων πεφορημένος εἰκελος αὐραῖς
 δεξιὸν ἐκ λαιοῖο κέρας κυκλώσαςτο χάρμης
 θύρσον ἀκοντίζων δολιχόσκιον, ἄνθει γαίης,
 ἔγχει κισσῆεντι διασχίζων νέφος Ἴνδῶν.

165 οὐδέ μιν ὑψικάρηνος ὁ τηλίκος ἤλασε Θουρεὺς,
 οὐ στρατός, οὐ πρόμος ἄλλος· ἐπ' ἀλλήλοις δὲ χυ-
 δέοντες

εἰκαθον ἐνθα καὶ ἐνθα διεσσυμένῳ Διονύσῳ.

247 καί τις ἦν σάλπιγγα μάτην περὶ χεῖλος ἐρείσας
 ἐχθρὸς ἀνὴρ κελάδησεν ἐγερσιμόθου μέλος ἡχοῦς,
 ὀκναλέον φυξήλιν ἐὼν στρατὸν εἰς μόθον ἔλκων.

250 οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἴνδοί·
 θαρσαλέοι δ' ἤψαντο παλιννόστοιο κυδοιμοῦ,
 αἰδόμενοι βασιλῇ φανήμεναι ἔκτοθι νίκης.

καὶ πολέες στεφανηδὸν ἀπόσσυτον εἰν ἐνὶ χώρῳ
 Αἰακὸν εὐθώρηκας ἐκυκλώσαντο μαχηταί.

255 αὐτὰρ ὁ μέσσος ἔην βεβημένος, οὐ τρυφαλείῃ,
 οὐ πύσσινος σακέεσσι, καὶ οὐ θώρηκι κυδοιμοῦ·
 ἀλλὰ ἐπατρῷις πεπνυκασμένον ἀντὶ σιδήρου
 ἀρρήκτοις νεφέεσσιν ὅλον πύργωσεν Ἀθήνη,
 οἷς πάρος ἀβρέκτοιο κατέσβεσεν αὐχμὸν ἀρούρης

260 διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ
 Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος, ἀμαλλοτόκοιο δὲ γαίης
 αὐλακας εὐώδινες ἐνυμφεύθησαν ἀρότρῳ·
 καὶ μέσος ἀντιβίων κυκλούμενος ἐνθεὸς ἀνὴρ
 τοὺς μὲν ἀπηλόησε θοῶ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ,
 265 τοὺς δὲ λίθοις κραναοῖσι· πέδον δ' ἐρυθαίνετο
 λυθρῳ

Ἴνδῶν κτεινομένων, καὶ ἀκαμπέος ἀνέρος αἰχμῇ
 κείτο πολυσπερέων νεκύων χύσις, ὃν ὁ μὲν αὐτῶν
 ἡμιθανὴς ἥσπαιρεν, ὃ δὲ χθόνα ποσσὶν ἀράσσαν

- ὑπτιος αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ·
 270 καὶ δαπέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ
 κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ λαιμοῦ
 ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνετο λύθρῳ·
 καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυντέρων δὲ πεσόντων
 Γαῖα κελαινιόωσα κατάρρυστος αἵματος ὀλκῷ
 275 υἱέας οἰκτείρουσα χαραδραῖη φάτο φωνῇ·
 „υἱὲ Διὸς ξειδῶρε μαιφόνε — καὶ γὰρ ἀνάσσεις
 ὄμβρου καρποτόκοιο καὶ αἱμαλέον νιφετοῖο —,
 ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας ἄλωγν
 Ἑλλάδος, Ἰνδῶν δὲ κατέκλυσας αὐλακα λύθρῳ,
 280 ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγρονόμοις μὲν
 σὸς νιφετὸς στάχυν εὗρε, σὺ δὲ στρατὸν ἐθρῖσας
 Ἰνδῶν
 ἀνέρας ἀμῶων ἄτε λήιον· ἀμφοτέρων δὲ
 ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νίφεις.“
 τοῖα μὲν ἔννεπε Γαῖα φερέσβιος· ἀλλὰ Κρονίων
 285 οὐρανόθεν κελάδησε, καὶ Αἰακὸν εἰς φόνον Ἰνδῶν
 βρονταίοις πατάγοισι Διὸς προκαλίζετο σάλπιγγ·
 καὶ τις ἐν ἀντιβίοισιν ἐς Αἰακὸν ὄμμα τανύσας
 πέμπε βέλος, καὶ βαιόν, ὅσον χροὸς ἄκρον ἀμύξαι,
 μηρὸν ἐπιγράψαντα παρέτραπεν ἰὼν Ἀθήνη.
 290 μάρνατο δ' εἰσέτι μᾶλλον ἀνώδυνος εἰς μέσον Ἰνδῶν
 Αἰακὸς ἀστήρικτος, ἐπεὶ βέλος ἦπτετο μηροῦ,
 λεπτὸς ὄνυξ ἄτε παιδός, ὅτε χροὸς ἄκρα χαράξῃ.
 καὶ τις ἀνὴρ ἀκλήχτος ἐχάξετο πεξὸς ὀδίτης
 ἰχνεσὶν ὠκντέροισι, καὶ ἦθελε γείτονα λόχμην
 295 δύμεναι, ἥχι πάροιθεν ἐκεύθετο· τὸν δὲ διώκων
 εἰς δρόμον ἠνιόχευε ποδὴννεμον ἵππον Ἐρεχθεύς·
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἔμαρψεν, ὅσον προμάχοιο βαλόντος
 ἐργχεὸς ἱπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὀρμή,
 καὶ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν ἀντίξοος ἔσθη

- 300 πεζὸς ἀνὴρ, ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὃ κάμψας
 ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερὸν ἱχνος ἀρούρη
 λοξὸς ἐπὶ πλευροῖσιν, ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ
 ἱχνιον ἡέρταξε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων
 δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ,
 305 Ἰνδικὸν ἐπταβόειον ἔχων σάκος εἰκόνα πύργου,
 γυμνὸν ἔχων ξίφος ὄξύ· προῖσχύμενος δὲ προσ-
 ῶπου
 ἀσπίδα χαλκεόνωτον ὑπέδρακεν Ἰνδὸς ἀγῆνωρ,
 ἧ θανέειν ἧ φῶτα βαλεῖν ἧ πῶλον ἐλάσσαι
 ἄορι τολμήεντι· καὶ ὀμφαλόεντι σιδήρῳ
 310 δόχμιος ἀντικέλευθον ἀνακρούσας γένυν ἱππου
 πεζὸς ἐὼν ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα·
 καὶ νῦ κεν εἰς χθόνα ῥῖψεν ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης·
 ἀλλὰ μιν ἐργχεῖ νύξε παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεύς,
 καὶ φονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ὀξεί χαλκῷ
 315 εἰς πέδον ἡκόντιζεν· ὃ δὲ στροφάδεσσιν ἐρωαῖς
 ἡερόθεν προκαρηνος ἐπωλίσθησε κονίῃ
 κροῖα κυβιστητῆρα φέρων βητάρμονι παλμῷ·
 τὸν δὲ λιπὼν σπαίροντα, μετατρέψας δρόμον ἱππου
 ἄλλοις δυσμενέεσσιν ἐπέχραεν ἀστὸς Ἀθήνης.
 354 οὐδὲ μάχης ἀπέληγε συναιχμᾶζων Διονύσῳ
 355 Αἰακὸς ἀποτόλητος, ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ
 πτείνων ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ ἐκ πεδλίοιο διώκων
 εἰς προχοᾶς ποταμοῖο μετήλασε λαὸν ἀλλήτην.
 συμφεργοί δ' ἕνα μοῦνον ἐκυκλώσαντο μαχηταὶ
 τυπτόμενον ξιφέεσσι καὶ οὐκ ἀλέγοντα μαχαίρης,
 360 οὐ βέλεος πτερόεντος· ἐπασσυντέρησι δὲ ῥιπαῖς
 κυανέης ἤμησε σιδήρεα λήια χάρμης
 κραιπνὸς ἀνὴρ καὶ πᾶσιν ἐμάρνατο, τοὺς μὲν ἐπ'
 ὄχθαις,
 τοὺς δὲ κάτω ποταμοῖο μαχήμονι χειρὶ δαίτων·

καὶ νεκύων ἐπλησεν ὅλον ῥόον· ὀλλυμένων δὲ
 365 αἵματι μορμύρων ἐρυθαίνετο λευκὸς Ἵθάσπης.
 καὶ τις ἀνὴρ προμαχοῖο φνύγων ἀνεμώδεα φικπὴν
 κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε ρεέθρῳ,
 * * * * *

σύρετο κυματόεντι νέκυς πεφορημένος ὀλκῷ
 οἰδαλέοις μελέεσσιν· ὑποβρυχίῳ δὲ λύθρου
 370 Νηιάδες λούσαντο θαφεινέεντι ρεέθρῳ,
 καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη μέλαν ὕδωρ.
 πολλοὶ δ' ἐν προχοῇσιν ἀπορρίψαντες ἀκωκὴν
 ἱκεσίην ἀνέφαινον ἀτευχέες, ὃς μὲν ἐπ' ὄχθης,
 ὃς δὲ παρὰ ψαμάθοις τετανυσμένος, ὃς δ' ἐπὶ γαίῃ
 375 ὄρθιος ὀκλαζών, κυρτούμενον αὐχένα κάμπτων·
 ἀλλὰ λιτὰς ἀπέειπεν ἄνω νεύοντι προσώπῳ
 Αἰακὸς ἀντιβλοῖσιν ἀκαμπέα μῆνιν ἀέξων·
 αἰχμητὴν δ' ἀσίδηρον ἔτι ψαύοντα λιτάων
 οὐχ ἕνα μοῦνον ἐπεφνε Λυκάονα, δυσμενέας δὲ
 380 χερσὶν ἀθωρήκτοισι κυλινδομένους ἐπὶ γαίῃ
 νηρίθμους κεράϊζε, ῥόον ποταμοῦ μαιίνων·
 καὶ πολὺν Ἀστεροπαῖον ἐδέξατο νεκρὸν Ἵθάσπης.

οὐδ' ἀθρεῖ πολέμιζε καὶ Αἰακός· ἀντιβλοῦς γάρ, ὥς
 γενέτης Πηλῆος, ἔσω ποταμοῦ δαΐζων
 385 ἱκμαλέον μόθον εἶχε καὶ ὕδατόεσσαν ἐννώ,
 οἷα προθεσπίζων ποταμοῦ περὶ χεῦμα Καμάνδρου
 φύλοπιν ἡμιτέλεστον ἐπεσσομένην Ἀχιλλῆι·
 καὶ μόθον νίωνοιο μόθος μαντεύσατο πάππου.

καὶ τις ἐνὶ προχοῇσιν ἀσάμβαλος ἰαχε Νύμφη
 390 Νηιάς ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα ῥοάων·

„Νηιάδων ὁμόφυλε, Διυπετὲς αἶμα κομίζων,
 ἄγνὸν ὕδωρ ἐλέαιρε Διυπετέος ποταμοῦ.
 ἄρκιον Ἴνδὸν ὄλεσσε τεδὸν δόρυ· πᾶν εὖ Νύμφαις
 δάκρυα Νηιάδεσσιν ἀδακρύτοισιν ἐγείρων·

95 Νηιάς ὑδατόεσσα καὶ ὑμετέρη πέλε μήτηρ·
κούρην γὰρ ποταμοῖο τεῖν Αἰγιναν ἀκούω.
μνώεο, τίς σε λόχευσε, καὶ οὐκέτι χεῦμα μιάνοις.
ἴξομαι εἰς ῥόον ἄλλον ἀκήρατον, εἰς ἅλα βαίνω,
καί με θαλασσαίη δέχεται Θέτις· ἀλλὰ μελέσθω
100 αἱματόεις ῥόος οὗτος Ἐριννύι καὶ Διονύσῳ.“

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΓ.

Είκοστῃ τριτάτῃ πεπερημένον Ἴνδὸν Ἰδάσπην,
καὶ κλόνον ὕδατόεντα καὶ αἰθαλόεντα λιγαίνω.

- Ὡς φαμένη πατρῶν ἐδύσατο φοίνιον ὕδωρ
Νηιάς ὑδατόεσσα διάβροχος αἵματι Νύμφη.
αὐτὰρ ὃ βάμβακα φύλα παρ' ἧόνας ἄορι τύπτων
εἰς προχοᾶς ἔτρεψε· διωκόμενοι δὲ σιδήρῳ
5 δυσμενέες κτείνοντο φόβῳ στείνοντες Ἰδάσπην.
καὶ πολλὺς ἐν ῥοθίοισι πόδας καὶ χεῖρας ἑλίσσων
νηχομένους μιμεῖτο, καὶ ἤθελε πότμον ἀλύξαι
χερσὶν ἀπειρήτοις ποταμῆα χεύματα τέμνων·
ἀλλὰ ῥόφῳ κεκάλυπτο· καὶ ὕδασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
10 ἔγκυος οἰθαίνων διερχῶ τυμβεύετο πότμῳ.
οὐδ' ἐπὶ δὴν παρὰ θῖνα φερεσσακέος ποταμοῖο
πληθύι τοσσατίῃ φονίων κυκλούμενος Ἴνδῶν
Αἰακὸς εἰσέτι μέμνεν, ἐπεὶ μογέοντι παρέστη
Ἰνδοφόνος Διόνυσος ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων.
15 ἐνθα πολὺν στρατὸν ἄλλον ἀφειδέι δούρατι νύσσων
Αἰακὸς ἐπρήνιξεν· ἐμαίνεται δ' οἷά περ Ἄρης,
σύνδρομος εὐθάρηκι κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
καὶ διερχῇ Διόνυσος ὁμίλει σύζυγι χάρμη,
ὕγρον ἐπ' ἀντιβίοισι φέρων μόρον. εἰ δέ τις ἀνὴρ
20 νήχετο δαιδαλέης ὑπὲρ ἀσπίδος οἰδματα τέμνων,
νηχομένου κεραίῃζε μετὰφρενον· εἰ δέ τις Ἴνδῶν

- ἡμιφανῆς πολέμιζεν ἐπ' ἱλύι ταρσὸν ἐρείσας,
 θύρῳ στῆθος ἔτυψεν ἢ αὐχένα, κύματα τέμνων
 δνόμενος· βυθίων γὰρ ἐπίστατο κόλπον ἐναύλων,
 25 ἔξ ὅτε μιν φεύγοντα μόθον δασπλήτα Λυκούργου
 δώματι κυμαίνοντι γέρον ὑπεδέξατο Νηρεὺς.
 πολλοὶ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα περικλείοντο ρεέθρῳ,
 υἷα Διὸς τρομέοντες ὀριδρόμον, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
 ὄρδιος ἰλυόεντι πόδας σπηκώσατο πηλῷ,
 30 αὐτοπαγῆς δ' ἀτλινακτος ἀπ' ἱξύος ἄχρι καρήνον
 ἡμιφανῆς ἀνέτελλε καλυπτόμενος πτύχα μηροῦ·
 καὶ Βρομίῳ πολέμιζεν ἐν ὕδασι μᾶλλον ἀρούρης,
 ἀμφοτέραις παλάμαις διδυμάονα δούρατα πάλλων·
 καὶ τὸ μὲν αἰχμάζεσκεν ἐς ἥοντας ὑψόσε πέμπων
 35 Αἰακὸν ἀντικέλευθον ἔχων σκοπόν, ἄλλο δὲ σείσας
 ἔργχος ἀνουτήτοιο κατηκόντιζε Λυαίου.
 καὶ τις ἐνεστήρικτο, μέσον κενεῶνα καλύπτων,
 40 ταρσὸν ἔχων ψαμάθοισι κατὰσχετον· ἴστατο δ' ἄλλος
 39 ἱχνια πηλώεντι φέρον πεπεδημένα δεσμῷ·
 38 ὃς δὲ φυγεῖν οὐχ εὔρε τετυμμένος ὀξεί θύρῳ
 41 κνήμης βαλλομένης· ὃ δὲ γούνατος ἄκρα διαίνων
 ὕγρην αἰμαλέοιο δι' ὕδατος εἶχεν ἐνυῶ·
 ἄλλος ἐνερρίζωτο δεδυκόςτος ἄχρι γενείου,
 καὶ χέρας ἠώρησε λελουμένον ὦμον αἰείρων,
 45 φεύγων φρικτὰ ρεέθρα κατατίσσοντα προσώπου·
 ἄλλος ἐνὶ προχοῇσιν ὅλον δέμας ἐκ ποδὸς ἄκρου
 ἄχρι μέσου στέρνοιο κατάρρυντος, ὃς δὲ διαίνων
 ὦμους διχθαδίλους, ὃ δὲ βόστρυχον ἄκρον ἐρύσσας
 δέχνυτο κυματοέσσαν ἐπαΐσσουσιν ἀπειλήν.
 50 εἰς βυθὸν ἄλλος ἔδυνε διάβροχα χεῖλεα σείων
 ἀνδροφόνον παρὰ χεῦμα σεσηρότος ἀνθερεῶνος.
 καὶ τις ἑοὺς ἐτάρους δεδοκημένος Ἴνδος ἀγῆνωρ
 τοὺς μὲν κτεινομένους δολιχῷ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ,

- ἄλλον οἰστευθέντα χαραδρήεντι βελέμνω,
 55 τὸν δὲ πολυπλέκτῳ δεδαγμένον ὅξει θύρῳ,
 Θουρεὶ νεκρὸν ὄμιλον εἰδείκνυεν, ἀχνύμενος δὲ
 τίλλε κόμην, φλογερῷ δὲ χόλου βακχεύετο πυρσῷ,
 σφίγγων καρχαρόδοντι μεμνκότα χεῖλεα δεσμῷ·
 καὶ ταχὺς αὐτοφόνον μιμούμενος Ἴνδὸς Ὀρόντην,
 60 βάρβαρον αἶμα φέρων καὶ βάρβαρον ἦθος ἀέξων,
 ἄορ εἶον γύμνωσεν, ἀπορφίσας δὲ χιτῶνα,
 ἄρεος ἀρραγὲς ἔρκος, ἀλεξητῆρα βελέμνων,
 καὶ ξίφος ἀπτοίητος ἐφ' κενεῶνι πελάσσας
 ὑστατίνην ταχύποτος ἀγήνορα φήξατο φωνήν·
 65 „γαστήρ, δέχνησο τοῦτο φίλῳ ξίφει· αἰδέομαι γάρ,
 μὴ τις ἐμὲ κτείνειεν ἀνάρσιος ἀπτόλεμος χεῖρ.
 αὐτὸς ἐμῷ κενεῶνι θελήμονα χαλκὸν ἐλάσσω,
 μὴ με πατήρ μέμψαιτο δεδουπότα θῆλει θύρῳ,
 μὴ Σάτυρον, μὴ Βάκχον ἐμὸν καλέσειε φονῆα.“
 70 ἔννεπε κυανέης κατὰ γαστέρος ἄορ ἐρεῖσας·
 τολμηραῖς παλάμησιν, ἅτε ξένον ἄνδρα δαΐζων,
 καὶ θάνεν αὐτοδαίκτος ἐν ἀντιβίοισι Μενοιτιάδης,
 αἰδόμενος μετὰ δῆριν ἰδεῖν ἔτι Δηριαδῆα·
 ὄμμασι δ' ἀκλαντοῖσι θελήμονι κάτθανε πότμῳ,
 75 καὶ μανίης ἀπάνευθεν ἐφαίνετο χάλκεος Αἴας·
 καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν· ἀναινομένῳ δὲ ρεέθρῳ
 κτεινομένους ἐκάλυψε καὶ ἐπλετο τύμβος Ἰθάσπης·
 καὶ τις ἔσω ποταμοῖο πανυστατίνην χεῖρ φωνήν·
 „καὶ σύ, πάτερ, προχοῇσι πόθεν σέο τέκνα καλύ-
 πταις;
 80 πολλάκι Βάκτρον ἄρῃα μετήιον, ἀλλὰ ρεέθροις
 οὐ ποτε Μῆδον ὄμιλον ἀπέκτανε Μῆδος Ἀράξης·
 Περσικὸς Εὐφρήτης οὐκ ἔκρυψε γείτονα Πέρσῃν·
 πολλάκι μοι παρὰ Ταῦρον ἦν μόθος, ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
 οὐ Κίλικάς ποτε Κύδνος ἐφ' τυμβεύσατο κόλπῳ·

- 85 οὐ Τάναϊς χιονῶδες ἄγων πετρούμενον ὕδωρ
 γείτονι Σαυρομάτῃ θωρήσεται, ἀλλὰ κορύσσων
 Κόλχοις ἀντιβίοισι χαράδρησσαν ἐννω
 πολλάκι παχύνεντι κατεπρήνιξε βελέμνῃ·
 Ἡριδανὸς πέλε σείο μακάρτερος, ὅττι ρεέθροις
 90 ἄλλοδαπὸν Φαέθοντα καὶ οὐκ ἔκρυψε πολίτην,
 οὐ Γαλάτην ἐκάλυψε καὶ οὐ τάφος ἔπλετο Κελτῷ,
 ἀλλὰ φίλοις ναέτῃσι ρυηφενέων ἀπὸ δένδρων
 Ἡλιάδων ἤλεκτρα φεραυγέα δῶρα κυλίνδει·
 Ῥήνος Ἴβρη βρεφέεσσι κορύσσεται, ἀλλὰ δικάζων,
 95 καὶ κρυφίην ᾧδινα διασχίζων τοκετοιο
 κτείνει ξείνα γένεθλα· σὺ δὲ φθιμένων ναετήρων
 κρύπτεις γνήσια τέκνα, καὶ οὐ νόθον αἷμα καλύπτεις.
 πῶς δύνασαι ποταμοῖσι μιγήμεναι ἢ καὶ αὐτῷ
 Ὠκεανῷ γενέτη καὶ Τηθύϊ σείο τεκούσῃ,
 100 αἱμαλέαις λιβάδεσσι φόνου πλημμυρίδα σύρων;
 ἄῤεο, μὴ νεκύεσσι Ποσειδάωνα μίηνῃς.
 σείο ῥόος Βρομόιο κακώτερος, ὅττι με θύρσοις
 οὐ κλονέει Διόνυσος, ὅσον κλονέεις με ρεέθροις.“
 ὥς εἰπὼν βαρύποτμος ἐδέχνυτο λολίσθιον ὕδωρ.
 105 καὶ πλόος ἦν εὖοπλος· ἐκουφίζοντο δὲ λαοὶ
 οἰδαλέοις μελέεσσιν· ἀποφθιμένον δὲ φορῆος
 ἡμιφανῆς πλωτῇρι λόφῳ πορθμεύετο πῆληξ,
 δυομένη κατὰ βαιόν· ἐφιέμεναι δὲ ρεέθροις
 ἔκταδὸν ἐν ῥοθίοισιν ἄτε πρυμνήσια νηῶν
 110 νηχομένους τελαμῶνας ἐναυτίλλοντο βοεταί,
 στοιχάδες ἐνθα καὶ ἐνθα· βαρυνόμενον δὲ σιδήρῳ
 εἰς βυθὸν ὕγροχίτωνα κατέσπασεν ἀνέρα θώρηξ.
 οὐδὲ μόθου Διόνυσος ἐοὺς ἀνέκυψε μαχητάς,
 εἰ μὴ πάντας ἔπεφνεν ἐπὶ ταμεσίχροι θύρσῳ,
 115 καλλείψας ἓνα μοῦνον ὅλων κήρυκα θανόντων·
 Θουρέα μοῦνον ἔλειπε Θεουδέα μάρτυρα νίκης.

Ἥρη δ' ὥς ἐνόησε δαίκταμένων φόνον Ἰνδῶν,
οὐρανόθεν πεπότῃτο, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ἄστατος ἡνεμόεντι κατέγραφεν ἡέρα ταρσῶ.

120 Ἀντολίῃ δ' ἐπέβαινε, καὶ ἤλασεν Ἰνδὸν Ἰθάσπην
φύλοπιν ὕδατόεσσαν ἀναστῆσαι Διονύσῳ.

ἀλλ' ὅτε βαρβαρόφωνος ἐώιος ὠκλασεν ἄρης,
δὴ τότε ναυτιλίας ἐτερότροπα μάγγανα τεύχων
χεύμασιν ἀκλύστοισι χορὸς πορθμένετο Βάκχων.

125 καὶ θεὸς ἡγεμόνευε, δι' οἰδματος ἡνιοχέων
ἄρμασι χερσαίοισι νόθον πλόον, ὕγροπόρων δὲ
πορδαλίων ἀδίαντος ὄνυξ ἐχάραξεν Ἰθάσπην·
καὶ στρατιαὶ πλόον εἶχον ἀκυμάντου ποταμοῖο
ὧν ὁ μὲν Ἰνδοῦν σχεδίην πολὺδεσμον ἐρέσσω,

130 ὃς δὲ κυβερνήσας διερῆν ἀκάτοιο πορείην
ἐνδάπιον σκάφος εἶχε λινορραφέων ἀλιήων
ἀρπάξας· ἕτερος δὲ νόθῳ ναυτίλλετο θεσμῷ,
ἄμματι τεχνήεντι περίπλοκα δούρατα δήσας,
ἢ ξύλον αὐτόπρεμνον ὁμοίον ὀλκάδι τεύχων,

135 ἔκτοθι πηδαλίον, δίχα λαίφρος, ἐκτὸς ἐρετμῶν,
οὐ Βορέην καλέων νηοσσόον, — ἰδυτενὲς γὰρ
εἰς βυθίους κενεῶνας ὑποβρύχιον δόρυ πέμπων
ἄρεος ὕγροπόροιο δορυσσόος ἔπλεε ναύτης, —
ἢ πλωτῆς ἀδίαντος ἐπ' ἀσπίδος οἰδματα τέμνων,

140 πείσμα φέρων τελαμῶνα, σακέσπαλον εἶχε πορείην,
ξείνην ναυτίλῃν ψευδήμονι νηὶ χαράσσω.

καὶ στρατὸς ἱππῶν ῥόον ἔστιχε, καὶ πλόος ἱππων
ποσσὶν ἔην φαλίῃσιν ἀειρομένων ἐλατήρων·

καὶ τότε νηχομένου διερὸν δρόμον εὐποδος ἱππου

145 ἔξυι κουφίζοντος ὑπέρτερον ἡνιοχῆα
ὑψιφανῆς ἀνέτελλε δι' ὕδατος ἄβροχος αὐχὴν.

καὶ στρατὸς ἐγρεμόθων πρυλέων ἀκάτοιο χατίζων
ἄσκοις οἰδαλέοισι χέων ποιητὸν ἀήτην

- δέρματι φνυαλέω διεμέτρεεν Ἴνδον Ἰθάσπην,
 150 ἐνδομύχων δ' ἀνέμων ἐγκύμονες ἐπλεον ἄσκολ.
 αἰγέλοις δὲ πόδεσσι διέτρεχε Παρράσιος Πάν,
 ἄκρα γαληναίοιο διαστείχων ποταμοῖο·
 καὶ Λύκος ἡνιόχευε θαλασσαίων δρόμον ἱππων,
 πατρῶν ἄδλιαντον ἄγων τέθριππον ἀπήνυν·
 155 καὶ γνωτῶ περόωντι συνέστιχε Δαμναμενῆι
 Σκέλμις ἀκνυάντοιο καθιππεύων ποταμοῖο.
 ἄλλος ὑπὲρ νώτοιο θυρῶν ὁμόφοιτον ἀέλλαις
 εἰς πλόον ἡνιόχευε καλαύροπι ταῦρον ὀδίτην,
 καὶ βοέοις ὀνύχεσσι κατέγραφεν ἄσφορον ὕδωρ·
 160 Σειληνοὶ δὲ γέροντες ἐναντίλλοντο γαλήνῃ,
 καὶ ποσὶ καὶ παλάμῃσιν ἐρετμώσαντες Ἰθάσπην.

- καὶ προχέων κρουνηδὸν ἀλεξήτειραν ἰωὴν
 γνωτῶ κυματόεντι γέρον ἰάχησεν Ἰθάσπης,
 μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυπίδακι λαιμῶ·
 165 „γνωτὲ πέπον, τέο μέχρι τεὸς ῥόος ἄσφορος ἔρπει;
 οἷδατα σεῖο κόρυσσον ἐπιβρίθων Διονύσῳ,
 ὄφρα κατακρύψωμεν ἐν ὕδασι πεζὸν ὀδίτην.
 σοὶ καὶ ἐμοὶ πέλεν αἰσχος, ὅτε Βρομίοιο μαχηταὶ
 ἀβρέκτοις ἐμὸν οἶδμα διασχίζουσι πεδίλοις·
 180 σοὶ καὶ ἐμοὶ πέλεν αἰσχος, ὅτε Βρομίοιο μαχηταὶ
 * * * * *

- ἀτραπὸν ἡνιόχοισι καὶ ἀβρέκτοισιν ὀδίταις
 183 εἰπέ, πόθεν βατὸς ἔσκειν ἐμὸς ῥόος, ὑγροβαφῆς δὲ
 Νηϊᾶς ἐν προχοῇσι πόθεν χρεμετισμὸν ἀκούει,
 185 καὶ ῥάχιν ἰχθυόεσσαν ὄνυξ ἱππειος ἀράσσει;
 αἰδέομαι ποταμοῖσι μιγήμεναι, ὅττι γυναικες
 ἡμέας ἀκλύστοισι διαστείβουσι πεδίλοις.
 οὐ ποτε τολμήεντες ἐμὸν ῥόον ἐπλεον Ἴνδοι
 ἄρμασιν ἡλιβάτοισι, καὶ οὐ πατρῶιον ὕδωρ

- 190 Δηριάδης ἐχάραξεν ἐφ' περιμήκει δίφρῳ,
ὑψιλόφων λοφίησιν ἐφεδρήσων ἐλεφάντων.
- 179 οὐ μὲν ἐγὼ νῆποινον ἀήθεια πορθμὸν ἐάσω,
182 ὕγροπόρους δὲ λέοντας αἰστώσω Διονύσου.
- 170 Αἰόλε, καὶ σὺ τέλεσσον ἐμοὶ χάριν, ἀντιβίοις δὲ
σοὺς προμάχους θώρηξον ἀελλήεντας ἀήτας
μαρναμένους Σατύροισιν, ὅτι στρατὸς ὕγρὸς ὁδίτης
ἄρμασι χειραίοισι βατὸν πολήσεν Ἰθάσπην,
καὶ δρόμον ἄβρον ἔχουσιν ἐν ὕδασι νῆιοχῆες·
- 175 σοὺς ἀνέμους θώρηξον ἐμῷ πορθμῇ Λυαίῳ·
χεύμασι δ' ἐλκέσθω Σατύρων στόλος, ἠνιόχων δὲ
συρομένων προχοῇσιν ἐμὸς ῥόος ἄρμα δεχέσθω,
οἰδματι λυσσήεντι καλυπτομένῳν ἐλατήρων·“
ὥς εἰπὼν ἐκόρυσσεν ἐὼν ῥόον· ὦρτο δὲ Βάκχῳ
αἰχμαῶν φοθλοῖσιν· ἀελλήεσσα δὲ πολλή
μαρναμένων ὑδάτων διερὴ μυκήσατο σάλπιγξ·
- 195 καὶ ποταμὸς κελάρυζεν ἄγων ὑφούμενον ὕδωρ,
μαρναμένος Σατύροισι· πολυφλοίσβῳ δὲ κυδοιμῷ
Βασσαρίῃ ἀβροχίτων ἀπεσεύδατο κύμβαλα χειρῶν,
καὶ πόδας ἀμφελέλιξεν, ἐρεσσομένοιο δὲ ταρσοῦ
ξανθὰ πολυρραφέων ἀνελύσατο δεσμὰ πεδίλων,
- 200 καὶ ῥόος ἠνεμόεις πεφορημένος ἄχρι καρήνου
Βάκχης νηχομένης ἐλικώδεας ἔκλυσε χαίτας·
ἄλλη βριθομένη διεροῦς ἀπεθήκατο πέπλους,
νεβρίδας οἰδαλέοισιν ἐπιτρέψασα φεέθροις,
καὶ οἱ ἐπὶ στέρνοισι κορυσσομένον ποταμοῖο
- 205 ὄλκός ἐρευθιόωντι μέλας ἐπεσύρετο μαζῷ·
καὶ Σάτυρος παλάμῃσιν ἐρετωσάς χυτὸν ὕδωρ
ἰχμαλέην ἐλέλιξε δι' ὕδατος ὄρθιον οὐρήν·
γηραλέοις δὲ πόδεσσι μεθυσφαλὲς ἶχνος ἐρέσσω
ἄστατος ὑδατόεντι Μάρων πεφορημένος ὄλκῳ
- 210 κύμασιν ἄσκον ἔλειπε βεβυσμένον ἠδέας οἴνου·

πυκνὰ δὲ σειομένη διδυμόξυγι σύνδρομος αὐλῶ
 Πανιάς ἀκροτάτοιο δι' ὕδατος ἐπλεε σύριγγε,
 κύμασιν αὐτοελικτός ἀμιλλητήρι δὲ παλμῶ
 Σειληνοῦ λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη.

- 15 καὶ ποταμὸς κελάδησεν ἀφυσγετὸν οἰδματι σύρων,
 ξανθὸν ὑπὲρ πεδίοιο χέων μετανάστιον ὕδωρ,
 κικλήσκων Διόνυσον ἐς ὕδατόεσσαν ἔνυνά·
 καὶ ῥόος ἐργεκύδοιμος ἔχων ἀντίπνοον αὔρην
 ἄγχινεφῆς ὑψοῦτο, διάβροχον ἡέρα τέμνων,
 20 οἰδματι παφλάζοντι καταθρώσκων Διονύσου.
 οὐχ οὕτω Σιμόεντος ἀρειμάνες ἔβρεμεν ὕδωρ,
 οὐχ οὕτω ῥόος ἔσκεν ἐγερσιμόθοιο Καμάνδρου
 χεύματι κυματόεντι κατακλύζων Ἀχιλλῆος,
 ὥς τότε Βακχεῖην στρατιὴν ἐδίωξεν Ἰθάσπης.
 25 καὶ ποταμῶ Διόνυσος ἀνήρυγε θυιάδα φωνήν·
 „τί· κλονέεις Διὸς νῖα, Διυπετές; ἦν ἐθελήσω,
 τερσαίνει σέο χεῦμα πατήρ ἐμὸς ὑέτιος Ζεὺς.
 ἐκ νεφέων βλάστησας ἐμοῦ Κρονίδαο τοκῆος,
 καὶ νεφεληγερέταο Διὸς βλάστημα διώκεις;
 30 πατὴρ ἐμοῦ πεφύλαξο βέλος λοχίοιο κεραυνοῦ,
 μὴ στεροπὴν Βρομίοιο γενέθλιον εἰς σὲ κορύσσει·
 ἄῤῥεο, μὴ βαρύγουνος, ὅπως Ἀσωπός, ἀκούσης·
 σὴν προχοὴν πρήνουν, ἕως ἔτι μῆνιν ἐρύκω.
 ὕδατοῖς πυρόεντι κορύσσειαι· οὐ δύνασαι δὲ
 35 τλήμεναι αἰθαλόεντος ἕνα σπινθῆρα κεραυνοῦ.
 εἰ δὲ μέγα φρονέεις χάριν Ἀστερίης σέο νύμφης,
 ἢ λάχεν αἰθερίης Ὑπερίονος αἶμα γενέθλης,
 Ἑλλοῦ θρασὺν νῖα πυρώδεος ἡνιοχῆος
 οὐρανὸν ἱππεύοντα πατήρ ἐμὸς ἐφλεγε πυρσῶ,
 40 καὶ νέκυν ἔστεινε παῖδα πυρὸς ταμίης Ὑπερίων,
 οὐδὲ χάριν Φαέθοντος ἐμῶ πολέμιζε τοκῇ,
 οὐ πυρὶ πῦρ ἀνάειρε, καὶ εἰ πυρὸς ἡγεμονεύει·

- εἰ χάριν ὑμετέρου μεγαλίζειαι Ὀκεανοῖο,
 Ἥριδανὸν σκοπίαζε Διὸς πληγέντα βελέμνω,
 245 ὑμέτερον πυρικαυτὸν ἀδελφεόν· αἰνοπαθῆς δὲ
 σὸς διερὸς προπάτωρ, μιτρούμενος ἄντυγι κόσμον,
 χεύμασι τοσσατλοῖσι χέων γαιήοχον ὕδωρ,
 υἷὸν ἶδε φλεχθέντα, καὶ οὐ πολέμιζεν Ὀλύμπῳ,
 οὐ προχοαῖς ἐρίδαινε πυριγλώχινι κεραυνῶ.
 250 ἀλλὰ τεῶν ὕδατων ἔτι φείδσο, μὴ σε νοήσω
 Ἥριδανῶ φλεχθέντι κεκαυμένον ἴσον Ἑδάσπην.“
 ὥς φασμένῳ βαρύδουπος ἐχώσατο μᾶλλον Ἑδάσπης,
 κύμασι λαβροτέροισι χέων ὑπιδρομον ὕδωρ.
 καὶ νῦν κεν ἔκρυψε πᾶσαν ἀβακχεύτων στίχα Βάκχων,
 255 εἰ μὴ Βάκχος ἄμυνεν, ἀπ' ἀγκιπόροιο δὲ λόχμης
 πυρσοτόκον νάρθηκα λαβὼν ἀντώπιον ἧοῦς
 ἡέλψθ' ἐρμηνεν· ἐριφλεγέος δὲ κορύμβου
 αὐτογόνῳ σπινθῆρι λοχεύετο δουράτεσσιν πυρ·
 καὶ προχοαῖς φλόγα ῥίψεν· ἀπειλητῆρι δὲ δαλῶ
 260 αἰθόμεναι ποταμοῖο ῥοαῖς ἐπεπλάσασαν ὄχθαι·
 καὶ πολὺς ἡερόφοιτος ἐλίσσεται καπνὸς ἀλήτης
 λωτοῦ καιομένοιο μαραινομένου τε κυπαίρου·
 καὶ θρύα πῦρ ἀμάθυνε· πολυστροφάλιγγι δὲ διπῇ
 καπνοῦ λιγνυόεντος ἔλιξ ἐμέθυσεν αὐτμῇ
 265 ἡερίας ἀπιδας, ὅλη δ' ἐμελαίνετο λόχμη
 εὐόδμων ἀνέμοισιν ἱμασσομένων δονακῆων.
 καὶ σέλας εἰς βυθὸν εἶρπεν· ἐνεκρύπτοντο δὲ
 πηλῶ
 ἰχθύες αἰθαλόεντες· ὑποβρυχίῳ δὲ πυρσοῦ
 νηχομένῳ σπινθῆρι διάβροχος ἔξεν ἰλὺς
 270 ὕγρον ἀναπτομένη· βυθίων δ' ἄπο καπνὸς ἐναύλων
 ἔμπυρος ὕδατόεντι διέσσυτο σύνδρομος αἶτμῶ.
 Ἑδριάδων δὲ φάλαγγες ἀνάμπυκες ὠκέϊ ταρσῶ
 γυμναὶ κυματόεντος ἀπεπλάζοντο μελάθρου·

- καί τις ἀναινομένη φλογερὸν πατρῷον ὕδωρ
 15 Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἀήθεα δύσατο Γάγγην·
 ἄλλη δ' Ἴνδον ἐναιεν ἐριβρεμέτην Ἀκεσίην
 ἄξαλέοις μελέεσσιν· ἄλωομένην δὲ Χοάσπης
 ἄλλην οὐρεσίφοιτον ἀνάμπυκα Νηίδα Νύμφην
 παρθενικὴν ἀπέδιλον ἐδέξατο, Περσίδι γείτων.
 30 Ὁκεανὸς δ' ἰάχῃσεν ἀπειλείων Διονύσφ,
 ὕδατόεν μύκημα χέων πολυπίδακι λαιμῷ,
 καὶ ῥόον ἀενάων στομάτων κρονηθὸν ἰάλλων
 ἡιόνας κόσμοιο κατέκλυσε χεύματι μύθων·
 „ἥλικος Ὁκεανοῖο παρηνέτι, σύγχρоне κόσμου,
 35 πάντροφε συμμυγέων ὑδάτων, αὐτόσπορε Τηθύς,
 ἀρχαίη φιλότεκνε, τί ῥέξομεν; αἰθαλόεις γὰρ
 εἰς ἐμὲ καὶ σέο τέκνα κορύσσεται ὑέτιος Ζεὺς·
 ἄρπαγα γὰρ νόθον ὄρνιν ἔχει Κρονίωνα φονῆα
 Ἀσωπὸς γενετῆρα, καὶ υἷέα Βάκχον Ἰθάσπης.
 90 ἀλλὰ Διὸς στεροπῇσιν ἄγων ἀντίζοον ὕδωρ
 ἥελιον πυρόεντα ῥόφ σβεστῆρι καλύψω,
 κρύψω δ' αἰθέρος ἄστρα· καὶ ἀθρήσει με Κρονίων
 χεύματι μορμύροντι κατακλύζοντα Σελήνην·
 Ἀρκτῶν δ' ὑπὸ πέξαν ἐμαῖς προχοῇσι λοέσσω
 95 ἄξονος ἄκρα κόρυμβα καὶ ἄβροχον ὀλκὸν ἀμάξης·
 καὶ βυθίης ἀρχαῖον ἐμῆς πλωτῆρα θαλάσσης
 αἰθέριον δελφίνα πάλιν πλωτῆρα τελέσσω,
 κρυπτόμενον πελάγεσσι· καὶ ἄστερόφοιτον ἐρύσσω
 νόστιμον οὐρανόθεν μετανάστιον εἰς χθόνα Κελτῶν
 00 Ἡριδανὸν πυρόεντα, καὶ ὕδατόεντα τελέσσω,
 αἰθέρα γυμνώσας διεροῦ πυρός· ὑψιπόρους δὲ
 ἰχθύας ἄστερόεντας ἐμὸν πάλιν εἰς ἅλα σύρω,
 νηχομένους μετ' Ὀλυμπον ἐν ὕδασιν. ἔγρεο, Τηθύς,
 ὕδασιν αἰθέρος ἄστρα καλύψομεν, ὄφρα νοήσω
 05 ταῦρον, ἀκνυμάντοιο πάλαι πλωτῆρα θαλάσσης,

- κύμασι λαβροτέροις πεφορημένον ὑγρὸν ὁδίτην
 Εὐρώπης μετὰ λέκτρον· ὀρινέσθω δὲ καὶ αὐτή,
 δερκομένη κερόεσσαν ἐμὴν ταυρώπιδα μορφήν,
 ταυροφυῆς κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνῃ·
 310 ἔξομαι ὑψικέλευθος ἐς οὐρανόν, ὄφρα νοήσω
 ἱκμαλέον Κηφῆα καὶ ὑγροχίτωνα Βοώτην,
 ὥς πάρος Ἐννοσίγαιος, ὅτε θρασὺς ἀμφὶ Κορίνθου
 ὑγρὸς ἄρης ἀλάλαξεν ἐς ἀστερόεσσαν ἐννῶ·
 κρύψω δ' ἔμπτυρον αἶγα Διὸς τροφόν, ὑγροπόρφ δὲ
 315 ἄρμενον ὑδροχοῇ χαρίζομαι ἄφθονον ὕδωρ.
 Τηθύς, καὶ σύ, θάλασσα, κορύσσεο· ταυροφυῇ γὰρ
 Ζεὺς νόθον νῆα λόχευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσση
 καὶ ποταμούς καὶ φῶτας ἀμεμφέας· ἀμφοτέρων δὲ
 Ἴνδους θύρσος ἔπεφνε, καὶ ἐφλεγε πυρσὸς Ἰθά-
 σπην.“
 320 ἔννεπε παφλάζων βαθυκύμονος οἰδματι φωνῆς.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΔ.

Ελικοστὸν δὲ τέταρτον ἔχει γόνον ἄσπετον Ἴνδῶν
κερκίδα θ' ἱστοπόνοιο καὶ ἡλακάτην Ἀφροδίτης.

Ζεὺς δὲ πατὴρ κοτέοντος ἀπέτραπε παιδὸς ἀπειλήν,
δοῦπον ὁμοπλεκέων νεφέων βρονταῖον ἱμάσσων·
καὶ χόλον ἐπρήνυνε ἀτέρμονος Ὀκεανοῦ,
ὑσμίνην φλογέσσαν ἐρητύων Διονύσου.

5 Ἥρη δ' ἐσμαράγησε δι' ἥερος ἄπλετον ἡχώ,
μῆνιν ἀναστέλλουσα πυρισθενέος Διονύσου.

καὶ διερὴν παλάμην ὀρέγων οἰκτίρμονι Βάκχῳ
παιδὶ Διὸς πυρόεντι γέρον ἰάχησεν Ἰθάσπης,
μῦθον ἀναβλύζων ἱκετήσιον ἀνδρεῶνος·

10 „φείδεό μοι, Διόνυσε, Διιπετέος ποταμοῦ,
ῥῖδασι καρποτόκοισι φέρων χάριν· ὑμετέρῃ γὰρ
ἐξ ῥδάτων εὐβοτρὺς ἀνεβλάστησεν ὀπώρη.
ἁσάμην, Διόνυσε πυριτρεφές· οὐρανίην γὰρ
σῶν δαῖδων ἀμάρνγμα τεινὴν κήρυξε γενέθλην.

15 ἀλλὰ πόθος τεκέων με βιήσατο· Δηριάδῃ γὰρ
υἱέι πιστὰ φέρων φοθίων ἐλέλιζον ἀπειλήν,
Ἴνδοις κτεινομένοισι βοηθόον οἶδμα κυλίνδων.
αἰδέομαι γενετῆρι φανήμεναι, ὅττι θαλάσση
αἵματι μορμύροντι μεμιγμένα χεύματα σύρω
20 καὶ φρονίῃ φαθάμιγγι ποσειδάωνα μιαίνω·
τοῦτό με, τοῦτο κόρυσσεν ἐριδμαίνειν Διονύσῳ.

- πρὸς δὲ τεοῦ ξενίοιο καὶ ἱκεσίοιο τοκῆος,
 αἰδεο παφλάζοντα τεῶ πυρὶ θερμὸν Ἰθάσπην.
 Νηιάδες φευγούσιν ἐμὸν ῥόον· ἀμφὶ δὲ πηγὰς
 25 ἥ μὲν ναιετάει διερὸν δόμον, ἥ δ' ἐνὶ λόχμας
 σύννομος Ἀδρυάδεσσι φυτὸν μετὰ πόντον ἀμείβει,
 ἄλλη δ' Ἰνδὸν ἔχει μετανάστιος, ἥ δὲ φρυγούσα
 ποσσὶ κονιομένοισιν ἐδύσατο διψάδα κέτρην
 Καυκασίην, ἑτέρη δὲ μεταίξασα Χοάσπην
 30 ναίει ξεῖνα ῥέεθρα καὶ οὐκέτι πάτριον ὕδωρ.
 μὴ καλάμους ὀλέσειας, ἐμῶν βλάστημα ῥοάων,
 οἷσιν ἀεξομένοισιν ἐρείδεται οἰνάδος ὄρηξ
 ἀμπελόεις· δόνακες γὰρ ἐπ' ἀλλήλοισι δεθέντες
 ὑμετέρην εὐβοτρὴν ἐλαφρίζουσιν ὁπώρην·
 35 μὴ δόνακας φλέξειας, ὅθεν σέο Μυγδόνες αὐλοί,
 μὴ ποτέ σοι μέμψαιτο τεῇ φιλόμολπος Ἀθήνη,
 ἥ ποτε Γοργείων βλοσυρὸν μίμημα καρήνων
 φθεγγομένων Λίβυν εὗρεν ὁμοζυγέων τύπον αὐλῶν·
 καὶ σέο μυστιπόλοιο κυβερνήτειραν αἰοιδῆς,
 40 Πανιάδος σύριγγος ὁμόθροον αἰδεο μολπὴν·
 λῆγε τεῶ νάρθηκι ῥόον ποταμοῖο μαραίνων,
 ὅτι ῥόος ποταμοῖο τεοῦς νάρθηκας ἀέξει.
 σὺ ξένον οἶδμα πέρησας ἀνώνυμον· ἰσοφυῇ γὰρ
 ἄλλον ἐγὼ Διόνυσον ἐμοῖς φαίδρυνα λοετροῖς,
 45 ὁπλοτέρου Βρομίοιο φερώνυμον, εὔτε Κρονίων
 Ζαργέα παιδοκόμοισιν ἐμαῖς παρεκάρθετο Νύμφαις·
 καὶ σὺ φέρεις Ζαργῆος ὄλον δέμας· ἀλλὰ σὺ κείνῳ
 δὸς χάριν ὀπιτέλεστον, ὅθεν πέλες· ἀρχεγόνου γὰρ
 ἐκ κραδίης ἀνέτελλες ἀειδομένου Διονύσου.
 50 ὑμετέρου δὲ γέραιρε Λάμου κουροτρόφον ὕδωρ·
 μνώεο Μαιονίης σέο πατρίδος· ὑμετέρου γὰρ
 Πακτωλοῦ χαρίεντος ἀδελφεός ἐστιν Ἰθάσπης.
 καὶ σὺ τόσοις ποταμοῖσι μίαν χάριν ἄρε τιταίνων,

- γνωτοῖς ἡμετέροισι, τεὴν ἀνασείρασον αἶγλην·
 55 μηδὲ πυρὶ φλέξης ὑδάτων χύσιν· ἐξ ὑδάτων γὰρ
 ἀστεροπὴ βλάστησε, τεοῦ Διὸς ὑέτιον πῦρ.
 ἀλλὰ χόλον πρήνυε, τεοῖς ὅτι γούνασι πίπτω
 μειλίχιον στορέσας ἱκέτην ῥόον. ἐν πολέμοις γὰρ
 εἰ θρασὺν ἀνέχυνα κάμπτε καὶ ἥπιος ἔσκε Τυφωεύς,
 60 καὶ κεν ἀπορρίψας παλινάγρετον ὄγκον ἀπειλῆς
 ἀστεροπὴν ἀνέκοπτε πατὴρ τεὸς ὑψιμέδων Ζεὺς.“
 ὥς φαμένου Διόνυσος ἐὴν ἀνεσείρασε πεύκην.
 καὶ προχοῶς Ἀρκτῶος ἀνερρίπιζεν ἀήτης
 χειμερὶν μάστιγι, φέρων δυσπέμφελον αὔρην,
 65 χεῦμα πυριβλήτοιο καταψύχων ποταμοῖο,
 Ἥελιον καὶ Βάκχον ὁμοῦ καὶ Ζῆνα γεραίρων,
 καὶ ῥοδίῳ ἀσβεστον ἀπέσβεσε δαιμόνιον πῦρ.
 ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἐπέπλεεν ὕγρον Ἰθάσπην,
 τόφρα δὲ θάρσος Ἄρηος ἔχων, περιμήκετος ὁρμῇν
 70 Δηριάδης ἐπὶ δῆριν ἐπώνυμον ὥπλισεν Ἰνδοὺς,
 στήσας ἀμφὶ ῥέεθρον ἕως στήλας, ὄφρα μαχηταὶ
 λαὸν ἐρητύσωσιν ἀνερχομένων ἔτι Βάκχων.
 οὐδὲ λάθην Διὸς ὄμμα πανόψιον· ἐσσυμένως δὲ
 οὐρανόθεν πεφόρητο προασπίξων Διονύσου.
 75 καὶ σφετέροισιν ἰόντες ἀρηγόνες, ἄλλος ἐπ’ ἄλλω,
 σὺν Διὶ πάντες ἔκοντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου
 ἄλματι πατήεντι· καὶ Αἰγλίνης χάριν εὐνῆς
 αἰετὸς ἠώρητο τὸ δεύτερον ὑψιπέτης Ζεὺς
 Ἄσωποῦ μετὰ χεῦμα, καὶ Αἰακὸν ἡεροφώτην
 80 φειδομένων ὀνύχων δεδραγμένος ἄρπαγι ταρσῷ
 κουφίζων ἐκόμισσεν ἐς ἄρεα Δηριάδης
 Ἰνδῶν ἐπὶ πέξαν· ἀπ’ εὐρυπόροιο δὲ κόλπου
 νιδὼν Ἀρισταῖον γενέτης ἐσάωσεν Ἀπόλλων,
 παιδρὸς ἀλεξικάκων πεφορημένος ἄρματι κύκνων,
 85 μνηστὶν ἔχων θαλάμοιο λεοντοφόνοιο Κυρῆνης·

- καὶ κρατέων εὐπαιδα τανύπτερος ἦρπασεν Ἑρμῆς
 υἷέα Πηνελόπης, κεραελέα Πᾶνα κομήτην·
 Οὐρανίη δ' Ἰμηναιὸν ἀνεξώρησεν ὀλέθρον
 παιδὸς ἐοῦ γονόεντος ἐπώνυμον, ἡερίας δὲ
 90 ἀτραπιτοὺς ἐχάραξεν ὁμοίος ἀστέρος ὀλκῶ,
 γνωτῶ βοτρυνόεντι χαριζομένη Διονύσῳ·
 Καλλιόπῃ δ' Οἰαγρον ἐοῖς ἀνεκούφισεν ὤμοις·
 καὶ τεκέων Ἥφαιστος ἐὼν ἀλέγιζε Καβείρων,
 ἀμφοτέρους δ' ἦρπαξεν, ὁμοίος ὀξεί πυρσῶ·
 95 εὐρυτένῃ δ' ἐσάωσεν Ἐρεχθεά Παλλὰς Ἀθήνη
 Ἴνδοφόνον, ναετῆρα θεοκρήιδος Ἀθήνης·
 Νύμφας δ' Ἀδρνάδας ναέται ζώγρησαν Ὀλύμπου
 πάντες, ὅσοις μεμέληντο φίλαι δρύες, ἔξοχα δ' ἄλλων
 δαφναλας ἐσάωσε φανελς δαφναλὸς Ἀπόλλων,
 100 καὶ σφιν ἅμα χραίσμησε συνέμπορος υἷει μήτηρ,
 εἰσέτι κυδαίνουσα λεχῶια δένδρεα Λητώ.
 Βασσαριδῶν δὲ φάλαγγα κορυμβοφόρους τε γυναικας
 ἐκ βυθίου ρύσαντο πολὺφλοίσβοιο κυδοιμοῦ
 θυγατέρες Κύδνοιο, φιλοξεφύρου ποταμοῖο,
 105 πλωτὸν ἐπιστάμεναι διερὸν δρόμον, ἃς ἐπὶ νίκη
 ἄρεος Ἴνδοιο πατὴρ δωρήσατο Βάκχω,
 Νηιάδας πολέμοιο θαήμονας, ἃς ποτε χάρμην
 μαρνάμενος Κρονίωσι Κίλιξ ἐδίδαξε Τυφωεύς.
 καὶ στρατὸς ὠμάρτησεν ὁμόστολος· ἐσσυμένους δὲ
 110 Εὖιος ἐφθασε πάντας, ὀρεσσαύλων ἐπὶ δίφρων
 ἄξονος ἀβρέκτοιο διαξύων ῥόον ὀλκῶ·
 καὶ Σάτυροι δρόμον εἶχον ὁμόστολον, οἷς ἅμα Βάκχαι
 ὕγροπόροι καὶ Πᾶνες ὁμήλυδες· ἔξοχα δ' ἄλλων
 ὠκύτεροι Τελχῖνες ἀλιτρεφέων ὑπὲρ ἵππων,
 115 πατρῶης ἐλατήρες ἀλικρήπιδος ἀπήνης,
 εἰς δρόμον ὠμάρτησαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ.
 ἄλλοι δ' ἦσαν ὀπισθεν, ἐπεσσεύοντο δὲ πορθμῶ

ἔξ ἐτέρης ἀνιόντες ἀθηήτοιο κελεύθου,
 ἦχι θεὸς πόμπευεν· ἐπεὶ πτερὸν ἡρέμα πάλλων
 120 αἰετὸς ἡγεμόνευε δι' ἡέρος ἀντίτυπος Ζεὺς,
 φειδομένοις ὀνύχεσσι μετάρσιον ὕψι κομίζων,
 Αἰακὸν ἡερίῃ πεφορημένον ὕψι κελεύθῳ·

Ἴνδῳ δ' ἐχόρευον ἐπισκαίροντες ἐρίπνη,
 καὶ σκοπέλους ἐδίωκον, ἐναυλίζοντο δὲ λόχμαις,
 125 καὶ κλισίας πῆξαντες ἐς ἡρέμα δάσκιον ὕλην

* * * * *

οἳ δὲ τανυκραίων ἐλάφων κεμαδοσσόον ἄγρην
 εἶχον ἅμα σκυλάκεσσιν· Ἀμαθρυνάδεσσι δὲ Νύμφαις
 Ἀδρυνάδες μίσγοντο φιλοπτόρθου Διούσου.

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες Ἐρυθραίῃ παρὰ λόχημ

130 σκύμνον ὄρεσσανύλοιο τιθηνήσαντο λεαίνης,
 αὐτοχύτου δὲ γάλακτος ἀνέβλυνον ἱκμάδα μαζοί·
 ἄλλη ἐκιδναίοιο πόθον μεθέπουσα κορύμβου
 ἰοβόλων μάλιστα δι' οὖρεος ἄντρα δρακόντων,
 θηροσύνην δ' ἀνέφαινε· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ

135 ἢ μὲν νεβρὸν ἐβαλλεν ἀελλόπον· ἢ δὲ λαθοῦσα
 ἄλματι λυσσῆεντι κατέδραμε λυσσάδος ἄρκτου·
 ἢ δὲ μελαρρίνων φαχίης ἐδράξατο θηρῶν,
 καὶ λοφίης ἐπέβαινε ὄρεσσινόμων ἐλεφάντων.

καὶ τις οἰστοβόλων βέλος ἤρμωσε κυκλάδι νευρῇ
 140 καὶ πτελέην τόξευεν· ὃ δὲ σκοπὸν εἶχεν ἐλαίην·
 καὶ πίτυν ἄλλος ἐβαλλε· πολὺς δ' ἐπὶ γείτονα πένυκην
 πεμπομένων σύριζεν ἐν ἡέρι φοῖζος οἰστῶν.

τοῖσι μὲν ἔβρεμε κῶμος ὀρίκτυπος. ἀχνύμενος δὲ
 Δηριάδῃ βασιλῇ δυσάγγελος ἦκετο Θουρεὺς,

145 δάκρυσιν ἀφθόγγοισιν ἀπαγγέλλων φόνον Ἴνδῶν,
 καὶ μόγισ ἐκ στομάτων ἀνενείκατο πενθάδα φωνήν·

„Δηριάδῃ σκηπτοῦχε, θιηγενὲς ἔρνος Ἐνυοῦς,
 ᾗομεν, ὥς ἐκέλευσας, ἐς ἀντιπέφαιαν ἐρίπνην,

- εὔρομεν ἐν βήσσησιν ἐρημάδα γείτονα λόχμην·
 150 κελθὶ λόχον στήσαντες ἐμίνομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 θυρσομανῆς Διόνυσος· ἐπερχομένοιο δὲ Βάκχου
 αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν, ἀδεψήτου δὲ βοείης
 τυπτομένης ἐκάτερθεν ἔην χαλκόκροτος ἡχώ,
 καὶ καναχὴ σύριγγος· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχμη,
 155 καὶ δρυὲς ἐφθέγγαντο καὶ ὠρχήσαντο κολῶναι·
 Νηιάδες δ' ὀλόλυξαν. ἐγὼ δ' ἐκόρουσσα μαχητάς,
 ὀκναλέους, τρομέοντας, ἀπειθέας εἰς μόθον ἔλκων.
 καὶ θεός, ὃν καλέουσιν, ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων,
 οὐτιδανοῖς πετάλοισιν οἰστεύων γένος Ἴνδῶν,
 160 κτεῖνε μὲν ἐν πεδίῳ στρατὸν ἄσπετον ὅξει θύρσῳ
 βλήμενον, ἐν ῥοθίοις δὲ τὸ λείψανον ὤλεσεν Ἴνδῶν.
 ἀλλὰ σοφοὺς Βραχυῆνας ἐρείομεν, ὄφρα δαείης,
 εἰ θεὸς οὗτος ἵκανεν ἐς ἡμέας ἢ βροτὸς ἀνὴρ.
 μὴ νυχλὴν ἀνόνητον ἀναστήσειας ἐννώ,
 165 μὴ στρατιὴν ὀλέσειας ἀπεργγέει θηιοτήτι·
 ἦδη δ' ἀχλυόεις τέταται ζόφος· ἀγχιφανὴς δὲ
 δῆριν ἀναστέλλων ἀμαρύσσεται Ἑσπερος ἀστήρ.
 εἰ δὲ πόθος μεθέπει σε θυσαντήτιο κυδοιμοῦ,
 σήμερον Ἴνδὸν ἔρυκε, καὶ αὔριον εἰς μόθον ἔλκοις.“
 170 ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀπειθέα Δηριαδῆα,
 οὐ χάριν ἀδρανείης πειθήμονα, δυομένῳ δὲ
 μεμφόμενον Φαέθοντι καὶ οὐκ εἰκοντα Λυαίῳ.
 Ἴνδῶν δὲ φάλαγγα μεταστήσας ποταμοῖο
 Δηριάδης ὑπέροπλος ἐχάζετο πενθάδι λύσση,
 175 ἐξόμενος λοφίησι παλιννόστων ἐλεφάντων.
 Ἴνδοι δ' ἐνθα καὶ ἐνθα σὺν ἡλιβάτῳ βασιλῆι
 εἰς πόλιν ἐρρώοντο πεφυζότες, ἐνδοθὶ πύργων
 νίκην εἰσαίοντες ἀρειμανέος Διονύσου.
 ἦδη δὲ στονόεσσα δι' ἄστεος ἵπτατο φήμη,
 180 σύγγονον ἀγγέλλουσα νεοσφαγέων φόνον Ἴνδῶν.

- καὶ γόνος ἄσπετος ἔσκε· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
 πενθαλέοις ὀνύχεσσι χαράσσετο κύκλα προσώπου,
 καὶ μεσαίον στεφάνοιο διεσχίζοντο χιτῶνες
 στήθεα γυμνώσαντες, ἀμοιβαίησι δὲ ριπαῖς
 185 τυπτομένων παλάμησιν ἵνυς φοινίσσετο μαζῶν
 αἰμοβαφής. πολὺς δὲ γέρον ἐπὶ γήραος οὐδὲ
 χιονέην πλοκαμῖδα κατηφεί τάμνε σιδήρῳ,
 τέσσαρας ἡβῶντας ὀλωλότας νῆας ἀκούων,
 Αἰακὸς οὖς ἐδάμασσε μιῇ δασπλῆτι μαχαίρῃ,
 190 κτενομένους ἔλεεινά· βαρυτλήτων δὲ γυναικῶν
 ἥ μὲν ἐὼν στενάχιζεν ἀδελφεόν, ἥ δὲ τοκῆα·
 ἄλλη ποικιλόδακρυς ἀνεστεναχίζετο νύμφη
 νυμφίον ἀρτιχόρευτον εἰκότα Πρωτεσιλάῳ,
 ἄλλη Λαοδάμεια· νεοζεύκτοιο δὲ νύμφης
 195 ἄπλοκος ἀκρήδεμνος ἐτίλλετο βότρυς ἐθείρης.
 καὶ τις ἀμηχανέουσα δεδουπότος εὐνέτις Ἰνδοῦ,
 ἀρχιτόκους ὠδῖνας ἀναπλήσασα λοχείης
 καὶ δεκάτης ὀρόωσα λεχώια κύκλα Σελήνης,
 ὕδρηλῶ πολύδακρυς ἐπέστενεν ἀνδρὸς ὀλέθρῳ,
 200 καὶ ποταμῷ κοτέουσα γοήμονα ρήξατο φωνήν·
 „οὐ πίομαι πατρῶον ἐμόν ποτε πικρὸν Ἰθάσπην·
 οὐκέτι κείνα ῥέεθρα παρέρχομαι, οὐκέτι δειλὴ
 σεῖο νέκυν κρύψαντος ἐπιψάύσω ποταμοῖο,
 οὐ μὰ σὲ καὶ σέο φόρτον, ὃν ἐνδοθι γαστρός αἶρω,
 205 οὐ μὰ σὲ καὶ τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν.
 τίς με λαβὼν κομίσειεν, ὅπου πέσε νεκρὸς ἀκοίτης,
 ὄφρα περιπτύξω διερὸν νέκυν, ὄφρα καὶ αὐτὴν
 κύμα κατακρύψῃ με σὺν ὕγροπόρῳ παρακοίτῃ;
 αἶθε δὲ καὶ τέκον νῆα καὶ ἔτρεφον· ἄρτι δὲ δειλὴν
 210 γαστέρος ὄγκος ἔχει με πεπαινομένου τοκετοῖο.
 εἰ δὲ τέκω ποτὲ παιδα καὶ αἰτίξῃ γενετῆρα,
 νιέει παππάζοντι πόθεν δειξάιμι τοκῆα;“

- εἶπε τὸν οὐκ αἰὼντα κινυρομένη παρακοίτην.
 ἄλλη δ' ἐστενάχισεν ἀνυμφεύτους ὑμεναίους
 215 ὄλλυμένον μνηστήρος, ὃν οὐκ ἴδεν εὐγάμος ὦρη
 στέμματι νυμφιδίῳ πεπνυκασμένον, οὐδ' ἐνὶ παστῶ
 ἡδυμελὲς ἦεισε βιοσσόος αὐλὸς Ἑρώτων.
 τοῖσι μὲν ἀχνυμένοισιν ξην γόος. ἀμφὶ δὲ λόχμας
 Βάκχος ἐοῖς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοισι μαχηταῖς
 220 εἰλαπίνην ἔστησεν· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι,
 καὶ δαμάλαι στοιχηθὼν ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ
 θεινόμεναι πελέκεσσιν, Ἑρυθραίης δ' ἀπὸ ποίμνης
 πυκνὰ δορικτήτων ἱερεύετο πῶεα μῆλων.
 ἐξόμενοι δ' ἀγέληδὼν ἐπ' εὐκύκλοιο τραπέξης
 225 Σειληνοὶ Σατυροὶ τε σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ
 χερσὶ πολυσπερέεσσι μιῆς ἔψαυσαν ἐδωδῆς·
 πίνετο δ' ἄσπετος οἶνος ἀμοιβαδῖς· οἶνοχοοὶ δὲ
 εὐδόμους ἐκένωσαν ἀπείρονας ἀμφοφορήας,
 νεκταρέης ἀρύοντες ἀμεμφέα βότρυν ὀπώρης.
 230 τοῖσι δὲ τερπομένοισι παρὰ κρητῆρα λιγαίνων
 Λέσβιος αὐτοδίδακτος ἀνέπλεκε Λεῦκος αἰοιδὴν,
 πῶς πρότεροι Τιτῆνες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ·
 καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἀληθέα μέλπετο νίκην,
 πῶς Κρόνον εὐρυγένειον ὑποκλάζοντα κεραυνοῖς
 235 Ταρταρίῳ ξοφόεντι κατεσφρηγίσσατο κόλπῳ,
 χεῖματος ὑδροηλοῖσι μάτην κεκορυθμένον ὅπλοις.
 Κυπριάδος δὲ Λάπηθος ἀτευχέος ἀστὸς ἀρούρης
 ἔμφορον φορμικτῆρι παρέζετο, καὶ οἱ ἐδωδῆς
 πίοινα μοῖραν ὄρεξε, καὶ ἦτε κεῖνον αἰεῖδεν
 240 τερπνὸν ἀσιγήτοισι μεμηλότα μῦθον Ἀθήναις,
 ἱστοπόνον Κυθήρειαν ἐριδμαίνουσαν Ἀθήνῃ.
 αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο Κύπριν αἰεῖδεν,
 ὥς ποτε κέντρον ἔχουσα φιληλακάτοιο μερίμνης
 χερσὶν ἀπειρήτοισι μετήιεν ἱστὸν Ἀθήνης,

- 245 κερκίδα κουφρίζουσα καὶ οὐκέτι κεστὸν Ἐρώτων.
καὶ Παφίης τετάνυστο παχὺς μίτος, οἷά τε μακρῇ
οἰσύνῃ μῆρινθος εὐστροφος, ἦν τινι τέχνῃ
ὄλκοις μηκεδανοῖσι γέρων ἐρράψατο τέκτων,
φράξας ἀρτιτέλεστα σεσηρότα δούρατα νηῶν·
- 250 ἦ δὲ πανημερίῃ καὶ παννυχίῃ πέλας ἴστοῦ
Παλλάδος ἔργον ἔτευχε καλίλλυτον, ἄλλοτρίῳ δὲ
ἀτρίπτους ἕο χεῖρας ἀήθει τείρετο μόχθῳ·
καὶ κτενὶ πουλυόδοντι διαξύουσα χιτῶνα
καὶ λίθον ὀρχηστῆρα περικρεμάσασα μεσαύλω
- 255 κερκίδι πέπλον ὕφαινε, καὶ ἔπλετο Κύπρις Ἀθήνῃ·
καὶ πόνος ἦν ἀγέλαστος· ὕφαινομένοιο δὲ πέπλου
εὐρυτενῆς ὠγκοῦτο πέλωρ μίτος· ἀντόματοι δὲ
στήμονες ἐρρήγνυντο παχυννομένοιο χιτῶνος·
εἶχε δὲ διχθαδίοισι πόνοις ἐπιμάρτυρα τέχνης
- 260 Ἥελιον καὶ λύχνον ἀναγκαίην τε Σελήνην.
οὐ χορὸν ὠρχήσαντο χορῆτιδες Ὀρχομενοῖο
ἀμφίπολοι Παφίης· τροχαλῇ δ' ἐλέλιξεν ἐρωῇ
Πασιθέῃ κλωστῆρα, καὶ εἰροκόμος πέλε Πειθῶ,
καὶ μίτον Ἀγλαΐῃ καινῇ μετέδωκεν Ἀθήνῃ.
- 265 καὶ μερόπων ἀλάλητο γάμων βίος· ἀρμονίην δὲ
ἔστενεν ἀχρήιστον ἀνυμφεύτων ὕμνεαίων
ἡνίοχος βιότοιο γέρων δεδονημένος Αἰών·
καὶ φλογερὴν ἀγέραστος Ἔρως ἀνελύσατο νευρήν,
παπταίνων ἀλόχευτον ἀνήροτον αὔλακα κόσμου.
- 270 οὐ τότε φορμίγγων ἐρόεις κτύπος, οὐ τότε σύριγξ,
οὐ λιγὺς αὐλὸς ἔμελπεν, Ὑμὴν Ὑμέναιε' λιγαίνων·
ἀλλὰ βίον μινύθοντος ἱμασσομένης τε γενέθλης
συζυγίης ἀλύτοιο μετωχλίσθησαν ὄχῃες.
καὶ Παφίην φιλόμοχθον ἰδεν ταλαεργὸς Ἀθήνῃ,
- 275 καὶ χόλον εἶχε γέλωτι μεμιγμένον, ὥς ἰδε μακρὴν
τρηχαλέην μῆρινθον ἀπειροπόνου Κυθερείης·

www.libtool.com.cn